

100

2 116 N

116 116 116

HARVARD
UNIVERSITY
LIBRARY

חטאת הקהל

אָדער

דיא שיינע דרעזעלע

איין הערליכער העכסט רירענדער

84

ראמאן.

אין צוויי טהייל.

וקאבלתים את-בשר בניהם ואת בשר
בנותיהם ואיש בשר-רעהו יאכלו

(ירמיה יט, ט)

פערפאסט פֿאן א. י. סאפיר אויס מינסק.

ערשטע טהייל.

ווילנא

שנת תרמ"ה לפ"ק

ХАТАТЪ ГАКАГАЛЪ

Грѣхи общества. Ч. 1.

Соч. САФИРА.

Съ Виленскаго изданія 1881 года безъ перемѣнъ.

ВИЛЬНА.

Въ Типографіи Фина, Розенкранца и Шрифтзетцера.

На Лидскомъ переулкѣ, домъ № 2598-13. 1888.

88

Доволено цензурою 28 Іюня 1888 г. Вильна.

את החלב תאכלו ואת החמץ תלבשו הבריאה תזכרו הצאן לא תרעו:
(יחזקאל ל"ד, ג')

כדאמר אדוני יהוה הנני אל הרעים ודרשתי את צאננו מידם והשבתיים
מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים אותם והצלתי צאני מפיהם ולא תהיון
להם לאכלה: (שם שם י')

4.

עניים הנקיים, רשים החלשים
בידי המוכס הזה! אפסו גועו
כנדיים ככבשים על פשע הראשים
קרנן למוכס, הנה! הפה הובאו
אין למו הנגדה, אין חולה עלינו
עת בעל המוכס יאכל בשריטו

5.

שורי בת עפי מי יחמול עליך
עת ואבי ערב מבשרך ישבעו?
אם מתריבוק הנה! הפה אחיך
אלה מעניקו כסף הנה! יצאו?
אם אלה מעניקו הם בחידי עתה
לבי מי יקמה, מה אמולה לפתך!

6.

אם בחיורי עתה עלינו תבטחי
דמך וצונו, הם יניקו לשדך
אנה לישע הנגסי תברחי?
אנה עיר תמצאי מן בעדך?
אם אלה דרועים בשדך יאכלו
כל עור כל ישע, אפסו תרלו

1.

ישראל גוי אחד מהלל בארץ
אדיר גם חזק בין כל גוויייתבל
עליו לא יצלח כל שבר כל קרץ
לא אותו יכניעו כל תוגה ואבל
שדוד הנה נפל לפני ואב היער!
לפני בעל מקסה! סמר כל שער!

2.

רקפוהו רקפוהו אנשי בליעל
הקנאים הפראים עבדו אמנתו
ובברותו נתנו, עכס ורעל
והוא חי עורבנו, עוד ענה תקונו
עד שקמתי מוכס! חייו מרפת
הנה! אונו והוטו ברצח חמפת.

3.

אם קרני שמש אור גם לו שלחו
מהוד מלבנו מלה רב החסדים
וכני ישראל אם גם עז דרכו
בתקים משפטים ישרים נחמדים
הבאת בעל מקסה, הוי רוצח!
דיון בעצמוי הנה! תמוץ כל לח.

7.

אָפֶס בַּל יֵשַׁע לְלַבְתָּךְ הָאֲמוּלָה
וְיִתֵּן דָּמְךָ וְחַלְבֶּךָ, בְּשִׁרְךָ יִרְוֶה
אִם לֹא תִתְּנֵנִי תִדְרֹשִׁי תִתְּבוּלָה
צָפַר עֹרֶךָ, כְּעֵץ יִבֹּשׁ הַחַיָּה
אֲבִלְוֶה לְעָרְפוֹן אֵיזוּמָה תִּתּוּלְאֵת!
מִה־גְּדֹלָה מִחֲלַתְּךָ! וְאֵינְךָ יוֹדַעַת.

8.

מִשְׁמֵן חַיִּיהָ אַחֲרֶיהָ גָּלוּ
כֹּל לְשֹׁר הַחַיִּים כֹּל לֶחַם וְנֶחֱם
אַחֲרֶיהָ רוּעִיהָ מִפֶּה דָּלְלוּ
הוֹצֵאתָ בְּלִי כֶחַ כְּלִיל עַל מַטְבֵּחַ
בְּאֵין בְּשׂוֹר אֵין מַחֲרֶה, רוֹפְאִים תִּקְרוּ*
עֲנֵנִי בַת עֲפִי נִחְרוּ נְגֹזְרוּ

9.

עוֹרֵי בַת עֲפִי! עַל לִבֶּךָ תִּשְׁיִמֵי
מַעֲדֵן הַחַיִּים הִנֵּךְ נִדְרֹת
שָׂאִי סָבִיב עֵינֶיךָ רֵאשֶׁה הָרִימִי
בְּעוֹן הַקְּהָל הִנֵּךְ שְׂאוּל יוֹרֵדֹת
יֵאבְלוּ יִשְׁבְּעוּ, וְאַתְּ דֹּלָה עֲנִיָּה
אַתְּ דֹּלָה וְרוּחַ אֲלֵי מוֹת צוֹפִיָּה.

10.

בְּכָר שְׁתוּ רִוְיָה מְעַנֶּיךָ דָּמִיךָ
עִם הַנֶּה וְיִלְדֶךָ בְּיָדִים גְּפִלֹת
בְּכֶשֶׁר בְּגִיבָה אִזוּ סָתְרוּ רוּעֶיךָ
וְאִם בְּתַסְדֵּר הַקִּיסָר אֵת מַפֶּה הַצִּלְתָּ
עוֹד הֵב הֵב בְּעֵלּוּקָה, דִּי לֹא יֵאֱמְרוּ
עוֹד יִינָקוּ דָּמְךָ עוֹד תִּמְלָה תִּפְרוּ.

11.

בְּיוֹנָה פוֹתָה לְקַהֵל עֲדַתְךָ תִּאֲמִינִי
וְהֵם אוֹתָךְ לְמוֹכֵם לְקַרְבָּן מְכָרוּ
יָבוֹתוּ עוֹלְלֶיךָ וְאַתְּ בַּל תִּבְיִנִי:
מֵעַכְשָׁ הַכֶּכֶם מַפִּיָּה נְגֹזְרוּ*
לְעֵינֶיךָ יֵצֵק דָּמְךָ וְאֵינְךָ יוֹדַעַת
קוֹל חֲפֵשׁ הַעֵת הֵהָ! אֵינְךָ שׁוֹמַעַת

12.

מוֹשִׁיעֶיךָ גּוֹאֲלֶךָ אֲלֶפְסִנְדָּר הַשְּׁנִי
חֲפֵשׁ מִיָּדֶם לֶךְ גִּתָּן כִּבְּתֵת אֶהוּבָה
אִם עוֹדֶךָ בְּיָגוֹן בְּכָפֹן וְעֵנִי
בְּצַפְרָנִי תִקְהָל עוֹד הִנֵּךְ תַּחֲוֹבָה
עוֹרֵי! קוּמִי! לְחַלּוֹת פְּנֵי אָבִי הַמְּדִינָה
אָבִיךָ הִבְהוּ, יִגְאָלֶךָ בְּהִינִיָּה.

* כמו שחקרו גדולי הרופאים וכראשם ד"ר קאמינער בספרו "סדר כפרות לבעל טאקסה" (צד 53) כי בראש כל מרעין היא הקאראבקע, ובעון הטאקסה בנים סתים כשהם קפנים, כי מנסכת מיעוט אכילת בשר ויתר מן הראוי אכילת הצמחים ידבק בהם מחלת הסקראפּעל ואחרי כן מחלת הצנמן-בשר (שוויגנדר-ווכט) ויגורו מארץ החיים ברמי ימיהם.

הקדמה

«ספור זארגני ובשפת עבר הקדמתו»? ! כן בסח יתפלאו כל הפותח שער מחברתי זאת; אמנם כן, בשפת עבר אדבר בפתח ספורי, אכן לא לכל קוראי ספורי אשים דברתי, לא אליהם אטיף מלתי בפתח השער, כי מה להם ולהקדמתי, המה ישר ילכו תוך ערוגות ממעי ספורי, ישוחו בין שדרות נצניו הנחמדים, יריתו מפרחיו דגותנים קמורה באף כל עובר עליהם, יתעננו על רב טוב פריהו מנו נמצא; ומה להם ולהקדמתי! ? —

אכן לכם משכילים חוברי חברים מחוכמים! אדבר נא הפעם בפתח דברי, לכם רופאי עמנו! אשר דכאות נפש עמנו עד נפשכם ננעה, וכל מפרת הפצכם בחבוריכם הוארגאני להטיב מצב עמנו המוסרי והגשמי, לרפאות חלי עמנו, לשרש מקרבם כל מרות נשחתות לתכן רוחם במדה טהורה, ולתקן מפעליהם להיות רצוים בעיני אלהים ואדם גם יחד; עליכם רופאי-חולי-ישראל! אטיף מלתי בפתח שער מחברתי; מי לא יודה כי הגדלתם עשות במחנה העברים, בתחכם היום ברכה-רעצפטיין-זארגאני — לפני חולי עמנו בהם תראינה עיניהם עותתם, מדותיהם הפרועות, דרכיהם הנשחתות, בהם ישמעו מוסר כלימתם, עד אשר ינקסו בפניהם ויסירו רוע מעלליהם, אך באחת שינתם (שאוני נא) רופאים משכילים! הטרום תדעו כי כל אומה שלימה כילד קטן נערכת ונדמית; וכמו ילד קטן כי יחלה, לא יתכן להשקותו סמי מרפא כמו שהם חריפים, אם לא יתמוזו במי נפת להמתיק מדירותם, ולהסר מן התרופה כל טעם מגואל, עד אשר ימתק לחיך ילד החולה ואז ישוחו ושב רופא לו, כי עוד לא יבין הילד להתחקות אל תכליתם ולהתבונן כי אף אם מרים הם בראשיתם, אכן מתוקים ומועילים הם באחריתם, לכן יתעבם אם ימצאם מרים ויקיא וישפוך לארץ מרירותם, וכמו כן דעת לנבון נקל כי בנופת צוף לבד לא ירפא הילד ממחלתו, ואך בשתייהם יחד בסמים למרפא, ובמתיקות מרירותם בהם יושע החולה, ישתה ויחי ויקם על רגליו. — ככה כל המון בית ישראל, רופאי עמנו! אשר בעבור חליים הקדשתם עתותיכם ומבחר ימיכם בהכינכם להם סמים למרפא ותחבושת לנהות מזורם, המה הספורים הנעלים בשפת זארגאני אשר תתנו לבני עמנו, אשר שם ימצאו בקורת על כל מגרעות השוורות בקרבם, למען ישובו מדרכם ולישר ההדורים ביתרון הכשר ודעת — בשקוים למרפא כאלה נדרשת למחול מעט צרי מעט דבש למען ישתו בצמא ובחפץ לבב את העלים לתרופה. ומה גם כי רוב הספורים נדרשים אך לאלה האנשים נגשים נערים ונערות אשר רוח חכמתן קטנה ובינתן דלה ורוה, ואם לא יתמתקו הספורים ביופי הספור ובהשתלשלות המקרה עד אשר יקחו לב ונפש הקוראים וימשכו לקרותו הלאה בשום לב ובנפש הפצה אזי יגיעכם לדיק ותקותיכם נשארה מעל. כי בקריאתם שנים ושלוש דלתות ולא תפנשנה עלמה יפייה יעלת חן ובחור כארוים יצפצפו בדברי אהבה וחו, או יחדלו מלקרותו וידחורו בשתי ידיהם, ומטרתכם הנעלה מה תהי עליה! ? כמו כן בספור נחמד אשר ינעם לחיך כל קוראו, אכן אם לא מסוך בקרבו סמים למרפא

למרפא, המה רוח הבקורת על דרכי האנשים הנשחתות ולגלות למסור אזנם להטיב מעשיהם. מה בצע כי יקפצו עליו קוראים ויתענגו על נעימות נאום הספור, אם לא יביא ברכה להגליו, ואין פרי תועלת צדור בכנפיו!! — בנופת צוף לבד לא ירפא כל מחלה אף אם ישתה החולה בתאוה וחפץ לבב — אכן בשתי אלה ביחד, רופאים משכילים! בספורים נחמדים לוקחי לב ונפש, ובתוכו רצוף רוח הבקורת על כל מדה פחותה ונרועה, על דרכי אנשים אשר תעו מן המסלה, על אנשי זדון ורוע לב, או אז יבואו כמים בקרבם וכשמן בעצמותיהם ושב ורפא להם. —

ולדאבון לבנו כל אלה הרופאים המומחים המשכילים כמעט לא שמו לב ילכל אלה, אם אמנם הגדיל מאוד לעשות החכם הנעלה ה' ש'י אבראמוויץ ספורים קריטיקיים נפלאים מלאים סמים למרפא, אכן העביר המטרה מבלי עגדם ביופי הספור ומליצות המקרה ואינם נקראים רק ממשכילים בעם, אבל האנשים אשר אליהם חציו כוננו — אשר במח לא בין המשכילים נמנו — יקוצו בספוריו כי לא ירגישו בהם טעם מתוק ונעים, גם אלה החרשים מקרוב באו כמו ה' ש'מ'ר ועוד — גם המה שגו ברואה והחטיאו המטרה בהעריכם רק מיני ממתקים ונופת צופים בלי סס-חיים ושקוי-למרפא, והמעט בקורת אשר יגיעו בקצה עסם אינה מרוברת מתוך גרונה של הספור רק המה המחברים יוציאו רחשי לבבם ויעשו לו מדור לבד, ואת הספור לא יתלכרו. וראש רופאי חולי עמנו החכם הנעלה ה' א. מ. דיק אם אמנם הוא הגדיל לעשות בזה לעטר את בקורתו על כל מעללי איש בנזר הספור, אבל עוד מעט המה לעומת הבקורת הנמצא שם, עד כי ספוריו הרבים והעצומים המסולאים בפז — לכל מבין דבר — גם המה למרות רוחנו אין חזיונם נפרץ בכל המון בית ישראל רק אל המשכילים ואצילי העם.

ואנכי בינותי בכל זאת והשכלתי לערוך ספורי ביופי המקרה אשר תתפעל כל נפש הקורא ותמשיכהו לבא אל קיצה, וינעם לחיך הקורא עד כי לא ירגיש במרירות הסמים הרבים הסגורים בבטן ספורי, והיה להם גם המר למתוק, ובטהרת המליצה תארתי כמו חי את אנשי הזדון הנמצאים בתוכינו, והשוררים עלינו בעבי נבי מגינם, ואנחנו הווים שוכבים באין-ידעת כחולה אשר תרדמת הדמיון נפלה עליו ובאין אונם ישכב למעצבה מבלי נוע יד ורגל, העירותי רוחם, נפתתי רוח חיים בקרבם לקום ולהתבונן על עצמם, בריאותם, מצבם, איה איפוא הם? והכל בדעת ובספור נעלה אשר באמת יסודתו, רק אנכי עדיתיו עדי עדיים במקרות יקרות.

גם על זה פקחתי עיני לכתוב ספורי בשפה המרוברת בינינו — זארגאן פשוט — כמו שהיא מקולקלת במבטאיה ובדקדוקיה למען גם הנשים נערים ונערות והעם הרומה להם ירצו בו ולא יחמר להם הבנת המלות האשכנזיות והמבטאים אשר כמו זר נחשב להם נאומים מדוקדקים בשפת אשכנז, אף אם יועתקו בכל לשון. בספורי זה תכנתי הכל על נכון עד כי דמיוני תשעשעני כי הגדלתי לעשות בספורי זה, בו מזור ותרופה לכל נפש הקורא סגור ומהול בנופת צוף יופי המקרה אשר תשעשע נפש הקוראים, וכחו במתניו לשרש ולעדר אחדי כל דבר משחת ומדה מגונה. ואתם המשכילים רופאי עמנו ה' דיק וה' אבראמוויץ לכו נא בכחכם זה אל תיעפו ואל תיגעו, לנצח על מחלת עמנו ולגהות מזורם, אכן השכילו איך לערוך הסמים, הביאו מנחה מרוקחת מבקורת וספור למען ישתו העם בצמא את דבריכם, אז תגיעו למטרתכם והפצתם בידכם יצלח.

(4) אויף תנאים

אין דער שטאט בענעקסוף אין מיטן מארק, שטייט איין הויז מיט אשיינעם אויס זעהן פון דרויסן זא וויא פון אינעווייניג, די הויז גיהער וויא גיוואונליך צו אשטאטיגן גגיד, אין דזער הויז האט זיך אין איין טאג אין די פאר פורמדיגע טעג גקאכט וויא אין איין קעסיל, אין די זאלן איז גיפילדער גיטעזון אין פאר שייקענע ווינקליך, דא האט מען זיך גיפאקט אין באקטינס אין קערב, אונ דא איז גיטעזון איין פערזאמלונג פון שניידר גייטערקעס וועלכע האבן אקארסט אב גיטראגן אויף גינייטע קליידער אונ זייא מעסטין דאס אן איין פריילין, אונ דערויף ווערט פערשיידענע מינונגען גיזאגט: «עס קליידעט איהר פראכט» שרייט דער שניידער, וויא אויף איר אויס גיזאסין, «גיין גיין» האט ער דרויף איין אנטווארט פקומען «די שלעפע איז צו קורץ אונ דער שטאן צו לאנג, היינט ווער רעט שוין אין קיך דארטין האט גאר גישוויבילט אונ גיגריבילט, פול מיט קעכינס אונ פרגעלער מהאט גיפאקט גיפרעניגילט אונ גבראמין אן אשעור, די איינגימאכץ דוכט זיך איז שוין פארטיג» — האט גיזאגט די ווירטין וועלכע הייסט עלקע — «איהר שרה קרוין זייט דאך אנגיטע פרגעלערקע פון אבות אבותינו, זעט עש זאל זיין אלעס גיראמין צום בעסטין, עפעס די טייגליך שפאלט זיך, איה האב מורא די טארט זאל זיך חלילה גיט צו ברענען, עפעס אקאטאוועס פאר אזעלכע מחותנים, אשפאס גאררינגער רב ער קלינגט דאך בייביל באצערעץ (בבל קצווי ארץ) אונ גיוויס וועלין אויף תנאים אויף קומען גאך אפולע רבנים, אקלייניקייט אין וואס פאר איין משפחה מיר פאלין דא אריין, גקנאמין פון רבנים מיט צדיקים זייא האבין יחוס גריף איה גדיינג שוין גיט ביז וועמען, דוכט זיך ביז אברהם אבינו, יע טאקע אזוא, איה האב זיך שוין דער מאנט, דער שידוך איז עפעס גאר גיט גאך אונזערע מעשים... מישט דורך שרה קרוין די איינגימאכץ עש קאן זיך חלילה צום דעק פון פאן צו ברענען... דאס האט זיך גאר אויף אונז דער וועקט זכות אבות, קדחת וועלין אונזערע שונאים דער קאזען אזעלכע שידוכים, איבער אלעס דעם האב איה זיך פאר רעט אין גארשיקויט, זאגט מיר שרוגע קרוין, וואס רעט מען אין שטאט מכה אונזער שידוך? .

«מיטין אמת זאגנדיג» — האט שרה גענומפערט — «פארניגט אייך קינער גיט אזא אנילדערנעם שידוך, איהר האט עפעס אין שטאט אזו פול שונאים אונ איה פארשמי גיט פאר וואס אונ פאר ווען, דוכט זיך איהר טוט קינעם קיין עולה גיט, ווער עש טוט בייא אייך בעפרידיגט איהר גאנץ ארינטליך. געכמין גיין איה גיטעזון אין נאמקע, האב איה זיך דארטין אן גיהערט אויף איה פילינדיג, אין טיפין ים זאל דאש אריין פאלין, איה טרייב חלילה קיין מאהל קיין רכילות גיט, האט דאס זאנוקע דער קצב אביסיל וועגן אייך אמול געפינט

דיא הויט האט זיך אויף אים צו ריסן שרייענדיג, ער האט גזאגט אז איהר גיט אייער טאכטער נבן פון פֿרעמדע אַרומע בלוט, עס האט מיר פֿראַסט גיִשקרוֹכעט הערנידיג וואס דער יונגאָן האט אויס גיבולין, חלעבין ער איז ווערט מיזאל אים קאנסענן, שוין זע קאן אייער מאן ר' אַשֶׁר יַעֲקִיל דעם יונגאָן גיט צו טרעפּין? , אייער מאן איז דאך אַנבאי אין אלע חֲבֻרוֹת אונ אין בית המדרש אויך, ער דארף אים אַיאָהר נאך אַנאנד גיט אויף רופּין. „זאָרנט גיט שָׂרָה“ — האט עלקע גינענטפֿערט — „איך וועל זיך מיט דעם יונגאָן אָפּ רעכענען אויף דער וועלט, מייער איז דאך אָפֿשֶׁר אַבעל קאַראַבּקע איז דאך אַקצב בייא אונז אין דיא הענט, אימירצעשעם (אייס) קומענדיג מיט מזל פון הנאים וועט ער שוין בייא מיר קיין קצב גיט זיין ער וועט שוין אידיכאען מיט נויב אונ קינדער פון הונגער, אונ ער וועט שוין אַצעהנטין פֿאַר זאָגן וויא אונז צו פֿעריידן.“

„אַשׁוּינֶע ריינע בִּפְרָה“ — האט ווייטער שָׂרָה די פֿרעגלערקע גזאָגט — דער הינט איז ווערט דעם שטעקין, נאר הערט איהר טהייערע עלקעלע איך קאן איך זאגן אז אַקוראד וויא אלע זיינען איך שונאים, אזו זיינען אלע גוטע פֿריינד אייער טאכטער דרעזעלען, אלע פֿאַר גינען איהר מיטן גאַנצן האַרצן דעם שידוך אונ וויגשין איהר גליק אונ גוטס אויף איהר גאַנצן לעבין, מיט וועטען מירעט קאן זיך אייער דרעזעלן גיט אָפּ לויבין, אלע זאָגן אז אזא קינד וויא אייער דרעזעלע איז אין דער גאַנצער וועלט גיט צו גפֿינען, הן אין שיינקייט אונ הן אין אַנדערע מעלות איז איהר גלייבן גיטא, אונ אויף אייער אינגערע טאכטער תיענעלין האבין עפעס אלע איין אומ—תן גיווארפן, מיזאָגט אויף איהר אז זיא איז אַבײַזער שְׁלאַנג אז דיא ערד זאל איהר גיט טראַגן, חלעבין דיא צייגער מאן זיא אָפּ דארין, וואס האבין זיא צו פֿעריידן אזוא איין פֿשר קינד? „

„אונ איך“ — האט עלקע גיזאָגט — האב מוזיזנט מאהל העלטער מיין דרעזעלן וויא דרעזעלן, איין אָסת מאג מען אויף אייגענע קינד איהר זאגן, דרעזעלע פֿאַלגט אונז גיט פון דאנען אהין, ווען מיר דארפֿין עפעס אַמאָהל טאן וואס צו אונזער גישעפט איז נוצע, מוזין מיר זיך פון דרעזעלן פֿעהאלטן, דען אויף דעם גרעשטין יושר שרייט זיא אז דאס איז איין עולה אין רציחה, אונ אז מיר הערין איר גיט קאן נאך די חצופה אונטער זאגן דעם אָן וועטען מיר ווילן זיך גוקס זיין, דאס ער זאל זיך פון אונז היטן, אונ זיא פֿאַר שטעלט אונז פֿראַסט אונזערע וועגן, וואס קומט אַרױם פון די רייד, מעשניצט דעם גאז אונ מעוויסט דעם פֿנים, אָבער פון מיין דרעזעלן זאל לעבין האב איך פֿאַקע נתת, זיא איז נאר מיין האנט, דען מיט איר קלוגיגקע קעפעלע גיט זיא אונז דיא פֿעסטע עצה, אזו וואלט זיך די קאַראַבּקע בייא אונז איין האַלטן אז גיט זיא? אלץ מיט איהרע פֿלאנען מיט איהרע עצות, איך וואלט שוין וועלן דער לעבין די צייט מיט איר אַשידוך צו טאן, איך וועל איר געבין מעהר גבן וויא דרעזעלען, אונ וועל דאס פֿאַר איר אַפֿיסיל אױס האַקן אַתָּן אַצאַקע,

ווייל זיא איז סיר אין הארצין איין גיבאקין , צו ווישין זיך מאן מען ריידן ,
 האמטע זיא איז סך הכל אלט פופצעהן יאהר (חוצ שבתים אונ יום) , ביז
 הונדערט אונ צוואנציג יאהר , פון דעמט וועגן שיינט מיר אז זיא וויל שוין
 אהתן , אונ דאס איז גאר קיין הידוש ניט , ווייל דאס ווענד זיך אן שכל אונ
 שכל איז פארבאן וויא אין אהוף" . „איך מיט מיר אריין אין אייערע רייד" —
 האט שרה צו איר גזאנט — „איךר זייט טאקע אפיק חכמה , איך האב דאס
 מאקי אויך בעמערקט אויף אייער היענעלין , איך בין דאך בייא אייך וויא אפן
 בית , האב איך עמליכע מאל גיזעהן בשעת אז אברהם וויינשטאקס באהעריל
 פלעגט צו אייך אריין קומען פלעגט אייער היענעלע רויט ווערין , אונ זיא
 פלעגט זיך אנטקענין אים הענעוויין זיא זאל אים אלץ גפעלין , דער פון קאן
 מען פאר שטיין אז זיא האט ניט פיינט אפחור , אין שטאט האט מען אנדערס
 ניט גיזאנט וויא אז עס וועט זיין אשידוך ביי אייער דרעזעלען , מיט וויינשטאקס
 בחוריל , אונ ער איז טאקע אצוקאוונער בחריל איין ווייל קינד .

גאט איז מיט אייך ! — האט עלקע אויף איהר אנשרייא גיטאן — וויא
 דעט איהר דאש אויש אזא אנארישקייט פון מזיל אז וויינשטאקס בחר אז
 אציקאוונער ? וואש טייג מיר זיין לערנען מיט זיינע קענשאפט צוא זאמען , אז ער
 איז אליידאק , איהר ווייסט דען דאש גאר ניט אז ער האט גיטאנצט מיט דאמען ,
 וועלכע צוא ווישין זייא איז גיוועזין זיין מוטער דיא אלטע סקאפע ?
 „דאש איז מאקי אמת ? האט שרה גיברענט — איך וואלט דאש אויף אים
 קיין מאהל ניט גיגלייבט .

„אונ וויא גאך אמת" — האט עלקע גיענטפערט — „סיר האפין דאש ניט
 גיהערט פון אפילע וועגן , אונז האט דאש שגעיריל דער שוחט אונ קאראבקע גאמן
 אליין דער ציילט , ער זאנט אז ער ווייש דאש בפרור , היינט ווער קאן דאש אפ
 לייקענען , דרעזיל האט זיך אפילו גישטעלט דאש אויף וויזין מיט ראות אז דאס
 איז אליגין , אפער מיין אשר יעקיל האט איהר מכבד גיוועזין מיט עמליכע פעמט
 איז זיא שוין פון יענם מאהל אן שטייל גיוואהרין . . . אין דעם איז אין קיך אריין
 אדינסט מזיד אונ האט גיזאנט ; באלעבאחטע דער באלעבאח רופט אייך . „זעט
 שרה קרוין מאכט אלץ אקוראט , עש זאל זיין גיראמין , אקאמאונעס פאר אנעלכע
 מחותנים" , דאש האט עלקע גיזאנט ארויש גייענדיג פון קיך אונ איז מיט די רייד
 אריין אין זאל" גוא , וואש האשטו עפעס גייעס גיבראכט ? — האט עלקע גיברענט
 ביי איר מאן אשר יעקלין וועלכער איז ערסט פון נאם גיקופן . „הערסטו מיין ווייב" —
 האט אשר יעקיל צו איהר גיזאנט — „איך קאן פאר גרויס שמחה גאר פשוט ניט
 ריידן , דיא גאנצע שטאט קאכט מיט אונזער גליקליכין שידוך , עש זאל גאר מיט
 מזל נגמר ווערין , דער כלל וואו מעגייט וואו מעשטייט רעט מען אלץ פון אונזער
 גרויס ארטיגין שידוך , ווען מיר וואלמין אליין אין הימיל ארויף וואלמין מיר שוין
 אויך קיין בעסרין שידוך ניט אויש קלייבין , אונ דאש אלץ האפין מיר צוא פער
 באקען אונזער אמתן גומין פריינד שטעריל דעם שוחט , ער האט דאך אונז אויש
 גישאדכינט

גישאדכינט דעם שידוד , מיט איין ווארט ער האט אונז אנגיטייבן גליקליך צוא
 מאכן און וועט אונז איה מאקי גליקליך מאכן , ווער וואלט גאר וויסן וואס פאר
 אנומער ביסין דיא קארראבקע איז אז ניט ער , ער האט צוא מיר אין די הענט דיא
 קארראבקע אריין גישלייערט , און אז צדוק מיט סינדלערין האבן ביי מיר די קארראבקע
 ארויס גינומען , האט ער מיר איין עצת גיגעבן איך זאל פאר די קצבים מאכן
 אנועצערקע און אנפניען זיי און איך זאל ביי זיי ארויש קריגן הענט אז זייא זאלין
 צדיקין אויש זעצן די פענשטור און זאלן זיך ביז פלוט שלאנגן גאר אים די מאקסע ניט
 צו צאלין , און דער פלאן איז דאך מאקע גיוועזין אנומער , צדוק איז בדיל הדל
 גיווארין ווייל דיא קצבים האבן דיא קארראבקע פון אים גיגעבט , ער איז גילאפין
 שרייען צו קהל , אבער וויא פארשטיימטו האבן זיי אים געפעס גענומפערט , מן
 הסתם האבן זיי גיטאן וויא איך האב זיי גיבעמן , צדוק מיט סינדלערין זייגן בדלות
 גיווארן און זיי זיינען צו מיר צו גיפאלין פורעים ומשמתחים אז איך זאל ביי זיי די
 קארראבקע איבר נעמען , און זיי האבן נאך מיט פלוט גישפייט ביז זיי האבן דאס
 ביי מיר פלומערשט גיפועלט , און דיא קארראבקע איז ביי מיר גבליבן עד היום הנה ,
 און איך האף אז שמעריל דער שוחט וועט מאכן אז דיא קארראבקע וועט בייא
 אונז אייביג בלייבן און זייא וועט שוין פון מיינע הענט ניט ארויס , גאר אין מחשבתין
 האב איך זיך פאר דעם , און דיא פורין וועלן דאך פאלד קוסען , זאג מיר מין
 ווייב ביי אונז איז שוין אלץ פארטיג ?

י"ע — האט עלקע גענומפערט — "אין קיך קאנטשעט מען שוין פרענלען און
 באקן , גאר איך ווייס ניט אויב דדעזיל איז שוין מיט אלץ פארטיג" , רוף איר אריין
 און פרעג ביי איר , אויך זאלסטו איר אנומסערין אז זייא זאל זעהן צו שטארען זיך
 דעם חתן צו גיפעלין , זייא זאל דארטן האמש זיך ניט אויש ריידן קיין נארישקייט
 הלילה מיט אירע פילעזאפע מיט איר אויף גיקלעהרטיקייט , מילא מיר מוזן זיך
 שטיקן מיט דעם אבער דעם חתן וועט זיא גיוויס ניט גיפעלן דער מיט ער איז דאך
 גיוויס פרום גיוויינליך וויא ארבים איין אייניקיל און ער וועט גיוויס פאר שטיין פון
 אירע אויפגינקלערטע רייד אז זייא מוז זיין אהיינטיקע מיידיל , זע למעיה זאלסט איר
 גוט אן רונאגען" , דיסקע ! — האט אשר יעקיל אנשירייא גיטאן צו אדינסט
 פאר — "רוף מיר אריין דרעזלען" .

אין אקליין וויילע ארום זעהן מיר שטייגנדיק לעבן אשר יעקלין איין פריילן
 אשיינעס נעטעס בעשעפנש , ריין אנניקליידעט צנואר איינפאך אבער מיט אנומין
 גישמאק , איר גיזוכט וואר רייצענד און סימפאמיש דאש קיינער איז ניט
 אומשטאנדע גיוועזין ביי איר ערשיינונג רואיג צו בלייבן און ניט העכסט ענציקט
 צו ווערן איר גיזוכט איז זעלטין הארטאניש און רענגלמעסיג גישניצט גיווארין ,
 און דר צו האט איר בעשיינט דיא ראוע פארב אין דיא וואנגען , אירע שווארצע
 בליצענדע אויגן , און די דונקעל שווארצע האר , אין איר גאנצע קערפער גיבאיי
 איז אלעס גווען צו פעוואונדרן די ארבייט פון דעם קינסטליכן בויער , דעם שעפפר
 פון דער וועלט , וועלכער האט זא איין שיינעס וועזין בעשאפן , אויך מיט איר
 רעגיל

רעגיל מעסיגע זאנפטע שטימע, האט זיא שטארק גיהאט יעדן מענשין צוא בעצופערין, אונ צוא אלעס דעם איז זיא דעהמוטיג גוועזן, זא גלייך וויא זיא וואלט ניט פערשטאנען אירע אייגענע אייגענשאפטן (מעלות), דיא בעצויבערטיע שיינהייט (דער געראיי פון אונזער גשיכטע) איז דאס דרעזעלע אשר יעקילכ טאכטער, וועלכע דארף יעצט צו נויף פארין מיט אהתן אונ צו מאכין אהתנאים ווען עש וועט גיפעלין. „דוא ביזט שוין פארטיג מיט אלעס? האט איר דער פאטער גיפרעגט — „יא טאמינקע“ האט זיא אים גיענטפערט, וועסטו זיך האמיט שטארען צו גפעלין? האט איר דער פאטער גיפרעגט.

„דוא ווייסט דאך טאמינקע אז איך האב זיך פיינט צוקאקעמאירין (מאכין זיך הענעוודיג) איך פארענדער זיך נימאלס, אונ וויא איך בין שטענדיג זא וועל איך זיך פארשטעלין“.

„אונ טאטער וועשטו אים ניט גיפעלין ווען דוא וועשט ריידן מיטן חתן מיט דינע גידאנקען מיט וועלכע דוא ביזט פארקראכין? אונ אין דער אמת קאן דינע רייד ניט גיפעלין איין נפש הטהה (פרוסע זעלע) — האט צו איר אשר יעקיל גיזאגט.

„ווען מינע גידאנקען וועלין אים ניט גיפעלין“ — האט דרעזיל געגאפערט — וויא קאן איך זיך אין דער טהאט מיט עם זיך שליסין, איך וועל דאך כוזין דעם גאנצין לעבין מיט אים שטרייט פירין, אונ ווען עם וועט דורך דעם דער שידוך פארנאנדער גיין וועל איך העכסט צו פרידין בלייבין“.

זעסטו אויף דער בעזופשניצע אשר יעקיל?! האט עלקע גיזאגט — האין ווארף איהר אקאין אין די אויגן, זיא כוז אלץ בלייבן ביי דאס איריגע, בייא איר איז רעכט אז אזא אנגלעדערנער שידוך זאל צוקראכין ווערין איבער אירע נארישע עקשנות, וויא איך בין אאירישע טאכטער אז ביי איר וואלט נאך עד היום רעכט זיין צו טאן מיט זימל וויינשטאק אכרעמיקס אפיקורס וואס טאנצט מיט דאמען מיט אלס דאש בייז אויף זיין קאפ, דוא וועסט זעהן אז מיר וועלין נאך פון דער הצופה חרפות וביזשים האבין, זיא וועט גיטוים מאכין פכטון פון דעם שידוך זאל ניט ווערין, ווייל עש קלאפט איר נאך איין אדער טאטער וועט זיא בלייבן פארט זימל וויינשטאקס, אבער גיין!, מיידן מיין קאפ וועט אויף מיר גיט זיין, כל זמן איך וועל לעבין וועט דאש גיט זיין, מינע אקונד וועט גיט האבין קיין אפיקורס פאר אמאן אז איך זאל זיין פול אן לייטישע מיילער, איך וויל גיט אז מעזאל גאר ארום מיר ריידן.

ווען אזו שטיערע מוטער! האט דרעזעלע גיזאגט — ווען דוא ליבסט גיט מעזאל ארום מיר ריידן, ווארום זע הימטשו זיך גיט פון אנדערע זאכין פון וועלכע דוא ביסט פול ביי לייטן אין דיא מיילער? בערעכין זיך גאר, אז דער אויבערשטער האט אונז גינעבין איין הויזיגע פרנסה פון וועלכע מיר האבין אונזער לעביגס מיטיל פכבוד, אויך האבין מיר הויפשע איינטראג פון דירח נעלט, הינט ווארום ברויכט איר נאך אלע מיטלען — גענין גאט אונ

גענין

היה שיהיה שיהיה

גענין מענטשן — אז דיא בלומיגע קארנאבאקע זאל אויך ביי אייך אין דיא הענד זיין, דאס ווערט דאך גיהאנדל'ט מיט מענצישע ארביטע בלום, אונ דר צו פעקט איהר זיך מיט אבולוזין שארפין שווערד איבער דיא העלזער פון אונשולדיגע מענטשן אויס צו ראמען אונעג ביז איר קומט צו צודעם פאר שמוצטין גישעפט, אונ צו ליב דעם ווער זיינען דיא איינגייער פון אונזער הויז? גולנים, מענטשן פרעשער, קהל'שע דמים צאפער, אונ מיט יעדער אויסווארף מוזין מיר זיך בעהאנדלען, דא קומען זיי עסין טרינקען, אונ דא אויש דינקען זייע בלומיגע שטוקעס וויא די קארנאבאקע צו פאר פעקטיגין וויא איר גרעסער צו מאכין אונ נאך די ארביטע איבעליך דעם לעצטין ביסין פון טויל ארויס צו רייסין, אונ די וואס שטערין דערוף אומגליקליך צו מאכין, אונ וואש אמאנג מער ווערט אלץ גיבארין אמלאך הסנת אויף דיא ארביטע שטאט לייט, אונ אויך דיא קצבים דיא הויט פון זייערע ביינער אראפ צו רייסין, דיא הערצער זיינען דאך פערב'לומיגט ביי זייא, אונ וועמען שילטין זייא אז גיט אייך, נויל איר זייט דער האלעף אין דיא הענט פון דיא שטאט בעלי מזכות, איר זייט דער שווערד אין דיא הענט פון דיא קהל'שע בלום זיינער, אונ נאך אלעם דעם זאגנסטו ליבע מוטער, אז דורך מיר וועשטו אריין פאלין צו לייטין אין דיא מילער, איבער זימל וויינשטאק, איך זאג אייך אפין אז עש פרייעט מיר זייער וואש איך האב נאך אוספייגט אין עס זיך נאך גיט צו פערליבין איך זאל דורך דעם דארפין מיט עלטערין שטרייטין, נאר אלעם מענטשינפפליכט מוז איך וויינשטאקן פעקטהדיגין, דאש זיין טאנצין מיט דאמען איז אפאלשער אויש טראכט, אונ נאר נויל עש איז גיט בעשערט ער זאל זיין מיינער אנגמאהל, האט זיך גימאכט דער פאלשער אויסטראכט, אונ דער הערויס גריינגער פון דעם ליגין איז מיט איין גיוויסע אורנאכע שמעריל דער שוחט... דרעזיל האט דאש אויס גירעט מיט איר קלינגינדע זיסע שטימע אונ אין איירע אויגין האבין זיך גישטעלט צווייא מרערין וויא פעריל, אונ אשר יעקיל איז גיבליבין שטיין פאר שעקט פון דיא שטראף פון זיין טאכטער, עש האט אויש גוועהן וויא ער גיט זיך שוין אונטער. פלוצלונג איז דער זאל פול גיווארין מיט ווילדע קולות: „אשר יעקיל! דוא נעכט אויף ביין הצופה מארשאש“? — האט עלקע אויס גישריען — דוא בישט גיט בעסער פאר איר אז דוא שווייגסט איר, אז דוא פארשטייסט נאר גיט איר מיינעלע, דוא בישט נאר גיט קלאהר אין דיא בייטש וועלכע זיא האט דא אנגיבאלבעט, איך פאר שטיי דאש אבער גאנג גוט, זיא מאכט דאך אונזער שמערלין אונזער בעסטין גוטין פריינד פאר אלינגער אהעצע מאכער, איך פארשטיי פון פיק וואש פאר אהאן דאש איז, מיר האלטין שוין מיט איז גאנג ווייט, אונ דוא וועשט דאש איר שווייגין?

אשר יעקיל וועלכער איז טאקי גרייליך נארישענוואטע גיוועזין — גיט קוקינדיג אויף די בויערשע פאסלאוויצע: „נאקי אן דורין קאלי הארשי מאיע“ — אונ פון זיין ווייב האט ער גרייליך גיהאלטין נויל זיא האט גימראנגן דיא הייזן

אונ ער דיא שפארניצע, האט ער זיך אזו וויא פון שלאף אויף גיחאפט דער הערנידיג זיך ווייבס קולות, אונ איז מיט אפאר פֿרעשק אריין גיפארין און דרענעלעס פאק וועלכע האט זיך בענאסין מיט טרערין, זיא איז אונעק און איר צימער אונ האט זיך אויף אנאפע צו גיליגט. „שטיי אויף הצופיסקע!“ — האט דער פאטער אויף איר אנישרייא גיטאן, זאלסט מיר זיין פֿיץ פארטיג, אונ אז ודיא פורין וועלין קומען זאל מען אויף דיר אקארסט גיט דארפן ווארטן. גלייך טאטינקע — האט דרענעלע גיזאגט מיט אפאר וויינטע שטימע — זיי זיכער אז אויף מיר וועט מען גיט דארפן ווארטן.

אין דעם זיינען אנגינקומען דיא גאנצע משפחה גיט דיא ארימקע קרובים בעלי עגלות, שוסטער אדער גאר פֿראקסטע גנבים וועלכע עס גיפינען זיך אין אָשר יעקילס משפחה, גיין! עס זיינען גאר גינקומען דיא גנידים, אָשר יעקילס צווייא גרידער מיט זייערע ווייבער אונ סעהאט זייא אנגינומען פאר ווילקאמקע געסט, אויך האט מען אזו לאנג גיגריבולט אין דער משפחה גיז סעהאט זיך פארט ארויף גישלאגן אויף אשטיקיל יחוס, סעהאט דערטאפט אקרוב אין אלטן פֿרצייטיגן סלמד, סעהאט אים גלייך אויף גנייט אראצקארניצע וופצע אונ סעהאט אים גיבראכט צו מאשצען צו אונזער סחוקן ר' אָשר יעקל, גברי סענאל זיך האבן מיט וואש איבער צו געמען פאר דיא סחוקנים, אונ צו דעם פארקערער וועלכן סעהאט אראפ גיבראכט פון דער שטאט קערבע וועט ער אלעס סעקונדאנט דינען.

מי ומי הנזקעים? האט גיפרעגט אָשר יעקולס עלטערער ברודער. ווער וועט פארין? האט אָשר יעקיל גיענטפערט — איך אונ מיין עלקע מיט דיא פלה, מיין הינענעלע כוז אין שטוב גלייבין, טייל סיקען דאך דיא פרנסה גיט אונעק ווארפן, אונ אויך שייט מען זיך צו געמן אבטולה אויף אהנאים, וויסר וועט איר אלע פארין, אונ דער פאר הערער ר' איציקיל פון קערבע, איך גיב אים דער פאר פערציג רוביל אונ צו אים גיב איך צו אונזער קרוב ר' גדלי' דער סלמד ער וועט זיך אויך פֿיין פארקערין דער פֿייא שטיין, אונ שטעריל דער שוהט כוז דאך פארין ווארום ער איז דאך דער גאנצער שרָבן. פאר שארונער געס איך מיט יזאל דעם בעדער מיט שרָה דיא קעבין.

שטייג יזאל דעם בעדער? האבן אלע פאר וואונדערט אפֿרעני גיטאן — אונ ער וועט אין לאזין אום ערב שבת דיא פֿאד, אונ וואס וועט דיא שטאט דערויף זאגן?

דער פאר זאגט גיט — האט אָשר יעקיל גיענטפערט — יזאל וואלט פאר מיר דויפן אין פֿייער אונ אין וואסער, איך גיין דאך אנפאי אין חברה קדישא, אונ ווער האלט אים פאר אבעדער אז גיט איך, סוואלט אים שזיין לאנג אראפ ווארפן פון אבעדער ווען גיט איך, דען עס גיפינען זיך אנדערע וועלכע פאטן פאר דיא פֿאד צוואנציג רוביל אונאך שכירות אין חברה. אונ אלע שרייען טאקי סוואל אין אנדערין פאר דינגען פאר צוואנציג רוביל דען דער פון געט זיין

זיין שְׂכִירוֹת פֿאַר אַרְבַּ אַחֲזָן אונג מינועט פֿאַר שְׁפֹאַרִין צו בַּעֲרִימִין דַּעַם עוֹלָם מיט קאַראַבָּקעס פֿון לִכְט פֿון ווײַן פֿון זאַלץ, אָבֶער אײַךְ דַּער לֹאז דאַס נײַט אונג דַּער בַּעֲדֶער בְּלִיבֶט פֿאַרְט יוֹאַל אונג טאַקִי נָאָר פֿאַר זַעקס רובֿיל אַוּוּאָךְ, ווײַל עַר אײַז דֶאָךְ בֵּיַיא מִיר אַנְאַנְצֶער בֶּן בֵּית עַר פֿאַסלונְעוועט מִיר, הײַנט ווײַא מײַנט אײַר אַז אײַךְ בַּעַט אײַם עַר זאַל פֿאַרִין מיט מִיר אײַזף תְּנָאִים אײַז נָאָךְ אַשְׁאַלְהָ אײַז עַר וועט פֿאַרִין ?

אין דַּעַם אײַז ר' אײַציקל פֿון קַעֲרַבֶּע אַרײַן גִּיקוּמַעַן, אַלֶּע הַאַבִּין זײַךְ מיט עֲדַרַע פֿאַר אײַם אײַזף גִּיהוּיבֶן, מִיהַאֵט אײַם דַּער לֹאנְט אַפֿאַר דוּיך שְׁלוֹם — עֲלִיכְסִם, אונג גִּיעֶצֶט אײַזבֶן אָן, „לִיבֶער ר' אײַציק“ האַט צו אײַם אַשֶׁר יַעֲקוּל גִּזאַנט „אײַבֶּער הוּיפֶט זאַלֵּט אײַר זַעֲהֶען אַז מײַן חֶתֶן זאַל ווײַן אײַן עֵלּוּי אַבְּקִי אײַן שׂיִם אונג פּוֹסְקִים, עַר זאַל אַלֶּע הַיַּנֶּע אײַדִּימֶס פֿאַר שְׁעַמַּעַן“.

סַעֲר ווײַא דאַס קאַן אײַךְ אײַךְ נײַט צו זאַנִין — האַט ר' אײַציק גִּיעֲנַטְפֶּרֶט — אַט ווײַא עַר אײַז אַזו וועל אײַךְ אײַם פֿאַר אײַךְ פֿאַר שְׁטַעֲלִין אונג ווײַטֶער וועט אײַדֶּהר טאַן ווײַא אײַר פֿאַר שְׁמײַט .

דיא מִיר האַט זײַךְ מיט האַסט גִּיעֲפִינְט, אונג ר' יוֹאַל דַּער בַּעֲדֶער אײַז מיט האַסט אַרײַן „נײַא וואַס, עַס אײַז שׁוּיך אַלְץ פֿאַרְטִיג, גִּישׁוּיגֶד אײַן די וועגִין, אײַךְ הַאַב שׁוּיך דיא פֿורִין גִּיבֶראַכְט .

עַס אײַז גִּיוּוּאַרִין אַנְרוּזִים גִּיפִילְדֶּער, מַעַן האַט אַלֶּעס אײַן דיא פֿורִין פֿאַר פֿאַקֶט, אונג צײַט אײַן אַהאַלְבֶּע שְׁטוּנְדֶּע אַרום, זײַנְען שׁוּיך אַלֶּע מְחוּתָנִים גִּיעֶסִין אײַן דיא פֿורִין, עַס האַט זײַךְ נָאָר גִּיהַעֲרֶט ווײַא דיא בַּעֲגִלִימֶער הַאַבִּין מיט אײַן קוֹל גִּישְׁרִיעֶן: פֿאַרְט מיט גִּלִּיק, עַס זאַל זײַן תְּנָאִים מיט מוֹל, שׁוּנְאִים זאַלִין זײַךְ נײַט דַּער פֿרײַעִן“ אונג פֿון דיא פִּיר גִּרוּסֶע בּוֹכְטֶעס הַאַבִּין די מְחוּתָנִים אַרוּזִים גִּישְׁרִיעֶן: „זײַט גִּיוּוּנְדֶּער הײַט! זײַט גִּיוּוּנְדֶּער הײַט... נָא נָא! ... הוּלֹא! הַאַבִּין דיא בַּעֲלִי עַגְלוֹת מְסִיִּים גִּיוּוּעוּזִין אונג דיא בּוֹכְטֶעס הַאַבִּין זײַךְ פֿון אַרְט גִּירִיֶּט... לִיבֶע לַעֲזֶער! מִיר דאַרְפִין זײַא אײַךְ נײַט זאַלֶּעווען די מוֹבָה צו טאַן, צו בַּעֲנַטְשִׁין זײַער נְסִיעָה מיט דַּעַם פֿסוֹק: יִבְרַכְךָ... גִּישְׁקֶשָׁה, דַּרְעוֹעֶלֶע וועט מיט אײַדֶּהר גִּישִׁיכְטֶע דאַס בֵּיַיא אונגו נאַנְץ בַּשֶּׁר פֿאַר דִּינֶען, די גִּישִׁיכְטֶע וועט אײַדֶּהר גִּינוּג בְּלוֹט אונג גִּיוּוּנְט קאַסְטִין. יִבְרַכְךָ...

2) עֲמוּוּאַס פֿון די קאַראַבָּקֶע, אונג פֿון דאַס גִּיפִמִּינֶע שְׁלֹאַנְג

אײַן מִימִין דַּער נַאכְט אַרום צוּוײַא אַזײַגֶּער, ווען די וועלֵט מיט אײַדֶּהר נַאטוּר הֶרַאַפֶּעט נאַנְץ שְׁמאַרְק, אײַז זײַךְ גִּיעֶסִין אײַן טאַן אײַן אַשׁיין פֿאַר פּוֹצְטִין זאַל, בֵּיַיא אײַן שְׁרײַב טײַש אײַזף וועלְבִין עַס אײַז גִּילֶעגִין פֿאַפֿירִין, עַר אײַז גִּיעֶסִין פֿאַר מִיפֶּט אײַן גִּירַאַנְקֶען אַנְגִּילֶעֲהֶנט אײַזף דיא פֿאַרַענְצִין פֿון זײַן קַבֶּעֲלֶע, די קאַפ אַרַאַפ גִּילאַזן. נָאָר ווען עַר האַט די קאַפ אײַזף גִּיהוּיבֶן דאַס פֿראַסט אַפֿלִימֶש גִּיטאַן אײַן דיא אײַנֶען פֿון זײַן שׁוּיגֶהײַט, אונג פֿון זײַנֶע מִילֶלֶע מִינַען, דאַס אײַז גִּיוּוּעוּזִין דַּער בַּעֲרִיכְטֶער אַכְטְצֶעֶהן יַאֲהַרִיעֶע קִינֶד זִימֶל

וויינשטאק, דער איינציגער זאהן דער גאנצער פראקט פון אברהם וויינשטאק, זיינע שווארצע האר ארום זיין אלבאסטער קלאהרע גיזיכט האט אויס גיזעהען וויא דער דונקעלער הימל ארום די מאנד (לבנה), זיינע אויגן דורך וועלכע עס האט ארויס גישיינט זיין ריינעס הארץ, האט וויא צוויי שטערן גיבלישצעט, ער האט דאס ערשט נקאנצעט אפריף שרייבין, אונ נאכהער האט ער דעם פריף אין דער האנד גינומען אונ האט אין אים איבער גילעזין פאלגענדע:

כ"ד ניס ... בענעכסיף

גילבטער פריינד ...

דיינע צווייא פריף פון וואלאזין האב איך ערהאלטן, דיא אורזאך פון מיין ניט בעאנטווארטן ביי זעצט וועט דיר דיער פריף ערקלערן, מיט מיר האט זיך אונטער דיא קורצע צייט וואס וויכטיגס פאסירט, מיין ערשטע שולד איז דיר צו ערקלערן; ווארום מיינע עלטערן האבן גיהילט מיר צו רופן פון וואלאזין נאך פאר פורים, ווייל מיינע עלטערן, זארגינדיג פאר מיר וויא פאר זייער איינציגע קינד, האבן פאר גייטיג גיפונען מיט מיר אין פארטיי צו שליסן מיט אפבילין וועלכע האט בייא זייא גרויס רייץ, דיטיליכער גזאנט מיט איין טאכטער פון אהיגן גינד נאמענטליך „אשר יעקול“, דיא מיידיכען איז אין דער טהאט ווירדיג צו שעצן אלעס איין געטין, זיא איז שוין אונ קלוג וויא דיא גאנצע וועלט אונ דער צו מיט אריינעם גיוויסן, אונ ווייל מיינע עלטערן האבן זיך גיקראגן צו דער וויסן דאס עס האלט בייא איר איין אנדער פארטיי גישלאסן צו ווערן, דרום האבן זייא נאך מיר גיהילט, אונ האבן אויס גירעכניגט דאס דער שידוך וועט גשלאסן ווערן מיט מיר דורך איין פרויט ווערפער. אויס הערינדיג דאס, פון מיינע עלטערן זייער קאלט פריטיג, בין איך גיבליבן אום צו פריידן, איבער הויפט ווייל איך בין שוין פערליבט פון מיין קינדתייט אן, וויא איך האב שוין דיר דעריין פאקאנט גיבאכט, אונ אויך ווייל איך האב גאר קיין סימפטע ניט צו אשר יעקולס הויז, וויא איך וועל דיר ווייטער פארשטעלן, דאך האבע איך מיינע עלטערן דער פון ניט אפ גיווענדעט אונ האב עס אויף דער גאטור גילאזין, מיינע עלטערן האבן אהין אפרייט ווערן גישיקט, נאר טהייערער פריינד! דער אונ בעוואונדער, דעם אנטווארט וועלכען מיר האבן בעקומען, דער פון וועסטו שוין פאר שמיין צו ווישן וועלכע מענטשין מיר גיפינען זיך, אונ מיר מוזן זייא סענשין רעכט געבן אונ היטן זיך פון זיי וויא פון ווילדע טהירין.

דוא מיין ליבער פריינד! קאנטט דאך מיר אינערליך, אלע מיינע אידיען איז דאך דיר בעוואוסט, דיא אכט שטונדיגן אין טאג אין וועלכע מיר האבן צו זאמען תלמוד נכרא גילעריגט, ווייסטו דאך מיט וואס פאר איין פלייס איך האב דריין גיטאן, דוא ווייסט דאך וויא הייליג איך שעטצע יעדן ווארט פון אונזער הייליגע תורה אונ פון אונזערע תלמודיסיין, אונ זאגאר איך האב גילעזין אלע ווערק אין וועלכע זייא ווערן גיקריטיקירט, די ווערק וועלכע זייערע

פערפאסער קלידין זיך אן מיט דעם פאלשין נאמען „רעפארמאטער“ דאך האט זיך אן מיר נישט אן גיקלעפט איין ווארט פון זייערע פלוידערן, זייא זעהן בייא מיר אויס וויא הינד וועלכע בילין אויף דיא מאנד אדער זאנגע, די אייניגע שטונדין אין טאג און וועלכע מיר האבן אין קענטניש פערבראכט, ווייסטו דאך אז אויך האב דאס אויך פאר רעכניט פיר איין נאט—דינסט, ווייל די תורה פאדערט דאס אויך פון אויג, מיר האבן מיט נאמעס הילפע אין דעם פערלויף פון אויגער לענגן טאקי ערייכט דעם ציל צו וועלכין מיר האבן זיך סמערמלאיעט, דאס אלעס ווייסטו דאך גאנץ קלאר, היינט וויא פערוואונדערט וועסטו דאס ווערין העריגדיג דעם אנטווארט וועלכין דער שדכן האט גיבראכט צו מיינע עלטערין, גאר פארהער מוז אויך דיר אקליינע פארעדע אן שרייבן אום דוא זאלסט דעם נישעפט נוט פאר שמיין.

בייא אויגערע אידן כמעט אין יעדער שטאט האט זיך פאר זאראזעט אקרעץ וועלכער הייסט: „קאראבקע“ אדער „טאקסע“ אין מאנכע מקומות „דיא פלייש קונדיציע“ אונ אויך וואלט דאס גאהנען „די פראוקע“ ווייל זיא שמאקצעט אויס דיא בלוט פון אויגערע ארימע אידעליך, אונ היילט די קעשענעש פון עטליכע אידישע בלוט צאפער, אט דיוער קרעץ פאר מאנערט אויג, שלאגט אויג אראפ פון אפעטיט, אונ מיר קאנען קיין בישין אין מויל נישט אריין נעמען, פון דיא קרעץ קריכט בייא אויג אראפ די חויט מיט דיא פלייש אונ עס בלייבט גאר היילע ביינער צו לייגן יונגעהייט אין קבר, דער קרעץ האט זיך בייא אויג פאר זאראזעט פון פאר צייטיגע דורות, אקאל האבן דאס אידן צווישן זיך גימאכט פאר איין הכנסה אונ דער פון פלעגט זיין אלע הצמרכות הקהל, ווייל דרויף דינט גאך דיא אידישע רעגירונג דורך דעם האלעף, מסרים האט בייא אידן קיין מאל נישט גיפעלט, צו אויגער שאנדע איז דיוע גיהייסנישע קאראבקעלע צו פראוויטולסטווא בוואוסט גיווארין, אונ ווייל אידן זיינען דאן גיועזין אין קרוין גרויסע שולדער (בעלי חובות), נישט ווייל אידן האבן נישט גיצאהלט, ניין, זייא האבן זייער פיל גיצאלט, נור די איספארשציקעס אדער קהלס לייט האבן דאס אין קעשענע אראפ גילאזין אונ האבן קיין חובות נישט איין גיצאהלט, דיא קהלס לייט זיינען באמת שטיקליך בעלי בתים גיווארין אונ אנדערע טאקי נגידים, אפער דיא אידישע חובות אין קאזנא איז וואס ווייטער אלץ גרעסער גיווארין, דרום האט פראוויטולסטווא בעשטעטיגט דיא פלייש קאראבקע אז דער פון זאל זיך דיא אידישע חובות אויס צאלן, אונ עס איז אזו היפשע יארין אריבער אונ מעהאט ביסקיך ווייס דיא חובות אויס גיצאלט, דאן האט פראוויטולסטווא גימעלדעט דאס דיא קאראבקע איז שוין איר סער נישט גייטיג, אפער אויגערע מנהיגים וועלכע האבן דעם גוטין בישין פון דער קאראבקע פאר זוכט, האבן שוין דאס נישט גיוואלט פון האנט ארויס לאזן, דען ארום די קאראבקע האבן זיך פאזיוועט היפשע גיוינטין, ווער רעט דער בעל טאקסי איז גאר בייך גיווארין, אונ דער צו האבן די קהלס לייט אפעטין

ביינדל אפ גילעקט, היינט וויא לאזט מען איין אזו איין פעטע מעלקעדריגע קעלע, דרום האבין זייא אן גינעבין פאפירין אויף וועלכע עם האבין זיך גינתקט גאנגן שטאמט — דען א איד ווייס דאך קיין מאל ניט אויף וואס ער חתמה, אונ בפרט אז באפומאטין הייסן מן הסתם איז דאס לטובה — אז זייא פאר לאנגען אז דיא קאראבקע זאל בלייבן אויף ווייטער, דען זייא דארפין האבין אויף שטאמיגע העמרכות, אויף אשול ארכ חזן שמש שול קלעפער ליכטיגדער, אונ ווייל פראוויטולסטונע ווייס דאך גיט אז דיא איז פערדאנדין עפעס שלעכטעס האט זיא דאס בעשטעמיגט אויף ווייטער, אין אנדרע שטעט גייט דער איינמאראן פון קאראבקע אויף איין ״הקדש״ אונ דאס איז אפילו יא גייטיג, נאר דאך וואלט פיל גלייכער גיוועזן ווען דיא קאראבקע וואלט נאר גיט גיוועזן, דאן וואלטין פון אידן אזו פיל חולאים גיט גיוועזן וויא זעצט, דאן וואלטין אידישע קינדער גיט אזו פיל אויס גישמארבין קליינער הייד סער וויא פון אלע נארדין דען אלע חלאתין, דער אפטער שמארבין פון די קליינע קינדער שטאמט פון ווייניג פלייש עסין, אזו האבין אלע דקמורים דאס אויף גיציגט, אונ איבער הויבט דער דאקטער ״קאמינאר״ אין זיין ווערק, סדר פפרות לפעל טאקסי, אונ דיא ווייניג פלייש עסין איז צו ליב דיא קאראבקע, דען אנשטאמט דעם וואס אקריסט קויפט זיך אן פאר אנגילדין אנאנצע מארבע מיט פלייש אז עם קלעקט אים מיט זיין גיזינד צו עסין צו זאט, מוז דער ארימער איד בצאלין אפערציגער פאר אפונטעלע פלייש וואס דרינען איז פאראן סעוהר ביינער וויא פלייש, די אידישע פאלעבאטקע טיילט נאך דעם פונט אויף צווייא דרייא מאהל דען אנדערש בעשטייט זיא גיט, אונ דיא שטיקיל פלייש גיט זיא אב דעם פאלעבאט אונ זיא מיט דיא קינדער קומען אפ מיט ניסט, היינט פון וואנען זאל איהר זינעדיגע קינד האבין קרעפטין, וויא אזו זאלין דיא קליינע קינדער גיט צו שמארבין קליינער הייד, דען אויף דעם אידישין בישין פלייש ליגט אזא טאנעפאלע, הונדערטער גיזיגטין ווערין בייך פון דזען גישעפט, מישמרויגעט אים מאיאנמקעס, סעניט קינדער מוזיזיגטער רוביל גזן, אונ אלץ פון דעם אידעשין גיסין פלייש, היינט וויא אזו זאל דאס דער איד אויס האלטין מיט זיין גיזינד, דרום זינען פייא אידין סער חולאים פאראן וויא בייא אנדערע גאציאנען, דרום איז גייטיג צו מאכין פאר זייא אהקדש, אבער גלייכר וואלט זיין אז דיא קאראבקע וואלט גיט זיין אונ דאן וואלטין אידין עסין פלייש וויא קריסטין, אונ וואלטין אויך זיין גיזינד וויא אלע גאציאנען, אונ די גאראדסקאיע באליניצעס וואלט פאר אידן אויך גינג זיין, אונ מעוואלט גיט גייטיג האבין צו מאכין פאר אידן בעוונדערע לאוערעטין, אבער פון וואנען וואלטין דיא ״בעלי קאראבקעס״ ווערין גבירים? ! ...

אונ ביי אונז אין שטאט האלט אלע מאל דיא קאראבקע דער רייכסטער, אדער בעסער גיזאגט; דער וואש האלט דיא קאראבקע איז דער רייכסטער, ווייל ער פאר דינט דער פון פיל געלט אונ שוין פון היפישע עמליכע יאר

האט אין דער קארפּקע זוכה גינעוין ר' אָשר יעקיל, אונ עש איז אים זייער
מצליח, ער האט שוין אַנגיקויפּט אפּולע מאַיאנטקעס, דען דער גישעפּט איז
ביי אים וויא אַנטע מעלְקעדיקע קנעלע וועלכע פּאסעט זיך אויף פּרעמדע פּאסע
אונ דעם ווירט קאסט גיט קיין קארטע, דען ער צאַלט פּאר דיא קארפּקע במעט
גאר גיט אין קהל, ער קומט נאר אפּ מיט שיהי פיהי, ער מאכט שוין מיט
זיי דורך אהער אונ אהין, דעם פּאר שטעקט ער מיט אַמטבע, דעם גיכט ער אָן
דעם גארגיל, אונ אזו קומט ער אפּ מיטגאר גיכט, אונ האַמש ער אליין איז גיט
כפּאסאָנגע אויף דיא חוטרקסט, האט ער איין פליגיל אַדיוטאנט, דאס איז
שְמעריל דער שוחט אונ גאַמן ביי עס אויף דיא קארפּקע, אונ ער בעזאַרנט
אים שוין מיט אלע פּלאַנען, ווייל ער איז איין חוטרער יונג, אונ ער איז גאַמאו
פּאר אָשר יעקלין צו לויפּן אין פייער אונ אין וואסער, אונ דאס איז מיט אַטיפּע
כונגה, ווייל אַשוחט איז אין גאַנצין ביי אַבעל קארפּקע אין דיא הענט אונ
ווייל ר' שְמעריל וואלט ביי איין אַנדער בעל קארפּקע קיין קיום גיט האַפּין,
ווייל ער איז גיט ווירדיג צו זיין אַשוחט; ערשטין ווייל ער איז אַבעל מדות
רעות, אונ אויך איז ער אַנדויסער בעל עסק אויסער דיא שחיטה, אים איז
אַלץ אהאנט, אונ וויא ער דער זעהט אז איינער לעבט עפעס פּון אַנישעפּט
סוז ער שוין דעם גישעפּט נאך טאן, ער האַנדילט מיט סעל פּרויט מיט גענו
מיט שְמאַלץ מיט לאַטריי צעמליך מיט גאַנע מיט קעז אונ אַמאל מיט אַנפּש,
אויך פּלעט ער אַפּט אויש אַוויגערעסנעם פּילעט, אונ האַמש ער לייגט צו
צו דיא אלע גישעפּטין דאך קלעקט דיא שחיטה צו פּאַרדעקין אלע לעכער,
היינט וואלט ער שוין זיך אַיינהאַלטין ביי אַרעכטין בעל קארפּקע, דערום
זוכט ער אַלץ דער ר' שְמעריל פּלענער אז דיא קארפּקע זאל אַלץ זיין ביי
ר' אָשר יעקלין אין די הענט, אונ דר פּאר איז ער ביי אָשר יעקלין דער גאַנצער
בעל יעצה אונ בן בית.

יעצט מיין טהייער פּריינד! פּאַרשטייטו וויא ר' שְמערילן האט דאס
גיט גוט גישעקט דאס איך זאל אַריין קומען פיר איין איידים צו אָשר יעקלען
אין הויז, ער האט פּאר שְמאַנען אז ער איז ביי מיר אין דיא אויגן גיט אז
השוב וויא ביי אַלעמען, אונ ער האט סוּרא גיהאט איך זאל אים גיט קאַלע
פּאכין זיין סערכה ביי אָשר יעקלין אין הויז ווערענד איך וועל זיין איידים זיין,
דערום האט ער גיזוכט מיטלען וויא דעם שידוך צו ערשטערין, אונ עש האט
אים גינאַלטין, ער האט אויף מיר אויש גיפּיקט דאס איך האב גיטאַנצט
מיט דאַמען, אונ נאך אַייניגע סעשים רעים האט ער אויף מיר אויש גינאַלערט
פּון וועלכע עש איז שוין סער גיט גינעוין צו צווייפלען דאס איך בין איין
אַפּיקורס גמור, אונ ביי אָשר יעקלין אין הויז האט סען גיטאַנט אַריכטיגין
גכיות עדות מיט דרישה אונ חקירה אונ עש האט זיך אַלץ אויף קלאר עגדעקט
דאש איך האב גיטאַן דיא אלע סעשים רעים, אונ דאַרמין האט סען שוין
גיטאַנט איין פּאַסטאַנאוליענע אז איך בין גיוויש איין אַפּיקורס, אונ פּיעז

פראווא אפעלאציע, אז נאט אליין מוז שוין אויף דערויף סככים זיין, און ר' שפעריל האט זיך נאך דער מיט גיט פעזיכערט פון זיין גיפאר נור ער האט זיך גינומען אשר יעקלס טאקטער אשירודך צו ריידן וועלכער עש אזו טאקע גינארן. מיר האבין פון דא אלע זאכן נאר גיט גיוואוסט פון עש אזו גקומען דער שדכן וועלכין מיין פאטער האט אהין גישיקט מיט דעם אנגנווארט; "ר' אשר יעקל וויל גיט אהתן איין אפיקורס וואש טאנצט מיט דאמען", מינע עלטערין זיינן פון דזיין העלישין אנגנווארט איבער ראשט גינארין, זייא האבין זיך מיט טרערין פענאסין אבער איך האב דאש מיט פרייד פעגעניגט, איך בין דער פון מער צו פרידין אלעס און צופרידין גיווען.

ר' אשר יעקל מיט זיין טאקטער דרעזעלע זייגען אויף תנאים ארויש גיפארין און האבין זיך אייניגע טעג פארזאמט. אונטער דעסקן האב איך פון אפעראן אייניגע וויזיטין גיהאט וועלכע עש וועט דיר אינטערסירין לעויגדיג, דאש אזו נאר אונגלייבליך.

דיא וויזיטין איז פאשטאנען פון איין פריילין וועלכע איז אויף אשר יעקלס אטאקטער אונטער דיא פלה זיא הייסט "הענעלע" אמידיל פון אנאר אכטצעהן, און וויא איר עלטערע שוועסטער דרעזעלע איז פעשיאנקען מיט פיל מעלות, זא איז איר אינגערע שוועסטער אייטיל פעלערן, נאך אלעס דעם אז זיא טראגט צווייא ערלייא קנאפלען אין דיא שוך איז זיא דאך פארט קוים מיט אקאפ העכער פאר אהויר, און זיא קאן מיט אצילענדער הוט שפאצירין אונטער אמיש, אקיידידיגע גזיכט אין מאנבע ערטער רייטע פלעקין וויא אף אקארשיקאנר אהרוג, נור דאש אלץ איז אבער שענער פר איר כאראקטער וועלכער איז שלעכט מיט אלע פארבין, און וויל זייער הויז איז מיט אונז שטענדיג פעפריינדעט גיוועזין, דערום איז איר וויזט בייא אונז גיט אונגיוויגליך גיוועזין, איך האבע עש גירעכניגט נור פיר אליידיגין בעזוך, אבער ווען אלע זייגען פון אונזער הויז אנועק, און איך בין מיט איר נור אליין גיבליבין, האב איך שוין אנגייהיבין צו מערקן דאס איר בעזוך פיל מער אלעס איין ליידיגער בעבייט, דען זיא האט מיר פעשאטין מיט קאמפלימענטער, וועלכע איך האב עש רוהיג גיט גיקאנט אויש הערין, אס ענדע האט זיא עפיגמליך ענדעקט דאש זיא ליבט מיר, און האט מיין אנגנווארט דערויף גיפאדערט, איך בין פון דעם זייער ענציקט גינארין, און האב איהר נור גיאנטווארטעט מיט אלייכטין שמייכל, ביו זיא האט זיך מיט דרייסט פון ארט אויף נשפעלט, איהר גיזיכט האט זיך וויא צונטער אנגיזונדין און מיט נרויש הימץ האט זיא דיא ווערטער אויש גירעט; "איך ליב איך שטערבליך! און איר מוזט מיר אויף דער שטעלע אנגנווארטין, אום איך זאל ווישין וויא זיך צו שעמצין, פיר איין גליקליכע אדער אומגליקליכע!" דא בין איך אין פעראנווייפלונג גיבליבין איך האב אליין גיט גיוואושט וויא זיך ארויס צו דרייען פון מיין קריטישע לאגע, נאר איין גליקלעכער סלוזשאיי האט מיר פון דער סומאטאכע ארויש גיוויקילט, דען דערויף זייגען מינע עלטערין

אנגיקומען אונ אויגער גישפרעך האט זיך גימוזט ענדיגן, איך האב אנגיטייבן פרייער צו אמהעמען, אונ מיט שמוקמע בליקן האב איך דיא עלטערין גידאנקט דער פאר וואש זייא זייען מיר צו דער נייטיגסטער צייט אנגיקומען, פיינע עלטערין האבין קיין זאך נישט בעמערקט, נישט מיין פריידע אונ נישט איר טרויאנע, זיא האט זיך שוין ביי אונז נישט פיל פארנווילט אונ האט אבשייד גינמען, אונגעשטרייבלדיך איז דער צופרידנהייט וועלכין איך האב גיהאט פון איר אנועק גיין איך האב זיך גפילט פרייער, ביי נאכט אבין פעט לינגנדיג האב איך דיא שצעגע גוט בעמראכט דאן האט זיך מיר דיא האר גינאדילט, וואש איז דא? האב איך ביי זיך גיפגענט, ביי זיי אין הייז בין איך דאך איין פאר מושפטער, אונ יעצט זאגט היענעלע אז זיא ליבט מיר! דא מוז עפעס איין שמרייד שטעקן, זיא וויל מיר גינויס אין איין ראספלאך אריין פירן, אבער איך פארשטיי עש נישט, איך האב גיוואונשין אז דער בעזוך זאל זיין דער ערשטער אונ דער לעצטער, אבער מיין וואונגן איז נישט בעשטעטיגט גיווארן, אויף מארגן אין אבינד אין מיי צייט מיט אמאל, „פרוך הבא“ היענעלע איז אריין, איר ערשיינונג האט מיר נויא אדונער ערשראקן, אבער איך האב מוט גיפאכט, דאש פיינע עלטערין זאלין אויף מיר גאר נישט בעמערקן, גאך מייא האט מיין פאטער גיזאגט צו מיין מוטער; דאש זיא זאל מיט אים גיין אין איין שטעלע וועלכע זייא האבין גייטיג צו גיין, איך האב זאגאר זייא אבגינענדעט דער פון מיט דעם אויס רייד דאס מיר נועט אומעטיג זיין אליין צו בלייבן, „דא נועכטו זיך מיט היענעלען דער וויל פארבריינגען“ האט מיין פאטער מיר גיענטפערט אונ זייא זייען אנועק גינאנגען.

דוא קאנקט זיך אליין פאר שטעלין וואש פאר אנישפרעך עש האט זיך צו ווישין אונז פארבונדין, דער גישפרעך איז וואש ווייטער מיט סער הייך גינאנגען, אס ענדע האט זיך איהר גיזיכט אנגינענדין אונ פון איהרע אויגן האט גישפריצט פונקען אונ זיא האט מיט סרזאזנעם טאן גיזאגט: „איר מוזט מיר אין דר ווילע געבין איין ריכטיגן אנטווארט צוא איר ליבט מיר, איהר נועט זיך פון מיר שוין נישט אויס דרייען מיט גלייך ווערטלאך, קלארע דיבורים איר ליבט מיר“?

וואס אנגייער צו ליבע, האב איך איר גיענטפערט האב איך גאך דעריין קיין בעגריף נישט, איך גלייב דאס מיין עלטער איז גאך נישט ריף (צייטיג) צו פאר שטיין ליבע, איך ווייס נור פון ליבע צו עלטערין, אונ פריינדשאפט צו אלע סענמטשין.

דאס איז אבזויזער פאלשער אויש רייד — האט זיא מיט צארין גיזאגט, דאס דינט מיר נישט פאר איין תירוץ איך קאן עש צייגן דאש עש איז נישט ריכטיג, אבער איך פארלאנג אריכטיגן אנטווארט זייא ליבן מיר? .

דא בין איך ווייטער גילעכט גיווארן, אבער איך האב זיך פאלד בעדיינקט איין אנטווארט, מיט וועלכין איך האב גירעכניט איין ענדע צו מאכין פון אירע פראנעס

פראגס, וויא קאן איך איהנען ליעבען, אין וועלכין רעזולטאט קאן אונזער ליבע האפן, ווען אייערע עלטערין רעכענען מיר פיר איין אויש ווארף פיר איין אפיקורס און דאש ווייש איך דאך פון דעם אנטווארט וועלכין ברוך דער ברויטווערבער האט מינע עלטערין גיבראכט פון אייער הויז.

הא הא הא! — האט זיא זיך העליש פאר גאנדער גילאכט, אוו טשאם דעלא! דאס איז אלץ נוייל איך ליב אייך, ווער האט דאש אויף גישפילט דיא שטוקע אז ניט איך מיט דיא הילף פון שמערייל דעם שוחט, כדי אפ צו שטויסן פון מיין שוועסטער דעם גליק וועלכין זיא איז ניט ווערט, און דער דימענט זאל מיר אנקומען.

פון דיא ווערטער פון איך פארטויבט גיווארין, איך האב מיר איבער גיציגט מיט וואש פאר איין פארדארבענעם וועזין איך בעסערדעווע יעצט, נור אום דיא צייט אפ צו שטופן האב איך איר גיפרענט; וואש גיפנט איר אין מיר זעלבעם וואש האט אין איך אויף גיבלאזן דיא ליבע צו מיר? .

אין אייך? — אשיינעם גיויכט מיט אריינעם גיוויסן, און דערום גלויב איך דאש זיי דרפין מיר אויך ליבין, און דרום קאן איך זיי ניט ליבין — האב איך איר מיט איין סיראזאנעס טאן גיאנטווארטעט. „איך פאר שטיי זיי ניט — האט זיא צו מיר גיזאגט — ערקלערין זיי מיר.“ „איר ליבט אריינעם גיוויסן, דאס היישט אנטון כאראקטער, און איך ליב אויך דאש זעלבע“ האב איך איר גיענטפערט. האבע איך דען ניט דיא אייגינשאפטין? האט זיא גיפרענט.

גיוויש ניט — האב איך גיאנטווארטעט — ווען איר זייט זא כאראקטער לאז מיט איין שוועסטער זא גראב זיך צו בעגיין, און דעם נאמען פון איין ריינעם בענשין אומזאקסט צו פעשמוצין נור דורך אליבעס אינטריגע, וויא איר האט מיט מיר גיטאן זייט איר זייער מיט איין פארדארבענעם כאראקטער, און איר זייט ניט ווירדיג גיליבט צו ווערין.

ליבט איר מיר ניט! האט זיא מיט איין דאנער שטיממע אויש גישריען אויף שטייענדיג פון ארט — און איך ווייש פאר וואש, איר ליבט איין צווייטע. . דאש וועט איר אימקער גידינגקען, מיין צארין וועט איר בעגענגען אויף יעדער שריט, און איך וועל אייך זא סטעסענאיען דאש איר וועט פאלינדיג מיר צו דיא פיס בעטן מיין האנד און איך ווייש ניט אויב איר וועט איר קריגין.

דאש האט זיא אויש גירעט מיט זא איין היטן דאש אלע גלידער האפן איר פון צארין גיטרייסילט, און מיר איז פון שרעק אקאלטער שווייס איבער גילאפן, און זיא האט גיטאן אשליידער דיא מיר מיט האקט און איז ארויס גיגאנגן.

ביי איר אנועק גיין איז מיר לייכטער גיווארין אויפן הארצין, דען איר צארין האט מיר גישראקן, איך ווייש מיין פריינד אז דוא וועשט דאש גאר ניט גלויבן, דען וויא קומט צו אפריילין זא פיל דרייכט און חוצפה, נור דוא מאנקט גלויבן ביין פריינד וועלכער האט אויף זיין לעבין גימאלס קיין ליגין גיזאגט, דאש דעביין איז איין ווארט קיין פאלשער גיטא, דאש איז טאקע אנוועזין איין

און נאטירליכע, וועלכע גיבט אייניג אויף דער וועלט, היינט וויא אזוי דאס מיר
 אויפן הארצין ווען איך דארף מין צו קונפט אויש הימין פון זא איין ווילדע
 מיר, וועלכע אונגראזאעט מיר אויף יעדן טריט, נור מיין מרייטט איז דאש
 מין צו קונפט איז בייא נאט אין דיא הענד, אבער ניט ביי דיא גיפטיגע
 ביזע שלאנג.

איך האב דיר מין פריינד פארמאטערט מיט מין פאריגע ערצילונג, סוז
 איך דיר פון מין פריידע אויך מיט טיילן, דאש מין ליידנדע ליבע צו מין
 טהייערע רבעקע זאהנשיין, וועלכע איז איינע געמין דער שיינהייט אין דער
 גראצע און איין קוועלע פון ריינע גיוויסען, דיזע ליבע וועלכע עש האט מיר
 ביי יעצט וויא איין ווארים גיטאצעט אין מין הערצין, ווייל איך האב זיך
 גיזווייפילט אויב דער שליסיל פון איר הארץ איז בייא מיר אין דיא הענט צו
 עפענען איהר פערשלאסענעם בלומען גארטין, איך האבע מיט איהר אפט
 גישפראכן אבער מין הארץ האט גישטרעקט ניט וויסנדיג; אויב דאס איז נור
 אליידיגער גישפרעך אדער פיל וויכטיגער, דיזער רעטזאל האט זיך מיר גליקליך
 ערקלערט, איין טאג וועלכין איך האב שוין מין פערצווייפלונג אויף מין
 הארץ מער ניט גיקאנט פרעסין, האב איך פיר איר עפינטליך דיא אינערליכעס
 מין הארץ אויש גינאסין, און וויא גליקליך בין איך גינארין פאקוסענדיג פון
 איר דעם אנטווארט; דאש זיא האט אויך ביי יעצט גילידעט דעם סאנגיל פון
 פארצווייפלונג, דען זיא ליבט מיר אויך שטערבליך און האט ניט גיוואושט
 וואו עש האלט ביי מיר, אבער אין דיזען אויגינבליק איז אונזער ביידינס הערצן
 גיהילט גינארין, איך בין גליקליך! פריינד! איך בין גליקליך! דיא וועלט איז
 מיר ליכטיג זיא שפילט פאר מיר אנשימאקע אפערע, איך ליב דיא וועלט, זיא
 פאהאנדילט מיר זייער נוט, איך סעכטע איר אומארטען אין איר מין גליק צו
 ערצייילן, נור איך בעט בייא נאט דאש אין מין גליקס בעכער זאל זיך קיין
 גיפט ניט פארמישן, עס איז נאך פאראן היפשע ארבעט דיא וועג צו אונזער
 גליק אפ צו ראמען יעצט שיק איך איר אפריף, איך בעשטימט איר אויף סארגין
 אראנדעוואו, און דאן וועלן מיר רעשין אונזער ליבע די עלטערין צו ענדעקין.
 מיט וויכטיגע נייעס וועל איך דיר בענאכריכטן דיין שוויג ליבענדער פריינד,
 זימיל וויינשטאק

(3) מזל טוב! מזל טוב!

מזל טוב דיר דרעזעלע! מזל טוב אייך ר' אשר יעקיל און עלקעלע!
 האט אויפן פסק אנשיבייא גיטאן צערנע דיא קלייבערקע אריין קומענדיג צו
 ר' אשר יעקלין אין שטוב מיט אקאטיק אין וועלכין עס איז גילעגן מיט אווערף
 שטיקער ברויט — דער וואש איך טאר ניט הערין און גידיינקען זאל געבין מזל
 און ברכה מיט לאנגע יאר, עש זאל פון אייך ארויש קומען שיינע פינע דורות
 פון גאטש פארבטיגע יודין, חלעבין עש איז פאראן אין וועמען גיראמין צו
 זיין

זיין, וואו קריגט מען דאש אזעלכע בעל צדקות וויא איר זייט, אט זעט איר די פיס אזי מיר גישוואלן גיווארין ארום גייענדיג אונ סאהאקיל (סך הכל) אט דיא ביסיל ברויט האב איך גימאכט, פאר וועמען זאל דאס פריער קלעקין, עס איז אשטאט פול מיט האמאנעצלאן (רחמנא לצלן) אביונים אסך גיזינמין גישוועלין פון הונגער, געפעס אקאמאנוועס אזעמיגע יקרות יארין, אונ עש איז נאך פאראן ליידאקעס וואש דער גייען ביי מיר וואו איך טוא אהין דיא ברויט מיט דיא געלט וועלכע איך קלייב אויף, אלע בייזע הלומות אויף זייערע קעפ, דער וואש גיט קיין סכס גיט זאל קיין דעה גיט זאגן, איך וועל זייא דער ציילין מעשות וועמען איך צו טייל, אונ טאמער דארף מען דאש גאר גיט מגלה זיין מיקען אפער יענעם דער מיט דיא בלוט אין צורה אריין שפארין, איך האב פיינט צו געבין דיא קבצנים וואש אלע וויישין פון זייא, זייא וועלין שוין פאר הונגער גיט שטארבין, איך גיב נור אין אזעמיגע עקטער וואש קיינער ווייס גיט וואס פאר אדלות דארטין איז, פאר איך מאג איך דאך זאגן, פון אייער שטוב וועט דאך דאש גיט ארויש, אונ ר' שמעריל איז דאך אויך אשטוביקער מענטש איר וויישט ווער עש נעמט ביי מיר הספקה, איר וואלט דאש קיין מאהל גיט גיילייבט, ארציק דער מאשאנדזניק, נו וואש זאגט איר, איז שוין פאראן וועמען צו געבין איך האלט אים דאך פראקט אויף דעם לעבין, (שקר וקזב), למעיה דאש זאל ביי איך בלייבן בסוד... אין מחשבתין האב איך זיך גאר פאר רעט אין זייטיגע זאכין, מזל טוב איך! אונ מיין חלק וועל איך גיט שיינקען שמיטש וויפיל האב איך דאש גיווארט דיא צייט צו עסין אחלק פון דרענעלעס הנאים, נוא, מן הסתם אחתן אציקאנוער אלייט, פון די זרע פון רבנים, מענעט טאקע. געשיינפעליך אז דער וואש איך האב דיא הענט גיט גיוואשין האט איך מיט זיין רעכטע האנט באשירמעט פון אברעמיל וויינשטאקס צו לאכעקניק, געפעס וויא גיט גיטע האבין זיך צו אים צו גיזעפעט, צייט ער האט אנגיהיבן צו קוקן די טריפה ספ... מפוי, מפוי... מיין איך קשאנצקעס... אייערע מיגליך איז געפעס הארט, איך האב גיט פאר איך גידיאכט קיין ציינער גיט, איך קאן גיט בייסין, גיטא אפאפירעלע, איך וועל דאס אנועק טראגן פאר מייע אייניקליך... אזי איך יאהב זיך מיר גאר דיא קאפ פאר דרייט פון אייערע שנאפס, אונ איך דארף קאנצען דיא שטאט ארום גיין, איך דארף עמליכע חלאים לאבונג אנועק טראגן, גיטא ביי איך אביסעלע לאבונג? מענעט זיי דער מיט פסוט מחייב זיין, מער וויא ביי איך אונ ביי ר' יונה זאהנשיין קריג איך דאש גיט, ביי זאהנשיינען טראגט דאש מיר שוין אנטקעגן זיין טאכטער רבקע, זיא איז אטייערע קינד, אבער איר וועט דאש גלייבין וואש איך האב גיהערט, אז זיא האט זיך אינוועטעט מיט זימל וויינשטאקין, אז איך וואלט דאש גיט זעהן מיט מייע אויגן, וואלט איך דאש גיט גיילייבט, דוכט זיך זיא איז גאר אצנועה... איר הערט וואש איך וועל איך זאגן אז אזעמיגע פשרה קינדער וויא אייערע זיינען איז צו זוכן אונ צו זיפין, אין

מחשבתיו איך בין דאך נאך, עפעס אריין גיקוסען... דיא גדרה האט איר
 מיר שוין אנועק גינעפין אונ אפער... איך האב לא עליכם נאר קיין קאפ
 גיט, נאר גיט דאש בין איך אויסין, עפעס אשיינער חתן? איך דארף דאך דאס
 וויסן, עס ווענד זיך אלץ וויא איך סאך אשם... איר דארפט מיר נאך צו בעטן
 פון הסתם וועל איך שוין מאכן אייער חתן אשם טוב, איר זייט ביי מיר גיט
 גלייך מיט אלעמען, אנוטין טאג, דער בורא ברא זאל געבן מיר זאלין זוכה
 זיין צו טרינקן פון היענעלעס הנאים, אמת היענעלע ווש לאכשמו? אנוטין טאג
 אייך אלעמען, אין מחשבתו מינע גדרה האט איר מיר שוין אנועק גינעפין,
 דער וואס אין הימיל זאל אייך אנועק געבן פפול בפלים, איך גייא איצטער צו
 בוינשטאקן, דארטן וועל איך זיי אביסיל די הארץ אפ עסן, איך וועל דארטן
 אביסיל אייער חתן פארלייבן, אז זייא וועלן שוין דיא פלאץ קריינן, אין
 מחשבתו אנוטין טאג... צעקנע האט נאך גיהאלטן דיא מויל אפין אזו וויא
 זיא וואלט נאך האבן אפולע מויל מיט רייד, נאר עש איז שוין גיט גינעפין
 פאר וועמען צו ריידן, דען אלע זיינען שוין פון איר אנועק גינאנגען, האט זיא
 זיך דורכין מיר ארויש גירוקט.

אין אנויילע ארום זעהען מיר דיא זעלביגע קלייבערקע בייא ר' אברהם
 בוינשטאק אין הייז אריין גייענדיג.

אנוטער מארגן אייך ר' אברהם! וואס מאכט איר ליפסע? איר דארפט
 מיט אייער מיינע סחורה גיט אראפ פאלן, איך מיין מיט אייער פן יחיד,
 דער אמת שווימט ארויף וויא בוינשטאק, איך האב שוין אלעמען דיא וואס
 האבן אויף אייער זימלען גירעט דיא אויגן אויס גישטאכן, אונ דיא צורעס
 פאר שפייגן, שטייטש אייער זימל איז גיט פרום! האב איך אין אלע גאסן
 גישריען, איך גיפן אים דאך אלע מאל זיצנדיג איבער אנטרא, הערט איר
 ר' אברהם איהר דארפט קיין חרטה גיט האבן וואס אייער פן יחיד איז גיט
 אריין גיפאלן צו אשר יעקלען אין שטוב, זיינע נבן וועלכע ער גיט די טאכטער
 איז פלוטיגע געלט אויף יעדער גראסן מוויזנט קללות, אונ איר וואלט דאך
 דאס גיט קאנען הערן וויא מעשילט אייער איינציגע קינד, היינט איז זיא גיט
 ווערט אייער זונס פאדעסווע, אפער דער וואס איך טאר זיין נאמען גיט דער
 מאנען רעכניט זיך אפ מיט אלעמען, איך גייא איצט פון דארטן, האב איך
 דארטן גיזעהן אנאנצע סומאמאכע, עלקע שילט אונ אשר יעקיל שרייט בייא
 דרענעלען איז דיא אויגן פאר שוואלין פון גיוויין, זיא שרייט זיא וויל דעם
 חתן גיט, אונ אשר יעקיל גיט איהר פרעשק, אויף אלע פאר דארפענע פענטושן
 זאל מען דאס זעהן וואס מיעהט אויף זיא... ליפסע האט צעקנען גלייך דיא
 גדרה דער לאנגט אונ האט איר גיט גילאזן קאנצען איהר דרשה.

אויף וויא ווייט עס איז אמת צערגעס רייד; אז דרענעלע וויל גיט דעם
 חתן, האבן מיר גייטיג עטוואס פארצושטעלן דעם חתן וועלכער הייסט מנשה
 בלוטענקראנץ, וויא מיר קאנען שוין דרענעלען איהר בארקטער מיט איר

שזינ'היים, דארפ'ן מיר זאג'ן ווען מיר וואלט'ן דעם בלוסענקראנץ דר זעהען אז דאס איז אַוואַרדער בילד און קאפּע פון דרעוועלעס גיזיקט און זיט'ן, מיט דאס צו גאפּע דאס ער איז גינעווען איין גרויסער תלמודיסט און אויך שטארק גיפילדעט, און חתן בלה זיינען זיך גיפעלין אויף דער העכסטער שטופּע.

(4) דיא לייעבעס בלום

בעפאר מיר טרעט'ן צו צו דיזען באפיטיל, מוז'ן מיר עמוואס פעשילדען צווייא הייזער וועלכע שפילן אין אונזער גישיכטע אַנרויסע ראליע. אין צענטער פון אונזער שטאט בענעבסקיף שטייט אהויז וועלכע זיא רעכניקט זיך פיר דיא שענקסטע אין גאנץ שטאט איהר ווירט הייסט יונה זאהנשיין, זיין גישעפט איז איין שטוב האנדיל דאס הייסט איין גראס ארטיגער מראקמיר און דער צו איז בייא אים אין הזיו דער קלוב, און דרום איז קיין חידוש גיט וואס ער איז בעקאנט מיט פיל גריסט'ן און מיט אלע נאמשאלסטמוא פון אונזער אויעזר ווייל אלע האב'ן בייא אים אין הזיו איין אפטיין אריין גאנג, און ווייל ער איז זייער אקלונגער מאן האט ער מאקי גרויס חן בייא אלע נאמשאלסטמוא און ער פועלט בייא זייא אלץ וואס ער וויל, און דרום איז ער אויך שטארק גיאכט אין דער אידעשער אבשציסטמוא, ווייל יעדער ווער עס דארף גאר אַנקומען צו איין נאמשאלניק מוז אַנקומען צו זאהנשיינען, דען וואסער איד קאן דאס אן קומען צו אקריסט אן אפערמיטלער, ערסט'ן ווייל אס מערסט'ן קאנען זייא גיט דיא דוסישע שפראך, און מאקי דריבער האב'ן זייא קיין בעקאנטשאפט גיט מיט אקריסט, און דער זאהנשיין וועלכער האט קיין כבוד גיט פייניקט, אונדייטליכער זאנגידיג מאקי גאך ליב אויך, האט דיזען גישעפט מיט לוקסט אן גינומען, ווייל יעדין מענמשיין פיר וועלכ'ן ער האט עמוואס אויס גיחאדעמייסטמווענעט בייא איין נאמשאלניק, האט ער דאך פון אים גיחאט פיל עהרע, און דרום האט ער זיך קיין מאל גיט גיפולט צו גיין טאן א איד'ן אמובה, טאמער אפער האט זיך ווער אדוואנעט אל'ין צו גיין עמוואס בעמין בייא איין נאמשאלניק, און ער האט זיך דער פונכדער וואוסט, האט ער מאקי קאלע גימאכט אז דער איד זאל סוף פל סוף דארפ'ן צו אים צו פאלין, און דאן האט ער אים אייגינע מאל ארויס גימריב'ן אפער אס ענדע האט ער אים פאקט גימאן די טובה וועלכע ער האט גיפאדערט, און אזו האט ער זיך גיקויפט אסך גוטע פריינד וועלכע האב'ן אים פיל עהרע גיגעב'ן, און יעדער בעלי בית האט שוין פאר אים גיפירכטעט פילייכט וועט ער דארפ'ן אמאל צו אים אַנקומען, און דרום האט קיינער גיט גיוואלט מיט אים איין רייסין, און יעדערער בעזונדער האט זיך אלץ גישטארעט וואס מעהר זאהנשיינען צו חנפענן, מיט איין ווארט דער מענמש איז שרעקליך גרויס גיווארין און האט גיאכט פיל כבוד אין שול אין בהמיד און אין אלע אידישע פאר זאמלונגען, זיין ווארט איז קיינער גיט אריבער און מיט דער צייט האט ער דיא גאנצע שטאט פארין גאז גיפירט.

ער איז גינעזין אמאן פון אַיאהר זעכציג , אָפּער גאר ניט פון פאר צייטיגע וועלט , ער האט קינדער אָפּ גיגעפין צו שמודידין , ער האט בייא זיך אין הויז גישפאצירט אָן אַמין זאנאר ווען קיין קריסט איז ניט גינעזין , דאך פלעגט ער גיין אלע טאג דאוונען , אונ ביין דאוונען האט ער מיט אבי וועמען ניט גירעט גאר מיט אדוקאוונע אסאכע , דען ער האט זיך אין דוקאוונענסטוא אויך שטארק גימישט , עס איז דאס מינדעסט ניט אָפּ גיטאן גינארין אָן אים , זיין פרויא וועלכע הייסט דאברושע איז גינעזין . פיל אינגער וויא ער , — ווייל זיא איז בייא אים דיא צווייטע — אונ ארום איהר איז ווייניג דא צו שרייבין דען זיא איז ניט גינעזין אנדערס וויא אלע פרויען , ארום אים פלעגין שוין ארום פליהען אדויטאנטין דאס הייסט דער וואס האט גיקאנט אים מער האנגען , אונ איינער פון דיא אדויטאנטין איז גינעזין שמעריל דער שוחט , איבער הויפט איז אין זיין הויז אויף איין פערזאן ווירדיג צו אבראשצאען ווינמאניע אויף זיין מאכטער ריבעקע , דיא ריבעקע וואהר איין פריילן פון זיבעצהן יאהר אשיינעס אדעלעס קינד מיט אשארטאנטעס גיזיכט מיט איין צארטין סארקאטער אונ אויך בעזעצט מיט היפש בילדונג , אין שטאט ווערט פון איהר אין גומין זייט זייער פיל גישפראכן , דיא ריבעקע איז דאס דיא גיליבטע פון זימל ווייגשטאק ארייכעס קינד וועלכער איז אויך ווירדיג גיליבט צו ווערין , דיא זעלבע ריבעקע זיצט זיך בייא נאכט אוהר גיין אין איר קאבינעט בייא איין קלאוויר , אונ נעבין איהר זיצט איין פרויא זייער מיט אשיינעס אויס זעהען , אונ איהרע אדעלע גיזיכטסציגע האבין גיקאנט צייגין דאס זיא איז איין קלונע גיבילדעטע פרויא , אויס גיזעהן האט זיא מער ניט וויא אַיאהר פינף אונ צוואנציג אָפּער אין דער טהאט וואר זיא אפרויא פון אָפּער דרייסיג יאהר , זיא הייסט שאפּע דעם היגין ראפינערס יצחק לעווינטאלס איין פרויא , אונ עטוואס וועלן מיר שרייבין פון זייער פאמיליע אונ דיא איבעריגע וועט דער לעזער זעהען אין פערלויף פון אונזער גישכטע .

דער ראפינער יצחק לעווינטאל איז איין בערימטער צווישין אלע קאזאנע ראפינער , דען ער איז אין גיין יונגער גינעזין אגרויסער תלמודיסט אונ אלעס ער איז אלט גינעזין אַיאהר אכטצעהען אונ האט גישפירט דאס ער בעזיצט היפשע בילדונג אונ דאדורך וועט ער לייכט אויס שמודידין אראפינער שולע , האט ער פאקי אריין גימראטין אין זיטאמירער ראפינער שול אונ האט איהר אין אייניגע יאהר פאר פערטנט אונ האט זיך אויס גיאקזעמענירט ראפינער . זיין פרויא זאפּע איז דאן גינעזין איין גיבילדעטע פריילין אין דער שטאט ליבנא , דען דאן האט זיא שוין דורך גימאכט איין פענסיאן אין דער צייט וואס קיין אידעשע מיידיל האט נאך כמעט ניט גיוואוסט דער פון , אונ דער צו איז זיא ארייבין קויפמאנס אטאכטער גינעזין וועלכער האט איר דרייא טוויינד רוביל נאכע גיגעפין , דרום האבין זיך צו איהר זייער פיל הערין גישאדקינט , פארטיגע דקטורים , טעכעלאנין , יוריסטין אָפּער קיינער האט איר האנט ניט בעקוסען

נוייל ניט דאס האט זיא גיוואלט, זיא האט גיוואלט בלייבן טרייא דעם
אידענטהום דאס איר מאן און איהרע קינדער זאלין מיט דעם אידישן נאציאן
זיין פאר בונדין, און דאס אלץ וועט ניט זיין מיט די אויפן גינאנטע, גיוואונליך
נאר איין אונוויסנדין קלויניק האט זיא אויך ניט גוואלט, נאר זיא האט גיוזכט
אנעלכין פרייא וועמען רעליגיאן מיט בילדונג זאל זיך צו זאמען שליסן, און
דאס האט זיא גיפונען אין דעם יצחק לעאנטאל, דען ער איז ניט גלייך גיוועזן
צו אלע אויס גישטודירטע ראבינער, וועלכע האבן דעם צוועק פון זיער
שטודיאם דאס הייסט צו בלייבן אגיבילדעטער תלמודיסט נאר ניט פאר שטאנען
אדער ניט גיוואלט פארשטיין, ער איז גיווען אוווי פאלנאם סמויטלא אגיבילדיטער
ראבינער וויא דיא אידישע נאציע טרעבעטעט, און דרום איז אין זיין נוהל
גיפאלן צו בעקומען פאר איין פרויא דיא אדעלע גיבילדעטע זאפען, ער האט
מיט איר גיהיראטעט, און איז פרייא אונז אין בענעפסיף ראבינער גיווארן,
ער איז אין דער טהאט ספאקאבנע גיוועזן צו דער שטעלע, ניט וויא אנדערע
ראבינער וועלכע האבן נאר גיקוקט צו פאר גרעסערין דיא קונדיציע פון די
קאראבקע אום זיערע שכירות זאל בעזיכערט זיין פון דער שטעטע, זיין,
אין געניטליי ער האט נאר גיקוקט צו פאר בעסערין דעם מצב פון דער שטאט
אין נשמיזת און מוראליש, ער האט פיל נוטע ארדנונגען פרייא אונז איין גיפירט
פאר וועלכע מיר דארפן אים נאך עד היום דאנקבאר זיין, נאר וויא גוואונליך
ניט אלץ האט ער גיקאנט רעפארמירן, דען וואס אנגיהער צו דיא קהלשע
פאר דארבונגהייט האט ער ניט גיקאנט אויס בעסערין ווייל ער פלעגט פאנענען
אמעכטיגע קראפט פון גענער וועלכע ער האט ניט גיקאנט זיין, נאר אויף
זיין איין פעלער מוזן מיר אים אנטערקן וועלכער בשטייט אין דעם; דאס ער
האט זיך נימאלס מיט קיינעם בעראטן, נאר דאס וואס פרייא אים איז אויס
גיקומען עס מאג זיין ניט אזו גלייך, האט ער עס גימוזט אויס פירן, און דער
מיט האט ער מאנכע פעלערין נימאכט ווייל זיין ספילציוואקט איז גיוועזן און
בעשרייבליך, זיין פרידאנאקט פאר דיא שטאט און זיין ארונטליכקייט וועלין
מיר גיפינען אין דיא ווייטערדיגע קאפיטלען פון אונזער גישיכטע, און יעצט
האבן מיר גייטיג זיך אום צו קערין צו די צווייא פערזאנען דאס הייסט רבעקע
און זאפען וועלכע מיר האבן גיפונען פרייא רבעקען אין נאביגעט פרייא איין
פראגע זיצענדיג.

רבעקע איז מיט איר גיזעלין גיזעסן ביין קלאוויר, אנויילע האט זיא
גישיפילט און אנויילע האט זיא גישפראכין מיט זאפען זאנאר גאנץ שטיל אבער
זיער פאר אינטערעסירט, עש איז אויף איר גיוועזן צו ערקאנען מריוואנע עס
איז גיוואונליך גירעט גיווארין וועגין וואס וויכטיגס, וועלכע עס איז אונז
גייטיג צו וויסן.

אזו וועט ער הייטע פאלד היר קומען? פרעגט זאפען.

יא גאנץ גיוויס — ענטפערט רבעקע — ווען וויינשטאק האט פערשפראכין

גלייב איד דאס ער וועט עס ערפילן, אונ איבער הויבט ווען איד רעכין דאס
אונזער זעהן זיך מאכט אים פערנגיגין זא גלייך וויא מיר, נאר בייא מיר איז
דיא פערנגיגין פאר מישט מיט קימקער.

אונ איד רעכין דאס איר פערזאנליך זיך אומזאנפט אייערע עלטערין וועלן
איד גיט הינדערין פון זא איין פארטיי, צו דען האבין זייא גיט קיין אויגין
אדער פארשטאנד צו פטרעכטן דיא ווינדליקייט פון זימל וויינשטאק, ער איז
דאך אין דער טהאט וויירדיג צו זיין אייער לעפענס בעגלייטער, האט זאפיע גזאגט.

איהר ווייסט איינס אבער איד ווייס צוויי — האט רבעקע גזאגט — איד
קאן מיין פאטער זייער גוט, ער איז זייער איין אופארנער, (עקשזון) עס קאן
קינער גיט אפ ווענדין פון זיין וואונש, אונ ווען ער האט בייא זיך גירעשעט
מיר אויס צו געבין פאר איין גישטודיהטין — וועלכע איד לייד גיט — איז דאס
אזו וויא פאר פאלין, אונ דרום האב איד מיין ליבע צו זימלען שטענדיג אין

זיך גיפערסט אונ האב דאס אים גיט ענדעקט, דען ווארום זאל איד אים אין
פאלשע האפענונג פאר פירן? נאר ווען ער האט די שטרוגע פון מייע גיפילן
בעריקט, אונ האט זיין מאנעגעט צו מיין הארץ גינעהנט, דאן האט מיין פאר
שטיקטע ליבע וויא איין פארע אויס גיזעצט, אבער יעצט בערייהע איד אויף

דעס זייער שטארק, דינגקענדיג צו וואס פאר איין ענדע אונזער ליבע קאן אונז
בריינגען, איד בעדוישט אים גאנץ שטארק, דען פילייכט וועט אונזער לעבע
איין שלעכטין רעזולטאט האבין דאן וועל איד זיך אליין גיט קאנען שיינקען,
דרויף וואס איד האב זיך מיט לעפע צו אים ערקלערט, דען דער מיט וועט
גיטאפולט זיין זינע שטערצין, ווייל יעצט רעכניט ער דאס דיא וועג צו אונזער
גליק איז גאר נאהענט מיטין האנד צו ערייכין, היינט וויא גילעכט וועט ער
דאס ווערין ווען ער וועט זיך ארום זעהען דאס דער גליק איז נאך ווייט פון
אים, אונ ער מוז נאך אטיפין זוכט ביזין האלז בראדזען ביז ער וועט צו מיר צו

קומען, אונ ווער ווייס? ... א, איד שוידער מיך בייא דיען גידאנקען!
נוא, וואס דינקט איהר יעצט צו טאן? האט זאפיע גיפערענט.

איד דינק — האט רבעקע גיענטפערט — ביזין האלז גענין שטראם צו
שווימען, אלע וועלן מיט מיין קערפער דורך צו שניידן, ביז... ביז איד וועל
מיין וואונש ערייכין, אדער איד וועל צום גרונד פאלין, אונ וועל מיט מיין
לעבין צאהלן.

זייא זיינען גליקליך! — האט זאפיע אויס גישריען — זייא זיינען גליקליך
דאמיט וואס זייא האבין גינגו דרייסט זיך צו פעכטין גענין די הינדערנישע וועלכע
עס שטייט איד פאר, אונ ווען מען שטרייט מיט ענערניע מוז מען זיגן, איר
האט זאנאר נאך פיל מיהע, אבער איהר מוזט דאס נאך דאנקבאר זיין, ווייל
דאס וועט איד פיל מעהר דעם גליק פערזיסן.

יא יא, איד פארשטיי דאס — זאגט רבעקע — אז ווען מעווענדעט אן
אלע קרעפטין קען מען דעם שטראם פון ים אריבער שווימען, אבער וויא

פֿעקט מען זיך מיט דיא ווילדע וואשער מענטשין, און ווילדע שטוינען וועלכע
 אין סעך גיפנען זיך, זייא לוגין נאר דעם אונשוולדיגן מענטשין איין צו שלינגען,
 א! די ווילדע טהירין דראהען מיר מיין צו קונפט, איך פירקטע מיר זייא זאלן
 מיר מיין וועג גיט איבער שלאגן, דען זייא גיפנען זיך אויף יעדער טריט,
 אויך פאר דעקן זייא זיך אונטערין וואסער מיזאל זיך פון זייא גיט היטן איז
 מאנכע שטעלין זיך פאר אין מיטן ים וויא עפעס א חומר וויא אשטיק האלץ
 און דאס גלייכין, צו וועלכע דער שווימער לויפט צו זיך אן צו חאפן און פקומען
 רעטונג, נאר וויא ער קומט אין דער נעהע דער נעהט מען דעם אונגליק, דיא
 ווילדע טהיר עפינט אויף איר ווילדע מזיל מיט דיא מאסע שארפע ציינער
 וועלכע זעהט אויס וויא די העלע, און דער אונשוולדיגער מענטש ווערט איין
 גישלונגען בעפאר ער זעהט זיך נאך ארום, אט פאר דיא חיות רעות וועלכע
 זיינען אין מענטשליכין אויס זעהן פאר קליידעט פאר זייא שרעק איך זיך, איך
 זאל גיט דינען פאר איין גיריכט צו זייער מאהלצייט, איך זאל גיט גיבראטין
 ווערין אויף זייער קיך אין וועלכע עם פֿרעגלען זיך מענטשיסע קעפ און
 גאנצע קערפער.

איידר האט רעכט, טהייערע רבעקע! — האט זאפע גיזאנט איידר
 אומארטענדיג — איידר זייט גוט בעקאנט אין דער וועלט, פאר דיא מענטשין
 איז צו פירקטין גאט שידמע אונז פון זייא!

אין דעם האט זיך דיא מיר גיפניט און זימל וויינשטאק איז אריין, ער
 האט זיך העפליך פֿערניגט, און מיט איין פֿריינדליכין האנד דריק האט ער
 זייא גרוסט, און סאנלאסנא מיט רבעקעס פֿערלאנג האט ער זיך לעבין איר גזעצט.
 עם איז מיר ערלויבט צו פֿרעגן פון וואס איידר האט גישפראכין בייא מיין
 געצטיגן אריין קומען? — האט וויינשטאק גיפנענט.

יא, — ענטפערט רבעקע — און איך קאן איך גלייך אנטווארטן דאס
 מיר האבן צווישן זיך איין ספאר וויא מעשפילט אויס דיא אפערע ראפערט
 דיאבול. און איך בין גאטאווי זיך צו פֿערלאזן אויפן הער וויינשטאק, וויא ער
 וועט אויס שפילן זא איז עם גיוויס ריכטיג — זאנט זאפע.

פון מינער זייטע אויך — זאנט רבעקע — איך פֿערלאז זיך אויפן הער
 וויינשטאק אין גאנצין... "הער וויינשטאק" האבן זייא ביידע צו אים גזאנט —
 "מיר בעטין גיפֿעליגס צו שפילן די אפערע... ראפערט דיאבול אום צו סאכין
 איין ענד פון אונזער ראונאגלאסע".

איך נעם עם מיט פֿערניגין אן — זאנט וויינשטאק — אפער מיט דעם
 בעדינג דאס דער בעזונטער זאל מיר פאר מיין מיהע בעלאהנען, ער האט דאס
 מיט איין שמיכיל גיזאנט זעצינדיג זיך לעבין קלאוויר, ער האט דיא אפערע
 קונסטליך אויס גישפילט, און דער פונקט פון זייער פאלשין ספאר האט זיך אין
 פֿערניגין פאר וועקסילט, דען זיין שפילן האט זייא אין הארצין אריין גידרונגן,
 דרום זיינען זייא גיבליבן אייניגע וויילין שטיל ווייל זייא האבן זיך גאר פאר

געסין וועגן וואס דא גייט, און נאך אקליינע פויגע האט זאפנע אויס גישריען:
ווינאנוואט! איך בין בעזינט: וויינשטאק שפילט וויא רבעקע, אפער מיט וואס
קאן איך איהנען בעלאהנען הער וויינשטאק? איך גלויב אז דיא בעסטע
וואנאגראנדעניגע וועט יעצט פאר אייך זיין מיין אונזעק גיין, דאס איך זאל
זיך גיט אריין מישין אין אייער פריסוסטמטווא, דאס האט זאפנע מיט איין
שמייכל אויס גירעט, און האט איהר האנד אויס גישטרעקט אפ שייך צו
געמען, און אומזאנסט האבן זייא איר פאר זיכערט דאס זיא וועט זייא גאר
גיט הינדערין מיט איר פאר גלייבן, אין גענענטהייל איר פריסוסטמטווא שאפט
זייא פערנגיגן, דען זאפנע האט אפ שייך גנומען און אזי ארויס.

אהיפישע צייט נאך זאפעס אונזעק גיין, זייען אונזערע צווייא פערליבטע
גיזעסין זייער שטיל, נור אס ענדע האט דיא שטיקקייט איבער גישלאגן אין
זיפצט וועלכער האט זיך פון רבעקעס הארץ אויש גיריסן, „ווארום זיפצעסט
דוא? פילייכט איז דיר מיין יעצטיגער בעזונד צו לאסט“? פרענט וויינשטאק.

אין גענענטהייל — ענטפערט רבעקע — דיין גיזעלשאפט שאפט מיר
פערנגיגן, און צו ערשטרייט אלע קומער, און זא גלייך וויא פיר די זאנגע
סוז דער שאטין אנטלויפן, זא שעפט אויס דער זיפץ דאס קומער פון מיין
הארץ בייא דיין ערשיינגונג, נור וואס ביסטו מיין לעבין זא פערטראכט?

איך דייןק יעצט, וויא גאט קאן דאס אונמאכין אין אקורצע צייט איין
אבסטאיאטעלסטווא, איך פיל יעצט דעם אונטערשייד פון אונזער יעצטיגע
גיזעלשאפט פון דיא ביו אהערניגע, דוכט זיך דיא זעלבע פערזאנען און אויף
דעם זעלבין ארט, נור עס איז יעצט אלץ גאר אנדערס, דאן האט מיר מיין
הארץ גירוישט, דו האסט מיר אויס גיזעהן וויא אבורלאנטענער צירונג וועלכער
שטייט אונטער אנלאז אין איין האנדיל פון דימאנט ווארג, פון וועלכין די אויגן
פערבלאנקט אפער עס איז גיט צו פערירן, אפער יעצט! איז אלעס גאנץ
אנדערס, אלעס וואס פיר מיר שיינט מיר זייער ליכטיג, איך אטהעם פרייא,
דוא ביזט מיר גיגליכין וויא אבורלאנטענע שפילקע וועלכע איך ציהר אן אויף
מיין הארץ, נור שפורין פון הארץ קלאפונג איז נאך ביי מיר גיגליבין מיין
הארץ וויל נאך גיט גלויבן דאס איך בין מיט מיין גליק אין גאנצין פארטיג,
זיא אזוט נאך אין דעם פערצווייפילט.

אוממאטעס ווילין ליבער זימל! דער סאן גאר גיט וועגן צווייפלונג אין
אונזער גליק, ווארום דיזער עראינערונג שפאלט מיר דיא קאפ און פאר
וואונדערט מיר דיא הארץ, מיר סוזין אויף עוויג פערזייניגט ווערין, דוא ביזט
מיין זעלע, און אן אזעלע קאן קיין קערפער גיט לעבין, סעקאן דעם קערפער
גיט לעפעדיג סאכין מיט איין צווייטינס איין נשמה, אונזער ליבע קאן זיך גיט
פערגלייכין צו אנדערע דען אונזער ליבע איז גיפלאכטין פון אונזער קינדהייט
צייט מיר זייען פינגע זעקס יארניגע קינדער גיזארין האבן מיר זיך שוין גיליבט,
און דיא ליבע האט אלץ מיט שטופין גישטייגט ביו יעצט, דערום קאן זיא

זיך ניט פארגלייבן מיט איין ליבע וועלכע ווערט פון איין גישפּרעך גיבאָרן , מיר מוזן זיך אויף עוויג פּעראַייניגן ! עס איז זאָגאַר נאָך פּאַראַן פּיל אַרבעט אויס צו ראַמען דיא וועג וועלכע פירט אונז צום גליק , נאר מיט גאָטס הילפּע איך וועל מיין אלע קרעפטן אָנווענדן אונזר ציל צו ערייבן , אונ איך וועל עס אויט פירן , איך וועל פאַר מיין פּאַטער מיין האַרץ ענדעקן , אונ איך גלויב דאָס ער וועט זיין מאַכטער וועלכע ער ליבט וויא זיין לעבן , ניט לאַזן שטאַרבן דורך דעם וואָס ער וועט איר פון איר וואונד אָפּ ווענדן , זיין ! איך קאָן דאָס אויף אים ניט גלייבן , ער וועט מיר ניט זאָ טראַגיש בעהאַנדלען , אונ ווען-נא ! דאָס רבּקע אויס גישריען בעניסינדיג זיך מיט טרערן — איז נאָך אונזער וואַפּראַס ניט גיענדיגט , איך וועל מיט אַפּיטערע האַרץ מיין פּאַטערס הויז פּאַרלאַזן , אונ איך וועל זיין נאָך דיר , דען וואָס טויג מיר מיין לעבן , אונ וויא קאָן איך נאָר לעבן אָן דיר מיין טרייסט ! .

אונ איך בין פּאַרטיג מיט אָפּענע אַרימס דיר צו עמפּפּאַנגען , זאָנט וויינטשאַק אונ פון זיינע אויגן האַבן גיפּליסט טרערן — קיינע שרעקלעכסטע אָפּקאַמאַטאַלסטוואַ איז ניט אים שטאַנדע מיר אָפּ צו שטייסיק . פון-דיר , מיט מיין מוסה'דיגן קראַפט אונ מיט דיא ענערגיע וועלכע ערוועקט זיך און מיר ווען איך דער קאָן זיך אָן דיר , וועל איך בערג צו רייסן אונ אלע ווילדע טהירן צו ערניכטן וועלכע עס וועלן זיך מיר פיר גענענער פאַר שטעלין .

זיי זיינען איינער אויף דעם אַנדערן אויפן האַלז גיפּאלן , אונ מיט זייערע הענט האַבן זיי זיך וויא מיט קלאַמערס אומגיארעמט , זייערע ביידנס סרערן האַבן זיך צו זאַמען גימישט . אויף זייערע גיזיכטן , אונ מיט איין לאַנגן וואַרעמען קוש זיינען זיי גישטאַנען וויא איין קערפּער מיט איין זעלע , גאַכדער זיינען זיי און דיא שטולן גיפּאלן אונ האַבן זיך מיט טרערן באַגאַסן , אַזו וויא זייערע הערצער האָט זיי געבאַד אָנגיזאַנט דאָס זיי זיינען אויף זייער אַגיפּערליכע וועג ארויף .

ליבע לעזער ! מיר מוזן דיא צווייא פּאַרליכטע אויף אַלאַנגע צייט אויסן לאַזן , ווייל מיר האַבן גייטיג וואָס אַנדערס דער ווייל צו שרייבן , נור מיר וועלן באַקומען פון זיי קורצע גירוסן , נור דאָס מוזט איר וויסן , דאָס זייער ליבע איז פּאַרווערן גיגאַנגען , זיא איז וואָש ווייטער אַלץ שטאַרקער גינאָרין , אונ עש האָט שזין זיי גישיינט נאָר מיטן האַנט דעם גליק צו דער לאַנגען , נור דאָן וועלן מיר זיך צו זיי אויסקערן , אונ עס וועט נאָר אַנדערש ווערן .

5) אַלעבין וויא אונטער דער זוקן .

פיי דרעזעלין מיט איר חתן מנשה בלוכענקראַנג איז שזין מיט מזל חתונה גינעזין , ארום דיא חתונה וועלן מיר פּיל ניט ריידן , נור מיט איין וואָרט אז זיא איז גינעזין גרויס אַרטיג , פון חתנים צד איז גינעזין זיין זיידע דער גאַרנינגער רב אויך זיין פּאַטער אונ נאָך אַכטצין רבנים , מנשעס מוסער איז

ג'ט ג'וועזן — דיא אונזאך דער פון וועלן ס'ר פון ווייטער פאר שטיין — פון
אשר יעקילס צד זיינען אויך ג'וועזן גאנץ שטאט, ווארום ווער איז דאס ג'ט
אחברה פאן אין וואסער עס איז אחברה, און ר' אשר יעקיל איז אומאונדאום
אנבאי, היינט זיינען דאך אַלע מחותנים, און דיא חתונה איז גיפייקט ג'ווארין אין
פענעפסוף מיט גרויס עפעקט, חילוקים זיינען גיפליגין וויא אהאגיל, און דער
בארקמטר „ציגזער" האט אויך אטייל גינומען אין דער שמחה, אכילה ושתיה איז
ג'וועזן ג'ד הבלה, היינט פאר שטייט זיך אז אלע זיינען אנועק צו פרידענע
פון אזא אהתונה, גאר קער פאר אלעמען זיינען פון דער חתונה צו פרידן
ג'וועזן דער חתן מיט דיא בלה, דיא וואש ליבין זיך פון יארין לאנג און זיינען
דורך אלע מהדורי גיהנם און דער נאך דער לעבין וויא זייער האכצייט, קאנען
זיך אזו פיל ג'ט פרייען וויא אונזער נייע פאר פאלק, דען דאש איז ג'וועזן
אזא פעשערקטע פאר אַעמיגע גלייכע פערזאנן וויא דיא וועלט זאגט: „וויא איין
מאסע האט זיי גיהאט" עס איז אנועק אפערלוויף פון עטליכע מאנהייטן נאך
זייער האכצייט, און דיא פאר פאלג האבין גיבליהט וויא צווייא גארטין בלומען
אויף איין שטאם, יעדע וויילע יעדע זעקונדע האט זייא מיט פערנגיגין ג'ועמיגט,
זיי האבין זיך איינער פון דעם אנדערין ג'ט גיקאנט אמלטשאיען, מנשען איז
גאר איין זאך ג'ט גיפעלן, דיא אויפירונגען פון זיין שווערס הויז, ער האט
ווייניג גיהאנדילט מיט דיא איינגייער פון דיא הויז ווייל זייא האבין אים אויש
גיזעהן וויא ווילדע חיות, ער פלעגט אפמט מוסערין-זיין שווער ער זאל דיא
קאראבקע אנועק ווארפין, אשר יעקיל האט אנפאנגס ג'וואלט הארפין צו זיינע
מובאלישע רעדעס, נור אס ענדע האט זיך עלקע אויף אים אן גיבייזערט
דאס ער זאל שוין מער ג'ט צו הערין צו דיא גארלישקייט, און פון-דאן אן
האט מנשה אומזאנסט פאר דארפין זיינע נאלדענע רייד, מנשה איז אין שטאט
אויך זייער פאפולארנע ג'וועזן, ער איז ג'ווען אים גינומען הן ביי לומדים און
הן ביי היגע גיבילדיטע לייט, דען אין עס איז ג'וועזן פאר וויקילט הורה
און השכלה, און זאנאר ער איז ג'וועזן אנרויסער תלמודיקט איז ער אויך
ענטוויקילט ג'וועזן אין עטליכע איראפייאישע שפראכן.

איין מאל איז ער זיך גיזעסין מיט זיין פרויא דרעזעלען בייא זיך אין
צימער און האבין זיך אין אגישפרעד פארבראכט, „וויא גליקליך איך בין" האט
מנשה צו איר גיזאגט — וויפיל ליידין זיך דאס אן אנדערע דורך-ליבעס. אינמרינס
ביז זייא ערייכין וועמען זיי ווילן, און מאנכע מאלין פעכיהיען זיי זיך אלעס זיי
באקומען שוין זייער באגער, אפער איך האבע גאר ג'ט גיליטין, איך האבע איין
שידוך גישלאסין ג'ט אים ליבע נור בדרך כל הארץ, דאס הייסט; דורך אונז
זעהן זיך בייא הנאים אייניגע שטונדין, וואש אין זא אקליינע צייט איז
אקענטשין ג'ט צו ערפארין אויף דאס מינדעסטע, איך האבע דאן ג'ט ג'וואוסט
וואש קומט אן אויף מיין גורל, איך בין שוין פארטיג ג'ווארין אויף אלעס,
היינט וויא גליקליך איך בין אלס איך האב באקומען זא איין שאצבארין

דינמאנט וויא דוא, אונ אײך האב ניט גיבארפט זיך ברענען אנטקעגן דעם פלאם פון דיא ליבעס אנטרונגעס, וויא ווייס דיא ליבע איז פאר אסענטשן שיעדליך קאן מען אביישפיל נעמען פון דיא בלוטע.

וויא שײן אונ פראקטיג עש איז דיא בלוטע וועלכע ריקט מיט איר ארמאט, ווען דער פריא מארגן עפינט זיינע ברעטען אויף, צו בליקן אויף איר, ווען איר בלוטען פעכער איז אנטרונגען מיט טויא, זאנאר דיא האדע בוימען מעגן איר פענידין, וויא זיס די אדעלע ראזע איז צו דיא מענשליכע אויגן, ווען דיא זאהנע שיקט אויף איר דיא ערשטע שטראלין, אונ דיא טראפינס טויא שיינען וויא פינקלדיגע בורלאנטין, זא שיינט זיא ביז דער טאג ווערט פארטיג אונ דיא זאהנע שטייגט ארויף, אויף דעם מיטן הימיל; נור וויא דיא גראסע הימין פון דער זאהנע דריקט איהר צו, דאן ווערט אויס גיטריקנט דיא טראפינס טויא, איהר גישמאקער אויס זעהן ווערט בלאם, פער וועלקט צו וויאנעט ווערט זיא, אונ איר הייבט מיט דיא גישמאקע פארבין ביינט זיא אראפ, אונ זיא דינט נור דעם מענטשן צו מיטלייד; דאס איז וואהר, דאס פון דיא גיוויקסע האבן מיר איין אוראק צו לערגען, אונ דיא גאנצע וועלט דינט אונז פאר אביישפיל, וויא אבריה איז דער הימל פאר אונז פארשפרייט, אונ דיא ערד מיט איר גיבורט איז וויא איין לערע בוך, אונ מיט דאס געמליכן שריפט איז עס פאר שריבין, אונ ווען דער מענש לערינט אין דעם גרויסן בוך זיין גאנצין לעבן דאן היישט ער גיבילדעט אונ גייט אין אגראדע וועג, וויא דיא בלוטע אויפין פריא מארגן זא בליהעט דר מענטש אין דעם פריא מארגן פון זיין יוגנד, ביז עס הייבט אין אים אן צו שפראצן צו בליהען דיא ליבע מיט איר לוקט, וועלכע ערשטערט זיין רוהע, אונ ווען זיא פלאסט זיך פארנאגדר מיט איר הימין דאן ווערט זיין זעהלע פארקט פון איר שטעקע, זיא ווערט פאר וועלקט ניט ערייבידיג איר פארלאנג, זא שמאקצעט דיא ליבע אויס דיא מארד פון דיא ביינער, דיא זאפט דאש יוגנד, וואזל איז דעם ווער עס ווייס ניט פון איר, היינט וויא גרויס דארף זיין מיין פריידע אז אײך האב אזא שאץ וויא דיר באקומען, אונ האב פארהער ניט גיליטן דעם חפוט הקבר וועלכע דיא ליבע בריינגט?

אײך פארשטיי עש פון זיך מיין מיישרער — האט דרעזעלע גיזאגט — דאס זעלבין גליק איז אויף מיר אויך אן צו קליידן מיר האט אויך איין אונערנוארטעסער גליק גיטראפין, מיר זיינען ביידע דיא גליקליכע אין דער וועלט! עס איז אין דער וועלט צו אונז קיין גלייכן גיטא, אין מיין הארץ קאן נאר דיא פריידע זיך ניט איין פנעסן, עש איז אויבער דיא סאסן פערגניגן אײך פערניגן זיך דאס נאר פון מויל ניט אויס צו ביידן, נור אזו וויא אין איין העלין זומהער טאג, ווען דער הימיל איז לויטער, דיא זאהנע שיינט אן איר שטארקייט דאך טרעפט דאש איין קליינער וואלקן וויא איין מענשליכע האנד פאר טונקילט דיא זאהנע אקליינע וויילע, זא פעאונרהויגט מיר אקליינער שרעק.

וועלכער לעקט אויזש אויף איין אויגניגליק מין פריידע, דא האט זיך דרעוועלע אפ גיהאלטן אונ איין מרויער איז איר אריבער.

וואס איז דיין שרעק? וואס שטערט דיר דיין פריידע? — האט מנשה מיט אונגידולט אויס גישרייען — זאג עס מיר גלייך, ווען דאס איז נאר אנגייער צו מיר וועל איך דאס גלייך צו ערניכטן, זאג מיר מין לעבן, מיט גאטעס הילף עש וועט אלץ רעכט ווערן.

בייא דרעוועלן איז דיא גיוויכט פלאס גיווארן, אין אידע אויגן האבן זיך גישטעקט צווייא מרערין וויא פעריל, זיא האט מיט קיין גליד קיין פעוועג גימאכט, אונ מיט אידע שווארצע אויגן האט זיא גיקוקט אויף איר גימאהל מנשהען.

וואש שווייגשמו מין איינציגער מרויכט אויף דער וועלט! — האט בלומענקראנץ אויזש גישרייען ארויף פאליגדיג איר אויפן האלו אונ פעשימינדיג איר מיט טוויינדע קישונג — דער צייל מיר גלייך דיין קומער, נאך אקליינע פויזע קאן איך שוין גיט אריבער טראגן, שיינק מיר מין לעבן אונ דער צייל מיר שוין גלייך.

זיי רוהיג — האט דרעוועלע קאם אויס גירעט מיט איין שוואכע שטימע — איך וואלט דיר גיט פעאונרוהיגן ווען איך וואלט דאש גיט רעכענען פאר זייער גייטיג, דוא זאלשט וויסן אז דוא ביזט אין אירטהום, דוא רעכינסט אז דוא זיצט צו ווישין רוהיגע שטילע מענטשין, גיין! דאש רייד זיך גיט איין, מיר גיפינען זיך צו ווישין וויילדע טהירין וועלכע קאנען אונז אין איין אויגניגליק פאנגען אין זייער נעץ, אונ איך האב פעמערקט דאש דוא ביזט נאר גיט אסטאראונע, דאש וואש ביי דיר קומט אויזש דאש זאנסמו ארויש, אונ דערום שרעקט מיר מין הארץ פיליכט וועשמו מיט דייע ווערטער אומנערן אנטרעפן אויף אויילדע סיה וועלכע וועט דיר גבייך איינשלינגען.

אונ איך זע פיר זיך קיין גיפאר גיט — האט מנשה גיענטפערט — דוכט זיך אז מיר קאנען נאנג רוהיג זיין, ווארום קיין זאך אונזאנעט אונז גיט, אונ דיין שרעק איז נאר אפאנטאנע.

דאס איז דיא צרה וואש דוא זעקט קיין גיפאר גיט — האט דרעוועל גיענטפערט — וואס דוא זעקט ארום זיך נור פריד, דער פאר שרעק איך זיך נאך מער, דען עס איז פאראן דרייא זאכין וועלכע צו שטערט דיא פריד פון מענשין, צווייא פון זיי איז עפינגליך גיט פארבארגן דערום ווערט פון זיי דער ארדענטליכער מאן גירעטעט, אבער דער דריטער פארבארגט זיך אין דער סינשטער אונ דורך אים ווערן אונשולדיגע גישצייכילט; ווען אפינג קומט אויף אלאנד צו שמרייטן אונ צו ערשטערין דיא רוהע פון דער לאנד, דאן פארזיכערט מען זיך אויף גאט דאס ער וועט אונטערמאהנען דעם פיינד אוינד וועט דעם ארינדליכין מענשין פאשירמענען; שלעכטע מענטשין מערדר וועלכע פאלן ארויף אויף איין שטאט צו ריפירן אונ אפ צו רויפן דאס גוטן פון פרעמדע, אויף דערויף איז פאראן איין פראווא סודיע, אונ אונזרע ריכטר

געמען דיא מערדער גיפאנגען אין קייטן און מע פעראזמטהיילט זיי וויא זיי האבן פאר דינט, אבער ניש אויף ענויג אונזראנעמט דער שטרייט שווערד, און ניש אויביג דראהעמט מערדעריי, דער שווערד ווערד אין דער שייד אריין גישטעקט, און דיא מערדערשע האנד ווערד דורך גיריכט גיבונדין, און דאס פריד און רוהע קערט זיך צוריק אום; אבער ענויג עקסיסטירט דיא פאלשקייט וועלכע איז פארקליידעט מיט איין ארינדליכע נארונזאסט, דיא בעהאלטענע היטראסט פאלט ניש ארונטער אונטער גיריכט, און ווען נאט זאל מיט זייא זיך ניש אפ רעכענען קאנען זייא ענויג עקסיסטירן, זיי קליידן זיך אן אין אפרומע קלייד, און איבערליך ווערט אויס גיטראכט וועגן אלע בעההייט, און קיינער קאן דאש ניש באמערקן, דאש איז גלייך וויא אפזיער שלאנג וועלכער ליגט אין אפלומען גארטן, ער פייסט דעם אונשוולדיגן פאר פייניער און מעקאן אים ניש ערקאנען ווייל ער פערשטעקט זיך צו ווישן דיא בלומען, זא גיבט עס אויך זעלבע מענשין, וועלכע לאזן אריין זייער גיפט אין איין ארדענמליכן מענשין, און זאגן דאש זייא האבן גאר קיין אומרעכט ניש גיטאן, ווייל זיי האבן שוין פארהער זייער געץ פערשפרייט מיט דעם וואש זייא האבן אויש גיפויקט דאש דער מענטש איז ניש פרום, און נאך הער איז דאך שוין אמצוה אים שלעכטעס צו טאן, ווייל זיי כאמען אויש דיא דערנער פון גאטעס ווייננארטן, אבער דאש דינקט קיינער ניש אז דיא דערנער זיינען זייא גאר, דערום טהייערער מנשה, דארפסטו ווישן דאש מיר גיפנען זיך צו ווישן אזעלכע דערנער, עש האט פיל יאר גידויערט ביו איך האב זיי דער קאנט, און דוא וועשט זיי אויך מיט דער צייט ניש שפעצן נאך זייער אויבער קלייד נור דוא וועסט דיא אונטערסטע דער טאפן, נור דער ווייל זאלשטו זייער אקטאראונגע זיין היטע זיך פון די ווילדע מוהירן מרעט אויף זיי ניש אן, דען זייא פאר שווייגן ניש. „איך דאנק דיר זייער פאר ביין גאסטאוליענע — האט מנשה גיזאנט, און האט זיך אויף גישטעלט ארויש צו גיין פון זיין צימער, און עס האט זיך אשאק גיטאן ביין מיר פון זייער צימער.

(6) דיא גידערטרעכטיגע.

נוא וואס אכנע! — האט תיענעלע גיזאנט צו איר דינקט מאד וועלכע איז אקארסט אריין גיקומען — וואש האסטו גיהערט ביי דרעזלין אונטערין מיר; וואש האט מנשה מיט איר גירעט? אכנע האט תיענעלין איבער דער ציילט אלעס וואש זיא האט גיהערט ווארט ביי ווארט, אויך וויפיל קושין זיי האבן איינער דעם אנדערין גיגעבן.

תיענעלע איז אצוקאכטע גיווארין, אזוי! — האט זיא מיט זיך גירעט — אזו ווייזט דאך אויש אז ער ליבט איר! ער ליבט דיא ווערד, דיא שטיק חאלערע, גיין! אפינשטערע מערבה מוזטו ביי מיר האבן, ביין שוועסטער! ביין ניש אז דיר וועט דאש אזו איין גיין און דוא וועשט גאר קיין צרות ניש האבין

האבין, הוא וועשט ביי מיר גיטוואלין ווערין פון יסורים, נור וואש רייד איך? !
וואש קאן איך איר טאן? איך בין דאך נור וויא אפיקס אן פולווער, וואש
קאן איך אליין אויש פירן גענין איר? ... ווייא איז מיר! איך וועל דאך מוזין
קוקין מיט מינע אויגין וויא דער בליעההנדער בלום וויא מנשה ליגט אין דיא
ארעקס פון מיין פארפלוקטע שוועסטער, אונ איך וועל פון דאס גיוויס גיבלענדעמ
ווערין, איך וועל דאש גיט אויס האלטין שיידין איך זאל אויך גלייך הייראטין,
אונ ווען שוין הייראטין, צו ווערדע איך פאקומען זא איין צירונג, צו גיט אין
דער וועלט זיין גלייכין? איך וועל דאך נור עגמט גפוש האבין אונ גיט קיין
פערנגיגין, אונ אנשטאט דעם וואש ביז אהער בין איך דא אין הויז גיוועזין
בל וכל, אונ דרעקע האט קיין צורה אונ קיין פנים גיט גיהאט, וועט זיא
איצטער געמען אויפער האנד מיט דאש וואש איר מאן וועט מינעם איבער
שטייגן. גיין! איך קאן דאש גיט אריבער טראגין, אפאפלעקסע וועט מיר
שלאגין זעהענדיג דאש ביי מיר אין הויז... דאס וועט גיט זיין!... איך מוז
געפעס זעהן אפלאן, דעם בלום פון מיין שוועסטערס הענט ארויש צוא רייסין,
אונ דאש זאל מיר אנקומען... אונ ווען גיט מיר, זאל ער האמש ביי מיר אין
שטוב גיט ארום גיין, זאל ער האמש פאר מינע אויגין גיט בליהען, איך זאל
גיט דארפין זיך קוועלין פון מיין שוועסטערס פערנגיגין, אוי שמעריל שמעריל!
איר האט דאש מיר אנגיבאקט, איר האט אריין גיבראכט אהער פאר מיר
אשטעבענעם, נור וואש רייד איך? ער האט דאך מיין רעה גיט גימינגט, נור
מיין טובה, ער האט דאך אן מיר גיט גיטאן, איך האב דאך אים אליין גיהייסין
ריידין דעם שידוך, ווער זאל דאש קלערין אויף אזא איין אויגליק, איך האב
גירעכניגט אז וויא באלד אראפאנתער אייניקיל מן הכתם איז דאש אצרה אהייקר
וויא עש פאסט פאר מיין שוועסטער, ווער זאל דאש קלערין אז דא וועט אזא
בילד פארשיין אזא גרעטענעם ארויש, עש שוידערט מיר גאר ווען איך דער
טאן זיך אן אים, איך מוז געפעס פארט זעהן אפלאן וויא ערלייזט צו ווערין
פון מינע יסורים, איך מוז זעהן שמעריל דעם שוחט אויף צו רייצין, אונ דאן
וועלין מיר שוין ביידע דעקסטווענען וויא אים פון מיין שוועסטער ארויש צו
רייסין... היענעלע האט זיך פער טיפט אין גיבראקען, גאך הער האט זיא
אגישרייא גיטאן אסנע! אונ אסנע איז צו איר גלייך צו גילאפין.

דוא הערסט אסנע — האט היענעלע צו איהר גיזאגט — דוא ביזט דאך
אקלונגע, איך בעט דיר אז ווען דוא וועסט זיין בייא שמעריל דעם שוחט אין
שטוב, זאלסטו מאכין אשמועס וועגין מיין שוואגער מנשהען, אונ זאלסט
אים לויבין אן אשיעור, אונ זאלסט אזו זאגין: קענטגי ער איז אגרויכר וויקט
איין אקאנאמיקט, אונ ווייס וויא אנישעפט צו פירין, ווייל ער טיכט זיך אריין
אין יעדער גישעפט אונ גיט גוטע עצות, דא אנושטין — זאלסטו זיך ערינסט
דער ציילין — האט ער גישטרראפט זיין שווער פאר וואס ער פאר לאזט זיך אויף
פרעמדע מענטשין, אונ איבער הויכט האט ער זיך גיפיינערט פאר וואס
מעניטרויט

מעגיסטרויס דעם שוחט דיא באראבאקע געלט, ער קאן דאך אייך פדלות שטעלין, האט ער גיזאגט, איר מוזט מאכין אז דיא באראבאקע צעטליך זאל מען בייא אייך געמען, אונ דעם שוחט אין האנט זאל קיין געלט ניט אן קומען, דוא זאלקט דער ציילין אז דער בעל הבית האט אין אנהויב אים ניט גיזאלט פאלגין נאר ער האט מיט אים אזו פיל צו טאן גיהאט ביו ער האט אים איבער גירעט, אט אזו זאלקטו זיך דער ציילין קאלט בליטיג, אונ זייא זאלין ניט פארשטיין אז דוא מיינסט געפעס אפגייעה, דוא ביוט דאך אקלונע.

איךר קאנט זיך אויף מיר פאר לאזין, מיינערע היגענעלע! — האט אסנע גיזאגט — איך וועל דאס שוין אייך אקבראד איספעלנען, איר וויסט דאך אז איך בין פייהיג צו אועלכע אינטערעסין, איך האב דאך אייערע עלטערין איין גירעט אז זימל וויינשטאק האט מיט מיייליך גיטאנצט, אזו וויא איךר אונ שטעריל האט מיר פאר זאגט, אונ זייא גלויבין נאך עד האיאם (עד היום) אז דאס איז ריכטיג ווייל איך האב גיזאגט אז איך האב דאס מיט מינע אויגין גיזעהן, האמש דאס איז ניט גישמויגין אונ ניט גיפלויגין, אלע האלטין מיר פאר אנארעלע דריבער גלויבין וויא מיר אין אלן, דריבער קאנט איךר זיין זיכער אז איך וועל אייער היינטיגע פארוצנע אויך איספאלנאיען.

(7) אן געלט. איז נאר קיין וועלט

ווען היגענעלע האט שוין גיוואוסט אז אסנע האט שוין איספאלנאיעט איר פריקאזאניע, איז ניא איין מאל צו גיזאנגען צו איר פאטער אשך יעקלען אונ זאגט צו אים: ״הער טאטינגקע! איך וואלט זאגין אז דוא זאלקט איין אכטאנ מאכין אפראבע אויף שטעריל דעם נאמן, דאס הייסט דוא זאלקט פאר זאגין אז מיזאל בייא דיר געמען באראבאקע צעטליך ווער עס דארף וואס קוילען, אונ דיא שוחטים זאלין ניט קוילען אן דיין צעטיל, בדי מיר זאלין וויסין איין ערך אויף ריכטיג וואס עס מאכט אונאך, צו וועט דאס איין טראגין אזו וויא שטעריל ווייזט אונז אן, אדער אפשר מעהר, אונ דער פון וועלין מיר שליסין צו גייט דאס צו בייא שטערלען ערליך.

מיין קינד — האט אשך יעקיל צו איר גיזאגט — איז דען שטעריל בייא דיר אין הישד? אזא א איד, אזא אפרוסער איד, ער זאל זיין אין הישד? יע הישד זיין, ניט הישד זיין — האט היגענעלע גיענטפערט — אפראבע מאג מען דאך מאכין, בייא יענעם אין הארצין קאן קיינער ניט אריין קריכין אונ דריבער וואלט איך זאגין מיזאל פראוויין איין אכטאנ, וואס קאן מען דער צו צו לייגין? אבער דוא וויסט דאך אז מיר וייגען אלע פאר נומענע מענטשין — האט אשך יעקיל גיזאגט —, עס זאל ניט אפ גיריסין ווערין דיא שטיקעלע פרגסה, הלנאי זאל קלעקן הענט, היינט ווער קאן זיך מיט דיא צעטליך פאר געמען? הייס דרעלען — האט היגענעלע גיזאגט — זיא איז דאך גאנצענע מענ ליידיג, פון דער התונה אן שטעקט זיא דאך גיט אריין אפינגער אין קאלטע

וואסער, זיא איז גינארין אדאמע אונ גאנצענע טעג פערבריינגט זיא זיך מיט
איהר מאנעלע, די גאלד וועט פון איהר ניט אב פאלן אז זיא וועט זיך זאנימאנען
מיט דיא צעטליך? .

איך וועל טאקי דיר פאלגן, מיר גיפעלט דיין פלאן — האט אַשר
יעקיל גיזאנט .

אויף מארגן ווען שפעריל איז אריין צו אַשר יעקלען, האט צו אים אַשר
יעקיל גיזאנט: „ר' שפעריל מהיום והלאה זאלט איר ניט קוילען אן אצעטיל,
מען מוז אייך בריינגען פון מיר אצעטיל, יהי' מי שיהי' שייא ארום אונ שייא
בייך זאלט איר ניט אנוואנען, אונ ער מוז פון מיר אצעטיל בריינגען, שפעריל
האט פאר פעס די לפין פאר ביסין, דער קאזיראק האט זיך אים שוין אהינגער
פאר דרייט, אונ ער האט מיט דיא הענט תנועות גימאכט וויא ער וואלט אים
ריידן אשווערין מהרשיא — אזו איז שוין זיין שטייגער גוועזן ווען ער פלעגט
זיך פאר טראכטן — אונ אזו האט ער זיך גישפאצירט פון איין צימער אין
דעם אנדערין, אונ ניט קוקנדיג וואס ער האט זיך אלע ויילע אויף וואס עס
איז אן גישמוסיסן אונ האט גיקראגן אקלאפ אין זייט אין קאפ, איז ער אלץ
וואס ווייטער האקטיגער גינאנגען ביז ער האט היענעלן אן גיטראפין .

וואס זייט איר אזו פאר טראכט? האט אים היענעלע אפּרעג גיטאן, ער
האט זיך לעבין איהר אפ גישטעלט אונ האט אנויילע גישוויגן, נאכהער האט
ער איר גיפּרעגט: יוואס זאנקטו? . איך פּרעג: וואס זייט איר אזו פאר קלעקט?
שפעריל האט איר איבער דער ציילט דיא גאנצע מעשה, אונ האט
גיקאנצעט; דאס ער פאר שטייט פון וואנען דאס וואקסט, דאס שטאמט נאר
פון מנשהען, איך ווייס דאס אויף קלאר, אונ איך וועל זיך מיט אים אייה
אויף דער וועלט אפ רעכענען .

איך גלויב דאס אויף אים ניט — האט היענעלע גיזאנט — ער וועט אַזא
איין נארישקייט ניט טאן, אונ וויא פאלט איר דאס נאר אים אויף אים צו זאגן?
דער ציילט מיר קיין מעשות ניט — האט שפעריל גיזאנט — אז איך זאג
מן הקתם ווייס איך אז ער ניט קיין אנדערער האט דאס אויף מיר אן גיהעצט,
איך וועל זיך אן אים נוקם זיין, אים וועל איך שוין קוילענען אן אצעטיל .

איך וועל דיא גזרה פון איך מבטל זיין — האט היענעלע צו אים גיזאנט —
מיין פאטער האט דאך גיוויס קיין צייט ניט ארום דיא צעטליך זיך צו זאנימאנען,
וועט ער דאך דאס מיר איבער געבין, אונ איך וועל זיך דאס ניט אן נעמען
וועט דאך שוין דיא גזרה ספילא בטול ווערן, נאר איר זאלט קיין שגזאָה ניט
האבין אויף מנשהען ,

אין אַטליכע טעג ארום איז שפעריל אריין צו היענעלן, אונ האט צוא
איר גיזאנט: הא נוא וואס? בין איך גירעכט אז אלע צרות וואקסט פון מנשקען
אז דוא האסט דער צו אויך ניט גיקאנט העלפין, אז דוא האסט זיך ניט גוואלם
ארום די צעטליך זאנימאנען האט זיך דאס אן גינטען דרעקע, היינט זעהסט
דאך שוין אויף קלאהר אז פון זייא וואקסט דאס . פארדאן

פארדאן! איך מוז זיך שוין אונטער געבן — האט היענעלע גיזאגט — נאר איך רעכין נאך אלץ אז מנשה איז ניט שולדיג, דאס האט נאר מיין פארלע שוועסטער אן גימאכט, אונ צו מנשהען האט איר גאר ניט.

נוא וואס, דוא וועסט אין דעריין גאר שווייגן? — האט שמעריל גיפרעגט היענעלין — דוא וועסט זיך דאס לאזן טרעטן אונטער איהרע פיש, אז דוא וועסט זיך נאר לאזן וועלן זייא דיר פאר טרייבן אין מיין לאך, צו דוא פאר שטייטט וואו דוא האלסט?!

איך זאל זיך ניט לאזן? וויא קאן איך זיך ניט לאזן? וואס האב איך זיך איין געה צו געבן? האט היענעלע גיפרעגט.

הא היענעלע! ווען ביזטו דאס גיווארן אזא שטיל קינד? דוכט זיך אז דו ביזט שוין גאר ניט אזא נופעלע, דוא טייגסט דאך עפעס צו אזעלכע אינטערסין, דוא קאנסט אפענטשן פאר יאגן אז דו ווילסט נאר, אונ איצטער ביזטו מיט אמאר גיווארן אזא געפעכיל, צו דאס איז ווייל איצטער גייט דיר אום לעבן? דוא ווייסט וואס דער סוף וועט זיין פון דיר ווען דוא וועסט שווייגן? ... מנשה איז דאך אין דער אמתין איין אויכנאם עס איז זיין גלייכין גיטא, פאר שטייט מען דאך אז דינע עלטערין ליגעבן אים וויא איין אייגן קינד, אונ צוליב אים האט שוין דרענעל אויך איין אנדער ווערדע בקומען, איז דאך שוין וועגן ארויס לאזן וויא פון קעסט נאר קיין רייד ניט, דען וויא לאזט מען אין דער אמת פון שטוב ארויס אזעלכע צווייא שיינע פוקעטין? אונ גאך איין איידים קאן מען דאך שוין ניט נעמען אויף קעסט, דען דאס איז וויא צווייא קעץ אין איין זאק, וועט מען דאך דיר סוזן אויס געבן פון זיך, אמתן וועט שוין מנשה פאר דיר אויס קלייבן וועלכין ער וועט וועלן, אויף ביין נבן אונ גארדעראכע וועלן זייא דאך זיין דיא גאנצע בעלי דעות, היינט איז שוין דיר אז אך אונ זייא, דוא זעקסט שוין דיין סוף היענעלע? דוא ביזט געפאך איין אומגליקליכע!

ליבער ר' שמעריל! האט היענעלע אויס גישרייען — איר דארפט מיר קיין פינגער אין מויל ניט אריין לייגן, איך פארשטיי אליין גאנץ ניט וואו איך האלט אין דער וועלט, ניט אזו וואס מיין צו קונפט איז אין גיפאהר, איך טראג שוין פון זייא וואונדן אין הארצין, דען וויא קאן איך דאס צו זעהען אזא אשיינעם פלום אזא איין העלד אין די ארעמס פון מיין פאר פלוקטע שוועסטער, מנשה איז דאך אמאן וועלכער פארדינט גיליבט צו ווערן מיט דעם גרשטין פליק, היינט וויא זאל איך אים ניט ליבען ווען מיר זיינען אין איין הויז, ר' שמעריל! איך בין אין מנשהען פערליבט איבער דיא אויערין, איך קאן אייך מיין הארץ ניט אויף שניידן אונ ווייזן מינע גרויסע וואונדן, איך וועל דאס ניט אויס האלטן זעהענדיג אים בייא אונז אין הויז אונ ניט רעכענענדיג אים פאר מיינעם... ר' שמעריל ר' שמעריל! ווען איר וואלט קאנען אים געפרייען פון מיין שוועסטערס הענט אונ מיר אים אוועק געבן, דאן וואלט איך אייך אויפן הימיל ארויף גיזעצט, איר וואלט פשוט מיין לעבן גרעטעט

אונ איר וואלט יום כפור ניט דארפן פאסטן, נאר אס ווייניגסטן מאכט ער זאל בייא אונז אין שטוב ניט זיין, לבל הפחות פליקט אים אפ פון מיין שוועסטער, דיא צרה זאל מיר אייביג פאר דיא אויגן ניט שמיין, דען איך קאן דאס ניט אויס טראגן!

אויף ר' שטערלען איז אביע הויט גיווארן הערינדיג אירע ווערטער, ער האט זיך גיטראכט, גוט מיין שעפס, דוא גייסט אין די שטעקליך, דוא וועסט מיר שוין העלפן אין מיינע בלוטיגע שטוקעס, ער האט אפילו גאנג גוט פאר שטאנען, אז ווען אפילו מיזאל מנשהען פון דרעזלען ארויס בייסן וועט ער אויך צו איר גיט אן קומען, דאס ערסטן ווייל מעטאר דיא ווייבס שוועסטער גיט געמען פאר דיא ווייבס לעבן, אונ אויך וועט מנשה ניט וועלין שפייען אויף אזא העסקליכע שלאנג וויא הענעלע, פון דעסט וועגן האט ר' שמעריל דאס אלץ אראפ גישלונגען אונ האט צו איר גיזאגט.

דיא ערשטע זאך דארף מען גיפינען אפלאן וויא מנשהען פון אייער שטוב ארויס צו גאגן, אונ גאכהער אויס צו פירן דאס דרעזל זאל בייא אים געמען אנט, אונ דער נאך וועט ער שוין ממילא צו דיר אריין פאלן, דען וואס דארף ער אנגעסערין גליק, שיינ ביזטו דאך וויא דער מארגן שטערין, אונ וועגן קלוג איז דאך גאר קיין רייד, אונ דאן וועסטו שוין זיין דיא גליקליכסטע אין ביין פאטערס הויז, אונ ביין פאר פלוקסטע שוועסטער וועט איין פאפלעקסטע איין שלאגן דאס זעהנדיג.

הענעלע איז צו קראכין וויא אלאקשין קנגיל פאר נחת, הערינדיג פון ר' שמערילען איהרע סעלות, וועלכע זיא האט איהם מיטן גאנצן הארצין גיגליכט, האטש זיא מיטן שפיגל איז גיוועזן וויא אנדערע צווייא, טיינט האט איר דיא הארץ מיט פריידע אן גיהויבן צו קלאפן פון די גוטע האפענונג וועלכע ר' שמעריל האט איר גיגעבן, אז אט אט פאלט שוין מנשה אין אירע הענט אריין, אונ פאר גרויס שמחה האט זיא גידינגט ר' שמערילס האנט אונ האט צו אים גיזאגט: דאנקען איך דער פאר וועל איך גיט, ווייל פאר אמצה דאנקט מען גיט, אונ וואס דארף מען אנדעסערע מצוה וויא דאס איז, דאס איז דאך אמתע פיקוח נפשות, נור דאס קאנט איהר זיכער זיין אז כל זמן איך וועל לעבן זייט איהר דא היא א שוחט, די פוקע שונאים אייערע וועלן איך גיט קאנען אפ שטופן פון דער שחיטה, מיין פאטער וועט דאך מן הסתם איין אויפיגער בעל קאראבקע בלייבן, אונ אבעל קאראבקע איז דאך דער בעל דעה אויף א שוחט, אונ ווייטער קיינער גיט, אונ איר ווייסט דאך אז איך בין בייא מיין פאטער כל וכל, דען וויא צו טיילן דיא עליות אין שול איז ער זיך אויך מיט מיר מינשט, פאר שטייט איר דאך שוין אליין אז וויא באלד עס ווענד זיך אן מיר בלייבט איר שוין אייביג שוחט.

ר' שמעריל איז נאך גיט צו פרידין גיווארן מיט איהר הכמחה, דען מיט דער שחיטה איז ער בלאו הכי זיכער, ווייל ער איז פון יונה זאהנשיינס ("שנה בזה בעל שורד ישר").

אָדוּסאַנמין, דריבער האט ער צו איר גיזאַנט: ווען דוא ווילקסט אײך זאל אָנהייבן אין דעם אײַנטערעם צו דיִקטווענען, דאַרף מען דער צו האַבן געלט, ווייל אָן געלט, איז נאר גיט קיין וועלט.

געלט! זאַנט היענעלע — איר וויקסט דאך אָפילו אז אײך בין אַקאַגע, פאַר איין גראַסין קאַן אײך דיא ציינער אַרױס געמען זיך אַדער דעם צווייטן, נאַר אויף אַזא איין ענגן וועל אײך קיין געלט גיט שפאַרין, איר וויקסט דאך אז אײך בין דיא קאַשירערקע פון מיין פאַטערס אײַגינס, גבן זאַלט איר קיין געלט צו דעם ענגן גיט שפאַרין, וויפיל מעדאַרקע אַזו פיל וועל אײך געבן.

(8) דיא תלמוד תורה

בְּדָךְ כָּלֵל זײַנען די תלמוד תורה'ס אונטער אידן שרעקליך פאַר דאַרבן, אין געדער שטאַט כּמעט איז פאַראן איין תלמוד תורה, נאַר גיט דעם אַרײַמאַנס אײַנגיל אױס צו לערנען עפעס אידישקייט, נאַר פון אַסנוּלה וועגן ווייל מיזאַנט אַז דאס איז כּציל פון אַשרפּה רל, דען ווען דיא פּונה וואלט זיין דיא אַרײַקע קינדער עפעס אױס צו לערנען, וואלט מען דאך געמען רעכטע מלמדים גיט קיין כּראַנטעס וועלכע זײַנען אליין קראַנק אויף אַשייטיל עבּרי, דאס איז אָפילו בײַא אידן איין גירעט אַז מיקאַן זיין איין וואול לערנער גיט קאַנענדיג קיין עבּרי, דאך אָבער קומען דאך פון די אידישע תלמוד תורות גאַנץ ווייניג וואול לערנער אויך אַרױס, דאַרף מען דאך לְכָל הַפּחוֹת זײַא אױס לערנען גוט דאוונען, אידן האַבן פון דיא תלמוד תורות צוויי גוּצין, ערשטן, מעדאַרקע דאך פאַרט יוצא זיין אַז גיט פאַר גאַט איז פאַר לייטן, אונ מען סױז זיך איין ריידן אַז דיא אַרײַקע קינדער האַבן וואו צו לערנען, אונ ווידער פאַר שטיקט מען דער מיט דיא האלו פון צוויי דרייא אַכּיזנים וועלכע זײַנען אַפּאַל פּלוּטערקסט בעלי פתים גינעווען, אונ זײַא וואַרפּין זיך אַרױף אויף שטאַט, שפאַרט מען זײַא אַרײַן אין תלמוד תורה פאַר מלמדים הויל פאַר רחמנות, אונ גיט ווייל זײַא טויזיגן דער צו, דען עס איז רעכט אױב זײַא אליין זײַנען קיין פּאַל אין קיין חדר גיט גינאַנגען. אין אַנדערע שטעט קאַקטן תלמוד תורות אַפּ הונען געלט אָבער עס איז גיטאַ ווער עס זאל פאַר שטיין וויא דאס צו פירן, אַנדערע געמען אָן צו פיל דוכאַוונען כּדומה למשל ויי הויפּין מיט דיא תלמידים אײַבער עבּרי מיט חנך מעלערניט קינדער נאַר אױס עטליכע אױסריידאַכץ פון רשײ פון חובש כּדומה: דעם ואַי פון גיחי, דעם ואס שור גנח הוא פון מלשפּטים מיט אַלע תירוצים. אונ נאך כּהנא, אונ דער נאך שפאַרט מען זײַא אַרײַן אין גמרא פון וועלכע גיט דער רבי גיט דיא תלמידים ווייסן, אונ אַנדערע מנהיגים ווערן גאַר אין גאַנצן אָן דעם אידישין ציל, פון חובש אונ חנך אונ ווער רעט גמרא ווערט דאַרט נאַר גיט גילערניט, נאַר אַפּיסיל עבּרי אונ די קלאס צוא בעזוכין, ווייטער האַרעוועט מען מיט זיי איין צו זינגען די פּסוקים ביי איין תּלּוּת חמת, אונ די תלמידים גייען אַרױס אונ וויסענד פון קיין ברעקיל אידעשקייט וויא למשל אין דער

דער שטאט אלון, איין קלאס צוא בעזוכין קרינט מען אן די תלמוד תורה אויך, היינט צו וואס דארף מען נאך אויס בריינגען דיא שטאט אסך געלט אונ איין ריידן זיי אז עס איז בייא זייא פאראן אפּלמוד תורה? צו נאר צו לויב דעם דארף מען אפּלמוד תורה אז עס זאלין ארום איהר לעפן אסך גיוינטין, מלמדים לעהרער, קוכער, משגיחים, אונ די תלמוד תורה מלמדים זאלין פון דיא תלמוד תורה נאר געמען שכירות, אונ אנאנצין טאג זאלין זיי ארום גיין אב געפיין שמונדין ביי פרינואט מענטשין, צוא נאר דערויף בילכט זיך דיא שטאט צוא לאזן קאסמין אזו פיל געלט? אט אזוא פירט זיך בכלל אין אלע אידישע תלמוד תורות.

אונזער שטאט בענעפסקיף האט אויך ניט גיהאט מיט וואס צוא פאלין גענין ליימישע שטעט, מכח דיא תלמוד תורה, בייא אונז אוי עפעס אויך גיוועזן אסדרה מיט אפּלמוד תורה, צווייא מלמדים זייגען גיוועזן אז מיהאט פראסט גימוזט לויפין אויף חידושים צו זעהן וויא זייא לערנען, דער עברי מלמד איז נאר גיווען פשוט איז פשוט אפּלינדער רל ער האט דיא שייין טאקע ניט גינעהען, נאר דער היש המישוש איז בייא אים גאנץ שטארק גיוועזן, אז ווען א אינגיל פלעגט אים דער לאנגען אנרויסן ועקסער אדער אצענער, האט ער גלייך דער טאפט אז דאס איז אסטבע אונ פלעגט גלייך דעם אינגיל אנלעט טאן פארין פאק, דעם דאוונען פון סה טובו ביו ואמלט איז ער גיוועזן פאהאוויין בעל פה, דריבער אז א אינגיל פלעגט זאגין אנריי האט ער דאס בעסערקט, אונ ווען ער פלעגט שוין האלמין מיט צעהן שורות ווייטער האט זיך גיהערט אפּאמש, אבער נאר אין אנדער אינגיל, נאר יענער איז מן הסתם אויך ווערט דער פאר וואס ער איז אנגב, ווארום קיין ערליכער אינגיל האט זיך אין זיין גאנצין נבול ניט גיפונען, דער אנדערער מלמד איז גיוועזן אהארבול, דרום איז דאך קיין חידוש ניט וואס דיא תלמידים האבין אים דיא ביינער גיפראכין דער פאר וואס ער פלעגט וועלן אנלייכין חלק אין זייערע גינבעת, דיא קינדער האבין פון אים אפילו קנאפ וואס גיליטין, ווייל נאר אפט פלעגט מען אים פאר זעצין אין טורקע אויף אפאר חדשים פאר אנגיכה, אנפאי אויף דיא תלמוד תורה איז גיוועזן איין אלטער פאר צייטיגער איד, ער האט נאר אכטונג גינעפיין אז די קינדער זאלין גיין אין כשרה ציצית, דאס פאר שטייט יעדערער אז דער וואס האט אויס גישטודירט די אקאדעמיע איז שוין ארום אפארטיגער נגב, אונ ביו צוואנציג יאהר פלעגט ער זיך פאזיווען ארום ווענין ארום קעשעגעס, אונ וויא ער פלעגט שוין ווערין אפּן עשרים, האבין זיך שוין גיפונען גוטע לייט וועלכע האבין זיך אויף אים סתם גיוועזן, אונ מען פלעגט אים בקליידן מיט אשארין שינעל אונ מיט אניעס נאמען, אונ ער פלעגט שוין אין דער סקאסקי ווערין אנאהנטער קרוב פון אגיוויסין גניד, אונ ער פלעגט גיין פאר איין זעלנער נאר דעם גנידס קינד זאל בלייבין זיכער אין דער היים, אונ פון דער תלמוד תורה איז איין האר איניוועזן ניט גינאנגען,

(9) דער מלמד'ישער סאנוועט.

אונזער מנשה בלומענקראנץ האט דיא תלמוד תורה מיט אקרטישע אויגן באטראכט, און ער האט פיל מיטלייד גי'האט וועגן איר פארדארב'נהייט, עש האט אים אשיין גיטאן דער האפנונג דאס עם איז סענליך איהר אויס צוא בעסערן, ער האט זיך דער צו גינומען, און האט וועגן דעם גירעט מיט אלע פארנעמע בעלי בתים, און אויך מיט זיין קאלעגע יונגע לייט אלע האבן אים פערשפראכן דערין צו העלפן, ער האט ערוועקט דעם רב ער זאל וועגן דעם אדר'שה זאגן און דאס האט טאקי גוט גי'וירקט, דען אלע האבן זיך דער צו גיקערט פרייגעביג, מנשה האט דרין גיארבעט מיט ענערניע ביז עס האט אים גילונגען אויס פירן אלעס וואש ער האט גי'וואהלט, דיא אלטע מלמדים דיא קייליקע האט ער דורך גישמיסן, און האט גינומען דיא בעסטע מלמדים וועלכע ער האט גאר גיקראגן, אום געלט איז ער גיט גישטאנען, אויך האט ער גירונגען צווייא לערער איינם אויף האנד שריפט, דעם צווייטן אויף דיא רוקסישע שפראכע, מאטהעמאטיק, און האט דיא תלמוד תורה פאמעשצאעט אין אטראמע דירה, דיא פראגראמע איז גי'וועזן; דאש אאינגיל זאל אנקומען איין אנפאנגער עברי און זאל ארויש קלארר אין תנך און אסכתא גמרא, ער זאל קאנען גוט אידעש שרייבן, און רוסס וויא אשילער פון איין נידעריגע אויזילשצע, מנשה האט גיט איין טאג גיפעלט צו באזוכן דיא תלמוד תורה, און דיא תלמוד תורה איז גי'ווארן אצירונג אין שטאט און עם איז וועגן איר אין אלע אידישע בלעטער גישריבן גי'ווארן.

אין שטאט איז שוין גי'ווארן אהספם אז דיא פעולה פאר דיא קינדער איז אין תלמוד תורה פיל גרעשער אלעס אין אפרי'וואט חדר, און דאס האט דיא מלמדים גאר גיט גוט גישמעקט, ווייל דיא תלמוד תורה האט זייא גי'דראהעט זייער צו שטאנד, זיי זינען פון דיא גארעם ארויש גיקראכן און האבן שטילערהייט אסיפות גימאכט, דער פּרעדיקאטעל פון זייא איז גי'וועזן דער ראש ישיבה*, ווייל עם האט דיא תלמוד תורה סעהר גישראקן וויא אלעמען, ער האט אין דיא מלמד'ישע אסיפה גירעט מיט גרויש היץ און האט גי'זאגט; „פרידער! מיר סוזן שוין זוכן עצות וויא פון דיא תלמוד תורה פטור צו ווערן, ווען מיר וועלין דאס לאזן אין לאנגן באנק וועט חלילה מיט אונז נאנץ שפל זיין, אלע בעלי בתישע קינדער וועלין אריין טרעטן אין תלמוד תורה און מענעט אונז גאר אנועק ווארפן, ווייל אין תלמוד תורה איז דאך אין דער אמת דיא פעולה זייער גרויש און סוף כל סוף וועט מען זיך ארום מיין ישיבה אויך ארום זעהן, היינט וואס וועלין מיר דאן אלע טאן? ...“

* דאס בין איך מדיע אז וואו איך קריטיקיר א דוכאוונא אסאכע וויא כדומה: א רב א ראש ישיבה א שוחט, מיין איך גיט דעם גאנצן כלל פון דוכאוונע דער מיט צוא שענדן ווייל דאס רוב פון זייא דארף מען גאר לויבן, איך מיין נור דעם ארום וועמען איך רייד, ווייל ער איז איין אויכנאכע.

יעדערער פון דיא מלמדים האט בעזונדער גיזאגט זיין עצה, אבער קיינעמס
עצה איז ניט גיפעלין, דער גאך האט ר' הענאך דער ראש ישיבה זיך אפ
גירופין; הערט פרידער וואש ביי מיר קומט אויס, ווען מיר וועלן אנהייבן צו
שטרייטן אנטקעגן דיא תלמוד תורה וועלן מיר גאר נישט אויש פירן,
דיא תלמוד תורה איז ביי אלעמען זייער הייליג וועט מען זיך צו אינז גאר ניט
קערן, גאר פון עצה איז מענאל דאש מאכן פאר אמהלוקת לשם שמים,
מיר זאלן אויש פויקן אז מנשה איז ניט פרום אז ער איז איין אפיקורס, אונ
ער וועט אין תלמוד תורה אריין שלעפן ספרים החזונים אונ דיא תלמידים וועלן
אויך ווערן כופרים הולטייעס, אונ פון טאר מען אים ניט גיטרויען אזא איין
הייליגע זאך, אזא אדבר שבקדושה, אונ דערויף וועלן זיך אנטגינדן אלע
ערליכע אידן, אונ וועלן אין גאמש נאמען מיט אים שטרייטן ביי זיי וועלן
אים פאר טרייבן פון תלמוד תורה, אונ דיא הנהגה וועט אריין פאלן צו
אונזערע פרידער אין דיא הענט, אונ איך ווער הייסן מינע ישיבה בהורים
וועלכע עסין טעג ביי אשר יעקלין, דאש זיי זאלן זאגן פאר עלקען ווען זיא
וועט ביי זיי גאך פרגען אויף איר אידים, — דען זיא פנעגט זיך שטענדיג
ביי זיי גאך צו ער לערינט אונ וואש רעט מען וועגן אים אין בית המדרש —
זאלן זיי זאגן אז ער ווארפט בייסלכונייש אנועק לערנן, אונ מעזאגט אויף אים
אז ער איז אפארשטאכענער, אונ דער מיט וועט שוין זיין שווער אונ שוויגער
אויך ווארפן אויף אים איין אום הן, אונ מיר וועלן אנטקעגן אים מיט
אלץ אויש פירן, אונ אזו האט מיר טאקי ר' שמעליל דער שותף אויך איין
עצה גינעבין.

גוט גוט! עצה טובה ונכונה! האבן אלע מלמדים פה אחד גיזאגט —
אויף דעם אופן זיינען מיר מיט עם שוין פארטיג, אונ סמילא וועט שוין פון
דער תלמוד תורה גאר גיקט ווערן.

(10) מנשהעס מוטער.

אין דער שטאט נאדרינג איז גיוועזן אַרב, אבער וויא ארב בעדארף
צו זיין, טאקי אנרויסער למדן בש"ס ופוסקים ער האט דיא וועלט פארקלונגען
מיט זיינע חיבורים אויף „ארבעה שולחן ערוכ"ס" אונ דער צו איז ער גיוועזן
אנרויסער חכם, אונ האט גיוואושט היפש בילדונג, אונ זיינע קינדער האט ער
אויך זייער שיינן ערצויגן מיט תורה אונ השכלה, זיין עלסטער זאהן חיים וויא
ער איז אלט גיווארן יאר אכטצין האט דער רב שוין מיט אים גיוואלט אשירודף
טאן, וויא גיוויילדיק זיינען אויף אים גיוועזן אפולע באלאנים, אונ עש האט
אין אים זוכה גיוועזן אלמאנטקער גביר וועלכער האט גיהאט אפונפצעהן
יארנע מיידיל אנרויסע פארשיין אונ אנרעטענעס, ער האט גינעבין עטליכע
טויזנט רובל גבן, אונ האט גאך דעם רב פאר קעסט גיזאהלט ווייל דער רב

האט זיין זון פון זיך ניט גינאלט ארויש לאזין, נור דער זיווג איז ניט עולה
 ל'פה גיוועזין, ווייל זעלדע — אזו האט ח'י'ס ווייב ג'הייסין — איז ניט גיוואונט
 גיוועזין צו אזא איינפאכין לעבן וויא ביי איין רב אין שטוב, זיא האט זיך
 ערצייגין אין פרייליכקייט אין גיזעלשאפט אונ בעלער וועלכע ביין רב איז דאס
 ניט גיוועזין, דערום האט זיא אָנג'הייבן צו שקוצאיען, אונ פלעגט שטענדיג
 זיין פאר טראכט אונ טרויעריג, דער ערשטער יאר נאך זייער התונה איז אריבער
 גילאפין אונ האט זיי בעשיינקט מיט אזא און וועלכין זיי האפן גינעהנט מנשה, —
 דאס איז דער זעלבער מנשה בלומענקראנץ דער העלד פון אונזער ג'שיקטע —
 דאש קינד איז אפ גיגעבין גיווארין צו איין אס, זעלדע איז נאך איר קינפעט
 נאך אונטוטהיגער גיווארין, ביז עס האט שוין מיט איר גיהאלטין בייא איין מרה
 שחררה, ה'ים אונ אויך דער רב האפן ג'שיקט נאך איר פאטער ער זאל בייא
 איר דער גיין פון וואס זיא איז אזו פעקיקוערט, דער פאטער האט ביי איר דער
 גאנגען דאש זיא איז ניט צו פרידין מיט איר מאן, אונ האמ'ש ה'ים האט איר
 שטארק גיליבט דאך האט ער קיין ווארט ניט איבער גירעט, אונ האט זיך
 סאנלאסעט איר צו בעפרייען מיט אנט, ווייל ער האט ניט גיוואלט זיין אפענטשין
 צום לאסט, ה'ים האט גלייך נאך דעם התונה גיהאט פון דער שטאט שכולה,
 אונ ווייל מנשה איז גיוועזין איין ג'ראטין קינד האט אים דער זיידע שרעקליך
 גיליבט אונ האט אים פון זיך גיט אנוועק גילאזין, ער האט אים אויפגיהאדעוועט
 נאך זיין ג'דאנקען, אונ נאכהער האט ער אים התונה גימאכט, אונ ער איז
 דאש אָנגיקוסען פאר איין איידים צו אונזער פעקאנטין אשר יעקלין.

זעלדע האט התונה גיהאט מיט איין יוריסט, מיט וועלכין זיא איז קיין
 בערחאק ארויש גיפארין, אונ זיי האפן דארטין זייער גליקליך גילעבט, אונ האט
 מיט אים גיהאט איין זון ביז עס האט זיי איין אונגליק גיטראפן; דאש איין
 אונפרינד האט זייא גימאסערט דאס בייא זייא אין הויז איז אפערנאמלונג פון
 פאליטישע פערברעכער, האמ'ש דאש איז נאר ליגין גיוועזין, דאך האט דיא
 פאליציא אויף זיי איין פערבראכטונג גיהאט, אונ פלוצלונג האט מען איר מאן
 ארסטירט, אונ סעהאט אים אנוועק גיטראנספעטירט אין מרעמי אדעלענייע, אין
 וואש פאר זאלגע זעלדע איז גיבליבין איז לייכט צו פאר שטיין, זיא האט פון
 גרויש שפארן גיהאלטין וואהנינג צו ווערן, נור איין זאך האט איר גיטרייסט,
 דאס איז איר זאך וועלכער איז ביי איר גיבליבין, אונ וועלכער האט שוין גיהאלטין
 אין דריטן קלאס גומענאזע, נאר אין אייניגע טעג ארום האט מען איר-זון
 אויך פון גאס צו גינמען אין דער פאליציא, אונ זיא האט דער פון גאר ניט
 גיוואושט, עס איז גיקוסען דיא בעשטימטע צייט אין וועלכע ער האט צו הויזע
 גידארקט קומען אונ ער איז נאך גיט גיקוסען, איז זעלדע אויסער זיך גיווארין,
 זיא איז מיט אונגידולד אין הויז גיזעסין, אונ האט גיקוסט אויפן טיר פלייכט
 וועט ער אריין קומען, אידע אויגין האפן זיך וויא קנאלין גיעפינט אונ אידע
 קליידער זיינען פון מרערין בעפייכט גיווארין, אזי מיין איינציגער מרויסט!
 האט

האט זיא יעדע נויילע אויש גישריטען, זיא האט איר גידולד פערלארין ווארטונדג אויף אים, זיא האט זיך אנגיציגין אונג האט גיוואהלט גיין אים אויס זוכין, אונג ווען זיא וועט אים גיט גיפניגען, איז שוין ביי איר גיבלויבן צו גיין פון בריק אין וואסער, אבער וויא גרויש וואהר איר פריידע ווען זיא האט דער הערט מריט אויף אירע טרעפ, זיא איז פאר פריידע גיבלויבן שטיין וויא איין שטאטוע מיט דיא אויגין גינקערט צום טיר, אבער איר פריידע איז גלייך אין איין שרעקליכין מרייער פערנועקסילט גיווארין אלעס דיא טיר האט זיך גיפניגט אונג אנשטאט איר זאהן איז גאר אריין דער בריפין טרענער אונג האט איר דער לאנגט אפריף אונג איז גלייך ארויס, זיא איז אין אקקעסלא גיפאלין אזו וויא אין אונמאכט, די הארץ האט איר גיבלאפט אונג גירוישט, אונג דער פערצווייפלונג פון דעם אינהאלט פון בריף האט איר ערמונגערט, זיא האט דעם בריף מיט ציטערינדע הענד באפעצאטעוועט, אזוא וויא דיא הארץ האט איר שוין גיזאגט אז דער בריף וועט פון איר דעם לעצטין פונק האפנונג אויש לעשין, זיא האט דיא ערשטע עמליכע ציילין פון בריף איבער גילעוין, אונג עס איז איר פינשטער גיווארין אין די אויגין אונג איז אין אונמאכט גיבלויבן, דער אינהאלט פון בריף איז גיוועזין, דאס איהרער אונטער פריינד שרייבט איהר; דאש איר זאהן איז שוין ארעסטירט אונג מעקלייבט זיך צו איר אויך צו ארעסטירן, קבן זאל זיא אמניכשטין צו אים קומן אונג דארטין וועלן זיי זיך שוין מישיב זיין וואס צו טאן.

די שרעק האט וועלדין גיט גילאזין לאנג האלעשין, די שרעק האט איר ערמונגערט, אונג זיא איז מיט האסט ארויש גילאפין גלייך צו איר גומין פריינד, זיא איז קוים די שטרעקע וועג איבר גיבאנגען אירע קניא האפין זיך איר גבויגן, אונג זיא איז קוים גיקומען אויף איהר שטעלע, דארטין איז פאיי וויא גיבלויבן אז זיא מוז פון פערחהק גלייך אפ פארין אין איין אנדער שטאט, ביי וואנען דיא דיעלע וועט זיך ערקלערין דאש זייא האפן קיין שולד גיט, אבער וואו פארט מען? וואו קריגט מען איין ארט אפ צו פארין אונג דאש זאל דארטין אין גיהיים בלייבן? צו דיא עלטערין, איז קיין ארט גיט וועט עס קיין גיהיים זיין, פלוזלונג האט זיא זיך דער טאגט אן איר זאהן קנשה בלומענקראנץ וועלכער איז אין בענעכסוף, נא גוט! האט זיא גיזאגט — ביי זיין שווער איז דאך איין איינפאר הויז, איך וועל זיך מיר אהין אריין פארין אונג וועל שוין דארטין זיין איבר די שלעכטע צייט, אויך וועל איך זיך זעהן מיט פיין זעהן וועלכין גיט איך קאן אים אונג גיט ער קאן מיר, נור מיר האפן זיך מיט אייניגע בריף גיוועקסילט, איך פאיהר גלייך צו אים קיין בענעכסוף נור פריער באךרף מען אים מיט אפריף אן זאגן מיין פרייער, זיא האט אים גלייך אפריף אפ גישריבן דאש ער זאל זיך ריכטין אויף איהר, אפר ער זאל איר קומען אין אשטריינגין גיהיים האלטין דאס זאגאר זיין פרויא זאל דער פון גיט וויסן, אונג אין צווייא טעג ארום איז זיא קיין בענעכסוף ארויס גיפאיהרין.

11) דער געזיץ איז פאר שפּרייט

איי ר' שמעריל! איהר זייט שוין גאר אויס גינעפט גינארין — האט
 הינענעלע צו אים גיזאגט — הלעבין איר דארפט זיך שעמען, אמאהל פלעגט
 איהר דעם גרעסטן אינטערעס אויס פירן איז אקורצע צייט קיין געלט האט אויך
 קיין פולע ניט גיקאסט, אונ הינט, פירט זיך שוין דער גישעפט אלענע צייט,
 געלט האט שוין מיר גיקאסט אסך, אונ מיר זיינען גאך צו קיין סקוטיק ניט
 גיקומען, דרענעלע מיט מנשהען לעבין זיך וויא אפאר טייפעליך וויא פליהען
 וויא בלומען בייא אונז אין הויז, אפער מיר שטעקין וויא וויא צווייא שפיציגע
 דערנער, מיינע אויגן ווערין גיבלענדעט קוקענדיג אויף זייער פריידענס לעבין.
 אונ גאט ווייס פון וועמען עס וועט ווערין פרייער אסוף, צוא פון זיי אדער פון
 מיר, דוכט זיך איד וועל זיך פרייער קאנטשען, דען איד וועל דאס מיט מיינע
 כוחות ניט אויס טראגן, אונ איהר דייסטווענעט גאר ניט, וואס האט איר אויף
 גיטאן אין דעם גאנצן משך? דיא נאנצע זאך וואס דיא ישיבה פהורים פריידן
 אים פאר דיא מאמען; אז ער איז איין אפיקורס, אונ קיינער האנדילט מיט
 אים ניט אין בית המדרש, דאס האט אין אנהייב אפילו גיטויקט מיינע עלטערין
 זיינען דער פון צו קאכטע גינארין, אפער וואס קאנען וויא אים טאן, אז מייין
 פארלע שוועסטעריל מאכט ניט אויס איין אפיקורס אויך, אונ זיא ליבט אים
 וויא דעם לעבין, עס ארט איהר גאר ניט וואס דיא עלטערין קוקין אויף אים
 קרום, אונ אויף אזא איין אופן וועט דאך קיין מאל קיין סוף ניט זיין, איר דארפט
 זיך שעמען ר' שמעריל! איר מויגט שוין גאר ניט!

גוא, האסטו דאך שוין אפ גירעט — האט צוא איר ר' שמעריל גיזאגט —
 וויא וועסטו זיך אפער שעמען אז דיא וועסט מיר אויס הערין, אז דיא וועסט
 זעהען אז איד האלט שוין מיט דעם גישעפט פייין קאנצען? אויב די ווילקט הערין
 קלארע דיבורים, זאג איד דיר אז מיר זיינען שוין מיט אים פארטיג, פארטיג אין
 גאנצין, קאן מען גאך ניט זאגן, עס איז גאך פאראן אהיפשין פעקיל איבער
 צו קומען, אפער דאס קאן מען יע זאגן: אז מיר האלטין שוין אויף איין לאד,
 ער ליגט שוין בייא אונז וויא אין קעשענע.

ר' שמעריל! — האט הינענעלע אויס גישריען, אונ איהר גיזיכט האט
 גיפלאהקט פאר שמחה — זאגט מיר שוין וויא אזו האט איר אים גיפאקט? זאגט
 מיר שוין גיכער, איד האב שוין קיין גידולד.

אנישעפט דארף מען פירן מיט אלעד — זאגט שמעריל — מעקאן דאס
 ניט האפן פאר דער צייט, פרייער פאר אלץ האב איד אים גינארפט פארלע מאכין
 אין גאנץ שטאט אונ בייא שווער אונ שוויגער, דאס האב איד גיבאכט דורך
 ר' הענד דעם ראש ישיבה, אונ דאס האט גינארפט אפולע גידייערין, ווייל
 אין אנפאנג האט קיינער אויף איהם קיין שלעכטעס ניט גיגליבט, גאר אז
 ר' הענאך האט גיזאגט בפה מלא אונ דער צו גישווארין בייא פארד אונ פאזת

אז מנשה איז איין אפיקורס גמדי, האפין שוין אנדערע און גיהויבין צו גלויבן ווייל ר' הענאך איז איין שטאמט שטארק חשוב, אונ ערשט קאן מען שוין אויף אים אויס טראכטן וואס מען וויל מינועט שוין אויף אים אלץ גלויבן, איך האב שוין גינקלערט וואס פאר איין בילבול אויף אים ארויף צו ווארפן אז ער זאל שוין מיאוס ווערן בייא דרעזלען אויך, אבער מינעהט פעשיינפערליך גאמס גיסים אז ער איז זיך נאכס און ארשע, איך האב שוין גאר פאר שפארט צווא קלערין, די עצה איז צו מיר אין די הענט אריין גיפאלן, הער זיך צו הענעלע, וועסטו זעהען גאמס וואונדער.

דער ציילט שוין, דער ציילט — זאגט הענעלע — איך וואלט שוין וועלן הערין.

היינט אין דער פריא — דער ציילט שמעריל — טראגט מיר אריין דער פאמאשטעליאן אבריה, אונ וויא ער האט פאר גאנדער גיווארפן דיא בריף אויס צו זוכן מיין בריף האב איך פגעעקט איין בריף וועלכער איז גיארבעט גיוועזן צו מנשהען, איך האב שוין יענעם בריף פאר קוועצט צווישן דיא הענט, איך האב אים קונציג גיעפינט עס זאל גיט זיין צו דער קאנען, טרעה הענעלע וואש פאר אבריה דארטין איז גיוועזן?

הענעלע האט אקוועזן גיטאן מיט איהרע שילטערין אונ גיזאגט: פון וואגען זאל איך וויסן וואס פאר איין בריף?

דוא ווייסט וואס פאר אבריה! האט שמעריל מיט פריידע גיזאגט — פון זיין מוטער פון בערהאק.

נוא, איז וואס? אונ אז פון זיין מוטער טא וואס איז דאס פאר אחרדושים? האט הענעלע פאר וואונדערט גיפרעגט.

הער אבער דעם אינהאלט פון דעם בריף — זאגט שמעריל — אונ ער האט איהר דער ציילט אלעס וואס אין בריף שטייט וויא מיר ווייסן שוין פון פאריגן קאפיטיל.

אזו, וועט זיין מוטער אומגיזאגט צווא אים קומען! — האט הענעלע גיזאגט — אונ דאס וועט מוזן זיין אין גיחיים, איך בין אפאלן דעם בריף אליין צו לעזן, גיט מיר אים.

דעם בריף האב איך צוריק פאר זינלט אונ האב אים צוריק דעם פאמאשטעליאן אפ גיגעבן מיט דעם אויס רייד דאס ער האט אים בייא מיר פאר געסן, ער האט אים שוין מנשהען גימוזט אפ געבן.

פון דעסט וועגן פארשטיי איך גאך אלץ גיט — זאגט הענעלע — איך זעה גאך גיט גאמס גיסים, מיט וואס איז דאס פאר אויז אזא אגליק?

דוא ביזט גאך גאר אקינד — האט שמעריל גיזאגט — דוכט זיך קלוג אונ קלוג, אונ דו פאר שטיימט פארט גיט גרונטיק אנישעפט, פאר שטיימטו מיך, מנשהעס מוטער וועט דא קומען, אונ קיינער וועט דאך גיט וויסן אז דאש איז זיין מוטער אפילו דרעזיל אויך גיט, אלע פון אייער הויז וועלן איר רעכענען

פאר אפּרעמדע פּרויא וועלכע איז צו אייך אריין גיפארן , מנשה וועט דאך מן הסתם איהר אלע וויילע בעזוכין , וויא גיוואונליך אמוטער וועלכע מיהאט אויפין לעבין ניט גיזעהען , אונ דוא זאלסט איהר צו געבין איין פאקאי אין וועלכין קען קען אריין קוקן דורך דיא ווייניגע ציטערן , אונ מיר וועלין מנשהען נאך שפירדין , אונ מיר וועלין ווייזן אלע הויז לייטע וויא מנשה פאר בריינגט מיט אפּרעמדע פּרויא , אונ דרעזיל אליין וועט דאס אויך מיט אירע אויגן זעהן , אונ דאן וועט שוין מיט אים זיין אסוף , פאר שטייטטו שוין ? . יע , איך פאר שטייט — האט הענגעלע קוים אויס גירעט פאר פריידע — אט איצט זעה איך אז עס איז פאראן אגאט אויף דער וועלט , אונ איך זעה אז איהר זייט איין חכם אויף דער וועלט , ווען איהר וואלט איין אינגלישער בירגער גיוועזן , וואלט איהר דארטין גיוואהרין „מינסטער אינקאמראניד דעל , ווייל דארטין דיא פאליטיקע זייט אויף אייער שניט .

12) עפעס גאר קיין פיינער מענמיש

צייט מנשה האט דעם בריף בקומען פון זיין מוטערס קומען , איז ער ארום גיגאנגען א צו מומולטער , אים האט די הארץ גישליידערט פון פרייד אין טרויער אונ פון טרויער אין פרייד , ער האט אליין ניט גיוואוסט צו ער דארף זיך פרייען מיט איהר קומען , צו ער דארף בעדויערין איהר אומגליק , אויך האט אים גיקריינגט דאס וואס זיא וועט מוזין בייא אים אין גיהיים זיין אונ זאגאר זיין דרעזעלע וועט דעם פערנגניגן ניט האבין מיט איהר צו בעקאנען זיך .

איין מאהל אין אבענד איז צו ר' אשר געקילס הויז אפאשט צו גיפארן , אונ פון איהר איז ארויס אפּרויא זייער מיט אשיינעס אדעלעס אויס זעהען בייך גיקליידעט , זיא האט גיבעטן בייא דיא דינסט סויד וועלכע איז איהר ארויס אנטקעגן דאס זיא זאל איר אריין פירן אין איין בעקוועסין ציטער , דיא סויד האט איר אריין גיפירט אין אציטער אויף וועלכין הענגעלע האט איר גיצייגט . מנשהען האט בייא איר אריין פארן אן גיהויבן דיא הארץ צו קלאפן , ער האט גיוואלט גלייך צו איר אריין לויפן גאר ער איז אריין אין פערצווייפלונג דאס פלייכט איז דאס גאר איין אנדער פּרעמדע פּרויא , אס ענדע האט ער ניט גיקאנט גידולדין , ער האט זיך ארום גיקוקט אז קיינער זאל ניט סענקן אונ איז אריין צו דיא פּרויא אין ציטער .

זיין פאר צווייפלונג איז נאך שטארקער גיווארן ווען ער האט דער זעהן דיא פּרויא , וועלכע האט נאר אויס גיזעהן וויא אגאהר פינג אונ צוואנציג , ער האט ניט גיגלויבט דאס ער זאל איין זאהן זיין פון זא אינגעס פּרויא , דרום איז ער ביין מיר גיבליבן וויא פאר שטייגט , אונ האט קיין ווארט ניט גיקאנט אויס שפּרעכין .

דיא פּרויא האט זיך גלייך צו אים גיווענדעט , אונ האט אים פעסט אן גיקוקט , אונ זיא האט אים גיפּרעגט וויא הייסט איהר מיין הער ? .

איך היים מנשה בלומענקראנגן — האט מנשה קוים אויס גירעט — איך
בין דעם הייזיגן ווירטס איין איידים .

ווען אזו , קאנסטו מיין זודן פאלין דיין מוטער אויפן האלז , אונ קושין
דיא וועלכע שטייט נעבן דיר , מיט דיא ווערטער אזו זיא אים אויפן האלז
גיפאלין אונ האט אים בעשאטין מיט טויזינדער קושין , אונ עם האבין זיך פון
איר טרערין גיבןקילט אונ האט גיזאגט : דוא גיבט דאך מיין ערסט גיבארענער
זאהן , וועלכין איך האב גיט גיזעהען ביו געצט , גאט זאל דיר גינעדויגן מיין
קינד , דו ביזט שענער אלעס איך האב גירעכניט ; נאר ווארום ביזטו אזו פאר
צווייפעלט אונ שטיל מיין קינד ? — דאן איז מנשה גיפאלין אויף זיין מוטערס
האלז אונ פון זיינע אויגן האבין גירונען טרערין וויא פון אקוועלע , נאר זיין
מונד איז נאך אלץ פאר שמוקט גיוועזין , ווייל ער האט די שפראך גיט בהערשט .
דיא מוטער האט זיין שוויגין גיט גיקאנט אריבער טראגן אוניהאט גזאגט : מיין
קינד ? ווארום שוויגיסטו שטיל ? ערקוויק מיין זעלע מיט זיינע זאגטע ווארטין !
מנשה האט מיט אפאר ווייניגע שטימע קוים אויס גירעט : מוטער ! וואו זאל איך
עם געמען קראפט צו ריידן אין זא איין איבער ראשונדע וויילע , זיינע מוטער
ליבע , זיינע מוטערליכע קישונגע , אונ דיא מוטערליכע ערבארמונג צו מיר
חאבין זיך ביו געצט אפ גיהאלטין , אונ געצט האבין זיך דיא אלע שפירונגען
פאר זאמילט מיט איין טאל , אונ מיין הארץ איז איינג דאס איין צו האלטין ,
דרום בין איך איבעראשט גיווארין , וויא אנגינעהם אונ זיס איז מיר די געצטיגע
וויילע וועלכע איך זעה דיר טהייערע מוטער ! נאר ווייא איז מיר דאס איך זעה
דיר אין זא איין לאגע , דאס איך דארף מיין פריידע אין זיך שטיקין , אונ אויך
מיין טהייערע פרויא גיט ענדעקין , מוטער ! מוטער ! שיינק מיר דעם גליק אונ
גיב מיר ערלויבענעס דאס איך זאל מיין גיליבטע פרויא מאגן ענדעקין פון דיר ,
זיא וועט דאס גיניום אין אשטריינגין גיהיים האלטין . אונ זאל זיא אויך גיניסין
פון דיא פריידע . גיין , מיין טהייערע קינד ! גיין ! פון מיין היר זיין טאר קיין
לעבעדיגע זעלע אויסער אונז ביידן גיט וויסין , פאר קיין צו פאל ערלויב איך
עם דיר גיט צו ענדעקין , דאס מוז ביו אציט אין גיהיים זיין ווייל דאס בשטייט
אין מיין לעבין , נאר בייא גאט איז מיגליך דאס איך זאל בקומען אין נאכרכט
דאס איך בין פרייא דאס מיין אונשולד האט ארויף גישוואומען , דאן וועל איך
זיך שוין אלעמען קאנען פאר שטעלין אפין , אונ מיר וועלין זיך דאן אייניגע
מעג פאר גהיינגען אין פערגינגין , אבער ביו דער צייט בשווער איך דיר דאש
פאר קיין פאל זאלקטו מיר גיט ארויס גריינגען .

נאך זעלדעס אריין פארין האט הענעלע גיהייסין איהרע דינסט מידען
אסנען אונ דיסקען דאס ווייא זאלין נאך שפירין דיא גאסט אונ זאלין ערפאהרין
דאס פאר אפערזאהן דאס איז , אונ דרויף האט זיא ווייא גיראטין דאס ווייא זאלין
אריין קוקן דורך אשפאלט אין איר צימער פילייכט וועלין זיי עפעס קאנגן דער גיין .
ביידע דינסט מוידן האבין זיך היפש פערזאמט , אונ נאכהער האבין זיי

זיך צו חענעלען אויפגעקערט צו שראקענע און בלאסע , און זייא האבין גיט גיקאנט אין ווארט אויס ריידן , חענעלע האט זייא גיפרענט ווארום זייא וינען צו שראקן , האבין זייא איר אריין גיפירט אין אויטיגין צימער , און האבין דארטין גידישעט וויא פאר שאפעטע פערד , און דער נאך האבין זייא קוים אויס גירעט דיא ווערטער : „מנשה איז דארטין“ .

וואס מנשה , ווען מנשה ? האט זיי חענעלע גיפרענט פאבין זיך גאר גיט וויסנדיג .

מנשה איז דארטין בייא דיא ... האבין זייא ווייטער אויס גירעט . בייא וועמען ? רעט קלאהרע דיבורים , — פרענט חענעלע . בייא דיא ... בייא דיא ווייביל . ער האט זיך דארטין מיט איר ... זאנט מיר שוין וואס מיט איר ? האט חענעלע צארענדיג גיפרענט . וואס ציטערסטו אזו דאס פון מויל אויס צו ריידן דיסקע ! האט זיך אסנע אויף איר אביינער גיטאן , איך וועל אייך אויף קלאהר זאגן חענעלע , מנשה איז דארטין בייא דיא ווייביל און האט זיך מיט איר גיקושט גיבאלזט און נאך אנדערע זאכן גיטאן .

ליגענעקע ! האט זיך דיסקע ארויס גיחאפט — וואס דארפסטו נאך איינענע צו לייגן „און נאך אנדערע זאכן“ דער אנדערער קאן דאך קלערין אויף ווער ווייטט וואס , אז גיקושט אליין קלעקט אויך , איך וואלט זיך דאס אויך אויף אים קיין פאל גיט גיגלויבט , ער איז דאך עפעס גאר קיין פיינער מענטש גיט . מיר זאלן דאס דער ציילן דעם פאטין מיט דיא פאסען ? האבין דיא פאדין חענעלען גיפרענט .

אויב איר ווייטט דאס גיוויס מאנט איר זאגן , אבער איך רעכין דאש עס האט זיך אייך גאר אויס גיבאכט , זאנט חענעלע . שטיין גיוויס איז גיוויס , גלייך וועלן מיר אלעמען פירן אהן ווייזן , און געדערער וועט דאס זעהן מיט דיא אויגן , דען דיא ווייביל האט מיר גיזאנט אז זיא וועט דא היפשע עמליכע טעג איין שטיין , און פונדאי וועט מנשה איר אפט בעזוכן און מיר וועלן עס שוין שפירן , נאר חלעבין אחסרן וואש בעקאן גיט איינהערין זיך וואס זייא ריידן צוא ווישין זיך , נור דער זעהען אליין קלעקט אויך . —

13 א צוא שווערער ביסין .

צייט מנשה'ס מוטער איז גיקומען , איז אויף מנשה'ס גיזיכט צו ערקענען גינועזין און גיוואוינמליכעס , ער איז ארום גינאנגען אפאר חלימטער , פאר טראכט , און געדערער האט דאס גיקאנט בעטערקין , נור מער פאר אלעמען האט דאס דרענעלע בעטערקט , ווייל ער האט מיט איר אונטער דער צייט גאנץ ווייניג גישפראכין , און זיא פלעגט אים אלץ זעהן פאלאנבאליש , און ווען זיא פלעגט אים פרעגן ; פון וואס ער איז בעזארגט , אדער וועגן

וואס מ'ראכט ער אלץ, האט זי און קיין מאל קיין אנטווארט באקומען, מיט וועלכין זיא וואל זיך קאנען פֿערווהיגן, דרעזעלין האט אזו נייט אינטערעסירט קנשעהעס פֿערענדערונג, דאס זיא איז דער פון אויך מאלאנקאליש גיטוארין, זיא האט טאג און נאכט גיטראכט דיא פֿריציני פון קנשעהעס פאר טראכטקייט, זיא האט איבער גיקלערט אויף אזעלכע זאכן וואס קיין שונא קאן דאס ניט ווינשין, און דיא גיטראנקען האבן איר דיא גיזונג אפ גישטואכט און דעם גאנצין לעבין פאר שטערט.

און אזו וויא אויף קנשעהען האט מען גיקאנט אום גיווינלכעס בעסקין, אזו האט ער קנשעהען גיקאנט בעסקין אויף אלעמען אין היז עפעס אום גיווינלכעס, ווען ער וואלט נור וועלין בעסקין, דען וויא מעפלענט אים דער זעהן פלענט מען אויף אים שטארק קוקן, און מאנכע מאל פלענט מען זיך שטארק שוסקין אים דער זעהענדיג, נור ער האט דאס ניט בעסקין ווייל ער האט דערזיך ניט אפראשצאיעט ווינאמע.

איין מאל איז זיך דרעזעלע גיזעסין בייא זיך אין ציסקער, אום דעם דול צו פערטרייבן האט זיא זיך בעשעפטיגט מיט אהאנד ווערק איז קנשעהע צו הויזע ניט גיזעסין, נור אסנע מיט דיסקען זייגען ניט תייט פון איר גיזעסין, דרעזעלע איז גיזעסין פאר טאן אין איר ארבעט, נור אפט האט זיך בייא איר פון הארצין אזיפן ארויס גיריסין.

אהארץ איז אזויגער — האט אסנע שטילער הייד גיזאנט דיסקען אזיפן אזיער, נור דאס האט גיברייכט צו דרעזעלעס אזיערין — איר הארץ זאנט איר נעבאך איר אומגליק, אויף דערזיך בענווייזט איר זיפצין, גאר ווען זיא וואלט שוין וויסין גאר אין גאנצין פון איר קלאג, וואלט זיא מיטן זיפצין ניט פאמערין. דרעזעלין איז אסנעס רייד גאנץ טיף אריין אין הארצין, דאס האט איר אריין גישטאכטן אין צעהנטין ריפ, עס האט איר איין ערצינדונג גיהאפט, ווייל זיא האט אסנעס ווערטער מיט קנשעהען קריזיס (פערפֿייטונג) גירעכיגט פאר איין זאך, זיא האט שוין אויף קלאהר גירעכיגט דאס מיט קנשעהען איז עפעס שלעכטס גישעהן, ער מוז עפעס איין אומגליק האבן, און דערום איז ער ביז אהער גיזעסין אום רוהיג, און יעצט האט דיא שלעכטעס אים גאר גיכוזט ענדיגין, וואש דערזיך צייגט אסנעס שטילע ווערטער, זיא איז גיבליבן זיצן וויא אפאר שטיינע, און האט אנגישארפט דיא אזיערין צו הערן אסנעס איבעריגע ווערטער, פילייכט וועט זיא דער פון וואס דער גיין.

ווער עס ווייס ניט, איז דאך איר גיוויס סקנא, אזא איין גליקליכן לעבין מיט אזא אמאן — האט אסנע ווייטער גיזאנט אין דער שטיל, אבער מיט אשטימע אז עס זאל פארט גרייכן צו דרעזעלין — אבער וויא מיר ווייסן איז איר גאר גיטא וואס סקנא צו זיין, בעסר איין גימינעס לעבין גאר ארוהיגין, איידער אזא רייכין לעבין מיט אזא אמאן, דאס... ווייל ער גיפלט אלעמען, און איין סענטש... איז גיט קיין מלאך.

דָּרְעוּעֵלִין אִיזוּ וַיַּעַר אַיְבּוּל גִּיּוֹרָאֵין , זִיא הָאָט זִיךְ שִׁיד גִּיט אַרְאָפּ גִּילְאִין , אונ וויא זיא (דָּרְעוּעֵלֶע הָאָט גִּזְעָהן אַז אַסְנַע רַעַט שׁוֹיִן סַעַר גִּיט , אונ זיא הָאָט זִיךְ נָאךְ אויף קיין סְלֵאד גִּיט אַרויף גִּישְׁלָאגֵין פֿון אִיר , אִיז זִיא צו זִייא צו גִּיפֵאלִין אונ הָאָט אויס גִּיבְרָאכִין אִין אַנְיוּיִן אונ הָאָט צו זִייא גִּזְאָנְט ; „אִיךְ זַע דָּאךְ אַז אִיר שׁוּסְקַעַט זִיךְ וועגן מִיר אונ מְנַשְׁהֶען , מִיט אונזְ הָאָט עֶפֶס יִשְׁלַעֲכְטַעַס גִּיטוּמְט גִּישְׁעָהן , אִיין אומגְלִיךְ הָאָט אונזְ מִן הַסֵּהַם גִּיטְרָאפִין , מַא וואַרום צִיְהֵט אִיר מִיר אַרויס דִיא פּוֹחֹת בִּיסְלָאכְנוּיִים , אִיר זָאנְט מִיר גִּיט אויס פֿיין דַּעֲקַרַעַט וועלְכִין אִיךְ האָב פֿון גָאט , אִיר ווִילְט מִיר מִיט אַמָּאל גִּיט אַנְזָאגֵין גּוֹר בִּיסְלָאכְנוּיִים , גִּיין ! בַּעֲסַעַר וואַרְפֵט אויף מִיר מִיט אִיין סָאָהֶל אַרויף בַּרַעַנְדִינַע שְׁמִינְעַר מִיט הִיסְעַ קִיילִין , דַּעַר לֵאנְט מִיר דַּעַם בַּעֲכַעַר גִּיפֵט ! אום דַּעַם אִיךְ זָאל שׁוֹיִן וויסֵן פֿון וואָס אִיךְ וועַר פֿאַר שְׁגִיטִין , אונ אִין וואָס פֿיין אומגְלִיךְ בַּעֲשְׂמַעָה ! וואַרום זַע מִרִיפֵט אִיר אויף מִיר וזִינַע מְרָאפִינְט בִּיסְלָכְנוּיִים , צו וועַט עַס פֿאַר אִיךְ אַטוּבָה זִיין אַז אִיר וועַט זִיךְ אַגְרִיזִין אַנְמַקְעֵגֵין מִיר מִיט דַּעַם פֿייל דוּךְ וועלְכִין אִיךְ סוז גִּישְׂאָסִין וועַרין ? זָאנְט מִיר שׁוֹיִן גִּיכַעַר מִיין סוּף , דוּרְךְ וועלְכַע וועַרְקַצִיג אִיךְ וועַר גִּיקָאנְצַעַט .

דִיא צַנוּיִיא פֿאַדִין הָאָט דִיא האַרְץ גִּירִרַט פֿון דָּרְעוּעֵלֶעס גִּינּוּיִן , זִייא הָאָט אַזוּ ווייט דִיא האַרְץ פֿאַרְקֵלַעַט אַז זִי האַפִין גִּיט גִיקָאנְט אַרויס פֿריינְגַען אִיין וואַרְט . וואָס שׁוּנִיגְט אִיר ! — הָאָט דָּרְעוּעֵלֶע גִּישְׁרִיעֵן זִי אַרויף פֿאַלִיגְדִיגִין אויף דִיא העלְזַער — „אִיךְ זַע דָּאךְ שׁוֹיִן אַז פֿיין לעבִין אִיז שׁוֹיִן גִּיט קיין לעבִין ! שׁיינְקַט מִיר הָאָמַשׁ אַגְרִיגֵין מוּיט ! מִיין מוּיט אִיז פֿייא אִיךְ אִין דִיא העַנְד , זַעַט שְׁנוּעֲפֵטְעֶרְלִיךְ ! הָאָט אויף מִיר רַחֲמֹנּוֹת , דָּרְעוּעֵלֶעס שְׁמִיטַע אִיךְ פֿאַר שְׁטִיקַט גִּיּוֹרָאֵין פֿון גִּינּוּיִן , אונ זיא אִיז שְׁמִיל גִּיבְלִיבִין .

דִיא פֿאַדִין הָאָט דִיא האַרְץ פֿאַר קוועַצַט אונ האַפִין אַנְפֵאַנְגַעַס דִיא שְׁפֵראַכַע גִּיט בַּעֲהַעֲרָשְׁט , גּוֹר אַס עַנְדַע הָאָט זִיךְ אַסְנַע פֿאַרְט אַרויס גִיחָפֵט ; שְׁרַעַקַט אִיךְ גִּיט דָּרְעוּעֵלֶע , אִייעַר אומגְלִיךְ אִיז גִּיט אַזוּ גִרוּיס , דָאס מַרַעַפֵט אויף לִיטִין . אִיר וועַרַט נָאךְ אִימִרְצַעֲשַׁעַם (אִייה) לעבִין , זִייט רוהִיג , אִין וואָש בַּעֲשְׂמִיט פֿאַרְט מִיין אומגְלִיךְ ? זָאנְט מִיר שׁוֹיִן גִּיכַעַר — הָאָט דָּרְעוּעֵלֶע גִּיפֵרַעַט . מְנַשְׁה הָאָט זִיךְ אִיגּוֹחַעַט מִיט דִי ווייבִיל וועלְכַע אִיז דָא אַרִיין גִיבְאֵרִין , אונ סַעַר נָאךְ גִישְׁט — הָאָט אַסְנַע גִיזָאנְט .

פֿערֶפּלֹכְטַעַט סָאד ! הָאָט דָּרְעוּעֵלֶע אויס גִישְׁרִיעֵן אַב שְׁפֵרינְענְדִיג אִינִינַע מִרִיט אַהִינְטַעַר — וויא וואַנְטִט זִיךְ דָאס נָאך פֿון מוּיל אַרויס צו פֿריינְגַען ? העַקַסַע ! דוּא ווִילְקַט פֿאַר שְׁמוּצִין דַּעַם נָאמַען פֿון מִיין היילִיגִין אַנְגַעל ?

אִיךְ האָב דָאךְ מֵאָקַע דָאס גִיט גִיּוואַלְט זָאגֵין , גּוֹר אִיר הָאָט מִיר גִיּוואַוּאָגֵין דַּעַר צו — הָאָט אַסְנַע גִיזָאנְט .

הָאָלְט מוּיל דוּא העַקַסַע ! — וועַן גִיט קִינְטִט אַרויס גִישְׁלִידַעַרְט , דוּא זָאָלְט הִינַע פֿאַלְשַׁע רִייד גִיט ווִידַעַר הָאָלִין , דָאס סוז עֶפֶס זִיין אַשְׁטוּקַע פֿון דִיא ווִילְדַע מִרִדִין . צוּם אומגְלִיךְ אִיז מִינַע רִייד גִיט קיין פֿאַלְשַׁע — הָאָט אַסְנַע מִיט דִרִיסַט גִיזָאנְט .

דאס איז אַפּלוזער ליגין! האט דרעזעלע אויש גישרען — אונ זיא האט זיך וויא אטוילדע מיר גינואלט ארויף שליינדערין אויף אפגען, נור אפגע איז גישווינד פון צימסער ארויס גילאפין, אונ דיסקע איז פאר בליבין .

ווער האט דאס אייך אַנגירעט פאר מיר אזו אהעצע אן צו מאכין אויף מענטשין? האט דרעזעלע גיפרעגט דיסקען, דיסקע האט אנווארט ניט גיענטפערט . אויף דיר דיסינקע — האט דרעזעלע גיזאגט — וואלט איך זיך דאס נאר ניט גיגליבט, אז דוא זאלסט זיך לאזן אנהייבן פון שלעכטע מענטשין וועלכע ווילן מיר דער שלינגען, אז דוא זאלסט מיט ניי יד אחד מאכין, אן צו מאכין צו ווישן מיר מיט מנשהען איין סומאטאקע אקריג, אום עס זאל ווערין אקאלעטוכע ויזא זאלין קאנען פאנגען פיש אין דיא מוטנע וואסער, דאש הייסט; ויזא זאלין קאנען אויס פירן זייערע שלעכטע גיבאנקען, גיין דיסקע! אויף דיר האב איך זיך דאס ניט גיריכט, דיסקע האט נאך אלץ גישוויגן אונ דיא אויגן איז איר פול גינארין מיט טרערין, ווארום שוויינסטו? האט איר וויטער דרעזעלע גיפרעגט, „ווייל איך האב מורא צו ריידן“ האט דיסקע גיענטפערט, רייד ריכטיגע דיבורים דארפסטו ניט קיין מורא האבין, האט דרעזעלע צו איר גיזאגט .

אָבער צום אומגליק וועלין מינע ריכטיגע ווערטער אייך ניט נוט שפעקן, ווען איך וואלט קאנען זאגן ליגין, וואלט איך אייך צו פרידין שטעלין, אָבער קיין ליגין קאן איך ניט זאגן, האט דיסקע ערינסט גיזאגט . איך פרעג דיר דאך אָבער, האט דרעזעלע גיזאגט — ווער האט דאש דיר אַנגירעט אזו צו ריידן? .

מינע אויגן האבין דאס מיר אַנגירעט — האט דיסקע גיענטפערט . האסטו מיט בינע אויגן גיזעהן מנשהען מיט דיא ווייביל צו זאמען? האט דרעזעלע גיפרעגט .

יע איך האב דאש צום אומגליק אליין גיזעהן, אונ שוין עמליכע מאל, אונ אויב איר ווילט וועט איר דאש קאנען אליין אויך זעהען. האט דיסקע גיזאגט אראפ לאזינדיג דיא קאפ .

נו, ווען דוא וועסט זעהן אז מנשה וועט צו איר אריין גיין זאלסטו מיר אַנזאגן — האט דרעזעלע צו איר גיזאגט — נור וואס רייד איך? ! צו קאן איך דען מנשהען דאס נאר הוישד זיין, צו איז עס מעגליך דאש איין אַנגיל וויא ער זאל זעלכע שלעכטעס טאן, ? גיין דאש איז אומיודוסקע, מעוויל צו ווישן אונז איין ראודאר (קריג) מאכין, דאס איז נור אשטונקע פון מינע פיינקע, וויא לעבט מען נאר אויף אַזא אַוועלט? ! ווארום האלט איך זיך איין אויף אַזא וועלט וואס מענטשין מיט שדים טאנצין צו זאמען, ערד! עפן אויף ביין מזיל אונ שלינג מיר איין! איך זאל ניט זיין צו איין פיסין אין דיא מזיל פון מינע פיינדע, אָבער גיין! מינע פיינדע האבין אַצו שווערין פיסין אין מזיל אריין גינאמען, זיי וועלין זיך מיטין פיסין דער ווערגין, איך בין פאר

זיי א'שטוערע וואדאצע, ניט אזו גיך רעט מען מיר ציין אויף מנשהעו שלעקמסא,
 זיין! דאס וועט זיי ניט צייגנין, אונ דוא דיסקע, שטיי מיר ניט פאר מייע
 אויגן, גיט גלייך פון מיר ארויס, דיסקע איז געבאך מיט הארץ קלעמענעס
 ארויס פון צימער, אונ נאכהער האט הענעלע דיא פיידע מאדין צו זיך אריין
 גרופין, אונ זייא האבין איר איבער דער- ציילט אלעס וויא עס איז צו גינאנגען
 פייא דרעזלען.

14) זיא זאל ראש זעהען מיט אירע אויגן.

דער פיש איז שוין אין געץ — האט ר' שמעריל גיזאגט צו הענעלען —
 מנשה איז שוין אריין אין אונזער פאסטקע, אונ עס וועט שוין באלד זיין דער
 סוף זיינער, גאר מעדארף זעהן דעם אינטערעס צו קאנצען גוט עס זאל זיין
 אגיל וואסמאך קיילעכדיג אונ שפיציג.

פרייט זיך ניט אזו ר' שמעריל — האט צו אים הענעלע גיזאגט — עש
 איז גאך גאר קיין אנהייב ניט, דרעזעלע גרויבט בשום אופן ניט, די מאדין
 האבין איר שוין אלץ דער ציילט, האט זיא זייא דיא צורעס פאר שפיגין אונ
 האט זייא ארויש גיטריבין, איך ווייס ניט וויא דא וועט זיך קאנטשען, עש
 זייט צו שטוער.

אבער אז דרעזיל וועט מיט אירע אויגן זעהן — זאגט שמעריל — וועט
 זיא דאך שוין מוזן גלויבין.

וואס וועט זיא זעהן? — האט הענעלע גיפרעגט — איצטער ווען מנשה
 קוקט צו זיין מוטער אריין, קושט ער זיך שוין מיט איר ניט, ער פאר פריינגט
 מיט איר גאר מיט רייד, אונ ווען דרעזיל וועט דאס שוין זעהן וועט זיא דאס
 אויך פאר קיין עולה מיט האלמין.

אונ וויא וועט זיין אז איך וועל מאכין ער זאל זיך מיט איר יע קושין
 אונ האלזין? פרעגט שמעריל.

וויא וועט איר דאס מאכין? וויא איז דאס סיגליך? פרעגט אים הענעלע.
 הע הענעלע! דוא קאנקסט גאך מיר גאר ניט — האט שמעריל גיזאגט —
 שמעריל איז קיין מעשה ניט צו קליין, איך האב שוין דאס מאקע פאר זארגט
 פריער, אונ מארגן אין דינער צייט וועט זיך מנשה מיט זיין מוטער קושין אונ
 האלזין אונ דרעזיל וועט ראש זעהן.

זאגט שוין מיר וויא וועט איר ראש פאכן? הע הענעלע לוכאפוימנע גיפרעגט.
 אט איז שוין פארמיג מיין פלאן — האט צו איר שמעריל גיזאגט דער
 לאנגעדיג אברוף.

הענעלע האט גינומען דעם בריף אונ האט דעם זאדעס איבער גילעזין
 „דאס איז דאך גיארדעקירט צו מנשהעס מוטער“? האט זיא צו שמעריל גיזאגט.
 יע מאקע צו מנשהעס מוטער — האט שמעריל איר גיענטפערט — אבער
 לעו איבער דעם בריף.

הענעלע האט איבער גילעזין דעם בריף דאש פאלגענדע .

ז. פ. איר זאלט וויסן זיין אז דיא בערשאקער פאליציי איז ארויף אויף אייערע סלאדעס, אונ מעשיקט גלייך אייך צו ארעסטירן, כבן זאלט איר אין מינוט גיט פארזאמען אונ זאלט גלייך פון בענעקסיף אב רייזן, איר זאלט זעהן אז מעזאל גיט וויסן וואו איר האט אב גרייזט, אונ איר זאלט אייער זאהן בעשוערען דאס ער זאל גימאנדן אנדעקין פון אייך פאר קיין צו פאל, דעם בריף שרייב אייך גיט אייגינהענטיג, דאך זאלט איר אים גלייך צו רייסן, אייער פריינד ... נו וואס וועט זיין פון דעם בריף? האט הענעלע גיפרענט.

דוא פאר שטייטס גאך אלץ גיט? האט שפעריל גיזאגט — דעם בריף וועל אייך אויף פאצט היינט אנועק לייזן, אייך וועל שוין זעהן אז פון פאצט ווייל זאל גיט זיין צו ערקלען פון וואגען ער איז, אונ מארגין וועט זיא עם ער האלטן, וויא פארשטייטו וועט זיא דאך גיוויס גלייך אפ פארן, אונ פארן פארן וועט זיא זיך דאך מיט מנשהען זענגן, אונ מעוועט זיך קושין אונ האלזן גאר אן אשיעור, אונ דאן זאל מען דרעזלען דאס ווייזן, פאר שטייטו שוין וואש דער פון וועט זיין? .

אט דאס איז איין עצה! האט הענעלע מיט פרייד אויש גישריען — דער אשקדאי אליין וואלט דרויף גיט פאלין, נור וואס זייט איר ר' שפעריל אזו צו מראגין? נאך אזו איין איינפאל דארפט איר פון זיך אליין זיין צו פרידין .

„אז דוא ווייטס גאר גיט וואס פאר אנועלט היינט איז“ האט שפעריל גיזאגט, אייך קאן דיר זאגן אין דיא אויגן אז אונא אכשך קינד וויא דוא ביזט איז אין דער וועלט גיטא, האקטו ווען גיהערט אביסיל, אייך בין פון איין צרה שוין כמעט ארויס, בין אייך אין דער אנדערע אריין, מיט מנשהען האבין מיר שוין באלד גיפאטערט, האט זיך אויף גיריסן פאר מיר אצרה אין איין אנדער ארט, זימל וויינשטאק האט זיך מיט רבעקע זאהנשיין פאר ליבט איבער דיא אויערין, אונ יעצט זיינען זיי ביידע צו גיפאלן צו איר פאטער, זיי האבין אים די הענט גקושט אונ גיבעטן דאס ער זאל זיי גיט שפערין אין זייער ליבע, אין אנהויב האט ער זיך אפילו שטארק גיברעקילט, נור אס ענדע האט ער שוין גיט גיקאנט זייער צער צו זעהן דען זימל איז פון הארץ קלעמענס שטארק קראנק גיזאראן, אונ יונה זאהנשיין האט שוין אויך דער צו מסכים גיזעזן, אונ סעכעט גאנגן שטארק אז דער שידוך וועט בלייבן שידוך, אונ מיר שטייט דאס וויא אפיין אין האלז, ווייל יונה זאהנשיין איז דאך דער גאנצער פידער אין שטאט, אונ אייך בין ביי אים אמתקף אונ דר גאנצער פליגיל אדויטאנט, וואס עש פאר קאלאמטשעט זיך גאר אין שטעטיל שליהע אים דאס גלייך אונטער, אונ ער האט דאס האלט, איז דאס טאקע בייא אים אגגיליינט, אונ דער פאר בין אייך פון אים מקבל טובה, דען וואס אלע שטארין זיך סעהר מיר פון אשחט אראפ צו ווארפן, האלט ער (זאהנשיין) אלץ מער מיט מיר, ווייל ווער נאר עם איז מיין שונא מאך אייך שוין אויף אים איין העצע פאר זאהנשיינען אונ ער ווערט

וְעָרַט וְעַם שׁוֹן אוֹיֵב אֲשׁוּנָא , אָבָעַר אַז זײַטל וַרײַן־שְׂמָאק וועט זיך צו אים אײַן
 הוּז אַרײַן מאַכײַן פֿאַר אײַן אײַדיגס וועט ער מיר מיאוס מאַכײַן פֿאַר זאַהן־שײַנען ,
 ער וועט אים אויף געפֿענען זײַנע אויגן ער זאל פֿאַר שְׂמײַן מײַנע שְׂמײַקעס ,
 אונג לאַ די וואָס אײַך וועל שׁוֹן בײַא אים אײַן שְׂטוב קײַן קײַם גײַט האַבײַן
 וועט ער נאָך פֿאַר קערט ווערײַן מיר צו זײַן אֲשׁוּנָא , אונג דאָן דאָרף אײַך
 זיך שׁוֹן אָפּ זענענען מיט מײַן שְׂחײַטָה , דען דיא גאַנצע שְׂמָאט וײַנען
 אָנגלֶשְׂטײַסן אויף מיר , אונג דערײַפֿער שְׂמַעקט מיר גאַר גײַט גײַט דאָס זײַטל
 זאל ווערײַן זאַהן־שײַנגס אײַדיגס .

דיא וועלט פֿירט זיך שׁוֹן אַזוּ ; ווען אײַנער טוט שְׂלעכְטעס אונג ער
 פֿיר־קעט זיך דאָס זײַנע שְׂלעכְטעס זאל גײַט גענִדעקט ווערײַן , זעט ער גײַט זיך
 אײַם צו בעסערן דאָס ער זאל שׁוֹן מער קײַן שְׂלעכְטעס גײַט טאָן , גײַן ! ער
 ברוי־קט נאָך צו טאָן נאָך גענִדעקט שְׂלעכְטעס בְּדִי דער מיט זאל פֿאַר־באַרְגײַן
 בְּלײַבײַן דיא גערשטע שְׂלעכְטעס ; אונג זא אײַז עס מיט ר' שְׂמַעלײַן גײַנעוּן ,
 ווען ער האַט מורא גײַהאַט טאָמער וועט מען זיך דער וויסן פֿון זײַנע שְׂלעכְטעס
 אונג דאָס וועט אים שאַרן צו זײַן שְׂחײַטָה , האַט ער אײַנגײַליך גײַדאַרְפֿט אַונעק
 וואַרְפֿן זײַנע גרוי־זאַמע טהאַמײַן אונג זיך שְׂמַעלײַן אויף דאָש גוטע וועג , גאַר
 גײַן , ער האַט אַלץ פֿלענער גײַדינגט וויא דיא פֿאַרײַנע שְׂלעכְטעס צו בעהאַלְטײַן ,
 אונג דער צו האַט ער נאָך גענִדעקט טהאַמײַן גײַברוי־קט צו טאָן .

נו וואָש בְּרַאכְט אײַר דער צו צו טאָן ? — האַט אים חִנֵּעַלע גײַפֿרענִט —
 אויב אײַר האַט געפֿעס אַפֿלאַן וועל אײַך אײַן דערײַז העלפֿן , אײַך האַב גײַשוואַרן
 אײַן מאל פֿון זיַמלען ראַכע צו נעמען , זעט למענָה דער שײַדוד זאל גײַט ווערײַן .
 דערזיף האַב אײַך נאָך גײַנונג צײַט מײַשכּ צו זײַן זיך , דען יונגה זאַהן־שײַן
 האַט גײַזאַנט „אַז ווען אַפֿילו דער שײַדוד וועט זײַן , וועט דאָס זיך נאָך צײַהען
 אַפֿאַר יאַר , דען וואָס הייל אײַך זיך חֲתוּנָה צו מאַכײַן אַמײַדיל פֿון זיַפֿעצײַן יאַר“
 אונג אונטער דיא צײַט וועל אײַך שׁוֹן גײַפֿינען אַמײַדיל וויא דאָס פֿאַר נאַנדער
 צו שְׂלאַגײַן , זײַ רוהיג חִנֵּעַלע , בַּל זמן שְׂמַערײַלס קאַפּ אײַז אויף דיא פֿלײַצעס
 וועט גײַט גלשעקן אַזאַך וועל־כּע ער וויל גײַט לײַדן , דערנוײַל דאַרפֿן מיר
 פֿאַטערײַן אײַן גײַשעפֿט , דוא זאַל־קט זעהן אַז ווען מײַשעקעס מוטער וועט האַלְטײַן
 בײַן אָפּ פֿאַרײַן זאל מײַשע דער פֿון זיך דער וויסן , אונג אַז ער וועט צו אײַר
 אַרײַן גײַן זאל מען גלײַך אַן זאַנן דרעזלן , אונג אײַר פֿירן זײַ זאל דאָש
 זעהן מיט אײַדע אויגן .

15) דער גערשטער גלות

פֿון דער צײַט וואָס דרעזעלע האַט גײַהאַט דיא שְׂמײַצקע מיט די מאַדן ,
 אײַז אײַר נאָך שְׂמאַרְקער גײַוואַרן דער וואַנדער פֿון מײַשעקעס פֿאַר גענִדערונג ,
 וואָס ער גײַט אַרום וויא אַשְׂמײַן , אונג דאָס וואָס ער רעט מיט אײַך גײַט אַזו
 וויא גײַוויגלײַך , אײַר האַט נאָך מעהר אײַנטעקעסירט דאָס וואָס ער בְּמַעַרְקַט גײַט
 אײַר

איר שוואַכקייט און צו טראַגניגהייט, זיא קרעכצעט אַפּ גאַנצענע געכט, און
 ער טוט נאר ניט אַפּרעג: דרעזעלע וואס איז דיר? אזו ויזא עס פּלעגט צו זיין
 ביז אַהער, דאס אַלץ האט זיא ניט גיקאנט פאַרשטיין, זיא האט נאר גירעכניגט
 אז די וואס לויפערין אויף איר פּלוט האפּין פאַר אים אויף איהר עפעס אַן גירעט,
 אזו ויזא פאַר איהר אויף אים, און דרום קוקט ער ניט אַין איר ווייט, זיא האט
 מיט אונגעדולד גיוואהרט עס זאל זיך איהר מאכין אנטעט גילעגניגהייט זיא זאל
 זיך מיט אים קאנען דורך ביידין און דאן וועט זיא שוין דער גיין אַלץ וואס
 מיט אים איז גישעהען.

איין מאהל איז זיך גיזעסין מנשה מיט דרעזעלין, און זיא האט אַן גיזויגין
 אַראַונאַוואַר אַלאַנגין און זיא האט שוין גידיינקט דעם ראַונאַוואַר ניט אַפּ צו
 לאַזן ביז זיא וועט עפעס דער גיין בייא מנשהען, אַן דעם איז אַריין גילאפּין
 אַסנע און האט בייא זיזא גיבעטיג אפּינג און צוואַנגיגער פאַר גאַנדער בייטיג,
 „דאס איז פאַר אונזער אַוההתע זיא פאַרט שוין אַנועק, גיכער בייט סיר אַפּ
 ווארום זיא היילט זיך“ האט אַסנע מיט האסט גירעט — „עס איז איהר עפעס
 אַברוף אַן גיקומען, האט זיא גלייך אַפּ גיצאלט וואס פון איר קומט, אונז האט
 זיא אויך אַשאַרפּע אַדיעזנע גילאזין, און דיסקע איז שוין אַנועק גילאפּין
 נאך אַ פּאַצט“.

בייא דיא ווערטער האט זיך בייא מנשהען גיבטיג אין גיזוכט אַלערליי
 קאלארין, דיא הארץ האט אים אַן גיהויבין צו קלאפּין, און ער האט זיך אַלץ
 גימאטערט וויא צו מאכין איין ענד פון דרעזילס גישפּרעך, און אס ענדע האט
 ער זיך פאַרט פון גישפּרעך ארויס גירדייט און ער האט זיך פון צימער ארויס
 גירוקט און איז אַריין צו זיין מוטער, און דרעזיל האט פּסערקט וויא ווייט
 ער איז ראַקטרויעט גיווארין וויא ער האט דער הערט דאס דיא פּרויא פאַרט
 אַפּ, און דאס איז שוין איהר אַן נאז אַריין גיקומען.

וויא מנשה איז אַריין צו זיין מוטער, איז ער גשחומם גיווארין זעהענדיג
 וויא זיין מוטער זיצט און ווייגט, און אויף זיין פּראַנע: וואס איז דיר סְהייערע
 מוטעריל? האט זיא קיין קרעפטיג גיהאט אים צו ענטפערין, זיא האט אים
 נאר דער לאנגט אַברוף, ער האט דעם ברוף גינומען און וויא ער האט אים
 איבער גילעזין, איז אים פּונקטער גיווארין אַן דיא אויגין און איז גיבליבין
 זיצין וויא אַשטאמוגע, עס האט פון אים טרערין אפּליש גיטאן וויא פּן אַקוואל,
 ער איז דיא מוטער אויפין האלז גיפּאלין און זיזא האפּין זיך מיט דיא הענט
 ארום גיקלאטערט און האפּין זיך מיט אַלאנגין קוש גשאַנקען, דיא הארץ
 האט זיזא גיריקט דאס זיזא האפּין איין ווארט פון כויל ניט גיקאנט אום
 ביידין; נאר קוים וואס זיא האט אום גירעט: „איך פאַר קיין וו... גאט
 ווייס אויף וויא לאנג“ און זיזא האפּין זיך אַהיפּשע צייט גיזעגנט נאר ניט מיט
 קיין ווערטער נאר מיט האליין און קלשינגען, גאַהער האט זיא דער הערט
 דאס דיא פּאַצט איז אַן גיפּארין, איז זיא גלייך ארויס און אַנועק גיפּארין,

אונ מנשה איז אין אנוילע ארום אויך אויפן גאס ארויס, דען זיינע אויגן איז
 גיוועזן פאר וויינטע האט ער ניט גיקאנט אריין גלייך אין שטוב.
 וויא מנשה האט זיך דרענעלין ארויס גירוקט האט זיא אים גיוואלט נאך
 שפירין, נור איהר קאנועקט האט עס איר ניט געלייבט, אונ זיא איז גיבליבן
 אין איהר צימער אין פער צווייפלונג, אין דעם איז אריין גילאפן אסנע מיט
 אהאקט אונ האט גיזאגט: גישווינד דרענעלע קוקט מיט מיר אריין אין דעם
 צימער נוסער... דורך דארטין וועט איהר שוין אלץ אקוראד זעהן מיט אייערע
 אויגן. מנשה איז ערקט צו איר אריין, אונ איהר וועט שוין ניט זאגן אז
 איך בין אלינגערקע."

דרענעלין איז פון שרעק דיא פיס אונטער גיהאקט גינארין, אונ זיא האט
 זיך קוים אויף דיא פיס גיהאלטין, האט איר אסנע גינומען אונטער דיא הענט
 אונ האט איר אריין גיפירט אין נוסער... דרענעלע האט זיך דורכין שפאלט
 אין גיקוקט אונ האט גיזעהן אלץ וואס עס האט זיך פאסירט צווישין מנשהען
 מיט זיין מוסער, וויא זיי האפן זיך גיהאלדזט גיקושט, זיא האט אפילו גיוואלט
 מאכן אגוואלד, נאר פון שרעק האט זיא קיין קראפט גיהאט אנגישרייא צו
 טאן, זיא איז אויף זענעם ארט גיבליבן שטיין וויא צוא גישמיט ביי דיא
 מוסער איז אנועק גיפארין אונ מנשה איז ארויס, „גוא, איז עס אלץ אמת
 וואס איך האב אייך גיזאגט“? האט אסנע צו דרענעלען גיזאגט, פון דיא
 ווערטער האט זיא זיך וויא פון אמרוים געוואקט אונ האט אנגישרייא גיטאן:
 רעטע גאט! וואס האפן דא מיינע אויגן גיזעהן?! בעסער וואלט איך פריער
 פלינד ווערין איידער איך האב דאס צו גיזעהן! וואס קאן איך שוין זעצט זאגן!
 מיינע פינגע זעהען אויף מיר סער וויפיל זייא האפן זיך גיוואונשין, צו וועסן
 זאל איך שרייען ווער קאן מיר העלפן?!... איך קאן סער ניט שרייען וויא
 צו די בערג, בערג פאלט אויף מיר ארויף אונ פאר דעקט מיר מיט מין שאנד
 צו זאמען. ערדע! שפאלט זיך אונטער מיר אונ זינג מיר אין מיט מיינע
 ליידין צו זאמען!... פאר פרוקט דער אוינגבליק וועלכער האט איך גישלונגען
 אלע מיינע פריידינגס יאהרין!... אונ פאר פרוקט זאל ווערין דיא אום פאר
 שעמטע פרויא וועלכע האט מין מהיערע זעלע אין איר געץ גיפאנגען, מייא
 איז מיר! אין קליינע וויילע האט פר קערט פון גאנצן זיסן לעבן אין איינע
 דונקעלע פינשטערנעס, אין דיא קליינע וויילע האב איך גיזעהען וויא אין
 הימלישער אנגעל איז אריין גיפאלן אין דער טיפער העלע. גאט! גיב מיר
 קרעפטן איך זאל קאנען פקלאגן מיינע גיציילטע טעג ביי איך וועל זיך ענדיגן!...
 אויף דרענעלעס קולות זיינען אן גילאפן איהרע עלטערין אונ אלע היז
 לייטע, אונ וויא זייא האפן דא אלע דער הערט פון אסנען וואס דא איז
 גישעהן, האפן זייא פאר בראכן דיא הענט אונ האפן גיווינט אונ גישרייען,
 אייניגע האפן גיזאגט: דאס עס מוז זיין אהילער הלום ווייל דאס קאן מען אויף
 מנשהען ניט גלויבן, „תלנאי וואלט עס אהלום גיוועזן“— האט דרענעלע
 גשריען

ג'ש'רען — אָבער ווייא איז מיר ! אז איך האב דאס מיט מיינע אויגן גיזעהן".
וואו איז דער ליידאק דער יונגאן ! — האט אָשר יעקיל גיש'רען — איך
וועל אים רוק און לענד איבער שלאנגן , און אז סעהאט אים גיזאגט דאס ער
איז גיטא האט ער זיך גיקערט צו דיא פאר זאמרונג און האט גיזאגט : זאל ער
אָקארסט פרויבן צוריק אריין קומען אלע שטעקניס , וועט סען אויף אים צוא
ברעכן צו גלייך מיט זיינע ביינער .

גוואלד זאגט וואס איך ווילט , עס איז אויף אים פארט גיט צו גלויבן
זוא ואך — האבין זיך אייגיגע אפ גירופין .

פאר וואס איז דאס גיט צו גלויבן ? — האט זיך אָשר יעקיל מיט עלקען
אין איין קול אפ גירופין — אז מעפויקט איז אהאגע , אז אלע שברייען ער איז
אין אפיקורס סן הסתם איז כל בו אן אים , און בפכט אז ר' הענאך האט גיזאגט
איז אונדאי צו גלויבן , זעסטו דרעזעלע — האט עלקע גיזאגט — איך האב
דיר שוין פמה כאל גיזאגט אז ער איז איין אפיקורס א כל מום רע , שלאג מיט
אים אפ כפרות , הא , האסטו מיר גיט גיפאלגט , דוא פלעגסט נאר אשפרונג
טאן , היינט זעה דיין סוף , היינט איז שוין אויס גיקומען אויף מיינע רייד ,
איצטער וועסטו זיך שוין בעטין עס זאל זיין אנט .

פאטעריל ! מוטעריל ! האט דרעזעלע מיט אשנאכע שטימע גיש'רען —
ווען איר ווילט מנשהען פון מיין הארץ אויס רייסין , מוזט איר פריער מיין הארץ
מיט אהאק צו שפאלטין און נאכהער וועט איהר אים פיליכט אויס ווארצלען ,
ווייל ער איז גאנץ טיף איין גיווארציגלט אין מיין הארץ , מיין הארץ איז צוא
וואונדעט און צו בילט , זיא ווארפט זיך אין פינדשאפט און ליבשאפט , אין
ראכע און ערבארעמונג , אין מיין צאהרין האב איך נאר גדינגט פון פינדשאפט
און ראכע , אבער יעצט ווען עס האט מיר דער צאהרין עטוואס אפ גילאזין
רעכין איך זיך איבער : אויף וועמען האב איך שלעכטעס גידיינקט ? אויף מיין
טהייערין מנשהען ! אויף מיין גאנצין טרויסט אין דער וועלט , אן אים בין איך
דאך אויך וויא גיטא , אזו וויא דער קערפער איז קיין מענטש אן א נשמה ,
איך בעט איך מיינע טהייערע עלטערין און נוסע פריינד ! קערט אום זיין הארץ
צו מיר וויא פריער , שטראפט אים מיט ווייכע רייד , ער וועט זיך גינויס בערייהען
אויף דיא שלעכטעס וועלכע ער האט גיטאן , ווער קען נאך זיין ריינע זעלע ,
זיין אדעלין סארבאקטער וויא איך ? איך בעט איך קערט אום צו מיר מיין לעבין
און מיין גליק ! און זיא האט זיך שרעקליך פאר נאנדער גיוויינט דאס עס האט
זענען דער בייא שטייער דיא הארץ גיריט , און אלע האבין זיך גיט גיקאנט אפ
וואונדערין פון דרעזעלס הויכין גיפיל .

גיין ! — האט אָשר יעקיל גיש'רען , זעהן כאל גיין — האט נאך אים עלקע
גיש'רען — מיר וועלין שוין זיך סעהר גיט לאזין איין פאצקען פון דעס כל בוניק .
דיא שטאט וועט דאך מיט אונז פול זיין , און אנשטאט דעס וואס ביו אהער
האבין אלע מנגא גיווען , וועט סען איצטער פון אונז לאבין , שונאים וועלין
אויף

אויף אונז דער פרייט ווערן , עס וועט דאך אנאם גוט זיין איבער צו גיין פון
בזיונות , וועלן מיר נאך לאזן דיא גנע אין שטוב ? גיין ! ער טאר אויף אונזער
שנועל גוט קומען , מיר וועלן אים מיט זודיקע וואסער וויא אחויר אפ פריען ,
וועסטו וועלן געמען גט איז רעכט , אונ ווען גיט וועסטו בלייבן אלעבעדיגע
אלקנה אונ דוא וועסט זיך שוין בעטן גט .

גיין טאמינקע ! האט דרעזעלע גיזאגט — איך וועל זיך אייביג מיט אים
גיט זעגענען , איר מיינט אז ער איז וויא אנרעזעלע בייא מיר אין הארצין אין
גיזארצילט , אז איהר ווילט מיטן ווינט פון מזל אים אויס רייסן , גיין ! איהר
וועט אים פון מיין הארץ גיט ארויס געמען וואו איהר וועט פריער מיין נשמה
פון מיר גיט ארויס רייסן , אונ ווען איר ווילט איך זאל לעבין , מוא שטראפמ
אים בעסער מיט שטראף רייד , ער וועט זיך גיוויס אומקערן אויף אנטע ווען ,
ער וועט הרטה האבן אויף דעם וואס ער האט גיטאן , אונ וועט עס גיוויס שוין
מעהר גיט ווידער האלן , אונ דאן וועט פניען מיין לעבין , אונ מייע זיסע
האפענונג וועט זיך אפ פרישן .

גיין ! זיין פוס אונ זיין גליד טאר זיך בייא אונז גיט גיפניען — האט עלקע
גישריען — מיר מוזן אים פון שטאט אויך ארויס יאגן , דוא ווילסט ער זאל
שוין אונז אין גאנצן דיא אויגן פאר שווארצין , אונ אונזער משפחה פאר
פלעקן , בייא אונז אין משפחה גיפנט זיך ביה גיט אזעלכע לידאקעס , מיר
דארפן דאך נאך קינדער אויס געבין , דוא בויט בייא אונז דאך גיט די לעצטע ,
אונ איבער אים זאלן מיר אונזרע קינדער שוין דיא קעפ אראפ שניידן , גיין !
דאס וועט גיט זיין , איבער איין קינד , קוילעט מען גיט אויס אגאנצע גיזינד ,
זיין פוס אונ זיין גליד וועט זיך שוין מער בייא אונז גיט גיפניען , פון שטאט
מוזן מיר אים ארויס יאגן , אונ ווען ער וועט אליין גיט אנטלויפן וועלן מיר
אים מיט פאליציע הוך פירן .

איז וויא איז מיר ! האט דרעזעלע אויס גישריען פון איהרע יסורים —
אונ איז גיבליבן אין אונמאכט , מעהאט איהר גינמען מינטערין אפער עס איז
אונגעגליד , מיהאט גלייד אדאקטער גיבראכט אונ מיט גרויס מיהע האט ער
איהר צו זיך גיבראכט , מעהאט איר אין איר צימער אויף איר בעטיל גיליגט ,
אונ אלע זיינען פון איהר אנועק נאר אסנע איז לעבין איהר גיבליבן ווייל דער
דאקטער האט פאר זאגט דאס זיא זאל גלייבן רוהיג אייניגע שטונדין .

מנשה האט דא גאר פון קיין מעשה גיט גיוואוסט , ער איז זיך אויפן
גאס ארום גיגאנגען , ארויס צוא שלאגן דעם דול פון קאפ , אויך דאס גיזיכט
זאל זיך אביסיל אפ טריקענען מיזאל אויף אים גאר גיט דער קאנען , אפער
עס האט וואס ווייטער אלץ גיע פערערין דיא גיזיכט בעפייכטעט , דען וויא ער
פלעגט זיך דער מאנען אין וואסער אפסטאמטעלסטווא דיא מוסער גיפנט זיך
זעצט , אונ מיט וואס פאר איין אופן זיא איז פון אים פלוצלונג אפ גיפארן האט
אים דיא הארץ פאר קלעמט אונ האט זיך גיט גיקאנט איין האלטן פון וויינען ,
דרום

דרום האט ער גימוזט ארום גיין אהיפֿשע צייט ביז דיא אויגין האט אים עטוואס אויס גיטריקניגט, ער האט זיך דיא גיזיכט ארום גיווישט, אונ האט זיך צונריכ צו הויזע גיקערט, אָבער ער איז ניט גינאנגען דורך דיא פאדער מיר ווייל ער האט מורא גיבאט דאס די הויזיגע מענטשין וועלין אויף אים פארט עפעס דער קאנען, נור ער איז דורך דער הינטער מיר גלייך צו זיך אין ציגער אריין.

דעזעלע איז גילעגן אין איר פעט וויא אטרופ, זיא האט זיך גאר ניט גיפילט, דיא אויגין איז גיווען אפין אונ גיקוקט אויף איין אָרט, דרום איז קיין הידוש ניט וואס זיא האט ניט במקערקט מנשהעס אריין גיין, אָבער אסנע איז זייער איבער ראשט גיווארין פון זיין אריין קוקען, אונ זיא האט אנגישריי גיטאן: דרעזיל, אט איז מנשה!... דרעזיל האט זיך פון אסנעס גישרייא אויף ניט אויף גיבאפט, זיא האט גאר אידע אויגין אקער גיטאן אויף מנשהען, אָבער גאר קיין ווארט האט זיא ניט גירעט, מנשה האט אסנען גיברענט: וואס בעדייט דאס וואס דרעזעלע ליגט? אונ וואס האסטו אזו האסטויג איר אן גיזאגט מיין אריין קומען? גאר וויא דרעזעלע האט מנשהעס שטימע דער הערט, האט זיא זיך אויף גיבאפט, אונ האט אן גיהויבין צו שרייען: מנשה מנשה! חאפ מיר צו אונ אנטלויף מיט מיר, דא איז פאר אונז קיין אָרט ניט! דוא האסט דאך גיוויס הרטה אויף דינע שלעכטעס וואס דו האסט גיטאן, דוא ביזט דאך מן התם גיקומען מיר איבער בעטין, איך פאר שטייא דאך דאס גאך דינע גיזיכטסציגע, איך פערצהייע דיר, גאר חאפ מיר צו אונ אנטלויף, גאר לאז מיר דא ניט, אנטלויף מיט מיר גישווינד, לאז מיר ניט אליין צווישין וועלף צו ווישין ווילדע מהירין מנשה!... מנשה!... מנשה!... רעטע!

וואס איז דיר צו גיקומען... האט קוים מנשה אויס גירעט, אונ באלד זיינען דרעזעלעס עלטערין אן גילאפין דער הערונדיג דרעזעלעס קולות, אונ וויא זייא האבין מנשהען דער זעהן לעבין איר האבין וייא זיך שוין ניט גיקערט צו דרעזעלען וועלכע האט גיחאלעשט, גאר עלקע האט זיך איין גישטעמעט אין מנשהעס האר, אונ אשר יעקיל האט אים מכבד גיוועזין מיט עטליכע פייערדיגע פעטש, „דוא עזבר ישראל! דוא אפיקורס! דוא האסט גאך א העזה צו טרעטין מיין שטוב, ארויס פון דאנענד, ביין פוס זאל זיך דא ניט גיפנען, דו זאלסט גלייך דיא שטאט אויס ווייבין אונ דען ניט וועלין מיר דיר אוספרינגען“, אזעלכע קאמפלעמענטין האט אים אפ גיגעבין אשר יעקיל מיט עלקען, אונ האבין אים דורכין מיר ארויס גישלידערט אונ מיט עטליכע שטעקניס בקליידעט, אונ האבין גאך אים גאך גישריען אפיקורס! עזבר ישראל!

מנשה איז אין אנהויב גאר צו טומילט גיווארין, אים איז אזו וויא פון הימיל אראפ גיפאלן עטליכע פרעשק, אונ ווייל ער האט אויף זיך קיין זינד ניט גישפירט, האט ער גימיניגט אז זייא מוזין אים ניט דער קאנען אונ זייא מינען אז דאס איז גאר איין אנדערער, האט ער צו זייא גישריען: איר האט אטעות, איך בין דאך גאר מנשה! איך בין מנשה! אָבער וויא ער האט שוין פאר

שטאנען אז אים פיינט מען פאקי, האט ער שוין גאר ניט גיוואוסט אזוי
 וואסער וועלט ער איז, ער האט גיוואלט שרייען: גוואלד פאר וואס קומט
 דאס מיר! נאר מיהאט אים ניט גילאזין, מערהאט אים מיט שמעקניס אשטיק
 גאס בעלייט אונער האט זיך קוים מיט דיא פיינער אפ גימראגין, אבער אז ער
 איז שוין פון זיין ווייט גיוועזן, האט ער זיך אן גיהויבן מנשכ צו זיין וואו
 זאל ער זיך ערקסט אהין טאן צו וועמען זאל ער זיך קערן, אונ פיי אים איז
 גיבליבן ער זאל אריבער גיין צו שמעריל דעם שוחט, ער איז זיין שדכן אונ
 נומער פריינד, אונ דורך אים וועט ער זיך שוין דער וויסן וואס מיהאט צו אים.
 וויא ער איז גיקומען צו ר' שמעלען האט ער זיך פייא אים פהאלטין
 אין אקאמער, אונ האט אים אריבער גישיקט צו אשיר יעקלען ער זאל דער גיין
 פאר וואס מיהאט צו אים, שמעריל האט אים גלייך אקלאהרע תשובה גבראכט
 דאס ער זאל גלייך אפ פארין דען ער האט גיהערט אז אשיר יעקל גייט מיט
 פאליציע אים צו ארעסטירן אונ צו גייטן אים ער זאל געבין גט, אונ דער
 הטא איז זינער וואס ער האט גיוונדיגט מיט אפרעמדע ווייביל, מנשה האט
 גלייך פאר שטאנען פון וואנען דער מעות וואקסט אונ האט גיוואלט אנגישריי
 טאן „דאס איז דאך ביין מוטער“ אבער ער האט זיך דער מאנט אז ער קאן איר
 דער מיט אומגליקליך מאכן, אויך האט ער איר צו גישווארן ער זאל פאר קיין
 פאל איהר ניט גענדעקן דרום האט ער זיך אפ גיהאלטין, „ביין שווער גייט מיט
 פאליצייקן! אונ מיוועט מיר גייטן אנט צו געבין!“ האט ער גישריען — אזי
 איך מוז שוין אנטלויפן, אבער איך בין קאק סטאיי, אונ איך האב אפעניג
 ניט פייא זיך.

ר' שמעריל האט פון אים דעם צער ניט גיקאנט זעהן (?) אונ האט אים
 גינעבין געמלכע רוביל, מנשה האט פראכט דיא אויגן גיעפינט, ער האט
 ר' שמעלען ניט גיוואוסט וויא אפ צו דאנקען, אונ ער איז גלייך אנועק גיפארין.

16 אועמיגע רחמנות איז גאר אכזריות.

נו, וואס זאגטו ערשט? האט שמעריל גיפרעגט פייא תוענעלין — דאש
 איז אביסיל גיוועזן אקונציגע שטיקל ארבעט, מיר האבין דאש טאקע גצייכינט
 אפ גיארבעט, אונ דער צו האבין מיר גיהאט סנעטא דשמיא, דארף גראד
 זיין מוטער אנפארין, אונ איך דארף זיך דער פון דער וויסן, אבער יהי איך
 שיהי מיר האבין שוין דיא ארבעט גיקאנצעט.

דאס איז נאך ערשט אהאלבע ארבעט, האט תוענעלע גיזאגט —
 גיקאנצעט קאן איך דאש ערשט רופן, ווען מנשה וועט שוין זיין אין פיינע
 אריסט, אבער ווער ווייסט ווען? אונ אויב גאר... נאר דער ווייל בין איך יוצא
 מיט דעם וואס ער איז שוין מער פיי אונז אין שטוב גיטא, עס שמעקט מיר
 שוין ניט אין דיא אויגן דרעקע ראועט נאך אים אן איין אויפהער, איך
 ווייס ניט אויב זיא וועט קאש מיט איר גיוונד אויש האלטין, איר וואלט זעהן
 וואש

ואש עם האם זיך געקומן מיט איר פאסירט. אהרבה דער צייל מיר וואס האט
זיך מיט איר פאסירט? פרענט שמעריל — איך האב הנאה אנעלכע זאכן צו הערן.
וויא מעהאט מנשהען פון שטוב ארויש גישליידערט, האט מען זיך גינוסען
צו דרעקן, ווייל זיא איז גיוועזן אגיהאלעשטע, עש האט לאנג גידוערט בוי
מעהאט איר גיבראכט צו זיך, אונ וויא זיא האט דיא אויגן געפניט האט זיא
אנגיהיבן צו שרייען; מנשה מנשה! וואו איז מנשה?! מיט אנעלכע ווילדע
קולות אז עש האט אלעמען אשערק אנגיננסען, אונ אז מעהאט גיזעהן אז
דיא גאל קאן איר פלאצין שרייענדיג, האט מען איר גיזאגט אז מנשה איז
שוין מער גיטא, מע האט אים דורך גימריבין, דא האט זיא זיך וויא אמשווענע
פון בעט ארויש גיהאפט אונ האט גיוואלט אויפן גאס ארויש לויפן, אונ האט
גישריען מיט איין קול וואו איז מנשה, וואו איז מיין קרוין פון מיין קאפ!
אלע הויז לייטע האבן איר קאם אפ גיהאלטן אונ האבן איר צו ריק אין
בעט אריין גיליינט, אבער וואש העלפט דאס, דען וויא מעהאט איר אפ
גילאזן, זיא פענדאם רויפט צום מיר, אלע האבן זיך פאר איר דער שראקן
דען זיא האט וויא וואהנינג אויס גיזעהן, מען האט גיבראכט דאקטורים, אונ
דיא דקטורים האבן פאר זאגט מעזאל איר זעהן איין צו רוחנין ווען גיט האלט
זיא משוגע צו ווערן, מע האט איר גימוזט צו בינדין צו איר בעטיל, אונ
זיא האט גישריען גיקלאגט אונ גיטענעט אן אשיעור, זיא האט גישריען;
ווייזט מיר האמט פאר מיין טויט מנשהעס גיזיכט לאמיר זיך האמט מיט אים
אפ זענענען, זיא האט דעם טאטעס הענט גיהאפט אונ גיקושט אונ האט צו
אים גיזאגט; זע פאטעריל, האב רחמנות אויף דיא יונגע יאהרין פון דיין עלסטע
טאכטער, דוא ווייסט דאך וויא ווייט איך בין דיר ערינסט גיוועזן, איך בין
דאך גאטאווי גיוועזן פאר דיר צו לויפן אין פייער אונ אין וואסער, צו בין
איך דיר ווען אריבער דינע ביי, אשידודק האשטו מיט מיר גיטאן וויא דוא
האשט גיוואלט, אונ דער אויבערסטער איז צו הילף גיוועזן אונ האט מיר
צו גישיקט אמאן וועלכער גיפעלט גאט אונ לייט, אונ איך האב גאר וואש
אנגיהויבן צו גיניסן מיין יוגנדס פריידע, אקורצע צייט האב איך זיך מיט
פערגניגן גיזעמינט, אונ יעצט ווילט איהר מיט איין קאל מיין גליק אב רויבין,
אונ איהר ווילט מיר פאר שניידן מינע יונגע יאהרין, איך זאל זאנאר בין
צונאנציג יאר גיט אזיס לעבין אויף גאטעס וועלט וועלכע האט מיר אקארט
אנגיהויבן צו שיינען, איך האב גאך ערסט אנגיהויבן צו בליהען, ווילט איר
מיט אייערע הענט אב רייסן מינע בליהונג, אונ דורך דעם וועל איך מוזן
פערנוועלקט ווערן, זע פאטעריל, ערפארט זיך אויף דיין קינד וועלכע באדט
אזיס דינע הענט מיט אירע מרערין, קער צו איר אזס איר גליק איר טרויסט
פון איר באנצין לעבין, דען אן עם בין איך וויא גישטארבן פאר רעכינט, אונ
ווען ער האט גיזינדיגט האט ער דאך נור צו מיר גיזינדיגט אבער גיט צו אייך,
אונ ווען איך פערצייהע עם דארפט איר דאך אים גיוויס פערצייהען, זע
פאטעריל

פאטערלי, פאר מאך גיט דיגע איזערין פון מיין ריזענדין גיבעט, זאלן מייע
טרערין טייד מאכן זיין הארץ, ענטפער מיר שוין דעם זיין אנטווארט, איך
פערצייהע אים און ער וועט גלייך קומען.

מיין פאטער האט אירע רייד אזוי ווייט גירירט דאש עש האט זיך פון
ויינע אויגן גיקיקילט טרערין וויא פאב, דיא הארץ האט עם פאר קלעמט,
און ער האט שוין גיוואלט אריבער שיקן רופין מנשהען, נאר דיא מאמע האט
אויש גיפאטילט ביזע הלכות אויף זיין קאפ און האט בשום אופן גיט גילאזין
שיקן נאך אים, איך האב שוין לאנג גיזעהן דאס אזא אסוף וועט זיך פון
עם אויס לאזן? האט דיא טאמא גיזאגט — קנאפ האב איך זיך פון דיא
ישיבה בחורים אנגייהערט אויף אים, איך האב שוין לאנג גיווארט אויף דיא
מינוט אז מיר זאלן שוין פון אים פטור ווערן, און איצטר ווילסטו נאך אים ווייטר
שיקן? איך וויל שוין דיא עבודה זרה ביי מיר אין שטוב גיט האלטן, זאל ער
זיין אקאפ און לייב און לעבן.

וויא דרעזיל האט דאש דער הערט, האט זיא די מאמען צו זיך צום פעט
צו גירופן און האט אירע הענד ארום גינומען, און האט זייא מיט ווידגע
קושין בעשאטין, און טרערין האט זיא גינאשין אן איין אדפהער, און האט
זיך בייא איר שרעקליך גיבעטן, פון אירע טרערין האט אשמיין גיקענט צו
זיין, און מיט איר גיבעט האט זיא גיקאנט אשטיינענע הארץ ווייך מאכן, איר
קאנט זיך פאר שטעלין אז זיא האט בייא דיא מאמען פון דיא אויגן אסך
טרערין ארויש גיריסן, וואש דיא מאמע איז גיט אזוי גרינג אויף טרערין, איך
האב פאר שטאמען פון דיא מאמעס מינע אז זיא גיט זיך שוין אונטער, און
זיא איז שוין נאטאו צו שיקן נאך מנשהען, און מיר איז דאש נאר גיט
גיפעלין גיווארן, דען איך האב מורא גיהאט אז אין איין וויילע וועט זיך צו
ברעכין אלץ וואס מיר פטרויען שוין פון לאנגע צייטן, דערום האב איך צו
איך אונטער גישיקט דאש איר זאלט זעהן דעם המין וואש גיכער אויש צו
ראמען, און איך האט דאש טאקע אפ גינאלטין, און ווען מעהאט גישיקט
נאך מנשהען, און אז מע איז גיקומען מיט אהשוכה אז מעהאט עם אומעדאום
אויש גיזוכט און מעהאט אים גיט גיפונען, און אייניגע האבן גיזאגט דאס זיי
האבן אים פעגעגענט פארינדיג, האט זיך דרעזיל גישלאגן קאפ אנוואנט און
מיט אירע טענות אלעמענס הערצער גירירט, מיט איין ווארט ביי אונז אין שטוב
איז גיווארן אהשעפאף, (תשעה באב), איר וועט דאס גלויבן ר' שמעריל?
אז מיר האט אויך פשוט פארין הארצין גינומען דאש איז דאך אחרפה צוא
זאגן אז גיט ווילינדיג האט פון מייע אויגן טרערין גירעגונט, איך האב
בשעת מעשה שוין כמעט חרטה גיהאט וואש איך האב דאש אויף גיפירט דיא
נאנגע איגטרדיגע, נור איך האב זיך גלייך איבער גיליינט, אויף וועמען האב
איך דא רחמנות? אויף אזא אשוועסטער אפאלע, און פפרט אז ווען איך וועל
אויף איר רחמנות האבן בין איך דאך אויף זיך אליין אגולן, און דיא רחמנות

איז נאר אַבְרָהָם, דערומ האָב איך שוין קיין חֲרָטָה נישט אויף אַלעס, דער
אויבֶרשטער זאל נאר אונז זיין צו הילף מיר זאלן אויס פֿירן אונזער מבוקש.

17) דער מכנים אורח.

מיט וואס פאר אַהאַרץ מְנַשֶּׁה איז פון בענעקסוף אָב גיפארין איז יעדן
לייבט צו פאר שטיין, ער איז גלייך אָב גיפארין אין אויטויטגע שטעמיל אונ
דארטן האָט ער זיך אָנגיהויבן ארום צו זעהן וואו ער איז אין דער וועלט, ער
הט אָנגיהויבן צו קלערן ווס זאל ער אָנהויבן צו טאן, „וואו זאל איך זיך אהין
טאן? האָט ער מיט זיך גרעט — וואו הין זאל איך זיך קערן? מיין טייערע
דערעלעך, האָב איך שוין פאר לארין, גאט ווייס אויב אָך וועל איר שוין ווירד
זעהן? אָך האָב איר פארלארן אָבער גאר אָן אַשוקד, קיינער איז דערין נישט
שוולדיג, דא איז בלויז אַנְדֶראַזומעניע, דאש הייסט ווייל מיר קאָנען זיך
נישט צו נוץ ביידין, איינער ווייס נישט פון דעם אַנְדֶערין גיוויס ווייל גאט אָוו,
גור דאך פֿרייעט דאס מיר וואס איך האָב נאך אוספֿיעט פון בענעקסוף צו
אַנְטוויפן איידער איך בין אַרײַן גיפאלן צו מיין שווער אונ שוויגער אין דיא
הענט, דען זייא וואלטין מיר גיוויס שטריינג גינייט צו געבין דרעזלין אָנט,
אָבער יעצט שיינט דאך מיר פֿאַרט אַשטראַל פון האָפענונג דאס פֿילייבט וועל
איך איר נאך אַמאל זעהן אָ מיין דרעזעלען גאט האָט אונז פֿאַרנאָדער גישיידט
ביינע אויבן מוזן דאך דיר נישט מריקענען, דוא מרויעקסט גיוויס מינעדיג אָז
דוא האָסט מיין האַרץ פֿאַר לאַרין, אז איך האָב שוין צו דיר נישט קיין מִרְיָהײַט,
גיין מיין מִרְיָהײַט! כל זמן איך לעב בין איך ביינער, מיין האַרץ גיהער צו
דיר מיין זעלע איז ביי דיר פֿערבליבן, וואו מינע גייטין וועלין מיר פֿאַר
מִרְאָגין וועל איך אַלץ מער נישט ביינעקען וויא דיר, ביין גישטאלט וועט מיר
קובען אויף יעדן מִרְיָט, אָה גאט, ווארום האָסטו מיר זא פֿיל שטערצין
אַנְטוויטאן אונ לאָנט מיר נאך לעבין אויף ביין פֿינשטערע וועלט? ווארום זאל
איך זיך דארפן ארום מִרְאָגין מיט אַזא בֶּרֶכּמֶנע צרות? אַמְוײַניגשטין נעם
בייא מיר צו מיין פֿאַר שטאַנד איך זאל נישט פֿאַר שטיין מיין פֿיטערע לאָנע!“
מְנַשֶּׁה האָט זייער פֿיל גיוויינט אונ גיקלאָנט, אונ ער איז ביי זיך זייער
גיפאלן גיווארין, ער האָט אַלץ גיקלערט וואו ער זאל זיך קערן, אונ אַס
ענדע איז בייא אים גיבליבן ער זאל פֿאַרין אין דער שטאַט וו. פֿילייבט וועט
ער זיין מוטער אויס זוכין, אונ ער וועט מיט איר צו זאָכען זיין, ביז גאט
וועט רחמנות האָבן אונ זיא וועט פון איר דיעלאַ ביין ווערין אונ דאן וועט
ער מיט איר אַראַפ פֿאַרין אין בענעקסוף, אונ וועט שוין מיר אַלעסען קאָנען
ציגיין זייער אַרְיָטהום דאס זייא האָבן אים אומונגסט חישד גיוועזן אונ ער
וועט שוין ווייטער גליקליך זיין.

מְנַשֶּׁה איז מיט דעם האָפענונג גיפארין אין דער שטאַט וו. אין אַנפֿאַנג
האָט ער גיהאָפט זיין מוטער אַנְצוֹטרעפן אויפן גאס אונ נאָכהער איז ער ארום

גינאנגען אלע אפסניזות אונ זאנעווא דאמען, אפער זיין סיחע איז אומקום
 גינעוון דען ער האט זיין מוטער אין ערגעץ ניט דער וואוסט, אונ דא איז
 זיין קעשענע ווייטער אלץ ליידיגער גינארין בייא אים האט זיך סך הכל אס
 גישטעלט אנילדין צעהן .

דא האט ער שוין גאר ניט גינאווסט וואס צו טאן, ער זאל זיך אונעק
 זעצין לערנען אין אפית הכדרש בארף מען דאך האבין צו קייען, אנטקומען
 אויף אפברעדין טיש, האט ער אויף זיין לעבין דער פון ניט גינאווסט אונ האט
 דאס בייא זיך ניט גיפועלט, אונ אויך האט ער כזרא גיהאט דאס ווען ער וועט
 גיין עסן טעג, כוז ער דאך איין אריינגאנג האבין אין זיבין הייזער, אונ טאמך
 דער קאנט אים ווער עס איז, ער איז וויא וואהנדיג ארום גינאנגען ניט
 וויסנדיג וואס צו טאן, ער האט דער הערט אז אין אקלויז געמט מען צו
 יונגע לייט לערנער אונ מעניט זייא צווייא רוביל אנוואך אויף קעסט נור זייא
 זאלין זיצן אונ לערנען, דאס איז מנשהען גיפעלין, ער איז אונעק אין יענע
 קלויז אונ האט זיך דארטין גאך גיפרענט וויא מעקוסט אריין אין דעם צאהל
 פון דיא לערנער, מע האט אים גיזאנט, דאס פריער כוז ער זיך זעהן מיט
 ר' שמואל דעם שמש פון קלויז, אונ דער גאך וועט אים שוין דער שמש
 פאר שטעלין פארין גבאי, אונ ווען ער וועט זייא גיפעלין וועלין זיי אים שוין
 געבין דיא שכירות אונ ער וועט זיך זעצין לערנען, וואו זע גיפין איך ר'
 שמואל דעם שמש? האט מנשה גיפרענט, "אן זיצט ער" האט מען אים
 גענטפערט ווייזנדיג אויף אשווארין בערדיגין אידן מיט אפולע ארייטע גיזיכט
 פון וועלכעס האט פראסט גישפריצט בלוט, זיין העלזעלע איז גינעוון אויש
 גיפילט אונ קיילעכדיג, זיא האט פראסט גיברולועט פון דיקהייט, מנשה איז
 צו אים אונטער גינאנגען מיט דרך ארץ, "איך וויל מיט איך ריידן אפאר
 ווערטער" האט מנשה צו אים גיזאנט דעהמוטיג, — "דא איז קיין ארט ניט" האט
 ר' שמואל גענטפערט ווארפינדיג אפזיין קוק אויף מנשהען, נו, וועל איך
 שפעטער אנווילע אריין גיין צו איך אין הויז" האט גיזאנט מנשה וועלכער
 איז ערשארקן גינארין פון זיך ביזע מינע, "אויב איר ווילט וועל איך מיט
 איך שוין גיין זיך דורך ריידן איינער אינטערעס איך האב פאקי ניט גיפרישטיגט"
 האט דער שמש צו אים גיזאנט, "אך אויב איר ווילט גאר איך גיי שוין גלייך
 מיט איך" האט מנשה גיזאנט, "קומט לאמיר גיין" האט דער שמש גיזאנט .

ר' שמואל דער שמש האט מנשהען דורך אהינטער מיר אריין גיפירט
 אין אשטוב ניט ווייט פון קלויז, אונ האבין זיך ביידע גיזעצט ביי איין טישיל,
 "איר האט דאך מן הסתם גאך אויך ניט אנגיפריסין? האט ר' שמואל גיפרענט
 מנשהען, מנשה האט צו גישאקילט מיטין קאפ צו אציכין דאס גאך ניט,
 "איך וועל הייסן וואס עס איז דער לאנגען" האט דער שמש גיזאנט אונ האט
 אנגיקלאפט אין טיש, מנשה האט אין זיך גינקלערט; וויא מעקאן דאס אפענטישין
 גיט דער קאנען פאנארזונאקט, ער האט דאך מיר אויש גינענן אפזינער
 אשלעכטער

אשְׁלַעֲבָמְטֵר סַעֲמֵשׁ, אונ דער אַמֶת איז ער גאר אַנטווער סַעֲמֵשׁ אַמְכָּנִים
 אורח, אויף ר' שְׁמוּאֵלס אַנְקֵלֶאפֿין איז אַרײַן אַמײַדיל מיט אַקֶלאַרײַקין פֿאַרטרױף
 פֿאַר האַנגען, אונ האַמ ר' שְׁמוּאֵלִין אַנט סאַרײַן אַפּ גײַעפֿין אונ האַמ גײַפֿרענט
 וואס ער ווײַשט.

דער לאַנג אַהאַלבע קווערטיל שְׁנאַפּס פון דיא וואס איך טרײַנק, דאס
 הייסט אַקוואַטיריל אַבְצִיקער שְׁפִירט אונ אַקוואַטיריל לִיקער, קִבְלִיך מיט אײַער
 אונ גײַס אַפּ אַצַעֲהֶנְדֶּלִיג בְּלִינְצַעס אַדער טאַקִי אַטוּן, גאר גײַכער ווייל איך האב
 קײַן צײַט נײַט, אונ וויא ר' שְׁמוּאֵל האַמ דאַש אויש גרעט איז דיא מיידיל
 גְלִיך פֿאַרשוואַנדן.

מְנַשָּׁה איז דא אין אַמְכּוּבָה אַרײַן גִּיקוּמַען, האַמ גִּיקֶלַעֲרֵט זאל דאס זײַן
 דעם שְׁמֵשׁ הַזֶּה אונ דעם פֿרײַשְׁטִיג מאַכט ער לִבְכוּד דעם אורח? אויב אזו איז
 דאך דאַש אַשְׁרַעֲקִילִכער נאַסְטַע פֿרײַאַמְנִיק, אונ אַפְשָׁר איז דאַש גאר פֿראַקט
 אַשׁוּיַנְק? אונ דאס האַמ מְנַשָּׁהען גאר אויף גִּמְרוּסִילֵט טאַמער גִּפִּינֵט ער זיך
 עֲרַקֵט גאר אין אַשׁוּיַנְק, אַפֿער יֵהֵן איך שׁוֹהֵן איז פֿײַא אים גִּבְלִיבִין אז דער
 שְׁמֵשׁ איז אַנְרוּסֵער מְכָנִים אורח, דער פֿרײַשְׁטִיג איז אויף גִּמְיֵשֵׁט גִּוּוּאַרִין,
 מְנַשָּׁה האַמ פון יעדע זאך קוים בַּעֲרִירֵט, אַפֿער דער שְׁמֵשׁ האַמ גִּפֿאַקט וויא
 גִּיט אין זיך, אונ אין אַקֶלִינֵע וויילע איז אויפֿין טיש קײַן זכר נײַט גִּבְלִיבִין
 פון דעם גאַנצן פֿרײַשְׁטאַג, ר' שְׁמוּאֵל האַמ גִּהִיִּסִין אַהאַלבע טַעפֿיל מאַרְךַן
 דער לאַנגען אונ דאס האַמ ער אויך דוּרף אין זיך אַרײַן גִּפֿאַקט, מְנַשָּׁה האַמ
 גִּיקוּקֵט אונ גִּיקוּעצט מיט דיא פֿלײַצַעס, ער האַמ שׁוּן גִּוּוּאַלֵט מיט אים אַרײַן
 רײַדן וועגן זײַן עגִּין גאר ער האַמ זיך נײַט גִּוּוּאַנט, גאך דעם האַמ ר' שְׁמוּאֵל
 ווייטער אין טישיל אַנְגִּיקֶלַאפֿט איז גְלִיך דיא זעלבע מיידיל אַרײַן, ר' שְׁמוּאֵל
 האַמ איר גִּפֿרענט; „גו וואס האבן מיר דא אַנְגִּוּנְדֶּרִיגט“? דיא מיידיל האַמ
 מיט אַקֶרײַט אויף גִּיצײַכִּנֵט אַחְשָׁבִון אין וועלכִּין דיא אונטֶערֶקֶטַע שׁוֹרָה איז
 גִּוּוּעזִין אַרובִיל מיט צַעֲהֵן קאַפּ, „מה שְׁמַכֵּם“? האַמ ר' שְׁמוּאֵל מְנַשָּׁהען גִּפֿרענט,
 „מְנַשָּׁה“ האַמ אים מְנַשָּׁה גִּעֲנַמְפֿערט, „בַּעֲצַאֲלֵט זײַט מוּחַל ר' מְנַשָּׁה וואש
 מיר האַבן דא אַנְגִּינוּמַען, סך הכל אַרובִיל צַעֲהֵן קאַפּ“ דא איז מְנַשָּׁהען אַבִּיסִיל
 אַיִנגִּן גִּוּוּאַרִין אין מוּחַ, ער האַמ זיך אויף אַזאַ צַרָה גאר נײַט גִּרִיכֵט, גאר קײַן
 לײַטשע גִּילַעֲבָמְטֵר ווילט זיך דאך נײַט מאַכִּין, מְנַשָּׁה האַמ דיא לופ פֿאַר פֿיסִין
 צו ווישן דיא צײַגער, אונ האַמ נַעֲבֶאךֵ אַוּס גִּמְטִרִיסִילֵט זײַן פֿײַטעלע, גאך
 דעם האַמ ער גִּוּוּאַנט צום שְׁמֵשׁ; „גוּא עֲרֵשֵׁט הַעֲרֵט מיר אַוּס, אונ האַמ אים
 גִּוּוּאַנט זײַן פֿערֶלֶאנג, ר' שְׁמוּאֵל האַמ אים גִּעֲנַמְפֿערט. אַיִצְטֵער האַב איך
 קײַן צײַט נײַט איך הייל אויף אַפֿרִיִת אין אַבִּינָה זאַלֵט איר קוּסַען איר וועט
 מיר גִּפֿינֵן אונ מיר וועלן זיך שׁוּן דוּרף רײַדן“ אונ מיט דיא רײַה איז דער
 שְׁמֵשׁ אַרײַם.

האַב עם אַכְצִיג שְׁוּוּאַרְךַן גאר! האַמ מְנַשָּׁה צו זיך גִּוּוּאַנט אַרײַם גִּיַעֲנֶדִיג
 פון שׁוּיַנְקִיל, דאַש איז דאך גאר אַפֿראַקטער פֿײַאַנְטִצַע, ער האַמ שׁוּן פֿײַא
 מיר

כיר אויש גיפספערט מיין ביסיל קליין געלט, אונ ער וויל נאך ווייטער, גייט
ער דורך דער ערד מיט דעם גפאי וואס האלט אזא אשמש, איך וועל שוין אהער
בער גיט גיין, גיהעקט איין עסק אז סעבארף אַנקומען אין אַקלויז לערנען
דארף מען גאר פריער אין דיא שיינקען סטודירן, אונ אפּשער דארף מען דער
גאך אויך דעם שמש אין שיינק פירן, איך וויל זיי גיט קאנען.

מנשה האט שוין ווייטער גיט גיוואקסט וואו זיך אהין צו טאן, דער גאך
האט ער זיך מיטשלב גיוועזן דאש ער וועט אנועק פארן קיין א... שאק, דארטין
איז אַסקום תורה, אונ סעטראנט עסין אין בית המדרש, אונ קיין פרושים
שיינקליך איז דארטין גיטא, ער איז אין א... שאק אנועק גיפארן.

18) אנוטר ברוף אפער נאך דער צייט.

פון דער צייט וואס מנשה איז פון בענעכסיף פאר שוואונדין גיווארן, איז
בייא אשר יעקלן אן היז דורך טרויער גיוועזן, זייא האבין אלע קיין מנחה
שעה גיט גיהאט, דרעויל איז גלייך נאך דעם אריק גיפאלן אין אנילענער, אין
אמיפאונע קראנקהייט, פון היטין האט זיא אלץ גישריען; וואו איז מנשה!
זיא איז קראנק גיוועזן היפשע עמליכע וואכין, אונ אלעס זיא איז שוין אויף
גיטשאנען פון איר גיפערליכע קרייג, איז זיא נאך אלץ גיט גיווארן גיוונד
מיט אלעמען, שפורין פון קראנקהייט האט זיך ביי איר אפ גישטעלט, וויא
אשאמין ארום גיבאנען, קיין טרערין האט זיך ביי איר גיט אים גישעפט, עש
האט איין טאג גיט אים גיפעלט אין וועלכין עס איז ביי אשר יעקלן אין היז
גיט גיוועזן איין נאסערליכער גיוויין, פון דרעוילס קלאגין אונ פון אירע טענות
איז ביי יעדן דיא הארץ צו גאנגן, די טרויעריגע שצענע פלעגט אזו צו גיין;
וויא סעפלענט זיך ארום ועצין ארום טיש מיטאג צו עסין, איז גלייך דרעוילע
ארום גיפארן מיט איר קלאג ליד אונ האט אים גיבראכין אין אשערקליכין
גיוויין, נאך איר האבין אַנגיהויבן צו וויינען אשר יעקילס צווייא קליינע קינדער,
"טאטינגקע וואו איז מנשה"? האבין דיא קינדער גישריען — "זאל ער שוין
קומען וועט דרעויל גיט וויינען אונ אויב וועט אויך גיט זיין אונמוטיג", אונ פון
זייער אלעקעס גיוויין האט זיך שוין גיקייקלט, פון אשר יעקלען אונ אויך
פון עלקען מאסין טרערין, אויסער איין היענעלען האט זיך גיט גיוואלט וויינען
נור זיא האט לפנים אויך גימוזט מיט שפילן דיא ראלע, אונ אזו פלעגט דאס
יעדן טאג צו גיין, דרעוילס עלטערין האבין שוין שטארק הרטה גיהאט אויף
דעם וואס זייא האבין מנשהען דורך גיטריבין, דען זיי האבין שוין גיט גיקאנט
צו זעהן דעם צער פון זייער קינד, זיי האבין פיל מיהע גילייגט צו דער גיין
וואו מנשה איז אהין גיקומען, אפער ליידער זייען זיי אויף זייע שפורין גיט
ארויף, זייא האבין זיך שוין אזו וויא מיטש גיוועזן פון אים, אונ זיי וויא
אויך דרעויל האבין אַנדערס גידעכינט דאס ער האט זיך פון שאנדע גימוזט
דער טרינגען אדער איין אַנדער טויט זיך אַנגיטאן, צו דרעוילס קלאגין איז

גאר קיין גרונד ניט גינעזין, דיא עלטערין האבן איר שטענדיג גימריקט איר פרייליך צו מאכן, אין אביגד האבן זיי מורא גיהאט איר אליין צו לאזן, אלע פלעגן זיך ארום זעצן ארום אמיש אונ איר פלעגט מען אריין נעמען אין מיטן, אונ מעהאט דיא צייט פערפראכט אין גישכטעס לעזין, אונ קארטין שפילן, נור אום דעם דערמיט דרעזלין פרייליכער צו מאכן, אין עמליכע מאנאטין נאך מנשהעס אפגעזענהייט, זיינען זיך אין איין אביגד אשר יעקלס גיזיגד גינעסין ארום דרעזעלין אונ האבן זיך וויא גינזיגליך פארפראכט, אין דעם האט דרעזעלע אנגיהויבן צו זיפצען אונ וואס ווייטער שטארקער ביי ויא האט אין איין גינזיך אויס גינעצט — אזו איז שוין גינעזין איר שפאנע — אשר יעקל האט איר גיהאלזט אונ גיקושט אונ אזו אויך דיא נאנצע גיזיגד אונ מעהאט איר ביקליבווייס איין גירוהיגט, נאכהער האט מען איר גינעזען מריקטין מיט זייער שטענדיגין פוזן; "וואס זארקסטו אזו נאך מנשהען ווען ער דינעט נאך דיר ניט, וואס טויג דיר זיינע אלע מעלות, ווען זיין הארץ גיהער ניט צו דיר, ער איז גלייך וויא גומע וויין אין אשלעכטע פאס, דיא פאר שניידקט הינע יונגע יארן אום זיקט אום גישט, דער מאן זיך וואס דיא האקט מיט דינע אויגן גיזעהן פון אים, ער איז ניט ווירדיג דיא זאלקט זיך נאמען דער מאנען, עס איז שוין צייט דיא זאלקט אים פאר געסין.

דרעזעלין האט דיא מריקט גאר ניט גינזירקט, דאס האט נאך אירע וואונדין אויף גינעקט, זיא האט ווייטער אין אגינזיך אויס גיפראכט פון וועלכין מעהאט איר פאר קיין פאל ניט גיקאנט אפ האלטין, דער צו האט זיא גיזאגט אויף איר זיסע ריינע שטימע דיא קינה נאך מנשהען, אלע זיינען גיבליבן זיצן וויא אפיגמאהלטע ארום טיש, פון זייער אויגן האט גירעגניגט מרערין, אונ דרעזיל האט זיך אין מיטן גישטעלט אונ גיזאגט איר הספד, אלע זיינען אן קרעפטין גיבליבן פון גינזיך, דיא מראגעדישע שצענע האט זיך איבער גיריסן בייא דעם אריין קומען פון דעם בריפין מרענער וועלכער איז אריין אונ דער לאנגט אבריה אונ איז ארויס, דרעזעלע האט דעם בריף אחאפ גיטאן מיט פיידע הענד אונ האט גלייך אקוק גיטאן אויפן פאצטאוויך זיגיל אונ האט מיט אפריידע אויס גישריען; "דער בריף איז פון בערהאק! דאס מוז זיין פון מנשהען ער מוז דארטין זיין ביי זיין מוטער, וועלכע ער האט אלץ גינארט זיך צו זעהן, ווייל ער האט איר נאך גאר גיט גיקאנט", ביי אלעמען אויף די גיזיכטין איז אפגלייבליכייט העריבער, דיא מרויער מרערין האט זיך אונגינעקסילט אויף פריידין מרערין, יעדער האט מיט אונגידולד גינארט צו הערין וואס מנשה שרייבט. דרעזעלע האט דעם בריף גיעפיגט, אונ דער פריערדיגער מרויער האט זיך אויף איר גיזיכט אום גיקערט "גיין, דאס איז ניט פון מנשהען, דאס איז פון זיין מוטער" האט זיא קאס אויס גירעט אקוק טאנדיג דעם אונטער שריפט פון בריף, אונ דער בריף איז איר פון האנד ארויס גיפאלן, "לעז אויבער דעם בריף" האבן אלע צו איר גיזאגט — "פילייכט וועלין מיר זיך פון אים עמנואס ערפארין

ערפארין פון מנשה'ען, דרעזיל האט דעם ברויף צו ריך גיננסען און האט אן גיהויבן צו לעזן.

„צו מיין פיייערין זאהן מנשה בלומענקראנץ“ — פאלשע האפפגענונג! האט דרעזיל אנגשרייא גיטאן, „זיין מוטער מיינט גאר אז ער איז היא און זיא ווייט פון אים ניט מער וויא מיר“, און דער ברויף איז איר ווידערמאלס פון די הענד ארויש גיפאלן, „לעז אים דאך פארט איבער“ האט אשר יעקיל צו איר גוזאנט — „עס איז מיר פינקטער אין דיא אויגן, זאל איין אנדערער דעם ברויף איבער לעזן און איך וועל זיך איין הערן“ האט דרעזיל גיענטפערט, דעם ברויף האט איין אנדערער גיננסען און האט אויפן קול אנגיפאנגען צו לעזן דאס פאלגינדע,

צוא מיין פיייערין זאהן מנשה בלומענקראנץ

שוין דרייא הדשים אז איך האב זיך פון דיר גישיידעט אין פענעבסוף, איך זאל דיר אויס שרייבן וואס איך האב אונטער דער צייט גיליטן איז ניט מעגליך איך בין אלץ אום גיפארין פון איין שטאט אין דיא אנדערע, און איך האב אלץ גיהאט טויט שרעקענעם מאקער חאפט מען מיר, ביז איך האב גילעזן אין איין צייטונג אז פון אונזער דיעלא זיינען אלע בפרייעט גיווארן עס האט זיך ענדעקט דאס מיר האבן גאר קיין שולדין, אויך האט זיך דער גאנגען ווער עס האט אונז פאלש גיפאסערט און יענער ויצט אויף אונזער שטעלע, וויא איך האב דאס איבער גילעזן בין איך גלייך קיין גערחאק גיפארין, שטעל זיך פאר וויא גרויס וואהר מיין פריידע ווען איך האב מיין מאן מיט מיין זאהן גיפונען פרייא, אין דער זעלבער מינוט שרייב איך דיר דינען ברויף. יעצט קאנטטו ענדעקן דיין טהייערע פרויא — וועלכע איז מיר זייער ליב, איך האב איר גיוואלט קושין אבער איך האב ניט גיקאנט — דאס דיא פרויא וועלכע איז בייא זייא איין גישטאנען מיט דרייא קאנהייטן צוריק אין נופך ... איז דאש איהר שוויגער מוטער ...

רעטע גאט! האט דרעזעלע אנגשריי גיטאן — דאס איז ניט גיוועזן קיין פרעבדע פרויא, גאר זיין מוטער! ... אלע זיינען גיבליבן זיצן וויא וועקשענע מענטשין בלייד וויא קאלך, און קיינער האט פון ענטציקונג קיין ווארט ניט גיקאנט אויס ביידן, גאר נאכהער איז גיווארן אלטארים „אי דרעזעלע האט גיחאלעשט!“ האבן אלע גישריען און מיהאט זיך גיננסען איהר צו מינטערין, „גואלד, מיין אשר יעקיל האלעשט!“ האט עלקע גישריען, מעהאט דאקטורים גיבראכט און זייא האבן זייא קוים אויף גימינטערט.

(19) דיא וואלטהעטערין

עס גיבט מענטשין — און פאקי זייער פיל — וועלכע זאגאר אין זייער וואוהל שטאנד בענידין זייא. דעם צווייטינס גליק, און זיינען צוא פרידן ביט דעם אנדערינס אומגליק, און ווער רעט שוין ווען זייא גיפונען זיך אין נויטן,

דאן ווינען וויא ריא באנצע וועלט פיינדע, זייא טרייסט נאר דעם צווייטן קריטישע לאגע, ווען וויא זעהען אנדערע קייליקע פאר זיך.

אבער ניט פון דיא איז גינעזין אונזער דרענעלע, יעדען איז לייכט זיך פאר צו שטעלין וויא עס איז גינארין אליסען אויפן הארצין ווען סעהאמ זיך ערפארין מנשהעס אונשוילד, קיין טרעדין האט מען שוין ניט גישפארט, אונ איבער הויבט איז צו פארשטיין דרענעלס יסורים, אירע קלאגין אונ ווינען איז אום פעשרייבליך, וואס אטאג איז זיא אלץ שוואכער אין גינוד גינארין, זיא איז מאנכע מען וויא וואנזיניג ארום גינאנען, אונ האט מיט קיינעם איין ווארט זיט אויס גרעט, קיין זאך האט איר זאגאר אויף איין קליינע וויילע ניט גיקאנט טרייסטין, אלע שטאט לייטע האבין מיט אידר מיטלייד גיהאט, ווייל זיא איז זינען גלייכט פון יעדן, אונ אלע האבין אויף איר גוטעס גינאלט זעהן, אויך האבין אלע נאך מנשהען שטארק גינארנט, ווייל דיא תלמוד תורה איז אן אים גיבליבין וויא אשויף אן ארודער.

ווען דרענעלע איז עמוואס שטייפער אין גינוד גינארין, האט זיא ניט איין טאג גיפעלט צו פעטין נאט, ער זאל איר מנשהען צו איר אומקערין, אונ ער זאל אים געבין קרעפטין זינע נויטין אריבער צו טראגין, נאך יעדער גיפעט האט זיא מיט א צו בראכענע נימיט גיפעטין פון נאט אמתילה אויף דעם וואס דורך איהר לייכט זינגקייט האט זיא איר אונשוילדיגין מנשהען זא פעטריכט, ווער ווייסט אין וואס זיא האט אים פאר טריבין, זייא יעדען גיפעט האט זיא אטייד טרעדין פאר נאטין, איהרע אוינין האבין איהר גימאלס גימטריכט, דער גידאנקען טאמער ליידעט ערנעץ איהר מנשה נויטין, האט איר וויא אפזאוקע איהר בלוט גיזינין, אונ אום דאס צו פאר ריכטין האט זיא זיך גינומען צוא וואהלטהאטין, זיא האט גיזעהן דאס זיא האט פאר זיך קיין טרייסט ניט, קיין פערגינין שטייבילט איהר ניט, נאר דאס איז גינארין איר איינציגע טרייסט, וואס דורך איהר זאל וואס גוטעס ארויס דעם צווייטין, וואו נאר א מרה נפש, וואו נאר אשווערע נימיט האט זיך שוין דרענעלע דארטין גיפונען, אונ זיא האט יעדן גיהאלפן מיט וואס זיא האט נאר גיקאנט, דעם האט זיא גישטיצט מיט געלט, דעם מיט הייד מיט איין עצה אדער מיט טרייסטונג, אונ פאר דעם האט זיא אלעס פראטעקציע גידינט, מיט איינזאקט יעדער פאר ביטערט הארץ האט דורך דרענעלע זיין הילף בקומען, אונ זיא האט דאס גיטאן מיט גרויס לוקס אונ צו פרידענטייט, אונ דיא מעג וועלכע זיא האט ניט גיהאט וועמען גוטעס צו טאן איז זיא וויא אום צו פרידין גינעזין, זיא האט דאן זיך אליין ניט גיקאנט אן זעהען, דרום פלענט זיא וויא מיט לייכט זוכין ליידינדע זעלין, זיא פלענט אפט בעזוכין דיא טורמע מיט דעם אויסקיכט, דאס פילייכט וועט זיא דארטין גיפונען איין מענשטין וועלכער איז נאך ניט אין גאנצין פאר דארבין, דער מענשליכער גיפיל גלייט נאך אין אים, נאר דורך אייניגע אורזאכין אדער דורך שלעכט גינעלשאפטין איז ער אראפ פון גראדין וועג, אונ עס איז נאך

מעגליך אים אום צו קערן צו נאָמעס, זיא האט נישט גיזאלעוועט אַזעלכע מענטשן
 נום אָן צו שטראַפֿן, אונ האט דורך איר פֿראַטעקציע זייא מיט פֿרויט פֿאר
 זאַרנט, אונ פֿיל זעלכע פֿאר בלאַנדזעטע מענטשן האט זיא אויפֿן גראַדן וועג
 אַרויף גיפֿירט, אונ יעדן שַבֿת האט זיא מיט זיא בעגלייטונג פֿון איהר דינסט
 אַוועק גיטראַגן אין שווערע פֿאר זיא רעסטאָנטיין עסן, זיא רעסטאָנטיין האָבן
 איהר גיפֿוּפֿן אונזער שווער אונ האָבן איר שַרעקליך גיאַכט, אונ אזו האט זיא
 זיך שטענדיג גיפֿירט, אונ זיא האט גירעכניגט דאס מיט דעם זאל איר פֿאר געבן
 ווערן זיא זיגד וועלכע זיא האט געגן מנשהען גיטאן, אויך דאס דורך דעם
 זכות זאל דער עוויגער צו שיקן פֿאר מנשהען אויך זעלכע וואַלטהעטער וועלכע
 זאלן אים צו קיין גויטן נישט צו לאַזן, אונ ער זאל זיך אומקערן צו איהר.

(20) זיא דאבאונקעס

אין דעם יאָר 1863 האט זיך גיקאנצעט זיא זיפֿן יאהר פֿון דעם
 מאַניפעסט וועלכער אונזער גינעדריגער קייזער ירזה האט גיגעבן צו פֿפֿרייען
 זיא לאַנד פֿון רעקרוטיין, אין דיזען יאהר האט זיך גינעדריגט זיא זיפֿן הונדער
 יאהרן פֿאר זיא איכפֿאַרשציגקעס דאפּוטאטיין אונ נאך אַנדערע שטאַט בעל
 טובות, וועלכע זיינען אין דעם פֿישך פֿון זיא זיפֿן זעלכעטע יאהרן אום
 גיבלייכט גינאָרן, זיא נאָבאָרן האָבן זיך איבער אַנייעס אָן גיהויבן אונ מיט
 זיא האט זיך אָן גיהויבן זיא עפֿידעמיגע אויף גיבֿראַטענע גענדזליך בליגצעס
 אונ רעציסניקעס, זיא שיינקער האט שוין ווייטער קיין הענט נישט גיקלעקט דאס
 זיך אָן צו פֿאַררען גינג אין זיא קהל שמיבלאך, זיא אום גיהונגערטע שטאַט
 פֿירער האָבן זיך דער צו צו גיחאפֿט וויא אהלישעריק, אונ זיא אַריסע אידישע
 קינדער האָבן ווייטער אָן גיהויבן זייער פֿיל צו ליידין פֿון זיא שטאַט פֿירער,
 נאר דער גינעדריגער קייזער האט שוין פֿערגלייבן אידן מיט קריכטין אונטער זיין
 זאַקאן וואס אַנגיהער צו מיליטער פֿפֿליכט, קיין קליינע קינדער האט מען שוין
 נישט אַרויס גישלעפֿט פֿון זייער שווערעס שוים, מעהאט נאר גינוסען גרויסע,
 אָפֿער אונזרע אידעליך האָבן צווישן זיך זיין אייגענעם זאַקאן גימאכט דאס
 מעדאָרף נאר געמען אַריסע עליגדע אידישע קינדער אָפֿער נישט קיין רייכע, אונ
 ווען אַרייכער בעל הבית האט עטליכע גרויסע זין גיהאט אונ ער איז אויפֿן
 אַזערער גישטאַנען האט אים די שטאַט אום גיקויפֿט אָדער מיט זיין אַכאַמיניק
 מיט זיין קוויטאַנציע, אָדער מיהאט צו זיין סוימיססוואַ צו גישריבן זיין אַריסין
 פֿאָר ער טאָג זיך אָפֿילו פֿייר זיינע עלטערן אָבן יחיד זיין, אונ דער אַריסער
 קינד איז אָפֿ גיגעבן גינאָרן פֿאר דעם גיגידס קינדער, אונ גינאָרליך פֿאר דער
 פֿאר האָבן שוין זיא קהלש לייטע בקומען פֿון דעם גיגיד זייער לוי, מיינסמו
 אָפֿשור ער האט וויא פֿון קעשענע מיט וואס עס איז פֿפֿרידיגט, זיין, ער האט
 זייא נאר פֿאַוואַלעט צו ראַפֿעווען זיא געלט פֿון זיא אַריסע פֿלייש קאַראַבאָקע,
 אונ צו מאַכן נאָך קאַראַבאָקעליך אויף ליכט אויף וויין אויף גאַנצע אונ אין מאַכע

מקומות אויף מתינה, דער מיט האפין דיא בעלי בתים משחד גיוועזן דיא קהלש לייט, אונ דער פאר האפין דיא קהלש לייטע פעהריט וייערע קינדער, אונ דער ארימאן האט געפאך גירימין קריעה מצדי צדדים, אויף אלע באראפקעס צאהלט דער ארימאן מער פאר דעם גניד, אונ דער צו איז קיינער ניט גיוועזן מיט ויין קינד אין דער הים, אונ וואס מעהאט אלץ מעהר אפ גינעבין דיא קינדער פון איין ארימאן איז ער נאך אלץ גיווארין אנגעסער מחויב, דאס הייסט ויין אצערעד איז גרעכר גיווארין, ווייל דיא אפ גינעפענע קינדער ויינען ניט אפ גינעבין גיווארין אויף ויין רעכענונג נאר אויף דעם רעכענונג פון איין אנדער גניד אדער בעל הבית, אזעלכע פלומיגע שמוקעס איז צוא גינאנען ביז דעם יאהר, 1874.

דעם טאג פון ניי-יאהר. 1874 איז גיטעלדעט גיוואהרין דעם גינעדיגין קיזערס מאניפעסט פון „אלגעמיינע מיליטר פפליכט“ אין דעם מאניפעסט ויינען פאר גליבין גיווארין אלע נאראדין אויך אלע וואניגעס, דאס הייסט: דאס דער גראף מיט דעם בויער ויינען אונטער גיווארין אונטער מיליטר פפליכט, וויא דאס איז שוין אלעמען גאנין גוט בעקאנט.

אויך האט דער גינעדיגער קיזער ערלויבט אלע געלמים ויך האבאווען אן שטראף צאהלונג, אונ דרויף האפין שוין אונזערע אידילאך גיווארט, ווייל זייא האפין שוין ניט גיקאנט אויס האלמין דיא קאטעשטראפע דורך דעם וואס זייא ויינען געלמים גיוועזן, עס איז גיבליבין אהקסם בייא אליקען אז סען מוז ויך האבאווען מעזאל איין נפש גיט דורך לאזין אנגעלם, אומזיסט האפין די קליין שטעטלדיגע איסבארשציקליך גישריען דאס מעזאל ויך גיט האבאווען, ווייל דורך דעם וועט זייא אראפ פאלין אשטיקיל ברזיט, דען זייא האפין בייא דעם געלם שטענדיג אויס גיצאפט דיא בלוט פון אונטער דיא נעגיל, אלע וויילע פלעגט סען בייא אים פאדערין הערכות געלט, היינט ווען אנגעלם האט שוין גיארפט אפאספארט האט ער ויך שוין גאר מיט ויינע פאטריקעס גיט גיקאנט אויס צאהלן, דען ווען אפילו אפאר שריבענער דארף געמען אפאס גייט עס אויך צו שווער וויא קריעת ים סוף, בייא אגימיינעס אידין איז אפאספארט געמען מיט אטאקטער התנה מאכין אויף איין אופן, דער איסבארשציק ווייזט אים אויף דאס אויף אים שטייט געבאימאק עטליכע צעהנדליג רוביל, היינט איז איין עסק מיט סידנע (" אונ רחיש וקריו דעם איסבארשציק, דעם קהלשין

(*) סודנע איז דאס, אמאל איז גיוועזן אגרויסער הונגער, האט מלוכה אן גיבעטן דאס וועלכע שטעטיל עס וויל לייען קארין וועט סען לייען גאר באופן מעזאל דער נאך אוועק געבין מיט פריצענט, גיוואונליך האבין ויך דיא אידישע בעלי טובות מרחם גיוועזן אונ אין יעדער שטעטיל האט מען אנמליען קארין, אונ דאס איז צו טיילס גיווארין צווישין דיא שטאט פירער, אונ קיין ארימאן איז דער פון איין קערעכדיל גיט אן גיקומען, אונ איצטער איז אוועק אמשך פון יאהרין לאנג איז אויף דרויף אכר פענע אן גיוואקסן, אונ מעצאלט אונ מעצאלט אונ מיקאן ויך גיט אויס צאהלן, גיט איין ארימע ציג גיט איין ארימע קיסלעע האט סען דער פאר פאר קיפוש, אונ דער חוב איז נאך ער היום פאראן.

שְׁבִיבָעַר, אונ דיא דומע שְׁבִיבָעַרְלִיך, אונ בָּבן באַרף זיך דער גימיינער איד אין איין העמד אויס טאן ווען ער מוז אפּאספּאַרט בקומען, אונ דורך דעם זעהן מיר אָפּט פּירינדיג אונזרע אידעליך אויפן פּרענט גישמיט מיט מערדער צו זאמען, אונ דאס איז נויל מיהאט אים גיהאפט אן אפּאס, אָבער ווען דעם אידן וואלט גאר גיקאסט אפּאספּאַרט 1 רוביל מיט 45 קאפּ אזו וויא אַקריקט וואלט מען איין אידן אויף דעם פּרענט ניט גיפירט אונזרע זונאיים וואלטין ניט האבין וואס צו ריידן אז פון אידן איז אלע מאהל די טורמעס גיפאקט, היינט אז עס איז ארויס דער אוקאז אז אלע סעגין זיך באבאנען, אונ אויך דער גייער זיכטעם האבין שוין אידן גימיינט אז זייא וועלן שוין ארויס פון דעם שווערן יאך וואס זייא האבין גיהאט פון זייערע איספּאַרשציקלך אונ באפוטאטין, אונ אלע געלטים האבין מיט איין מאל זיך אשפּאַר גיטאן זיך צו באבאנען.

אָבער וויא באבאנעט מען זיך? מעבארף דאך עפעס אן שְׁבִיבִין אפּאפּיר אויף רוקיש, אונ וואסער איד קאן דאס? אויך באַרף מען דאך דעם פּאפּיר דער לאנגען אין דומע אונ דארטין רעט מען דאך אויף גייעש, אונ וועלכער איד קאן דאס צו אונזער שאנדע דיא רוקישע שפּראך, אונ אז עס האט זיך שוין יע גיפונען איין אַדוואָזניק וועלכער איז אליין אריין אין דומע, איז ער גישטאנען ביז דיא פּיס איז איהם גישוואלן גינזארהין שמייענדיג. אונ אז ער האט זיך שוין אַ שפּעליועט אונטער צו גיין צום סטאַרקסטע, האט ער זיך שוין אויף קלאַר דער וואוסט זיין יחוס אז ער איז אַכְרָהם אַבינוס איין אייניקל „פּאַרחהטי זיד“ האט דער שטאַרקטי אויף אים אַגישריי געטאן „גדע טיי לעזים וואן שווינא“, אונ ווען איין אַנדער איד האט ניט פּאַרשטאנען וואס מעמיינט מיט דעם לחש האט מען אים דורך דיא מיר דורך גישלידערט אונ דר צו גאך אַפּריק אין געט— אייך— מחילות, דען אזו איז שוין אן גיבעטין גינעזין פון דיא איספּאַרשציקעס.

היינט וואו זאל זיך דער איד פּאַרט קערין צו באבאנען זיך? בלייבין איין געלס איז שוין קיין סכּרה ניט, מוז מען דאך פּאַרט זיך אַקער טאן צו דיא אידישע אַבצישטונעס, אין דיא קהל שמיבדיך, איז ערשט גינזארין אריד, דער יריד האט אשם גיקראגין אין דער גאַנצער וועלט, מעהאט אלע געלטים צו גינזומען אָבער בּפּספּ מלא, מעהאט גיריסין וויפּיל גאר מיגליך, אזו איז עס צו גינאנגען אין אלע שטעט, אונ בייא אונז אין בענעכסיף אויך מן הַכּתּם, אונזרע באפוטאטין האבין גיריסין גאר אן בחמנות, זייא האבין רציחות פשוט גיטאן אז עס האט גאר גיגדילט, אונ איד וועל אייך פּאַרשטעלן פון זייערע זאכין איין פּרימער פון וועלכין איהר וועט שוין לייכט פּאַרשטיין וואס עס האט זיך גיטאן אין דעם קהלשין יריד.

(21) דיא קהלשע קרא

א ישוב מאן זייער אפרוקער איין אריגדליכער יוד וועלכער איז גינעזין פאר

פאר די קהלש לייט אַבעלקערדיגע קיעקע, ווען מעפּלענט זיך נאר צו אים אַרין
 האפן האט מען גיחאפט אַרעכטע סטובע האַמפּש ער איז גינעזין שטארק גימין,
 אַט דער ישובניק איז גיקומען צו אונזערע קהל זינגעס און צו דאבאונען אונ
 ער האט צו זיי גיזאנט מיט דעם לשון: „ברידער, איר ווייסט דאך אז איך בין
 קיין מאהל גיט אב גישטאנען פון קיין זאך, איך האב זיך מיט אייך קיין מאל
 גיט גירונגען, וויפיל איהר האט מיר גיהייסן געבן האב איך קיין מאהל אונארט
 גיט איבער גירעט, אבער יעצט בין איך גיקומען מינגעס און דאבאונען, בעט
 איך אייך איהר זאלט מיט מיר האפן איין זעהענעס איר זאלט בעטן מיט
 רחמנות, ווארום איך בין איצט לא עליכם שטארק גימין, אבער טאקי שטארק
 גימין, איך שעם זיך אזיס צו ריידן דעם ווארט אביין, אבער איך סוז אייך
 אבער פארט זאגן אז איך בין נאר פשוט א אב... אביין, זבן בעט איך אייך
 איהר זאלט מיט מיר טאן תּכּד.

אלע קהלש לייט, דאס הייסט; דיא פיר בלוט זינגער וועלכע עס האפן
 אין דעם יריד גיהיט דיא קהל שטיביל וויא אהונט אַמאָקע, האפן צווישין
 זיך, זיך גישוסקעט, אונ דער נאך האט דער אַיסבאַרשציק גיזאנט מיט אַ צער
 בעלי חיים פענימיל גיזאנט: „וויא מיר זעהן אייער מצב, אונ וויא מיר קאנען
 אייך פאר איין אַריגמליכין מענטשין וועלין מיר בייא אייך קער גיט בעטן וויא
 זעכציג רוביל.

זעכציג רוביל! האט דער ישובניק איבער גיחאזעקט — איך קאן דאש
 אבער בשום אופן גיט דער לאנגען.

ווען איהר קאנט דאס גיט געבן טוא זאל אייער זעהן בליבין א נעלם,
 האט מען אים גיענטפערט.

שטיין א נעלם! — גאט זאל אזיס היטן! איך סוז אים שוין פאר שרייבין,
 קנאפ האב איך זיך פון דעם אן גיליטן, היינט וואס האב איך מורא אים צו
 פאר שרייבין ער וועט קיין זעלנער גיט זיין ער איז אלט דרייסיג יאהר אונ איך
 וועל אים פאר שרייבין דרייסיג יאהר, אונ איך האב אויך זיין מעטריקע,
 גיט אַנדערש פאר שרייבין.

ווען איהר ווילט אייער זעהן זאל קיין זעלנער אויך גיט זיין, טוא גיט
 וויפיל מיבעט בייא אייך, קעט שוין גיט אַיבער.

דא האט זיך דער ישובניק אפ גירופן, רבותי! איך האב מזוכנים מער
 גיט וויא צעהן רוביל, נאר אין דער חיים האט זיך מיר נאך אפ גישטעלט דיא
 לעצטע קיעלע פון מיין אבאָרע בהמות, אבער איין גיצייכניטע קיעלע, איך
 וועל פאר איר בנדאי נעמען פופציג רוביל אויב גיט מעהר, וועל איך איר פאר
 קויפן אונ איך וועל שוין אייך דיא פופציג רוביל אפ געבן, דיא דאפוטאטין
 האפן דעם ישובניק אויף אנויילע גילאזין אין תּדּר בקהל, אונ וויא זינגען ארויס
 גיבאנגען אויף אישוב חבּעת, דארטין האט זיך איינער אפ גירופן: מיקאן אים
 גיטרזיען, אז ער זאגט ער וועט די פופציג רוביל אפ געבן, וועט ער אפ געבן

דער אנדערער האט גיזאגט: גלויב יע גלויב ניט דער וויל איז צעהן רופיר אויך אסמבליע, דער דריטער האט גיזאגט אויך האב גאר אנוטע עצה: איינער פון אונז זאל זיך אויס שטעלין דאס ער וויל דיא קוה קויפין, אונז ער זאל זאגן דאס ער פאר לאזט זיך אויף זיין ווארט אונ קויפט איר אונטער דיא אויגן, אונז דער איינער זאל אים במוזמן אפ צאהלן דיא פופציג רוביל, אונז ער וועט דאס אונז גלייך אפ געבין צו ליגענדיג דער צו זיינע צעהן אונז דיא קוה וועט ער שוין גיוויס אפ שיקן, דאס ערשטינס וויל ער איז איין ארינטליכער פאן אונז אויך וועלין מיר דאך זיין עדות, אנוטע עצה! האבן אלע גיזאגט פה אחד, אונז זיינען צוריק אריין אין תוך הקהל.

דיא קהל שטיביל איז דאן גיפאקט גיוועזין מיט מענטשין וועלכע זיינען זיך גיקומען פאר שרייבן, אונז דיא דאפוטאטין האבן יעדן פונדער גיבארפט געטפערן, דער וויל איז זיך איין דאפוטאט אונטער גיבאנען צום ישובניק, וואס טאקט איר. אין גיוונד ר' יוחנן? האט דער דאפוטאט גיפרעגט דעם ישובניק, דער ישובניק האט אים גיענטפערט אונז האט בייא אים אויך גיפרעגט וויא עס גייט אים, אשטיינער וויא צווייא גוטע פריינד ריידן זיך אויף, אונז דער תוכן איז גיוועזין אז דער דאפוטאט האט אים דער ציילט: אז אין שטאט איז גרויס נקרות אונזער וואלט קויפין אנוטע קוא ווען עס וואלט זיך אים פאבין, "קויפט מיין קוא" האט זיך דער ישובניק אן גיחאפט, "וויא קויפט מען אקוא אונטער דיא אויגן" האט דער דאפוטאט גיזאגט, "איר מאגט מיר גלויבן אויף מיין ווארט" — האט דער ישובניק גיזאגט — אז דיא קוא איז פופציג רוביל אמצייאה גדולה, בייא איין אנדערין וואלט אויך גינומען כעדר, דיא קוא גיט פיר טעפעליך מילך אטאן, איר גוף איז אלאנגער אונז אפרייטער, דיא פיס זיינען קורצע, דער עק אלאנגער, אונז צווישין דיא פיינער איז פרייט, היינט איז זיא אבילד פארשיין, אין אשטאט איז גאר אריזיקע איר צו האלטן פון עין הרע וועגן.

בקיזור ר' יוחנן — איר האט מיר אחשק גימאקט צו איינער קיעלע אויך קויף איר אפ, זייא האבן דיא הענט צו גישלאגן, דער דאפוטאט האט אים אפ גיצאלט פופציג רוביל פאר גאנץ קהל אין דיא אויגן, דער ישובניק האט דער צו דער ליינט זיינע צעהן רוביל אונז האט עס דער לאנגט אין דיא קהלשע הענט, ווען וועט איר מיר דיא קוא אפ שיקן? האט דער דאפוטאט גיפרעגט, "לא יאותר נאך שבת" האט דער ישובניק גיענטפערט, דער ישובניק איז ארויס פון קהל זייער צו פריידן, דען ער האט שוין זיין זון פאר שרייבן ער וועט שוין קיין זעלנער אויך ניט זיין, אונז אויף דיא קוא האט אים גאט צו גישיקט אסותר אונטער דיא אויגן.

אויף דיא אנדרע וואך, איז צוא דעם דאפוטאט וועלכער האט דיא קוא גיקויפט, אן גיקומען אשליח מיט אברין אן דיא קוא, עפנענדיג דעם בריף איז ארויס גיפאלן פינג אונז פופציג רוביל, ער הייבט אן דעם בריף אויבר צו ליענען: לידודי

לירידי הרבני המופלג אי"ב מוה"ר . . .

איך קום איצט צו אייך בקידה ובהשפחונה צו בעטמן מחילה וואס איך
האב אייך פאר פירט מיט דיא קוא , אונ איך שיק אייך גאר אפ געלט פאר דער
קוא , גאר איך בין דערין ניט שולדיג מעשה שיהי' בך הנה , איך האב שוין
גידונגען אפאסטוד עד זאל דיא קוא אנועק טרייבין צו אייך , גאר וויא איך האב
דיא קוא ארום גיפירט פון שטאל , זיינען מיינע הויז לייטע ארום גיפאלן ארום
דיא קוא מיט אגיניוין , מיינע קליינע גופעליך האבין מיר מיט זייערע הענטעליך
דיא פיס ארום גינומען אונ האבין ביטערליך גיניינט אונ מיר דיא הענט גיקושט
אונ עס האט זיך גיהערט אנשישיא : „מאמינקע ! זידישווא ! נעם ניט צו אונזער
לעצטע קיעלע , וואס וועלן מיר טאן אן איר , דאס איז דאך אונזער גאנצע
חיונה , מער וויא דיא שטיקיל גראבע פרויט מיט מילך זעהן מיר דאך ניט אן ,
אונ בייא וואס וועלן מיר ערסט בלייבין ? ! בייא די טרוקענע שטיקיל פרויט“ —
איך האב זייא ניט גיהערט ווייל איך האב מין ווארט ניט גיוואלט משנה זיין ,
אונ איך האב דיא קינדער פון זיך אפ גישטויסן , אונ האב דיא קוא ווייטער
גיפירט , גאר מין ווייב מיט מיינע שניר אונ אייניקליך וועלכע במרעפין פון
צוואנציג פארשזוין האבין זיך ארום די קוא ארום גישטעלט אונ מיט איאמערליכן
שטים האבין זייא גיניינט אז מיר האט שוין אויך דיא הארץ פאר קוועצט אונ
איך האב שוין אויך אן גיהויבין צו זיינען , מיר זיינען אזו אלע גישטאנען ארום
דיא קוא אונ גיניינט , אז איין גאט האט אונז גימאנט ענטפערין , דער ווייל
איז אונטער גינאנגען צו אונז אקריסט איין שכן אונ האט גיפרענט : וואס איז
דא פאר אמעשה ? “ מין ווייב האט אים דער ציילט דיא גאנצע מעשה , האט
דאס דעם קריסט אויך פארין הארצין גינומען , ער האט גליך גיבראכט צו
מראגין פופציג רוביל אונ האט עס מיר דער לאנגט אונ גיזאנט : „גא דיר דיא
געלט דאס לייע איך דיר דיא געלט ביו גאט וועט דיר העלפין מיר אנועק צו
געבין , שיק אפ דיא פופציג רוביל אנשטאט דיא קוא , אונ דיא קוא זאל בייא
דיר בלייבין , איך האב אים אבער גיזאנט : אז איך האב איין מאל פאר קויפט
איז פאר פאלין , יענער וועט דאך אויף מיר פאר איביל האבין“ דער קריסט איז
אנועק אונ האט גלייך גיבראכט גאך פינף רוביל אונ האט גיזאנט : „גא שיק אפ
פינף אונ פופציג אנשטאט פופציג וועט שוין יענער קיין פאר איביל ניט האבין“
מין ווייב אונ קינדער זיינען דעם קריסט צו דיא פיס גיפאלן אונ האבין אים
גינאנקט מיט טרערין , אונ איך שיק אייך אפ דיא פינף אונ פופציג רוביל ,
אונ איך בעט איך מוזינד מאל מחילה איר מוזט מיר מוחל זיין , ווייל איר זעהט
דאך אז איך בין גיוועזן איין אונגס דר צו , אונ איך בעט אייך איר זאלט מיר
געבין אהשוכה דורך דעם מוכיז אויב איר זייט מיר מוחל . אייער פריינד יוחנן .
דעם דאפוסאטם תשובה איז גיוועזן : „איך בין אים גיט מוחל , איין מאל
האב איך גיקויפט אקוא איז פאר פאלין , ער מוז מיר אפ שיקן די קוא , גאר
דיא געלט נעם איך דער ווייל צוא אונ איך וועל זיך שוין מיט אים זעהן ביי
קירנער אויפין פלעקיל .

(22) דער ראבינער לעאנטאל.

אָט דיא פאָרניגע נשיכטע מיט דיא קיז איז נאך זעלכע טיראנישע ווערק פון דיא דאפוטאמין האבין ערנועקט דעם צאהרין פון אונזער ראבינער לעאנטאל, ער האט שוין גיט גיקאנט צו זעהן וויא זיינע ברודער ווערן גיפייניגט אונטערין יאך פון דיא שטאט פירער, אונ האטש אראבינער ליגט דאך אונטער זיי אונטער גידריקט, אונ בפרט אז עס איז שוין גיט נייט גינעוין פון אַנייגס וויבאר, דאך האט אונזער ראבינער אויף זיך גיט גיקוקט, ער איז ארויף אין שול אויפין בימה אונ האט אקורצע רעדע גיהאלטין, אין דער רעדע האט ער גיקאנט אונ ער האט אים גידריקט מיטין פינגער צייגנדיג אויף דיא דאפוטאמין דאס זייערע קליידער איז אים גיוויקט מיט אידישע אַרומע בלוט, „פון איינרע פאלעס קאפעט בלוט“! האט ער גישריען — „איר בעפייכטעט דיא ערד מיט אידישע ברוט אונ איר פאר שמוצט דיא גאנצע שטאט“ ער האט אין דער רעדע אַעמען אַבנאנעט: אז ווער עס וויל זיך דאפאנען זאל קומען צו אים, ער וועט שוין אומזאנסט אן שרייבן דיא דאפאנאקע, אונ וועט מיט זעטאנדין גיין אין דומע, אפולע אַריבע אידין האבין דעם ראבינער דער פאר גידאנקט ער האט זייא פשוט גאר מַהיה גינעוין, אפער דיא דאפוטאמין זיינען אים בלוטיגע פיינדע גיווארין, גיט אזו דער פאר וואס ער האט זייא גיזידילט, וויא דער פאר וואס ער האט אהיפשע ביסיל געלט דער מיט איבער גיפירט, דען זייא האבין שוין פון דאן אן אלעבעדיגן הונד אין דיא אויגן גיט אַגיזעקן, אונ ער (דער ראבינער) האט זיי צו שלאגן דעם יריד, יעדער איד האט שוין אליין גיטראפין דיא טיר פון דומע, אונ דער ראבינער האט אַכטונג גינעפין דאס סעזאל זיי ענטפערין, אונ אויף אַששעסמטווא האט מען גיקוקט וויא אויף אַנאנג איבעריגע נאך, דערום האבין דיא דאפוטאמין גישארקט דיא ציינער אויף דעם ראבינער, פיי זיי איז גיבליבין דאס צו דעם גייעס וויבאר זאל מען אים אַראפ ווארפין, נור זייער נקמה האבין זיי גיט גיקאנט אפ לייגן, דיא בלוט האט אין זיי גיקאנט, האבין זיי דער וויילע אים גלאט אמאסער גיטאן; אז ער אליין איז גאר איין געלם, ווייל דער זאקאן איז דאך אין דיא ראבינער שול וויא אין אנדערע נוכנאנעס סוז מען דאך אַנקסען צו דיא בעשטימטע יארן, אונ ווייל לעאנטאל איז שוין גינען אריבער דיא יארן בשעת ער האט אן גיהויבן צו שטודירן האט ער דאך גיסונט סאבין וויא טיר פאר שטייען... איז דאס גינעוין פאר אונזערע דאפוטאמין אַוועק צייג דער מיט אים צו מאסערין, קורץ עס האט מיט אים גאנגן שלעכט גיהאלטין, עס האט אים גיקאסט פיל געלט אונ יונה זאהגשיין האט פאר אים פיל גיחאדעטייסקעוועט ווייל ער איז גינעוין זיין בעסטער פריינד, אונ סעהאט דעם דאנאש וויא עש איז פאר שטיקט.

נאכהער איז גינעוין אַוויבאר אויף אַרב, דעם רביס פיינדע האבין זיך

שוין

שזין גידיקט פון עם נוקם צו זיין, נאר זאהנשיין האט אין זיין זייטע זייער פיל גידייסקטועועט, און זאהנשיינען האבין דאך אלע גיפאלגט סער וויא אבשצעסמווא, אויך דיא דאפטיאטין האבין פאר אים סורא גיהאט, דערום איז דער ראבינער לעאנטאל גיבליבין ראבינער אויף ווייטער, ער האט אלע גאלקעס ווייסע גיהאט נור איינע אשטונארצע, און דער וויפאר איז אונעק אין גופערנע אויף אומטוערדענע.

(23) דער דאקטאר סלוצקי.

דיא ליבע פון זימל וויינישטאק מיט רעבעקע זאהנשיין האט אונטער דער צייט גרויסע פארשריטע גימאכט, דיא ליבע איז וואס פון טאג אלץ שטארקער גיטארין, אין יעדן טאג האבין זיך די פערליבטע א באנדעווא גימאכט, און ווען עם האט גימראפין איין טאג דאס דורך אגיטוסע אונזאכע האבין זיי זיך ניט גינעהן, האבין זיי שזין דעם צווייטן טאג מיט אונגידולט ערטארטעט, און מיט פריידן מרערין האבין זייא זיך גיהאלט און גיקושט, זייא האבין אנדערס ניט גידיינקט נור אז דיא ליבע וועט אנטוין רעזולטאט פאקומען, ווייל אנדערס איז ניט סיגליך, דער גידאנקען אז דיא ליבע זאל קיין אנספעה גיט האבין, איז ביי זיי גלייך גיטועזין וויא צו דינגקען אנטויט, און וויא אנטויט וויל קיינער זיך גיט דער מאנען, זא האבין זיי גיט גיטאלט דינגקען דאס עם איז מעגליך זיי זאלין זיך גיט פאר אייניגין אויף עוויג, זייער ליבע איז שזין אויך מער קיין גיהיים גיטועזין, זייערע עלטערין האבין שזין אויך דער פון גיטואקט, זימילס עלטערין זיינען דער פון צו פריידן גיטועזין, ווייל זיי האבין פאר זייער קו יחיד קיין פעסער פארטיי גיט גיטואנצין וויא רעבעקע, אויך ביי זאהנשיינען איז שזין אויך פאלד האלב רעכט גיטארין, ווייל ער האט זיין טאכטער רעבעקין גיליבט וויא זיין לעבין, נאר דאך האט אים דיא הארץ גיט גישטילט ווען ער פלעגט זיך דער מאנען אן איין גישטודירטן דאקטאר אדער יוריכט, דען דיא עהרע לוכט האט ביי אים דיא גרעסטע ראלע גישפילט, און וואו נעמט מען אגרעסערע עהרע וויא צו האבין איין איידים מיט אסאבלע און וואיענע אפעלעטין, און דיא טאכטער זאל פארין אין קארעטין.

אין איין אבינד איז זיך זאהנשיין גינעסין מיט זיין הויז גיזינד ארום דעם מי טיש און האבין מי גיטרונגקען, אויך זיינען צווייא נעסט גיטוען דער ראבינער לעאנטאל מיט זיין פרוי זאפע, עם איז גישפראכין גיטוארין וועגן דעם פארניגן וויפאר, דער ראבינער מיט זיין פרויא האבין זאהנשיינען פון אינעקליכעם הערץ איין דאנק אויס גידייקט, זאהנשיין פון זיינער זייטע האט אויף גיטויזין וויא ווייט שלעכט און קריטיש עם האט גיהאלטין מיטין ראבינער. נאר ער זאהנשיין האט דאס אלץ אומגימאכט מיט זיין גוטין שלכל און מיט דיא ווליאניע וועלכע ער האט אויף דעם נארד, און נור דורך אים האט דער וויפאר זיך גיענדיגט מיט אזא רעזולטאט, אין דעם איז גיקופן שטעריל דר

שוחט, ער איז ארויפלע ביין מיר גישטאנען אונג נאכהער האט ער זיך מיט אפאל אשוף גיפאן צום טיש אונג האט זיך אויף אשטול גינעצט.

אט דא וועלן מיר עפעס נייעס וויסן, וואס עש הערט זיך אין שטעטל, נו וואס ר' שטערל איר האט עפעס נייעס" ?

איך בין לא עליכם גאר נים גיזונד, איך בין אנאנצין טאג פון מיר נים ארויס, היינט פון וואנען זאל איך וויסן נייעס, גאר דאס קאן איך איך דר ציילן דאש אפצייטונא האבין שוין גימאכט אבייע קונדיצע אויף דיא קארראקע וועלכע עס דארף אומגיזאמט זיין טארנעס, זיי האבין גקלערט וועסען אנצוא טרויען דיא דאווערענאמט פון דיא קארראקע, איך האב זיי אפילו גיזאמט דאס זיי האבין קיין אנדערין ניט אן צו טרויען וויא איך.

בייא דיא ווערמער האט זאהנשיין אצופרידינהייט גיהאט, נו וואס האבין זייא דערויף גיזאמט" ? פרענט זאהנשיין.

זיי האבין גיזאמט אז זיי וועלן דיא דאווערענאמט אנטרוען אשך יעקלן ווייל עס קוקט געלט פון קהל, אונג אויך זאגן זיי דאש זיי האבין אים שוין עטליכע מאר אנגיטרויעט אונג ביי אים גייט צו ראעל, ער רירט ניט אקהלשין גראשין.

אונג איך וואלט חלילה אנגרירט קהלשע געלט? האט זאהנשיין מיט פערדרוס גיזאמט — אהא! איך קאן דיא מאשעניקעס זייער נוט, דיא גנבים ווילן מיר ניט ווייל זיי וויסן אז פון מייע הענט וועלן זיי ניט קאנן גנבענען, דריבער ווילט זיי זיך ניט איך זאל זיין אדאווערענע, גאר וואס איז דאס גאר פאר אקארראקע? צו אידן זייען נאך גאנץ ווייניג ארום אז מעדארף ביי זיי רייסן קארראקע געלט אזעקסער פון פונט פלייש? צו אשך יעקל איז נאך ווייניג רייך אז מעדארף ווייטער פאר אים מאכין אקארראקע. ער זאל נאך עטליכע טויזנד רובל אריין לייגן אין קעשענע אונג נאך אפאנאמיק אויש שטרויען? זיין עס וועט ניט גיין! איך וועל אן געבין אפאפיר אז מענאל דיא קארראקע גאר אונגישטאנען (סבטל זיין).

א, הלואי וואלט איר דאס טאן — האט דער ראבינער מיט פריידע גיזאמט — דיא קארראקע האט שוין אויש גישטאקצעט ביי אידן דיא לעצטע ביסיל בלוט, אונג יעצט האט פראוויטולסטונא ערלויבט איר סבטל צו זיין, גאר אונקע ראפיטאטין גיבין אן פראזעס אז זיי סוזין דיא קארראקע האבין, אונג זיי וויזין אויף, אויף וואס זיי בארפין, אבער איך וויס דאך וואו דיא געלט קומט אהין, דיא גרעסטע העלפט געסט אראפ דער בעל קארראקע אליין, אונג דיא איבעריגע בלייבט ביי דיא שטאט בעלי טובות צו ווישן דיא פינגער, אפאקאל האבין זיי נאך גיהאט אפירוען עס קאסט זיי דער גאבאר, אכאמניקעס קוויטאנצעס, האמטש דאש איז אויך גינעזין אליין, איך וויס עש איז אפאקאל גינעזין גיחאפטע נפשות פאר פול וויפיל מעדארף, אונג אזעלכע וועלכע זייען שטאאיט אפ צו געבין, גאר אשך יעקל מיט דיא עטליכע שטאט פירער האבין דאך פארט גיזאמט אז עס זאל פעלין נפשות גדי מענאל ביי אים אשך

יעקל'ין לייגען געקומט צו קויפ'ן אכאמניקעס אדער קוויטאנציעס, אז מעזאל אים זיאלין זעקסערס פון רוביל פריצענט, און ער זאל געבין פאר דיא איבער אזא הריגע טויזינד רוביל נאר צוויי הונדערט, און מעזאל ביי אים אלץ אפ געמען פאר אויש כדי דעם לעצטן יאר זאל מען שוין מוזין לייגען געקומט אויף די קאראבקע וואס וועט זיין, און עש זאל זיך פלעכטן אקראבקע אין אקראבקע מעזאל קיין בואהל ניט פטור ווערן פון איר, היינט וואס האבן זיי גיזאלט אבער טאן אז עס איז איין יאר גיוועזן אנגיחאפט גפשות פאר פול? וועל איך אייך זאגן דאס וואס מיר האט פאר טרויט דער שופר פון דיא רעקרוטין, מעהאט אים אין דר שטייל פערזאנט ער זאל ארויס לאזן אפאר גפשות זייא זאלין אנטלויפן, און ער האט מאקע אזו גיטאן, און דער נאך האט דער איספארשציק גשריען אין בית המדרש מיט אזא מער שטימקע, אז עס וועט זיך חלילה גיסן אידישע בלוט אין דיא באסין אויב מעוועט ניט זעהן דעם נאפאר צו איספאלנייען, מעפלעגט באכין אסיפות, און פון די אסיפות פלעגט ארויס, אז מעזאל לייגען ביי אשך יעקל'ין געלט און אין משכונ זאל מען אים געבין, דיא גאנצע שטאט מיט ביהבות — מיין איך מיט מענטשין, דאס הייטט מעזאל אים ארויש געבין אכתב אז דיא קאראבקע וואש עש וועט זיין זאל אויך זיין זיינע, און פאם לאו איז דיא פלייש וואש מעוועט עסין בפשר טריפה ובשר חזיר.

און איצטער אז דער קייזער האט אויז בעשיינקט מיט אבינע רעפארמע מיט דעם זייעס יוסטעס, און קיין גפשות דארפן מיר שוין ניט חאפן, קיין קוויטאנציעס איז גיטא צו קויפ'ן, היינט אויף וואס דארף איצטער האבן קהל געלט?, דאס האט אבער אשך יעקיל פערקוקט און האט דאס פאר זארגט מיט איין אנדער אופן.

דא ניט לאנג איז אהער גיקומען איין בחור פון ציצאלאד צו שאצין זיך דיא יארן אין אונזער קאמיסיע, ווייל ער האט גירעכניט אז דא וועט מען אים אפ שאצין עלטער וויא איין אונצוואנציג יאר, צום אומגליק האט אים היגע פריסטקווא ניט צו גינומען צום שאצין, ווייל ער גיהער צו איין אנדער קאמיסיע און ער האט ניט צו גישטעלט קיין פארמאלגע דאקומענטן וויא דער זאקן דער בחור האט גישריען דאס ער איז דער פון אומגליקליך גיווארן דען עס האט אים גיקאסט אסקה הוצאות ביו ער איז אהער אנגיבומען, אשך יעקיל האט אים אביין גיחאפט וויא איין אבן טוב, ער האט אים אנגירעט דאס ער זאל צו שטיין צו קהל זיי זאלין אים אומקערן הוצאות און ער זאל דערויף מעכב די קריאה זיין, ער האט אזו גיטאן, און עש איז דערויף גיווארן איין אסיפה, וועמען האט מען גירופין אויף דער אסיפה, פאר שטייט איר דאך נאר וועמען אשך יעקיל האט גיהיסן, פון יצא וועגן האט מען מיר אויך גירופין, איך האב צו זייא אזו גיזאנט; מיין דעה איז מעזאל דעם בחור אנראשין ניט אומקערן, דען ווער איז אים שולדיג אז ער האט גיטיינט אז דא וועט מען אים גוט אפ שאצין און ער האט גיליינט דרויף הוצאות? גלייכער איז אז מעזאל זעהן אויף צו מאכין געלט

געלט צו געבין יעדער נאָר אַ פּראַנעץ וועלכער עס גייט אַנוועק אין סלּוּזבּע
 אַגיוויסע סוכּע געלט ער זאל זיך האַבן מיט וואַש עטוואַס זיך אַייש צו קליידן
 און אונטער דיא סלּוּזבּע אויף איין קליינע הוצאַה, און נאָך הער ווען ער וועט
 קומען אַהיים זאל ער גיפּיגן אַשטיקיל קאַפּיטאַל ער זאל האַבן מיט וואַס עפּעס
 איין עסק צו פאַר פירן, אויף דעם אויפן וואַלט קיינער פון אידן זיך ניט אַרויס
 מאַכן פון פּריוויו און עס וואַלט פון אידן ניט גיפּעלט אַזאַ צאַל וויא עצט
 פּעלט, צו אונזער שאַנדע דער מאַנט זיך, אַז אין נאַנץ רוסלאַנד פּעלט סך
 הבל פּיר טויזנט סאַלדאַטן צום צאַהל איז דערין פאַראן נור אייניגע הונדערט
 פון קריסטן און די איבעריגע איז פון אידן אַנשטאַט דעם וואַס אידן זיינען אין
 רוסלאַנד איין דרייסיגט חלק וויא אַלע נאַצאַנען, דאַס איז דאָך פאַר אונז דער
 גרעסטער שאַנד, אונזערע פיינדע שליסן דער פון דאַס מיר זיינען ניט מרייא
 דיא רעגירונג און עס ווערט דער פון איין דיא נאַזעטין זייער פיל גירעט און נאַט
 ווייס וואַש מיר וועלן זיך דער מיט אַנטאַכן, און דיא פּריוויגע דער פון איז
 ניט דאַש אַז אידן ווילן גיט דינען, גיין, אידן וואַלטין יאַגן דיא וואַענע
 סלּוּזבּע, אָבער ווען, אַז זייא וואַלטין נאָך זייער דינסט זיך אונקערין צו זייער
 ערד וויא אַקריסטליכער סאַלדאַט, און ווען ניט צו ערד לְכָל הפּחות צו דיא
 אַלגימיגע אידישע קאַרטיערע; אַקרעסיל אַשיינקיל, און דר צו סוז ער דאָך האַבן
 עטוואַש איין קאַפּיטאַל און דאַש האַט ער ניט, דערום פּלייבט ער דאָך נאָך
 דער סלּוּזבּע נאָר אַן אַתבּלית, און דעריבער שטעלט זיך דעם אידן זייער
 שטראַשנע פאַר דיא וואַענע דינסט, אָבער ווען סעוואַקט עפּעס יע פּערזאָנאַט
 דיא סאַלדאַטן וועלכע גייען אַנוועק אויף דער סלּוּזבּע, ווען זיי וואַלטין קומענדיג
 אַזויס גיפּיגען איין עטוואַש סוכּע געלט מיט וועלכע סעקאַן דיא הענט פאַר
 פּינדן וואַלט זיך דער איד נאָר ניט אַזו שטראַשען פאַר דיא סלּוּזבּע און פון
 אידן וואַלט איינער ניט גיפּעלט, דיא פּראַקטיקע קאַנט איר זעהען פון דיא
 שטעט אין וועלכע דאַש איז איין גיאַרדינט גיוואַרין דאַס יעדער נאַווא פּראַנעץ
 גיט סען צו צווייא הונדערט רובּיל, דאַרטין פּעלט ניט איין איד און אַלע יאַווען
 זיך צום פּריוויו, אַט דערויף זעט אַמיטיל, און איד גלויב דאַס פּרווילקטווא
 וועט דאַש געשטעטיגן, אָבר דעם ציצאַלאַדער בַּחוּר באַרף סען איין קאַפּיקע
 גיט געבין.

אַיך האַב דאַש פאַר דיא אַמיסה אַפּ גיזאַנט און איד בין אַנוועק, מיינט
 איר אַפּשער אַז מיינע רייד האַט עפּעס גיווירקט? גיין, אויף סאַרגין האַט דיא
 נאַנצע שטאַט גיחאַתקעט אַפּאַפּיר מיט דעם אינהאַלט; היות וויא דעם בַּחוּר סוז
 סען דיא געלט פון שטאַט אַנוועק געבין ווייל אַרבים איז דאָך קיין גולן גיט,
 און דיא שטאַט האַט קיין געלט גיט, בָּבן האַט סען גילען פון ר' אַשר זעקלין,
 און ווייל דיא קאַראַבּקע געלט איז שוין ביי אַשר זעקלין אַפּ גינומען עד פּרוּטא
 אַתרוּנה, עיך וועט ער דאַס אַפּ געמען פון דיא קאַראַבּקע וועלכע עס וועט זיין
 און מיר זיינען זיך סתּחייב אים צו געבין אַדאַווערענע אויף דיא בודישציאַ

קארראַבקע אונ באַם לאו איז דיא פֿלייש פֿבֿשור חזיר ונבלה וטריפה.
 היינט פאר שטייט איר שוין ר' יונה פאר וואס מעויל איך פאר איך
 דאווערענע ניט מאכין, נור אַשר יעקלן? וויל ער האט שוין אַפֿתב אונ ער
 איז שוין מיט דיא קהלש לייט דורך גיקומן, דערום אויב איר נועט זעהן דיא
 קארראַבקע צו ערניכטן איז דאס אַרױסע מצוה אונ איך ווער אין דערין אויך
 העלפן, דאס אלץ האט דער ראבינער גיזאגט מיט גרויס היסן.

זע מיין — האט זאפֿע גיזאגט צום ראבינער — מיט זיך ניט אין קהלשע
 גישעפטן, זאלן זייא טאן וואס זייא ווילן, דער פון קאן אונז דיא גרעסטע
 געפֿרייאַמנאָסט אַרויס קומען.

איך בין אַפֿיאַנען צו טאן אלץ וואש פון מיר פֿאָדערט מיין שולד —
 האט דער ראבינער גיענטפֿערט — זאגאר איך שטעל מיין גרויט אין קאן,
 אונ איך קאן דורך דעם מיין שטעלע פארלירן, איך טאר אָפֿער בין קאריסטא
 לזבֿיע ניט האבן.

זע איר האט רעכט דער ראבינער — האט זאָהנשיין צו אים גיזאגט —
 איך וועל שוין זעהן דיא פֿלייש קארראַבקע צו ערניכטן.

אונטער דער צייט פון דעם גישפֿרעה איז שמעריל גיזעסן דיא קאפֿ אראפֿ
 גילאזן אונ פֿערטיפֿט אין גידאנקען, דעם ראבינערס רייד וועגן דיא קארראַבקע
 איז אים וויא פֿילן אַרױן אין צעהנטן ריפֿ, כעמוז זעהן מיטן ראבינער
 פֿפרות אָפֿ צו שלאָגן — האט ער צו זיך גיזאגט, ״ווען ניט קאן חלילה דיא
 קארראַבקע צו שלאָגן ווערן, איך מוז פאר עס עפֿעס אויס סטרויען אַתֿילה.
 וואש זייט איר אזו אונמוטהיג? — האט זאָהנשיין גיפֿרענט שטערלין —

אויב איר זייט עפֿעס ניט גיזונד גייט אַרױן צום דאקטער וועלכער איז צו מיר
 אַרױן גיפֿארן, ער איז אַרױסער דאקטער, ער איז דאך אַהיגער גיפֿירדיגער.
 ווער איז דער דאקטער? האבן אלע אויף איין מאל זאָהנשיינען גיפֿרענט.
 דיא גישכטע מוזט איר דאך וויסן — האט זאָהנשיין גיענטפֿערט —

אז טילע ווייסטאהל האט איר מאן פאר סאסט, אונ זיא זיצט פֿעסט אין
 אסטראג, אונ דיא היגע דקטורים וועלכע עש האבן אים גיפֿאלטעסט האבן
 דער ווילע פֿריזנאעט אז ער איז טאקע פאר גיפֿטעט, דערום איז דאש
 גיקומען איר ברודער וועלכער איז אַנאַראַדסקאיער דאקטער אין דער שטאט
 שאורע ער היישט סלוצקי, צו האדיטייסטווענען וועגן זיין שוועסטער בעפֿרייאַונג
 נאך אַהאר וואלט אים שוין אָפֿ גילטן איפֿער צו ביטן די פֿערגיפטיגע גידערים
 וועלכע עש שטייט אין פֿאלגנצע אין אשלווי אויף ניט פֿערגיפטיגע, אונ ווען
 ער וואלט דאס שוין אָפֿ גיטאן וואלט זיין שוועסטער גיוויס פֿעפֿרייעט גיוארן,
 דען וויא דיא גידערים וואלטן אַנקומען אין ווראצעבנע אופֿראווע וואלט מען
 גלייך ער קענט דאש עש איז ניט בין פאר סאמטע, נאר דער שטן האט זיך
 אין מיטן אַרױן גימישט דען אַבֿרהם וויינשטאק וועלכער גייט אָפֿט אַרױן אין
 פֿאלגנצע האט אים דער חאפֿט וויא ער וויל אומפֿייטן, ער האט אים זייער

גוט אָנגיזירילט אונד האט אים ניט דער לאזין אום צו ביימיין, לעצט איז דער דאקטער סלוצקי אויף נייגשטאקין אש דהבה, אונד וויא עש שיינט האלט מיט זיין שוועסטער וייער ניט גוט סלוצקי זוכט צו דינגען עדות זיי זאלין זאגן אז ווען נייסטאהל איז גישטארבן איז זיין פרויא טילע גאר צו הוייע ניט גינען דער פלאן וועט איר אפער ארויש ראטעווען.

דאס וועל איך ניט צו לאזין — האט דער ראבינער גיזאנט — אז אידין זאלין פאלש עדות זאגן, אונד איבער הויבט וויא מיר ווייסן אז גאר זיא האט איר מאן פאר סאסט צו ליב איר לעבאוניק, אזא גבלה מרעפט גאר אויף דער זועלט ניט, אאידענע פון פינף קינדער זאל האבין אלובאוניק אונד דעם מאן פאר סאסטן! איר ברודער סלוצקי מוז אויך מער סאוועסט פאר איר ניט האבן אז ער האדעמיסטוועטעט גאר פאר אזא פאדלע שוועסטער.

יע, מיט זיין סאוועסט בין איך שוין אביסיל באקאנט — האט רעבעקע זאהנשיין גיזאנט אונד איר גיזכט איז רייטליך גיווארין. וויא אזו בייזטו מיט זיין סאוועסט באקאנט? האט זאהנשיין פארוואונדערט גיפרענט. רעבעקע איז שטארק פאר שעקט גיווארין אונד זיא האט גיזאנט; „איך קאן דאש דיר פובליקע ניט ענדעקן, איין פרויענציכער איז דאס ניט פאסיג צו דער ציילין. גאר איר קאנט דאש זעלבסט פאר שמיין.

אלע האבין פאר שטאנען וואס רעבעקע ווינקט אן, דאס דער דאקטער סלוצקי האט אלעם פעלשייטער מאנספעזאן גיוואלט רעבעקן בעאוונעהרין, אונד אין דער טהאט, איז טאקע אזו גיוועזן מיט אטאג פריער, דער דאקטער האט רעבעקן צו זיך אין קנארטיר אריין גירופין אויף ארעבענונג, אונד ער האט איר גיגעבין אנצוסערקן וואש שענדליכעם גאר זיא האט זיך גימאכט ניט פאר שטייענדיג, גאר ער איז אונטער גינאנגען צום מיר אונד האט איר גיוואלט פאר שליסן, דאן איז רעבעקע דורך אפענסטער דורך גילאפין.

שמערלין איז רעבעקעס ווערטער טיף אין דיא איזערין אריין, אונד רעבעקע האט ווייטער פאר דיא פובליקא גיזאנט; דער מיט קאן איך איך צייגן וויא ווייט דער סמודיים בילדעט אפענטשין ניט אויש, דען דער דאקטער איז דאך שוין איין אוניווערסיטעט דורך גינאנגען אונד דאך איז ער מיט איין העכסט פאר דארבענעם חאראקטער.“

אונד איך — האט זאהנשיין גיזאנט — וואלט זיך עד תום גילקליך שעמציין ווען דוא מיין טאכטער וואלסט זעלכין פאר אמאן האבין, מיט אזעלכין איז מען פארט פערזיכערט מיט רייכקייט אונד פערענגיגן דעם גאנצין לעבין.

פעסער יונגער הייד אין דער ערך צו לינן איידער צו אזעלכין פאר אפרוי אנצוקומען — האט רעבעקע מיט דרייסט גיזאנט — דאס ערשטין איז אזעלכער פרעמד פון דער אידישער באציע אונד פון זיין רעליגיאן, ער איז ווייט פון דעם גלויבן פאר וועלכין אונזערע עלטערין האבין זיך גיאפערט אונד האבין וייער בלוט וויא וואסער פאר נאסטן אום אים אויש צו האלטן אונד דיא נאכקומען

איבער צו געבן, און יעצט זאל איך דעם גלויבן מיט מיין סאטא לופגע אונעק
 ווארפן? און איך איז דער מענטש זייער האראקטער לאס, גיין! בעסער אין
 נויט און ארימוט מיט איין ארינגליכן אידישן מאן דיא יארן אפ לעבן וויא מיט
 אזעליכן אין דיא גרעסטע רייכטום צו פארבריינגן. זיא איז גירעכט! —
 האבן אלע אויסער שמעריל אויס גישריען — זיא רעט מיט אריכטיגן פארשטאנד.
 זאהנשיין איז פערדריסליך גינארין, און דיא גיזעלשאפט איז פאר
 הינאנדער גיגאנגען.

(24) דיא ליעבעס אינגריגע.

שמעריל דער שוהט איז פון זאהנשייגען גלייך צו אשר יעקלין גינאנגען
 ער האט דארטין דער ציילט וויא נויט מיט דיא קארמאקע האלט שלעכט, און
 אלץ איבער דעם ראבינער, נעט ליבער ר' שמעריל — האט עלקע צו אים
 גיזאגט — „וויא גאט איז איך ליב זעט עפעס איין עצה אז דיא קארמאקע
 זאל פארט בייא אונז בלייבן, זיא זאל פון אונזערע הענד ניט ענמיין, איר
 דארפט מיר דערויף ניט בעטן — האט שמעריל גיזאגט — דען מיר איז דאס
 אויך נוגע וויא איך, אז דיא קארמאקע טייג מיין שחיטה אויף פפרות, איך
 וועל שוין איה גיפנען איין עצה, נאר קודם כל דבר מוז איך צו ווישן דעם
 ראבינער מיט זאהנשייגען מאכן אקריג זיי זאלן צו ווישן זיך צו ריסן ווערן,
 און דאן וועט שוין אלץ גוט זיין איך זוך נאר אפיטיל דיא מתלוקות צו
 ווישן זייא צו מאכן.

גינג שוין איך צו פירן אזעלכע אינגריגעס, זאל שוין זיין אסוף פון די
 בלוטיגע קארמאקי — האט דרעוועלע גיזאגט מיט אשוואכע שטימע — גאט פאר
 שווייגט ניט, ער וועט איך הלילה שטראפן דער פאר, און פלייכט בין איך
 דער ערשטער קרפן פאר אייערע זינד, מיין יונגענד איז פאר פינשטערט, איך
 בין אלעפעדיגע ענונה נאך מיין טהייערין מאן, הלואי זאל זיך שוין מיט מיר
 אייער שטראף ענדיגן זיך, נאר זעהט היט זיך פון גאטס צאהרין, ווארפט שוין
 אונעק דעם בלוטיגן גישעפט, איר האט אויסער דעם אויך פון וואגען צו לעבן.
 עס איז דא וואס צו הערן וואס זיא פלודערט — האט עלקע גיזאגט —
 איר איז ניטא וואס צו פאר זיינקען זיא רעט פון היץ, גייא מיין הענעלע מיט
 ר' שמערילן אין איין אנדער ציטער און בייד זיך מיט אים דורך וועגן דיא
 קארמאקע, דיין קעפעלע פאנימאיעט דאך אלץ.

הענעלע האט מן הסתם מסכים גיוועזן אז סעדארף מאכן איין אינגריגע
 צווישן ראבינער מיט זאהנשייגען, דיא ערשטע זאך צוא ליב דיא קארמאקע,
 אויך צו ליב דעם ווייל דער ראבינער גייט אין דעביין אז עס זאל אשידוד גישלאסן
 ווערן בייא זיכל וויינשטאק מיט רעבעקין, און עס האלט שוין דער בייא, און
 כל זמן דער ראבינער איז גוטע פריינד מיט זאהנשייגען קאן זיך קינער ניט
 אריין מישן דאס צו ערניכטן אבער ווען צווישן זייא וועט ווערן איין באזרויו
 וועט מען שוין קאנען מאכן דער שידוד זאל צו קריכן.

שְׁמַעְרִיל הָאָט איר צו גיזאָנט אלץ מיט גענעגניג צו אַרבעטן, אונג אלץ אויס צוא פֿירן .

אויף מאַרנן איז ר' שְׁמַעְרִיל צום דאָקטער סלוצקי אַרײַן מיט דעם אויס רײד דאָס ער איז געפֿעס ניט גיוונד , אונג נאָך דעם אז דער דאָקטער האָט אים גיבאָט וועגן זײַן גיוונד , איז דער דאָקטער מיט אים אין אַנישפּרעך אַרײַן , אונג אלעס ער האָט אין שְׁמַעְרִילען דער קאַנט אַקונד פֿון דער היים , האָט ער אים פֿאַר גילײַגט דאָס ער זאל זײַן אײַן עדות פֿאַר זײַן שְׁוועסטער אונג דער פֿאַר וועט מען אים גוט בעפֿרידיגן .

שְׁמַעְרִיל האָט אים גיענטפֿערט; דאָס ער וואָלט דאָס גערין גיטאָן נאָר דער הינער ראַפֿיגער האָט גיזאָנט אז ער וועט קײַן אײַדין ניט דער לאַזן צו זײַן אײַן עדות פֿאַר אײַער שְׁוועסטער, דער ראַפֿיגער גראַפֿט אײַער שְׁוועסטער וואו ער קאָן נאָר , דריבער קאָן אײַך שױן ניט זײַן קײַן עדות פֿאַר אײַער שְׁוועסטער , שְׁמַעְרִיל האָט שױן אַנג אורחא דער צײַלט אז רעבעקע האָט אים געכטן אײַך נאָכן שְׁטאַרק פֿאַרעט, אונג האָט אים שרעקליך פֿלידיגט , דעם דאָקטער האָט זײַך דער צאָרן אָן גיזונדן וויא אַצונגער „ראַפֿע מוז אײַך געמען פֿון זײַ אלימען ! האָט ער גלשטיגען — נאָר אײַך ווייס ניט וויא אזו געמט מען דיא ראַכע ?

ווען איר ווילט פֿון זײַא נקטה געמען — האָט שְׁמַעְרִיל גיזאָנט — קאָן אײַך אײַך אײַן געצה געבן , נאָר איר וועט דורך דעם מוזן נאָך אַזײַטיגן מענטשן אין בערין אַרײַן מיטן אונג אים אײַך שְׁלעכטעס צו טאָן . ווער איז דאָס דער זײַטיגער פֿערזאָן ? האָט סלוצקי גיפֿרענט .

דאָס איז אַברָהם וויינשטאַק מיט זײַן וון זימל , האָט שְׁמַעְרִיל גיענטפֿערט . זײַער גוט — האָט סלוצקי מיט פֿריידע גיזאָנט — אײַך וויל זײַך טאָקי פֿון וויינשטאַקן אײַך נקם זײַן , ער האָט מיר אײַך שְׁלעכטעס גיטאָן , נאָר זאָנט מיר שױן וואָס איז אײַער געצה ?

די געקסטע זאָך מוזט איר וויסן אז זימל וויינשטאַק מיט רעבעקע זאָהנשױן זײַנען פֿאַר ליבט אײַבער דיא אײַערין , אונג עס האָלט דער פֿײַא דאָס פֿײַא זײַא זאל דער שידוך גיטלאָסן ווערין , נאָר דאָס האָלט זײַך געטוואָס נאָך אַפּ וואָס יזנה זאָהנשױן וויל דוקא אַנישטודירטן , געכטן האָט ער זײַך אײַם גירעט אז ער וואָלט זײַך גליקליך שעצן ווען ער וואָלט פֿאַר זײַן טאָכטער פֿוקסן אַמאָן אין אײַער גלייכן .

נאָר וואָס איז אײַער געצה ? פֿרענט סלוצקי פֿאַר וואונדערט — פֿיליכט צו געמען רעבעקען ? , גײַן , אײַך וויל אויף אַנעלכע ניט שפּײַען .

אײַך מײַן דאָס אײַך ניט — האָט שְׁמַעְרִיל גיענטפֿערט — איר זאָלט מיט פֿלייש אזו טאָן , איר זאָלט שיקן רופֿן צו זײַך אַשדכן , אונג איר זאָלט אים שיקן צו זאָהנשױנען ער זאל אים זאָגן אזו : „דער דאָקטער סלוצקי האָט מיר גישיקט צוא אײַך אײַך זאל פֿאַר אים אײַם שרעקען מיט אײַער טאָכטער אין וועלכע ער איז שטענבליך פֿאַר ליבט , ער וויל איר געמען וויא זײַא שפּײַט אונג

ביים אן אנראסין געלט, דער שדכן זאל מינען אז איר מינט דאס גרינסט, אבער איר מאנט זיך אין בוזין אויס לאבין, זאהנשיין וועט זיך אן דעם אן האפן וויא אן אהישון שטיין, אונ ער וועט שוין זעהן דיא ליבע וועלכע איז צווישן זיין טאכטער מיט וויינישטאקין זאל צוא ערשטערט ווערין, אונ רעבעקע מיט וויינישטאקין וועלן דער פון שרעקליך לידין, אט האט איר שוין אנגקחה פון איינע צווייא פינד, אונ פון דעם ראבינער וועל איך איך שוין מיט דער צייט צו שארין איר זאלט זיך פון אים אויך קאנען נקם זיין, אונ ווען אפילו איר וועט פון היר אפ פארין זאלט איר צוא יונה זאהנשיין אפט שרייבן אונ איר זאלט אים אונטער געבין חשק, אונ דאס וועט זיך ציהען יאהרין לאנג, ווייל זאהנשיין וועט ווארטן בוי ער וועט רעבעקען איבער ריידן, אבער איך זאל דאס ניט מאנס ווערין.

זייער גוט — האט מלוצקי גיזאנט — איר האט דאך עפעס אמניסטרעסקע קאפ, איך האב איך גידארפט האבין לעבין זיך אין שאווע, איר וואלט מיר צוא ניץ קומען אין דיא גישעפטין וועלכע איך סאך אין מיין פאלניצע, איך וועל שוין טאן וויא ער האט מיר גיראטין, אונ טאקי היינט וועט דאס גישעהן, ווייל איך מוז אומגוזאמט אנוועק פארין.

(25) איין גוטע עצה

צווישן זאהנשיינען מיט זיין טאכטער רעבעקע איז אפלוטיגער שטרייט גיווארין, נאך דעם אלעס דער שדכן האט דעם שידוך מיט מלוצקין פאר גילשאנן, זאהנשיין האט מיט סווצקין אויך סונדליך גירעט, רעבעקע האט דאס אבער נאר גיט גיוואלט הערין, אונ זאהנשיין האט שוין אויס גירעט אז אנדערס וועט גיט זיין, אזעמינע קריג איז דעם לעזער גיוויס בעקאנט, ווייל עס מרעפט אפט בייא אידישע עלטערין מיט זייערע קינדער אזעלכע ראזנעגלאסעס, אונ פון ביידע צדדים פעכט מען זיך אמשאראנע (מיט יאוש) דאך אבער איז די קריג שטארק גיוועזין וויא אלע, ווייל זאהנשיין האט זיך שטענדיג גיוואונשן אזא שידוך צו טאן, אונ ער איז גיוועזין איין אופארנער מענטש (עקשוין), אויך רעבעקע איז אין זימלען גיוועזן פערליבט איבער נאמירליך דרום האט זיא גיט גיקאנט פון דאס איריגע אפ מרעטין, אונ עס האט צו קיין פאר אייניגונג בשום אופן גיט גיקאנט קינען, זאהנשיין האט איר אלץ גיוואלט איבער ריידן מאנכע סאל מיט שטראף רייד אונ אמאל מיט ביזין, רעבעקען האט דאס אבער נאר גיט גיוירקט זיא האט טאג אונ נאכט פאר בראכט אין ווינען אונ קלאגין.

זימל וויינישטאק האט פון קיין זאך גיט גיוואוסט איז ער אמאל גינאנגען צו זאהנשיינען אויף אוויזט וויא גיוואונליך, וויא ער איז אבער אויפן שוועל ארויף איז אים זאהנשיין מיט גרויס צאהרין אנטקענין גילאפין, רעבעקע האט אים איבער גיאנט אונ האט זיך גישטעלט צווישן וויא ביידן, זאהנשיין האט איר אבער מיט גרויס צאהרין אפ גישטויסין אונ האט וויינישטאקין דורכין מיר

דורך גלשמידסין אונג האט צו אים גיזאגט : דו זאלסט זיך גיט וואגן נאך אקאר
 מיין מיר צו געפן, מיין טאכטער וועט שוין ערויג גיט זיין דינע, גיי זיך בלשם ד'.
 וויינשטאקין איז דאס וויא אדונער אראפ גיפאלן, ער האט נאר גיט
 גיוואקסט פון וואגען דיא קול האט אים גישאסן, ער איז געבאך אצוטישטער
 צו הויז אונעק, ער האט דיא עלטערין פון קיין נאך גיט דער ציילט, פון דאן
 אן האט ער אים גיזעקן וויא וואהגינג, ער פלעגט רק ארום גיין פאר טראכט
 אונג האט אלץ גיקלערט דיא אונזאכע פון זיין אונגליק, אונג וויא אזו איז דיא
 זאהנע אין איר רעכטן שייגען אין מיטן טאג אונטער גיזאנגען, זיינע עלטערין
 האבין זיך פאר אים גאר געלשטראקן, ווייל ער האט אים גיזעהן וויא א פרה
 שחורה, נייא האבין איבער אים גיזינגט דאס ער זאל זיך עטוואס טונטערין
 „דוא ביזט גיט ווייט כטונע צו ווערין“ האבין זייא צו אים שטענדיג גיזאגט —
 „דער צייל אונז האפט דיא אונזאכע פון דיין אונמוט, אדער גייא אריין צו
 אדאקטער, פילייכט איז עס אפעלער“ ער האט זייא אבער נאר גיט גיענטפערט
 אונג ער האט מיט זייא קיין כאל קיין ווארט גיט אים גירעט.

איין כאל האט ער געהאלטן פון רעבעקען אין ברין, דארטן האט זיא
 אים אים גישריבן די סיבה פון זייער אונגליק, אונג זיא האט אים גישטארקט
 ער זאל בייא זיך גיט אראפ פאלן נאר ער זאל מיט ענגעריגע ארבעטן פילייכט
 וועט ער זיך געפעס איין עצה גיפינען, וויא זיך ארויס צוא דרייען פון דיא
 קריטישע לאגע, פון דאן אן איז וויינשטאק אונטער פרייער גיזארין ער האט
 גירעכניגט וויא פאלד איד ווייס פון וואגען דער אונגליק שטאמט וועל איד
 פילייכט גיפינען איין ראט וויא זיך צו העלפן.

ר' שמעריל וועלכער האט גיוואקסט פון זימלס פערצווייפלונג וויא אויך פון
 וואגען דאס שטאמט, האט אונטער גישיקט איינעם פון זיינע חברה לייט וועלכער
 ער שטעלט זיך בלוועקסט פאר וויינשטאקס אונטער פריינד אונג דאס איז טאקי
 גינוועזן ר' הענאך דער משנים, אונג האט אים שוין גיזאגט וואס ער זאל
 מיט אים ביידין.

וואס ביזטו מיין קינד אזו אונטמהיג? — האט ר' הענאך גיזאגט צוא
 זימלען — בייא דיר דארף דאך פאלד אין אנטעט שעה זיין תנאים מיט יונה
 זאהנשיינס טאכטער, טוא פון וואס ביזטו אזו אונרוהיג?

איר זייט דאך פארט מיין אלטער גוטער פריינד — האט זימל גיזאגט —
 איר זייט דאך מיין אמאליגער רבי פאר אייך סוז איך דאך זאגן דעם אמת,
 איך וועל פאר אייך אים גיסן מיין הארץ, איר זאלט וויסן אז עס איז נאך
 ווייט צו תנאים בייא מיר מיט רעבעקען, אונג זימל האט אים דער ציילט דיא
 גאנצע גישיכטע פון אליף ביז תיף.

דיא עקט זיך מיין קינד גאר אונזיסט אפ דיא הארץ — האט ר' הענאך
 גיזאגט — איך האב פאר דיר גאר אפראסטע עצה, היות וויא דער גאנצער
 ככשול איז ביינער, דער דאקטער סלוצקי, אונג איך האב גיהערט אז ער איז

איין

איין ארינמליקער מענטש, ער וועט ניט משיג גבול זיין דעם צווייטן, אונ ווען ער וואלט וויסן אז דוא מיט רעבעקען האבן זיך האלט וואלט ער גאר מעיקרא דעם שידוך ניט אן גיהויבן צו ריידן גאר קער ניט ער ווייס ניט ווערט ער גאר אן גירופין אשווג, אבער ווען אים זאל איצטער נודע ווערן פון דעם ענין וועט ער פלל וכלל ניט וועלן הערן אונ זעהן דעם שידוך, פון איז מיין עצה דוא זאלקט צו אים אריבער פארן קיין שארוע דארטן זאלסטו אים מציע זיין דעם גאנצן ענין פון אייער אהבה מומים קדמונים, אונ ער וועט גיוויס האבן א הרטה אויף עבר אונ ער וועט נעמען אקבלה אויף להבא אז ער זאל וועגן דעם שידוך גאר ניט ריידן, אונ דענסקטמאל וועל איך שוין אויף דיר זאגן שמה בחור בחלקך, אט אזוי איז מיין עצה אונ אויב דוא וועסט מיר פאלגן וועט זיין אנווער סוף.

דיא עצה איז אין דער אמתן זימלען גיפעלין, ער האט ניט גיזאקט אונ איז קיין שאווע אנועק גיפארטן אין גיהים אז גימאנד האט גיוואקט פון זיין אפ ריידן, אויסער ר' שמעריל מיט ר' הענאקן.
 ר' שמעריל האט טאקי גלייך אנועק גישיקט אברוף צוא סלוצקי דעם דאקטער קיין שאווע, אונ האט אים אן גיזאקט אז זיין רעכטער פינגר קריכט אליין אריין אין זיין פאסטקע, ער האט אים גיפעטן ער זאל שוין זעהן אים דארטן התונה מאכן ער זאל שוין אפילו ניט קומען צו קבורת ישראל.

(26) דיא דרייא ראווערענע

תשעה הלקים מן הכסף יורו לכל רוח
 להחיות כל שוכני יין כל זוללי בשר
 סימין הבעל מאקסי, וכשמאל — מוצר העיר

ועל גביהם חרב — כלם שארי בשר
 תשעה הלקים יתנו לעזאזל והעשירי יהי קרש
 לרפא את נגעי הבשר
 (סדר כפרת לבעל פאקסי צד 74)

דאס פאר שטייט זיך אז צייט בייא אונז אין פנעבסוף האט זיך פאר זאמילט א אידישע קהילה, האט די פלייש קארנאבקע אן גיהויבן צו עקסיסטירן פון דיא ערשטע שעה, דען א אידישער ציבור אן אקארנאבקע האט אפנים וויא אשטיינער אמלסט אן אראפניק, אונ דיא קארנאבקע איז אלע סאל גילענין אין קהלשע הענט אונ קיין יחיד האט פשוט אופן ניט גיקאנט צו קומען צו איר, דען לבד וואס עס פלעגט אויס גירופין ווערן א איסור הגדול מיט שופר בלאזן אונ מיט שווארצע ליכט אז קיינער פאר דיא קארנאבקע ניט נעסען פון דומע אז ער האט ניט קיין רשות אונ קיין ראווערענאקט פון קהל, האבן נאך דיא קהלש לייט גימאקט אמיטיל אז קיינעם זאל טאקי ניט ליינען די קארנאבקע צו נעמען פון דומע, אונ דאס איז דער מיטל: דיא אומווערזיטע קינדיגנע פון דער רעגירונג איז זייער קליין גיוועזן מער ניט וויא זעכציג קאפ פון אבהמה

(אראווערענע איז, דעם וואס דיא שמאט מרויס אן צו נעמען איין סארג, אונ דער דאווערענע סאר דעם גישעפס פאר זיך ניט צו נעמען גאר ער מוז זיך בעגנין וויא קהל הייסן אים.

דקה (ארינד) ארוביל פון אנסה (איין אַקס), פינף קאפ' פון אקעלביל צוויי קאפ' אנאנד אהאלבע קאפ' אהון, נאך אזו איין קונדיציע נאך האט מער ניט גילוינס צו צאלן אין דוקע וויא טווינד רוביל אַאָהר, היינט אז קהל פלעגט געבן צוועלף הונדערט רוביל אַאָהר האט דאך שוין קיינער זייא ניט גיקאנט אריבער שטייגן, דער נאך פלעגן זייא ארויס געבין זייער קונדיציע מיט א איסור וויא עס גיהער צו זיין אז די קצבים זאלן צאלן צוויי רוביל פון ארינד, דריי רוביל פון איין אַקס, פינף אונ צוואנציג קאפ' פאר אקעלביל, צעהן קאפ' פאר אנאנד, דרייא קאפ' פאר אהון, אונ מעפלעגט צווישן זיך מאכין אַאָהר אין בית המדרש אונ דער מארג איז נאר גוועזן-לפנים, אבער ביזא זייא איז שוין גוועזן פריער גיקאנצעט מיט זייער שטענדיגן בעל קאראבקע, אונ וויפיל איינער האט גיגעבין האט אלץ דער שטענדיגער בעל קאראבקע איבער גישטייגט, אונ ער פלעגט ניט געבין וויא ער האט אריין גישטייגט נאר וויא ער האט שוין פריער מיט קהל אפ גימאכט אונטער פיר אויגן היינט: דיא צווייא אָדער דרייא קעפ פון דיא באפוטאמין צו עטליכע הונדערט רוביל, דיא שליסטעזאלניקעס צו פינף אונ צוואנציגער חתיסה געלט, בלינצעס גענדזליך אונ פסחדיגע שפירעט פאר אלימען אנאניך יאהר, אונ דאס איז שוין גוועזן אַאָהר וויא אַאָהר אַבייגיל, אונ ווען איינער פון דיא באפוטאמין האט זיך פאר נאראנעט אז ער דארף דעס יאהר אַאָהר אַאָהר מאכין איז דער חזבר ניט גישטאנען אום נאך אהונדערטר, איי וואו פלעגט מען געסען מיט וואס אין דוקע איין צו צאהלן פאר די קאראבקע? מעפלעגט זיך שוין איין עצה געבין, מען האט גימאכט קליינע קאראבקעליך פון ליכט וויין גאזע, אונ דער מיט האט מען גידעקט אין דוקע פאר דיא פלייש קאראבקע, מיינט איר אַאָהר שיינער לעזער אז מעפלעגט אכטונג געבין אז פון דיא קאראבקע געלט זאל זיך האמטש אַאָהר רעכענן פון דיא רעמונגענט וועלכע עס קומט פון שטאמ? זיין! זאל גאט אויס היטן, ווער איז דאס מחויב צו קוקן אויף קהלשע אינטערעסן מעצאלט אַאָהר שכיחות וועמען ער זאל דרויף אכטונג געבין? וואס מיהאפט אליין ניט האט מען ניט, דרום ניט קיינער דרויף ניט אכטונג, אונ עס איז מאקי גוועזן איין גאלאנוא וועלכער האט אויף גיקליבין היפשע עטליכע טווינד רוביל פון נאנצין אויערד אונ האט גימאכט אַאָהר.

אזו איז שטענדיג צו גינאנגען מיט דיא היגע קאראבקע, אלע דרייא אָדער פיר יאהר האט זיך גיהערט דער שופר בלאזן פון דעס איסור הגדול. דיא אלטע בעלי קאראבקעס גידייגן איד שוין ניט, נאר אין מיין דור ווייס איד מער ניט וויא פון אַאָהר זעקלין ער איז שטענדיג דער היגער בעל קאראבקע, דאש גידייגן איד גראד, יע — אז אַאָהר האט זיך גיפונען אינגאנצן וועלכער האט דיא קאראבקע פון דוקע ארויש גינטען אן קהלס רשות, ער האט אַאָהר דער נאך פאזוועלעט מעזאל מאכין אַאָהר אונ ווער עס וועט געבין מער צו אים וועט דער גישעפט גיהערין, נאר ער וויל דערויף אכטונג געבין

דאש זאל צו זיין אריינמליך אן תאם לאם, נאר וויא מיניט איר רבזתי? אשטאמט
 נועט שווייגן אזא איינגאנג, דיא ערשטע זאך האט מען אים אין שטוב אריין
 גישיקט אאיסור, אונ אז דאש האט אויך גיט גיהאלפן, האט מען גימאכט
 אאיסור אז קיינער טאר קיין פלייש גיט עסין אפילו שבת, דער גאנצער עולם
 האט דעם גור אהנינומען, אונ מעהאט טאקע קיין פלייש גיט גיגעסין אפאר
 ה'שים ביו עש איז דעם יונגאך דעם עזר איסורניק מיאום גווארין צו לייענדיג
 געלט צו דער קאראבקע אונ ער האט זיך דער פון אפ גימרייסילט, אונ דיא
 קאראבקע איז צוריק אין דיא קהלשע הענט אריין גיפאלן, אונ ר' אשר יעקל
 איז ארויף אויף זיין מלכה בכראשונה אונ פון יענס מאל אן גיפניט זיך שוין
 גיט מער קיין יונגאך אפ צו טאן זא איין גבלה.

דאך איז ר' אשר יעקלן דער גוטער ביסין גיט איינגינגען, ווייל ער
 איז גינייט גוועזן מיט דיא קצבים גוט צו לעבן, אונ אז אקצב האט גיקילעט
 אקלייגעס עקסעלע דאר וויא אשפאן האט אמאל פארט אויש גיווייגט ביי עלקען
 זיא זאל אים איין לאזן אנגלדין פון דריי רוביל, אויך האט מען גיט גיקאנט
 אנפאצן אקצב ווען מעוויל, דען ווען מעפלענט זיי גוט צו קוועצין האפן זיי
 גישריען; מיר לויפן צום זאנדארמסקין מאיאר מאסערין אז מענעמט בייא אונז
 פערעבאר דאש היישט מער וויא דיא קונדיציע דער וועלכער פלעגט דאס סמייען
 פון מויל ארויש צו היידן האט שוין אפילו גימאנט ווידוי אפ זאגן, מעהאט
 אים דיא קצבת גיאסערט ביו ער האט זיך שוין גוט מתנדה גיוועזן, נאר דאך
 איז דאש פארט קיין וויגאדע גיט פאר אבעל קאראבקע אז ער קאן גיט דעם
 קצב דיא נשסה ארויש קוועצין, דערום האט אשר יעקל פאר רופין צו זיך
 קהל אונ האט זיי גיבעטין דאש זייא זאלין אפ חתמענען אפאפיר אז מעפארלאנגט
 דיא קונדיציע גרעסער צו מאכין דריי טאהל אזו פיל, אונ ווען דאש וועט
 אומווערנעט ווערן, זאל מען דאש פארלייקענען פון שטאט אונ מעזאל זאגן אז
 מעהאט דאש אקאזעט, בכן וועט מען אנגעבין נאך אפאפיר אז צו דיא
 קונדיציע וויל מען אויך צאלין פונטאווייע דאס היישט פון יעדער פונט פלייש
 אקאפיקע, אונ דאש וועט אויך גיוויש אומווערנעט ווערן, אונ בכן וועט קיינער
 גיט וויסן פון דעם אפצאלונג פון רעז גור פון דיא פונטאווייע, וועט דאך קיינעם
 גיט לייענען צו צאלין אין דומע אזו פיל געלט וויפיל מיר אונ מיט אזא איין
 אופן וועל איך ווערן אבעל קאראבקע אויף ווייטער, אונ חתימה געלט וועט
 פאצאלט ווערן זייער רייד, אונ איך וועל שוין קאנען רייטין אויף דיא קצבים
 וויא איך וועל שוין אליין וועלן.

ר' אשר יעקלס פלאן איז באלד גישעהן, אונ עש איז טאקע אומווערנעט
 גיווארין דיא קונדיציע אי פון רעז אי פון פונט, אונ קיינער האט מער גיט
 גיוואקט וויא פון פונטאווייע.

קהל האט זיך גישלייערט דער צו צו מאכין אאיסור אז קיינער טאר פון
 דומע דיא קאראבקע גיט געמען גור דער דאווערענען, אונ דיא דאווערענאקט
 זאל

זאל מען געבין ר' אשר יעקלין ווייל עס קומט געלט... אונ ער האט שוין אפארטיגן פתב כתוב והתום אז באם לאו איז דיא פלייש פבשור חזיר, נור דער שמועס וועלכער איז גיוועזן ביא זאהנשיינען אין הויז מיט דעם ראפינער וויא מיר האבן פריער גישריבן האט זיי גאר דיא קעפ מבבלל גיוועזן, ווייל ער האט גאר גיזאגט דיא קאראבקע מבטל צו זיין, אונ דאן וועט דאך באמת דיא שטאט אומגליקליך בליפן (?) (בן איז גיבליבן בייקהל אז מעזאל דא זאהנשיינען מיט דעם ראפינער אויך אונטער האנפענען, מעזאל זיי אויך אריין שטעלין פאר דאווערענע, אונ דער פבוד וועט זיי גיוויש פאר בלענדין אז זיי זאלן שוין פאר די קאראבקע האלטן שטאל אונ אייזן, אונ דאס האט זאהנשיינען קיינער ניט הישד גיוועזן, ער זאל חלילה וועלין נהנה זיין פון קהלשע געלט, ווייל מעהאט גירעכיגט דאש דיא עהרע לוסט (תאות הכבוד) וועט אים דער צו ניט צו לאזן ער זאל זיך מיאוס מאכן מיט קהלשע געלט.

אין דיא ערשטע זאך האבן זייא טאקע גימראפין, דען וויא מעהאט זאהנשיינען אנגיזאגט אז ער אונ דער דוכאוונער רב אונ דער ראפינער וועלין אלע דביי דאווערענע זיין דיא קאראבקע פון דומע צו נעמען, האט ער שוין צו דיא קאראבקע מסכים גיוועזן, אונ האט גיחישין אויש רופן אאיסור לעפין אספר הורה אז קיינער אויסער דיא דאווערענע טאר דיא קאראבקע ניט נעמען פון דומע, אונ האטש דער איסור איז אגרויסן טייל פון שטאט ניט גיפעלין, דאך האט קיינער איין ווארט ניט גירעט טייל פאר זאהנשיינען האט יעדערער גיצייטערט, אונ קיינער איז טאקע אין דומע ניט גיגאנגען דיא קאראבקע צו נעמען נור עס איז גיבליבן בייא דיא דאווערענעס אונ טאקע זייער וואלוויל, אונ דעם אידישין טארג וועלכער עס פאדארף זיין אין בית הסדרש האט מען אפ גילייגט ביי דער טארג וועט שוין אומטווערעט ווערן אין גופערנע.

(27) צום דירעקטער פון גומנאויע.

איין מאל אין אבינדם צייט איז זיך גיזעסן הער דאקטער סלוצקי אין זיין צימער, ער איז בעזארנט גיוועזן וועגן זיין שוועסטער טילא וועלכע ער האט ניט גיהאלפן מיט זיין בייזע קיין בענעכסוף אה פראקליאטיי שוידר! האט ער אויש גישריען מיט זיך היידינדיג — דא וואו אאיד מישט זיך אריין איז אצדה, איך וואלט לאנג אומגיבטיין דעם סלוי מיט. דיא פאר סאמטע גידערים, אונ דאן וואלט שוין מיין שוועסטער פרייא גיוועזן, גאר פרישאל צארט! עס האט זיך אריין גימלשט אאידעלע פארך אברהם וויינשטאק אונ האט מיר צו שטערט מיין גאנצן פלאן, אה ווען איך וואלט אים אויף מיין יעצטיגן צארין אין סינע הענד גיבראגן דאן וואלט ער שוין פון סינע הענד ניט ארויש אלבעדינער, דאש איז אביסיל אזידאווערענע מעקאן זייא גאר ניט אויש באראניען, אין דעם האט סלוצקיס דינער אברף אריין גימראגן, דעם פרוף האט יעצט דער פאטשטעליאן אריין גימראגן! האט דער דינער גיזאגט אונ אז ארויש.

פון בענעפסירף — האט ס'לוצקי צו זיך אליין גיזאגט — גיט וועגן מיין
אנגישטעלטן שידוך, אט דיא שטיקעלע נקמה היילט מיר מיין הארץ, ווען
גיט אברהם וויינשטאק אליין האט לכל הפחות זיין זון זימל דורך מיר צרות,
איך וועל מיין פערעפיסקע פון דעם פאלשן שידוך פארט מ'רייבן, אום דיא
פאר פערליבטע זאלן אס ווייניקסטן פיל שטערצן האפן, ער האט דעם ברף
אראספעצאטעוועט אונ האט איבער גילעזן מיט אפריידע, „אזו וועט דער שעפט
פאלד קומען“ — האט ער צו זיך גיזאגט — „דוא מאַנסט שוין זימל ווידוי אפ
זאגן איידער דוא פאלסט אריין צו מיר אין דיא הענט דוא וועסט שוין פון מינע
הענט עוויג גיט ערלייזט ווערן, נוא ר' שמעריל איז אמאלאזיגע, ער קאן פירן
איין אנטערעס, דאס איז אהעלד אויס צו פירן אז זימל זאל צו מיר אליין אין
דיא הענד אריין קומען, ער וועט אליין אריין קריבן אין מיין געץ וויא דער
ביבער, אונ שמעריל האט גאנץ גוט גיטאן וואש ער האט דאש מיר אנגיזאגט
פדי איך זאל זיך קאנען מינשט זיין וויא אים אויס צו פריינגען, נור שא — ער
וועט דאך פאלד קומען זיין פאנענד וועט דאך גלייך קומען, ס'לוצקי פאס מוט,
עמפפאנג אים פאר איין ווילקאמין גאסט מיט אפריינדליכן גיזוכט ער זאל גאר
גיט קאנן פאר שטיין אונ אנטערקין, אונ נאכהער וועל איך אים מיט אמאל אריין
חאפן אין מיין געץ פון וועלכין ער וועט שוין גיט קאנען אנטרונגען ווערן“ —
אזו האט ס'לוצקי מיט זיך גירעט, אונ אין דעם איז אריין זיין דינער אונ גיזאגט:
„א'שיינער יונגער טאן פון דער שטאט בענעפסירף דאקלאדעוועט זיך צו אייך ער
הייסט זימל וויינשטאק“, „זאל ער אריין גיין“ האט ס'לוצקי גיזאגט.

אין אנוילע ארום האט זיך פייא ס'לוצקין אין צימקער גיטוויין זימל
וויינשטאק, דער דאקטער האט אים פריינדליך עמפפאנגען, אלעס גיפירדיגע
פון איין שטאט, ער האט אים גיטראקטירט מיט זאפטין, אונ אלעס זיי האפן
זיך אונטרוועקסילט דיא ערשטע עטליכע פראגעס אלעס גוטע פריינד, האט אים
ס'לוצקי גיפרעגט; וואש איז אייער טאן אין שאווערע? וויינשטאק האט אים
גיגענטפערט; מיין קומען איז גיט קיין שאווערע נור צו אייך זעלבסט, אונ אלעס
דר דאקטער האט אים מיט פערוואונדערונג גיפרעגט; וואס דארפן זיי מיר? אונ
מיט וואס קאן איך איהנען דינען? עש וועט מיר העכסט פרייען ווען איך
וועל עמוואס נוסעס קאנען פאר אייך טאן, נור ערקלערן זיי מיר אין וואש
בעשטייט אייער פערלאנג?.

מיין פערלאנג פון אייך מיין הער — האט זימל גיזאגט — בעטרעפט דיא
ווערדע פון מיין גאנצן לעבן, אן אייך היינט אפ מיין שיקואל, נור דאש
אייך די'פילד צו ערקלערן מוז איך אייך עמוואס פון מיין ביאגראפיע פארשטעלין.
אייך וועל אלעס פון אייך מיט פערנגיגן, — אויס הערן, — זאגט
ס'לוצקי — אונ ווען נור מעגליך וועל איך אייך אס בעסטן דינען הער וויינשטאק
דאס מוז דאך אייך אויך בעוואוקט זיין — האט זימל אנגידיבן א
ערצילן — אז איך האב זיך ביי מינע געלטערן, איין איין איינציג אפ גישטעלע

פון דיא צעהן קינדער וועלכע זייא האפן גיהאט, דערום איז דאך לייכט צו פארשטיין אז איך האב זיך געצייגן וויא אפן יחיד פיי מיינע רייכע עלטערן עם איז קיין פארניגניג ניט פארטהאנדין וועלכין זיי האפן פאר מיר ניט דער לאנגט, מעהאט מיר ניט גלאזן גיין אין חדר צו ווישן נאך קינדער נור זייא האפן דעם בעסטן קלמד פאר מיר אליין אפגידונגען, מעהאט פיר מיר ועלפסט אלעהרער אראב גיבראכט, נור מיינע עלטערן האפן געלויבט זינה זאהנשיין דאס זיין טאכטער רעכעקע זאל אויך דעם לעהרער פאזוכן גלייך מיט מיר, ווייל זיא איז איין אדעלעס קינד גינעזון איז דער צו אלעם קינדער זיינען מיר ביידע בעפרינדעט גינעזון.

לעהרענדיג בייא איין לעהרער איז אונזער פריינדשאפט גידאפילט גינארין, מיר האפן ביידע גלייכע פיייהיגקייט גיהאט צום לערנען, דיא אוראקעס האפן מיר ביידע צו זאמען גימאכט אויך האב איך איר גילערניגט דיא העפרייאישע שפראך וועלכע זיא האט זייער גיגארט צו קאנען, אונ ביסלכווייס זיינען מיר בערבונדין גינארין מיט פריינדשאפט אז עש איז אונז שוין גינעזון שווער דער שיידן זיך אויף אייניגע שטונדין, נור אונזער פריינדשאפט האט דאן גיט גיהאט אבאראקטער פון ליבע ווייל מיר זיינען דאן נאך יונגע קינדער גינעזון, מיר האפן קיין זאך ניט פארשטאנען, נור מיר האפן גישפירט אז בייא אונז איז איין הארץ אונ איין זייל, אזו האפן מיר זיך צו זאמען גיהאדענעט פון אונזער אכט יאריגן עלטער ביז אונזער פופצענטן יאר אונ אונטער דער צייט האט זיך אונזער פריינדשאפט וואט פון טאג גישטארקט, אלעס מיר זיינען נאך קינדער גינעזון האפן אונזערע עלטערן גיזאנט אויף אונז קוקנדיג, „סעעט אז דאש איז אבעשערטע פאר“ איך האב אבער דאך ניט פארשטאנען דעם בעדייטונג פון דיא ווערטער ביז מין זעקצעטן יאר, דאן האפן זיך אונזער גיפילן אונגינעקסילט, אונזער קינדערשע פריינדשאפט האט זיך אונגיפטיין אויף איין אינטערעסאנטע ליבע, אונ באהער איז דאך לייכט צו פארשטיין וויא שטארק אונזער ליבע איז גינארין ווען זיא איז גינעזון גיפלדאכטן מיט אסך יארן, אונ נאך מער האט מיר דיא ליבע וואספלאסענאיעט דיא פאלגינדע סאבייטע.

איין טאל בין איך שטארק קראנק גינארין, דאס דיא ערצטע האפן מיינע עלטערן שוואכע האפענונג גינעבין אויף מיין לעבן, מיינע עלטערן זיינען פון ענפּט גפּש שיר פון זינען גיט אראפ, אונ דערום האפן זיי מיין קראנקהייט גיט גיקאנט אויף פאסן.

נור רעכעקע האט מוט גיפאסט, אונ האט מיר דיא גאנצע צייט פון מיין גילענער זייער פינקטליך אויף גיפאסט, אונ זיא פלעגט מיינע עלטערן טרייסטן מיט אירע ויסע רייד, דאס זייא זאלן גיט ווינען, אבער זיא אליין פלעגט זיך פון זייא אפּקערן אונ טייכין מרערין האפן פון אירע אויגן גיפלישט, סעקאן זאגן דאש זיא האט אין דעם פּערלויף פון מיין קראנקהייט זיך גיט גיליינט

שלאפן

שלאפיו, נור ויצנידיג לעפין מיר אונ קוקנדיג מיר אין דיא אויגן פלעגט
 זיא גיט ווילינדיג אנדרעמילט ווערן אויף אקליינע וויילע, אונ איר מיהע איז
 גיט אומזונקט גיוועזן, דען דיא ערצטע האפן פרונזאעט אז נור דער אויף
 פאסונג האט מיר פון מיין גיפערליכע קריינג גראמירט, איר פריידע וועלכע זיא
 האט גיהאט ווען איך האב זיך אנגיהויפן צו בעסערין אין גיוונד, אירע פריידן
 מרערין וועלכע זיא האט דאן פער גאסין גייט מיר נאך יעצט אויך פון
 זינען גיט ארויש, אונ מיין הארץ ווערט גיפלאמט מיט ליבשאפט ווען איך דער
 מאן זיך דאש, אונ ווען איך האב איר גידאנקט פאר איר אונזאמירליכע מיהע
 וועלכע זיא האט גיהאט ארום מיר האט זיא מיר גיאנטווארטעט מיט אירע
 זיסע ווארטן; דוא ברויכסט מיר גיט צו דאנקען, דען אלעס וואש איך האב
 גיטאן איז דאס מיר בעזאנג גלייך וויא דיר, וואש וואלט מיר נוצין מיין לעפין
 ווען דוא וואלסט גאט בעהיט גיט לעפין בלייבן, צו דען דארף דיא הארץ
 אפ דאנקען דיא הענט פון דעם זעלפין מענטשין דער פאר וואס דיא הענט
 האבן דיא רפואות צום מזיל דער לאנגט דיא הארץ צו היילן? ווען דיא הארץ
 וואלט אפ גישטארבן וואלטין דיא הענט נאך פאר דער גיט גילעבט, די זעלבע
 ברויכסטו מיר אויך גיט צו דאנקען, מיר ויינען ביידע וויא איין קערפער, אונ
 ווען איין האלבער קערפער זאל אפ שטארבן איז גיט מעגליך דער צווייטער
 האלבער קערפער זאל בלייבן לעבן, אונ ווען יא — וואס טויג דער לעבן?
 פון דאן אן בין איך איר מיט לעבן שולדיג גיבליבן, דער סלומשאיי האט
 אונזערע הערצער צו זאמען גישמיט וויא מיט איינערנע קלאמערס, איך האב
 איר דאן צו גישווארן טרייהייט אויף מיין גאנצין לעבן, אונ איך בין גאטאו
 מיין לעבן צו אפפערן נור צו איר דאש מינדעסטע שלעכטעס גיט צו צו לאזן,
 אונ דאך האט אלץ אונזער ליבע גיהאט איין גארזונעם וויד נור וויא
 אפארמיליארנע פריינדשאפט, אבער אין הארצין האט גיבליהט איין פלאמינדע
 אינטערעסנע ליבע.

נאך דער בין איך אין וואלאזין גיפארין, איך האב דארטין אהיפשע
 צייט גילערניט, אונ אונטער דער צייט איז צו ווישן אונז דיא ליבע גינאנגען
 שריפטליך, אונ ווען איך בין פון וואלאזין צו הויזע גיקומען האבן מיר שוין
 גיט גיקאנט פרעסין דיא ליבע פון אונזער פריינדשאפט אויפן הארצין,
 מיר האבן זיך די ליבע ערקלערט אונ מיר האבן ווידער סאלס זיך צו גישווארן
 אויף טרייהייט דאס מיר מוזין אנווענדין אלע קרעפטן צו פערציניגט ווערן
 אויף עוויג, אונזער ליבע איז אויך אונזערע עלטערן בעקאנט גיווארן, אנפאנגס
 האט זאהנשיין דערין גיהינדערט, נור ווייל רעבעקע איז פון די הארץ קלעמענעס
 גיפערליך קראנק גיווארן אונ איך האב איר גילעגער אויף גיפאסט אלעס וויא
 איך בין שוין אפזאעט, האט שוין זאהנשיין אויך גימוזט גיט ווילינדיג מסכים
 זיין דער צו, אונ פון דאן אן האבן מיר קיין סאפראמיוולענע (מניעה) גיט
 בענעניגט, מיר האבן שוין אין אונזער גליק גיט גיצווייפילט, דער גליק

איז שוין גינעזין וויא אויגערער איין סאבסטאנענאסט.

נאר אויגער זאדנע איז אין איהר רעכטן אויפנאנג פערדונקעלט גינארין,
 אויגער שיקנאל האט זיך צו אונז גינענדעט מיטן שווארצין זייט, פלוצלונג
 איז אויגער מארנן שטערין אראפ גיפאלן אין דער טיפער העלע; איר פאטער
 זאדנעשין האט צו ווישן פער נאנדער גישייד וויא מיט איין איינערנע וואנט,
 עס איז מיר שווער אויס צו דריקן מיט מין מונד די שרעקליכע שטערצין
 וועלכע מיר ליידן ביינע, איה וואלט שוין געוויס ביי יעצט גיט גירעכינט
 ווערן אין דעם צאהל פון לעפעדיגע, ווען עס וואלט מיר גיט אריין שיינען
 אשטראל האפענונג אין מין פאר וואונדעט הארין, דער שטראל האפענונג שיינט
 מיר פון אייער זיטע מין הער! דיא אורזאכע פון זאדנעשין שטערין אין אויגער
 גליק, איז נור ווייל איין פרויטווערפער האט אים פארגישטעלט אפארטיי פאר
 זיין טאכטער רעכעקע אייך מין הער? איה גלויב דאס אויגוויסנד פון אויגער
 ליבע איז אייך דיא געניע אייך גיפעלין — אונ ווייל זאדנעשין האט פער אויס
 רעכענונג מיט אייך זיין טאכטער גליקליך צו מאכן וויא מיט מיר, האט ער
 געשטימט אויגער געשלוס צו ערניכטן, אונ מיט אייך איר צו פעראיניגן.
 דערום גין אייך צו אייך מין הער גיקוסען פון אייך מין לעבין אויש
 צו געטן מיט גינאדע — דא איז וויינשטאק גלוצקן גיפאלן צו דיא פיס אונ
 דעהמוטיג גיזאנט — ערפארעמט זיך אויף דעם לעבין פון אויגין קענטשין אויף
 וועלכין עס היינט דער לעבין פון זיינע צארטע עלטערין, האט מיטלייד מיט
 אויגנעם קינד אטייכען פון אכטצעהן יאר, וועלכע עש וועמגינייש טרויערין
 דעם נאנצין לעבין נאך איר גיליכטן, יעצט זייט איר אדאקטער וועלכער קאן
 מיט איין ווארט אייניגע טרופעס לעפעדיג מאכן, אדער האלב גישטארבענע
 אין גרוב אריין שטויסן.

דער בורלאנט שיינט פאר אלעמען ווער נור אויגין האט, דערום איז
 גיט קיין וואונדער וואס רעכעקע גיפעלט אייך, אגער איר כוזט וויסן דאש
 דער בורלאנט איז שוין איין גיפאסט אין אפרעמדינס הארין וועלכע גיהער גיט
 צו אייך, רעכעקע ליבט מיר שטערבליך — דאש קאן איה צייגן מיט דיא
 פרוי — זיא איז שוין איין גיפלאנצט בייא מיר אין הארצין, קאן דיא גיוויקסע
 פרוקטפאר זיין ווען קענאל איר אויס ווארצלען פון איר אקלים אונ איינפלאנצן
 אין גאר איין אנדערין פערשיידענעם אקלים וועלכין איר נאטור ליידעט גיט?
 דיא גיוויקסע וועט נור וועלכין אונ וועט קיינע נוצין בריינגען, זא וועט רעכעקע
 אייך קיין פערגעניגן שאפן ווען איר וועט זיין פלאנצן ביי זיך, דער פלוס
 וועט נור צו וויאנעט ווערן אונ ער וועט זייא גיט גישטאק ריכין, זייא וועלן
 נור מיטלייד האפן קוקנדיג וויא דער פלוס ווערט פאר דארבין, דערום לאזט
 געסער דעם פלוס וואקסן אויף זיין שטעלע, פליקט גיט אפ אוינגע זעלע פון
 דיא ארעמס איר גיליכטן, אונ זייער זעלין וועלן אייך עוויג זענגען, אונ איה
 גין דאש דירעקט גיפארן צו אייך, ווייל איה האב זיך פארויזכערט אויף אייער

ביינעם פאנוועסט, אויף אייערע אדעלע גיוויסן דאש איר וועט קיין שלעכטעס ציטן מאן ווען איר זייט נאר אים שטאנדע צו טאן גומעס.

איר האט מיר מיין הארץ גיריט מיט אייער ערציילונג — האט סלוצקי גיזאנט — איר מאנט מיר גלויבן אויף מיין עהרע ווארט, דאס ווען איר וואלט וויסן אז רעבעקע איז שוין פערליבט, וואלט איר וועגן דעם גאר גיט אנפאנגן צו ריידן דער מיט אייניגע מענטשן שמערצן אן צו טאן, אונ יעצט וויא איר האט שוין מיר אלעס ערקלערט, ווינשע איר איר פון מיינער זייטע עוויגע גליק מיט אייער פערליבטע רעבעקין, אונ איר מאנט וויסן דאש איר זייט דער גליקליכסטער אין דער וועלט מיט דעם וואס איר רעבעקעס ליבע ערייכט. מיר איז עס זייער פאנק וואס איר האב אונרויסנד אייד שמערצן אנגימאכט, אבער דאס איז מיין טרייסט דאש דורך מיר וועט אייער צוקונפט מער פערזיסט ווערן, דען דאס וואס עס קומט אן שווערער איז עס אלץ אנגינעהמער, דערום קאנען זיא שוין זיכער זיין דאש פון מיינער זייטע וועלן זיא שוין מער קיין הינדערנישע גיט בעגענגען, איר שרייב שוין פאר איר אין דיא אויגן איין בריוו צו זאהנשיינען אין וועלכין איר וועל זיך אקאנצאטעלנע ענדזאגן פון דער פארטיי.

אז גוטער מענטש! האט ווינשטאק אויס גישריען — מיט וואס קאן איר איהנען דאפיר אפ דאנקען? מיין מונד איז גיט אום שטאנדע אויס צו דריקן אמטויזנדע טהייל דאנקבארקייט מיט וועלכע איר בין אייד אפיזאזאן, גאר דאס איז מיין טראקט דאס פאר זא איין האבגיפיליקן מאן וויא איר זייט איז דאס אלץ גיגונ צו דינען אנשטאט אדאנק, ווען איר זעהט ביימליך דאס דורך זיי פיינען אייניגע זעלין גירעטעט גיווארין, דער פון אלץ וועט איר העכסט צוא פרידן, איר וועט שפידן גיוויסנס פריידע, ווען איר וועט זיך ער אינערין דעם יעצטיגן וואלטהאט מיט וועלכין איר האט גירעטעט אייניגע מענטשן פון אומגליק, אונ איר האט גיט גיקוקט אויף אייגענע גוצין אונ וויגאדע — דינעס האט זימיל מיט היץ אויס גירעט, אונ פון זיינע אויגן האט גשפריצט פיייערדיגע גליקין, ער איז דער באיי גיוועזן גאר אויסער זיך פון פריידע אונ ענטציקונג.

סלוצקי האט טאקי גלייך אב גישריבן צו זאהנשיינען איין אמקאזאטעלנעם בריוו, ער האט אים גיגעפין זימלען איבער לעזן אונ זימלען איז דאס העכסט גיפעלין ער האט דעם בריוו פאר זינעלט, אונ האט אים דעם דינער אפ גיגעפין ער זאל עס אויף דער פאצט אוועק טראגן, דער דינער האט פסטעקט דעם דאקטערס וואונק, דאס ער מיינט גיט דאס וואס ער הייסט אים, דרום האט ער דעם בריוו אין קעשענע פאר קוועצט, אבער זימיל האט קיין זאך גיט פסטעקט, ער האט גילויבט, דאס וואס מירעט מיינט מען, אונ דרום איז ער העכסט צו פרידן גיווארין מיט דעם.

גלייך נאך דעם האט זימל גיזאנט צום דאקטער: יעצט קאן איר שוין נאנץ

רוהג צו הויזע בייזן אייך פֿערבאָנקענדיג, אונ איך מוז מאַקי אַמיניקסטיין אַס
 בייזן ווייל מיין בייזע איז אין גיהים פון מייע געלטערין, זייא וועלין ניט וויסן
 וואס איבער צוא קלערין ווענין מיין אַטלומֿשקע, אייך מוז איך וואס גיכער
 ערפֿרייען מיין גיליבטע רעבעקען מיט דיא גוטע נאכריכט וועלכע איך בריינג
 פון אייך, דרום מוז איך פון אייך גלייך אַבשייד נעמען.

וואס היילט איר זיך הער וויינשטאַק — האט סלוצקי צוא אים גיזאַנט —
 ווען עס האט מיר שוין נא גינאַלטין מיט אייך עטוואס גוטעס צו טאן, פֿערלאנג
 איך דאס איר זאלט זיך בייא מיר אויף האלטין אומווייניגקטיין ביז מארגן פֿריא,
 אונ איר וועט מאַקי בייא מיר נאכטיין, אונ פֿיליכט האט איר גייטיג מיט וועקען
 עס איז צו זעהן זיך היר קאַנט איר דאס אונטערדעסן אויס פֿירן.

ווען איר פֿערלאנגט — האט זימל גיזאַנט — מוז איך היר פֿאר בלייבן
 נאכט, אויך וואלט איך זיך וועלין זעהן מיט יוסף לעאַנטאל אונט ראינערס
 זאַהן, ער שטודירט אין דער הינער גימנאַזיע וואהרשיינליך גייט ער אין פינפטין
 קלאס, איך וואלט זיך מיט אים וועלין זעהען אונ בריינגען זיין פֿאַטער אגירוס
 פון אים, ער האט דאס בייא מיר פֿאַרדינט ווייל ער מיהעט זיך אין מייער
 זייט בייא זאַהנשיינען אונטער פֿאַרטיי צוא שליסן, איך ווייס אַבער ניט וואו
 יוסף לעאַנטאל לאזירט, פֿיליכט ווייסט איר הער סלוצקי ?

סלוצקי האט אַוויילע גיטראכט אונ נאכהער האט ער גיזאַנט: וואו ער
 קווארטירט ווייס איך אויך ניט, נאר דאס קאן איך אייך טאן מיר וועלין ביידע
 אריבער פֿאַרן צוא זיין דירעקטער אונ ער וועט אונז שוין געפֿין איין אדרעס
 וואו יוסף לעאַנטאל לאזירט.

אויך וויל אייך זאַפיל ניט בעמיהען הער סלוצקי — האט זימל גיזאַנט —
 איך וועל אליין אריבער פֿאַרן צום דירעקטער.

ניין, מיר וועלין ביידע אריבער פֿאַרן אין מיין קאַרעט — האט סלוצקי
 גיזאַנט — איך גלויב דאס דער דירעקטאַר וועט מיר גיכער ענטפֿערן וויא אייך,
 סלוצקי האט גיהייסן איין שפּאַגען זיך קאַרעט, ער האט דעם קומשער עפעס
 אין אויער איין גיראַסט.

אַלעס סלוצקי מיט זימלען זיינען שוין אין קאַרעט גיזעסן, האט דער
 קומשער אַפֿרעג גיטאן: וואוהין פֿאַכין דיא בייזע? „אין שטראסע ד... צום
 דירעקטאַר פון גימנאַזיע, האט סלוצקי גיזאַנט אונ דיא קאַרעט האט זיך מיט
 האסט פון אַרט גירירט.

דיא נאכט איז גיוועזן שדעקליך אפינשטערע, דעם הימיל האט אַנראבער
 גידיכטער וואלקין פֿאַר דעקט רונד אונ ארום אַקאַלטער-ווינד האט שטאַרק
 גיבלאזן, אונ איין פֿאַר פֿאַרדענר שגייא האט וויינשטאַקן אין גיזוכט אַרין
 גישמיסן, ער איז גיזעסן פֿאַר סופֿט אין זיינע גיראַנקען דרום האט ער ניט
 בערעקט וויא זייער קאַרעט האט שוין דיא שטאַט גימידט אונ זיא איז שוין
 אַרין גיפֿאַרן אין איין איינגע שטעגעלע, זימל איז נאך אַלץ גיזעסן פֿערטיפט

אין גיבאנקען אונ גיט וויליגדיג האט זיך פרייא אים פון דיא אויגין אפאר טרערין ארויס גיביקילט, וועלכער דער דאקטער האט פּפּעקט פרייא דעם שניין פון די קארעט פאנאר.

ווארום זייט איר זא פּפּיקטערט הער וויינשטאק? האט דער דאקטער אים גיפּרענט.

אין מיר האט דער פּאריגער פּערלויף איין טרויער ערוועקט — זאנט וויינשטאק — דיא עראינערונג דאס מישוט מלוט בין איך פון מיין טהייערע רעכעקען אפ גישידעט גיווארין, דריקט מיר נאך יעצט דיא הארץ, אויך קריינקט מיר דאס, וואס רעכעקע ווייס נאך גיט פון אונזער גליק אונ זיא ליידעט דאך יעצט אויך פּערצווייפּלונג.

זייט רוהיג מיין פּריינד — האט סלוצקי גיזאנט ליבליך — איר ברויכט שוין גיט פון יעצט אן מער צוא ליידין, אונ דאס וואס עס איז פאר פרייא גיבאנקען וועט איר שוין צוריק גיט האפּין, איר האט מיט מיין שולד ויער שטארק גיליטין, דער פאר וועל איך מיט אלע מעגליכקייט זעהן אייך צו פאר ריכטין דאש וואש איך האב גישאדעט, איר מאנט וויסין דאס איהר האט מיך פאר אייער פּעקטן גיטין פּריינד.

אייער פּריינדשאפט האב איך הייטע זייער גוט ערקאנט, אונ וויא טהייער איז עס פרייא מיר אייער פּריינדשאפט מיט וועלכע איר רעמעט מיר פון איין עוויגין אומגליק אדער נאר פון טויט אונ שאפט מיר זיסין הימלישין לעבין. זימל האט אקוק גיטאן דורכין פּענשטעריל פון קארעט „אה! וויא פינשטער עס איז, דער ווינט מיטין שנייא ראנגלען זיך, נאר דוכט זיך אז מיר פארין נאר אויסין שטאט?“ האט זימל פאר וואונדערט אפּרעט גיטאן — סלוצקי האט אויך דורכין פּענשטעריל אקוק גיטאן אונ האט גזאנט: יא זא דער קושטער האט נאר וואס גיקאנט פאר בלאנדען פון גרויס פינשטערעס, נאר... יא, ער האט זיך שוין אויפין גראדין וועג ארויף גיחאפט, אונ נאך אקליינע וויילע זיינען מיר שוין פרייא דעם דינעקטערס הויז.

אונ איך וועל זיך שוין זעהען מיט אונזער יוסף לעאנטאל — האט זימל מיט פּריידע גיזאנט — א וויא גליקליך איך וועל דאס קושען צוא הויזע! מיין גליבטע רעכעקע וועל איך קאנען ערפרייען מיט אנטעט נאכריכט דאס אונזער ליבע קאן עוויג פאר בלייבין, אונ מיין פּריינד דעם ראביגער וועל איך אנרום פּריינגען פון זיין זון, אונ אלץ דורך אייער הילף טהייערער פּריינד! — אונ האט אים אום גיארעקט אונ מיט קושינגען פּעשאטין.

אונטער דעסין האפּין זיך צווייא טויערין פון אהויף מיט ראש אויף גיעפינט אונ דיא קארעט איז אויפין הויף ארויף גיפארין מיט האסט, די קארעט האט זיך אפ גישטעלט פרייא דעם גאניק אויף וועלכין סלוצקי מיט וויינשטאקן זיינען גיארעקט ארויף, זייא זיינען אויף טרעפ ארויף אונ זיינען אריין אין אנרויסע פאדער שטוב וועלכע אירע ווענט איז קענטיג אמאל גיפארבט גיוועזין.

נאר וואסער קאלער איז שוין ניט גיוועזן צו ערקענען, און דאס גלייבן איז גיוועזן דיא דילן, איין לאמף האט גיהאנגען אין מיטן שטוב נאר באגן הויך ניט נאך דער פריפארצע, און ער האט ניט פאר מאנט צוא בעלייכטן דיא פינשטערנעס פון דיא פערעדנע, אנווילע איז זימל גיבליבן שטיין אויפן שוועל אין פאר וואונדערונג, אים איז אום פאר שטענדליך גיוועזן גלויבענדיג דאס אין דער הויז וואונט אדירעקטאר, סלוצקי וועלכער האט פאר שטאנען זימלס פערצווייפונג האט ער צו אים גזאנט: ווען איר קאנט זיך ניט אפ קוקן פון דעם שוידערליכן וואהנונג, וועט איר נאך מער פאר וואונדערט ווערן ווען איר וועט דעם דירעקטאר פערזאנליך זעהן, זיין אויס זעהן איז נאך פיל שטראסנער אלעס זיין קווארטיר און סעביל... נאר ווארטן זייא הער וויינשטאק, אקליינע וויילע היר, איך וועל פארהער אליין אריין גיין צו אים און וועל שוין איך פארשטעלין, און נאכהער וועט מען איך שוין אריין רופן צו אים אין נאבינעט, דאס האט סלוצקי מיט האקט אויס גירעט און האט זיין האנט ארויס גיצויגן פון זימלס ארעס, און איז דורך אקליינע טיריל ווייטער אריין און האט הינטער זיך די טיר פאר מאכט, און זימל איז גיבליבן באגן אליין, אין דער שטראסנער פארער שטוב און עס האט אים גישוידערט פון שרעק.

(28) אין דגל הויז

זימל איז אזו גיבליבן ווארטן אהיפשע וויילע, און אשערקענעס האט אים אויס גיזעהן פון אלע ווינקלען פון שטוב, עס האבן זיך אים פאר גישטעלט שרעקליכע דמיונות פון וועלכע זיין פארקט איז וואס ווייטער שטארקער און גרעסער גיטארין, וואו ער האט זיך גינקערט האט ער אלץ אונגיוויינליכעס בעשערקט, ער האט גיוואלט צו זיך צו רוקן דעם הילצערנעם שטול צוא זעצן זיך אבער צו זיין וואונדער איז דער שטול גיוועזן צו גישמידט צום וואנט, ער האט גיוואלט געמען דעם לייכטער פון טיש און דיא לייכט אן צינדן דיא פינשטערנעס צו בעלייכטן אבער דער לייכטער איז צום טיש גישמידט, דיא אונגלויבונג פון דער הויז איז שרעקליך דאס אלעס איז צוא גישמידט" האט זימל צוא זיך גיזאנט.

זימל איז אזו גישטאנען אהאלבע שטונדע און האט ערווארט סלוצקי נאר פון לאנגוויילע האט עס אים אויס גיזעהן וויא איין אייביגקייט, ער האט גיוואלט אריין רופן אדינער צוא פרעגן בייא אים אויף דעם דאקטער סלוצקי נאר ער האט ניט גיפונען קיין גלאקין שנור אן צו קליינגען, ער האט דער זעהן אשפיגיל און איז צוא אים אונטער גינאנגען אבער וויא פאר וואונדערט איז ער גיטארין אז ער האט דער זעהן דאס דער שפיגיל איז ניט פון אשפיגיל גלאז נאר פון איין בלאנקע קופער בלעד, זעלכעס און דאס גלייבן האט אויף אים אשערקליכן פורקט גיווארפן, ער איז נאר גילעכט גיבליבן, דאך האט ער גירעכנט דאס די שרעק איז אנארישע, פילייכט איז סלוצקי אריין צום דירעקטאר

אין א פאר נומענע צייט, אונ דרום ווארט ער בײַז ער וועט זיין ארבעט קאנצען,
דיא שרעק אבער האט אים נישט גילאזין טרייסטין זאגאר אויף אווילע, דיא
פונקט מיט דיא ציטערנעס האבין אים פון גידולד ארויס גיטריבין, אונ גענין
זיין גיוויסין איז ער אונטער צום טיר דורך וועלכע סלוצקי איז ארויס אונ האט
דעם אויער צוא גלייגט פילייקט וועט ער הערין ריידינגי, אבער עס האט
גיהערשט אטויטע שטילקייט.

פלוצונג האט ער דער הערט אקלאפ איבער זיך פון דעם אויבערסטין
עטאז מיט אנרויס לארעם דאס דיא סטאלעוואנע האט זיך גאר גיטרייסלט, זימל
האט זיך שטארק איבער גישראקן אונ פון שרעק איז ער צום טיר צוא גילאפין
צו שרייען אויף הילפע, אבער ליידער! דיא טיר איז הינטער אים פאר שלאסין
גאנץ פעקט — זימל איז ווייטער אין פערצווייפלונג אריין, ווארום שרעק איז
זיך? האט ער צו זיך גיזאגט — „אויבין האט עפעס גימוזט אנדער פאלין,
אונ דאס איז דאך אבענווייז דאס היר גיפינען זיך פארט מענטשין, גאר ווארום
שרעקן טיר פארט מינע גידאנקען“?

מיט שטורוידדיגע גידאנקען האט ער זיך אפ גיקערט צוריק, זיינע בליקן
האבין גישוועקט אין אלע ווינקלען מיט גרויס טריטואנע, ער האט אין זיך
גיקלערט: „איך ווייס אליין נישט וואו איך בין דא אין דער וועלט, פילייקט שרעק
איך זיך גאר אוקזאנט, גאר עס שיינט טיר אז נישט דאס איז אנואהנונג פון
אדירעקטאר, דיא פאדער הויז שיינט נישט דרויף... האט טיר דער דאקטער
סלוצקי פאר פירט? גיין, צו וואס זאל ער דאס טאן?... גאר וויא דום איך
בין! וויא האב איך דאס גאר גיקאנט אין וויילע גלויבין אז דער הער סלוצקי
וועלכער האט טיר זא גליקליך גימאכט זאל טיר גאר פאר פירן? גיין. ער
וועט גיוויס פאלד ארויס גיין צוא טיר, ער טוז פאר בריינגען אין אנישפערעך
מיט דעם רירעקטאר.

ער איז אזו גיבליבין שטיין אין פאלער האפענונג דאס דער דאקטער גייט
גלייך ארויס צו אים, גאר דיא שרעק אונ לאנגוויילע האט אים קיין גידולד נישט
גיגעבין אריבער צוא טראגין, ער האט גיפרובירט אן קלאפין אין טיר פילייקט
וועט זיך ווער אפ רופין, גאר ליידער, דיא טיר איז שטארק פאר ריגילט אונ
אויף זיין קלאפין איז קיין אנגווארט גיטא.

„איך ווייס אליין נישט — האט ער צו זיך גיזאגט — צי פון קעלט אדער די
נאכמינע פינשטערנס שרעקט טיר אזו מיין הארין, טיר דוכט אז דער שטארקסט
מענטש וואלט היר פאר ציטערט ווערין וויא אנוואשער פויגיל“, אונ וויא ער רעט
דא אזו מיט זיך, האט זיך פלוצונג ארויס גיבראכן אווילדער פרום וועלכער
האט דיא גאנצע הויז פערשטורעקט, אונ גאכהער האט זיך גיהערט אלארעם
וויא אייניגע מענטשין וואלטין זיך ראנגלען, דיא ווענט מיט דיא שלופעס פון
הויז האבין זיך גיטרייסלט פון לארעם.

זימל האט זיך שרעקליך דער שראקן, זיין גיזיכט איז בלאם גינארין וויא
לייווינט

לייוואנד , אונ פון שרעק איז ער האקטוי צו גילאפין צום פענשטער מיט האקט
אונ האט אים מיט קראפט געפניט אונ אשטורמדיגער קאלטער ווינט מיט אשניי
האט אים אין גיויקט אריין גיפלאזין , אונ דער לאמפ איז פאר לאשין גיווארין .
זימל האט פון שרעק גיוואלט שרייען גוואלד , נאר ער האט אנטקעגין זיך דער
זעהן איין שוידערליכעם גישטאלט אונ פון גרויס שרעק האט אים דער אטום
פאר שטיקט אונ האט קיין שטימע ניט גיקאנט ארויס לאזין אונ יעדער גליד
האט אים גיצטערט , דורך דרוסיגע גידיקטע פינשטערנעס האט ער דער זעהן
אנטקעגין זיך דורך איין פענשטער — אין וועלכין עם האט גיברענט אלמפ —
ארום גייענדיג אפיגור , וועלכער האט נאר גיהאט אגישטאלט פון אמענטשין
אפער ניט קיין מענטש נאר אסקעלעט , שרעקליך אדארער אונ אמאנערער אונ
עם איז נאר אטוראמיטעלנא גיוועיין אויף אים אקוק צוא טאן , אט דיא
שוידערליכע זרעלישצע האט אין זימלען איין גיוואמילט אלע קרעפטין , אונ האט
מיט אלע כוחות גישריען דורכין פענשטער אן איין אויף הער אונ האט נאר
פאר לארין זיגע גידינקען .

אין דער פאדער שטוב זיינען אריין צווייא מענטשין הויכע אונ גיוונטע ,
אונ זימל האט זייער אריין גיין נאר ניט פטערקט , איינער האט מיט זיך גיבראכט
אנארגיטר לעדערנע קליידער , איינער האט אן גיצונדין אליכט אונ דער צווייטר
האט פעקט אן גיגריפין זימלען פארין אקסיל , אונ האט צו אים גיזאגט : „וואס
שרייסטו אזו דוא דומער יונג“ ? זימל האט זיך נאך שרעקליכער דער שראקין
ווען ער האט זיין אקסיל גיפילט אין איין אייזערנע האנט , ער האט זיך גלייך
אוקניווענדעט צו זייא אונ האט גיברענט : וואו איז דער דאקטער סלוצקי ? .

ער איז שזין לאנג צו הויזע אונעק גפארין — האט אייגער פון זיי גענטפערט .
נאר אליין ? — האט זימל פאר וואונדערט גיברענט — נאר אליין איז ער
אונעק גיפארין ? אונ וואו איז דער דירעקטאר ? .

דיא מענטשין האבין זיך אן גיקוקט איינער אויף דעם אנדערין , אונ
האבין גיזאגט : נאר אביגע משוגעת .

טוא בריינגט מיר גיכער אדראשקי — האט זימל ווייטער גיזאגט .

דיא מענטשין האבין אים גיפלאצט אין אגילעכטער .

איך בעט אייך פיינע הערין — האט זימל גיזאגט — בריינגט מיר אדראשקי

ווייל איך דארף צום וואקאל פארין , ערבארעקט זיך אויף מיר .

זייט רוהיג סיין הער אונ לייגט זיך שלאפין , עם איז שזין צייט צוא

שלאפין — האט איינער גיזאגט צו זימלען .

וואס הייסט זיך לייגן שלאפין ? ! — האט זימל מיט וואונדער גיברענט —

וואו בין איך דען דא ? אונ וואס איז דא מיט מיר ? וויא קום איך אהער ? .

דא איז בייא אונז אפראווילא אז קיינער פאר זיך ניט סאפראמיטוואיען

(ניט פאלגין) אונ ריידין הויך , האט איינער גיזאגט , אונ אויך דעם לאמפ ניט

צו פאר לעסן וויא איר האט ניטאן — האט דער צווייטער דאפאנעט .

זימל איז א דער שראקענער גיבליפין, נאר ער האט מוזט גיפאסט אונ האט צו זיין גיזאנט: איר זעט דאך מיט אייערע אויגן דאס איר זייט דא אין טעות, איך בין גינזים ניט דער נועמען איר מיינט, איך בין דאך אייך גאנץ אונגעקאנט, איך בין גאר ניט קיין היגער, אונ איר מיינט גינזים אויף מיר גאר אז איך בין איין אנדערער, איך קאן אייך צייגן מיינע דאקומענטן איך הייס זימל נויגשטאק אזיס בענעקסיף, אונ איך האב פראוו פון דאנען פרייא צוא ווערן, ער האט זיין פאספארט זיין גיזייגט.

יע דעם פאספארט דארפן מיר טאקי האפן — האפן די מענטשן גיזאנט אים אריין ליינענדיג אין קעשענע — אונ איר זייט לייגט זיך שלאפן ווארום עס איז שוין לאנג צייט אונ איר זאלט זיך מיט אונז אפולע ניט שפארן.

זימל האט פארשטאנען אז ער איז דא צווישן ניט נוסע אריין גיפאלן דרום איז ער זיין צו דיא פיס גיפאלן אונ האט גיזאנט: איך בעט אייך מיינע הערן אדער בריינגט מיר אדראשקי אדער בענלייט מיר צו פוס צום וואקנאל אונ איך וועל דער פאר רייכליך בעפרידיגן, איך גיב אייך שוין הונדערט רוביל, איך בעט אייך האט אויף מיר ען פארמונג האט מימלייד מיט מיינע עלטערן וועלכע עס וועלן נאך מיר קלאגן אונ בעפרייעט מיר פון דאנען, אונ דא האט איר גלייך הונדערט רוביל.

הונדערט רוביל! האט זיך איינער אפ גירופן צום צווייטן — דוא ווייסט דאס איז דאך אמטבע.

דאס איז דומקייט — האט דער צווייטער גיזאנט — אט דעם פומן זאגן אלע זייערע חברה לייט, אונ דאס איז איין אזיס גיבלאזיגע איי.

ווען איר הערט מיר ניט וועל איך זיך אליין בעפרייען, אונ איך וועל זעהן ווער נועט זיך אונטער שטיין מיר צו גענגען — דאס האט זימל גיזאנט אונ האט צום מיר אשפרונג גיטאן, נאר מיט אפאל האט זיך דער ווילדער ברום ווידער דער הערט מיט אנרויס לארעם, האט זימל אפ גישפרונגען אהינט אונ גישריען: אזי ווייא! איך קאן דאס ניט הערן, וואס איז דאס פאר אשטים וועלכע גיילקצט מיר אין דיא אויערן?!

ער האט אונז אויך ניט גיפאלגט אזו וויא דו, אונ יעצט ברוסט ער שוין אין יסורים, האפן זיין אים גיענטפערט.

אבער וואס איז היר פאר איין הויז? אונ וואס טוט מען מיט דעם אונגליקליכן וועלכער פאלט אהער אריין? האט זימל גיפרענט.

ווער עס לאזט זיך בעטן אונ וויל זיך ניט שלאפן לייגן אין דער צייט, קליידעט מען אים אן אין דיא לעדערנע קליידער, אונ מען שרויפט אים אין אין איין שרויף (מועקט) אונ דאן בלייבט ער שוין רוהיג, היט זיך דער פון נוען דוא ווילקט נאר לעבן — האפן זיין צו אים גיזאנט.

אה! איך בין פערלארן! — האט זימל גישריען — אונ האט מיט זיינט הענט זיין גיזיכט פאר שטעלט, ער האט שוין פאר שטאנען אין וואס מיהאט

אים ארין גיבראכט, אונ אין וואס פאר אלאגע ער האלט, דיא פיס האט אים פון שרעק אונטער גיהאקט אונ איז פון שלאפקייט אנדער גיפאלין, אונ מיט אשוואכע שטימע וועלכע מעהאט קאם דער הערט האט ער גיזאגט: איך בעמ איך מינע הערין שרויפט מיר ניט איין, איך וועל איך שוין גיהארקזאם זיין... אונ ער איז האלב אין אונמאכט גיבליבן.

ער איז אין אונמאכט — האפן דיא מענטשין גיזאגט — לאמיר אים אונעק טראגן אונ לייגן אין זיין בעטיל אונ ארונטער ציהען פון אים זיינע קליידער, זייא האפן זימלען אויף דיא הענט גינוסען אונ האפן אים אונעק גיטראגן אין אציסקער אונ האפן אים אונעק גילייגט אויף איין אייזערענע בעטיל, אונ זייא האפן אים דיא קליידער פאר נאנדער גישפילעט אונ אויס גיטאן, אונ האמטש ער איז גילעגן אן זינען וויא אשפיינערט זייל, דאך האפן זיך גיביקילט אויף זיין פלאסע גויכט צווייא טרערין, זיינע שיינע דונקעל שווארצע האר זיינען צו ערשטרייט גינעזין אויף זיין שנייא ווייסן שטערין.

דוא בעמערקסט זיין שיינע האלבאקטערנע גויכט? אונ זיין אדעלין קערפער גיבאיי? האט איינער צום צווייטן גיזאגט.

אונ וויא זיין אונ פראכטיג זיינע האר איז — האט דר צווייטער גיזאגט — עס איז מיר באנק דאש איך דארף זעלכע שיינע פרעכטיגע האר אפ גאלין אום צו לייגן אים דיא אייו אויפן קאפ.

אה, ווייא איז דיר זימל! וואו דוא ביזט נעפאך ארין גיפאלין... דוא לינקט יעצט נעפאך אן דול — הויז אונ רעכינסט זיך וויא איינער פון די איבעריגע דולע, צו זיין איצמיגע בעטיל וועט שוין זיין צארטע סוטער ניט אונטער גיין אלע וויילע, צו ערקונדיגן זיך וויא דוא שולאפסט, צו איר איינציגער זון האלט חלילה ניט דיא האנט אויפן הארצין, אדער צו האט ער וואס ניט אפגילעגין, לעבין דיר שטייען צווייא בעדינער פון דינער דול הויז, אונ זיינען פארטיג דיר צו שלאגן אונ אלע יסורים אגנצומאן ווען דו וועסט זיך מיט זייא עמוואס ספארין.

צו פון קעלט אדער פון שרעק האט זיך זימל ערמונטערט, נור וויא ער איז צום זינען גיקופן האט ער ערגריפן פערשיידענע פורקטין זעהנדיג די צווייא סלאכי חבלה וועלכע שטייען לעבין אים, אונ פון שרעק האט ער אפגאך גיטאן דיא הענט, אונ אומנערין האט ער אראפ גישמויסן דעם לאמפ אונ עס איז גיווארין פינסטער, ער איז ווייטער פערוואנט גיווארין אונ איז גיבליבן ליגן וויא אמויטער קערפער אין גרוב.

מיר גיפעלט אז זיין משוגעת מוז זיין פייער צו פאר לעשין — זאגט איין דינער צום צווייטן, "אזו שיינס עס מיר אויך" ענטפערט דער צווייטער — ווען ער וועט דאש טאן נאך איין מאל, וועט ער שוין מיט אונזער קאנציק בעקאנט ווערין, אונ נאכהער וועלין מיר אים דעם שרויף אנטאן, האלט דוא אים צו, אונ איך וועל גיין פייער בריינגען.

„גיי אונ קער זיך אס גיבסטן“ האט דער דינער צו אים גיזאגט, „ווארום איך שרעק זיך מיט אים אליין צו בלייבן, ער שיינט מיר גרייליך וואנזיג.“

מיט אייניגע שטונדן צוריק האט זימל גיטרויסט מיט גליק, ער האט צו זיין גליק אין דער וועלט קיין גלייכין ניט גיפונען, אבער יעצט איז ער העכסט אומגליקליך, ער גיפינט זיך אין באגיפארטעלעס, ער קרעכצעט פון יסורים אין דיא שרויף וועלכע ער איז גיווארן איינגישרויפט, ער איז גינעזין פערשרויפט ביז ער האט גישווארן צו דיא דינער אז ער וועט זייא פאלגין.

29 פילייכט בין איך משוגע.

דיא נאכט איז אריבער מיט פיל שטארצין פאר אונזער בן יחיד פאר אונזער טייערין זימל וויילשטאק, אונ דער טאג איז אנגיבוקטען, זימל וועלכער האט דיא נאכט פון צרות גיט גישלאפן האט זיך אויפן טאג אנדרעמילט, אויף זיין גיזיכט איז גיבליבן די שפורין פון צרות וועלכע ער האט דיא נאכט איבער גיליטן, זיין גיזיכט איז גאר אומגיגענדערט גיווארן, עס איז אים גאר ניט גינעזין צו ערקאנען, זיין גיזיכטציגע האבין פירקעמליך אויס גיזעהן, ער האט גידרעמילט זייער שוואך דאש וויא נור דיא מיר פון זיין צימער האט זיך גיעפינט האט ער זיך גליך ערוואכט, פון שוואכקייט האט ער קוים דיא אויגן גיעפינט, אונ וויא ענטציגט איז ער דאש גיווארן וויא ער האט דער זעהן דאס צו אים אין צימער איז אריין דער דאקטער סלוצקי, דיא ערשיינונג האט אים וויא אדונער דער שלאגין, אונ סלוצקי האט אים גילאפן גיריט אונ האט בייא אים גיפרענט; „וויא איז אייך איבער דיא נאכט? דער וויילשטאק, האט איר עפעס גישטאק גישלאפן?“.

זימל האט ארויף גיליינט דיא האנט אויפן שטערין אזו וויא ער וואלט זיך וועלין דער טאגן וואש דא איז מיט אים גישעהן, צו דאס איז אלץ אין מרוים פערבאנגען אדער אויפן וואר, דיא צאהרינדע שפירונגען וועלכע עש ערוועקן זיך בייא יעדער מענטשין ווען ער ווערט גיפיסן מיט דיא צייגער פון דיא שלעכטע מענטשין האבן זיך ביי זימלן אויך ערוועקט מיט שטורים, אונ פון צארין האט ער איין ווארט גיט גיקאנט אויס ריידן.

סלוצקי האט אויף אים גיקוקט אונ האט מיטן קאפ גישאקילט, וויא ער וואלט מיט אים מיטלייד האבן אונ האט צו אים גיזאגט; איך פארשטיי דאס אייער צארין ברענט אויף מיר, איך פארשטיי דאש גאנץ גוט מיין פריינד, גאר איך בין גיט שולדיג.

דיא גידער טרעכטיגע רייד האבן זימלען אויף גיזעצט אויפן בעטיל, פון צארין איז אים מיט בלוט פערלאפן דיא אויגן, אונ אהעלישער גילעכטער איז איבער זיין גיזיכט אריבער, ער האט מיטן האנט אויפן מיר גיציגט אונ האט גיזאגט; „עפינט פאר מיר אויף דיא מיר פון דיא הויז מיין הער“.

איך בעט אייך מיין פריינד בלייבט רוהיג — האט סלוצקי גיזאגט — אונ

מיר וועלן זיך ביידע דורך שמועסין פריינדליך .

דאס הייסט איר ווילט מיר גיט בעפרייען? — האט אים זימל גיפערענט .
איך וואלט איך גרייליך וועלן בעפרייען, — האט דער דאקטער אים
גיגעפערט — נאר ליידער איך קאן עש איך גיט טאן . איך קאן אייער פערלאנג
גיט ערפילן כל זמן אייערע הויבט געוויין וועט זיך גיט פערשטארקן און וויא
לאנג איר זייט נאך גיט גיוונד זינגן, דיא רעגירונג און דאס מענטשינפפליכט
פאדערט פון מיר דאש איך זאל איך גיט ארויס לאזן ביז איר וועט פאלקאם
גיוונט ווערן, און ווען איר וואלט אליין בעמערקן וויא אייער גיזיכט ברענט
וויא אפלאם און אייערע אויגן זינגען צו מישט, וואלט איר שוין אויף מיר גיט
צארעגען און דאן וואלט מיר גיוועזן אנגיגעם מיט איך צו שפרעכין .

איך פארשטיי איך — האט זימל גיזאגט מיט איין אייגנדיהאלטענעם
צאהרין — איר סאמערט זיך מיר איין צו ריידן דאש איך בין משוגע, גיין,
הער סלוצקי, בעמיהעט זיך דאש גאר גיט ווארום דאס איז אומזאגט .

מיין נאנצער גידאנקען איז יעצט נאר וועגן איך — האט סלוצקי גיזאגט —
איך וויל שטעלן ביי איך אין הארצין איין עוויגן דענקסאהל, דאס איר וועט
מיר עוויג פערדאנקען, אייער גיליבטע רעבעקין האב איך איך אומגיכערט,
און יעצט וויל איך איך צום פארשטאנד אומקערין, דען געסטערין האב איך
בעמערקט פון אייערע אויגן דאס איר האלט גיט ווייט וואנזינג צו ווערין, דערום
וויל איך דאס פעהריטין און איך מיט מיין קנאציע גיט לאזן דול ווערין און
איך פער האף דאס איר וועל דאס אויס פירן, און איך קאן איך צייגן דאס
איך מיין קיינע בעזעס גיט, דער מיט וואס איך אליין בעווך איך הייטע, און
איך שיק גיט צו איך מיין פאסאצניק, איך בין דאך חיר סטארשי דאקטער,
גור ווייל מיין פריינדשאפט צו איך איז זא גרויס דאש איך וויל איך זעקסט
קורירין און איך וויל זיך גיט פערלאזן אויף פרעמדע הענט .

זאגט מיר דעם אמת — האט זימל גיפערענט — צו איר האט דאש מיר
פערפאקט חיר ווייל איר ליבט רעבעקין און איר פירכטעט זיך פאר מיר פיליכט
וועט איר דורך מיר הינדערנישע האבן, אדער פיליכט בעזאלט איך דער
פאר שטעריל דער שוחט זייער ריך, ער וויל מיר גיט האבן ביי זאהנשינגען
אין הויז, דאס איז אויך מעגליך, נאר איר זאלט וויסן דאס מינע עלטערין
זינגען ריך, און איך האב שוין איין אייגענעם קאפיטאל, איך בין אין
שטאנדע איך דאפיל צו בעלאהנען פאר מיין בעפרייאונג וויא מינע פינדע
פאר מיין פערשפארונג, טוט דאס וועגן דיא פריינדשאפט וועלכע איר האט מיט
מיר געסטערין גישלאסן און בעפרייעט מיר .

דאס איז שוין איך בייא איך קיין גייעס גיט, דען געכטין האט איר זא
דיא דינער פערשפראכין, האט סלוצקי קריטיש גיזאגט .

וואס איז דאש פאר איין גלייכין — האט זימל גיזאגט — זייא האב איך
פערשפריי וויפיל עש פאסט פאר זייא, וויא זיי זינגען דינער פון דעם גידעריגין

אם קענטשין, אבער איין האכניפילדימין מאן וויא איר זייט, וועלכער האט
 איין אוינערקייטעט געגנדיגט, איין מאן וועלכער האט דיא זייטן גיאדילט
 גייענדיג דורך אלע קלאסין פון בילדונג, זעלכין פאסט צו געבין פיל מער אלעס
 איך האב דיא דינער פערשפראכין, דערום זאגן זייא מיר הער סלוצקי, וויפיל
 פערלאנגט איר?

דיא דינער האבין מיר גיזאגט — האט סלוצקי ווייטער גיפרעגט אז איר
 האט זייא גישטראשעט דאס איר וועט פון זיי ראכע געסען פרעג איך אייך
 צו דען פון מיר ווילט איר אויך ראכע געסען?

זאגאר דאס מין יעצטיגער שרייען גיפינט ניט קיין אויער דאס צו צוהערין —
 האט זימיל מיט צארין גיזאגט — דאך וועט אסאל קומען איין צייט אין וועלכע
 איך וועל געדעקן אייער פארדלאסט אונ עם וועט אלעמען פאקאנט ווערין דאס
 איר מיט מיינע פיינדע האבין אויס גינעפט אין גיהים אנעץ מיר צו פאנגען,
 צו דען בין איך אין דער טהאט וואנזינג וויא איר ווילט מיר איינריידן? איך
 ווייס גאנץ נוט אז עם איז פאראן פראוואסודיע אין אונזער לאנד, אונ עש
 וועט ניט גישאנקען ווערין זעלכע בלוטיגע שטוקעס.

איך קאן אייך פערזיכערין דאס איך פירקסט זיך ניט דער פאר — זאגט
 סלוצקי — ווייל איך ווייס דאס אלע וועלין דער קאנען מין רעכט, אונ זייא
 וועלין אייער משוגעת פריזאנען נור איר אליין קאנט דאך ניט פערשמיין דאש
 איר זייט משוגע, אזו וויא קיין משוגענער פארשמיט אויף זיך ניט זיין משוגעת,
 אונ אנשטאט דעם וואש איר וועט מיר אסאהל באנגען דער פאר וואס איך
 האב אייך פערריכט קערפערליך אונ גייסטליך, דען איך וועל אייך מיט דער צייט
 אויפקערין אייער קלארין פארשטאנד, אונ אויך אייער גיליכטע וועט איר
 בעקוסען מיט מין הילף, צארניט איר דער ווייל אויף מיר, אבער איך וועל פון
 מין גוטע נאמיערעניגע ניט אפ טרעטין, דען איך האב זיך פאר גינוסען מיט
 אייך נור נוטעס צו מאן.

זימל האט זיך פערטיפט אין גיזאנקען, דער דערמאנונג דאס דער הער
 סלוצקי האט אבריה אוועק גישקט צו זאהנשיינען אונ האט זיך פון דער פארמי
 ענדזאגט אונ נור פון זייט וועגן האט אים זיין צארין אפ גילאשין, ער האט
 זיך איבער לייגט דאס פילייכט האט דער הער סלוצקי רעכט, אונ ער איז טאקע
 וואנזינג, זיי וואס ער מערקט דאש אליין ניט, ווער אונ וואסער משוגענער
 פערשמיט דאס זיין פעלער, יעדער משוגענער מיינט דאס ער איז קלאר אונ
 אלע זיינען משוגע, אונ פילייכט איז מיט מיר אויך אזו, ער האט צו סלוצקין
 גיזאגט: אויב איך בין אין דער טהאט וואנזינג זייט איר זייער גינעכט נור
 ערלויפט מיר צו שרייבין פון אלעס צו מיינע עלטערין.

יא, דאס איז אייך ערלויפט האט סלוצקי גיזאגט — איר טאגט שרייבין
 אונ דיא דינער וועלין שוין אייערע בריף אויפן פאצט אספראווען, זייט מין
 פריינד נור רהיג אונ גודלוג, וועט שוין אלס גוט זיין, איר וועט א^ען גיזונד
 גיזאגט.

ווערין און דאן וועט איר שוין פון היר בעפרייעט ווערן, און איר וועט פארין גליקליך צו הייזע און איר וועט גיפניען אייער גיליבטע רעכעקין פרייא פאר אייך דען פון מיינער וויסע וועט קיין זאך נישט שטערן.

ביי דעם דערמאנונג פון רעכעקין האט זימל אויפן דאקטער מיט ליבליכע בליקן גיקוקט, ער האט אים וואס גיוואלט זאגן נור מעהאט דעם דאקטער אריין גירופן אין איין אנדער ציקטער, דער דאקטער האט זימלען גינעפין דיא האנד און זימל האט איר גידריקט און גיזאגט: איך זע דאך הער דאקטער, דאס איך בין אין אייערע הענד, איך קאן זיך שוין פון אייך נישט ארויס האפן, איך קאן זיך זעלבסט נישט העלפן, דערום מוז איך דאך שוין איינשטימען אויף אלעס וואס איר פארבאט מיר, איך מוז שוין גלייך גיליטן אלעס אריבער טראגן, נור איך בעט אייך, האט גאט און הארצין און טוט מיר נישט קיין שלעכטעס, איך בעשיץ זיך נור אויף אייך האט מיטלייד מיט איין איינציגע קינד פון צארטע עלטערין.

איך שווער בייא גאט — האט סלוצקי אים דיא רייד איבער גישלאגן — דאס איך בין אייך אנטווער פריינד וויא זיך זעלבסט און איך וועל עש אייך אימער בלייבן, איר קאנט זיך אויף מיר פערזיכערן דאש קיין שלעכטעס וועט אייך דורך מיר נישט גישעהן, דאס האט סלוצקי מיט מאטערנעס קוים אויס גירעט, און האט אפ גיווישט דיא סכערין וועלכע די גיוויסיגביסע האט ביי אים ארויס גריסן, און איז פון זימלן אוועק. וואנזינג! — האט זימל צו זיך גיזאגט — אפער זע, פיליכט בין איך משונגע.

איך האב דיר באוויזן מיין טייערער לעזער, איין שרעקליכע זרעלישצע וועלכע עש שוידערט נאר אויף, מעהאט גינומען אגיזונטין אפרישין יוגן פאן און מעהאט פערשפארט אין דול היז, און מעהאט אים איינגירעט דאש ער איז דול, און ווען דוא זאלסט אויש רעכענען צום גרונדע פון וואנען עס וואקסט דער בלוטיגער טהאט, וועסטו גיוויס זיך ארום זעהן דאש דינעם שטאמט פון שטעריל דעם שוחט, וועלכער זארגט פאר דיא פלייש קארבאקע מער וויא פאר איין איינציגע קינד, און פיליכט וועט זיך אנרירן אהאר פון דינע פערפלובטע קארבאקע האט ער שוין אוועק גישיקט צווייא העלדין: פון אוינער גישיכטע; סנשה בלומעקראנץ און זימל וויינשטאק לעואזל, און דאס איז נאך נישט גאר, אין צווייטן טייל וועלן מיר גיפניען נאך עקמארדעטע פון זיין האנד, אט דאס איז אוינער פרוקסה פון דיא בלוטיגע קארבאקע, קיין ביסין פלייש קאנען מיר נישט עסן, און דיא געלט ווערט פארשפרייט אויף שבע ימים, און דער צו ווערט דער פון פערשיידיגע אינמארגעס וועלכע מאכן אומגליקליך יחידים און אפאל דיא גאנצע שטאט.

ענדע דאס ערשטע טייל.

חַמַּאת הַקָּהָל

אָדָּעֶר

דִּיאַ שִׁינָע דִּרְעֶזְעֶלֶע

אײן הערליכער העכסט רירענדער

רֶאמָאן.

אין צווייאַ טהייל.

וּקאַבלֶתִּים אַתְּ בִּשְׁרַן בְּנִיָּהֶם וְאַתְּ בִּשְׁרַן
בְּנִתֵיהֶם וְאִישׁ בִּשְׁר־רֵעֵהוּ יֹאכְלוּ
(רמיה יט, ט)

פֿערפֿאַסט פֿאַן א. י. סאַפֿיר אויס מינסק.

צווייטע טהייל.

וויילנאַ

שנת תרמ"ה לפק

ХАТАТЪ ГАБАГАЛЪ

Грѣхи общества. Ч II.

Соч. САФИРА.

Съ Виленскаго изданія 1881 года безъ перемѣнъ.

В И Л Ъ Н А.

Въ Типографіи Фина, Розенкранца и Шрифetzетцера.

На Лидскомъ переулкѣ, домъ № 2598-13. 1888.

Доволено цензурою 28 Июня 1888 г. Вильна.

שפעריל דער שוחט האט שוין פון שאונדע אפריף פאקסען מיט דיא גוטע נאכרעכט אז זימל וויינישטאק איז שוין פאר פאקט, אינ ער וועט שוין גארין לאנג גיט ארויש פון זיין פאסטקע, שפעריל איז גלייך גילאפין צו הענעלין און האט איר דאס אַנגיזאַנט און וויי האפין זיך ביידע מיט דעם שטארק גיפרייט. אײך האב שוין מיט אונזער צווייא גלאונגע פיינדע גיעקט — האט שפעריל גיזאנט — מנשה איז שוין גימא, אונ אײך האב שוין אויס גיזעקט אפלאן וויא צו מאכין ער זאל שוין קיין קאל גיט קומען, אונ זימל וויינישטאק, פאר וועמען אײך האב זיך גישראקין ער זאל גיט אריין קומען צו זאהנשיינען אין הויז, בין אײך שוין אויך ערלייזט גיזארוין, געצט איז מיר גיבליבין נאר דיא זאדאצע וויא פון דעם ראבינער פטור צו ווערין אונ עם צעהן קלאפער אין דער ערד פאקראפין, אונ דאן וועט שוין מיט גאטס הילף דיא באראפקע בלייבין איין באראפקע אונ מאקע באיי דיין טאטין אין דיא הענד.

אונ אײך קוועל אויף רעבעקין — האט הענעלע גיזאנט — הא אליבונקע איר, עם האט זיך איר גיזאלט קריגין זימלען, אונ עם האט שוין דערפרייא גיחלמין, אבער אקריינק איר! געצט וועט זיא שוין פאר הושעקט ווערין, אונ אויף זימלען זע אײך נקמה מיט פאלער פריידין, געצט וועט ער זיך דר מאנג אַנטייגע ווערטער וועלכע אײך האב גיזאנט, „אײך וועל דיר אין איין אומגליק אריין שטויסן“ ער סוז שוין גאנץ גוט הרטה האפין אויף דעם וואס ער האט מיר אזוי פראקט בעהאנדילט, אבער עם איז שוין נאך דער צייט, ער קאן זיך שוין גיט העקפין, אונ פאר אלץ האב אײך אײך צו פערדאנקען ר' שפעריל, געצט גייט צו סינגע עלטערין אונ זייט זיך גוט מינשט מבח דיא באראפקע. שפעריל האט גימאכט אסעסיע מיט ר' אשר זעקלין אונ עלקען אונ דער פריא הענעלין, מעהאט זיך ספּלפּל גיזעזין. אזו אונ אזו עם איז גיבליבין דאס מענאל זיך פארלאזן אויף ר' שפעריל אונ ער זאל שוין דרייען דיא רעדיל, אונ ער זאל זעהן צו מאכין אז זאהנשיין זאל שוין זיין אין אשר זעקלס צד צו אומזיסט אדער פאר געלט, אונ מבח דעם דוכאונגעם רב איז דאך גאר קיין בייד גיט ער וועט דאך גיזויס פאר אים גוט זיין, אונ דער ראבינער וועט שוין ספּילא בטל ברוב ווערין אונ וועט רייבין חרין, אונ אײכער הויפט דארף מען היטן אז זאהנשיין זאל זיך גיט דער וויסן פון דיא ריכטיגע קונדיצע, ער זאל נור וויסן פון פונטאונגע אבער גיט פון רעז.

נו וואס הערט זיך עפעס גייעס אין שפעמול? האט יונה זאהנשיין גיפרענט ר' שפערילען פריא זיין אריין קומען צו אים.

ביין גייעס — האט שמעריל געגנטפערט — איך וויל דאס בייא איך פרענין
זען וועט איר הייסן אזויס רופן אויף טארגעס אין בית המדרש אויף דיא
קארנאקע? זיא איז דאך שוין פאיי איך אומווערענט גינארין .

וואס גיהער דאס עפעס נאר צו מיר? האט זאהנשיין גיפרענט — צו דען
איך בין אליין אדאווערענע? צו מיר איז דאך אויך דער רב אונ דער ראבינער
דאווערענעס, מיר וועלן זיך צו זאמען מיניש זיין ווען צו מאכן דעס טארג
אין בית המדרש .

וואס רעט איר דאס? האט שמעריל פארוואונדערט גיזאגט — גודאי גיהער
דאס נור צו איך, דיא שמאט האט נור איך גימרויט, אונ דיא רבנים האט
מען נור לפנים אריין גישריפן אין פאפיר ווייל מעהאט זייא ניט גינואלט מבייש
זיין, אפער דיא קאפ זייט איר דאך .

זאהנשיינען האבן דיא ווערטרער גישמיכילט, ווייל פאר איין הניפה גיט
קיינער בין פאין גיט, אונ געשווייגע זאהנשיין וועלכער וואר שמארק עהרע
גייעג (רודף אחר הכבוד) .

נור דאך כוז איך זיך מיט זייא מיניש זיין — האט זאהנשיין גיזאגט —
איך וואלט שוין וועלן עס זאל שוין זיין אשעה נאך דעס טארג, אונ דאן וועלן
מיר גלייך איבער געבן דיא קארנאקע יענעם ווער עס וועט איר אן געמען —
בייא אונז וועט גיט גיין ביין שאהער מאכער — אונ עש וועט מיר אראפ
אקלאפאט פון קאפ, איך וויל נאר אז דער טארג זאל צו גיין אריינליך, אונ
איך וועל אויך אכטונג געבן אויף דיא געלט וועלכע עס וועט אריין צו קהל,
עס זאל גיט אנועק גיין מיט ווינט אונ מיט ריך וויא גיז אהער .

וואס שטייטש איר וועט יענעם איבער געבן דיא קארנאקע? — האט
שמעריל גיפרענט — גיין, דיא קארנאקע דארף דיא גאנצע פיר יאר גלייבן
אויף אייער גאמען, אונ דער וואס וועט דיא קארנאקע פון איך געמען סאג
איך גימרויען, אונ אשר יעקיל וואלט איך דער ערקסטר גימרויען .

אפער אין דעם איסור וועלכין מעהאט אויס גירופן — זאגט זאהנשיין —
שטייט אז מיר סוויזן דיא קארנאקע איבער געבן יענעם ווער עס וועט איר
אנגעמען, היינט וויא אזו זאלין מיר עובר איסור זיין .

צו דען דער איסור איז אויף איך? — האט שמעריל גיזאגט — דער
איסור איז נאר אויף שמאט, אונ איר זייט איין סאל דאווערענע סאגט
איר סאן וואש איר ווילט אונ וויא איר פארשטייט, אונ בפרט אז מיר דוכט
זיך אז איר האט אויס גירעט דאס איר מאגט האבן אין פנייה, איז דאס דיא
פנייה, אונ אין דער אמת וויא קאנט איר איבער געבן, סאמער וועט דיא
קארנאקע געמען אזעלכער וועלכער איז גיט ביין בעל סאינאטיק אזו וויא
אשר יעקיל, היינט וויא קאן מען אים אגמרויען דיא דאווערענאקס? סאמער
וועט ער אויך צו לייגן געלט צו דער קארנאקע אזו וויא אשר יעקיל — דען
אשר יעקיל שווערט בייא פארד אונ פאות אז ער ווערט גדיל הדל פון דיא

קאראָבקע — וועט יענער זיך נאר אָפּטרייסקלען און די שטאַט וועט דעם זאלאָג
 דארפֿן איינצואַלין, ווער וועט דאָס אזוי פֿיל קאָנען אויס טראַגן וויא אַזער יעקיל,
 איך ווייס דאָך אז ער לייגט צו יאָר פֿאַר יאָר צו דיא קאראָבקע און דאָך האַלט
 ער אויס און וואַרפט זיך ניט אָפּ, דערום קוקט אויס נאָך סײַן נאָרעשין שִׁכַל
 אז איר דארפט דיא קאראָבקע ניט איבער געבין פֿאַרטאַלע, נור עס זאָר בלייבן
 אויף אייער נאַמען, און אַלע וועלין מרוצה ווערין דערויף.
 עס איז עפֿעס פֿאַראַן פֿיל פֿאַלאַנים וועלכע ווילן דיא קאראָבקע נעמען?
 האט זאָהנשײן גיפֿרעגט שטערלין.

יע — האט שטעריל גיענטפֿערט — עטליכע בעלי בתים שליייערין זיך
 אויף דיא קאראָבקע, נור ניט אייער אַרעכטער, און אַזער יעקיל וואַלט
 אַפֿילו יע וועלין נעמען דיא קאראָבקע אָבער ניט אליין, ער וויל קריגן
 אַנטוין שוּקף.

איך פֿאַרשטיי דאָס ניט — זאָגט זאָהנשײן — ביז וויא לאַנג וועט דאָס
 אַלץ אַזער יעקיל זיין דער בעל קאראָבקע? ער שרייט אַלע מאל אז ער ווערט
 פֿון דער קאראָבקע בַדלוּת, און פֿון דעסט וועגן ווילט זיך אים ווייטער.
 אַט אַטענאַטש האַט גרויסע איינין — זאָגט שטעריל — עס דוקט זיך טאַמער
 וועט מען שוין אַנהויבן צו פֿאַר דינען, און דעריבער טאַקע וויל ער שוין
 צו זיך אַשוּקף צו נעמען, און ער וואַלט שוין אָפּשער גאָר דיא קאראָבקע ניט
 וועלין קענען, נאָר וואָס זאָל ער טאָן? עס קוקט פֿון קהל היפּשע געלט איז
 דאָך ניט קיין עולה אז אים ווילט זיך זיין ביין שײסיל, דען ווען איין אַנדערער
 וועט דיא קאראָבקע נעמען וועט ער זיינע געלט ניט קאָנען דער גיין.

אין דערין וועל איך שוין זיין — זאָגט זאָהנשײן — אז פֿון זיין חוב זאל
 ער איין פֿענגי ניט אויף טאַנען, צו דען איך ווייס ניט וויא אזוי עס קוקט אים
 געלט, פֿאַר וואָס פֿאַר ווען? דאָס איז דאָך נור פֿון שאַכער פֿאַכער גיטאָרין דער
 חוב, דער ראַבינער האַט מיר אין אַלץ קלאָר גיפֿאַכט, ניט איין גראַסין וועט
 ער פֿאַקסען.

אַט האַט דאָס אַהאַפט וואָס דער ראַבינער רעט — זאָגט שטעריל — איך
 ווייס קלאָר אז אַזער יעקיל האַט פֿאַרע זילבערנע רובֿלס גיליען אין קהל, און
 דאָס איז אַוועק אויף גייטיגע אינטערעסין, נור איר ר' יונה זײט דאָך אַטענאַטש
 מיט סאַוועסט, איר האַט דאָך עפֿעס אידעשקייט אין זיך, וועט איר בַדוּאי זעהן
 אז זיך ווידעשע געלט זאל ניט זיין פֿאַר פֿאַלין בײַא קהל, און איך וואַלט איך
 טאַקע איין עצה געבין איר זאָלט בַשוּתפּות מיט אַזער יעקלען נעמען דיא
 קאראָבקע, חלעבין דאָס איז פֿאַר אייך אַפֿלאַן.

וויא אזוי טאָג איך דאָס נעמען אַפֿייל אין דער קאראָבקע? — פֿרעגט
 זאָהנשײן — דיא שטאַט האַט דאָך מיר אַנגיטרויט איך זאל זעהן עס זאל צו
 גיין כאַנעל, היינט וויא אזוי פֿאַקט דאָס איך זאל נאָר דיא קאראָבקע אליין נעמען.
 דאָס איז נאָר ניט קיין עולה — זאָגט שטעריל — דער אַלטער מניד זכּרוּט

לברכה אין איד אפאל אדאונערענע גינעזין אונ האט איד אליין די קאראבאקע גיהאלטין, היינט אז ארב האט דאס גיטאן מן הסתם מאן טען דאס, אונ בפרט אז איר האט דאך אויס גירעט אז איין פניה קאנט איר האפין, נו אין דאס דיא פניה.

איך וויל אזא גישעפט גיט קאנען — זאגט זאהנשיין — איך האב פיינט דיא קהלשע גישעפטין, ווען איך וואלט שוין וויסן די פרנסה וואלט איך זיך אפער לאזן אנריידן, אפער דיא פרנסה האט מיר נאך קיינער אויפן האנד גיט אויש גיצילט, וויל איך פון אזא אנישעפט גאר גיט וויסן.

וואס הייסט, צו דער גישעפט אין אנוטער? — זאגט שמעריל — אשר יעקל וועט אייך אויפן האנט אויס ציילן אויף אייער חלק פרנסה טויזנד רוביל אינגרע.

טויזנד רוביל! טויזנט רוביל! האט זאהנשיין גיזאגט פערקנייציגדיג מיטן שמערין אונ טראכטיגדיג אנוילע — אפער רגין, איך וועל דאס גיט מאן, דאש ווערט אנגירופן פארקויפן דעם סאוועסט פאר געלט, גיין! איך בעט אייך איר זאלט דאס מיר סעהר גיט דאכטין, אונ איך זאג אייך אז ווען איר ווילט מיר האפן פאר אנוטין פריינד זאלט איר דאס שוין מער פון אייער מויל גיט ארויס בריינגען.

שמעריל האט דאש שוין פאר זאהנשיינען גיט גידאכט, נור ער האט דאס אפאל גענדעקט זאהנשיינס פרויא דאפרושן, אונ איר אין דאס אפילו יע גיפעלין גאר זיא האט גיט גיסמייצט איר מאן דאס אנצוריידין.

31 וויא טען פאר קויפט אשטאט מיט בהמות

וויא שמעריל האט גיזעהען אז ער קאן זאהנשיינען בשום אופן גיט איפער ריידן ער זאל מאכין שותפות מיט אשר יעקלען, אדער פראסט גירעט צוא נעמען טויזנד רוביל שוחד פדי דיא קאראבאקע זאל בלייבן בייא אשר יעקלען, האט ער זיך גיפרוכט מיט איין אנדער אופן, ער האט גיוואוסט אקריסט וועלכין עס קומט פון זאהנשיינען אפאר טויזנד רוביל, אונ דאס האט אויך שמעריל גיוואוסט אז ווען דער קריסט זאל זאהנשיינען מיט אפאל אשפאר מאן דיא געלט אין צו צאלין, איז דאס זאהנשיין גיט אום שמאנדע צו דעקין, אונ דער קריסט קאן מיט זיינע פארטאלנע פאפירין בייא זאהנשיינען דיא היז אנועק נעמען, איז זיך ר' שמעריל צו גיקראכין צו דעם קריסט — גאר איינפאך, ער האט אים פאר גיליגט ער זאל בייא אים נעמען אלאטעריי צעמיל — וויא דער שטייגער איז ווען א איד קומט אריין צו אקריסט, פדענט זיך דער קריסט בייא אים גאך אויף גייעס, וואס הערט זיך אין שמעמיל, אונ בייא שמערלען האט אויך דער קריסט דיא ועלכע גיפרענט, אונ שמעריל האט אסך גייעס אן גלויבערנט אונ אנב האט ער זיך אזוי וויא אויס גירעט אז בייא זאהנשיינען אן בלאה אנוטער דיא אויערין, דאס הייסט ער האלט שמאל, אפעל חוב איז

ער אגרויסער, און פלֶגת האבין אים אפאנעוועט וויא בינען, און עס האלט מעזאל ויין הויז ליציטירין פאר דיא חובות, דעס קריסט איז דאס טיף אין גאז אריין האמטש טמעריל האט דאס גינאנט אזו וויא פאר בייא גייענדיג.

דער קריסט האט גלייך נאך דעס בייא זאהנשיינען שטריינג אמרעבעווע גיטאן דיא געלט, ער האט אים נאר גיגעבין איין מאנהייט סראק, און ווען ער וועט אים צום סראק גיט אונעק געבין איספאלגא וועט ער בייא אים דיא הויז אונעק געמען, און ווייל זאהנשיין איז גראדע אין יענער צייט גיאיינגט גינען, דען אין עמליכע גישעפטין האט ער אפולע געלט אריין גישלאגין, דרום איז אים אין יענער צייט אונקעגליך גינעווען דעם הוב צו דעקן, דרום איז אים טאקי גייליך איינג אין סוח גינארין, ער איז דער פון אפאר טעג ארום גינאנגען וויא א צומישטער, דאן האט אים ערשט זיין פרויא אן גיהויבין צוא גריזין, ווארום ער וויל גיט טאכין דיא קאראבקע מיט אשער יעקלען שותפות און געמען פאר זיין חלק פרנסה שוין מוסקנים טויזינד רוביל, ער האט אפער איהר נאר גיט גינואלט צוא הערין.

עס איז זיך אזו עמליכע טעג אריבער, און עס האט אים נאר גיט גישיינט דער האפענונג וואו צו בקומען פאר פול דיא געלט צוא סיליקן דעס קריסט, און דער טערמין ווערט זיך אלץ גענטער, ער איז דער פון ארום גינאנגען שווארץ וויא דיא ערד נאר פאר סענטשין האט ער דאס גיט ארום גינעווען ווייל זיין עהרע גייציקייט האט אים גיט ערלויבט צו פאלין מיט מוסה. וויא דער עולם זאנט: "גויט פרעכט אייזין" און דער בייא אנויב קאן

בריינגען צו אלעס, אונ- אזו איז דאס גינעווען מיט אונזער זאהנשיינען דאברושע האט אים זיין לעבין פאר טאצעט, "איך פארשטיי דאס גיט" — האט זיא צו אים גינאנט — צו דוא גינט ערקער פאר דיא נאנצע שטאט? יעדער האט פראו צו געמען דיא קאראבקע נאר דו מארקט גיט? און בפרט אז גיט דו אליין נאר בשותפות מיט אשער יעקלען, און עס וועט דער פון אהאן גיט קרייען, איך וואלט זאגין אשעלעכטער גישעפט? דאס איז נאך איין עסק אן ריזיקע, סעצילט דיר שוין אפ בארע טויזינד רוביל פרנסה, און נאך בייא אזא צייט וואס דיא טויזינד רוביל וועט אויב ראטעווען דעם גאנצין לעבין, וואס וועלין מיר דאס פארט טאן ווען דער טערמין וועט קומען און מיר וועלין גיט האבין מיט וואס דעם הוב צו בצאלין, אונזער קריסט וועט זיך מיט אויב גיט צירעכאנען ער וועט ביי אויב אונזער הויז אונעק געמען, און בייא וואס וועלין מיר פלייבין? איך בין שוין דיר דאס אלץ מוחל, וואס וועלין לייט זאגין? אונזערע שונאים וועלין נאך דער פרייעט ווערין, און פון שאנדע וועט אויב קומען פון גריק אין וואסער, און בייא אזא אצייט אז עס מאכט זיך דיר כשרה טויזינד רוביל צוא פארדינען, מיט וועלכע מיר וועלין זיך בעפרייען פון אונזער יעצטיגע קריטישע לאגע ווילסטו דאס נאך גיט אן געמען, איך זאג דיר אז אין דיא פלזש וועלכע עס וועט זיך פון אויב אנשטאט וואסער גיטין ביינו דער חייב, דוא וועסט זיך

פאר גאט ניט קאנען מתודה זיין .

זאהנשיינען האט דיא הארץ פאר קלעקט , אונ ער האט איר איין ווארט
ניט גיקאנט ענטפערין , אין דעם האט ער דער זעהען דורכין פענשטער דאס
שמעריל דער שוחט גייט צו אים אריין , דא האט זיך זאהנשיין מוטח גיפאסט
אונ האט זיך צו שמערלען גיווענדעט מיט פרייליכע מינען , נאר שמערילס קאפ
איז ניט אויס גידארט , ער האט פאר שטאנן אז זאהנשיין טראגט גרויסע וואונדן
אויפן הארצין , ער האט זיך אבער גימאכט ניט וויסינדיג פון קיין זאך אונ
האט נאר גירעט פון אנדערע זאכין , אבער פון דיא קאראבקע האט ער נאר
ניט דער מאנט , ער האט שוין גיווארט מעזאל מיט אים אנהויפן ,

בייא דאברושען איז סס פון מזיל גילאפין פון לאנגנויילע , עס האט זיך
איר גיוואלט אז שמעריל זאל נייטער פאר ליינין וועגן דיא שותפות מיט אשר
יעקלען אונ מיט די טויזנד רוביל , אונ זאהנשיינען האט זיך דאס כמעט אויך
גיוואלט , נאר שמעריל האט זיך אלץ גמאכט פלא רבע אונ האט אלץ וועגן
אנדערע זאכין גירעט .

אס ענדע האט שוין דאברושע ניט גיקאנט לאנגנויילין אונ זיא האט ביי
שמערלען אפרעג גיטאן : „וואס הערט זיך מיט דיא קאראבקע ?“ שמעריל האט
זיך אבער גימאכט ניט הערונדיג אונ האט נייטער גירעט זיינע פוסטע ראנגאווארין ,
דאברושע איז ארויס פון טערפענע , עס האט איר שיר דיא שלאג ערשלאגין ,
זיא האט קאס איבער גיווארט אקליינע וויילע אונ זיא האט מיט אהעכערין טאן
גיפרעגט שמערלען : „זאנט מיר ר' שמעריל וואס הערט זיך מיט דיא קאראבקע ?“
„מיט דיא קאראבקע ?“ זאנט שמעריל — „איך ווייס ? אייער מאן איז דאך דער
נאנצער פעל דעה , ער ווייס דאך בעסער פאר מיר ווען ער וועט הייסן וועט
זיין טאטארג , היינט וואס פרעגט איר בייא מיר ? אונ ער האט זיך ווייטער
אום גיקערט צו זיין פוסטין גישפרעד מיט גרויס אריין לייג , דאברושע האט זיך
נאך ניט בענוגיגט מיט שמערילס ענטפער , זיא האט קוים ערווארט ביז שמעריל
איז אויף אנויילע שמיל גיווארין , האט זיא זיך אין מיטין אריין גימאכט אונ
הויך גיזאנט : זאנט מיר ר' שמעריל , אשר יעקול וועט אויפן טארג צוא
נעמען דיא קאראבקע ? .

זיין , — האט שמעריל גיענטפערט — ער אליין וויל אין דעם גישעפט ניט
אריין קריכין , ער האט גיוואלט שותפות מאכין מיט אייער ר' יונהען , נאר
אייער מאן וויל ניט .

פאר וואס ווילסטו ניט יונה ? — האט דאברושע גיפרעגט מיט צוא
פרידינהייט דאס זיא האט פארט דער לעבט אין דעם גישפרעד אריין צו קריכין —
פאר וואס זאלסטו ניט נעמען דיא קאראבקע שותפות מיט אשר יעקלען ? .
זאהנשיין האט דרויף נאר ניט גיענטפערט .

איך זאג איך ר' שמעריל — האט דאברושע צו אים גיזאנט — איר קאנט
זאגן אשר יעקלען אז מייער וועט מיט אים דיא קאראבקע שותפות מאכין ,

איך וועל זיך שוין דערין אריין מיטן אונ איך וועל דאס בייא יונגען פוועלן ,
הא וואס זאגסטו יונה איך וועל דאס בייא דיר פוועלן ?

איך וויל אזא גישעפט ניט קאנען — גענומען זאגען — איך זאל
דארפן האבן צוא טאן מיט דיא קצבים , מער וויא אַשר יעקיל מיט זיין ווייב
טויגן דער צו ניט , אָפּער וויא קומט דאס פאר אונז ?

דוא וועסט זיך גאר ניט דארפן מיטן אין דעם גישעפט — האט דאָרשע
גיזאנט — שמעריל האט דאך מיר גיזאנט אז אַשר יעקיל וועט דיר אויס צאלן
פאר דיין חלק פרנסה טויזנד רובל , ניט אַמט ר' שמעריל ?

טויזנד רובל מוזנען — האט שמעריל גענומען — דאס וועט איך
אַשר יעקיל אפ ציילן במזמן אויפן האנט אויף מארגן נאכן טאג אויב דיא
קאראקע וועט בייא אים גלייבן .

אָגענטשליכער כאראקטער איז גיליכין צוא איין ועלנער אָדער צו איין
נאנצין אמראד מיליטער וועלכע שטייען אויפן שלאכט פעלד , עס גיבט איין
העלדישע אַרמייא וועלכע שטרייטן וויא דיא לייבן מיט אַפּשאַנאָניע , אונ
וואס שטארקער אונ פריסטאלנער דער פיינט אמאקעוועט זיי , שלאגן זייא אים
צוריק אלץ מוטהיגער אונ מעכטיגער , אונ אין וואס מער קריטישע לאנע זייא
גיפנען זיך , שטארקט זיך אלץ מער בייא זייא זייער מוטה אונ דרייסט , אונ
שלאגן זיך אלץ מער העלדישער אונ הראפער מיט זייער פיינד , אונ דינעס
העלפט זייא דעם פיינד פון זיך אפ צו שטויסן , זא איז עס ווען דער מענטש
האט אגיזנטין אַשטארקן אַרניטליכין כאראקטער טוט ער קיין מאהל קיין
גרוזאמע טהאטין , אונ וואס מער זיין לאנע צווינגט אים שלעכטעס צו טאן ,
שטרייטן אלץ זייער ריינע גיוויסן העלדישער אונ פאר גיכטין דיא שאנסן
וועלכע דיא גיבלענדישע ליידינשאפט (פאנת) האבן אויס גישטריעט דעם
כאראקטער צו צווינגען , אונ זייער שכל ערניכטעט דיא גילדערנע פערג וועלכע
דער יצר הרע האט זייא בוויזן , אונ זא וויא אמרוסליווער אמראד חיל צוא
לויפן אונ ווערן צו ערשטרייט בייא דעם ערסטין שאס וועלכין זייא דער הערין
פון דיא פיינדעס פאטערייעס , זא איז עס מיט דעם מענטשין וועלכער האט
אליכט זינגין כאראקטער , ווען עס גייט אים נאך גוט האלט זיך נאך וויא עס
איז איין זיין ערליכקייט , אָפּער וויא גאר עס דריקט אים עטוואס צוא , דאן
איז ער ספאקאנע צו טאן אלדאס ביז , גאר צו בעקוסען דיא גילדערנע פערג
וועלכע דער יצר הרע שטעלט אים פאר .

דאס גלייכין איז מיט אונזער זאגעשיגען אויך גיוועזן , זיין אַרניטליכער
כאראקטער האט זיך קיים אויף אהאר גיהאלטן אין דיא גוטע צייטן , ער האט
זיין סאנעט אויס גישטעלט — וויא די בהמה טמאה אירע צו שפאלטענע פיש —
מיט דעם זיך פאר מעגלישין צו ציהרין , כדי ער זאל דער פון ערפין עהרע וועלכע
ער ליבט וויא זיין לעבן , אָפּער וויא זיין אַפּקאָמאָטעלסטווא האט אים עטוואס
צו גידיקט , האט ער שוין גוט גיקאנט בייא שטיין בייא דעם נכין , אונ האט

שוין מיסין נאנצין הארצין ניוואלט געמען דיא טויזנד רוביל בייא אַשד געקלען
אונ אים דער פאר דיא נאנצע שטאט פאר קויפין, גאר עררע גייצע (פאנות
הכבוד) האט אים גאך אביסל אפ גיהאלטין, ער האט סודא גיהאט סעזאל
זיך דער פון גיט דער וויסין, אונ דאן וועט ער דאך פאדלע ווערין אין גאנץ
שטאט, אונ וועט שוין גיט קאנען זאגין זיין ברייטע דעה וויא ביז אהער, אונ
דאס האט אים מעהר ניקרינקט וויא אלעס, דרום האט ער גיזאגט צו שטערלען:
ווען דאס זאל בלייבין בסוד וועל איך מאכין די שותפות, גאר אויף דעם אופן
ער זאל טיר מיין חלק פרנסה דאס הייסט טויזנד רוביל אפ ציילין מוזפן אויף
מארנין נאכין טארג.

נאט אייך מינע ביידע הענט — האט שטעריל מיט א פאר בארנענע
פריידע גיזאגט — אז אויסער איך אונ אַשד געקיל וועט דער פון א ילוד אשה
גיט וויסין, אהאן וועט דער פון גיט קרייען.

איז גיקאנצעט — האט זאהנשיין צו שטערלען גיזאגט — גאר זאגט טיר
וואס פערלאנגט אַשד געקיל פון טיר דער פאר? .

ער פערלאנגט פון אייך גאר גיט — האט שטעריל גענטפערט — גאר איין
זאך; אז איר זאלט זעהען מיט אלע סעגליקייט אז דיא קאראבקע זאל בייא
אים בלייבין וואס וועלונעלער, אונ וויא אונ וואס בארף איך דאך אייך שוין גיט
לערנען איר פאר שטייט אליין.

וויא זאל איך דאס פארט אנהויבין צו וועבין דעם גישעפט? פרענט זאהנשיין.
קודם כל דבר — זאגט שטעריל — איז מיין עצה, אז איר זאלט זעהען
אז דיא איבעריגע צווייא דאווערענעס זאלין אייך גיהארבנאם זיין, זייא זאלין
אייך גיט גיין דער וויידער, מיילע ארום דעם ראגינער איז דאך גאר גיטא וואס
צו ביידין, ער מוז דאך פאר אייך אויף דיא לאפקאליד שטיין, דען ווער האט
אים גימאכט פאר ארבעט אז גיט איר, אונ צו יעדער וויבאר בארף ער דאך צוא
איער לאסקי אן קומען, מאגט איר דאך פון זיינט וועגין טאן וואס איר ווילט.

גאר דעם דוכאוונעם רב מוזט איר מיט עפעס משחד זיין, איך מיין גיט
חלילה איר זאלט אים געבין אהלק אין דיא טויזנד רוביל וועלכע איר וועט
געמען, גיין גיט דאס מיין איך, גאר איר קאנט אים משחד זיין דער מיט:
היות וויא בייא אונז איז דאך פארטאן אליכט קאראבקע, אונ דיא קאראבקע
האלט שוין פון אכטצעהן יאהר מאנעש דער ליכט מאכער, אונ ער צאלט
דער פאר סך הכל פיר רוביל אנוואך דעם רב, אונ ווערט איז דאס פופצעהן רוביל
אנוואך, גאר ער מאכט שוין דאס דורך מיט דיא דאפומאמין וויא דער שטייגער,
דרום זאלט איר בייא אים דיא ליכט קאראבקע אנועק געמען, אונ איר זאלט
דאס דעם רב אין נאנצין אנועק געבין, אונ דער צו אויס רופן אאיסור אז מען
זאל גאך צאלין מיט אקאפיקע אויפן פונט ליכט טייערער, אונ דאס וועט איר
גאר ליכט קאנען אויס פירין, דען ווער וועט זיך געגין אייך שטעלן, אונ בפרט
ווען דאס איז גונע דעם רב, האמש קיינער האלט פון אים גיט, גאר ער איז

דאך אַרײַן, דער רב וועט אייך דער פאר ניט וויסן וויא אפּ צו דאנקען, פאר
 אים וועט דאס ניין אַנגליק, דען לַבד וואס ער געמט שְׁכִירוֹת פון פֿאַד פון אַפֿס פון
 קעלבל פון עוף, אויך פון שוֹחֲטִים און פּוֹפְצִיג קאַפּ פאר יעדער שְׁאֵלֶת
 בַּהֲטָה (?) וועט אים דער צו דער לִיכְט גישעפּט טראַגן צוואַנציג רוביל אַוואַך,
 און ווייבליך מיט סיידליך האט ער לרוב ווער עס זאל אין דעם עסק טאן, ער
 וועט אייך פֿל ימינו דער פאר פֿכיר טוֹבָה זיין, און ער וועט זיך שוין מאַכן
 גיט זעהענדיג אלץ וואס איר וועט טאן מיט דיא קאַראַבאָקע — .

איר זייט גירעכט ד' שְׁמַעְרִיל — האט זאָהַנְשִׁין גיזאַנט — איך וועל מאַקי
 אזו טאן, און ווען איך וועל שוין מיט דאס פֿאַרטיג זיין וועל איך שוין נאַזנאַצען
 דעם טאַרג, איך וועל פאר אלימען אָפּיאַווען אז איך וועל דיא קאַראַבאָקע גיט
 איבער געבין פֿאַרמאַלנע, און דריבער וועלן זיך אפּולע אָפּ טרייסלען פון דיא
 קאַראַבאָקע, אויך האב איך גיהערט אז יאסיל דער נאַרבער שלייַערט זיך צו געמען
 דיא קאַראַבאָקע און ער וויל פאר איר געבין אפּולע געלט ווייל ער רעכינט דאס
 ער וועט בייא דיא קצבים שְׁמַעְנְדִיג דיא פֿעל אָפּ קויפֿן, וועל איך שוין איין
 שְׁרײַבֿן אין דיא קהלשע קונדיצנע אַהַקְנָה; אז דער בעל קאַראַבאָקע טאר דיא
 פֿעל גיט קויפֿן בייא דיא קצבים, מיט דעם פּונקט וועלן מיר שוין פון יאסלען
 פֿטור ווערן, ווייטער איז פֿאַראַן עמליכע עזות פֿנימער יונגע לייט וועלכע ווילן
 דיא קאַראַבאָקע געמען וועל איך זייא אָפּ מְרַיִבֿין מיט אַנדערע פּונקטין וועלכע
 איך וועל אין דער קונדיצנע אָן שְׁרײַבֿן, און אלע וועלן שוין צו לויפֿן אין די
 מינו לעכער, נאר איינער שְׁמײַט מיר וויא אָפּיין אין האַלז, דאס איז טונקולבֿיין,
 ער וועט גיוויס ביזן האַלז בְּרַאדֶזֶן נאר דיא קאַראַבאָקע צו געמען, נאר איך
 האב צוא אים אויך איין עצה, איך וועל אים נאר פֿשוט גיט צוא לאַזן צום
 טאַרג, און איך וועל זאָגן אז דאס וואס איך האב אויס גירעט אז איין פֿניג
 מאג איך האבן איז דאס דיא פֿניג אז טונקולבֿיין זאל דיא קאַראַבאָקע גיט
 געמען, און מיין עצה איז נאך, אז אַשֶׁר יַעֲקִיל זאל אונטער שְׁטַעלִין
 אפֿאַדקסאַווקע ווער עס זאל פאר אים שְׁמײַגֿן און קיינער זאל דאס גיט פֿערקן,
 און אַשֶׁר יַעֲקִיל אַלײַן זאל אויך אָפּיסיל שְׁמײַגֿן און וויא עס וועט האַלטן ביי
 איין היפֿשע בוסע זאל ער זיך אָפּ זאָגן און זאל שְׁנוערן ביי בֶּאָרד און פֿאות —
 וויא זיין שְׁמײַנער — אז עס איז מער גיט ווערט, און אויף אים קוקנדיג וועלן
 שוין אלע אויס קריכין נאר דער פֿאַדקסאַווקע זאל בלייבֿן און בייא אים זאל
 דיא קאַראַבאָקע בלייבֿן, אויף מאַרנין נאך דעם טאַרג וועט מיר אַשֶׁר יַעֲקִיל
 אויס ציילן מינע פֿרנסה טויזנד רוביל, און דער פֿאַדקסאַווקי וועט אים בֶּפֿתֵּב
 דיא קאַראַבאָקע איבער געבין, איי דיא שְׁמאַט וועט שְׁרײַען אז דא איז גינעזין
 מיט איין אָדמאַן, הער איך זייא אלימען וויא דיא הינד, און איך מיט יענע
 צווייא דאווערענעס וועלן אַשֶׁר יַעֲקִילן די קאַראַבאָקע פֿאַרמאַלנע איבער געבין,
 און דיא אלע חוכרות וועלכע איך וועל אָן שְׁרײַבֿן אין דער קונדיצנע וועט גיט
 חל זיין אויף אַשֶׁר יַעֲקִילן, אויף דעם אָפּן וועט בייא אים דיא קאַראַבאָקע
 בלייבֿן נאר בְּחִינָם .

ויער גוט — האט שפעריל גיזאגט — אט אזו זאלט איר ר' יונה רביען
דיא רעדיל אונ עם וועט אלץ גוט זיין, נאר גאט זאל אייך זיין צו הילף, אונ
שפעריל איז דאן ארויס פון זאהנשיינען מיט פאלער פריידע.

(32) דער ראנעלער מארג

אויף מארגן נאך דעם פארניגן גישפּרעך, איז אין בית המדרש נאכין
אין דער פריעדיגן דאוונען גיווארן ארעדיל ארום יונה זאהנשיין — וויא גיוואונליך
אלע טאל — אונ עם האט זיך גיהערט וויא ער דרשינט אויף זיין באסין שטימע
מיט דיא ווערטער: „וואס איז דאס עפעס עמליכע מענטשין זאלין אשטאט
פאר קויפין? עמליכע דאפוטאטין האבין מאנעש דעם ליכט מאכער אנועק
גיגעבין דיא ליכט קאראבקע אונ דיא גאנצע שטאט מוזין זיין ביי אים פאדאנעס
ליכט צו קויפין אונ צוא צאלין וויא מיער ער וויל, אונ סך הכל געמט מען ביי
אים פיר רובעלעס אוואך, גינגו שזיין אים, ער האט זיך שזיין אן גישמאקצעט
מיט שטאטיגע בלוט, מעדארף דעם ליכט גישעפט אין גאנצין דעם רב אנועק
געבין, וואו הערט מען דאס ארב זאל ליידיג דחקות אזו וויא בייא אונז מער
וויא גרייפעליך מיט אפיציל פלייש עסט ער ניט משבת לשבת, ארב מוז מען
זעהען צו שטיצין, בכך דארף מען אן שרייבין אכתב אז מהיום והלאה גיהער
דיא ליכט קאראבקע צום רב, אונ מען זאל אויס רופין א איסור אז בייא איין
אנדערין טאר מען קיין ליכט ניט קויפין אונ מעזאל צאלין מיט אקאפיקע אויפין
פונט ליכט טייערער וויא ביו אהער.

אלע בעלי בתים זיינען גישטאנען וויא דיא בעק ארום אים אונ האבין
אים מיטין קאפ צו גישאקילט, ווייל חזנים איז בייא אונז פארן פיל, אונ
דערפיי האט יעדערער גיוואלט זיך אונטער לעקן אונטער זאהנשיינען ווייל
יעדערער האט גיטראכט דיא קאראבקע צו געמען, מן הסתם איז אין גיין —
אונ — יע גיווארין אפ גיהתמעט אכתב וועגן די ליכט קאראבקע וויא זאהנשיין
האט גיהייסין, אונ שבת איז אויס גירופין גיווארין אכרוז אז די ליכט קאראבקע
גיהער שזיין צום רב, מאנעש דער ליכט מאכער האט געפאך גיווינט אונ גישריען
דאס מען געמט בייא אים אנועק זיין שטיקיל פרויט אונ ער האט שזיין גיבאטין
צעהען רוביל אוואך פאר דיא קאראבקע, אפער דער רב האט שזיין ניט אפ
גילאזין, דען לכד וואס דאס איז אטייערער גישעפט, איז דאס איין אויס קוק
אויף לאתר טאה שנים פאר ווייב אונ קינדער, דען ווער וועט דאס אנועק געמען
ביין רבס אלמנה אונ יתומים וייער פרנסה, אונ דער רב האט טאקע גאנץ
גוט פאר שטאנען אז דאס האט אים נאר זאהנשיין צו גישארט, אונ אויך האט
ער גאנץ גוט פאר שטאנען וואס זאהנשיין מינט דער מיט אונ האט דאס מקבל
פאהבה גיוועזין, ער האט פון דאן אן זאהנשיינען גיהערט אונ גישעצט ער
האט אים נאר פראקט פאר געטערט.

אז זאהנשיין איז שזיין דער מיט פארטיג גיוועזין, האט ער גאנזאצעט

אטאג ווען עס וועט זיין דער טארג פון דיא באראבאקע אין בית המדרש .
 אין דיא צייט פון טארג האבן זיך אין בית המדרש אויף גיקליפן היפּשע
 בעלי בתים און האבן זיך גיפּוּדקעוועט, דען יעדענער האט זיך זיך עקניט
 באלד צו ווערן אבעל טאקסי, און זייא האבן שוין גיקלעקט וואס פאר
 אטאנאטיק אויס צו שטרויען פון דיא פּרנקה, אזו וויא אַשר יעקיל האט אלע
 יאר דער פון אטאנאטיק גיקויפט, אויך האבן אלע לכל הפחות גיוואלט אז ביי
 אַשר יעקלין זאל דיא באראבאקע ניט בלייבן, און אלע האבן גיבויט אויף
 זאהנשיינס אַמת אז ער וועט שוין דיא באראבאקע ארויס בייסן פון אַשר יעקלס
 איינערנע הענט אזו וויא ער האט דיא ליכט באראבאקע ארויש גיריסן פון מאנעשין.
 אין איין ווינקיל פון בית המדרש איז גישטאנען יאקיל באלע בעתיל
 (אזו האט מען עם גירופן אין שטעטיל פון אויף מארגן נאך זיין התננה, ווייל
 ער איז דאן אריין גילאפן אין בית המדרש און האט גיטיילט הארטע קעז און
 האט גיזאגט מיט אשמה: ניט מיר מזל טוב, איך בין אבאלע בעתיל גיווארין)
 און אז סעהאט פון אים דער הערט אז ער וויל אויך נעקען דיא באראבאקע,
 האבן זיך אלע גיחידושט, דען וויא קומט ער דער צו, נאר אלע האבן פה
 אַהר גיזאגט: זאל זיין יעקיל אדער בעקיל אבי ניט אַשר יעקיל.

דער דוכאוונער רב מיטן ראבינער זינען שוין גיקומען און זינען שוין
 גיזעסן אויפן באפעדקע (ביטה) דער עולם איז גיווען שטיל, נאר דער טארג
 האט זיך נאך ניט אַנגיהויבן ווייל סעהאט גיווארט אויף זאהנשיינען, אהיפּשע
 צייט האט מען אזו גיווארט אויף זאהנשיינען, ווייל ער האט דער ווייל אין דער
 היים גידקמעוועט וויא אַנצושרייבן די קונדיצע וועלכע ער האט גדעה גיהאט.
 מיט אטאל איז אין בית המדרש אַגירודער גיווארין, זאהנשיינן גייט, האט
 איינער צום אנדערין גיזאגט, און עם איז גרויש ווארע גיווארין פאר אים, ביז
 ער איז ארויף אויפן ביטה און האט זיך גיזעצט צו ווישן רב און באבינער
 וועלכע האבן זיך פאר אים אויף גישטעלט, דער גאנצער עולם איז גיווארין
 שטור און אלע האבן מיט אפענע מיילער גיווארט צוהערן פון זאהנשיינען אַווארט.
 נוא, ווער עם וויל אויף דיא באראבאקע שטייגן זאל גלייך זיין זאלאג
 לייגן, האט זאהנשיינן גיסעלדעט.

דער ערשטער איז צו גינאנגען אַשר יעקיל און האט ארויש גינומען פון
 בוזין אפאנוע פאפירן, אלטע שטארטוטעס, און האט דאס זאהנשיינען דער
 לאנגט און גיזאגט: דאס איז מינע צעטליך פון קהל אויף וועלכע עם קומט מיר
 היפּשע עטליכע הונדערט רוביל, און דאס איז מיין זאלאג, זייער גוט האט
 זאהנשיינן גיזאגט — דאס איז וויא פארע געלט, נו ווער נאך, ווער נאך, דער
 לאנגט דיא זאלאגין.

דא איז אונטער גינאנגען ר' יאקיל ר' צדוק ר' יסיל און בעריל שטעריל
 חיים טאדערעש... און אלע האבן דער לאנגט צו הונדערטער זאלאג, וועלכע
 זאהנשיינן האט דאס אלץ אריין גילייגט צו זיך אין טאש, און האט זיך גאר ניט
 יקעקט צו דיא איבעריגע דאווענענעס.

דער טארג האט זיך אָנגעהויבן , אונ ער איז זייער נאָרם גינאָגען , אין מיטן האט זאָהנשיין אָנזשייט גיטאָן : שאַ ! שאַ !

אַלע זיינען שטיל גיבליבן אונ האַפּן מיט גינירדע גינאָלט אויש הערין וואַש זאָהנשיין וועט דאָ זאָגן , „איך האב אַיך גאָר פאַר געסין פאַר צו לייגענען דיא קונדיצע , איך דארפֿט דאָך וויסן אויף וועלכע פונקטן איך געמט דיא קאָראַבקע , בָּבן הערט אויס דיא קונדיצע :

א) מיר דאווערנעס וועלין דיא קאָראַבקע גיט איפער געבין דעם וואס וועט איר אָנעמען נור זיא מוז אויף אונזער גאָמען בלייבן דיא גאָצע פיר יאר . דער בייא האַפּן אַלע דיא געזער אַראַפ גילאָזין , ווייל עס האַפּן זיך גיפונען קטני אָמנה וועלכע האַפּן גיט שטארק גיטרוזט אויף זאָהנשיינען , אונ דער ראַפּינער איז דער פון העכסט צאָרינד גינאָרין , גאָר ער האט זיין צאָרן פערבאָרגן אונ האט גילאָסין גיפֿרעגט זאָהנשיינען : שטייין מיר האַפּן זיך דאָך אָנזאָועטעט איפער צו געבין דיא קאָראַבקע גאָר וועמען עס וועט איר אָנעמען , אונ וויא אזו מאַגן מיר מִשְׁנָה זיין ?

איך ווייסט גאָר גיט וואס איר רעט — האט אים זאָהנשיין גיענטפערט , דער ראַפּינער איז העכסט ערצונדן גינאָרין , נור ער האט פאַרשטויבן אונ האט פון בעס דיא ליפּן פאַר בִּסּוּן .

ב) דער בעל קאָראַבקע טאָר בשום אָפּן בייא די קצבים די פֿעל גיט קויפּן . דא האט יאָסיל דער גאָרער מיט פֿערדרום גיזאָגט : אויב אזו וויל אַיך גיט גיט מיר טיין זאלאָג צוריק .

ג) דער קצב האט פֿראוו דעם בעל קאָראַבקע אין מיטן נאָכט אויף צו וועקן ער זאל גיין וועגן דיא פֿלייש , אונ ווען ער וועט זיך פֿילין צו גיין מאָג דער קצב דיא פֿלייש אָן קאָראַבקע פאַר קויפּן .

דא האַפּן זיך פֿכעט אַלע אָפּ גיטרויסילט , אונ אויך ר' אָשר יעקיל איז בלוטערסט אין בעס גינאָרין , אונ האט זיין זאלאָג אָפּ גינאָמען , נור צדוק אונ יאָקיל באלע בעתיל זיינען גיבליבן .

ה) יעדער קצב מוז האַפּן קאָנטע פֿיין בעל קאָראַבקע אויף עטליכע צענדלין רוביל , אויך מוז דער בעל קאָראַבקע אויס לייגן געלט פאַר אַריר פאַר דיא קצבים אויף פֿהמות צו קויפּן .

ו) — — — גאָך אַזעלכע הומרות אויפֿין בעל קאָראַבקע , עס זאל אים אונטעגליך זיין אויס צו האַלפּן .

דא האט זיך שוין צדוק אויך אָנגיזאָגט אונ עס איז נור גיבליבן יאָקיל באלע בעתיל , דא האט זאָהנשיין בלוטערסט ערוועקט דעם עולם אז סעזאל שטייגן , ער האט גיזאָגט דאס ער וועט דעם בעל קאָראַבקע שטיצן וויפיל מיגליך , נור ווער וועט שוין קריכן אין אזא גישעפט מיט אַזעלכע אונטערטעגליכע פונקטן , אונ דערביי זיינען אַלע גינאָוען צו פֿרידן וואס לכל תפחות דיא קאָראַבקע בלייבט גיט בייא אָשר יעקלין , אונ אזו איז דיא קאָראַבקע גיבליבן בייא יאָקיל באלע בעתיל .

אויף פארגיין צום באבנען איז גיווארן אקאד אין בית הסדרש, עס איז שוין גודע גיווארן דאס יאקיל פאלע בעתיל איז גיווען אפאדקטאווקע פון א'שר יעקלען אונג האט דער פאר גיווען אפינג אונג צוואנציגער, אלעמען האט דאס גרייליך פארדראסן .

אמעשה אמעשה! האט זאהנשיין גיואנט שמוצערינדיג מיט דיא ליפין וויא ער האט דאס גיקראגין צו דער הערין — דאס האט דאס אונג א'שר יעקיל אנגיפפט מיט אשטייגער, מיר האט זיך גרייליך גיוואלט דיא קארבאקע פון א'שר יעקלין ארויש צו נעמען, גאר פראפאל! עס איז מיר גיט איינגינגען, גאר ערשט איז שוין פאר פאלין, מיר האבין אויף זיך איין מאל גיווען אשכוכה אז עס נאל צו גיין ערליך מוז זיין ערליך, איין מאל איז שוין גיווען אטארט איז שוין פאר פאלין, נו פאפאלקיא!

פון באבנען גיענדיג האט זאהנשיין אריין גישוקקעט דעם באבינער אין אויער „איך פעט אייך איר זאלט איבער געבין א'שר יעקלען פארמאלנע דיא קארבאקע“ דאס איז שוין דעם באבינער אריין אין גאז, ער האט אים שוין אנגיהויבן הויש צו זיין אונג האט אים גענטפערט: ווען מיר האבין אויפן טארג אביאועט אז מיר גיבין גיט איבער דיא קארבאקע, היינט וויא אזו סאגן מיר יעצט א'שר יעקלען דיא קארבאקע איבער געבין? „אבער איך פעט אייך“ האט זאהנשיין מיריאונע גיואנט, „גיין איך קאן דאס גיט טאן“ — האט דער באבינער גענטפערט — „דאס ווערט אנגירופן זיך אליין פאדלעגטאכט, גיט דערויף האט מען אונג פאר דאווערענעם גימאכט“, „אט ערשט זע איך אז איר זייט מיר גיט קיין אפעטער גוטער פריינד“ האט זאהנשיין מיט צארין גיואנט — „איר דינט דאס מיר אפ פאר דיא גוטעס וואס איך האב מיט אייך גימאן“ אונג זאהנשיין איז פון אים האלב ברוזן אוועק.

אין דעם זעלבין טאג איר צווייא איז פייא זאהנשיינען אין הויז גיווען שפעריל דער שוחט מיט א'שר יעקלין, אונג ער האט דארטן אפ גיצילט דיא טוויינט רוביל זאהנשיינס פרינסה, אונג מיט אנוילע פריער האט שפעריל פאר טרויט איין מענטשין וועלכן ער האט גיוואוסט דאס ער וועט דאס דעם באבינער אפ זאגן, דיא גאנצע גישיקטע מיט זאהנשיינס טוויינט רובילדיגע שוקפות, אונג וויא שפעריל האט אויס גירעכניט איז מאקע גיווען, דער מענטש האט עס גלייך אפ גיואנט דעם באבינער אבער ער האט אים גיט גיואנט פון וועמען ער האט דאס גיהערט, דער באבינער איז דער פון צו קאכט גיווארן, ער איז פון פעס ארום גילאפין איבערין שטוב וויא אצושישטער, אס ענדע איז ביי אים גיבליפין דאס ער זאל אריבער גיין צו זאהנשיינען פיליכט וועט אים לינגען אים אפ צו ווענדין פון אזא איין פאדלאקט, אונג ווען גיט וועט ער מיט אים ביז בלוט שטרייטן אונג וועט גיט דער לאזין די שטאט פאר קויפן פאר געלט.

זיין פרויא זאפעט הט אים מיט ביטערע סכערין גיבעטן ער זאל דאש גיט טאן, אונג ער זאל זיך מאכין גאר גיט וויסנדיג, דען ווען גיט קאנען זייא אומגליקליך

אומגליקליך ווערין, דוא קאנסט דאך זאהנשיינס גיפט — האט זאפע צום ראבינער גיזאגט — ער וועט דאך גיט רוהען אונ גיט ראשין ביז ער וועט דאס זייניגע אויס פירן, פֿרעכט ער האלדז אונ גיניג מיט דיא טויזינד רוביל, צו דען דוא ביזט מחויב פאר דיא שטאט צו אפפערין ביין לעבין מיט ביין ווייב אונ קינדערש לעבין? ווען דוא וועסט דער פון ליידן וועט זיך דיא שטאט פאר דיר גיט אנגעמען, זאנאר דינע פֿעסטע פֿריינדע וועלין אונזער הויז אויס ווייבן אין אקריטישע לאגע, זע איך פֿעט דיר מיין לעבין — האט זיא ווייטער גיזאגט אים ארויף פאלנידיג אויפן האלדז אונ בענישינדיג מיט הייסע טרערין — האב רחמנות אויף זיך אונ אויף מיר אונ אויף אונזערע זעקס קינדערליך, גיי גיט צו זאהנשיינען, אונ שיין אונזער לעבין.

דער ראבינער האט אָפֿער זיין ווייב גאר גיט צו גיהערט, ער האט איר פון זיך אָפֿ גישטויסן אונ גיזאגט: „איין מאל האט מיר דיא שטאט אנגיטרויט דיא אנפירונג פון דער שטאט, טאר איך גיט צו לאזן דיא שטאט אפֿגיזאען עם מאג מיר מיין לעבין קאסטין“ אונ איז מיט האסט אונעק צו זאהנשיינען. ביין טויר פון זאהנשיינס זאל האט זיך דער ראבינער אָפֿ גישטעלט ווייל ער האט דער הערט זיין נאמען דער מאנענדיג, ער האט זיך איינגיהערט וויא אָשר יעקיל זאגט צו זאהנשיינען: נאט אייך איינערע טויזינד רוביל מוזמנים, אונ איך וועל דעם ראבינער אויך אונטער ווארפן אהנדרטער לא ירחץ געלט. קדחת! — האט זאהנשיין גיזאגט — יסורים פון אלע אידן זאלט איר אים געבין, פאר וואס קומט עם אומזיסטע געלט? איי וואס ער פאר גארטאנעט זיך דער הייל אונ וויל זיך גיט אונטער שרייבן אויף דער פֿערעזאצע, נישקשה איך וועל אים אקווען טאן פארן גארניל וועט ער זיך שוין אונטער שרייבן, ווען גיט היינט איז מארגן.

גיט היינט אונ גיט מארגן! — האט דער ראבינער אויס גישריען פֿלוצלונג אריין קיסענדיג צו זאהנשיינען אין זאל — אָט אזו שוט דאס אָסאונעקסטנער מאן צו פאר קויפן אָשטאט פאר געלט? דיא אָרימע אידישע פֿלוט פאר האנדלען פאר טויזינד רוביל! אונ ר אָשר יעקיל איז דאך מן הספּס אויך גיט קיין גראפֿר גאר, אז ער גיט טויזינד רוביל הוילע שוחד, מן הספּס האנדלעט ער אָפֿצויה אין צעהן מאל טויזינד רוביל, אונ אלץ דעם אָרימין אידעלע אָפֿ צו שינדן וויא דעם זעע הונד, דיא אָרימע שטאט לייט האבין אייך גיטרויט דעם שלימיל פון זייער לעצטין ביסן פֿרויט אונ איר פאר האנדלעט זיא וויא שקלאפֿין ו היה לא תהי! איך וועל דאש גיט דער לאזן! עם מאג פֿלוט גינאשין ווערין, עם מוז זיין אָנייער מארגן.

זייט רוהיג ר אָשר יעקיל, האט צו אים זאהנשיין גיזאגט — אונ דוא קדעלאפ! דוא גנב! דוא פֿינעלער סאלדאט! האט זאהנשיין צום ראבינער גיזאגט איך וועל זיך מיט דיר אָפֿ רעכענען אויף דער וועלט, אונ שוין ארויט פון מיין שטוב, דוא וועשט נאך בייא מיר גיין רעסטאנסקע ראטע, איך וועל

דיר אויפגיאקט אן צירין מיט אנקלע לאפע אויפן פלייצע, און זאדנשיין
 האט דעם ראפינער ארויס גישמיסן פון זיין הויז, און אויפן נאם איז ערשט
 צו ווישן נייא אדראקע גיווארן און עס האט זיך גיענדיגט מיט דעם דאש
 דאברושע האט דעם ראפינער מיט זודיגע וואסער אפ גיברייט.

סיר מינע ליבע לעזער ווייסן דיא אורזאכע פון זייער דראקע, מיר ווייסן
 וויא שפעריל האט דאס אלץ אויש גיפלאכטן, און דאס וואס ער האט גינארט,
 האט ער דער ווארט, אפער אונזערע בענעכסיפער שטאט ליטע האבן גאר
 ניט גיוואקט דיא פריציגע דער פון, און מעהאט דאס גידארשיגט אין פכה
 פנים, אפער דעם אמת האט קיינער ניט גיוואקט.

(33) נאך אויסלאגד.

כנשה בלומענקראנץ וועלכין מיר האבן אין קאפיטיל זיבעצין גילאזן
 פארדינג אין א... שאק, איז קוים אין א... שאק פאר פארין מיט זיין ביסיל
 קליין געלד, ער איז גיקומען פארין דאכגען, ער איז אריין אין בית המדרש,
 און האט אין אוינגעלע אפ גידאכט, ער האט גיזעהען מעזאל אים ניט
 באפעקן ווייל ער האט זיך גישעמט צו דאכגען אן אמטליח, ווייל זיין טלית
 און תפילין האט ער ניט גיהאט מיט זיך, נאכין דאכגען האט ער זיך גיזעצט
 לערנען, אלע דארטיגע פרושים האבן אויף אים גיקוקט פערדריקליך, ווייל
 זעדער פון זיי האט מורא גיהאט דאס פילייכט האט דער נייער פרוש דא אמשפחה
 וועלכע עס וועלן געבן זייערע בריף, אדער ער האט ארעקאמענדאטעלגעס בריף
 צום רב וועט ער דאך גיוויס קריגן דיא בעסטע טעג, און מעקאן איין פרוש
 אפ זאגן אמאג דורך דעם, וויא דאס טרעפט אפט אזעלכע מעשות, דער שמש
 פון בית המדרש האט אים אונטער גיטראגן אשלום עליכם, — אשטיינער ווייל
 ער האט זיך שוין דא גיריכט אויף אהאלב קערביל — פון וואגען איז דאש
 אוינגער סאן? האט דער שמש אציקאוועס אפרעג גיטאן.

כנשה האט אויילע גיטראכט און גאך הער האט ער גיזאגט: „פון נאווקער
 גופערנע“, אפער פון וואסער שטאט? האט דער שמש ווייטער גיפרענט, כנשה
 האט קוים אויס גירעט פון מויל: „פון וואלאס“ דעם שמש האט נאך אפער אלץ
 דיא הארץ ניט גישטילט און האט ווייטער גיפרענט: „וואס זייט איר אוינגער
 סאן צו אפנוי (אפחור)?“ דא איז כנשה אריין אין אמבוכה, ער האט ניט גיוואקט
 וואס צו ענטפערן ווייל ער האט זיך דער סאנט אז ער האט דעם טלית ניט
 מיט זיך... ער האט אויילע גיקלערט און נאכהער האט ער ארויס גיזאגט: „איך
 בין נאך אפחור“ הערינדיג דיא תשובה האט דער שמש דעם נאז פאר קריסט
 און האט זיך פון כנשהען ביסליך ווייס אפ גירוקט. ווייל אפחור ווערט אין א... שאק
 ניט צו גינעמען פאר אויילקאמען נאכט, ווען כנשה וואלט אים ענטפערן אפאלע
 בעתיכי וואלט ער נאך פון אים ניט פטור ווערן, מי יודע וואס ער וואלט אים
 גאך אויס פרעגן, ארום סיה שמכס איז דאך גאר קיין רייד, אויך פון וואגען
 אגיבורדינער

אניפירדינער און וואו איין איידים, און פאר וואס ווארפט ער אונעק דיא ווייביל, אדער גאר פשוט השקפה נפשו בתורה און פהנה, און מנשה וואלט אלץ דארפין ענטפערין און אויף יעדער זאך אויסקלערין אליגין, גאר מיט דיא תשובה, דאס ער איז גאר אפחור" האט ער איין ענד גימאכט פון אלע שאלות, אלע פרושים זיינען ארום שמש ארום גילאפין וויא בינען, און מעהאט אים גיפרענט אויף דעם מהות פון דעם נייעם פרוש "אפחור! אפחור! האט זיך גילאזט הערין קולות איבערין בית המדרש, "מיר האבין זיך אומזיסט פאר אים דער שראקין" האבין זייא גיזאנט צו לויפינדיג יעדער אויף זיין שטענדער, מנשה האט דאס אלץ באמערקט, עס איז אים ביטער גינארין אויפין הארצין, ווייל ער האט נאך ניט אנגיבסין, און האט איין פעניג ניט גיהאט עפעס שפייז צו קויפין, ער איז גיזעסין גישמאכטער הייד און גילערינט, מערעין האבין פון זיינע אויגין גיפלישט, נאר ער האט אלע גינדאנקען פון קאפ ארום גישלאגין און האט פארשמאכטער הייד גילערינט אנאנצין טאג, פון אבינד איז אין בית המדרש אקאד גינארין "דער נייער פרוש האט דאך ניט גינעסין" ! האבין אייגינע גישריען — "ער איז אנאנצין טאג פון ארט ניט אפגיטראטין, און מן הכתם האט ער ניט וואש, דארף מען אים וואס בריינגען צו עסין? נאר דיא אלטע פאר שמאלצענע פרושים האבין ניט דער לאזין מענאל אים עסין בריינגען" זאל ער איין טאג און דעם אנדערין ניט האבין וואס צו עסין וועט ער אונעק פארין" — האבין זיי גיזאנט — "פאר וואס זאלין מיר דאס לאזין דא זיך אייננארצילען בחורים? דא איז נאר איין ארט פאר יונגע לייט, דיא עטליכע בחורים וועלכע עס זיינען שוין דא זיינען אויך איבעריג", מנשה וואלט אפשר פון הונגער אויס גינאנען, ווען עש וואלט זיך אויף אים ניט ער בארמט אליבנער בחור, ער — דער ליבנער האט זיך פון זיין ארט אויף גיחאפט וויא אלייב פון זיין גארע, און האט אנגיחויבין צו שטראפין דיא אלט בערדיגע פרושים: "מיט וואס פאר ארעכענונג זאנט איר דאס אפחור? צו דען דא איז נאר איין עיר מקלט פאר דיא וואש זיינען מעגן ווייבער? צו דא איז נאר איין ארט פאר דיא וואס ווארפין אונעק ווייב און קינדער בערום ובהוסר כל און קומען זיך אהער פרידענען איבער פרעמדע טעפלעך? אדער פאר אזעלכע וואס האבין אנגיזעצט יהומישע געלט און טאכין דא דיא פליטה? און אפחור וועלכער האט גימייע עלטערין אדער גאר אירתום און וויל ויצין און לערנען, איז פאר אים נאר קיין ארט ניטא? ער דארף שטארבין פון הונגער? וויפיל וועט איר גיפינען צו ווישין דיא אלע הינע פרושים רעכטע, וועלכע ויצין און לערנען און ווילין אונזעק דער גיין? אין די זעכציג פרושים איז פארנאן פיר אדער פינף רעכטע, און די איבעריגע מינען קיין זאך ניט, נאר צו עסין און מדינקען און די צייט אפ צו שטופין, און די עטליכע רעכטע פרושים ריידן איין ווארט ניט וועגין אפחור, זייא קוקן נור אויפין לערנען וואס דאס איז זייער תכלית, אבער איר זייט מערדער! איר האט קיין פונק רחמנות אין הארצין! וויא פועלט איר דאס בייא זיך צו לאזין ויצין ניט

אניגעסענעם

אנגעקענעם אנאנצין מאג פאר איר אין דיא אויגן, אונ יעצט לאנט איר
 נאך ניט קענאל אים פריינגען עסן! איר וויט ניט סמאט ארום צוא גיין צו ווישין
 מענטשין, איר וויט ווילדע חיות, דיא פרושים זיינען פאר שאנד צו לאפן
 אין דיא ווינקליך, אונ פאר צארין האפן זייא מיט דיא ציין גיקרצט, נווא
 יכא יוסף האפן זייא צו ווישין זיך גרעט, דער ליבגער פחור האט דער ווייל
 גיפראכט שפיזי אונ האט דאס מיט פריידע צו מנשהען צו גיטראגין, מנשה
 האט דאש מיט אשמוחה בייא אים צו גינומען, מנשה האט אים מיט סרערין
 גידאנקט, אונ האט דיא שפיזי גינעסין אכער פיל סרערין האט ער דער בייא
 פערנאסין, ער האט זיך פערעכניט צו וואס ער איז יעצט גיקומען, דער ליבגער
 פחור האט אים גיטרייסט, אונ האט אים פערשפראכין אז ווען ער וועט דא
 זיצן אונ לערנען וועט ער אים אים האלטן צו מיט אייגענע אדער מיט
 פרעמדע, מנשה איז אין א... שאק אכטאג גיועסין רוהיג ער האט גיהאט קוים
 אים קומענעס דורך דיא הילף פון דעם ליבגער פחור, אכער ער האט דער
 פאר אויך נאט גידאנקט.

נור מנשהעס מנוחה האט ניט לאנג גידויערט, דיא פרושים וועלכע האפן
 שזין אויף אים גידויערט האפן דער גאנגען אז ער וואשט זיך אלע מאג איין
 מיט זייף אונ אויך פערקעמט ער זיך אלע מאג, אונ ער קוקט אין לשון קרשדיגע
 ספריקליך אויך אין רוסישע אונ דייטשע ביכער, זייא האפן אין בית המדרש
 גימאכט אלארעם וועגין דעם, זייא האפן גישרען מיט קולות אז דיא שטאט
 וועט זיך קיין מאל ניט קאנען אויס לייטערין פאר דיא עבירה, וואס זיי האלטן
 אויף דעם אפיקורס, אויף דעם רעש זיינען אויף גיקומען דיא בעלי בתים מיט
 דיא פרושים פון דעם צווייטן בית המדרש אונ אלע האפן זיך ארום גישטעלט
 ארום מנשהען, אונ ער איז גישטאנען וויא איין פערארקטהיילטער אויפין
 עשאפאט, דיא קאפ אראפ גילאזין, אונ פלייד וויא אמת, אונ יעדער האט
 איבער אים גיזאגט איין אנדער וויציל "סעדארף אים אויף אמיסמועגעלע פון
 שטאט ארויס פירן" — האט איינער גיזאגט "אונ מיט אפויק פויקין" האט נאך
 איינער מוסיף גיוועזן "אונ גוט אריין האקן אין פעטאך מחילות" האט דער
 דריטער דאפאטעט, "פון וואנענד איז ער דער יונגאץ? האט זיך איבער אפרעג
 גיטאן, "פון וואלאס" האט מען אים גיענטפערט, — "פון וואלאס! האט זיך
 אפרוש פון צווייטן בית המדרש ארויש גיהאפט — אויך פון דאך אויך פון
 וואלאס, לאמיר אקארקט זיך גוט איינקוקן אויף דער סחורה, פיליכט וועל אויך
 דעם העכט דער קאנען", ער איז צו מנשהען צו גינאנען אונ האט אים דעם
 בריליק פאר קאשערט אונ האט אים אונטער סארדע מיט זיין האנט דיא קאפ
 אויף גיהויפן יעפעס ניט קיין בעקאנטע סחורה" — האט ער גיזאגט — "זאג
 סיד אקארקט פינער ברנה, אונטעמען גיהערקט דוא אין וואלאס?" האט ער
 מנשהען גיפרעגט, דא איז מנשעת מאס צרות שזין מיט אלעם פול גיזארין, ער
 האט געפאך ניט גיוואוסט וואס צו ענטפערין, ווייל ער איז אין וואלאס אויף

זיין לעבן גיט גיווען, ער האט נאר דיא קאפ נאכמער אראפ גלאזין, און די בלוט האט אים אין גיזיכט אריין גישפארט.

ער איז גיווים אנגב! האבן אלע מיט אמאל אנגשרייא גיטאן — האפט אים! טוט אים אן אלע ענוים! עס איז גיווארין אנרויס לארעס, און מנשה האט אין טויביל עמליכע טייערע פרעשק בעקומען, מעוואלט אים אבשר און ליליכער אנוועק גיטראנין, נאר איין אלטער מאן פון דיא נכבדי העיר האט אים אפ גיבראנעט, ער האט אים מיט זיין קערפער פאר שטעלט און האט גישריען: וואס האט איר זיך צו גיצעפעט צו אמענטשין וועלכין איר קאנט גיט און גויקט גיט? ווען ער גיפעלט אייך גיט האלט אים גיט אין שטאט אבער וואש האט איר אים צו שלאגין, דער אלטער האט מנשהען דער לאנגט ארוביל און האט גיזאנט: נא, דער פאר זאלסטו דינגען אפור און זאלסט פארין וואו דו ווילסט — מנשה איז פון בית המדרש ארויס, און דיא שטאט באדינגען האבן אים בעלייט מיט איין אורא! ביז אויסן שטאט.

ער איז גיקומען צו פארין קיין דילא, און נאכדעס אז ער האט דארטין זיך ארום גיוואלגעט ארוואסער אכטאג, וואו אטאג און וואו אנאכט, ער איז אפ גיקומען מיט אשטיקיל טרוקענע ברויט, האט ער זיך אריין גימאכט אין ארייכע הויז צו אננוויסן וואלף האלבערשטאט, דיזער האלבערשטאט האט אין בנשהען עפעס וויכטיגס דער קאנט, דערום האט ער אים פאר רהמנות גינטען צו זיך אין הויז אויף אייגיגע טעג.

בייא דעם האלבערשטאטין איז גיווען א בן יחיד אדאלף, איונג פון איזאדור אכטצעהן מיט אשיינעס אויס זעהן און מיט אנוטע ערציהונג, ער איז בענעסין פיל בילדונג און האט זיך אין יענער צייט פאר גיברייטעט מיט דיא דייטשע שפראך אום צוא פארין נאך פערלין צוא שטודירן דאקטער, דיזער אדאלף האט זיך צו מנשהען וויא צוא אברודער צו גיקלעפט, טייל ער האט אין מנשהען ערקאנט פיל בילדונג מער אלס בייא אים, און איבער הויבט אין דיא דייטשע שפראכע, און דרום האט ער דעם פאטער גיבעטן דאס ער זאל מנשהען בייא זיך אפ האלטן אלעס זיינער איין מיטשילער, און דער פאטער האט דאס גערין גיטאן, אין איין פערלויף פון אייגיגע וואכין האבן זייא זיך מיט ליבשאפט אויף גינקנפט, דאס זייא האבן איינער אן דעם אנדערין איין מינוט גיט גיקאנט אויס האלטן, זייא האבן צו זאמען גילערניט און צו זאמען גינעשין און גיטרוקען און איינער אן דעם אנדערין האט אמירט גיט גיטאן, מיט דיא הילף פון מנשהען איז אדאלף אין דיא דייטשע שפראכע גישווינד פארטיג גיווארין, און עס איז בייא האלבערשטאטין אין הויז גיבלבין דאס זייא זאלין מנשהען אויף זייערע קאסטן מיט אדאלפין שיקן נאך פערלין צו שטודירן, און דיא ריזע איז אום גיזאמט בשטימט גיווארין, אויף די פראגעס וועלכע מעהאט מנשהען גיברענט וועגן זיין אבסטאיאטעלסטורא און פון וואגען ער איז, האט ער איין אנטווארט גינעבין נאר מיט צווייא פאלע אויגין מיט

מַרְעֵרִין, עַר הָאֵט גִּעְנֵטְפֶּרְט: „פֶּרְעֵט מִיר נָאָר גִּיט אִיךְ קָאן עִם יַעֲזֵט אִיךְ גִּיט עֲנֵדְעֶקֶן, מִיט דַּער צִיט וועט איר פֿיליכט דאָס קאַנען וויסן“.

אַט ערשט אין דער צִיט ווען מַנְשֶׁהֶען איז עֲמוּוּאָס פֿעסער גִּוּוּאָרִין, ווען עס האט אים שוין גִּיט גִּימאַנְגִּילט דער פֿעלער פון הונגער און קעלט, אַט דאָן האט ער ערשט אָן גִּיהוּיבִין צו פֿילן זײַנע וואונדן, אַזער איז פֿאַר יאַגט גִּוּוּאָרִין פון זײַן מַהִיעֶרע דַּרְעוּעֶלִין וועלכע ער לִיבט וויא זײַן שְׁוואַרץ אַפּפֿעל פון אויג, און ער קאן זיך מיט איר זאַגאַר גִּיט זענענען פֿאַר זײַן אָפּ פֿאַרן פון רוסלאַנד, עס איז אים אָפּט אַרײַן גִּיפּאַלן אַנִיבֶּרְאָקען: גִּיין! אִיךְ וועל נאָך אויסקלאַנד גִּיט פֿאַרן, אִיךְ וועל פֿאַרן קײן פֿענעכסוף, אִיךְ וועל פֿאַלן מײַן מַהִיעֶרע דַּרְעוּעֶלֶן צו דיא פֿיס, און אִיךְ וועל איר שְׁווערן בײַא גאָט דאָס אִיךְ בײַן רײַן פון אונטערקט און אִיךְ האב גאָר גִּיט גִּישוּלֶרִיגט, אִיךְ וועל מיט מײַנע מַרְעֵרִין פֿעפֿיכטײַן דיא שְׁטעלע וואו זײַא שְׁמײט און איר גוטעס ווייכעס האַרץ וועט גײוּיס צו גײַן פון מײַנע מַרְעֵרִין, זײַא וועט גײוּיס אויס שְׁמַרְעֶקֶן אירע אַרְעֵמֶס מִיר ווייטער צו עֲמִפּפּאַנְגֶען, אָךְ! וויא גִּלִּיקֶלִיךְ אִיךְ וועל דאָס גִּיין! אִיךְ פֿאַר!... אִיךְ לויף!... נאָך פֿענעכסוף!... נאָר וויא אַזו וועט זײַא מִיר גִּלוּיבִין ווען זײַא האט מיט אירע אויגן מײַן אונטערקט גִּזְעֶהֶען? צווא דען וועל אִיךְ אירע אויגן קאַנען פֿאַר פֿלענדין? זײַא וועט בײַא מִיר פֿרעגן אִיךְ זאל איר געבן אַבִּיאַסְנֶענִיגֶעס (עֶרְקֶלְעֶרֶנְגֶען) אויף אַלעס וואָס זײַא האט גִּזְעֶהֶען, און ווען אִיךְ זאל איר דיא וואַרְהײט עֲנֵדְעֶקֶן, וועל אִיךְ דאָך מײַן שְׁכּוּעֶה פֿאַר שְׁוועכִין וועלכע אִיךְ האב מײַן מוטער גִּישוּוּאַרִין פון איר גִּיט צו עֲנֵדְעֶקֶן, און אִיךְ זאל איר גִּיט אַנטוואַרטן אויף אירע פֿראַגעס וועט זײַא מִיר מיט שאַנדע גײוּיס פון זיך אָפּ שְׁטוּיֶסן, און דער צאַהרִין פון איר מיט אירע עֲלֶטֶרֶן וועלן מִיר גײוּיס פֿאַר יאַגן אין טיפּין העל, זײַא וועלן מִיר גײוּיס מִיראַנעש בַּהאַנדֶלֶען אַזו וויא אִיךְ האב זיך געוואַנדֶלֶט גאָך זײַער מײַנֶג, גִּיין! אִיךְ וועל נאָך פֿענעכסוף גִּיט בײַוײַן! אִיךְ וועל נאָך אויסקלאַנד בײַוײַן, און וועל דאַרשן דעם סַעֲדִיצִיגֶסְקִין פֿאַקולטעט דורך מאַכִין, און דאָן וועל אִיךְ קײן פֿענעכסוף קומען! און גִּלוּיבִין אִיךְ שוין צו זײַן אַוּוּלֶקאַמִיר גאַסט, דען דיא צײט וועט אָפּ קילן דעם צאַהרִין וועלכין דַּרְעוּעֶלֶע האט אויף מִיר, אִיךְ דער פֿלאַסק פון אַמאַן אַדאַקטער צווא האַבִין וועט איר פֿאַר פֿלענדין און איר מוטפאַמֶע צו מִיר צווא געבן, און ווען אִיךְ וועל צו איר דאָן צו פֿאַלן וועל אִיךְ גײוּיס איר האַרץ צוריק אָפּ קויפִין, און ווען זאַגאַר אירע עֲלֶטֶרֶן וועלן אויף מִיר נאָך צאַרנען, וועל אִיךְ איהר פון זײַער הִדוּ אַרײַם געסען און מִיר וועלן צו זאַמען אַנְלִיקֶלִיכִין לעבן פֿאַר בִּרְיִיגֶען, דען אִיךְ וועל דאָך זײַן אין שְׁטאַנדֶע מײַן פֿאַמִּילֶע מיט עֲרֶדֶע צו עֲנֵדְעֶקֶן, און פֿיליכט וועט שוין מײַן מוטער אונטער דער צײט פון איר דַּרְעוּעֶלֶע בײַן ווערן, וועל אִיךְ דאָך שוין קאַנען דַּרְעוּעֶלֶען עֶרְקֶלְעֶרֶן איר אַרײַג (שְׁטוּת) דאָס אִיךְ בײַן גאָר אונטאַנְטֶע געשולֶרִיגט גִּוּוּאָרִין, האַ האַ האַ! מִיר וועלן דאָס אַפֿיסל לאַכִין, און אִיךְ וועל מײַנע צרות אין פֿריידין דער צײלִין,

אך ! ויבא גליקליך איך וועל זיין ! זא האט מנשה פאנטאזירט און עס איז בייא
אים גיבליכין נאך אויסלאנד צו רייזן .

מנשה מיט אדאלפין זיינען אין ברלין גליקליך גיקומען , זיבא האבין אריין
גיטראמין אין מעדיציניסקן פאקולטעט , און האבין זיך זייער פלייסויג גינומען
צום לערנען .

34) מנשה בלומענקראנץ דער צווייטער

אין דיא ערשטע טעג פון מנשה'ס אריין מרעטין אין שול , איז פאר אים
פאר איבער גינאנגען אלעס וואס עס האט זיך מיט אים גיפאקירט ביז אהער ,
עס האט זיך אים פאר גישטעלט וויא ער איז ערצויגן גיטרארין בייא זיין זיידן
אין הייז , דער עראינערונג פון זיין זיידן האט אים דיא הארץ גירירט , דער
זיידע דער געמליכער מאן דער ערהאפענער און גלייכפערטיגער מענטש , דער
מענטש וואס אין זיין הארצין איז פיל מענטשין—פריינדע און ליבע צו גאט ,
אויך דער גידעכניש פון זיין הימילשין אנגעל זיין טהייערע דרעזעלע האט אים
זיין הארץ גיבלומינט , אך ! מיין טהייערע פייגעלע ! דוא פאר בריינגסט דאך
גיוויס דיא צייט אין שמערצין , דוא ביזט אין דייע וינגע וואהרין פאר ווארפין
פון היין זיך ליבענדער מאן , וועלכער מראנט דיר וויא אזויגיל אויפין הארצין
אין אויסלאנד און פאר געסט דיר גיט אין זעקונדע , אין דיא ערשטע געמליכע
טעג האבין דיזע גידאנקען בייא אים גיקוואלין , און דאס האט אים שטארק
גיהינדערט פון לערנען , ביז ער האט זיך פרעבינט דאס מיט דיא גידאנקען
טוט ער קיינעם קיין גוטעס גיט , און וועט זיין ציל קיין מאל גיט ערייכין , דרום
האט ער זיין הארץ גישטארקט וויא איין שטיין און האט מיט קראפט אפ
גישטויסן זיינע אלע גידאנקען , ער האט זיבא גיסקליד גיוויס ערנווייטערט , און
אין זיין הארצין אנשטאט זי איין אנדער שכן אריין גילאזין ; דאס גירדע צום
לערנען (חשק הלמודים) דעם לוקט צוא ערייכין זיין ציל , זיך גליקליך צו מאכן
און צו בענקליקן זיין גילובטע זעלע , ער האט זיין זעלע פאר ווגקען אין ווקס
פון לערנע און האט זיך אנועק גילאזין צוא שוויקען אין ים פון קענטניש
טאג און נאכט און האט פסעט פאר געסין אן די פאר ביי גינאנדע , נור אייניגע
מאהל אין טאג האט זיך בייא אים גיט ווילינדיג פון זיין הארץ ארויס גיריסן
אייניגע זיפצין אין נאמען : פון זיין טייערע דרעזעלע , און אזו האט ער פלייסויג
גיארבעט אין זיין לערנען , און אלע לעהרער האבין גיריט זיין פרייהיגקייט ,
און אלע פרייעסארין האבין אים וויא איין קינד גיליבט , און זיבא האבין אים
האפענונג גיגעבין דאס אין אקורצע צייט וועט ער זיין קורס ענדיגין .

אזו איז אים איבער גילאפין אואהר אין וועכנין ער האט זיך גאר גיט
ארום גיזעהן וויא ער איז פאר בייא גינאנגען , און האט אגרייסן פארשריט
גימאכט אין זיין קורס , דיא האפענונג האט אים שוין זיין גליקליכין צו קונפט
בעוויזן , עס האט זיך אין אים גיסקליד גיוויס אריין גינאנבעט דער פארשטעלונג

וויא גליקליך ער נועט זיין קוסענדיג צו דרעזעלן אלעס דאקסער מעדיצין , דיא לעהרנונג איז שוין אים אזו שווער ניט גיווען , ווייל ער האט אין פערלויף פון דעם ערשטן יאהר מיט גדוים קראפט אפרייטע וועג אים גיטראמין , דרום האט ער שוין גיפונען ליידיגע צייטן צו בטר אבמין זיינע פינשטערע פאר בייא גיבאנענע צייטן און זיין גליקליכן צו קונפט וועקער ערנארטעט אים , ער האט שוין אן גיהויבן צו שפירן פריידע מיט פערנגיגן , און זיין הארץ האט מיט פריידע גיקוועלט , און האט מיט זיסע טרוימען גיטרויסט .

אזו וויא אלע מענטשן שעצן זיך אמאל גליקליך און גוייסן ניט וואס פאר איין אונגליק ערנארטעט זיין אונטערין פלייצע , אזו האט מנשה מיט זיינע מענטשליכע אויגן ניט גיקאנט וויסן וואס פאר איין פייל עס נועט אים שייסן , אפייל מיט וועלכן מעהאט אין אים גיזילט פון רוסלאנד , און עס האט אים גיטראפן אז אין ברלין פונקט אין הארצין , איין מאל זיצנדיג אין שול בייא דעם לעקציאן פון דעם פריפעסאר , איז אריין אין שול דער פאליצימייסטער מיט אייניגע פאליציאנטן „היר האלט זיך אויף איין שילער מנשה בלומענקראנץ“ ? האט דער פאליציי מייסטער דעם פריפעסאר גיפרענט — „נא“ האט דער פריפעסאר גיענטפערט צייגנדיג אויף מנשהען , דער פאליציי מייסטער האט גלייך גיהייסן די פאליציאנטן דאס זיין זאלן מנשהען אן טאן קייסן און אנועק פירן אין דער פאליציי , און דאס איז אין איין אויגנבליק גישעהן , מנשה איז פון שרעק גיבלבין שטיין וויא איין שטאמוע און מען האט אים במעט אטויטן פון שול ארויס גיטראגן .

„וואס איז זיין שולד“ ? האט דער פריפעסאר דעם פאליציי מייסטער גיפרענט — „זיין שולד איז האט ער גיענטפערט — ער האט אין רוסלאנד אין דיוון יאהר פיל פערברעבן גיטאן , ער האט גישטוילן און אין מענטשן ערקארדעט , און ער איז שוין פאר פאקט אין גיפייקניג , נאר ער האט זיך פון זיינע קייטן אויס גיריסן , און דער צו האט ער נאך א זעלנער ערקארדעט און האט דיא גיפייקניש אויס גיווייכט , אט דאט איז זיין שולד“ — „דאס מוז זיין איין פערווירונג (א טעות)“ האט דער פריפעסאר גיזאגט „ער האט דעם יאהר דא בייא אונז גישטודירט און האט איין טאג ניט אויס גיפעלט דיא שול צוא בעזובין“ — „איך מוז ערפילן מיין שולד“ — האט דער פאליציי מייסטער גיזאגט — „איך האב פון דעם רוסישן קאנזול בקומען אבעפעל מנשה בלומענקראנץ נאך רוסלאנד צו טראנספארטירן , און איינער שולד איז הער פריפעסאר , דאס איר זאלט אויס שרייבן אלעס וואס איר ווייסט וועגן אים , ווען ער איז צוא אייך אין שול אריין גיטראמן און וויא זיין אויף פיהרונג איז גיווען“ , דער פריפעסאר האט אן גישריבן אלעס וואס צו אים גיהער צום בעסטן פאר בלומענקראנץ .

איך פארשטיי ליבע לעזער ! אז איר זייט אין אנדעראזאומעניע (אום פערשטאנדיג) פון דעם , שטייך וויא קומט מנשה צו הרגענען מענטשן און צו אנגלויפן פון טורמע אין רוסלאנד , אין דעם זעלבן יאהר וואס מנשה האט

גאר גישטודירט אין ברלין? דאס איז טאקע אהארבע שאַלע, נאר נאך מער פאר וואונדערט וועט איר ווערן ווען איר וועל איך זאגן אז דערין איז קיין ליגין ניט פארהאנדן, דאס איז אלץ ריכטיג, מנשה בלומענקראנץ האט טאקע גישטודירט אין ברלין, און האט טאקע גישטוילן און ערקארדעט מענטשן אין רוסלאנד און טאקע אין דא זעלביגע צייט, און אז איר וועט פארט פרגען: „וויא קאן דאס זיין“? וועל איר איך ערקלערן, דא שדים דיא רוחות דיא מלאכי חבלה האבן אין רוסלאנד אין מענטשן פאר קליידעט אין מנשהעס גיזיכט, און יענער מנשה האט אלעס גיטאן אין רוסלאנד אין דער זעלבער צייט וואס דער אמתער מנשה האט גישטודירט אין ברלין — און אויב איר ווילט ניט גלויבן אז איצטער איז פאראן מוזיקס און שדים, וועל איר איך ווייזן ען בען אז עס איז יע פאראן.

אין שד איז שמעריל דער שוחט, אים האט דיא הארץ ניט גישטילט מיט דעם וואס ער האט מנשהען פאר יאנט פון אשר יעקולס הויז, אים איז ניט אין גינאנגען דער לעבן וועהענדיג וויא בייא אשר יעקלן אין הויז מריקינט קיינעם דיא אויגן ניט וויינענדיג נאך מנשהען, היינט האט ער זיך גישראקן טאמער קומט מנשה, וועלן זייא דאך מיט אפענע ארימס אים עמפפאנגען, דרום האט ער גימאכט יד אחר מיט נאך א שד דאס איז מיט דעם איסקארשציק פון פענעכסין וואו מנשה איז א פאר שריבענער, און האט אים גיגעבן אמפצע, און האט אים גיבעטן ער זאל אויף מנשה בלומענקראנצס נאמען ארויס געבן אפאסקארט אפעוואוסטין גנב און מערדער, און דער איסקארשציק קהאט עס אזו גיטאן, און ער האט בייא דעם גנב אויך גינמען פאר דעם פאסקארט א פינג — און — צוואנציג — וויא דער מכה פון אפאסקארט פאר אלע גנבים — און יענער גנב — וועלכער האט אויף מנשהעס נאמען דעם פאס גיהאט — האט גינאנבעט און גינאילט און ערקארדעט אויף מנשהעס נאמען, ער האט אויך בלוט פאר גאסן אויף מנשהעס רעכענונג, און איז אין טורמע גיזעסן אויף מנשהעס נאמען, און אנמלאפן איז ער אויך אויף זיין השבון, און פראוויטעלסטווא האט גיסעלדעט אז וואו מען וועט גיפיגען אין מנשה בלומענקראנץ זאל מען אים צו שמעלין ווייל ער איז א מערדער, און דער גיזעץ איז דאס זאגאר פון אויסלאנד גיט מען ארויס אמערדער, איצט טהיייערע לעזער, איז דאך שוין קיין חידוש ניט וואס מעהאט מנשהען ארויס גימערעוועט פון ברלין נאך רוסלאנד צו טראנספארטירן אלעס מערדער, דאס אלץ האט שמעריל אזויס גינעבט ווייל ער האט פריער פערקומט אז דער גנב וועט פערעסטופין טאן אויף מנשהעס נאמען, היינט וויא צו פריידן ער איז דאס גיווארין אז ער האט דער הערט דאס דער פאלשער מנשה איז פון טורמע דורך אמערדעריי אנמלאפן „איצט בין איר מיט מין העכט זיכער דאס ער וועט שוין ניט טארין צוריק קומען“ האט שמעריל אין זיך גימראכט, איז שוין פאראן היינטיגע צייטן שדים מוזיקס וועלכע שארין דעם מין אנושי? עס איז פיל פאראן!

מְנַשֶּׁה אִיז פֿון שְׂדַעק אִין אַיִן עַרְצִיג־דִּינֶדע קְבֵאַנְקֵהײט אַרײַן גִּיפֵאַלִין ,
ער אִיז דְּרײַ וואָכִין אִין גְּרוֹים הײַן גִּילֶענײַן אונג נֶאַכְהֶער ווען ער אִיז פֿעסער
גִּיוואָרײַן האַט מען אַים אָפּ גִּישִׁקט צום רוסישײַן גֶּרעניץ , אונג מען האַט אַים צו
דיא רוסישע רעגירונג אַיבער גִּנעפֿין , ער אִיז מיטײַן אַטאַפּ גִּינאַנגען פֿון שְׂטאַט
צו שְׂטאַט , אִין יעדער שְׂטאַט האַט ער גִּימזוט אַייניגע טעג פֿאַר פֿלייבֿין ווייל
ער פֿלעגט רב קְבֵאַנְק ווערן , דער גִּינאַנגען אַז זײַן לעצטער האַפּענונג אִיז שױן
אויף צו ערניקטעט גִּיוואָרײַן האַט אַים דיא האַרץ מיט פֿלוט פֿאַר גֵאַסין , אויף
האַט אַים גִּיבֿרענט דער צֵאַרין אויף זײַן שְׁנווער אונג שְׁנויגער , ווייל גִּיט שְׁפּוֹרִינֶדיג
אויף זײַך קײַן פֿאַר פֿרעד פֿאַר וועלכֿין מעזאַל אַים אִין קײַטײַן פֿירן וויא אַרְזײַסין
פֿאַר פֿרעכער , האַט ער גִּירעכֿנט אַז דאַס האַט אַים גֵאַר אַן גִּימאַכט זײַן שְׁנווער
אונג שְׁנויגער , וויא האַפֿין מן הספּם אויף מיר ווער ווייסט וואַס פֿאַר אַיִן פֿאַר
פֿרעד אַרְזײַך גִּיוואָרפֿין — האַט ער אִין זײַך גִּימֵרַאַכט — אַז דורך דעם האַט מען
מיר פֿון אוניווערסיטעט אַרויס גִּיריסין , אונג מײַן האַפּענונג צו ערשײַנען פֿאַר
מײַן טֵהײַערע דרעזעלן אַדאַקטער זײַנענדיג אִיז אונעק מיט ווינט אונג מיט רוף ,
אַה ! מײַן טֵהײַערע דרעזעלע ! מײַן זעלע ! מײַלע אײַך בײַן שױן פֿערלֵאַרין , אײַך
זעה אַז מײַן שִׁקנאַל ווײַל מיר מיט ראַש אונג מיט שְׂטוּרײַם אַיִן אומגִּיליקלֵאַר פֿון
דער וועלט אַרויס יאַגן , אָבער אויף דיר טֵהײַערע ! אויף דיר האַב אײַך מײַלִיד ,
ווער ווייס אויב מײַנע אײַגן וועלן שױן דיר מער אַנגוקן , ווער ווייס אויב אײַך
וועל שױן האַפֿין דעם גִּילֵך צו זעהען דעם פֿלאַסק פֿון דײַנע לֵיכטיגע אײַגן
דורך וועקע עס שײַנט אַרויס דײַן רײַטעס הערץ , אײַך וועל שױן גִּיט זײַן דײַן
לעבֿיגס פֿעגלײַטער , אײַך וועל שױן דיר גִּיט זעמִיגן מיט פֿרייד אונג מיט פֿערגֿעניגן
אַז וויא אײַך האַב גִּיהאַפּט ... דוא בִּיזט נעבאַד אונגשולדיג אִין דײַנע לײַדן ,
זא וויא אײַך לײַד גִּרויסע שְׂמערצן פֿון מײַנע אונגשולד , דיא גִּינאַנגען האַפֿין
בײַא מְנַשֶּׁהען אַויס גִּישְׂעפּט זײַנע קוועלע פֿון מֵרערן , אונג עס האַט אַים צוא
דער שְׂרד פֿאַר בײַגן .

וויא דער שְׂפּוֹרִיכט האַרט זאַנט ״מעזאַל גִּיט גִּיפּרוכט ווערן צו וואַס מעקאַן
גִּיוואָנט ווערן״ אַזו אִיז מְנַשֶּׁה גִּיוואָנט גִּיוואָרין צו גִּין מיטײַן אַטאַפּ צו גִּישְׂמײַט
צו גִּנבֿים אונג ראָבֵאַזײַקעס , אונג צו וואַלֶּערין זײַך אויף דיא פֿאַלאַטקעס פֿון
אַלע אַטאַפּ הײַזער , בײַז מעהאַט אַים גִּיבֿראַכט אִין דער לעצטער טורמע פֿון
וואַנען מען האַט אַים גִּימֵרעפֿעוועט , דאַס אִיז אִין פֿענעכְסִפּער טורמע , ווען
מע אִיז פֿערזונגן אִין גִּרויסע צרות באַן קאַן דאַס קלענסטע גוטע פֿענעבֿינֵהײַט
מאַכֿן פֿריידן , אונג דערום האַט זײַך מְנַשֶּׁה גִּיפֿרײַט מיט דעם וואַס פֿענעכְסִפּער
טורמע שְׂמײַט אײַסין שְׂטאַט , אונג מעהאַט אַים גִּיט פֿעזאַרפּט דורך פֿירן
מיטײַן אַטאַפּ דורך די זעלבע גאַסין אִין וועלכֿע ער האַט אַמאַהל וויא אַבוקעט
גִּילויכטן , וויא מעהאַט אַים שױן אַן טורמע אַרײַן גִּיפֿירט האַט זײַך בײַא אַים
אַנײַע קוועלע פֿון מֵרערן גִּישְׂפֿינט , ער האַט זײַך גִּיפֿיהלֵט נאַהענט פֿון זײַך
דרעזעלן אײַפֿין ערד קֵרײַז , אָבער ווייס פֿון אִיר וויא דיא הײַמל פֿון דער ערד ,

דער צימער אין וועלכין מעהאט אים פאר שפארט האט פון אים אויס גילאשן
דעם לעצטן שטראל האפענונג, דעם צימער האט מען שוין צוא גיברייט פון
פריער פאר דעם שרעקליכן ראזבאניק מנשה בלומענקראנץ, אונ ווייל ער איז
שוין איין מאל אנגלאפן האט מען שוין גימאכט מיטלען ער זאל שוין מער
גיט אנמלוזפון, מעהאט דעם צימער ארום גיזעהען עס זאל זיך אין אים
אשפעלטעלע גיט גיפינען, אז דיא זאהנע זאל זיך פאר קיין פאל אין איר
גיט אריין גינבענען, אונ דער צוא איין אייזערנע מיר, אויך האט מען אים
בקליידעט אז ער זאל זיך ארייר גיט קאנען טאן, מעהאט אים און גיטאן קייטין
אויף קייטין אויף דיא הענט אונ דיא פיס, דעם בגד פון דיא שארע גיוואנט
האט מען אויף אים ארויף גיזויגן, אונ מיט אונטער פירער האט מען אים
אריין גיפירט אין דעם צוא גיזירטין פאקאיי פון וועלכין מעהאט מיט אנויילע
צוריק ארויס גילאזן אצעהנדליג חורים, אבער זייערע מישט איז גיבלפין פדי
מנשהען זאל ווייכער זיין צוא שלאפן, דער באכפ פון דעם צימער האט אים
דעם אטום פאר נוכען, מעהאט בייא אים אפ גירויכט די פרייהייט צו אמהעמען
מיט פרייע לופט מיט וועלכע גאט האט דיא וועלט עקפילט אונ יעדערין איז
עס פרייא צו בקומען, אונ קיינער פאר שטייט דאס גיט וויא טהייער צו שעטצין,
אונזער מנשה האט ערסט פאר שטאנען וויא טהייער דעם פרייען וואזנדך צוא
שעטצין אבער ער האט אים שוין גיט גיקאנט בקומען, מעהאט אים נאך צום
וואנט צו גיטמיט, אונ אז מעהאט זיך שוין מיט אים אלץ איספראוועט האט
מען דיא אייזערנע מיר צו גיהאקט. אזוי! איך בין שוין פון אלעס בערויכט!
האט זיך בייא מנשהען פון הארצין ארויס גירסין, זיינע פיס זיינען פאר זונגען
גיוארין אין דיא קויט וועלכע האט זיך דארטין גיפונען, אונ דרום האט זיך
אים גרייליך גיט גיוואלט אנידער זעצין, נאר דיא משא פון דיא קייטין האט
אים מיט גוואלד אראפ גיזעצט, אין אקליינע וויילע איז אים אויף דיא גידאנגען
ארבער גילאפן אלץ וואס עס האט זיך מיט אים דעם גאנצין לעבין גיפאסירט,
זיינע גליקליכע צייטן אונ זיינע אונגליקן, ער האט גישרייען פון גרויסע
שטערצין, „איך וועל פון זיך אליין מאכין איין ענד! — האט ער גיוואנט —
איך וועל זיך דעם לעבין אנועק נעמען אונ דאן וועל איך מיט איין מאל בעפרייט
נוערין פון מייע צרות, אדע מיין טייערע דרעוועלע! אדע, פאר פלייב שוין
דוא אליין אויף דער וועלט וועלכע איך ווינש דיר לייכטין אזו וויא זיא איז
פאר מיר פינשטער גיטועזין, דוא וועסט שוין מיר לעבעדיג מעהר גיט זעהן!“
מנשה האט זיך גיוואלט אויף שטעלין, נאר דיא שטוענע קייטין האבן אים
דער מאנט אז ער קאן זיך ארייר גיט טאן, דאן האט ער גישריען: אזוי ווייא
איז מיר! אז אפילו פון דעם פערנגיגן בין איך אויך גירויכט, איך קאן זיך
דעם טויט אויך גיט פאר שאפן ווען ער איז מיר גיטיג, איך וואלט מיט מייע
אייגענע הענט מיין זעלע בפרייען פון איר גיפיינגנים, זיא וואלט זיך אפ גרייכלען
פון מיין קערפער מיט דיא יסורים צוא זאמען, נאר דאס איז שוין מיר אויך

אונטגעליך צו דער לאנגען , נאר גלייך האט זיך כנשה איבער ציינט . וואס האב
 איך דא גיזאלט טאן ? ! — האט ער צוא זיך גיזאנט — אזאך וועלכע איז בייא
 אונז פאר באמין , ועלכעס וואס דאס איז גירעכינט פאר אקאפיטאלע זינד ,
 גיין ! איך וועל דאס גיט טאן , איך טאג אין אנעקע יסורים פיל טעג ליגן ,
 נאר וואס רייד איך . אייניגע טעג ? וויפיל קאן איך אויס האלטן אין זא איין
 לאגע ? מיין לעבין טאג זיך שוין אין שטונדן ציילן , איך קאן נאך נור אייניגע
 שטונדן לעבין אין דיין שטיק שטאף , מינע גיבלטיין זינען צו היצט אונ דער
 שטאף שטיקט מיר , איך וועל שוין פיל גיט ציהען , מעדארף זיך האמש ארום
 זעהען וואס איך האב אויף מיין לעבין גיטאן , מעדארף פאר פערטיגן דיא
 אטמאטיון וועלכע איך וועל אום גיזאמט דארפן אפ געבין פאר דעם ריכטער
 פון דיא עוויגע וועלט ! ...

שוין צייט גיהאלפן צוא ווערין .

עס גיבט אומגליקן וועלכע ערצינדן דיא הארץ מיט ברענינדע ליידן
 אבער נור אויף דער הייסער וויילע , אונ וויא נור דער אונגליק גייט דורך דורכין
 קילשטאק פון דיא צייט , ווערט עס אפגיילט אונ ביסליכטיים פארנעסין , אבער
 גיט אלע אומגליקן קאן דיא צייט קולין , דער אונגליק וועלכער איז גיט
 סאסרעדאטאצעט נור אויף דיא צייט אין וועלכע ער טרעפט זיך , נור ער פירקטעט
 אויף עוויג , אויך דעם אונגליק וועלכין מעהאט אויף זיך אליין גיבראכט , אט די
 אומגליקן קאן דיא צייט גיט היילן , אין געניגטהייל וואס מער צייט מעליידעט
 פון אים אונ מעהאפט ווייטער צו ליידן קריינקט עם אלץ נאך מער , אויך קאן
 מען זיך אליין גיט שיינקען דעם אונגליק וועלכין מעהאט אליין אויף זיך גיבראכט .
 אונ אזו איז עם גיווען מיט אונזער דרעזלין דער פערלויף פון מער אלעם
 איין יאר האט איר גיט גיבראכט קיין היילונג , אין געניגטהייל עם האט זיך בייא
 איר פערברייטערט דיא וואונדן אין הארצין זעהענדי טאג פאר טאג דאס איר
 האפענונג איז פאלש , איר טייטער כנשה קומט גיט , אויך איז פון אים קיין
 שפור גיט צו דער גיין , אונ דיא מיהע וועלכע מעהאט אנגייווענדעט אים צו דער
 גיין איז אומזאנסט גיבלפין , עם איז פון כנשהען קיין סליאד גיט גיווען צו ער
 פארין אויך האט איר גיגרוועט דער סאנועקט דאס זיא האט דאס אליין אויף
 זיך גיבראכט , היינט ווער ווייסט וואס מיט כנשהען האט זיך גיטראפין ? , זיא
 האט איבער גירעכינט וואס נור מעגליך איז , עם האט איר אפטער בעזוכט דער
 גיזאנקען „פילייכט לעבט ער שוין מער גיט“ , אונ דער גיזאנקען האט איר וויא
 מיט אפיל דיא קאפ דורך גישאסין דאס האט אויף איר גיזארפין אפהלה אונ
 מויט שרעקענעס , אונ ווען זיא פלעגט דיינקען דאס ער מוז ליידן הונגער אונ
 קעלט מיט שאנדע פלעגט זיא זיך דער מיט שוין טרייסטין , אביא ער לעבט
 איז דאך טיגליך ער זאל אטאל קובען , היינט פלעגן איר גאר ווילד פרעמדע
 מענטשין שיטין ואלץ אויף דיא וואונדן , יעדער האט איר פאר גיהאלטין דאס

וויא אזו האט זיא גאר גיגלויבט אויף מנשהען דאס ער זאל זיך פער אומצוקוקן מיט איין פּרעמדע פרוי, דאס אלעס האט איר צו דער ערד פּערבויגין, זיא האט ניט גיקאנט דיא קאפ אויף הויבין איין מענטשין אין גיזיכט אַנצוקוקן פון שאַנדע, ווייל זיא האט גירעכניגט איר אירטהום פיר דעם גרעסטין פּערבןדע דערום האט זיא גימיינט אז אלע קוקן אויף איר וויא אויף איין פּערעקמופניצע, וויא אויף איין טיראגישע פרויא וועלכע האט מיט איר גיפּט איר מאן אין צרות פאר טריבין, אדער גאר פון דער וועלט אויף יענער וועלט ארויס גיאנט, אידע אויגין האבין גימאלס גיטריקינט, עס איז גיווען צו פּעוואונדערין דאש קיין מרערין האט זיך בייא איר אונטער דיא לאנגע צייט ניט אויש גישעפט, זיא איז קיין סאל פון איר צימקער ניט ארויס זיא האט זיך קיין סאהל ניט אַנגיציגין, בייא איר איז גאר פשוט גיווען „כאַשׁה הגודה שק על בעל געוויקה“ דאס הייסט „וויא איינע צערמליכע פרוי יאמערט גאר איהרעם גיבאהלע דעם יגענד“, גאר וועמען עס איז אטובה צו טאן איז זיא גילאפין וויא אהירש און זיא איז ניט מיר גיווארין גוטעס צו טאן, זיא האט ניט גיווארט ביז מעהאט פון איר גיפאדערט אטובה, נור זיא האט זיך אליין אַנגישלאגין יענעם צו העלפן אין זיינע גויטין, דערום האט זיא אפּט דיא טורמע פּעזוכט ווייל דארטין פלעגט זיא אפּט גיפניען ועלכע וואס גייטיגין זיך אין הילפע.

איין מאל שבת גאר האלפין טאן אלעס דרעזעלע האט זיך צו גיקריבין דיא טורמע צו פּעזוכין, האט מען איר אַנגיזאגט דאש מעהאט הייטע פיל אידן מיטן אטאפ גיפראכט, זיא האט זיך שפּעטדיג אַנגיקליידעט און איז הייליג גינאנגען אין טורמע מיט דעם גידאנקען דאס פּיליכט וועט זיא עפּעס וועמען קאנען העלפין, דורך יעדער גאס וועלכע זיא איז דורך גינאנגען איז מען פון דיא הייזער ארויס גילאפין אויף איר צו קוקן „אט גייט דרעזעלע דיא וואלטהעטיגע, גיויס וועמען אטובה צו טאן“ — האט יעדער גיזאגט — „גאט מאן איר שוין ענטפּערין ער זאל איר צו שיקן דעם וועמען זיא גארט צו זעהן“ מיט דיא ברכה האט איר יעדער בעגלייט, און זיא איז מיט גישווינטע טריט גינאנגען דיא קאפ אראפ גיזאזין, אין איר הארץ האבין אידע שפּירונגען גישטורעקט אידע גיפילן האבין גיקאכט וויא אקעסיל, און ניט וויסנדיג דיא אורזאכע האבין אידע אויגין גיפליקט טרערין, אידע ליפן האבין זיך גישאקילט ווייל זיא האט אפּ גישטאט איין גיבעט מיט דעם אינהאלט: א גאט! מיין טייערר מנשה איז פּיליכט אויך ערגעץ אין אטורמע איין גישפארט, אדער ער ליידעט אַנדערע מאַנגלען הונגער און קעלט און שאַנדע אויב ער לעבט גאר, בעט איד דיר ליבער שפּעפּער! דאס זא גלייך וויא איד בעמיהע מיד גוטעס צו טאן מיט לידינדע זעלין זא זאלקט דוא צו שיקן הילפע דורך ערבארעמליכע מענטשין צו מיין מנשהען! וויא זאלין אים פון זיינע גויטין אויס ציהען, און איד זאל דער לעבין זיין לויכטיגין גיזיכט אַנצוקוקן! . . . אה גאט! עס איז שוין צייט מיר צו ענטפּערין

ענטפערין! ... מיט דיא גיבאנגקען איז דרעוועלע גינאנגען צום טורקע ביי זיא איז דורכין טוער דורך .

(35) דער שטודירען מוז אין גידים בלייבין.

וויא מעהאט מנשהען אין זיין ציסקער פערפאקט, האבין איינגע
 סאלדאטין גיזאנט פאר דעם נאצאלניק פון טורקע אויך פאר דעם סלעדעוואטעל —
 וועלכער איז גלייך גיקומען וויא מעהאט אים אנגיזאנט דאס מעהאט דעם
 אנטלאפענעם מערדער גיבראקט: אז דער רעסמאנט איז ניט דער זעלבער
 בלומענקראנץ וועלכער איז אנטלאפין, אונ אויך אלע רעסמאנטין האבין דאש
 זעלבע גיזאנט, דער סלעדעוואטעל האט גלייך וועגין דעם גימאכט איין פראטקאל
 אונ האט גיוואלט דיא עדות וועגין דעם אויס פרעגין, ער האט גישיקט נאכין
 שוויאשצעניק אויך נאך דעם ראבינער וויא זאלין שווערין מיט דיא עדות, אונ
 וויא דער ראבינער איז אין טורקע גיקומען אונ האט זיך דער וואוקט אז מעהאט
 דא גיבראקט זיין גוטין פריינד מנשה בלומענקראנץ, האט ער גישווינד אפ
 גישווארין מיט דיא עדות אונ איז גלייך גינאנגען איבער קוקין דיא פאפדין פון
 מנשהעם דיעלע, ער האט דארטין גיזעהן מיט וואס מע אפוינאיעט (בעשולדיגט)
 עס, אויך האט ער גיפונען דעם בערלינער פראפעסערס דאקטאווערענע אז
 ער האט גישטודירט אין מעדיצינקקין פאקולטעט דעם נאנצין יאר, ער האט
 גלייך פארשטאנען וואס דא איז פאר איין טעות, אונ ער האט דאש דעם
 סלעדעוואטעל גוט ערקלערט, אז דער מערדער האט זיך נאר גיפאלזעוועט מיט
 מנשהעם פאקפארט, אויך האבין אלע עדות גיזאנט אז דער איז ניט דער
 זעלבער וויא זענער מערדער, אונ פון אלץ האט דער סלעדיוואטעל ערקאנט
 דאס דער מנשה איז נאר קיין פארברעכער, נור דער מערדער האט גיזינדיגט
 אויף מנשה'ס רעכונונג, דערום האט דר סלעדעוואטעל גיהייסן מנשהען גלייך
 בעפרייען, אונ האט גיהייסן מעזאל דעם אישכאריציק ארעסטירן ווייל ער האט
 אמערדער ארויש גיגעבין אפאספארט אויף אפרעמדן נאמען, דער ראבינער
 יצחק לעאנמאל איז וויא אפיל פון בוויגין גילאפין מיט דיא בעדינטע פון טורקע
 צו עפענען דיא טיר פון מנשהעם גיפיינקניש אונ לייז צו לאזין אים פון דיא
 שווערע קיטין, וויא מעהאט אנגיזויבין אפ צו שליסן דיא טיר פון מנשהעם
 ציסקער האט זיך גיהערט מנשהעם שטים פון אינעווייניג מיט דיא ווערטער:
 וויא איז מיר! איך האב שוין גיהאפט דאס מיין ענדע איז נאהינט, דאס איך
 וועל שוין דער שטיקט ווערין אין דעם פינקטערין קבר, אבער ניין! מעוויל מיר
 נאך מאטערין, מע עפינט זעצט דיא טיר אונ איך וועל זיך אפ פרישין מיט
 פרישין לופט, אגאט! ווער ווייס וויפיל איך וועל זיך אנטמאטערין ביי דער טויט
 וועט מיר בעפרייען! ... דא געמט מען מיר אויפין דאפראס, ווער ווייסט וואס
 פאר אשולד מיין שווער האט אויף מיר ארויף גיווארפין? ! ... "ניין ניין!" האט
 דער ראבינער פון דרויסן גישרייען — "מע נעמט איך ניט אויפין דאפראס, נור

מיעפינט

מִעֲפֵנֶנּוּ אִיךָ דִּיא מִיר אַחַס פֿרִיא צו לֶאָזִין אונ פֿון דִּיא לִכְמִינֶע וועלֶט עֲמוּאֵס
פֿעֲרֶנְגִּיגִין צו גִּינִסִין, דִּיא מִיר הָאָט זיך גִּעֲפִינֶט אונ דֶּער ראַבִּינֶער אִיז צו
כִּנְשֶׁהֶען צו גִּילאַפֿין אונ אִיז אִים אױפֿין האַלז אַרױף גִּפּאַלִין אונ פֿאַר פֿרִידֶע
הָאָפִין פֿינדֶע אִיין וואַרט גִּיט גִּקאַנט אױס רִידין נור מִיט אִינֶעס לאַנגֶען קױש
הָאָפִין זיך דִּיא פֿרִינדֶע בֶּעווינדֶיקט, דִּיא דינֶער הָאָפִין זײ דֶּער מאַנט אַז עֵס אִיז
גִּימִין פֿאַר הֶער דִּיא קִיטִין אַראַפֿ צו גֶעמֶען פֿון דֶּעס אונְשׁוֹלְדִיגִין אַרעֶסטאַנט,
דִּיא קִיטִין זײנֶען אַרונְטֶער גִּנוּסֶען גִּיוואַרִין אונ כִּנְשֶׁה מִיטִין ראַבִּינֶער זײנֶען
אױפֿין הױף אַרױס, יֶעֶרֶר מֶענטֶש קאַן זיך פֿאַר שְׁמֶעלִין דִּיא פֿרִידֶע וועלֶכֶע
כִּנְשֶׁה אִיךָ דֶּער ראַבִּינֶער הָאָפִין דאַן גִּיהאַט, כִּנְשֶׁה הָאָט זיך גִּפֿרִיעֶט מִיט
דֶּעס וואַס אִין אִיין אױגֶנבֿליק אִיז עַר אױס גִּלִּימֶט גִּיוואַרִין פֿון מִזִּיט צום לעֶבֿין,
עַר אִיז דֶּעס ראַבִּינֶער אױפֿין האַלדז גִּפּאַלִין אונ הָאָט אִים בֶּעשְׁאַטִין מִיט
קִשׁוּנֶע אונ פֿרִידין טֶרעֶרין הָאָפִין פֿון אִים גִּנְפִּלִישֶׁט וויא פֿון אַקְוואַל „אִיךָ וועל
עֵס אִימֶער גִּיט פֿעֲרֶגֶעסִין דָּאס וואַס אִיר הָאָט מִיט מִיר הִיטֶע גִּטאַן“ הָאָט עַר
גִּזאַנט צום ראַבִּינֶער, אונ דֶּער ראַבִּינֶער הָאָט זיך גִּפֿרִיעֶט, עֲרֶכְמִיגֶס דֶּער
מִיט וואַס עֵס הָאָט אִים גִּנְאַלְטִין כִּנְשֶׁהֶען אַמִּזְכָּה צו טאַן, אִיךָ הָאָט עַר גִּיוואַקֶסט
וויא דֶּרעֶזעלֶע טרױעֶרט גאַך כִּנְשֶׁהֶען, הִינֶט וויא גִּרוֹיס וועט דָּאס זײן אִיר
פֿרִידֶע ווען עַר (דֶּער ראַבִּינֶער) וועט צו אִיר כִּנְשֶׁהֶען פֿרִינֶען גאַר אום גִּרִיכֶט,
דֶּער ראַבִּינֶער הָאָט אַרִיבֶּער גִּישִׁקֶט צו הִזִּיעַ גאַך קִלִּידֶער כִּנְשֶׁהֶען אִיבֶּער
צו קִלִּידִין, „וואו זאל אִיךָ יֶעֶצֶט גִּיין“ — פֿרעֶנט כִּנְשֶׁה — „ווען אִיךָ בִּין דוֹרף
אִיךָ אִים גִּלִּימֶט גִּיוואַרִין פֿון דֶּעס שׁוֹלד וועלֶכִין מִיין שְׁוועֶר הָאָט אִיךָ מִיר
גִּפֿראַכֶּט פֿירֶכְטֶע אִיךָ זיך פֿוּלִיכֶט וועט עַר אִיךָ מִיר אִיךָ דָּאס גִּייא אַשׁוֹלד
אַרױף וואַרפֿין אונ דֶּערום מוז אִיךָ גִּלִּידֶע ווייכִין פֿון הִיר, אונ אִיךָ וועל זיך גִּיט
קאַן זעֶהן מִיט מִיין מִישֶׁרֶע דֶּרעֶזעלֶען!... אַ דֶּער ראַבִּינֶער הָאָט עַר קאַנט
פֿון כִּנְשֶׁהֶעס רִיד, אַז עַר ווייס גאַר גִּיט פֿאַר וואַס עַר אִיז גִּזעֶסִין, אונ אִיז אִין
דֶּעס הִישֶׁד זײן שְׁוועֶר אונ שְׁוויגֶער, אונ אִיךָ ווייס גאַך כִּנְשֶׁה גִּיט אַז עֵשֶׁ אִיז
שוין עֲרֶקלֶעֶרט גִּיוואַרִין זײן אונְשׁוֹלד דָּאס יֶעֶנֶע פֿרעֶמדֶע פֿרויא אִיז גאַר זײן
מוטֶער גִּיווען, דָּאס אַלץ הָאָט דֶּער ראַבִּינֶער פֿאַרשְׁטאַנֶען, אונ עַר הָאָט זיך
דאַמִיט גִּפֿרִיעֶט, עַר הָאָט אִים קִיין זאַך גִּיט אִים גִּזאַנט אום דֶּעס כִּנְשֶׁהֶעס
פֿרִידֶע זאַל גֶרעֶסער זײן אַלעס עַר וועט דֶּרעֶזעלֶען דֶּער זעֶהן, אונ וועט זיך
דֶּער וויסִין דָּאס זײן אונְשׁוֹלד אִיז אִיר שׁוין בֶּעקאַנט, דֶּער ראַבִּינֶער הָאָט כִּנְשֶׁהֶען
גִּפֿרעֶנט: „אִיךָ האַב גִּיזעֶהן אִין דִּיא פֿאַפֿירִין פֿון אִייעֶר דִּיעלֶא דָּאס מעֶהאַט
אִיךָ פֿון בֶּרְלִין גִּפֿראַכֶּט, אִיר הָאָט דאַרְמִין דאַקטֶער גִּישְׁטוּדִירט? יא אִיךָ האַב
שׁוין צײט אַיאַר גִּישְׁטוּדִירט דאַקטֶער אִין בֶּרְלִין אונ אִיךָ בִּין שׁוין גאַנץ ווייס
אַרײן גִּפּאַרִין, נאַר דִּיא סִיבֶה הָאָט מִיר גאַר צו מִישֶׁט, אִיךָ ווייס יֶעֶצֶט גאַר
גִּיט וואו אִיךָ זאל זיך קערִין? .
אִיךָ וועל מִיט אִיךָ גִּיין צו אִיעֶר פֿרויא אונ שְׁוועֶר אונ שְׁוויגֶער, — הָאָט
צו אִים דֶּער ראַבִּינֶער גִּזאַנט .

איך פֿירקטע זיך פאר זייא — זאגט מנשה — פֿיליכט וועלן זייא מיר
ווייטער געהאנדלען וויא פֿארקער .

שָׂרַעקט אייך ניט — זאגט דער ראבינער — איך וועל מיט אייך גיין אונ
איך וועל צו ווישן אייך פֿרידן שליסן .

אָבער פֿארקער מוזט איר מיר צו שווערן אין גאטס נאמען דאש איר
זאלט מיין שטודירן אין פֿרלן אין גיהים האלטן, איר זאלט דאס פון אייער
מונד ניפאנדין ארויס זאגן, ווארום איר וויסט דאך דאס מיין פֿרויא וויא אויך
איךע עלטערין זיינען אלט מאדעס גינאָהגען, אונ ווען זייא וועלן זיך דער
וויסן פון מיין שטודירן וועט זייא דעם צארין אויף רייצן, אונ אויך וועט
שוין מיר אונטעגליך זיין פון זייא זיך ארויס צו רייסן מיין שטודיום צו ענדיגן,
זעט איך געט אייך שווערעט עס מיר צו — האט מנשה דעם ראבינער גיבעטן .
איך שווער פֿייא גאט דאס איך זאל עס פאר אשטריינגן גיהים האלטן,
האט דער ראבינער גענטפערט — נאר זייא וועלן דאך איך גיוויס פֿרעגן וואו
איר זייט דעם יאר גיטען, וואס וועט איר זייא ענטפערן ? .

איך וועל זיי וויא עס איז פאר שווינדלען, אָבער פון שטודירן טאר איך זיי
פאר קיין פאל ניט ענדעקן, אונ ווען עס וועט מיר יעצט גילטן מיט אייער
הילף מיט מיין פֿרויא אונ איךע עלטערין פֿרידן צו שליסן, וועל איך דא איר
ניט פיל פאר זאמען, איך וועל נור אפאר מאנהייטן פאר פֿריינגען אונ נאכהער
וועל איך אים גיהים ווייטער קיין פֿרלן רייזן מיין סטודיום צו ענדיגן אונ איר
זאלט דיא גיהיימניס היטן ביז איך וועל פון פֿרלן דאקטער אראפ קומען אונ
אזו ריידינדיג זיינען זייא איבערן הויף פון טורקע ארום גינאָהגען, ווייל מנשה
האט ערווארט עס זאל אונטער גישריפֿן ווערן זיין געפֿרייאונגס קארט .

(36) פֿריון שבוים.

דָרעוועלע איז נעפאך מיט איר פאר פֿיטערט הארץ צריין אויפֿן הויף פון
טורקע, דיא קאפ אראפ גילאזין אונ פֿערטיפט אין איךע טרויעריגע גידאנקען,
מיט אמאל האט זיא איר קאפ אויף גיהויבן אונ זיא האט גלייך דער זעלן וויא
דער ראבינער מיט מנשהען שטייען געגן איר, דיזע פֿלוצלינגע ערשיינונג האט
איר דיא אויגן פֿארבלאנקט, זיא איז פאר גראס פֿריידע גיבליבן שטיין אויפֿן
ארט וויא אזו גישמידטע, אונ זא גלייך איז מנשה גיבליבן שטיין וויא אשטאמוע
פאר פֿריידע אונ שרעק, נאר דער ראבינער האט זייא ערמינטערט מיט זיין
גישרייא: איר גליקליכע פֿאר! פֿערבריינגט ניט אייערע גליקליכסטע זעקונדן
אין שטיל שוויגן! דא האט דרעוועל פֿערשפֿויט איךע הענט צום היטסעל אונ
האט אויס גישריען: אָ גאט! דוא האסט מיר גענטפערט! אונ גאכהער זיינען זיי
פֿיידע זיך גיפאלן אויף דיא העלדנער אונ האבן זיך אויף גקלאמערט וויא איין
קערפֿער מיט אלאנגן הייסן קוש אונ זייערע פֿריידן טרערן האבן זיך צו זאמען
גיסשט אויף זייערע גיזקמין, מיין פֿייערער מנשה! מיין ליבט אונ מיין הילף!

האט דרעזעלע גישריען פאלגינדיג אים צו דיא פיס — פערצהניע מיר מין לייכטזינגיקייט! דורך מינע גארשקייט האסטו גיוויס פיל גיליטין, איך האב דאס אפער ניטאן אונוויסנדיג... איך האב ניט גיוואוסט אז דאס איז דיין מוטער... אפער פערצהניע מיר דערזיך וואס איך האב זיך אונסערשטאנען דיר צו פערדאכטן... „מנשה האט איר אויף גישטעלט אונ האט אויש גישריען: „מין ליבע דרעזעלע! מין איינציגער טרייסט! איך בין יעצט אין צווייגען גליקליך! מיס דעם וואס איך זע דיר מין זעלע! אונ אויך האב איך גיפונען דיין הארץ איפער געבין אונ טרייא צו מיר, דוא ווייסט שוין מין אונשולד!... דיא גליקליכע פאר האבין זיך ווידערס אומגיארעמט אונ הערויסגיבראכט פריידן ווערטער, גאר ווער איז דאס אים שטאנדע אויס צו שרייבין דיא רירנדע פריידע שצענע וועלכע איז דארטין גיווען, מיר קאנען זיך נור פון דעם פארשטעלין וויא טראנאטעלנע דיא שצענע איז גיווען דאס זאגאר דיא סאלדאטין אויך דיא סערדערשע רעסטאנטין וועלכע זיינען דער בייא גישטאנען זיינען אויך ניט גיבליבין גלייבליטיג בייא דיער שצענע, אקוועלע טרערין האט זיך פון זייערע אויגן ארויס גינאסין, אונ עם איז דער בייא פיל פריידן טרערין פאר גאשין גיווארין.

אונזער גייע גליקליכע פאר פאלג זיינען זיך גינאנען מיט דיא בעגלייטונג פון דעם ראבינער פון סורמע צו הויזע, פון אלע הייזער איז מען ארויס גילאפין אונ פאר פריידע האט מען מיט דיא הענט גיפאצט, אונ ניט וויסנדיג וואס צו טאן האט מען מיט איין קול פון אלע ווייטן גישריען צו זייא „מזל טוב! מזל טוב!“ בייא יעדן האט זיך פון דיא אויגן גיקיקילט טרערין פאר שמחה, יעדערין האט דיער נאסט שטארק אינטערעסירט, אונ יעדער האט זיך גיהיילט צו דער מצוה צו לויפן אגזאגין אין אשר יעקילס הויז פון דעם ניט גיריכטין נאסט, די גליקליכע פאר זיינען אויך פערבייא גינאנען דיא הויז פון שטעריל דעם שוחט, אונ שטעריל איז אויך גלייך צו זייא ארויס גילאפין מיס אגימאכט פריידע אונ איז מנשהען אויפין האלדז גיפאלין אונ האט אים גישווארין בייא בארד אונ פיאות; דאס ער האט צייט זיין לעבין ניט גיהאט אזא אשמחה וויא איצטער מיט זיין צויריק קומען, מנשה האט אים פאר זיין סאצואווסטיווע גידאנקט אונ האט גיזאגט: דאס ער האט נאך ניט פאר געסין דיא מוצה וועלכע שטעריל האט מיט אים ניטאן פאר זיין אנמלוזיפן מיט דיא עטליכע רוביל וועלכע ער האט אים גיגעבין, ווען דיא פאר פאלג זיינען צו הויזע גיקומען האבין זייא שוין גיפונען דיא שטוב גיפאכט מיט מענטשין, ווייל יעדער איינציגער האט זיך מיט מנשהען גיפרייט, ער איז גיליבט גיווען פון אלעס, אונ מיר קאנען זיך זעלבסט פארשטעלין דיא פרייליכע שלום עליכם וועלכע מנשה האט געקומען, עם איז דארטין גיווען פריידע איפער פריידע פיל גיוויינט אונ גילאכט, עם איז דארטין ווידער האלט גיווארין דיא נאנצע שצענע פון מנשהעם מוטער וועלכע איז זייא פאר גיקומען אלעס איין פרעסדע אונ סעהאט דאס דער ציילט אין פריידן, אונ תעזעלע האט אויך

אויך גיבונט שפילן דיא ראלע גלייך מיט אלעמען .
 אין דעם זעלבין טאג וואס דיא שפראך האט גיקאכט מיט דעם נאכט , וואו
 מע איז גיבאנגען און גישטאנען האט מען אדך גיהערט וויא מעדערציילט מיט
 פריידע דיא ניסים וועלכע גאט האט גיטאן מיט דיא פרוימע דרענעלין און גראדע
 אין דער וויילע וואס זיא איז גיבאנגען אין אדבר מצוה , אין דעם זעלבין טאג
 איז אביסיל דיא שמחה פארשטערט גינארין דורך דעם וואס מעהאט פון עלער
 הויט דעם איספארשציק אין קייטין אראפ גיפירט אין טורמע , בייא נאכט איז
 גלייך גינארין אגרויסע אסיפה , דיא ראפוטאמין האבין גישריען אז עס איז
 ארציקה פון אשטאט אז דער איספארשציק זאל ליידין פאר קהלשע אנטערסין
 און מעזאל אים לאזן פאלין , אס פן נועט דאך קיינער גיט וועלין זיין קיין
 איספארשציק (!) האבין זייא גישריען — און פון דער אסיפה איז ארויס . . .
 דיא פאר שטיימט וואס מיין ליבער לעזער ? מן הסתם אז מעזאל מאכין אקראפקע
 אויף גאזע , און אז דאס האט אויך גיט גיקלעקט האט מען גיקלאפט דיא אריימע
 אידעליך איבער דיא פוסטע קעשענעס מיט ראסקלאדין , און מע איז אויפן לאנד
 אויך ארום גיפארין אויף דיא מצוה פדיון שכבים , און דער איספארשציק איז
 גיבליבן איין איספארשציק דען ער איז באלד פרייא גינארין , — און אין דער
 אמת וואו איז דער יושר מעזאל לאזן פאלין אסענטישין איבער קהלשע גישעפטין ?
 ער איז דאך פארט איין עוסק בצרכי ציבור (פאמנה ?) , איי פאר וואס האט ער
 אין קהל גיט אפגיגעבין דעם פינף און צוואנציגער וועלכין ער האט פארין
 פאספארט גינעקען בייא דעם גנב ? דאס איז טאקע אקשיה , און דער
 תירוץ איז גאר דער פארציטיגער עבדים היינו . . . דאס הייסט : מיר זיינען
 אסאל גינען קנעכט צו פרעהין , און היינט דינען מיר פאנשציונע צום
 איספארשיק און ראפוטאמן .

(37) דאס פּעקלאַנגן.

זימל ווייניגשטאקס פלוצלונגער פערשוואונדין ווערין איז בייא אלעמען אין
 דעמזאל גינעוין , קיינער האט גיט גיוואוסט וואו ער איז אהין גיקומען , מאנכע
 האבין גיזאגט דאס ער איז פון הארץ קלעמענעס פון דעם וואס זאהנשיין וויל
 שליסן מיט רעבעקין איין אנדער פארטיי אנטלאפין גינארין , אום זיינע אויגן
 זאלן גיט זעהן זיינע שפערצין , און מאנכע האבין גיזאגט דאס ער האט זיך
 גינויס דער טרונקען פון שפערצין , און אטייל האבין גיזאגט , דאס ער האט
 זיך אומגעדין דער טרונקען , און יעדערער נאך זיין שיטה האט גיהאט גינונג
 ראיות צו גריינגען .

אלע מענטשין וועלכע האבין אים נאר גיקאנט , אונטער וועלכע עס וואר
 אויך אינגער מנשה בלוסענקראנגן , האבין אים שטארק בעדויערט , אבער מער
 פאר אלעמען האבין נאך עס זיינע עלטערין און אויך רעבעקע ניקלאנט און
 גימיינט , דיא עלטערין וויא נאך אטייערין פן יחיד , און רעבעקע וויא נאך

אנליכטן

אנליבטמין האבין טייכן טרערין פערנאסין, דיא אויגין האט זיי גיסניטריקנט, אונ האבין פאר זיך קיין טרויסקט גיפונען.

זיינע עלטערין זיינען פון יסורים גראה אונ אלט גינארין, אונ האמט אברהם וויינשטאק איז נאך אימטעלער. איד גינען איז ער פון זיין צרה גינארין איינגיפייגין אין דרייען אז קיינער האט אים גיט דער קאנט, שרעקליך אונ שווערליך איז גינען צו זעהן ווען זיין מוטער ליפישע פלעגט גיין אויפין גאס אונ פלעגט דער זעהן אייגעס פון איר זימילס חבירים, זיא פלעגט דיא הענט פאר ברעכין אונ דיא האר פון קאפ רייסין אונ פלעגט שרייען מיט אלע קרעפטין: וואו איז מיין קינד! ... וואו איז מיין קינד! ... וואו איז מיין טייערער בן יחידיל... וואו האבין זיך דייגע ביינדעליך פערנאלגענט!... איך האב דאך דיר מיט טרערין אויס גיבארין! זעהן קינדער האב איך בעגראבין ביז איך האב דיר מיין איינגיגין טרויסקט דער הארט אויס צו האדעווען! איך האב גיהאפט פון דיר גת צו האבין, איך האב גיהאפט אז דוא וועסט זיין מיין טרויסקט צו דיא עלטערע יארין... אלע האבין מיר מקנא גינען אזא אנגלדערנע קינד, אפער וואו ביזטו איצטער מיין גחמה! ... ווער האט דיר פון מיר אפ גיריסקין?! ווער האט דאס אפ גיפליקט דיא בלוס פון מיין הויז? אונ אזו פלעגט זיא אין מיטין גאס שרייען ביז זיא פלעגט אין חאלאשעת פלייבין, אלע פרויסוסקטוואיאושצין, (דער בייא שטייער) בייא די שווערליכע שצעגע האבין טייכן טרערין פערנאסין, אונ אזעלכע שצעגעס פלעגט זיך אפט טרעפין.

נאך ביטערער פאר זיינע עלטערין איז רעבעקין גינען, דען זייא האבין לכל הפחות זיך גקאנט אויש וויינען זייער פארביטערטע הארין אפער רעבעקע האט גימוזט אין זיך אירע וואונדערן שטיקן, אין דער שטיל פלעגט זיא זיך אויס וויינען, זיא פלעגט גיט ווייניג ליידן פון איר פאטער ווען ער פלעגט איר גיפייגען פערנווייגט, עס איז איר פינשטער גינען אין אלע ווינגעליך זיא האט זיך קיין ארט גיפונען, דיא בעסטע צייט איז בייא איר גינען ווען זיא פלעגט זיך אריין חאפין בייא אברהם וויינשטאק אין הויז, דארטין פלעגט זיא איר פער ביטערטע הארין אויס גיסקן מיט טרערין צו ואפען מיט זיינע עלטערין, זיא פלעגט זיך מיט זייא מעשטין דיא קלאג, דען יעדערער פון זייא האט אלן גיזאגט אז אים איז דיא קלאג גרעסער, אונ רעבעקע פלעגט איר קינה קאנצין דער מיט: אייער בראך איז נאך גיט גלייך צו מיינעס, איר זייט שוין בעיארקהרטע סענטישין דיא וועלט האט שוין איך גישטייכילט גיינצעהן מיט אזא קינד, אפער מיינע זינגע יארין זיינען פערשניטין, איך האב נאך קיין ליכטיגקייט אויף מיין לעבן גיט גיזעהען אונ וועל שוין גיט זעהן, דיא יארין מיט וועלכע דער שפעפער וועט מיר שמוךאפין צו לעבין אויף דער וועלט וועלן מיר פינשטער אונ ביטער זיין, מיין טרויסקט איז נאר דיא גראפע, אפער ווער ווייס אויף וויא לאנג מיין דעקעט איז צו פאטערין זיך אויף דער וועלט!...

אונ אזו האט זיך פריי זייא דער מרוזער נישטארקט פון מאג צד
מאג. דען וואס ווייטער איז אלץ שוואכער גיווארין זייער האפענונג אויף
זיבילס קומען.

זאהנשיין האט זיך מיט רעכעקען מיט אלע מיטלען גימאטערט איר
צו פערזעהיגן אונ זיא זאל איין שטימקען צו נעמען דעם דאקטער סלוצקי,
אמאל מיט גוטן אמאל מיט פיזין, אפער זיא האט עם גאר נישט גיוואלט
הערין, דערום האט ער גיטראכט דאס צו לאזן אין לאנגין באנק אונ מיט
דער צייט וועט זיא שוין צום שכל קומען.

38) אנויער פלאן

נוא וואס הענעלע? — האט שמעריל צוא איר גיזאנט — א מורא אראפ
א מורא ארויף, פון זימלען זיינען מיר ביה פטור גיווארין, צווישין ראבינער
מיט זאהנשיינען איז שוין גיווארין אקריג אלץ וויא מיר האבין גיוואונשין למזכת
הקאראקע, מיר זיינען שוין פאלד פארטיג גיווארין מיט אלע אונזרע שונאים,
מיט אמאל — נבאא המן... איז גיקומען מנשה, אמפלה וואלט איה זיך שוין
ריכטין ער זאל אהער קומען, דוכט זיך איה האב גוט פאר פלעקילט, נאר אז
גאט וויל נישט איז אין עצה ואין תבונה, גאט רייצט זיך מיט אונז, מן הסתם
נישט אומזיסט, עם איז אסימן אז מיר זיינען נאך מיט אלימען נישט פרום, איה
פארשטיי אפילו נישט מיט וואס? איה האב זיך שוין פון לאנג אן ארום גיטאפט
אונ האב אויף זיך קיין עבירה נישט גיפונען, איה האב איבער גיזעהן מיניע
מוזות מיטין אמת זאנגנדיג האב איה גיפונען איינע א פסולע אונ איה האב איר
אום גיבטיין אויף אנזייע, היינט האט שוין גאט צו מיר גאר נישט, נאר טאמער
גיזטו עפעס זינדיג? זייא זיך מתודה נישקשה פאר מיר שעם זיך נישט.

איה זינדיג? — האט הענעלע גיזאנט — איה ווייס נישט מיט וואס, דוכט
זיך אז דיא ארימע פחורים עסין חאפ איה זיך אלע מאל דער לאנגען, איידער
דיא מאדין טוען זיך נאר אריר, נישט אזויס גירעט זאל זיין איה דאכין אלע מאג,
אונ אז דער סמארטייל איז גיזאנגען קלייבין התימות צוא מאכין דא פאר
מידליה אקלאס האב איה דעם טאמין נישט גילאזן התמנען, נישט אזו וואס איה
האב נישט פאר גונען אז איין ארימע מיידיל זאל וואס קאנען, וויא הייל פון
פרומקייט, מענוואלט דאך דארטין צו לאזן ווערין, איה זאל זאגן אז דאס
איז עפעס איין עבירה; דאס ווען מען דער לאנגט אפריץ אין פאקיי פארטער
סאפאנגער איז גיוואונליך וויא אפריץ אונ בפרט אשינע מיידיל, אין אפרנסה
קאן מען דאך אזו גראב נישט זיין מעקאן דאך נישט אנטלויפן מען מוז אלץ מקבל
פאהקה זיין גאט וועט דאס גיוויס פאר אזינד נישט רעכענען.

אפער דוא ווייסט הענעלע — האט שמעריל גיזאנט — אז מיר קאנען
אומגליקליך ווערין, מנשה וועט מיט דער צייט איה דער גיין אז מיר האבין
א נד גיהאט אין זיין ארויס מבייבין, ער וועט דער גיין אז דער ברה וועלכער

אזו צו זיין מוטער און גיקומען זיא זאל גלייך אפ פארין וואקסט דאס פון אונז ,
 אויך וועט דאך ארויף אויפן טעלער אז דיין טאטע איז אים ניט גילאפין זאגן
 מיט פאלצניגע וויא איך האב אים גיזאגט , עם האלט מיט אונז נאגן שטאל .
 שלעכט איז שלעכט גלייך — זאגט היענעלע — אונז וויא קאן איך דאס צו
 זעהן מיין שוועסטערילס נחת , זיא קוועלט דאך אין פערנגניגן , אונז צום פארהיבול
 איז מנשה נאך שענער גיווארין וויא פריער , היינט רעט ער דיטש גיצידיקייט ,
 וואו האט ער דאס גיקאגט זיך אויס לערנען ? . צו דער גיין בייא אים וואו ער
 איז דעם יאהר גיוועזן איז בשום אופן ניט , וואס דרעקע טאטערט זיך ניט
 אויס בייא אים צוא דער גיין אפער ער זאגט איר אויך קיין קלארע תשובה ,
 וויא איינער פרעגט בייא אים וואו ער איז דעם יאהר אויסן גיוועזן , ווערט
 ער רויט אונ הייבט זיך און צוא טומלען מיט דיא רייד , דא זאגט ער אין דער
 שטאט אונ דא אין איין אנדער שטאט , אונ קיין אמת איז ניט צו דער גיין ,
 איך רעכין מעדארף גאר אויף אים אויס טראכטן אז ער האט זיך ערנען
 גיטויפט , אפער וואלט דאס העלפין , מענעט דאס אויף אים גלויבין ווייל ער
 זאגט ניט וואו ער איז גיווען אונ ער ווערט רויט וויא מען פרעגט אים דאס .

גיין גיין — זאגט שפערייל — דאס איז קיין פלאן ניט , מענעט דאס שוין
 אויף אים ניט גלויבין , גור היענעלע דו גרייט אקארסט און דעם גראסין , וועדאיי
 דיא קאפ וועט אויף מיר ניט זיין איך וועל עפעס אויס זוכן אנזעס פלאן ,
 מנשה וועט דא קיין טון זאלן ניט אויף עסין , מיין ניט דיא וועלט קאנצעט זיך
 שוין , גישקשה שפערייל לעבט נאך .

אין עטליכע טעג ארום האט שוין ר' שפערייל בייא היענעלין אהיפפע
 מטבע גינומען „אפלאן האב איך שוין אונ טאקע אנזידיקייטן“ — האט ער צו
 איר גיזאגט — דוא וועסט אליין זאגן דאס קיין בעסערין דארף מען שוין ניט ,
 דוא וועסט קוקן אונ לאבין און אשיר , גאר נעלט וועט מען דארפין היפפע ,
 אונ דער וויילע קוק אונ שווייג .

39 דיא זיטאמירער ווייביל .

דיא פריידע פון דרענעלין צייט מנשה איז גיקומען איז אנגעשריבליך ,
 אין אקורצע צייט האט זיא זיך אין גיוונד אין גאנצן פאריכט דאס קיינער האט
 איר כסטעט ניט דער קאנט , גאר איין וואך האט איר דיא הארץ גיטאצעט , דאס
 וואס זיא האט בייא מנשהען ניט גיקאגט דער גיין וואו ער איז דעם יאהר גיווען ,
 אונ נאך מער — וואס מנשה האט איר וועגן דעם קאנטראסטנע אנטווארטיג
 גיגעבין , דא האט ער גיזאגט דאס ער איז אין סוכאלק גיווען אונ דא אין זיטאמיר
 אונ נאך נעמען פון שטעט האט ער און גיחאפט , אונ זיא האט פאר שטאנען
 אז דאס איז אלץ ניט קיין ריכטיגע אנטווארטיג .

מנשה האט דיא ריכטיגקייט ניט גיקאגט זאגן : ערסטניגס ווייל ער האט
 פאר שטאנען אז דער מיט וועט ער בייא וויא פאר האסט ווערין , אונ אויך וועלין
 זייא

זיית אים גיט לאזין צוריק נאך ברלין רייזן זיין שטודיום צו ענדיגן , אונ ער האט אנדערס גיט גידינגקט וויא נאך ברלין צוא רייזן אום זיין שטודיום צוא ענדיגן , ער האט אפער קיין ראטה גיט גיפונען מיט וואס פאר איין אויס רייד ער זאל אנועק פארן , אויך איז אים שווער גיווען זיך צו שיידין פון דרעזלען , דרום איז ער אלץ וועגן דעם פזארגט גיווען , ער האט זיך מינישט גיווען מיטן ראבינער לעאנטאל אונ זיית האפן ביידע קיין עצה גיט גיפונען .

איין מאל איז זיך אפער יעקילס גיזינטיל אין הויז גיזעסן אונ האפן זיך זאגן פרייליך בעסעדעוועט , דען פוי מנשהעס צוריק קומען זיינען אלע קראנק גיווארן פון דרעזילס וויינען אונ קלאגן , זיית האפן פון איר קיין בערוהקטע מינוט גיט גיהאט , אונ צייט מנשה איז גיקומען איז פייא זיית אין שטוב פרייליך גיווארן , דרום זיינען זיך אלע גיזעסן ארום טייל אונ האפן זיך פאר בראכט , מנשה איז גיזעסן אן לעבין אים דרעזלעלע אונ ארום זיית אפער יעקיל מיט עלקען אונ די גאנצע גיזינטיל , אונ עס איז גשפראכן גיווארן וועגן דעם אירטהום פון מנשהעס מוטער אונ עס איז דער פייא פיל גילאכט גיווארן , אונ דרעזלעל האט זיך גיט פאר גונען איין מינוט פון מנשהען דיא אויבן אראפ צוא נעמען , אונ מנשה האט דאס פמערקט אונ דאס האט אים גיקריינגקט ווייל ער ווייס דאך אז ער וועט זיך מיט איר בארפן זענען אויף גאנצע דרייא יאהר די צייט וועלכע ער מוז אין ברלין שטודירן , אונ ער האט גיפירקטעט דאס דרעזלעלע וועט דאס גיט אויס האלטן .

אין דעם איז זאריין גיקומען צערנע דיא קלייפערקע מיט איהר קאשיק ברויט , גיט ליב דיר זיין זאסט דרעזלעלע" האט צערנע אויף איהר ביי קעלכיל גיזאגט — אהא איך האב גיזאגט אז ער וועט קומען ווייל דער פזארה האט גימוזט צוא הערן זיינע טרערן , וויא עס איז גישריבן אין אונזער הייליגע תורה , אז אלע טוישערן זיינען פאר שלאסן נאר דער טוישער פון טרערן גיט , אז ר' מנשה ווען איר וואלט וויסן וויפיל מיר האבן נאך אייך צו ביינגקט ? עס איז גיזען צו וויינען קוקינדיג וואס פון דיא תלמוד תורה איז גיווארן אן אייך , דער וואס איך האב דיא הענט גיט גיוואשן האט אייך גימוזט דער וועקן דעם זכות פון תלמוד תורה אונ אייך אהיים אומקערן , אזו וויא אונזער פאטער יעקב אבינו האט מען אין קייטן גיבראכט קיין מצרים ווייל דער וואס אין היטיל האט אזו גיוואלט , אזו וויא דיא הייליגע ספרים שרייבן , אונ אז דער לעבעדיגער האט גיוואלט איר זאלט אהער קומען דיא אריסע ותומים עפעס אידישקייט אויס לערנען זיית זאלן האמש קאנען מאכיד קערי (מעביר קריאה) זיין דיא סדרה האט מען אייך אויך וויא אונזער פאטער יעקבין גיבראכט אין קייטן , זאגט גיט אז איך בין אנאם הארעץ (עם הארץ) איך ווייס פון יעקב אבינוס קייטן , איז דאס איינער דרעזלעלע אפרומע גשמה גיווארן אן אפיר אן אנערע , אשפאס אינע צדקות וואס זיית האט צו טאן , וואו נאר אשווערע גימיט האט זיית אויס גיהאלפן , האט מיר נאר פסוט פסעכול (מסינו נכול) גיווען , אונ דער פאר איז זיית

טאקע גיהאקפין גינארין , אונ דער וואס לעבט אייביג האט אייך אין קייטן
גיבראכט צוא איר אונ זיא דארף ניט ארום וואנדערעווען דיא וועלט אייך צוא
זוכין , אזו וויא דיא זיטאמירער געגננה (עגננה) .

אלעקען האט זיך גישמייקילט פון צערנעס דרשה , וואס איז דאס פאר
אזיטאמירער עגננה? האבין אלע צערנען גיפרעגט .

נאט איז מיט אייך איר ווייסט גאר ניט? — האט צערנע אויפן פיסק
גיפרעגט — איר מוזט דאס פון מיר לאכין , שטייג דיא שטאט איז דאך אוף מיט
דער ווייביל מיט דער עגננה , דאס איז אביסיל אווייביל אציקאווע אפיקחת , עס
איז זיך מיט איר פאקעט ניט אפ צו היידין , היינט איז זיא אשיינעדיגע ווייביל
זיא לויכט וויא די זיזק , אונ גייט אזו בשר מיט דיא האר , זיא איז סאהאקעל
יכך תבל אלט אואהר אכמצעהן , היינט גייט זיא פאר פוצט קענטיג אנגירעסע
ווייביל , שטייג איר האט איר נאך ניט גיזעהן?!

וואס איז דאס פארט פאר אווייביל אז דיא שטאט איז מיט איר אוף?
האט מען ווייטער צערנען גיפרעגט .

וואס זאל זיין פאר אווייביל? זאגט צערנע — איך זאג אייך אז זיא איז
אפיקאווע ווייביל מיר דוכט זיך אז אמאן דארף איר האבין האלט .

הא הא הא! האבין זיך אלע צו זאכט פון צערנעס רייד , „גוא , וואס איז מיט
איר פארט דערקער? וואס מוזט זיא דא? האבין אלע מיט גיגירדע גיפרעגט .
איר ווייסט ניט וואס זיא מוזט דא? האט צערנע פאר וואונדערט גיפרעגט —
זיא זוכט דאך איר מאן , דוכט זיך אז אקינד אין וויג ווייס שוין פון דער ווייביל .
וואו איז דאס איר מאן וואס זיא זוכט אים? האבין אלע גיפרעגט .

דיא מעשה איז אזו — האט צערנע גיזאגט — איך וועל אייך שוין אויף
קלאהר דער ציילין , איך גייא מיר אזו ארום מיט מיין קאשיק , איר ווייסט דאך
אלע אז איך האב קיין מנוחה שעה ניט וויא דער רשע אין גענעס (גהינס) , עס
היינען דאך אויף מיר זאל ניט אים גירעט זיין גאנצע גיזינטיין , אלע מאג
מעקט איך דאך אים דיא שטאט פון עק צו עק , אונ אנדבה קריגט מען אין
דיא צעהנטע שטוב , מיין גאנצע פריטולישצע איז גאר בייא אייך , פון אייך
לאזט מען מיר קיין מאל טרוקין ניט ארום , לכד דיא נדבה איז מען מיר נאך
מכד מיט אביסעלע בראגפין מיט אשטיקיל באבקע , איר מיינט אפשר אז ביי
גארצסטו דעם גייד קריג איך אמאל עפעס? זיין — עס איז מיר שוין מיאוס
אונ מאוס גינארין ברעכינדיג דיא פיס גייענדיג צו אים , גיפין איך אים , זאגט
ער דיא שליסעלאך איז בייא איר , אונ — איר זאגט זיא קיין קליין געלט איז
גיטא , אונ אז איך בעט האמש אשטיקיל פרויט , זאגן וויא אז קיין פרויט
קומט צוא וויא אין שטוב ניט אריין , זיא עסין גאר גיבעק , הלעבין ווערים
מאגן וויא עסין . . .

אבער וואס איז מיט דיא ווייביל? האבין אלע אין מיטן צערנען דיא
רייד איבער גיבאקט .

יע, אין מ'ש'כ'ת'ין האב איך זיך פאר רעט, גי'א איך מיר אזו מיט מ'ין
 קא'ש'יק, די'א הארץ איז מיר פאר ב'י'ט'ער'ט, מיט א'מ'אל דער זעה איך איין
 א'י'י'ג'יל'א'ף, איך גי'א מ'יך אונט'ער האב איך דער זעהן ווי'א די'א ווי'י'ב'יל ל'י'ג'ט
 א'נ'י'ח'אל'ש'ט'ע, מ'ע'ה'א'ט איר ג'י'ד'י'פ'ין די'א ש'ל'י'פ'ין מיט ע'ס'יק אונ ש'פ'ר'ע'ט'ע'ס אונ
 ק'א'ם ווא'ס מ'ע'ה'א'ט איר א'פ ג'י'ח'א'ע'ט, אונ ווי'א זי'א איז צו זיך ג'י'ק'ו'מ'ע'ן, ה'א'ט
 זי'א זיך ג'י'ש'ט'ע'ל'ט אונ ג'י'ש'ר'י'ע'ן: ווא'ז איז ער? ! ער איז דאך א'ק'א'ר'ק'ט ד'א
 ג'י'נ'א'נ'ע'ן! אונ אז מ'ע'ה'א'ט ב'י'יא איר ג'י'פ'ר'ע'ג'ט ווע'מ'ע'ן זי'א מ'י'ג'ט, אונ ווא'ס איז
 מיט איר פאר א מ'ע'ש'ה, ה'א'ט זי'א אזו דער צ'י'י'ל'ט: איך ב'י'ן פון וי'ט'א'מ'ער אונ
 איך האב ע'ר'ס'ט פאר א'י'א'ר'י'ן ח'תו'נ'ה ג'י'ה'א'ט מ'י'ן פ'א'מ'ער ה'א'ט מיר ג'י'נ'ע'ב'י'ן מ'ו'י'ז'י'ג'ד
 ר'ו'ב'י'ל ג'ד'ן, אונ ב'ל ז'מן די'א ג'ד'ן איז ג'י'ווע'ן א'י'ן ג'י'ל'י'ג'ט ה'א'ט מיט מיר מ'י'ן מ'א'ן
 ג'י'ה'א'ט א'נ'וט ל'ע'ב'י'ן, איך האב א'י'ם ל'י'ב ג'י'ה'א'ט ווי'יל ער איז ג'י'ווע'ן א'ש'י'י'ג'ער אונ
 א'ק'ל'ו'ג'ער, ג'אר מיט זי'י'נ'ע ג'ו'ט'י'ק'ע ב'י'ד'ע'ל'י'ך ה'א'ט ער ב'י'יא מיר די'א נ'ש'מ'ה א'ר'ו'י'ם
 ג'י'נ'ו'מ'ע'ן, ער ה'א'ט ד'ע'ם ג'ד'ן פון ש'ל'י'ש'י'ת א'ר'ו'י'ם ג'י'נ'ו'מ'ע'ן, אונ ה'א'ט מיט די'א
 ג'ע'ל'ט ג'י'מ'א'כ'ט פ'ל'י'ט'ה אונ איז ווי'א א'י'ן פ'י'ער א'ר'י'ן, אונ א'י'צ'ט'ער פ'אר איך
 ד'א'ס א'רו'ם א'י'ם ז'וכ'י'ן, א'ו'י'פ'י'ן ווע'ג האב איך דער הע'ר'ט אז מ'ע'ה'א'ט א'י'ן ס'י'מ'נ'י'ק
 א'ז'ע'ל'כ'י'ן א'ר'י'ן ג'י'ז'ע'צ'ט אונ מ'ע'ה'א'ט א'י'ם א'ה'ער צו מ'י'ט'י'ן א'ט'א'פ ג'ב'ר'א'כ'ט, ד'ר'י'ג'ער
 ב'י'ן איך ד'א'ס ג'י'ק'ו'מ'ע'ן א'ה'ער א'י'ם ז'וכ'י'ן, אונ ווי'א איך ב'י'ן ד'א אזו ג'י'נ'א'נ'ע'ן האב
 איך פון מ'י'ט'י'ן דער זעה'ע'ן פון ב'י'ת ה'מ'ד'ר'ש א'ר'ו'י'ם ג'י'ע'ג'ד'י'ג מיט א מ'ל'י'ת אונ
 ת'פ'י'ל'י'ן, איך האב ג'י'ווא'ל'ט צו א'י'ם צו ל'ו'י'פ'י'ן, ג'אר ע'ס איז מיר פ'אר ש'ר'ע'ק
 פ'י'נ'ש'ט'ער ג'י'ווא'ר'י'ן א'י'ן די'א א'ו'י'ג'ן אונ איך ב'י'ן א'י'ן ח'א'ל'א'ש'ע'ת ג'י'ב'ל'י'ב'י'ן, אונ
 דער ווי'יל'ע איז ער ש'ו'י'ן א'נו'ע'ק, אזו ה'א'ט די'א ווי'י'ב'יל דער צ'י'י'ל'ט, אונ א'י'צ'ט'ער
 ג'י'י'ט די'א ווי'י'ב'יל א'רו'ם פון ש'ט'ו'ב צו'א ש'ט'ו'ב א'י'ם צו'א ז'וכ'י'ן אונ א'ח'א'ל'א'ס'ט'ר'ע
 ק'י'נ'ד'ער ש'ל'ע'פ'י'ן זיך ג'א'ך איר ג'א'ך, איך ז'א'ג איך אז ע'ס איז ד'ע'ם צ'ער ג'י'ט צו
 זעה'ן פון דער ווי'י'ב'יל ד'א'ס איז ע'פ'ע'ס א'פ'י'ס'יל יונ'ג'א'צ'ע'ס פ'א'ר'א'ן או'י'ף דער ווע'ל'ט!
 ב'ש'ע'ת איך ב'י'ן פון ד'א'ב'ג'ע'ן ג'י'נ'א'נ'ע'ן — ז'א'ג'ט מ'נ'ש'ה — האב איך מ'א'ק'ע
 א'י'ן ג'א'ס א'ל'א'ר'ע'ם ג'י'ה'ע'ר'ט ד'א'ס ה'א'ט ג'י'מ'ז'ט זי'ן ווע'ן די ווי'י'ב'יל ה'א'ט ג'י'ח'א'ל'ע'ט'ט.
 דוא ז'א'ג'ט ד'א'ך מ'נ'ש'ה אז דוא ב'י'ז'ט ג'י'ווע'ן א'י'ן וי'ט'א'מ'יר — ה'א'ט ד'ר'ע'ז'ע'ל'ע
 ג'י'ז'א'ג'ט — א'פ'ש'ר ווע'ס'טו די'א ווי'י'ב'יל דער ק'א'נ'ע'ן. מ'נ'ש'ה איז פון די'א ש'א'ל'ה
 רו'י'ט ג'י'ווא'ר'י'ן.

איך קען איך ז'א'ג'י'ן — ה'א'ט ווי'י'ט'ער צ'ער'נ'ע ג'י'ז'א'ג'ט — אז ע'ס איז ג'אר ג'י'ט
 צו זעה'ן ד'ע'ם ע'ל'ז'ג'ד פון דער ווי'י'ב'יל, זי'א ג'י'י'ט א'רו'ם א'י'ן א'ל'ע ה'י'ז'ער זי'א ווע'ט
 מ'ן ח'כ'ת'ם א'ה'ער או'י'ך א'ר'י'ן, איר ווע'ט ש'ו'י'ן א'ל'י'ן זעה'ע'ן ד'ע'ם ח'כ'מ'ו'ת פון
 איר... מיט א'מ'אל הא'ב'י'ן זיך א'ל'ע א'ק'ער ג'י'ט'א'ן צו'ם פ'ע'נ'ש'ט'ער, אונ צ'ער'נ'ע
 איז או'י'ך צו'ם פ'ע'נ'ש'ט'ער צו ג'י'נ'א'נ'ע'ן, א'ט ד'א'ס ג'י'י'ט מ'א'ק'ע די'א ווי'י'ב'יל — ה'א'ט
 צ'ער'נ'ע מיט א'ש'מ'ח'ה ג'י'ז'א'ג'ט — איר זעה'ט וי'ר'פ'יל פ'א'ד יונ'ג'ע'ן ל'ו'י'פ'י'ן איר ג'א'ך,
 זי'א ג'י'י'ט מ'א'ק'ע א'ה'ער איר ווע'ט ש'ו'י'ן ז'א'ג'י'ן אז איך ב'י'ן א מ'כ'י'ן, אז די'א ווי'י'ב'יל
 איז מ'א'ק'ע א'פ'י'ק ח'כ'מ'ה.

דיא ווייביל איז טאקע אריין צוא אָשר געקלען אין פֿאָדער הויז אונ זיא האט גיזאגט צו עֶלקען וועלכע איז איר אַנטקעגן אַרויס : „איר דאַרפֿט אויף מיר קיין פֿאר דרום ניט האַפֿן וואס איך גייא צוא איך אין שטוב מיין מאן זוכין , עס קאן זיין אז פֿייא איך אין הויז האַלטן זיך אַזעלכע ניט אויף , גאר איך בין דאך דא גאר א גער אונ איך בין דאך געפֿאך אַכְרָה נפֿש דאַרפֿט איר אויף מיר קיין פֿאר-אויביל ניט האַפֿן , אונ איך בעט איך ערלויבניס צוא איך אין הויז אַריין צו גיין .

איך האב צו איך גאר ניט — האט איר עֶלקע גיענטפֿערט — איר קאנט אין מיין הויז זוכין וויפֿיל איר ווילט אליין .

דיא ווייביל איז צוא אָשר געקלען אין הויז אַריין אונ איז אין אַלע פֿאַקיעס דורך גינאַנגען , אונ נאַכְהער איז זיא אין זאל אַריין וואו אַלע הויז לייטע האַפֿן בעסערעוועט , אונ וויא זיא איז אויפֿן שְׁנועל אַרויף אונ האט זיך אַרום גיקוקט אויף אלימען , האט זיא אַוויילדין גישרייא גיטאן : מְנֶשֶׁה ! מְנֶשֶׁה ! אונ איז צו מְנֶשֶׁהען צו גילאַפֿן אונ אים אויפֿן האַלדז אַרויף גיפֿאַלין מיט איין גישרייא : מיין מאן ! ... מיין קרוין פֿון מיין קאַפֿ ! ... אונ איז גלייך אין אונמאַכט גיבליבן .

מְנֶשֶׁה איז ערשטאַקן גינואַרין , אונ איז בלאס גינואַרין וויא קאַלך , אונ אַלע הויז לייטע האַפֿן זיך אָן גיקוקט איינר אויף דעם אַנדערין מיט בעשענֶסטווא (צומיסֶטקייט) , גאר אונזער דרעזעלע איז צו טובולטער הייד צו גילאַפֿן דיא ווייביל צוא מינטערין .

זיא מוז אַטעזות האַפֿן — האט מְנֶשֶׁה גיזאגט ווען ער איז אַביסיל צוא זיך גיקוקען — ניט אַנדערס אז זיא מוז מייענען אז איך בין איר מאן , ווייל איך מוז עהגליבֶקייט האַפֿן צו-איר מאן .

אונ דער ווייל איז אויף דרויסן צווישן דיא פֿאַדיונגען אַקאַך גינואַרין דאס זיא האט דא גיחאַפֿט איר מאן , האַפֿן זייא זיך מן הסתם אַרום גישטעלט אַרום דיא פֿענקטער אונ האַפֿן גישרען „אורא“ מיט אַלע קרעפֿטן אז דיא ערד האט זיך גישפֿאַלטן פֿון זייערע קולות , אונ וואס פֿון וויילע האט זיך אַלץ מער נאַראַד פֿאר זאַמילט אַרום אָשר געקילס שטוב , אונ אַנדערע האַפֿן זיך טאקע אַריין גיקוועצט אין שטוב , קורץ עס איז דאַרמין אַלאַרעס אונ אַמוסול גינואַרין , עֶלקע האט גישרען : צו מייע צרות איז דאס עפֿעס אויך אַפֿאַר דבייענעס , אונ ווען דרעזיל האט שוין דיא ווייביל אַפֿ גימינטערט , איז דיא ווייביל גלייך ווידער אויף מְנֶשֶׁהעם האַלדז אַרויף גיפֿאַלין אונ האט מיט אַיאַמערליכע שטימע צו אים גיזאגט : מיין מַהייערער מאן ! דוא זעקסט דאך אז איך האב דיר שוין גיפֿונגען , בעט איך דיר דוא זאַלסט האַפֿן גאַט אין האַרצין אונ זאַלסט אָן דיין פֿרויא ניט פֿאַר געסין , לאַמיר צו הוינע צוא זאַמען פֿאַרין , אונ מיר וועלין לעבן וויא גאַט האט גיפֿאַטין , אונ אויב אַפֿילו דוא האַסט שוין אונזער גֶדן פֿאַטעראַעט (אייבער גיפֿירט) דאַרפֿסטו אויך ניט זאַרגן , דוא ווייכט דאך אז מיין

זיין פאטער איז גינג רייך, ער וועט אויך אנדערע געלט געבן, און וואס זאקסטו פארט צו מיר אז דוא האסט מיר אוועק גינארפין אדרבה זאג אויב עס איז דיר געפעס ניט גיפלען, וועל איך אן ווענדין אלע מעגליכקייט דאס צו פאר ריכטן, זיא האט זיך שרעקליך פאר גאנדער גינוינט און מען האט שוין מער ניט גיקאנט זיין הערן וואס זיא רעט.

אלע האבן אירע רייד אויס גיהערט און עס האט זייא דיא הארץ גיריט, זייא האבן גינארט צו הערן וואס מנשה וועט איר ענטפערן.

איהר האט אטעות ווייביל — האט מנשה גיזאנט און עס האט אים גיטרייסילט אצאן אן אצאן — איך בין ניט אייער מאן, קוקט זיך אין מיר אקארסט גוט איין.

אה ווייא איז מיר! — האט זיא גישריען — דוא לייקנסט זיך גאר?!

צו איך דער קאן דיר ניט?! דו ביזט דאך מנשה בלומענקראנץ! זעה מענדער, וואס האסטו צו מיר מייע וינגע יאהרין צו פאר שניידן, קום אריין צום רב איך וועל אים זאגן אסימן וועלכין איך האב אויף דיר, עס פאסט ניט פאר מענטשין אין דיא אויגן דאס פון מויל ארויס צוא בריינגען, גינג פון דיר אז דוא האסט מיר מיין קאפ פאר דרייט, מיין פאטערס געלט האסטו איבער גיפירט, ווילסטו נאך מיר אויף אייביג מייע יאהרין פאר שניידן, נאט איך רבותי אפעריקע פון ויטאמירער רב אט זעהט אז ער ניט קיין אנדערער האט מיט מיר חתונה גיהאט, און איצט וויל ער אפ לייקענען שמיין און בין, זעט האט אויף מיר רחמנות, האט רחמנות אויף אוינגע ווייביל וועלכע דער גולן האט איר דיא קאפ אראפ גישניטן, עס פאסט אפילו ניט צו זאגן נאר דיא וואונדין פון אפענטשין ריידן אליין, איך בין שוין פון אים אין דריסן חדש, סמה נפשך אדער זאל זיין צוריק אלעפין, אדער גיב נט, — אה ווייא איז מיר וואס איך האב דער לעבט! — איך בין דיר שוין מוחל מייע געלט וועלכע דוא האסט בייא מיר גיחאפט, און אויב דוא ווילסט וועל איך דיר אויך אוועק געבן דיא געלט וועלכע איך האב בייא זיך, און זיא האט איר פארטמענע ארויס גינומען.

דאס איז געפעס א צו צעפענעם — האט מנשה גיזאנט ניט וויסנדיג וואס צו טאן און וואס צו ענטפערן —.

דיא ווייביל האט פון איר מייסטער ארויס גינומען הונדערט רוביל, און האט עס מנשהען אין צורה אונארף גיטאן „נא דיר נאך הונדערט רוביל און סעהר האב איך בייא זיך ניט“ האט זיא צו אים גיזאנט — און ווען עס איז דיר נאך זייניג וועל איך מייע אלע זאכן וועלכע איך האב מיט זיך פאר קויפן איך וועל זיך אין איין העמד אזויס טאן נאר עס זאל נעמען אסוף אלע וינגען גישטאנען און גיקוועצט מיט דיא פלייצעס, עס איז ניט גינען צו זעהן דעם צער פון דיא ווייביל.

זעהט ראטעוועט מיר — האט זיך מנשה בייא אלימען גיבעטן — נעמט

פון מיר צו דיא משולחת, איך שטונער בייא גאט אז איך קאן איר נאר גיט,
זיא האט נאר אטעות, גיט מיר זוכט זיא.

קינדער האט מנשהען גיט גענטפעקט, נור אלע האפן אים ביסטערע
אנגיקוקט, נור דרענעלע האט שוין מער גיט גיקאנט אים טראגן דעם צער
פון מנשהען, האט זיא צו דיא וויביל גיזאנט:

נעמט גיט פאר אומגוט וויביל, איר האט אטעות, איר האט זיך נאר
אומזיסט צו ניצעפעט צו אטענטשין, ער איז גאר מין מאן, אונז עש איז
שוין אפאר יאר נאך אונזער התונה.

איר זאנט ליגין — האט דיא וויביל צו איר גיזאנט — ער האט מיט
אפאר צוריק מיט מיר התונה גיהאט, אונז איז בייא אונז גיווען ביז מיט אפאר
חדשים צוריק, הינט וויא קענט איר זאגן אז ער איז שוין צווייא יאר
בייא איך?!

דעם יאר איז ער מאקע גיט היא גיווען — האפן אלע גיזאנט.

אויב אזו! — האט דיא וויביל גישריען — האט ער דאס אין דעם יאר
אצווייטע התונה אויף גישפילט, אה! אקלאג האט מיר גיהאפט! אומגליקליך
בין איך! איך בין שוין בייא אים דיא צווייטע וויב וויא עס שיינט, נוואלד
אידן ראטעוועט מיר! זעט בייא אים פאר מיר ארויס צו קריגן אנט, ווען גיט
בלייב איך אומגליקליך.

מנשהען איז פון דער מעשה גרייליך איביל גינארין, די הארץ האט אים
פאר קוועצט, אונז פון קלעמענעש האט ער גינומען ווינען וויא אקליין קינד,
דרענעלען האט איך דיא הארץ פאר קלעמט אויף מנשהען קוקינדיג, איז זיא
מיט דריסט צו גינאנגען צו דיא וויביל, אונז האט צו איר גיזאנט: הערט
וויביל, צעפעט זיך אפ פון מין מאן, איר האט גיוויס אטעות גיט ער איז
אייער מאן, אונז מיט אייער איהרונג פאר גיט איר אומזיסטע בלוט, זעט
זיך אקארסט גוט ארום.

מייערע פרויא! — האט דיא וויביל מיט טרערין צו איהר גיזאנט — איך
פאר שטייא אייערע יסורים עס איז איך געפאך אויך גיט גוט צו זעהן דאס
אייער מאן האט נאך אנווייב גינומען, דאך קאנט איר מיר גיט פארבלענדין
מינע אויגן, צו איך דער קאן אים גיט ווען איך האב מיט אים גילעבט
באלד איהר אלעס מאן אונז ווייב, צו איהר ווילט מיר אטומאן אין די אויגן
אריין לאזן? אונז אויב איר ווילט אויף קלאהר וויסן קומט מיט מיר אביסעלע
אן צווייט. דיא וויביל האט דרענעלען אן צווייט אב גיפירט אונז האט איהר
אין אויער אריין גישוסקעט אפאר ווערטער פון וועלכע דרענעלע האט אשפרונג
גיטאן אונז האט אים גישריען: גאט רעטע איך בין אומגליקליך!

נאכהער איז דרענעלע מיט צארין צו גינאנגען צו מנשהען וועלכער איז
גיזעסן וויא איין אנגיטלטער בילד, נור טרערין האפן זיך גיקייקלט אויף זיינע
באקן, אונז האט צו גישריען: דוא מערדער! דוא פעברעכער! דוא האסט

שוין מיר לאנג אומגליקליך גימאכט, און לעצט האסטו געפאך דיא פרוי אויך דיא קאפ אראפ גינומען, און דוא האסט נאך פארשטאכענע אויגין זיך אפ צו לייקענען פון דינע שווערליכע מעדענשטע טהאמין, גיאי מעדענער און בעפרייא האמש דיא ווייביל פון דיא קייטין אין וועלכע דוא האסט איר גישמידט, גיי שייין אין דיא אוינגעבליק צום רב און גיב איר אנט, דוא הערשט וואס איך פאר זאג דיר ווען גיט וועסטו פאר זוכין דעם צארין פון מיין פערשיטערטע הארץ. מנשה איז פון קלעטענעס גיט אין שטאנדע גיווען איר אווארט צו ענטפערין, נור ער האט אויף איר אפאר ליבליכע בליקין אווארף גיטאן און האט גישאקלט מיטין קאפ.

וויא אלע דער בייא שטייער אויך אשר יעקיל מיט עלקען האבין פון דרעזלין דיא ווערטער דער הערט, און זיא האט דאך גיוויס מן הכתם ערפארין דאס דיא ווייביל האט רעכט, אויך דער צו דיא מיטלייד וועלכע זייא האבין גיהאט אויף דיא אומגליקליכע ווייביל, האט זייא ערוועקט און אלע זינען ארויף גיפאלן אויף מנשהען וויא דיא ווילדע טיידרין, און האבין אים אין דער לופטין גיטאשצעט צום רב ער זאל דארטין די ווייביל גט געבין, און נאך זיי זינען נאך גילאפין אלע שטאט פאדיוונגען און גישריען „אורא“ די הונדערט רוביל האט מען די ווייביל אוועק גיגעבין, זיא האט מיט מרערין גידאנקט יעדערין בעזונדער, „אידין זאלין גיוונד זיין“ האט זיא גיזאגט — „אט וואו מעקומט נאר צו ווישן אידין איז מען שוין גיט פארפאלן, זייא העלפין אויס פון אלע צרות“ און זיא איז צום רב אוועק.

(40) דער צווייטער גלות.

וויא מעהאט מנשהען צום גט אוועק גישלעפט, האט זיך ערסט דרעוועלע איר הורפן ארום גיזעהן, זיא האט גישריען, די הענט גיבראכין, און די האר פון קאפ גיריסין, און איר מוטער עלקע האט גיזאגט, איך האב גלייך פאר שטאנען אז מיט עם איז עפעס גיט גלאט, ער איז אגאנצין יאר אויסין גיווען און נאכהער האט מען אים מיטין אמאפ גיבראכט, און וואו ער איז גיווען איז גיט גיווען בייא אים צו דערגיין, ווער האט דאש פריער גיט בערארפט פארשמיין אז ווער ווייסט וואס פאר אאקצעס דער יונג האט אפגיטאן איך האב דאך פון אנהייב אן גישריען: „זע דרעוועלע שלאג מיט אים אפ כפרות“, נור דוא האסט מיר גיט גיפלאגט, היינט זע וואס פאר אסוף פון דיר האט זיך אויס גילאזין, עם איז דאך שוין פאר אונז אנאם גיט איבער צו גיין פון חרפות ביזשים, אזו ווייא איז מיר! אז מיטער איין איידים האט צוויי ווייבער גינומען, אדונער האט מיר גיט איין גישלאגין צו וואס מיר זינען גיקומען, הער דרעוועלע דיא הוראען וועלכע מעשרייט נאך ביין מאנעלע!

עלקעס בייד האבין אויף אשר יעקלען אשטארקין איינדרוק גימאכט, ער איז צו גילאפין צו דרעוועלין און האט איר פארין האנד גיברייפט און צו איר

גִּזְאַנְט: קוּם מִיר צוּם רַב, פֶּאַר אַיִן גַּאַנג וועט ער שוין דיר אויף אַפּ
געטין, אונ דוא וועסט שוין ער לײַזט ווערין פֿון. דיין צָרָה.

גײַן טאַמײַנקע! — האַט דרעזעלע מיט אַזאַמערליכע שטימקע אויש
גײַשרײַען — זײַא גײַט אַזו גײַהײַלט, מעבאַרף זײַך פֿאַרדער גוט אַרום קוקן,
פֿילײַכט אײַז ער אײַן דער אַמט גײַט שולדיג, פֿילײַכט האַט פֿאַרט דיא ווייביל
אַטעוּת, דער טאַן זײַך אַן דיא פֿאַר אַזאַהרײַגע גײַשכטע, אַז אײַך האַב דוכט
זײַך מיט מײַנע אויגן אַלײַן גײַזען וויא ער הַט אַשווײַערליכין טהאַט גײַטאַן האַב
אײַך דאָך גײַווײַס פֿראוּ גײַהאַט צו טאַן מיט אַים וואַס אײַך ווײַר, אַפֿער וואַש
האַט זײַך אײַם גײַלאַזן דער פֿון, דאַס עס אײַז גאַר אײַן אײַרטהום גײַזען, ער
האַט גאַר קײַן פֿערבֿרעך גײַט גײַטאַן, דיא פֿרויא אײַז גײַזען זײַן סוטער, אונ
אײַך האַב דורך אַזאַ אַטעוּת גײַלמײַן אַזאַר, דערום דאַרף טען זײַך יעצט גוט
קעמבֿראַכטײַן אויב דאַ לײַט עפֿעס אויף גײַט קײַן טעוּת, מעקאַן אַפֿי אַזאַקער
טעמטשײַן אויף גײַט פֿער אורטײַהילן גײַז עס אַקאַזעט זײַך יאַסנע זײַן פֿערעסטופּ
(פֿאַרברעך), אונ בֿפֿרט גאַך אַמאַן, אונ וואַס פֿאַר אַמאַן.

וואַס קאַן שוין דאַ זײַן פֿאַר אַזכּוּת פֿאַר עס ווייַס אײַך שוין גײַט — האַט
אַשׁר יעקיל גײַזאַנט — אַזווייביל וועלכע אײַז מיט אײַר מאַן גײַזען באַלד אַזאַר
וועט זײַא אַים גײַווײַס דער קענען, אונ בֿפֿרט דיא מעטערקע שטעכט גאַר אויש
דיא-אויגן, אונ דער צו אײַז גאַך אַגרײַסע כַּאָה דאַס וואַס ער פֿלעגט גײַט
זאַגן וואו ער אײַז דעם יאַר גײַזען, אונ ווען מעפֿלעגט אַים וועגן דעם פֿרעגן
פֿלעגט ער רײַט ווערין, אונ אײַן טאַל האַט ער זײַך טאַקע אויַם גײַרעט אַז ער
אײַז אײַן ויטאַמיר גײַזען גאַר ער האַט זײַך גײַך פֿאַר טאַפֿט אונ האַט גײַזאַנט
גאַר אײַן אַנדער שטאַט ער האַט זײַך אַלץ גײַטומלִיט מיט דיא רײַד.

אײַהר ווייַסט וואַס מיר האַבן פֿאַר אײַן עצה — האַט דרעזעלע גײַזאַנט —
לאַמיר גײַן אַבאָיסקעווען (ווכין) זײַנע אַלע פֿאַפֿירן, פֿילײַכט וועלן מיר פֿון דיא
פֿאַפֿירן דער גײַן וואו ער אײַז דעם יאַר אויסן גײַזען.

טאַקע אַפֿלאַן — האַבן אַלע גײַזאַנט, אונ אַלע האַבן זײַך גײַנומען צו
מנשהעס צאַטעדאַן אונ קעלשענעש, מע האַט אַפֿער קײַן פֿאַפֿיר גײַט גײַזען ווייל
מנשה האַט אַלע פֿאַפֿירן אויף גײַראַכט דאַס מעזאַל פֿון זײַא גײַט דער גײַן
דאַס ער האַט אײַן בערלין גײַשטודירט, אַפֿער אַס עגדע האַט דרעזעלע פֿאַרט
דער טאַפֿט אײַן אַפֿאַטאַנעמנע קעשענע אַבֿרײַף, זײַא האַט אַים אַנגײַפֿאַנגען צו
לעזן, גאַר וויא זײַא האַט אײַן אַים אַזײַנע צײַלן אַרײַן גײַלעזן אײַז אײַד
פֿײַנשטער גײַזאַרין אײַן דיא אויגן אונ האַט אַגײַשרײַא גײַטאַן: גוואַלד עס אײַז
מיר שְׁלעכט, אונ זײַא אײַז אײַן אונטאַכט גײַפֿאַלן.

ווען מע האַט אײַד עמנואַס צו זײַך גײַבראַכט, האַט אַשׁר יעקיל זײַנע
בֿרײַלן אַנגײַטאַן אונ האַט זײַך גײַנומען דעם בֿרײַף אַיפֿער צו לעזן, אום ער
זאַל וויסן פֿון וואַס דרעזעלע חאַלעשט, אונ האַט אַיפֿער גײַלעזן פֿאַלגײַנדע

ה. מנשה בלומענקראנץ

היות ויזא איך האב פאר איך אלעס רכמני ניטאן, איך האב אין אייער
 מוטערס נאמן אבריר גישריבן דאס זיא איז פאיי איך אין פּענעקסיף ניווען, אונ
 איך האב דעם בריר נימוזט לייגן אויף בערחהקער פאצט פדי דער פאצט
 זיגיל זאל פון בערחהק זיין אונ דער מיט האט איר זיך אפ גיפאשערט פון
 אשווערע זינד, אונ איר זייט מיט אייער ערשטע פרוזיא אויף גיקומען דורך דעם
 בריר אונ זייא האבין שוין אויף איך קיין פארבאכטונג ניט, אונ דאס איז
 אלץ גישעהן דורך מיין הילף, בכּן בארפט איר מיר אפ שיקין דיא געלט
 וועלכע איר האט מיר פערשפראכין צוא דער לייגן דער פאר, אונ איך
 גלויב דאס איר וועט מיר אנדערס ניט טאן דען איר ווייסט דאס איך קאן
 ענדעקין אייער פארלאסט פאר דיא ערשטע ווייב, אונ איך קאן אויס זאגן וואו
 איר גיפניט זיך פאר דיא צווייטע ווייב, פון מיר ב. פ.

אשר יעקיל אונ אלע וואס האבין דעם בריר דער הערט האבין זיך גאר
 אויף גיטרייסילט אונ האבין גיזאגט: אט דאס איז עפעס אמריפעגער ביין, גוא
 דרעזעלע, איצטער האסטו עפעס פאר עם אזכות? .

וואס זאל איך שוין זאגן אונ וואס זאל איך ביידן? האט דרעזעלע גיזאגט
 פאר שעמטערהייט — איך שעם זיך שוין איך גלייך אין דיא אויגן צו קוקין,
 וויא איז צו דיא קינד וועלכע איז ניט הארכזאס צו אירע געלטערין, אונ וויא
 איז מיר פאר וואס איך האב איך ניט גיפאלגט, דער הולטאיי האט מיר פאר
 פירט מיט זיין גלאטין צינגעלע, ער האט זיך מיר פאר גישמעלט אלעם איין אנגעל,
 מיט אריינעם סאוועסט אונ מיט אריינמליכע גיוויסין, גאר געצט זע איך דאש
 ער האט מיר גאר פערבלענדעט מיט זיינע פאקאס, ער האט מיר פאר צמוטעט,
 מאכער וואס קאן איך זיך געצט העלפין? ! איך בין שוין אויף עורג פאר פאלין,
 איך בארף שוין קאנצען מיין גיסיל זארין אין פיגשטערנעש אונ שטערצין,
 אבער איך וועל שוין פיל ניט ליידין פון דער וועלט, דיא וועלט וועט מיר
 שוין אין גיבן ארויס קנועצין, ווען איך זאל שוין האבין איינענדע פוחות וועל
 איך דאס איך לאנג ניט אריבער טראגן, צו וואס זאל איך זיך מיט אים נטין?
 צו דען קאן מיר טרייסטין דער האפענונג מיט אצווייטין צו הייראטין? זיין,
 דאס איז פאר מיר קיין טרייסט ניט מיין טרייסט איז גור דער זיסער טויט, אלע
 זיינען ביז אויף אדם הראשון פאר וואס דורך אים איז דער טויט אויף דער
 וועלט גיקומען, אבער איך סאג אים דער פאר באנקבאר זיין, דען גור דער
 טויט קאן מיר פון מיינע צרות אויס וויקלען אונ ניט קיין אנדערער, דערום
 וועל איך זיך מיט איהם גיט נטין, גור איך וויל עם דעם אויס וואורף שוין
 פער אין דיא אויגן ניט זעהן .

דרעזעלע האט זיך גישטארקט, אונ האט אנגישריבן צו בנשעהן אקליינעם
 געטעלע מיט דעם אינהאלט:

מיין איינציגער סערדער פערקלידעם אין נאמען גימאהל!

אזו וויא דער קלייבער וואס קלייבט ארום דיא פרוכט פון אבובים זא קאמע
 איך יעצט ארום צו קלייבין מייע ווערמער מיט וועלכע איך האב מיט דיר גירעט
 אין פערלויף פון אונזער — פארגישמעלטין — נוטין זיסין לעבין, איך האב דיר
 גינאנט: מיין גימאל! מיין זעלע! מיין טרויסט! אונ דוא האקט מיר מיט דיין
 פאלשין מונד גענומפערט: מיין הילף! מיין ליבט! מיין אנגעל! איך נעם אָפּער
 יעצט צו ריק מייע פאריגע ווערמער אונ איך פערנועקסיל זייא אויף דיא: מיין
 סערדער! מיין טיראן! דיין לעפצין ווינען מיר זיס גינען וויא גארמין בלוסען
 אָפּער דיא אינערקליכעס דיין הארץ איז וויא שטעכעדיגע דערנער, אָה! דוא
 האקט פיל שויערלכע טהאטין אָפּ גימאן, עס איז גאר ניט אויס צו ציילין, דוא
 האקט מיר מייע יונגע יאדערין פאר שניטין, דוא האקט מיר גיפנאכט דאס
 איך ווינץ זיך דעם טוויט יעדער וויילע, אונ האקט ניט גיוואקסט צו ערפארעמען
 דיין פרויא וועלכע איז דיר איבערגעבין מיט ליב אונ לעבין, דוא האקט אויך
 גיט ערפארעקט דיין פרוכט וועלכין דוא האקט גיפלאנגצט אונטער מיין הערץ...
 גור פיליכט פאר סאנט גאך דיין הארץ אפונק סאנעקסט, פּעט איך דיר אין
 דעם נאמען פון מיין פאריגע ליבע צוא דיר, דוא זאלקט מיר דיא מוכה טאן:
 דוא זאלקט זיך אויף ערויג פאר מייע אויגין גיט ווייזן, דוא זאלקט זאגאר
 דיא שטאט אויס ווייכין דאס איך זאל דיר גימאלס אנטרעפין, איך בעשונער
 דיר דאס מיט מיין ערינסטע ליבע וועלכע איך האב צו דיר גיהאט, אונ מיט
 דיין ביז איצטיגע קאנארנע ליבע וועלכע דוא האקט גיציגט, איך זאל שוין
 בייא דיר פאר רעכינט זיין וויא איין פערשטארבענע פרויא. דרעזיל

דרענעלע האט דעם צעטעלע אונעק גישיקט דורך אפאד מנשהען דאש
 גלייך אָפּ צו געבין.

כנשה איז ביין רב גינעסין וויא אצופיסטער ער איז גינען אויסער זיך
 ער האט זיך גאר גיט גיקאנט פּעקלערין וואו ער איז אין דער וועלט, אין
 אנהויב האט ער זיך אפילו גישמעלט גיט צו געבין קיין גט ווייל ער ווייס גאר
 גיט פון וואס צו זאגן, גור דער רב האט עס גיוויזן דאס על פי דין דארף ער
 יע געבין אנט, אויך זיינען אלע אויף עס ארויף גיפאלין וויא לייבין אונ האפין
 אים גיצוואונגען דאס גיט אנדערס ער זאל געבין גט, ער איז גינען צו
 מיטט ער האט דעם גט אָפּ גיפראנעט אונ האט דאס אליין גיט פּעמערקט,
 סעהאט אים גיהייסן זאגן „נע“ האט ער גיזאנט „נע“ — „גיין“ — „גיין“ גיט זאגן
 צוויי מאל „נע“ אונ צווייא מאל „גיין“ האט ער גיט גיזאנט, אזו האט זיך דער גט
 גישווינד גיענדיגט, אונ ער איז פון ראכס שטוב ארויס אצופארעמער וויא
 אהסיד פון בעדיל, אויף דרויסן האט ער זיך אָפּ גישמעלט אונ גיקלערט וואו
 ער זאל זיך יעצט קערין, אין דעם האט מען אים דער לאנגט דרענעלעס
 צעמיל, ער האט אים גילעזין אונ מרערין האבין זיך פון אים גיניקילט, דער
 צעמיל האט אים אפסיל ערמונטערט פון זיין צו מיטשקייט, „עלינטע דרענעלע!
 האט

האט ער אויס ג'שריען — דוא ביזט געבאך פאר פלאנדזעט, דוא ביזט ניט שולדיג דוא דארפסט אזו שרייבן, אבער גאט איז מין עדות אז איך בין אויך גאר ניט שולדיג, סך הכלס איז עס אזו פון גאט אונ ועצט האט שוין סנשה סער ניט גיקלערט וואו היז צו גיין, ווען צו דרענעלן טאר ער שוין ניט גיין, איז דאך שוין פאר אים קיין אנדער וועג גיטא וויא צו פארין גאך פ'רלין זיין שטודיום צו ענדיגן, אונ ביז דאן וועט פיליכט דיא צייט ערקלערין זיין אונשולד, ער האט דאס פאר רעכינט פאר גאטעס גינאדע צייכין, דען זאנדערין וואלט ער זיך פון דרענעלן ניט קאנען אויס רייסין אויף דרייא יאר גאך פ'רלין צו ריזין, דערום האט ער דעם שלעכטן סלוטשאיי גרעכינט פאר איין געמליכין פערקוק אים צום גליק צו פירין, ער איז אונעק צו זיין בעסטן נומין פריינד צום ראבינער לעאנטאל, אונ האט אים פאר טרויט דאש ער רייזט יעצט גאך פ'רלין זיין סטודיום צו ענדיגן, אבער ער האט אים גימוזט צוא שווערין דאס ער זאל עס אין איין שטריינגין גיהיים האלטן, אונ זאל פאר קיין פאל דאס גימאנדין ענדעקן.

(41) ווייטער געלט.

נו ר' שמעריל נו ר' שמעריל! — האט צו אים הענעלע גיזאנט ביי זיין אריין קומען אויף מארגן גאך דער פאריגער פראאיסעסקמווייע — איר זייט אמלאך ניט קיין מענטש, אמת דאס קאסט געלט אבער עס איז ווערט געלט, נו אשמוקע! איר מאנט מיר גלויבן ביי מין עהרע ווארט אז איך האב אין אנהייב אויך גימיינט אז דאש איז איין ערינסקע זאך, דאס סנשה האט באמת התנה גיהאט מיט דיא ווייביל אין זיטאמיר, גאר וויא דיא ווייביל האט אנוארף גיטאן דיא הונדערט רוביל האב איך דער קאנט אז דאס איז דיא ועלביגע פילעמין ועלכע איך האב אייך גיגעפין אויף הוצאות, אט דער פון האב איך ערשט פאר שטאנען אז דיא ווייביל איז איין אנגישטעלטע פון אייך, אבער וויא קלוג זיא האט דעם גישעפט אפ גיפראוועט, מעהאט אנפאנגס מער ניט גרעכינט דאס זיא האט פיליכט אטעות, אבער וויא זיא האט דרעקן אין אויער אריין גישוקקעט אפאר ווערטער איז שוין בעשטימט גיווארין ביי אלעמען אז זיא האט שוין קיין טעות ניט, נור אז דאס איז ער, זאנט מיר ר' שמעריל, וואס איז דאס פאר אפאר ווערטער ועלכע זיא האט דרעקען אריין גישוקקעט.

דיא פאר ווערטער איז דאס גיווען — האט שמעריל גענטפערט — בשעת איך בין גיווען בייא סנשהעס זיידן דעם שידוך צו ריידן סנשהען מיט דרעזלען, האט מיר זיין זיידע גיזאנט אין אנליך ווערטיל, דאס סנשה איז אנגיזיכניטער קינד, ווייל ער האט אזא אונ סימן אויף יענעם אונ יענעם ארט, איך האב דעם סימן דיא ווייביל אבער גיגעפין, אונ זיא האט דאס אריין גישוקקעט דרעזלען, אונ דער פון האט דרעזיל אנדערס ניט גרעכינט וויא זיא האט מיט

אים טאקע חתונה גיהאט אונ דער פון ווייס זיא דעם סיפן .

נו ר — שטעריל האט היענעלע גיזאגט — קיין מעשה איז איך נישט צו קליין , איר וואלט זעהן וויא דרעזקע ליגט שוין וויא אפדלע אונ זיא יאמערט נאך איר בינמיל יארן , עס איז נאך עד היום בייא איר אין הארצין איין גינעצט אז כנשה האט מיט דיא ווייביל חתונה גיהאט , זיא שרייט אין איין קול דאש עס שטעקט נישט אין מנשהן אזא אפאלאקסט צו טאן , עס האט אין אים גימוזט אריין אמשונגעט אין דער וויילע וואס ער האט דאס גיטאן אונ יעצט האט ער גיוויס חרטה , איר פאר דריקסט וואס זיא האט אים אויף אויפגי פון זיך פאר טריבין , נור זיא קאן זיך שוין נישט העלפין , כנשה איז שוין גיטא אונ מיר דוקט אז ער וועט שוין מער נישט קומען , „דיר נישט מיר נישט“ איך וועל אים שוין אויך אפילו נישט קריגין , נאר איך קוועל אז ער גייט שוין ביי אונז אין שטוב נישט ארום אונ ער שטעקט מיר שוין מער נישט אין דיא אויגין .

היענעלע ! — האט צו איר שטעריל גיזאגט — נייא נישט מאריך אין דינע רייד , אונ גיב ווייטער געלט , עס האט זיך אויז גימאכט אננייע צרה , עס האלט מיט אונז שלעכט , בכן גיב געלט אפער וואס צום גיכסטין .

וואס איז שוין ווייטער ? — האט היענעלע פארוואונדערט גיפרעגט .

דיא ווייביל מנשהעם גרושה — האט שטעריל גיענטפערט — האט מן הסתם פאר איר אנועק פארין בענאנבעט אין דיא אכסניא אין וועלכע זיא איז איין גישטאנען ! זיא האט ארויש גינומען זילבער אונ צירונג , אונ מעהאט איר אויפין וועג גיבראכט אהער אין פאליציע , מילע דאס ארט מיר נישט וואס מעוועט דער גיין דאס כנשה איז גיווען אוקשולדיג , אפי ער איז שוין גיטא , מיר ארט מער נישט וויא טאמער וועט דיא ווייביל וואס זאגין דאס מיר האבין איר גידונגען אויף דער שטוקע , אונ דאן וועט מיט אונז שלים זיין , זיא האט צו מיר אגניזאגט אז איך זאל איר געבין געלט , אונ ווען נישט וועט זיא זיך סודה זיין , אונ דאן וועט ענדעקט ווערין . . . איך וויל שוין נאר פון מיין מזיל נישט ארויס ריידין .

איי ! וואס וויל גאט פון אונז ? ! — האט היענעלע גישרייען — עס ציט זיך אלץ בייא אונז וויא פון פעך , דער גישעפט קאסט שוין מיר אסך געלט , איך האב דעם טאמין בדרות גישטעלט , אונ היינט גיב ווייטער געלט ! . . . עס איז אפער קיין תירוץ נישט — זאגט שטעריל — גיב וויפיל דוא קאנסט עס איז נאר מיט אונז שלעכט עס האלט פאסקודנע .

היענעלע האט אים דער ווייל גינעבין אביסיל געלט אונ האט אפ גירעם נאך צו דער ליגין .

(42) נאר אברהם .

אין שטעטל איז זאקאד גיווארין אז דיא ווייביל מנשהעם ענונה אדער גרושה , האט בענאנבעט אונ מעהאט איר אין פאליציע גיבראכט , דער וועלכינער נאראד וועלכע איז געכטין ארום אשר יעקילס שטוב גישטאנען אונ גישרייען

"אורא" ויינען געצט גישטאנען ארום פאליציע און גיזעקן וויא מעהאט איר אין פאליציע גיאָפּיסקעוועט, דער עולם האט שוין אָנגיהויבן צו פער דאָבטין דיא ווייביל דאס ויא האט זיך צו מנשהען אומזיסט צו גיצעפעט, "ווא האט גאר גיבונזט וועלן באיי אים געלט אום צאפן אָדער גאר בענאנגענען". האפן אייניגע גיזאנט.

ווען אזו — האט זיך איינער פון טאלפא אפ גירופין — פאר וואס האט זיא מנשהען גינואלט געבין הונדערט רוביל?

דאס איז אויך קיין באַה ניט — האט איין אנדערער גיענטפערט, און עס האט זיך וועגן דעם צו ווישן דעם נאראד פערברייטעט אַיפּוה.

מיט אַמאל זיינען אייניגע ארויש גילאפין פון פאליציע מיט אַשאונדין גילעכטער און האפן אויש גישרען: "דאס איז גאר ניט קיין ווייביל!"

וואס דען אַמידיל? — האפן אלע גיפרענט מיט גיגירדע.

גיין! קיין מיידיל אויך ניט — האט מען גיענטפערט.

טוא וואס דען? אַטומטום אַאָדרווינוס? — האפן אלע מיט אַגילעכטער גיפרענט.

גיין! גאר פשוט אַ ב... בָחור, אַבָחור אַקעשעניק — איז דער אַנטווארט גינען.

אַבָחור? אַבָחור! האפן אלע מיט אַגילעכטער גישרען, און די באַדיונגען האפן גיגעבין אין באַראבאן אַ "אורא", נו וואס האט זיך דער ליידאק אומזיסט צו גיצעפעט צו מנשהען?!

אַזא איין אַקט פאסירט גאר ניט אויף דער וועלט — האפן אלע גישרען און זיינען גילאפין אין שטאט דעם גייעס אום צו פויקין.

אין דער זעלבער צייט וואס דאס איז גישעקן, איז בייא אַשער יעקלין אין שטוב גאר איין אַנדער פראצעס גינען, דרעזעלע האט גיווינט און האט זיך שטארק בערייהעט אויף דעם וואס זיא האט מנשהען פערטריבין, און אַשער יעקיל מיט עלקען האפן איר דיא גרוט גיצאפט פאר וואס זיא האט זיך מיט עס גיט גינעט, אַזו וועסטו בלייבין איין אויביגע עגונה, — האפן זייא גיזאנט — ער וועט שוין קיין סאל גיט קוסען, ער קען דאך ערגעץ וואו גאך אַדריטע ווייב נעמען אָבער דוא בלייבסט שוין געבאך איין אומגילקליבע.

זעט איך בעט אייך — האט דרעזעלע בייא זיי גיפעטין — רעט אויף אים קיין שלעכטעס גיט, אייער רייד שטעבין סיר אין תאַרצין, איך ווייס אז מנשה קאן קיין שלעכטעס גיט טאן, איך האב אים גאר אומזיסט פאר טריבין, דיא ווייביל האט גיוויס אַמעז גיהאט...

וואס זיא קאן גאך ריידן? — האט עלקע גישרען — דוא קאנסט גאך אויף אים מלמד זכות זיין? און וואס איז מיט דיא ווייביל? און וואס אז מיט דעם גריף וועלכין מעהאט בייא אים אין קעשענע גיפונען?

דרעזעלע האט געבאך גיט גיהאט וואס צו ענטפערן און האט אָנגיהויבן גישערליך צו ווינען.

אין דעם זינען אריין מיט האקט געליכע מענטשן, און זיי האבן דער ציילט דיא מעשה אז פון דער ווייביל איז גיטוארין אפדור, דרעזעלע איז צו טומילט גיטוארין, און אשער יעקיל מיט עלקען האבן דאס נאר ניט גיטואלמ גלויבן, ווייל פייא זייא איז נאר קיין ספיקות ניט גיטוען אז מנשה האט נאך אטאל התונה גיהאט, דערום איז זייער ערשטע פראגע גיטוען: „וויא קאן דאס זיין? האט מנשה התונה גיהאט מיט אמאנסקביל?״

וואש רעט איר? האט מען זיי געמפערט — מנשה האט נאר ניט התונה גיהאט נאך אמאל, נור דאס איז גיטוען אפאלשער אנשטעל, פון וואנען דאש וואקסט ווייסן מיר ניט, נאר דאס איז קלאהר אז מנשה איז געפאר אונשוולדיג, דער פדור האט זיך צו אים צו גיצעפעט נור אום דעם פייא אים געלט אום צו צאפן אדער אים צו גענאנבענען.

אה גאט! וואס הערין אונזערע אויערין! האבן זיי גישרען, און דרעזיל האט זיך גיטומען שלאגין קאפ אן וואנט און גישרען: הימיל עפין זיך! צוא מינע צרות איז קיין גרונט גיטא. — אין דעם איז צו זיי אפאלזייסקער אריין און האט זייא דער לאנגט אפאפיר גישריבן אויף אידעש און האט גיטאנט: דעם פאפיר האט מען גיטונען פיי דיא ווייביל און ווייל דא ווערט דער מאנט אייער איידים נאמען האט מען אים גישיקט צו אייד איר זאלט מיר אפאנסאנען (ערקלערין) אין וואסער אינהאלט ער איז גישריבן, דער ווייל איז דער דיב זיך ניט מודה ווער עס האט אים אויף אייער איידים אגנייזט.

דרעזעלע האט דעם פאפיר גיטומען איבער לעזן, און וויא ענציגט זיא איז דאס גיטוארין אז זיא האט דער זעהן, אז דאס איז איין צארנע פון דעם פריף וועלדין מעהאט געבטין גיטונען פיי מנשהען אין קעשענע, זיא האט גידיק פאר שטאנען אז דער פריף איז גיטוען אונטער גיטוארין פון דיא זעלבע פאלשע ווייביל, רעמע גאט! האט זיא אגישרייא גיטאן — דער געכטיגער פריף פון דעם זעלדין אונטעה גיטוארין אין מנשהעם אקעשענע! איך בין אומגליקליך! איך האב מנשהען אומזאנסט פאר טריבין פון מיר, דער זעקן איז פון דער העלע ארויס גיטאנען מיט מיר זיך צו רייצין, מנשה מנשה! וואו גיפנישט זיך יעצט! לויף ניט ווייטער, קער זיך צו מיר איך וועל דיר מיט אפענע ארויס עמפאנגען, איך וועל שוין גיט מער לעבין פון צרות, מינע טעג זינען שוין גיציילטע, אה גאט! איך פארלאנג פון דיר דוא זאלסט מיר צו שיקן וואש גיכער דעם זיסן טייט, נור פאר מיין שטארבן זאל איך האמש מנשהען אין מאל זעהען אום אים איבער צו געטין פאר דיא שמערצן וועלכע איך האב אים אגניטאן אונטוסונד, זייערע עלטערין! זעט וואס פון אייער קינד איז גיטוארין, אונזערע הויז זייטע האבן אויך גיטויס אמיל גיטומען אין דיע פלומינע שטרייבן, רעמעט מיר, עס איז מיר איביל, אה גאט! דאס האט דרעזעלע מיט אוילדע שטימע אום גישרען און איז אין אונמאכט גיבליבן.

עס איז אין זייער הויז טומיל אונלארעם גיטוארין, דא האט מען גימנטערט דרעזעלען

דַרְעוֹלָען , אונג איינע געלטערין האבין זיך דיא האר פון קאפ גיריסין אונג האבין אלע וויילע גיהאלעשט , קורץ דארטין איז גיווען אריינדע טראגעדישע שצענע אונג הענעלע האט געבאד אויך גיסוזט העלפין מיט שפילין דיא ראלע .

(43) אויס רבנות

צייט פייא אינז אין שטאט איז גיווארין דער ראזרוו צווישין דעם ראבינער מיט זאהנשיינען האט זיך דיא שטאט צו טיילט אין צווייא פארטעס , איינע איז גיווען דיא שמייכלער (חונגים) וועלכע זיינען גישטאנען אין זאהנשיינען זייטע נאר אים דער מיט צו חנפענען , אונג דיא צווייטע פארטע איז גישען דעם ראבינערס , אונטער זייא איז גיווען אדער גרויסע גנידים אדער געזעצטעניקעס וועלכע האבין פאר זאהנשיינען גיט גידארפט פירקטין . . . פיידע צדדים האבין מיט גרויס ענערניגע גישטרימין , נאר אס ענדע האט זאהנשיין גיזאנט , דען עס איז פון גופענע גיקומען איין אטקאז אויף דעם ראבינערס וויבאר ווייל עס איז גיט פראוולנא גימאכט גיווארין אונג סעהאט גיהייסין מאכן אנניעס וויבאר , אשרעקליכער פורקט איז אויף אלעמען גיפאלין פון זאהנשיינען זעהענדיג דאס ער איז זא איין ריטער דאס ער האט אויס גיחאדעטייסטועועט אין גופערנע דעם ראבינערס וויבאר צוא פאסלען , אונג דיא פורקט האט פון ראבינערס צד אפ גירויבט פיל צלענעס , דא האט זיך זאהנשיין גיפאצט אין פייעלע אז אין דעם גייעס וויבאר וועט שוין גיוויס דער ראבינער דורך פאלין , ער האט זיך שוין אוסלאוועט מיט אנדערע ראבינער וועלכע ער האט צו גיזאנט צו מאכן אין בענעכסיף , נאר דעריין האט ער אטעות גיהאט , דען נאר עפינגליך האבין אים אלע גיחאנפעט ווייל יעדערער האט זיך פאר אים גיפירקטעט , אבער צו דיא גאלקעס ווארפין וואס יעדערער איז זיכער גיווען דאס עס וועט בסוד בלייבן וואו ער ווארפט האבין אלע פאר דעם ראבינער לעאנטאלין גיווארפין ווייסע גאלקעס אונג ער האט גיט איינע אשווארצע גיהאט , אונג אויף דיא קאנדידאטין וועלכע זאהנשיין האט פאר זיכערט דאס זייא וועלין אויס פירין , האט זיך גיט גיפונען גיט איין ווייסע גאלקע , אונג דער ראבינער לעאנטאל איז ווייטער גיבליבין .

דער ראבינער האט אן גיווענדעט אלע קרעפטין עס זאל זיין אויף די קאראבקע אויף דאס זייא אטארג אונג ער האט עס אויס גיפירט , אויף דעם צווייטין טארג האט שוין דיא קאראבקע גיט גינומען אשר יעקיל נאר צדוק הבנה ווייל ער האט מיט אסך סער געלט גינעבין פאר איר , נאר קאזנאציי אבער דיא קאראבקע געלט איז אלץ זאהנשיין גיבליבין , אונג ער איז גיווען דער באסיר פון דיא קהלשע געלט .

אונג אז קהל זיינען אפאל פייא זאהנשיינען גיקומען צוא בעטין עמליכע רוביל פון דיא קאראבקע באסע וועלכע פייא אים גיפינט זיך ווייל זייא האבין גידארפט אויף אנטייטיגן צרכי אבור , האט ער זייא אזו גיענטבערט : "פייא

מיד גיפנט זיך ניט איין קה'לשער גראסין , דיא עטליכע הונדערט רוביל וועלכע
 איך האב איין גיקאסירט האב איך אויס גיגעבן אויף איין פילכערין צרכי צבור
 וויא איר פדארפט , איך האב דאס פאר פראכט אויף הוצאות דעם ראבינער
 דעם וויפאר צוא פאסלען אונ אים אראפ צוא ווארפן , אונ וויפיל געלט דיא
 קאראבקע וועט נאך איין טראגין וועל איך דאס אלץ דרויף פאר בריינגען , דען
 דאס איז דער גרעסטער תיקון אין שטאט אזו אונדענעם מענטשין אויס צוא
 בריינגען , אונ אז דיא קה'לש לייט האבן אים גיזאגט דאס וויא פאר לאנגען
 גיט אועלכע תיקונים , האט ער וויא פון זיין שטוב ארויס גיטריבין .

דיא האט זיך די מהלוקת אין שטאט שטארק פאר נאנדער גיפלאקערט ,
 דען דער ראבינער האט בייא זאהנשיינגען גימאגט די שטאטיגע געלט פובליצע
 אין בית המדרש אונ אין גאס , אונ דיא מהלוקת איז גיווארין וואס ווייטער
 שטארקער אונ גרעסער .

איך זאל אויס שרייבן , מיין ליבער לעזער ! פאדראבנע וויפיל מענטשין
 עס האבן פון דיא מהלוקת גילטיין איז מיין פעדער ניט אין שטאנדע , מיט
 איין ווארט קאן איך זאגן ; אז אידישע בלוט האט גירונגען אין דיא גאסין עס
 איז גיט גיווען איין מענטש אין שטאט וועמען דיא מהלוקת האט גיט שלעכטס
 גיטאן , נאר אייניגע ליידיגדע דער פון וועל איך דיר פאר שטעלין .

דיא ערשטע פברה איז גיווען דער ראבינער , דען וויא זאהנשיין האט
 גיזעהן אז ער קאן דורך אנויבאר אים קיין שלעכטס גיט טאן , האט ער אויף
 אים דער לאנגט בעז אימעגע דאנאסין אז ער איז נאר איין געלם , אונ האט
 דער וועקט די אלטע וואונדין ווייל ער האט גיוואוסט וויא דאס איז פאר לעפעט
 גיווארין , ער האט פאקטיש אויף גיוויזן אין זיינע דאנאשין אז ער אליין האט
 נאר גיט גישטודירט נאר ער איז נאר איין אנטלאפענער סאלדאט , אונ ער
 האט דיא דאקומענטן בייא דעם ארויס גינאנגעט בייא דעם אקתין לעאנטאלין
 וועלכער איז שוין לאנג גישטארבין , אויך האט ער דעם הינין איספראוויק
 אויף אים אויף גירייצט , ער האט אויפן איספראוויק אויך בעז אימעגע דאנאסין
 דער לאנגט צום מיניסטער , אונ האט דעם איספראוויק איין גירעט אז דאס
 האט דער ראבינער אים גימאסערט , דרום האט דער איספראוויק דעם ראבינער
 אויך שטארק גיזאגט , ער האט וועגן אים זייער שלעכטע פאר שטעלונגען
 גיגעבן אונ דריבער איז דער ראבינער ארונטער אונטער אשווערע דיעלא .

דער ווייל איז פון פאלאטע אראפ גיקומען אז לעאנטאל טאר קיין ראבינער
 גיט זיין ביז וואנען דיא דיעלא וועט זיך ראזפראיען , אונ מען האט בייא אים
 דורך פאליציי דיא מעטעריצעקע ביכער ארויס גיטרעשוועט .

דער ראבינער איז גיקומען אין זייער אקריטישע לאגע , ער האט שוין
 זיך גיצערט פון פארטיגין רוביל וועלכע עס האט זיך בייא אים אפ גישטעלט
 דרום האט ער מורא גיהאט דאס פילייכט וועט ער אין גויטין קומען אונ דאן
 וועט ער מוזין אן רירן דיא קה'לשע קאראבקע געלט , ווייל ער האט דאך אמטיל

אין דאווערענאכט, ער אלץן האט זיין סאוועסט נים גיוואלט טרויען, האט ער צו זיך פאר רופין בעלי בתים אונ האט זיין גיפערענט וועמען ער זאל זיין טייל דאווערענאכט איבער געבין, אונ ער האט מאקע גלייך איבער גיגעבן וועמען זיין האפן גיהיסין.

אונ ער איז אין דער אַקט אין גרויסע נויטן גיקומען וויא ביר וועלין אין דיא פאלגנדיגע קאפיטלען שרייבין, אונ דאן האפן זיך זיינע אלע גוטע פריינד פון אים אפ גירוקט, ער איז נאר גיבליבין מיט זיין שווערע דעלא אונ מיט זיין בלות, אונ עס איז אויס גיקומען אויף זיין פרויא זאפיעס ווארטין: דאס אין אונזערע נויטן וועט דיא שטאט פאר אונז נים פאר שטיין וויא דו ביזט פאר דיא שטאט גישטאנען.

44) דער אפ מאך

צדוק הכהן האט דיא קאראבאקע גיהאלטין, נאר ווייל דאס איז נים גיחא גיווען זאהגשיינען האט ער אים גירודעפט אין אלע זייטן, דער איסור פון שחומי חוץ וועלכער איז פאר אשר יעקלם צייטן זייער שטריינג גיווען, איז אין צדוקס צייט זייער גרינג גיווארין כעהאט גיפירט פלייש פון אויסין שטאט זייער פיל, אונ קיינעם האט דאס נים גיארט, אונ אז צדוק פלעגט דאס דער חאפן האט ער נים גיהאט צו וועמען צו שרייען, אז מען פלעגט חאפן פאר אשר יעקלם רעגירונג אז עס האט גיקוילעט אשוחט וועלכר איז נים בשטעטיגט פון בעל קאראבאקע, האט מען אים גינגו גישלאגן אונ נאכהער פאר אסאלדאט אפ גיגעבין, אדער גימאכט אפרינאוואר אים צו פאר שיקין, אפער פאר צדוקס רעגירונג איז פראנק אונ פרייא גיווען צו קוילענען נאר דער וואס האט קבלה בייא ארב אויס גינארט אום דעם עס זאל נאר צדוקין אהויק אין קאראבאקע זיין, אויך האט דער גוטער ר' שסעריך דער שוחט פון אים פגלים גיווען קאראבאקע געלט, מיט איין ווארט כעהאט אים גיחדיקט פון אלע זייטן אז ער איז פון דער קאראבאקע מאקע גדלות גיווארין, ער האט געבאד גווארד גישרען אפער קיינער האט אים נים גיקאנט העלפין ווייל זאהגשיין האט גירוגירט מיט דיא גאנצע שטאט, אונ דער ראבינער וועלכער האט צדוקין צו גיזאנט בייא זיין נעמען דיא קאראבאקע דאס ער וועט אים העלפין, איז אויף זיין פול גיווארין א שוכן עפר.

דיא שטאטיקע מחלוקת האט גיקלונגען רונד אונ ארום, זיא האט זיך וואס ווייטער אלץ גיטטארקט, כעהאט זיך איינער דעם אנדערין אלץ גימאכערט, אונ צום אידישין שאנדע איז אלץ גינאנגען דאנאסין פון איין אידין אויף דעם אנדערין וועגין מיליטר פפליכט אונ טאמו פאדאבנע, אונ דורך דעם איז אין אונזער פריסטסטמווא אפאפיר גיקומען דאס א אידישע לינאטע זאל אנדערש גיט אן גינאכען ווערין שיידין פאלציי זאל איר בשטעטיגין, אונ דאס איז גיווען פאר זאהגשיינען אונזערק צייג דער מיט שלעכטעס צו טאן דיא שטאט דער פאר

וואס זיין קרייזן מיט אים, ער האט מיט דעם איספראוויניק זייער גוט גילעפט
האט ער אים זיין גידעט אז אלע ליגאטעס פון בענעקסוף זינען פאלשע און
דער איספראוויניק האט זיין גוט בעשטעטיגט. דער פון איז בייא אונז אין
שטאט אהורבן גיווארן, דען צוועלף בני יחידים האבן אין דיין יאהר גיבארפט
גיין צום פרייוו און סעהאט קינעקס ליגאטע גיט אן גינטן טייל דער איספראוויניק
האט גיט אונטער גישריבן, עס איז גיווען יאקערין און קלאגין אין די גאסן
סעהאט פון זייער טוינען אין דיא היינער גיט גיקאנט אין זיצן, דא האט
גייווינט אפאטער נאך זיין פן יחיד און דא אמוטער און דא האבן זיך נאך
גישלעפט נאך איין אפ גינעבענעם אפאטער מיט אמוטער מיט אנויב און
אדריי קינדערליך און אלע האבן דיא ערד גיריסין מיט זייער גיווין עס האט
פראקט גיגרוילט קוקינדיג, עס איז גיווען אגאס גיט איבער צו גיין וואו סעהאט
גיט בענענט דיא עלינטע עלטערין אדער טויב און קינדער טעלעקע האבן
גייווינט נאך זייערע בני יחידים, מאנען, מאטעס, שבת צום לייגענען פלעגין
אריין פאלין אין בית הקדש אגאנצער טאלפא מיט טויבער קליינע קינדער
זיין פלעגין אריין פאלן אין ארון הקדש מיט אשוידערליכן הארץ רינעדין
גייווין און דיא קליינע קינדער האבן אויך געבאך גייווינט אויף זייערע יונגיקע
שטימעליך, אין בית הקדש איז גיט גיבליבן איינר טעלעקע האט קיין גערין
פאר גאסן אויף זיין קוקינדיג הערינדיג טויא דיא מוטערס פלעגין זיך פאר
נאנדער טענען אין ארון הקדש פאר וואס סעהאט אפ גינעבין זייערע בני יחידים
זיין האבן אלעקעס הערצער פשוט צו ריסין, און זיין פלעגין אזו לאנג ליגין
אין ארון הקדש ביו מען פלעגט זיין אנועק מראגין גיחאלעשטע, סעהאט זיך
צו טויף גיליגט געלט אויף הוצאות צו פארין אין גיבערנע און סעהאט פאר
זיין אויס גיחאדעטייטטוענעט אז מענאל פארט זייערע ליגאטעס אן געטען,
און האטש אין אנהויב האט עס אויך גיט גיחאלפין ארויס צו ראטעווען דיא
צוועלף בני יחידים נאר מען איז פארט צו גיפאלן צו זאהנשיינען און ער האט
זיין דורך גידרייט, און דער מיט האט ער זיך גישאפט דיא פריינדשאפט פון
פיל מענטשין גיט קוקינדיג וואס פרייער האט ער אליין קיילע גימאכט אבי דער
נאך האט ער פאר ריכט.

און אלעס דיא מהלוקת האט שוין אויפן שפיץ גיחאלטין, דיא שטאט
האט גיחאלטין אין דער העלע צו גיין, האט מען גישיקט נאך אדער פייאגין
גרויסין רב ער זאל שלום מאכין, דער רב איז גיווען אקלונער און האט פאר
שטאנען אז דא קאן אנדערס קיין שלום גיט זיין שיידין מען זאל זאהנשיינען
נאך געבין מיט אלעקען, דרום האט ער אפ גימאכט אז דיא קאראבקע זאל זיך
אונקערין צו איר אלטין טאמין ר' אשר יעקלען, און אשר יעקל זאל געבין
זאהנשיינען פאר זיין שותפות (?) טויזנד רוביל, און אז אשר יעקל האט גיט
גייואלט געבין, האט דער רב אפ גימאכט אז מענאל אין גיהיים אשר יעקלען
דיא טויזנד רוביל אנועק געבין פון קהלשע דאחאדין, און דאן איז עטוואס

דיא מחלוקת אפ גילאשין גיווארין , וויא אַשר יעקיל האט זיך אום גיקערט צו זיין קאראבאקעלע איז שוין אלע איסורים צוריק שטריינג פאר באטן גיווארין , קיין שחומי חוץ האט שוין דער רב גיט גילאזין אריין פירן , אונ אין אפאר טעג ארום האט מען אין בית המדרש אויס גירופן אויף איין שוחט וועלכין מעהאט גיחאפט קיילענענדיג אן אקאראבאקע צעטיל , אז זיין שחיטה איז אסור אונ דיא פלים וועלכע מעהאט גיניצט פון זיין שחיטה איז טריפה , אונ בייא באכט איז גיווען איין אפספה אונ עס איז גיבליפן מענאל אויף דעם שוחט מאכין אפריגאנוואר פון שטאט ארויס צו שיקן , אונ אלץ ווייל ער האט גיקולט אהון אן אַשר יעקלם אצעטיל , „פאר וואס פאר צדוקס צייטן איז גיט אזו שטראנע גיווען“ ? ווייס איך גיט .

גאר דיא מחלוקת צווישן ראבינער מיט זאהנשיינען איז גיט גישטילט גיווארין , וואס דער רב האט זיך גיט גימאטערט צווישן זיין שלום צו מאכין האט אים אלץ גיט גינאלטין , ווייל זאהנשיינען האט דיא ראכע גייצע אויף אים גיברענט , אונ ר' שמעריל האט אלץ גיוועהען זאהנשיינס צארין אויף אים אונטער צוא בלאזן .

(45) דיא ארמוט .

צייט אינזער ראבינער יצחק לעאנטאל איז אידאלעט גיווארין פון דיא ראבנשע שטעלע האט ער אין אקרצע צייט זיין קאפיטאל פאר צערט , ווייל זיין פאמיליע איז גיווען אהיפשע זיא איז בעשטאנען פון אכט פארשוין ; ער אונ זיין פרויא אונ דער צו זעקס קינדער , זיין עלטסטער זאהן יוסף האט אין שאורע אין גימנאזיע גישטודירט , אונ ער האט נאך פון פאטער שטיצע גיפאדערט , בייא זיך האט ער גיחאט דרייא טעכטער . אונ צווייא אינגליך , זייא אלע קינדער קאן מען פאר שטעלין מיט איין ווארט : זייא זיינען אלע פארטרעפליך שייין גיווען דאס יעדער האט זיך פון זייער שענתייט גיט גיקאנט אפ וואונדערן , אונ אויך זייער קלוג , גאר מיר האבן גייטיג דיא עלטערע צוויי קינדער אביסיל פאר צו שטעלין , אונטער דעם בכור יוסף וועלכער האט אין שאורע גישטודירט וואר איין טאכטער ראנע אהעליכעס מיידען פון א יאהר זעכצעהן זייער קלוג אונ מיט אריינעם פאראקטער , אונטער איר וואר איין זאהן גבריאל אקנאב פון איהר דרייצעהן אלעבעדיגער קינד מיט אשיינעם פארשטאנד אונ איז שטענדיג פרייליך אונ מונטער גיווען , אויך גאר דיא מווינקע בלומינקע איז פיל ששענער אונ קלינער גיווען פאר אלע קינדער , דינע בלומינקע האט אין איר צווייא יאריגין עלטער אויס גיצייכניט זיך מיט איר פאר שטאנד , אונ דרום איז זיא גיווען דיא שפיל צייג פון אירע עלטערין .

ווען עס איז שוין פון זייער קאפיטאל גאר גיט גיבליפן האט מען זיך גימוען צום ישוב הדעת וואס זאל מען פון שטוב פריער פאר קויפן — אזו וויא בשעת דער בער פאלט ארויף אויף אמענטשין איז ער זיך מינשט פון וואגן

ער זאל אים אנהויבן צו עסן, האמטש אס ענדע עקט ער אים אויף אין גאנצן — דער גורל איז גיפאלן אויף זאפעס צירונג, ווייל זיא האט קיין אנדער זאך פון שטוב ניט גיפאלט פאר קויפן גאר דיא צירונג „צוא וואס ברויך איך דיא צירונג ווען פייגע קינדעליך בעמין ברויט? — האט זיא גיזאגט, אונ ווען עס איז שוין דיא צירונג אויך פאר צערט גיפארין האט מען ביסקליך ווייס אלע קליידער פאר קויפט אונ מעהאט זיך אזו דיא שטוב גאנץ ריין אויף גיראקט פון בלי בית אונ אלע בעלי בתישקייט ביו עס איז שוין ניט גיווען וואס צוא פאר קויפן. אין שטאט האט פון זיין בלות קיינער ניט גיוואקט ווייל דיא שונאים זייגען דאך גיוויס צו אים ניט איין גיגאנגען, אונ גוטע פריינד האבן שוין אויך דעס ראביגעס הויז גיוויקט, זאגאר דיא בעקטע פריינד וועלכע עס פלעגן אפ הימן יעדן טאג אים צו בעזוכן אין טייא צייט זייגען אויך ביסקליך ווייס אויס גיקראכין זיי האבן גיוויקט וויא זייא האבן דארטן דער שטעקט דעם ריח פון בלות, דרום איז דאך קיין חידוש ניט אז גאך אלעס אז מעהאט שוין פון שטוב אלץ פאר קויפט זייגען זייא גיזעסן צייטן ווייס אן ברויט אן האלץ, ער האט אן גיהויבן צו שרייבן סטאמנאען אין דיא רושיקע גאנעטן אונ דאס האט אים איין גיטראגין אפאר רוביל אונאך אונ דער מיט האט זיך גישפייזט איין גיזינד פון זיבן פארשיין, בעמין פון צווייטן היקפע האט זיי דער פארקאטער ניט דער לאזין, זייא האבן אין דיא גרעקטע גוימין זייער מוט ניט פאר לארין, גאר זאפעס פאטער וועלכער האט גיוואונט אין דער שטאט אילון האט זיך פון זייער ארמוטה דער וואקט האט ער זייא אפטער שטיצע אונטער גישיקט, אונ זאגאר ער איז שוין אלט גיווען אונ ניט רייך דאך האט ער פון דאס לעצט זייא אונטער גישיקט פיל ווינציג אונ האט דער מיט זייער גשמות דער האלמין.

דער עלטסטער זאהן יוסף האט זיך אין שאורע אויך דער וואקט פון זייגע עלטערניס ארימע לאגע, האט ער זיך בעלאקטעט מיט פיל שטונדין אפ געבין ער האט ניט גישלאפן אונ ניט גיגעסין אונ האט פיל ווינציג דיא עלטערין גישטיצט, אויך האט ער זייא גיטריקט אין זייגע בריף, דאס ער וועט אום גיואקט דיא גימנאזיע ענדיגן אונ ער וועט צו הויזע קומען אונ ער וועט דעם פאטער ארויס דרייען פון זיין דעלא, אונ וועט געמען ראכע פון דיא פיינדע וועלכע האבן אויף זיין פאטערס הויז זא איין אומגליק גיבראכט, „אויך האב פאקמין מיט וואס מין פאטערס דיעלא אראפ צו געמען, אונ זינה זאהנשיין דער מערדער פון מין פאטערס הויז — אין איין אומגליק אונטער צו שטריצין, דען ווען דיא רעגירונג וועט ערקאנען דאס מין פאטער איז אונשולדיג וועל איך נאקע דער ווייזן אז אלע ביעז אימעגע דאגאסין וואקסט אלץ פון זאהנשייגען אונ דיא רעגירונג וועט אים דער פאר ניט פאר שווייגן, גאר פיליקט וועל איך פון אים קיין ראכע ניט געמען גאר צוליב זיין טאכטער רעבעקע וועלכע איז וויא אבלוס אויף אדארין אויס גיוואקסן דען איר חארקאטער איז פאר שיידין

פון

פון איר פאטערס, צו ליב איר וועל איך פילייכט איר פאטער אויך פערציהייען,
אונ איבער הויפט ווייל זיא איז די גיליכטע פון מיין גוטין פריינד דאס קינד הייט
זימל וויינשטאק, פילייכט קאנען דיא צווייא ריינע זעלין שטערצין האפין פון
דיא שטעכטעס וועלכע איך קאן טאן זאהנשיינען צו ליב זייא וועל איך אים
פילייכט פערציהייען" אזו פלעגט שטענדיג יוסף שרייבין אין זיינע בריף צו דיא
עלטערין אונ דאס האט גיהילט וויא בזימאיל זייערע פאר וואונדעטע הערצער,
דיא בריף פלעגט שטענדיג ראזע האלטיין אין קעשענע, אונ ווען זיא פלעגט
דער זעהן אירע עלטערין מרויעריג פלעגט זיא גלייך פאר זייא לעזין יוסף'ס בריף
מיט אפרייליכע זיסע שטימע אונ דער מיט פלעגט זיא זייא שטענדיג ברוהיזין
"דוא הערסט מאמינקע וואס יוסף שרייבט"? האט גבריא אל אגישרייא גיטאן ביין
איבער לעזין דיא בריף — ער וועט אומגיזאמט קומען אונ וועט בריינגען ראזען
אסתייערע קלייד אונ מיר אנארניטער! אה! וויא שייין ראזע וועט דאס אויס
זעהן אין דער זייער קלייד?! ווען זיא שיינט יעצט אין זא איין ארימע קלייד,
אונ וויא איך וועל דאס אפיוסיל אשפאציר טאן איבערין שטעטיל מיט מיין
נייעס גארניטער, אנשטאט דעס וואס איך שעס זיך יעצט ארויס צו גיין אין
נאס מיט מיינע צו ריסענע הויזין, זארג ניט מאמינקע! מיר וועלין שוין אקורצע
צייט נאר ליידן ביז יוסף וועט קומען, אבער דאן וועלין מיר אלעב טאן "פא
יוסע אינאנאןסקי", מיט אזעלכע פריינדליכע רייד פלעגין דיא קינדער ארויס
שלאגן דעם דול פון דיא עלטערין, ווען ניט דער טרייסט פון דיא קינדער וואלטין
זייא שוין לאנג אויס גינגען פון ליידן אונ שטערצין.

שמעריל דער שוחט האט גיקראגין צו וויסן פון דיא בריף וועלכע יוסף
האט פון שאורע גישריבין צו זיינע עלטערין, אונ ער האט דער פון גלייך
זאהנשיינען דאלאזעט, אונ דאס האט זייא פריידן ניט גוט גישמעקט, מעמוז
עפעס זעהן וויא דאס צו פאר ריכטיגן, האט זאהנשייין גיזאגט, דיא ערשטע
זאך האב איך גיוויסינס פיסע וואס איך האב דעם ראפינער זא אומגליקליך
גימאכט, אויך פירכטע איך זיך פילייכט וועט טאקע זיין זון יוסף קומען אונ
ער וועט דעם אומגליק אויף מיר ארויף קערין, מעברארף זעהן מיטין ראפינער
פריידן צו שליסן, איך קאן שוין מער דעם צער פון אים ניט זעהן.

דאס וואס איר זאגט אז עם איז אויף דעם ראפינער ארמנות — האט
שמעריל גיזאגט — איז ניט ריכטיג, אויף אשלאנג טאר מען קיין רחמנות ניט
האפין, אונ דאס וואס איר שרעקט זיך פאר זיין זון יוסף, זאלט איר זיך שוין
נאר ניט שרעקן, דאס איז שוין מיין ארבעט איך וועל מיר שוין פעקלערין
אפלאן אז איר וועט זיך שוין פאר יוספין ניט דארפן שרעקן.

(46) דער שגארער.

דיא וועלט זאגט: "ווען עם איז אמענטשין שלעכט זאל ער ניט זארגן,
ווארום

ווארט עס קאן נאך ערנער זיין" אזו איז גיווען מיט דעם באבינער לעאנטאלס
 דעזי, עס איז שוין גינגו שלעכט גיווען אז מעהאט שוין אלץ פון שטוב אויס
 גראקט, און האט גילעבט פון זיין שרייבן אין דיא צייטונגען און פון דיא
 קליינע הספקה וועלכע ער האט בקומען פון זאפעס פאטער וואס דאס אלץ
 האט קוים ניקלעקט אויף פרויט מיט וואסער און דאס גיט צו זאט, דירה נעלך
 צו פעצאלין האט מען פון זיך אראפ גינמען דיא לעצטע העמד. עס האט
 זיך פייא זייא נאר אפ גישמעלט לעאנטאלס וואכעדיגע קליידר, ער זאל האמטש
 האפן אין וואס אין גאס ארויס צו גיין, און זייא האפן דאס אלץ מקבל פאהבה
 גיווען, זייא זיינען שוין מיט אונא לעבין צו פרידין גיווען, נאר זייער הארץ האט
 זייא גישטורימט און גירוישט, זייא האפן זיך פאר וואס עפעס שרעקליכעס
 גפירכטעט, און פאר דאס וואס זייא האפן זיך גישראקן איז זייא אין דער
 טהאט ניקומען.

איין טאל פרייטיג אין דער פריא איז גישמאנען זאפע מיט לעאנטאלין
 און האפן גיזארגט וואו מען נעמט עפעס קליין נעלט אן צו גרייטן עפעס אויף
 שפּת, גוואלד זאפע וואס דארפסטו זארגן? — האט לעאנטאל גיזאגט — פאר
 קויף מיין צילענדער הוט, גישקשה איך וועל קאנען גיין אין מיין היטלי,
 גיין, איך וועל פון ביין קאסטיום נאר גיט פאר קויפן — האט זאפע
 גיענטפערט — איך וויל דעם לעצטין פונק שטאלצהייט פון מיין הארץ גיט
 אויס לעשין, איך וויל האמטש צווישין מענטישין זאלסטו אלעס מענטיש אויש
 זעהן, אין שטוב שטיקן סיר זיך מיט אונזער דלות, א אף און אז ווייא איז
 אונז, גיין, עס מאג ווער ווייסט וואס זיין וועל איך פון דייע אריבע קליידער
 נאר גיט פאר קויפן, וויא לאנג נעמט דאס אונז גאט אזו שטראפן! סיר
 האפן אנטקעגין אים אזו שטארק פאר זינדיגט, עקסט איז אונז פון פריק אין
 וואסער, זעה מיין יצחק וויא אמענטיש טאר גיט זינדיגין, סיר האפן דיא
 פארניע צייט גישרינען אז סיר זיינען אומגליקליך, דאך זיינען סיר אין אזעלכע
 גויטין גיט גיווען וויא נעצט, מיין פאטער האט דאך פארט אונז אביסיל
 גישטיצט, נוא, דארף ער אויף אונזער מזל אפ שטארבין, און עס איז נאך
 צו ניקומען אזעלען אין אונזער אריבע פאמיליע, מיין מוטער זאל גיוונד זיין,
 און זיא העלפט אונז אויך ליידן הונגער און קעלט, ווען זיא וואלט האמטש
 גיווען גיוונד וואלט איך שוין גיט גזארגט, איך וואלט איהר דעם לעצטין פיסין
 פון מויל אנועק געבין, דארף זיא פון גרויס קלעמענעס משוגע ווערין און סיר
 ליידן פון איהר אן אשיר צוא אונזער צרות איז נאר קיין גרונט נישא, נאר
 אדאנק דיר גאט דער פאר, איך האב שוין מורא מיט מינע רייד צו זינדיגין,
 עס קאן חלילה נאך ערנער זיין, איך בעט דיר נאר ליבער גאט דוא זאלסט
 אונזער יוספלען האמטש אויס היטין פון צרות ער זאל זיין גיוונד און זאל
 גיוונטער הייד קומען צו אונז וויא ער האט אונז גישריבן, דוא ווייסט יצחק
 אז איך בין צו טראגן וואס סיר האפן שוין אזו לאנג פון אים קיין פריק גיט
 ווער

ווער ווייסקט וואס ער מאכט, דער ווייל אָפּער וואס טויט מען וואו נעמט מען
 קליינגעלט אויף שפּת, דיין הינט וועל איך בשום אופן גיט פאר קויפּין.
 אירע רייד האבן לעאָנטאלס האַרץ גיריקט אונז ער האט מיט טרערין
 איר גיהאלדזנט אונז גיזאָנט: איין זאך האט נאָט פון אונז נאך גיט אַפּ גירויבט,
 אונזערע ריינע הערצער אונזער טרייהייט איינער צום אנדערין, דאס וועט פייא
 אונז אייביג בלייבן, שיידין דער טויט וועט אונז פאר גאנדער שיידין, אין
 דעם האט זיך דיא טיר גיעפנט אונז עס איז אריין איין אַרימאן פון די שטאַרער
 אונז האט זיך פּיין טיר גישטעלט „שיינקט עפעס אנדער — האט ער גיזאָנט,
 „האט גיט קיין פאר אַיביל טיין פריינד — האט זאפּע גיזאָנט — עס איז יעצט
 גיטא וואס איך צו געבן“ דער אַרימאן האט זיך אָפּער גימאכט גיט הערינדיג
 אונז איז ווייטער גישטאנען, „נעמט גיט פאר אונז גוט — האט לעאָנטאל מיט
 אהעכערין טאן גיזאָנט — איך האב איך גיט וואס צו געבן“ — „איך קאן איך
 גאנץ גוט — האט דער אַרימאן גיזאָנט — איך קאן איינער ברידער דיא
 גישטודירקטע, ווען מעזאל פייא זייא עפעס אַפּאל קרינין? גיט הארעווען וועט
 איר האבן פרויט, ענטפערין זייא אלץ, מיט אַשטיין אין קאפּ קאן מען פון
 זייא בעקוסען, זאלין זייא נעבין וואו צוא הארעווען אונז צו פאר דינען דעם
 שטיקיל פרויט וואלט מען גיט דארפן זייערע טריפענע צרות אן קוקן, אויס
 געאיפעשט זאלין זייא שוין ווערין פון דער וועלט, צו וואס דארף נאט מייזליך
 אויף דער וועלט, נאר גשקשה נאט האט שוין אן גיהיבן זייא אויס צו ראמען
 מן הסתם וועט שוין פון זייא קיין שרד ופליט גיט בלייבן, זייא וועלן אונז
 מיט פיינער אונז מיט וואסער, אַט האב איך מיט מיינע אויגן גיט לאנג גינען
 וויא מעהאט ארויס גישלעפט אַ אידעשין שטודענט וועלכער האט זיך דער
 טרונגקען, אַט איז שוין מיט איין אפיקורס ווייניגער, פייא דיא רייד האבן
 זיך אן גיקוקט אין דיא אויגן דער ראפּיער מיט זאפּען, אונז פון זאפּעס
 הארץ האט אַשרעקליכער זיפּן ארויס גיריסין, לעאָנטאל האט דעם אַרימאן
 אפּרעג גיטאן: „אין וואסער שטאט איז דאס דער שטודענט דער טרונגקען
 גינארין“? דער טייפיל קאן גידינגקען דיא נעמען פון אלע שטעט איך גין ב״ה
 בע ונד אלע טאג אין איין אנדער שטאט, נאר הא? — יע — טאקי — דאס
 איז גיען פאר צווייא וואכן איך פין דאן אין שאווע גינען, יע איך האב
 סיד דער מאנט אין שאווע ער האט זיך אין טיך גייסיל דער טרונגקען.
 וויא בלאס יצחק מיט זאפּען זינען שוין שטענדיג גינען, זינען זייא אין
 דער מינוט נאך בלייכער גינארין, שענערע פון זייא ליינט מען אין קבר אריין,
 עס האט זייא דיא הענט מיט דיא פיס אונטער גיהאקט, זאפּע האט מיט
 אווילדע שטימע אַגישרייא גיטאן: אוי ווייא איז אונז יצחק! זעה וואו מיר
 האלטן אין דער וועלט! ..

ווייסקט איר גיט מיין ליפּער פריינד — האט יצחק דעם אַרימאן גיפּרענט —
 וויא דער שטודענט האט גיהייסן? — „פארייליס קאן זייערע נעמען גידינגקען,
 מערופט

סערופט זיי דאך אלץ גיט מיט אידישע געמען — האט דער ארימאן גיענטפֿרט —
 אײַך ווייס... דוכט זיך מעהאט עפעס גיזאגט לעווענדיקאן צו לעאָנסאָן אָדער
 גאר לעאָנטאל, זאל אײַך פון טיינע צרות... ער האט נאך גיט אוספֿיעט צו
 קאנצען זיינע רייד האט אים אײַבער גיחאקט אגישׂרייא וועלכין זאפֿע האט
 אויס גישׂריען .

גאט! מיר זיינען שוין מיט אונזער וויספֿלען אויך פארטיג! אונזער לעצטער
 האפענונג איז פֿערקלאָרן... אונג זיא איז אין אונמאכט גיפאלן אויך דער
 ערד, אונג יצחק איז אויך גיבליבין האלב אין האלאשעס, גאר דער קלאפ פון
 זאפֿעס פאל האט אים אויך גימינטערט, ער איז צו איר צו גילאפין אונג האט
 איר אנגיהויבין צו מינטערין, עס האט אצייט גידוערט ביז ער האט איר צו
 זיך גיבראכט, אונג דער ווייל איז שוין דער ארימאן אונעק, ווען זאפֿע האט
 דיא אויגין גיעפֿנט האט זיא זיך ערשט דער סאנט אן איר גיע קלאג, קיין
 פֿעדער איז גיט אין שטאנדע אויס צו שרייבין זייערע ביטערע ריידן אונג קלאגין
 אין וועלכע זייא האבין פארבראכט, מיט איין ווארט זייא האבין זיך גיבארין
 אין זייערע טייבין טרערין .

גאר דאס איז ביי זייא גיבליבין דאס זייא זאלין פון זייער גיע צרה גיט
 אויס זאגין דיא קינדער, דען ווארום זאל טען נאך זייא אויך פֿערביטערין זייער
 לעבין, אונג זייא האבין גלייך אפֿריף אונעק גישׂריבין קיין שאווער צו דעם ווירט
 וואו יוסף האט גילאזירט ער זאל זייא גלייך אפֿ שרייבין ריכטיג וואס זייער
 יוספֿין איז גישען .

(47) דיא קלאג פאר פול.

אין אכטאג ארום נאך דיא פארניע פראאיסשעסמוויע (טרעפינש), נאך
 דעם אז אונזערע ארימע גיזונטלי פון דעם ראבינער האבין אפֿ גיגעסין זייער
 גימיינעם שבתדיגין מיטאג, ראזע מיט גבריאלין זיינען זיך אונעק אווילע דורך
 זיין, יצחק מיט זאפֿען האבין זיך צו גילייגט שלאפין, גאר זייערע ליידין
 האבין זייא גיט גילאזין איין שלאפין, דיא גידאנקען פון זייער ארמוטה, דיא
 שווערע דעלא וועלכע לעאָנטאל האט אויף זיך, דער טויט פון זאפֿעס פאטער,
 דיא פֿרעכנע פון איר מ'שוועגענע מוטער וועלכע איז אויף זייער קארק גילעגין וויא
 אגישׂוויר אויף אמפה, אונג ועל פולס דער טויט פון זייער יוספֿין זייער לעצטער
 טרייסט, דאס אלץ האט זייא אויף איין מינוט גיט גילאזין רוען .

יצחק לעאָנטאל האט זיך נאך אצושטערטין שלאף זיך אויף גיחאפט,
 זאפֿע איז אויך אויף גישטאנען, אונג אז זיא האט איר ראזען מיט גבריאלין
 לעבין זיך גיט גיפונען האט זיא זייער ביטערליך גיזייגט אונג גיקלאגט נאך איר
 יוספֿלען, דען פון זייא פֿלעגט זיא זיך היטין צו ווינען דאס זיי זאלין זיך גיט
 דער וויסין פון יוספֿס טויט, יצחק האט איר גיפֿעטין זיא זאל גיט ווינען זיא
 זאל עמוואס ריהיגער ווערין אונג זאל שבת גיט פֿערשטערין .

וויא קאן איך זיין רוהיג? ! האט זאפֿע גענמפֿערט — ווען עס איז גאר
קיין גרונט ניטא צו אונזערע צרות, אונזער באנצער האפענונג איז גיווען אויף
יוסיפֿלען, עליו השלום — פֿל זמן דער שטראל האפענונג האט נאך אונז גישיינט
איז גיווען צו דער ליידין דיא צרות, אונ אז יעצט האט זיך דער פונק האפענונג
אויך פֿערלאשן, וויא זאל איך ניט וויינען וויא זאל מיר מינע אויגן טרינקען?! —
אונזער פינד זאהנשיין ויצט זיך באנץ רוהיג, אונ זיין העלישע מויל האלט ער
נאך אפֿין אונז מיט אלעמען איין צו שלנגען, זיין פֿרענידן צארין האט ער
נאך ניט איין גילאשין מיט דיא בלוט וועלכע עס האט זיך פון אונז גימאסן,
אונ אויף עס קומט קיין צרה ניט, ווען זיין פֿרוי וועלכין דוא האסט צו אים
גישקט דיא וואך האט זיין ערפֿארעמונג אויף אונז ניט ערוועקט, וועט אים
שוין קיין דונער ניט ערוועקן, שיידין איין צרה נאך דיא אנדערע מיט איין
מאל זאל אויף אים קומען, גיב אים גאט חאמש איין מאג ער זאל קומען צו
אונזער הארצין, ער זאל ליידין הונגער אונ קעלט וויא מיר, ער זאל פֿאר ווארפֿין
ווערין פון וייגע קינדער וויא מיר פון אונזער יוספֿלען, ער זאל אויך טרינקען
דעם גיפֿטיגין פעכער פון גאטעס צארין, ער זאל אזו פֿיל טרינקען ביז ער וועט
שוין אויס פֿרעכין, אונ ער זאל פון דעם פעכער שיכור ווערין וויא מיר,
ערשט דאמאלס וועט אפֿשר זיין שטיינערנע הארץ ווייך ווערין אונ ער וועט
שוין אונז קיין ליידין מער ניט אן מאן, אבער יעצט אז פון שלעכטעס ווייס ער
גאר ניט ריכט עס ניט דיא ארימקע טרערין, ער האט אפֿילו יעצט אויך טמערצין
פון זיין טאכטער רעבעקע, זיסל איז פֿאר שוואונדין גיווארין בעווייס ניט וואו
ער איז אהין גיקומען, רעבעקען טריקנט ניט דיא אויגן פון טרערין, נאר
דאס טרייסט מיר גאר ניט, אירע שמערצין קרינקען מיר אויך ווייל זיא איז
אמיינערע קינד, אונ זיא דארף ניט ליידין איר פֿאטערס זינד. אויך וואס קאן
מיר טרייסטן יענעם צרות ווען צו אונזערע יסורים איז קיין ברעג ניטא, גאט
האט מיט אלע זיינע הארמאטין אריין גישאסן אין אונזער הויז וועלכע שוויסט
וויא אשיף אין אשטערעדיגין מעהר, זיא אשיף וועלכע האט זיך אויף אשפיציגין
שטיין ארויף גישלאגן, איר זאגיל איז אפֿניפֿראכין אונ איר רודער האט זיך
דער טרונקען, אונ אירע פֿאסעזירין קלאגן אונ שבייען ביטערליך אין מיטן
ם פֿערטרונקען ביז האלדז אין וואסער! אונ דוא טייערער יצחק! דוא שופֿס
קאפיטאן לינקט אן גרעפטין, דוא האסט קיין מיטל זיין שוף צו רעטירין, אונ
דוא וולסט טרייסטן דיא וואס זיינען שוין ביזין האלדז פֿערטרונקען אין וואסר,
מיין טייערער יוספֿובל האט זיך שוין דער טרונקען, וואס קאן איך שוין האפֿן
פון אונזער ראזען דיא ריינע זעלע, וועלכע איז שוין זאט מיט צרות אונ קיין
נוטעס האט זיא נאך ניט אנגיזעהן; אונ וואס איז דיא האפענונג פון אונזער
גבריאלין וועלכין גאט האט אים בעשיינקט מיט אנומיין פֿארשטאנד, יוסף איז שוין
גיטא! איז דאך גיטא ווער עס זאל אים ארבעטן דעם טייערין וויינגארטן עש
זאל פון אים וואקסן פֿרוקט, ער וועט פֿערוויקט ווערין, אונ דוא זאקט צו

מיד: .האף מיין ווייב", איד האב שוין קיין קראפט ניט צו האפן, אונ וואס קאן איד שוין האפן ווען איד וועל מיט אלע קרעפטן שווימען אין ים וועלכער פלישט פון מינע אויגן אין דיא וועלן פון סךערין? צו דען וועל איד דער מיט מיין יסיפלען פון קבר אויס גראבן? צו קאן איד אים שוין לעבעדיג מאכן? עס איז שוין אסך גלייכער איד זאל דער טרונקען ווערן אין ים פון צרות. איד פעט דיר מיין שיערע פרויא — האט לעאנטאל גיזאנט אין וואמלענדיג אלע קרעפטן — קריג ניט אויף גאט, ער מוט קיין אונרעכט ניט, אונ ווען דיא וועלט האט ער פאר אונז פונקטער גימאכט, וועט אונז גיוויס לייקטן אין דער עוויגער וועלט, אין דיא וועלט וועלכע זיא שיינט שוין אונזער יסיפון, אונ וועלכע עס וועט זיין פונקטער פאר אונזער פיינד זאהנשיינען, אונזער זיין אויף דער וועלט איז ניט קיין עוויגקייט נאך ניט דער רעכטער תכלית, עס איז נאך פארבאן אקוועלע פון עוויגע לעבן, גאט איז נור גוט, אונ ניט עוויג וועט ער מיט אונז קריגן, האף מיין פרוי ער וועט נאך מיט אונז פרידן שליטן. אין דעם איז ראזע מיט גבריאלין אריין גיקומען, ראזע איז אונזער גיזאנט צו איר פאטער אונ האט גיזאנט: פאטער, שטראף אן גבריאלין, ווארום אויפן מיטן גאס זינגט ער דיא שירים וועלכע ער האט גימאכט פאר אונזער יסיפון, אונ ווען ער זינגט זייא מאכט ער תנועות מיטן גיזוכט אונ מיט דיא הענט, אונז איז גאר ניט אזו פרייליך אויפן הארצין, אונ ער פאר שטייט דאס ניט.

פאטערלי — האט גבריאל גיזאנט — פערצייע מיר דאפיר, ווייל מיין ברודער יוסף איז בייא מיר זייער טייער, אונ אין דיא שירים האב איד פאר אים אויס גיזאסן מיין גאנצע הארץ, אונ ווען איד זינג זייא ערטועקן זיך אין מיר מינע גיפילן, אונ איד קאן ניט גלייבן רוהיג נור איד מוז מיט קערפערליכע פענענונגען זייא ארויס געבן, דוא וועסט זעהן פאטערלי, אז ווען אונזער יוסף וועט אונזינאמט קומען וויא ער האט אונז גישריבן, אונ ער וועט מינע שירים איבער לעזן וועט ער פאצין בראווא אונ איד וועל פון אים גיוויס געקומען דאפיר אפאר פריערליכע קישין.

יצחק האט געשערקט אז גבריאלס רייד בויערין זאפעס הארץ, האט ער אים אין מיטן דיא רייד צו שלאגן אונ האט גיזאנט: דער פאטערליאן האט מיר הינט גיזאנט אז עס איז פארבאן זיין ברף צו מיר, מעדארף זיין דעם ברף אפ געמען.

זאפע האט קיין קרעפטן גיהאט זיך אפ צו האלטן פון וויינען איז זיא אריין אין אקאמער אום זיך אין דער שטיל אויס צו וויינען, ראזע האט גיזאנט צו גבריאלין: דוא זעסט נאך וויא אונזער מוטער גייט ארום שווארץ וויא דיא ער, אונ דיר ליגט אין זינען שירים צו זינגען.

ראזע איז אריין צו דיא מוטער איר צו מרייסקטן, זיא האט איר גיפונען ווינענדיג, האט זיא איר דיא הענט אויס גיקושט, אונ איר גיפרענט: וואס איז

איך דיר מאסינגקע? ווארום וויינקסטו? שוין צייט אכטאג בעפערק איך אז דוא
 וויינקסט גאר, און איך ווייס ניט פאר וואס, אויב אונזער ארמוטה קריינקסט דיר
 אזו שטארק, איז דאך פאראן אין מיטל: אט אונזער פינדס פרויא האט דאך
 אויך אפאל גידינט, און ער אליין איז אפאל אפלאמד גיווען, גאר אז גאט האט
 זייא גיהאלפן איז גאר פאר געסן גיווארן וואס עס איז אפאל גיווען און געצט
 ויינען זייא דיא געהרעטע און מעהאנפעט זייא פון אלע זייטן, היינט וואש
 דארף איך זיין דיר צום לאסט, איך קאן שוין מיין שטעטיל בעשטיין, צו
 אומזאנסט האט מיר גאט גיגעבן הענט מיט קראפט מיט וועלכע איך קאן
 ארבעטן, לאז מיר גאר שיינע מוטער, איך וועל זיך שטעלין אויף אין ארט
 דינען, און ווען ניט היא אין בעגעכסוף וועל איך אין איין אנדער שטאט אנטעק
 פארן, איך וועל מיט גאטעס הילף בעקומען אשטעלע, ווען מענעט ערפארן
 מיין ערינסטהייט, מיין קעסט וועל איך מיר שוין האפן און מיין פארדינסט
 וועל איך אייך שיקן, ביז אונזער יוסף וועט קומען, און וועט מיין פאטער פון
 דער דעלא ביין מאכן, דאן וועלין מיר ווערן צוריק מענטשן, און מיין דינסט
 וועט מיין עהרע ניט בעשמוצן — אין דעם איז גבריאל אויך אריין, האט צו
 אים ראזע גוזאגט: דוא זעסט, אונזער מוטער וויינט און דוא זינגסט גאר
 שירים, ווארום זעסטו ניט בעכער איר צו טרייסקין.

איך פעט דיר מיין טאכטער — האט זאפע צו איר גוזאגט — דוא זאלסט
 זיך ניט מיען מיר צו טרייסקין, פון דער צייט אן וואס אונזער אומגליק האט
 זיך אנגיהייבן דיין פאטערס דעלא, מיין פאטערס מוויט, און מיין מוטערס
 וואונדיגקייט, איז שוין פאר מיר קיין טרייסקט ניטא.

וויא גבריאל האט דער זעהן זיין מוטערס טרערן, איז ער איר אויפן
 האלדז גיפאלן און האט גוזאגט: וויין ניט מוטעריל, און אויב איך האב דיר
 דיא הארץ אפ גיגעסן מיט מינע שירים וועל איך דאס שוין ווייטער ניט טאן,
 דוא האסט דאך מיר גוזאגט אז יוסף איז אין מינע יארן אויך אשטיפער
 גיווען, פון דעסט וועגן האסטו איצטער פון אים גחת, ניט ערגער פון מיר
 אין זינע יארן, הערסטו מאסינגקע, איך בין היינט אזו אומעטיג גיווען פון
 דעם וואש מיין סודוט איז צו ריסיין, און מינע שטיוויל האפן דיא מילער
 געפינט אזו וויא זייא וואלטן אויך הונגעריק זיין וויא איך, און איך האב ניט
 קיין אנדערע אום צו בייטן, איך האב יוספ'ס פריש איבער גילעזן פון איך גאר
 פרייליכער גיווארן, יוסף שרייבט ער וועט מיר פרייגען אנזיגעס גארניטער, זייא
 דוהיג מאסינגקע, מיט יוספ'ס קומען וועלין אלע אונזער וואונדן גיהילט ווערן.
 אזי ווייא איז מיר! מיין הארץ איז צו וואונדעט! — האט זאפע אויש

גישריען פון אירע יסורים וועלכע האפן איר שטריינג אנגינגען, און זיא איז
 אנטשווינגן גיווארן ווייל איר שטימקע איז פערשטימקט גיווארן, און פון אירע
 אויגן האט ארויש גיפלישט אשטראם טרערן, ראזע מיט גבריאלין ויינען
 בערציטערט גיבלובן פון שרעק.

מאמינקע, האט ראָזע אנגישרייא גיטאן אַנטאפּינדיג איר פּאַרין האַנד,
 ערפּאַרימדיגע מוטער! האַט גבריאַל גישריען, „זאג דייע קינדער וואס דיר איז
 גישעהן, ווארום דיין גיזיכט איז פּערביטן גינארין? צייט אַכטאג האַט זיך
 אנדיקטער וואלקינדיגער טרויער פּערקליפּין אויף דיין גיזיכט — האַט ראָזע
 גיזאגט מיט אפּיטערליכין גינויין — דאס איז גאר איין בלייער אויס רייד וואס
 דוא היינט דאס אָן אָן אונזער אַרמוטה, דען דאש איז דאך ניט ערשט גינארין,
 אונ ווארום ביזנו ביז אַהער אזו טרויעריג ניט גינען? דאס איז ניט דאש, נור
 עש מוז עפעס זיין איין אנדער צרה, אנויטע צרה פון וועלכע מיר ווייסן גאָר
 ניט, אונ וועלכע איז וויכטיגער פון אלע ביז אַהעריגע אונגליקן, ווארום
 זאלסטו פון אויג פאר דעקן דיין אַנגסט? פיליכט האסטו עטוואס שלעכטעס
 גיהערט פון אונזער טייערין יספּלען?! זאג אונז טייערע מוטער, דאן וועלין מיר
 דד העלפּין שלעפּין דיא ברעמנע טרויער, ווארום זאלסטו אליין פאלן אונטער
 דעם לאַסט פון דיין טרויער? .

זאפּיע האט איר גאר ניט גיקאנט ענטפּערין ווייל איר הארץ איז וויא
 וואסער צו גאנגען, אונ גבריאַל האט גיבראכין דיא הענט אונ גישריען: אזי
 וויא איז צו מינע שירים! וואו איז מיין ברודער יוסף! אונ ער מיט ראָזע
 האבין זיך שרעקליך צו טיינט, ווען יצחק וואלט דערויף ניט אַנקומען וואלט
 זאפּיע פיליכט שוין זייא אויש זאגן פון יוספּס קלאג, נור יצחק האט ניט
 גינואלט זיי שטערצין אַנטאן, האט ער אויף זייא אַנגישריען: וואס איז מיט איך
 וואש איר קלאגט אזו ביטערליך?! .

וואו איז אונזער ברודער יוסף! האבין דיא קינדער גישריען — זאג אונז
 פּאַטעריל וואו איז ער? עש מוז עפעס מיט אים זיין! ווען ניט, טא ווארום
 ווינט ערשט אונזער מוטער סער וויא ביז אַהער? מיט אונזערע אַלמע צרות
 זיינען מיר דאך שוין גינויינט גינארין, דאס איז ניט אַנדערש וויא עפעס אַניע
 קלאג, דיא קלאג פון אונזער ברודער יוסף!! .

וויא זאפּיע האט בעמערקט אז איר יצחק, וויל דיא קינדער ניט ענדעקן
 דעם אומגליק, האט זיא זיך מוט גיפאסט, אונ האט גיפונען איין אויסרייד אויף
 איר טרויער אונ האט צו דיא קינדער גיזאגט: וויא זאל איך גיט וויינען אונ
 קלאגן ווען איך דער כאן זיך אָן פאר צייטיגע יארן, דיא יארן וועלכע עש
 האבין מיר גישיינט, דיא צייט ווען איך בין אַברויטע גינען; טוט אַקוק קינדערליך
 אויפּין וואנט אונ זעט מיין בילד מיט אייער פּאַטערס בילד וויא מיר האבין דאן
 אויש גיזעהן, מיט צוואנציג יאר צוריק אין דער וועלכע צייט האב איך גינלענצט
 אין דער גראציע, דיא צייט וועל איך גימאלס פּאַרגעסן, אזו וויא געכטן אין
 דער צייט, (אויך דעם שבת פון דער זעלבער סדרה) איז מיין פּאַטער ארויס
 גיפארן אין אַקארעט איבער צו געטען מיין חתן (אייער פּאַטער) ווייל מיר האבין
 אים גילאדין אויף דעם שבת צו זיך, איך האב גיקוקט דורכין פּענשטער אונ
 האב מיט אונגידולד ערווארט זיין אַנקומען, וויא פּרייליך איז דאש מיר גינארין
 וויא

וויא איך האב דער זעהן אז דיא בארעט איז צו גיפארין צו אונזער הויז אונ פון איר איז ארויס מיין פאטער אונ נאך אים — אשיינער יונגער מאן מיט אהעלדישען אויס זיכט, מיין פאטער האט אים אונטערין האנד אין שמוב אריין גיפירט אונ האט אים פאר מיר פאר גישטעלט! דאס איז דיין גיליבטער פרייטיאם דיין לעבינס בעגלייטער. אונ ווער איז אין שטאנדע פאר צו שטעלין דיא פרייליכע שפירונגן וועלכע סינע אונ יצחקס הערצער האפן דאן גיפילט! מיר זיינען פאר בלענדעט גיוארין פון דיא פרייליכע ערשיינונג אונ אונזערע הערצער האפן דאן גאט גידאנקט, אונ איך מיין פאטער וועלכער איז גישטאנען אונ גיקוקט אויף אונז ביידין מיט פאלע אויגן מיט פריידין מרעיון, אונ מיין מוטער איז אויך גיווען מוטער אונ פרייליך, זיא האט אזו גיזאגט: וויא שייין זעהן אויס דיא פאר קינדערליך, ווער עס וועט זיי זעהן מאן זאגן דאס זיי זיינען נור בעשאפן איינער פאר דעם אנדערין! מיר האפן דאן אויס גיזעהן וויא צווייא שיינע בוקעטין פער פלאנשטע אין איין בלוזען טאפ, מיין פאטער האט אונז גיקושט אונ גיהאלזט, ער האט אויף גיהייבן דיא הענט צום הימל אונ גיזאגט: איך דאנק דיר גאט, דוא מוקט מיט מיר פיל גינאדע סער אלעס וויא איך בין ווערט, גוען איך האב שוין דאס דער לעבט צו זעהן מיט סינע אויגן איז שוין מיר גיגונ! אייער פאטער יצחק האט צו מיר דאן גינעהנט מיט פיל רייין אונ דרייכט, אונ האט מיר בעשאפן מיט גישאנקען: מיערע פעריל, דימאנטענע אויערונגען מיט האנט רינגען, אגאלדענע אוהר גיזעצט מיט בורלאנטין אונ נאך פיל שמוק, אונ אויף יעדער גישאנק באזונדער האט ער אויס גידריקט עטליכע קלונע ווארטין וועלכע האפן זיך גיפאשירט מיטין גישאנק, אונ איך האב אים אויך גינעבן פיל מיערע מתנות, אונ ער האט מיר דאן אויס גידריקט: „דאש אלע גישאנקען וועלכע מיר האפן זיך יעצט אונגינעקסילט האפן דיא ווינדע פון איין ווארט וועלכין דוא רעדסט אויס פון דיין מונד, ווייל דוא ביזט מיין גאנצער שאץ, צו דיר ברודר איך שוין קיין זאך גיט אויף דער וועלט; צו גיבט עס, דאש אפריילין זאל הערין וויא איר גיליבטער רעט זעלכעס אונ איר הארץ זאל גיט גוערין אין פאלער פריידע? .

איך האב גימרוקען דעם בעכער פערניגין, איך האב זיך גיזעטיגט מיט זיסע פריידע, איך האב מיט פולע הויפינס גישעפט גאטעס זענגונג, גאר אקורצע צייט האב איך זיך דער מיט גיפערניגניג, מיין זאהנע איז אונטער גינאנגען אין איר סטין שיינען, סינע טעג זיינען פאר פינשטערט גיוארין אונ איך זע שוין קיין שייין גיט .

אונ איר קינדערליך פנעגט מיר: ווארום וויין איך? וויא זאל איך גיט זיינען אז איך דער מאן זיך אז אייער פאטער איז אונטער אשווערע דיעלא, עס אונגראזאנעט (פירקטעט) — גאט בעהיט — רעקטאנטקי ראטע, דורך אפילבול פון אומזיסטע פיינדע, אונ איך קאן הלילה בלייבן אלעפעדיגע אלמנה אונ איר לעבעדיגע יתומים, אונזער ארמוטה איז גיט אויס צו ליידין, מיין פאטער איז

אפ' גישטארבין, מיין מוטער איז וואנזיניג, מיר ליידן אלע הונגער און קעלט, און אייער פאטער מיין אויג פון מיין קאפ גייט אום אפערשטמאכטער!! און אין אונזער הויז גיפנט זיך גיט מיט וואס אים צו ערקנוימן.

וויא זאל מיר גיט צו וואונדעט ווערן מיין הארץ קוקנדיג אויף דיר מיין טאכטער, וויא דוא בליהסט וויא אבלוס אין דער סדבר, דוא גרייכסט שוין באלד דיין פאלין עלטער און איך בין גיט אין שטאנדע דיר צו בעקליידן וויא לייטישע טעכטער, איך האב גיזאנט ווען דוא ביזט גיבארין גיווארין, אז מייע צירונג וועל איך דיר אפ געבין, אפער עס איז אויף אונז גיקומן פינשטערע טעג און דיא צירונג האט זיך אין דער פינשטער ארויס גיבאנבעט פון אונזער הויז, אזי ווייא איז מיר! אונזער בליסטאטעלנע פאמיליע איז פון הימיל צו דער ערדע גישליידערט גיווארין, מייע קינדער זיינען פאר וויסטע, אונזערע פינדע גרייכן זיך אויף אונז, און זייא האבין פערוועקסילט אונזער עהרע אויף שאנדע, זייא האבין אונז פער שמוצט, און גימאכט צו גילעכטער, און אלץ דורך דעם ווייל אייער פאטער האט פערלאנגט דאס קיין אומרעכט זאל גיט גיטאן ווערן, און האט גיט גילאזן בעראבעווען דיא אריקע אידישע בלוט, איך האב שוין מיין לעבין גיאפפערט, נור מיין הארץ שרייט פון אירע ווייטיגן נור פאר איך מייע קינדערליך, און איר פרעגט נאך מיר: ווארום קלאנגסטו מוטערליך? וויא זאל איך גיט וויינען און ביטערליך קלאגין?!

אונטער דער צייט וואס זאפיע האט דיא פאריגע רייד מיט גרויס ענערניע ארויס גירעט איז יצחק גיזעסין דיא קאפ אנגישיפארט אויף דיא הענט, טייכין טרערן האבין פון זיינע אויגן גירונען, און נאכהער האט ער זיך גישטארקט און גיפאסט און האט צו זאפען גיזאנט: צו שבת איז אצייט אויף אזעלכע רייד? גינוג שוין צו דער מאנען דיא פארנאנגענע, פארנעס אן זייא וויא אן אמרויס לאמיר זיך אביסיל דורך גיין, לאמיר אביסיל ארויס אויפן פרייען לופט אום דיר דעם דול פון קאפ ארויש צו שלאגין, נאך אנס וואס אונזער גאס איז אפוסטע אז מיר דארפן זיך פאר קיינעם גיט שעמען מיט אונזערע קליידער, דיא קינדער זאלן צו הויז בלייבן, איך האב דעם פאצטעליאן גיט גיפונען פיליכט וועלין מיר אים אנטרעפן.

יצחק מיט זאפען זיינען זיך אוועק גינאנגען און האבין ביז נאכט גישפאצירט, דיא קינדער זיינען צו הויז גיבליבן און האבין זיך איינער דעם אנדערן גיטרייסט מיט דעם האפענונג דאש אומגיזאכט וועט יוסף קומען און דאן וועט שוין אונז דיא וועלט אנהייבן צו שיינען.

מיין עצה מוז פארט גישעהן — זאנט ראזע — וויא לאנג נאך וועלין מיר זיין אונזערע אומגליקליכע עלטערן צום לאכט? איך וועל אוועק גיין דינען, און דוא גבריאל זע פאר זיך אויך עפעס אשטעלע, דוא וועשט שוין קאנען דיין פרויט פאר דינען, און ווען אונזער גרודער יוסף וועט קומען און וועט אונזערע עלטערן

עלמערין פון זייערע נוימין ארויש געמען דאן וועלן מיר זיך אומקערין צווא
אונזערע ליבע עלמערין .

דיא קינדער האבן אזוי פארבראכט ביז אבינד , אונ דאן האט זיי דער
פאצטאליאן אגריף אריין ניטראגין , זייא האבן אים גיבעטן דעם בריף עפענען
דאס זייער פאטער זאל אים גידי קאנען לעזן , דער פאצטאליאן האט אים
גיגעפנט , פון שאנדע ! האט גבריאל אנשירייא גיטאן דער זעהענדיג דעם
פאצט זיגיל — פון אונזער זיספון ! האט ראזע אויש גישריען מיט פריידע — לעז
גבריאל גיכער איבער "גבריאל האט דעם בריף אין האנד גינטען גיין גיין ! —
האט ער ערשראקן אנשירייא גיטאן — דאס איז ניש יוספס האנד שריפט , דא
שרייבט זיך גאר אונזער יוספס ווירט , אונ וויא גאר ער האט איבער גילעזן
דיא ערשטע עמליכע ציילן , האט ער מיט אביטערע שטימע אנשירייא גטאן :
ווייא איז מיר ! איך בין אומגליקליך .

וואס איז דיר מיין ברודער אז דוא ביזט אזוי ערשראקן גיטארין ? האט
ראזע מיט שרעק גישריען , זעהענדיג וויא איר ברודער איז צו שראקן אונ בלאס
גיטארין פלוצלונג , "אה ווייא ! אדונער האט אונז איין גישלאגן ! האט גבריאל
גישריען מיט אשויערליכע ציטערקעס — אה ! עס איז מיר פינגסטער אין דיא
אויגן ! איך קאן שוין כער ניש לעזן ! .

זאג מיר אבער מיין ברודער וואס איז דאס ? האט דיא שוועסטער גישריען
איים פאלגינדיג אויפן האלדז אונ האלדזינדיג מיט ציטערנידע הענט — זאג מיר
שוין די אורזאכע פון דיין שרייען , לאז מיר ניש שטארבן אין דעם אויגינגליק ,
לעז פאר מיר אומגיכסטן דעם בריף איבער אונ לאמיר שוין וויסן אונזער
קלאג , לעז שוין גיכער ווארום איך קאן ניש לעזן מיר איז פינגסטער אין דיא
אויגן , לייען שוין דען פלייכט איז גאר נישט פאר וואס צווא שרעקן גאר
דוא ביזט אין אירטהום .

אה ווייא ! עס איז שוין קיין טרייסט נישט צו אונזער בראד ! — האט
גבריאל אויס גישריען ברעכינדיג דיא הענט , אונ איך וועל דיר דעם בריף פאר
לעזן אונ איך וועל ביטערליך קלאגן , לאמיר צו זאמען קלאגן אויף אונזער
אומגליק דער אומגליק פון אונזער ברודער יוספ , ווארום ער איז שוין נישט !
הער זיך איין מיין שוועסטער וואס מעשרייבט אין דער טרויעריגער מגילה .

ה . יצחק לעאנטאל ! — וואס זאל איך פאר אייך לייקענען אייער קלאג
ווען דאס איז נישט מעגליך פון אייך דאס ענויג צו בעהאלטן , אייער זון יוספ
איז שוין מעהר נישט ! ער איז אין איין טאג גייענדיג אין שול צווא ריק נישט
גיכומען , ער איז אייניגע טעג נישט בעוואוסט גיווען , אונ אין אייניגע טעג ארום
האב איך דאס דער הערט דאס מען האט אים גיפונען א דער טרונקענעם אין
סייד ווייסל . . .

איז ווייא ! אדונער האט אונז ערשלאגן ! האט ראזע מיט אנוילדע
שטימע גישריען אונ האט דיא הענט גיבראכן אונ איז איבערין שטוב ארום
גילאפן

גילאפין וויא וואגזינג — פאר דאס וואס איך האב זיך שטענדיג גישראקן איז
טאקי אונז און גיקומען, אה מיין גאט! דו האסט אונז צו וואונדערט צו בילט
אונז אויף צווא להקעים לעבין גילאזין דאס מיר זאלן אויס הערין דיא העלישע
בשורה אז אונזער יוספיל איז גיטא! מיין ברודער יוסף! יוסף יוסף יוסף!
וואו ביזנו איצט!...

אוי וויא ארויב אונז אבראך! האט גבריאל גישריען אונז זיך דיא האר
פון קאפ גיריסין — בעסער וואלט איך שטארבין אנטשטאט דיר מיין טהיערער
ברודער! מיין ברודער יוסף!

וויא איז מיר! האט ראזע גישריען מיט אהארין רייסינדע שטימע — עם
איז אראפ אפיער פון הימיל אונז האט פאר ברענט אונזער מריסט אונז אונזער
האפנונג אונז מיר האבין זיך יעצט אפ גישטעלט וויא פאר רויבערמע האלעוועקס!
א! גיט מיט פייער איז אונזער ברודער פאר לענדעט גיווארין, גאר דורך
וואסער — האט גבריאל גישריען מיט יאמער — ער איז אין מייד דער טרונקען
גיווארין!... „אונזער ברודער יוסף איז דער טרונקען גיווארין? — האבין
אלע קינדער אויך דיא קליינגקע מיט שטורים גישריען — אה! ער איז אין
מייד דער טרונקען גיווארין אונז מיר וועלין זיך דער טרינקען אין אונזער טרערין!
האט ראזע גישריען — אונזערע צארטע עלטערין האבין שוין פון אכטאנ
גיוואוסט פון דעם אומגליק, וויא האבין דיא שווערע קלאג אין הארצין גיברעסט
אונז פון אונז האט מען דאס בהאלטין, יעצט וועלין מיר שוין אלע צו זאמען
קלאגין, אין אונזער הויז וועט שוין גיט אויף הערין דער בקלאגין, איצטער
וועלין אונזערע פינדע ערפרייט ווערין, וויא וועלין זיך פרייען מיט אונז ברך,
אונז שטיצער איז שוין גיטא, וויא וועלין מיר דאס לעבין גאך יוסף, מויט?
אזו האבין אלע קינדער גראמערט אונז גיקלאגט, די דרייא קליינע קינדער
זיינען פון טרויער אין דיא ווינגעליך צווא פאלין אונז זיינען איין גישלאפין פון
קלעקענעש, אונז ראזע מיט גבריאלין זיינען גיפאלין און קראפט אויף דיא
סופערס בעטיל, אונז זיינען אין אונטאכט גיבליבין.

יצחק מיט זאפען זיינען צו הויזע גיקומן אלעס עם איז שוין גומ פינגשטער
גינעזין, וויא האבין גרעכניט אז אלע קינדער שלאפין שוין, זאפע האט פייער
און גיצונדין אונז דאן האט יצחק דער זעהן דעם בריף ליגינדיג אויפין טיש, וויא
האבין דעם בריף איבער גילעזין אונז זיער קלאג האט זיך אפ גיפרישט.

אונזער אומגליק איז בשטעטיגט אוי וויא איז אונז! יוסף איז שוין גיטא!
וואו וועלין מיר זיך יעצט אהין טאן! צווא וואס שטראפסט דוא אונז גאט אונז
לאזט אונז לעבין? ווארף אויף אונז ארויף אבראג אונז מיר זאלן אונטער
אויס בגראבין ווערין מיט דיא יסורים צו זאמען! ווארום האשטו אונזער זעלין
צו גישטיט צו אונזערע קערפערס מיט איינעקע קיימין? וואס נוצט אונז שוין
דער לעבין ווען אונזער לעצטער טרייסט איז שוין גיטא?!. . . אין דעם האט
זיך יצחק אשוידער גיטאן, דער מאנענדיג זיך אז דעם בריף האבין גיוויס דיא

קינדער שוין גילעזין, דער שלאָף פון דיא קינדער איז מירנים גיפעלין — האט
 ער צו זאפען גיזאנט, זאפע האט גלייך אשפרונג גיטאן צוא איר פעטיל אונ
 האט אן גהויבין צו רופין: ראָע! נָבריאָל! אָבער עס איז קיין אַנטוואָרט גיווען,
 זיא האט זייא גינמען מיט קראפט אויף צוהען, אָבער זייא האבין קיין שפור
 פון לעבין בוויזין, דאן האט זאפע דיא הענט פאר בראכין אונ האט גישרען
 מיט שרעקליכע קולות: זעה! יצחק זעה! דיא קינדער זיינען אין אונטאכט! אוי
 זייא איז מיר! אַקלאַנג אונ אַבראָך איז אויף מיר צו זאמען גיקומען! זיי זיינען
 איין גישלאָפין מיט איין עוויגין שלאָף! אַה! מינע קינדער גיען אונעק פון
 מיר! זייא זענענען זיך שוין מיט אונז! זיי האבין שוין קיין צייכן פון לעבין!!
 יצחק האט צוא איר גיזאנט: רייד גיט קיין נארשקייט, ער האט זיך
 גישטארקט גיט צו מיסט צו ווערין, אונ האט זייא גוט פּטראַכט אונ גיזאנט:
 זייא האבין גאר גיחאלעשט, פילייכט איז פאראן אַפּיסיל עסיק אָדער וויין?

גיט קיין עסיק אונ גיט קיין וויין, גאר שטערצין אונ פיין, איז בייא אונז
 אין שטוב פאראן! — האט זאפע געגנפערט מיט אַפּיסערין גיוויין — אזו
 האסטו מיר גיטאן דו שרעקליכר גאט! דו האסט פאר וויסמעט מיין גיונטיל!
 געס שוין פיין נשכה אויף צו, געס צו דיא זעלע פון איין אונגליקליכע מוטער!
 יצחק האט אלץ זיין פאר שטאנד גיט פערלארין, אונ אז ער האט גיזעהן
 אז אין שטוב איז קיין זאך גיטא מיט וואס דיא קינדער צו ערמינטערין, איז ער
 מיט שטראכע מריט קוים גינאנגן אריין צו טראגין פון ברונען איין עמער קאלטע
 וואסער, גייענדיג האט ער מיט זיך גירעט: גאט! דוא גיזט גירעכט, אונ דיין
 ריכט איז גיוויס גירעכט, גאר האב רחמנות, ערבאדים זיך אויף אונז
 אַרימע גיונטיל!

ער האט אריין גיטראגין דיא וואסער אונ האט גישפריצט אויף דיא
 קינדער ביז זייא האבין זיך ביסליכנויים ערמינטערט, אונ וויא זייא זיינען צו
 זיך גיקומען האבין זייא זיך דער מאנט אן זייער קלאנג אונ האבין גישרען מיט
 אַרירונדע שטימע: וואו איז יוסף אונזער לייב אונ זייל? אזי זייא! יוסף
 אונזער ליבער ברודער אונזר זעלע, אונזר טרייסט, אַה אַקלאַנג אונ אַבראָך!
 ליבע לעזער! לאמיר שוין פון דיא אונגליקליכע פאמיליע אנווילע אַפּ
 טרעמין, עס רירט אונז דיא הארץ זייער אונגליקליכע לאגע אונ מיר קאנען
 שוין פון זייא מעהר גיט שרייבין, לאמיר זייא לאזן אין זייער קלאנג וועלכע
 עס האט זיך וואס פון טאג גישטארקט, דיא אַרמוטה האט זיך אויף זייא מיט
 אַרע אלע שוועריגקייט ארויף גיליינט, מיר וועלין זיך אונגיזאסט צו זיי אום קערין.

(48) וואו געמט מען מוזינד רוביל.

אין באפטייל 44 פון אונזער גישטימע האבין מיר גישריבין; דאס דער
 רב האט אַפּ גימאכט מעזאל זאהגשייגען געפין מוזינד רוביל פרנסה אויף זיין
 חלק (?) אונ אַשר יעקיל האט דאס גיט גיוואלט געבין כּפּן האט דער רב גיהייסין
 דאס

דאס למען השלום זאל מען נעמען שטראמיגע מדיינר רוביל אונ אין גיהים דאס
 אנוועק געבין אַשר יעקלען אונ ער זאל דאס געבין זאָהנשיינען , מעהאט מאַקע
 אזו גיטאן אונ זאָהנשיין האט גיט גיוואקסט אז דאס איז שטראמיגע געלט , ער
 האט גידעכיגט אז דאס גיט אים אַשר יעקיל , נאר בלייבט דאך אַשאלה וואו האט
 דיא שטראט גיננמען מדיינר רוביל , איך זאל זאגן אז דיא דאפוטאטין האבן
 גינעבין אייגענע . . . איך מין דאס הייסט פון קהלשע איינטראגע וואס דאס
 איז בייא זיי פאר רעכיגט וויא אייגענע , גיין , דאס וועט קיינער גיט טאן ארויס
 צוא נעמען פון קעשענע מדיינר רוביל אונ אנוועק געבין , אויף וואס ? גיט
 אטאקטער גרן , אדער האנט געלט אויף אטאנאטיק , נאר אום דעם עס זאל
 אין שטראט קיין מחלוקת גיט זיין , דאס האט זיך נאך גיט גיהערט , מא וואו זע
 דען האט מען גיננמען דיא מדיינר רוביל ? מדיין מיר לעזין דאס פאלגונדע
 וועלן מיר שוין וויסן .

בייא אויז אין בענעכסוף איז אלץ פארנאן וויא אין די גרעסטע שטעט נאר
 אין אקלייגעס פארמאט , מילע ארום פמי מדרשים קלויזין אשול , אין יעדערין
 גפאים נאָמנים צעלענעס שטשים איז דאך גאר קיין רייד , רפנים , דיניגים ,
 חננים , שוחטים , שטשים , תהלים זענער , שול קלעפער , ליכט צינדער ,
 בעגיל שניידערקע , סוקערקע , דאס מוז דאך גייויס זיין , איין געל—בערדינער
 איסבארשיציק , צוועלף דאפוטאטין ; גיין וואס ווייסן וויא אקודה פון פרייטאן
 אונ דרייא דמים צאפער , דאס מוז דאך זיין אין דער קלענסטער שטעטיל , צו
 ליב זייא לייזין דיא שיינקער וויגטער פאר גענדזליך מיט ריציסניקעס , אונ זוסער
 פאר בלינגעס , אונ פאר פסחדיגע שפירעט שייא זוסער שייא וויגטער , וויא
 גייטיג די לעצטע זיינען אין אשטראט ווייסן מיר שוין פון די פאריגע באפימלען ,
 צו זייא גיט זיך צו אקהלשער שרייבער , משרתים אונ— פאר צייטיגע יאהרין—
 האפארעס , ווייטער איז בייא אויז פארנאן אלער האנד חכרות אונ אין יעדער
 חברה גפאים אונ א מאה שטשים , מיט איין ווארט מען קאן זאגן אז דאס רוב
 שטראט לייט זיינען צינאוניקעס , אונ על פי רוב ציהן זיי דער פון די שטיקל חינוה .
 דיא גרעסטע חברה איז בייא אויז „הברה קדישא“ דיא חברה בשמיט צו
 בנראבין טויטע אונ אטאל צוא שייטין לעבעדיגע , אין חברה האלט זיך אין
 פיל מעלות אפער זיא איז אויך גיט ריין פון הסרונות , דער רעכט מיט דעם
 בר—מיגן ווערט פינקמליך אפ גיטאן מיט גישקמקייט אונ עדרע , אלע שטשים
 פון דער חברה זייא כאגין אפילו בעלי מלאכות זיין ווארפין אנוועק דיא מלאכה
 אונ גייען זיך מתעסק זיין ארום מת , מען מוזט אפילו דער בייא אטרוגק פראנפין
 אפער דאס איז אויך קיין עולה , אלע אלטע פאר צייטיגע תקנות ווערט פינקמליך
 אונ הייליג ערפילט , אויף וויא ווייט דאס ווערט אפ גיהיט וועל איך ווייזן פון
 איין מעשה וועלכע עס האט זיך גיטראפין .

אמולער וואס מאכט אויביגס איז גינען אשמש אין חברה קדישא , ער
 האט זיך גיוואלט איין שרייבין פאר א חברה מאן , אויף אזא נאך מוז מען שוין
 אדוכאוונער רב . (** לחול , לשבת וילש .

אָן קומען צו אויבערקײט און דאס איז דורך גימאכטע אויף דעם אופן: ער זאל
 מאכין צוויי הברישע אויבינס און מיט דעם וועט ער שוין בקומען אויפקלוזשקע
 פון שפשוט און סענעט אים אריין שרייבן צווישן חברה לייט, ביז דעם טיז
 פסליו פון יענעם יאהר האט ער נאר גימאכט איין אויבין — ווייל סעקע האט דער
 ווייל מער ניט ברארפט — עס איז גיקומען טיז פסליו צום דאוונען איז דער
 מולער גיקומען אין בית המדרש צום דאכנען וויא אלע קאל, און האט אויך
 גיזאקט סליחות מיט אלע חברה לייט אדער שמשים צו גלייך, אין מיטן דיא
 סליחות איז צו אים אונטער גימאכטען אשמש אין נאמען פון גבאי און האט צו
 אים גיזאקט: „דוא סמייעסט ניט צו זאגן קיין סליחות“ גאבין דאכנען האט ער
 גישריען מיט: אגואלד וואס האט מען צווא אים „פאר וואס האט מען מיר מיין
 בלוט פאר גאסין שטייך איך זאל ניט זאגן קיין סליחות? וואס בין איך ערנער
 פאר אלימען, סמה נפטר, בין איך שוין אהברה מאן כאג איך דאך גיוויס זאגן
 סליחות, און אויב איך רעכין זיך נאך פאר אשמש, זאגט דאך אשמש אויך
 סליחות“ סעקע האט אים גענטפערט אריכטיגע תשובה: דוא ביזט גיווען אשמש,
 און מיט דעם וואס דוא וועסט מאכין צווייא אויבינס וועסטו ווערין א חברה
 מאן, היינט אז דוא האסט ערשט גימאכט איין אויבין ביזטו פון שפשוט ארויש
 און קיין חברה מאן נאך ניט — דאס הייסט ניט קיין זרעפען און נאך ניט קיין
 פערד —, היינט מיט וואס פאר איין אופן קאנטו זאגן סליחות און פאסטן
 היינט? דער מולער האט דיא תשובה ניט פאר שטאנען ווייל זיין קאפ איז
 לא עלינו אטאקעוואטע, ער האט פאר שטאנען — וויא אמבין דבר מתוך דבר —
 אז פשם וויא ער האט קיין פראוו אויף סליחות און תענית, האט ער אויך קיין
 פראוו אויף דיא בייא נאכטיגעסעודה, און דאס האט אים סעקר פאר אלץ
 גיקריינקט, דער סוף דער פון איז אזו גיווען, ער האט זייא גיהערט וויא אין
 טראק ער האט גיפאסט אנאנצין טאג, אפער וויא ער איז אויף דער סעודה
 אריין האט זיך אן גיהויבן אקריג און עס איז ארויס אדראקע.

אין קבורה געלט געמען זיינען אונזער חברה לייט ספיציאליסטין, בייא
 זייא טאכט ניט אויס ווען אפילו זייא האבין שוין איין טאל אפ גימאכט מיט
 קבורה געלט און האבין שוין דעם מת אפ גיהויבן האבין זייא דער נאך חרטה
 און לייגן דעם מת צוריק אויפן פור — אויב דער מת איז אישוב מאן —, ביי
 א ישובניק איין-ארימען האבין זיך אמאל דער טרונגען צווייא קינדער, און נאך
 אלעם דעם אז עס האט אים גיקאסט עטליכע צענדליג רוביל הוצאות פאר
 וועלכע ער האט זיך גיארפט פאר משכונען, האבין זייא אים אויס גיצאפט
 דיא בלוט פון אונטער דיא נעגיל, און ער האט זייא גימוזט געבין פופצען
 רוביל קבורה געלט, און אין דעם יאהר וואס זייא האבין גיארפט שאפין פאר
 זאהנשיינען דיא טוויזנד רוביל האבין זייא גיריסין פון מויטע און פון לעפעדיגע,
 עס איז אין יענעם יאהר נאר ניט גיווען סעגליך צו שטארבן.

אונטער דיא חברה קדישא שטייט דיא חברה „גמילות חסדים“ ווי ¹ מיט
 דיא

דיא סעודה פון דער קלפי קאן זיך דיא חברה פאר גלייבן צו חברה קדישא ,
 בשם וויא דיא סעודה פון חברה קדישא קאסט אפ אסך געלט , אזו קאסט דיא
 סעודה פון גמילות חסד אויך אשטיק געלט , ניש קוקינדיג אויף דעם וואס קיין
 ארימאן קריגט קיין מאל קיין גמילות חסד אויף אמשכזו , דער נאמן ענטפערט
 אלע מאל : "עס איז קיין געלט נישא" . די חברה האט אויף ניוואמילט ארויביל
 מוויזינג , אונ ווען דאס וואלט ליגן אין רעכטע הענט וואלטין דורך דער חברה
 גיראטירט ניווארין פיל ארימע גיווינן , דען מיט דיא עטליכע רוביל וועלכע ער
 וואלט בעקומען אין גמילות חסד , וואלט ער שוין האבן אויס שלאק אין זיין
 ווארקסטאט , אדער אין זיין גישעפטיל אונ וואלט דער מיט ספרנס גיווען
 ווייב אונ קינדער .

אונזערע בעלי בתים האבן ניש גיהאט מיט וואס צווא קאנטשען זייערע
 מאיאנטקעס , דאס הייסט צו קאנטשען דיא שול אין וועלכע יעדער בעל הבית
 האט אשטאט , בכן איז גיבליבן מעזאל דרויף נעמען פון גמילות חסד דרייא
 הונדערט רוביל , בכן איז שוין דר גמילות חסד גיבליבן מיט אקאפיטאל פון זיבן
 הונדערט רוביל וועלכער בעשטייט אין צו סאלטע בגדים אין חלקים משניותין
 אונ צו פוילטע חאלאנועס אונ דאס גלייבן וועלכע עס פוילט שוין אין גמילות
 חסד אנדאי פון אצענדליג יאהרין .

אחברה ביקור חולים" איז בייא אונז אויך פארנאן , דאס איז צו שטיצין
 אנגימינעס חולה מיט אדאקטער אונ רעצעפט , דער איינטראג איז איהרער די
 זאלן קאראגקע אונ דאס טראגט איין דרייא רוביל אנוואך , אויף אכילה ושתיה
 ניש שוין דיא חברה ניש אויס אין גראסן גאר דאך איז קיין מאל קיין געלט
 נישא מיט וואס דעם ארימען חולה צווא שטיצין , דער נאמן זאגט אז דער
 איינטראג קלעקט ניש אלעסען צווא געבין , אונ אנדערע זאגן אז דער נאמן
 צו טיילט דיא בקור חולים געלט עטליכע ארימע קלויניקעס מיט וועלכע ער
 איז שטארק סקורב אונ דער פאר לערנען זייא מיט אים משניות , אפער יהי
 איך שיהי אבי דער ארימאן בעקומט סון דיא חברה אויך קיין הילפע ניש .

אויך איז בייא אונז פארנאן אחברה "הכנסת אורחים" אונ וויא אלע
 הינע חברות זינען ווירדיג צו רופן זיך מיט זייער נאמען , זא איז דער נאמען
 "הכנסת אורחים" ניש אן גיקליינעט אויף דער חברה , דיא חברה האט אויש
 גיבויט אגרויסע שטוב , אפער סעהאט אוסעמוס אן גילאזין שכנים , אונ סעקאן
 זייא ניש ארויס ווארפן ווייל יעדערער האט א צד אין חברה , אונ בכן איז
 פאר איין רעכטין אורח שוין דארטין קיין ארש ניש , גאר פאר דיא שנאכער
 וועלכע שלעפן זיך ארום באנדעם ווייס דיא וועלט צווא בעראבענוען אונ צווא
 בעשטוילין , זייא גיפנען דארטין איין אויבועווישצע (ספלט) , זייא קלייבן זיך
 דארטין אויף פחורים מיט סוידין שפילין אויף הארטאניקעס אונ גייען טאנצין ,
 אין דעריין בשטייט בענעכסיפער הכנסת אורחים .

וויא מיר האבן שוין פריער גירעט אז סעהאט בידארפט בעקומען מוויזינג
 רוביל

רוכל פאר זאהנשיינען און עס איז ניטא פון וואנען , בכּן איז גיווען אַסיפור
אונ מעהאט שוין גידיינקט וועגן אנײַע קאַראַבאָקע אויף מעל אַדער צוקער , נאר
דאס איז אָבער נוגע גיווען עמליכע שטאַטט בעלי טובות ווייל זײַא האבין דער
מיט גיהאנדילט אונ דריבער לײַנט ניט פאר זײַא עס זאל דרויף זײַן אַקאַראַבאָקע ,
האבין זײַא דערײַן גיטשערט אונ עס איז דער פון גיט גיווארין , נאר וואו זע דען
געמט מען דיא געלט? — איז גיבליבין מעזאל דאס ארויף ווארפין אויף אלע
חברות , אויף חברה קדישא האט מען ארויף גיווארפין דרייא הונדערט רוכל ,
אונ צום גליק האט דאס דיא חברה גלייך פארדינט , עס איז גישטארבין אנויב
פון אמאן וועלכער האט זײַן גאנצין לעבין גיקאנגט ניט גיגעסין אונ גיט גיטרונגן
אונ אויך גיט גיקלידעט זיך , אויף שבת פלעגט ער אן גרייטן גראבין ברזיט מיט
באב יאויך , אונ קיין אַנדער וואך איז צײַט לעבין אין זײַן כויל גיט ארײַן גיקומן ,
דאס פאר שטייט זיך אז וויא דיזער קארנער האט שוין דעם אַקטציגטין יאהר
גינרייכט האט ער גיהאט אן גיקליבענע עמליכע הונדערט רוכל , דען וואסער
איז וואלט דאס גיט אן קלייבין פון היילע שבתים גיט מאכין אנאנצין לעבין ,
נוא דארף זײַן ווייב שטארבין אונ גראדע אין אַזא צײַט , אין אַצײט וועקע די
חברה לײַט האבין גישצירעט דיא צײַנער וואו מען קרינט עפעס אהעקט זײַא
וועמען צוא רײַסין דעם גראסין , מן הקמם האט מען זײַא דעם קארנין אויס
גיריסין צווייא הונדערט רוכל קבורה געלט פאר זײַן ווייב , דער אלטער קאנגער
האט שוין אפילו לאנג גיט גילעבט נאך דעם , נאר אויף צו להקעים איז ער
שוין אונעק גיפארין שטארבין אין איין אַנדער שטאַטט , אַט איז שוין גיווען
צוויי הונדערט רוכל , אונ נאך הונדערט רוכל האט זיך זײַא שוין אויף גימאכט
פון קריגע פלאמקעס , אונ זײַא האבין גלייך ססלק גיווען זײַער געדאמקאק
דרייא הונדערט רוכל .

פון חברה גמילות חסד האט מען גיריסין נאר צוויי הונדערט רוכל , אונ
דרויף האט מען פאר קויפט דיא ארימע משכנות בײַז מעהאט אויף גימאכט די
צווייא הונדערט רוכל , עס איז אפילו אין גמילות חסד שוין מעהר גיט גיבליבין ,
אונ וואו דאס איז אהין גיקומען ווייס קיינער גיט ווייל אויף דעם נאָסן טאר
מען גיט סתרהר זײַן , אים טאר מען גיט חושד זײַן ווייל ער איז אַנדרײַסער בעל
משפּחה , אונ האט אַנגיד אין אײַדיים וועלכר לאַזט אויף אים קיין פול גיט פּאלין .
פון ביקור חולים האט מען גינומען צוויי הונדערט רוכל , אונ ווייל עש
איז קיין מזון גיט גיווען האט מען גילען אויף פריצענט אונ אין משפּחן האט
מען גיגעבין דיא זאלץ קאַראַבאָקע , אונ בכּן איז שוין אויס חברה ביקור חולים ,
פון הקנסת אורחים האט מען אויך גינומען אויף דיא מצוה רבה צוויי הונדערט
רוכל , האט שוין סך הכר מעהר גיט גיפעלט צו טווינגר וויא הונדערט רוכל
אָבער עס איז קיין עצה גיט גיווען וואו מעזאל בעקומען דיא לעצטע הונדערט
רוכל , דא האט זיך שוין ארײַן גימיסט ר' אַשד יעקיל אונ האט גיגעבין
אנוטין פּלאן .

ר' אשר יעקליו האט זיך פון אויבני אן גיוואלט מאכין אויף זיין פלאץ אבאד, ווייל ער האט דער פון פיל פערדינקסט אויס גירעכניגט, נאר דיא קהלשע באד איז אים גיווען וויא אביין אין האלדז, דערום האט ער גיוואלט דאס דיא קהלשע באד זאל ביסליכנויים חרוב ווערין, און ווייל ער איז כמעט שטענדיג גיווען אנפאי אין חברה קדישא איז ער דאך גיווען דער בעל דעה אויף דער באד. האט ער טאקע איר קיין טאל גיט פאר ריכט און זיא איז שוין טאקע קאם וואס זיא האט זיך גיהאלטין, און אז עס האט דא גיפעלט הונדערט רוביל האט ער גיוואגט מעזאל צו ווארפין דיא גרויסע קהלשע באד און פאר דיא ציגיל מיט די האלץ וועט מען געמען הונדערט רוביל, דער פלאן איז אפילו גיט אלעמען גיפעלן, נור אז אשר יעקליו האט גיוואגט איז גיווען אויפן ועושה, דען אויף מארגין האט מען דיא גרויסע באד צו ווארפין און דיא האלץ פאר קויפט, עס האט זיך נור אפגישטעלט דיא סקה מיט דיא קליינע בעדיל וועלכע איז פאר כשקנת בייא אהינין שטאט בעל טובה פאר דיא שאק בלינצעס מיטין געסער שפירט וועלכין ער האט גיגעבין, און אזוי איז אונזער שטאט גיבליבין אן אבאד, ווייל ר' אשר יעקליו וויל נאך גיט מאכין קיין מרחץ ווייל ער האט מורא דאס זאל גיט שאטין בייא אשידוד צו טאן מיט זיין הענעלן, בכן וויל ער פריער מיט איר אשידוד טאן, און דער ווייל איז אונזער שטאט אן אבאד און מי יודע ווען עס וועט זיך גיפינען אבאלין אויף אזא סחורה וויא הענעלע איז.

און אזוי איז שוין גיווארין דיא מוויזיגט רוביד פאר זאהנשיינען און מעהאט אים מסלק גיווען דורך אשר יעקליו האנד וויא דער רב האט אפ גימאכט, און ער ווייס נאך עד היום גיט וואס פאר אפלוטיגע געלט ער האט גינומען.

(49) דער אבשייר.

נאך מנשהעס פאר שוואונדין ווערין אלעס דרעזעלע האט זיך דער וואוסט פון זיין אונשולד איז זיא פון הארץ קלעמענעס אין ציין שווערע קראנקייט אריין גיפאלן, עש האט פיל גידוערט ביז מעהאט איר אויש גיקורירט, נאר אין גאנצין איז זיא גיט גיוונד גיווארין, עס האט זיך בייא איר אפ גישטעלט איין שפאומע, עס פלעגט איר געטליכע מאל אין טאג אנדריקן דיא הארץ און זיא האט גיט ווילנדיג גימוזט וויינען ביז עס איז איר געמואס לייקטער גיווארין, דעם פעלער האט איר קיין ערצטער גיט גיקאנט אויס היילן, עס האט אפ גיקאסט פיל געלט אבר קיין הילפע האט דאס גיט גיפראכט, דען וויא אזוי האט זיא גיקאנט גיהיילט ווערין דורך מענטשין, ווערינד זיא איז אין זא ציין סרויער און קומער גיווען וועלכע איז אין שטאנדע אגיוונטע הארץ קראנק צו מאכין, און גישווייגע (פשיטא) אקראנקע גיט דער לאזין גיוונט צו ווערין, דיא ערצטע האפן גיוואגט: דאס ווען אירע ליידין וואלטין גיפעלט אט דאן וואלט מען איר קאנען קורירן, אבער גיט ווען אירע ליידין שטייגן וואס פון טאג, יעדן טאג איז אלץ אירע וואונדין פערברייטערט גיווארין, מנשהעס נאמען האט זיא פון כויל גיט

גַּיַם אַרְזִים גִּילְאֲזִין , אֹנֵג זַאגָאָר פֿון שְׁלֶאָף פֿלעגט זײַ אָפֿטער מיט ווײַלדע קולח
 שײַנען „כַּנְשָׁה כַּנְשָׁה“ ! דײַ אַלְטערײַן האָבן מיט איר פֿיל מיטלייד גײַהאַט אַז
 האָבן פֿיל מײַהע גִילְיִגט אַירע וואַונדן צו תּײַלן , זײַא האָבן אַלע צײַטונגען
 גײַכְלדעט דאַס ווער עס וועט עמְוֹאַש פֿון כַּנְשָׁהען אָן זאַגן וועט פֿאַקוסען
 אַהײַפֿשע סוכע געלט לאַהֲנע , אָפֿער עס האַט זיך קײַנער גײַט אָפֿ גרופֿן , אֹנֵג
 עס האַט קײַן זאַך גײַט גײַהאַלפֿן כַּנְשָׁה אַיז גײַטאַ .

דָרעזעלעס יסורים אַיז גאַך פֿיל מער פֿער גָרעסערט גײַוואַרן , אַלעס זײַא
 האַט גאַך כַּנְשָׁהעס אָפֿוועזענְהײַט אַיזן קײַנד גײַפֿאַרן , אַזאַהֲנע אױף וועלכֿן
 אַיז גײַווען כַּנְשָׁהעס זײַגל מיט אַלע גײַזכַּטס צײַגע , אַנוואַהֲרע קאַפֿיע פֿון כַּנְשָׁהעס
 גײַזכַּט , דאַס קײַנד האַט אַיר אַלעס מרזיערײַגער דעגקאַל גײַדיגט גאַך כַּנְשָׁהען ,
 זײַא האַט זיך שְׁטענדיג אַיפֿער צײַגט ווײַא גִלְיִקליך זײַא וואַלט דאַס זײַן ווען כַּנְשָׁה
 וואַלט געבן אַיר זײַן , אֹנֵג זײַא וואַלט אַיז פֿעוויִרדיגט צו ווערן אַיזן פֿאַטער פֿון
 זאַ אַיזן שײַגעס פֿרעכטיגעס קײַנד , אֹנֵג ווײַא אַוּסגִלְיִקליך זײַא אַיז אַלעס זײַא אַיז
 מיט כַּנְשָׁהען גײַשיידעט אֹנֵג ווײַסן גײַט אַיַנער פֿון צײַוײַטן , דײַא גײַדאַנקן האָבן
 אַיר האַרץ גײַטאַצעט , וואַס פֿון טאַג אַיז זײַא אַלץ שְׁוואַכער גײַוואַרן , אַיר שְׁפֿאַזסע
 האַט זיך אַלץ מער גײַשטאַרקט , זײַא האַט זיך יעדן טאַג אַיַנזע קאַהל דעס
 מײַט גײַוואַונשן , גור דאַס האַט אַיר אָב גײַהאַלטן פֿון שְׁטאַרפֿן ; דער האַפֿענונג
 צו זעהן כַּנְשָׁהען האַמט אַיזן מאל פֿאַר אַיר מײַט אַז אַיז פֿערצײַהונג צו
 געטײַן , אױך דײַא סוכעגִלְיִקע ליבע צו אַיר אַיַנזע קײַנד האַט אַיר לעבן
 עמְוֹאַס אױף גײַהאַלטן , זײַא אַיז גײַט אַרום גײַאַנגען אַלעס כַּענשִׁלְיִכער פֿיגור גור
 אַלעס שְׁאַמײַן , אַזײַ אַיז זיך אַרײַפֿער גײַלאַפֿן דרײַטהאַלפֿן יאַר פֿײַן דָרעזעלע
 אַיז זײַער שְׁוואַך גײַוואַרן אֹנֵג דײַא הײַזגע ערצטע האָבן שײַן גײַצײַוײַפֿילט אַיז אַיר
 לעבן , זײַא האָבן גײַראַמײַן זײַא זאַל גאַך אַוּסגִלְיאַנד אַוּסגִלְיאַמט רײַזן , פֿײַליכט
 וועט זײַא דאַרמײַן הײַלפֿע פֿאַקוסען .

אַירע אַלְטערײַן האָבן זיך גײַפֿראַגעט מיט דעם פֿלאַן גאַך אַוּסגִלְיאַנד צוואַ
 פֿאַרן , עס האַט זיך זײַא גײַט גײַוואַלט זײַער מײַערע קײַנד קראַנקערהײַד גאַך אַוּס
 לאַנד צו שײַקן , דען זײַער ליבע צו אַיר אַיז אַיזן דײַא לעצטע צײַטן פֿערטערט
 גײַוואַרן ווײַל זײַא האָבן זיך גײַרעכניגט פֿאַר דײַא פֿרײַזע פֿון אַיר אַוּסגִלְיִק ווײַל
 דורך זײַא אַיז דָרעזעלע גײַצײַוואַונגען גײַווען כַּנְשָׁהען צו פֿאַר יאַגן , אױך האַט
 אַיר רײַגעס הערן אֹנֵג גוטער כאַראַקטער פֿאַרט אַוּס גײַפֿראַכין אַוּעג אַיז זײַערע
 הֶרצער , אֹנֵג פֿפֿרט אַז זײַא האָבן פֿון אַיר דעם ערשטן אַיַנזיקל דער
 לעבט , דערום האָבן זײַא אַיר בֶּשׂוּם אַוּפֿן גײַט גײַוואַלט אַוּעק לאַזן אַיז אַזאַ
 ווײַטע וועג , גאַר זײַא אַיז וואַס ווײַטער אַלץ שְׁוואַכער גײַוואַרן , אֹנֵג דײַ דאַקטורײַם
 האָבן שְׁטרינג פֿערזאַגט דאַס ווען כַּעווײַל גור האָבן אױף אַיר לעבן כּוּז זײַא
 גלייך גאַך אַוּסגִלְיאַנד רײַזן , אֹנֵג גײַט ווײַלדיג האָבן אַירע אַלְטערײַן שײַן אַנגײַהײַבן
 צו שְׁמוּעסן וועגן אַיר רײַזע , דײַ ערצטע האָבן גײַראַמײַן פֿאַרהער גאַך קעגנזכַּכערג

צו ביזיון, אונ דארטין וועלן שוין דיא ערצטע זאגן וואו זיא זאל וויסער ביזיון אויב עש וועט זיין גייטיג.

דעזעלע איז גענליך אנוועק גיפארין, זיא האט מיט זיך גינוסען איר קינד וועלכער איז דאן אלט גינען גינויע צווייא יאר, ער האט גיהייסן נחמן, איבע עלטערין האבין אפילו שטארק ניט גיוואלט איר מיט געבין איר קינד נור זיא האט זיך פון ראש קינד ניט גיקאנט שידין קיין אוינגנבלוק, אויך איין געדינטער איז מיט גיפארין וועלכין מעהאט בעדונגען איר צו געדינען אויפין וועג ביו זיא וועט צודיק צו הוינע קומען, מיט דיזין געדינער האט שטעריל אונ אויך הענעלע פאר זייער אפ ביזיון שטילערהייד אהיפשין ראזנאוואר גיהאט, זייא האבין אים אויך היפשע געלט גיגעבין, פאר וואס זייא האבין דאס אים גיגעבין ווייסן מיר נאך ניט, מיר וועלן עס מיט דער צייט פון דער גישקטע זעלבסט פאר שטיין.

פיל טרערין איז פערנאסין גיווארין בייא דרעזעלעס אפרינע, אונ אפער הויפט בייא איר ארויף שטייגין אויף איר פור, עס איז גינען אגרויסער פערזאמלונג איר צו בעגלייטין, אויסער דיא אייגענע פאמיליע זיינען אויך פיל מענטשין צו נויף גיקומען ווייל זיא איז אין שטאט פון יעדן גילבט גינען, בייא יעדערין האט זיך טרערין גיקיקלט פון דיא אויגין, אונ וויא דיא עלטערין האבין זיך מיט איר דעם לעצטין מאל צו קושט אונ האבין זיך גיוואונשין נאך אמאל צו זעהן זיך מיט איר, דא האט דער נאנצער פערזאמלונג אויס גיבראכין אין אגייען, נור דרעזעלעס שוואכע אפער קליינינדע זאנפטע שטימע האט זיך דורך גירינגט דורך אלעמעס גיוויין, אונ איבע ווארטין האבין זיך דייטליך אזוא גיהערט: פערבלייבט גיוונד מינע טייערע עלטערין אונ פאמיליע, פערבלייבט גיוונד איר אלע מינע טייערע פריינדע וועלכע געמען אמיל אין מיין יעצטיגין אפשייד, איך דאנק אייך פאר אייערע גוטטהערציגע שפירונגען וועלכע איר פילט צו מיר, איך זעגן זיך יעצט מיט אייך אפער נאט ווייס אויף וויא לאנג, אויב ניט אויף עוויג! איך בעט אייך טייערע פריינד איר זאלט פון מינע וועגן דעם שעפער בעטן ער זאל מיר גיוונטער הייט אהער אומקערן מיט אייך זיך צו זעהן, אפטייניגסטין מינע פייער זאלין גיט פער בלייבן אין אפערעמדע לאנד. אלע זיינען צו נאנגען פון גיוויין, דיא רירינדע שצענע האט זיך געענדיגט מיט שאלין פון דער נאנצער פערזאמלונג וועלכע האבין איר גיבענשט אונ גיוואונשין אנגליקע ריינע אונ זאל זיך גיוונטער הייד צו הוינע אומקערן.

(50) מנשה מיט זיין מזור.

אלעס מנשה איז נאכין גימינגטין נט פון בענעכסיף דורך דרעזעלעס בריף פערנאנט גיווארין איז ער גלייך קיין ברלין גיקומען, דיא פראפעסארין פון מעדעצינעסקין פאקולטעט האבין אים פריינדליך עמפאנגען אונ האבין זיך גיפרייט מיט זיין הערויס קומען מיט פריידן פון דעם גילבול וועלכין ער האט אויף זיך גיהאט, אונ אפער הויפט האט זיך מיט אים גיפרייט זיין מיט שילער אדאלף האלברשטאט

האלֶכְרֶשְׁמַט אִים דִּילֵא, מְנַשֶּׁה הָאֵם גְּלִיד צוּרִיק אִין דַּער שׁוֹלַע אַרִיין
 גִּיטְרֵאטִין אונג הָאֵם גִּילֶעריגט מיט פֿלייס אִים צו דַּער יֵאָגִין וואָס ער הָאֵם גִּיפֶעלֵט
 'אִין דִּיא אַייגֶנֶע מאַנהייטִין פֿון זײַן אָפּוֹעֶנְדֵהייט, ער הָאֵם עֵם אִין גִּיכִין דַּער
 יֵאָגִט, אונג נֶאָכְהֶער אִיו אִים דִּיא לַעֲרוּגֶג זײַער לִיכֵט גִּיאַנְגֶען, ער הָאֵם שׁוִין
 סַעֵר קײן הִינדֶרְגִישֶׁע גִּיט פֿענְעֶגִיגֵט אונג אִין פֿעֲרֵלוֹף פֿון אַייגֶנֶע יֵאָר הָאֵם שׁוִין
 גִּיהֶאָטִין ער זֵאל בֶּאָלד דַּעם עֶקוּאָטֶען דוּרְךָ מֶאָכִין אונג זײַן שְׂטוּדִים זֵאל זײַך
 ענְדִין סִפּוּצֵאנְלֵע, מְנַשֶּׁה אִיו שְׂרַעֲקִיד גִּילוֹבֵט גִּיוואַרִין פֿון אַלֶּע פֿריפֶּעסֶארִין
 סַעֵהֶאֵם אִים פֿעֲרִזִּקֶערֵט דֶאשׁ ער נֶועֵט אָסִפִּיצֵאנְלֵעֶר סַעֲדִיקֶער זײַן, מְנַשֶּׁה אונג
 אַדֶאָלֶף הֶאָפִין שׁוִין אַלֶּעס פֿראַקֶטיקֶע אִין פֿרֵלִיגֶער קֶלִינִיק טַעגֶליכֶע ווִיוִיטִין
 אָפּ גִּינֶעבִין .

אִיין מֶאל ווען מְנַשֶּׁה אִיו זײַך אִין שׁוֹל בֵּיִיא דַּער לַעֲקָצֵע גֶנֶעסִין, אונג דַּער
 פֿריפֶּעסֶאר הָאֵם גִּיהֶאָטִין דִּיא רַעֲדֶע, הָאֵם זײַך גִּילֵאָט הַעֲרִין אָנְקֶלאָפִינְדיג אִין
 מִיר „עֵם אִיו עֲרוֹבֵט אַרִיין צו גִּיין“ הָאֵם דַּער פֿריפֶּעסֶאר גִּיאַנְט, דִּיא מִיר הָאֵם
 זײַך גִּינֶעפִיגֵט אונג עֵם אִיו אַרִיין דַּער דוואַרְנִיק פֿון שׁוֹל מיט אַשׁיגֶע קִינד אויף די הַעֲנֵט
 אונג הָאֵם גִּיזֵאָגֵט: „דִּיוִין קֶנֶאב הֶאָבֶע אִידֶ אַויפִין הויף גִּיפּוּגֶען גֶאנץ אַלִיין, אונג
 דֶאם קִינד ווִייגֵט אונג שְׂרֵיט „מוֹטֶער“, אָבֶער אִידֶ הֶאָב זײַן מוֹטֶער גִּיט דַּער
 גֶאנְגֶען, אונג אִידֶ ווִייס גִּיט וואָש אִידֶ זֵאל טֶאן מיט דִּיוִין קֶנֶאב דַּער פֿריפֶּעסֶאר
 הָאֵם בֶּאָלד פֿעֲטֶראַכֵט אַלֶּע שִׁילֶער אונג הָאֵם צו זײ גִּיזֵאָגֵט: בֵּיִיא מִיר קוֹסֵט אִים
 דֶאשׁ דִּיוֹעס קִינד אִיו אִיין פֿעֲרֶאָאָטֶענֶע פֿרוֹכֵט פֿון אִיין שִׁילֶער וועלֶכֶער אונגֶטֶער
 אִידֶ, אונג ווִייל זײַן מוֹטֶער הָאֵם אִים שׁוִין אַנטווייגֵט ווִייל זִיא אִים אָפּגֶעבִין צו זײַן
 פֿערֶשׁוויגֶענֶעם פֶאָטֶער, אונג דַּערום הָאֵם זִיא אִים אָפּ גִּישְׂטֶעלֵט לַעבִין אונגֶער
 שׁוֹלַע אונג זײַן פֶאָטֶער זֵאל מיט דֶאם קִינד מיטלִיד הֶאָפִין אונג זֵאל אִים צווא
 גַעֲטֶען, דַּערום פֿעֲרֵלאָנג אִידֶ דֶאם דַּער פֶאָטֶער דֶאם קִינד זֵאל זײַך אויש רופִין,
 אונג זֵאל דֶאם קִינד צו גַעֲטֶען, אונג דֶאשׁ אִיו ווִירְקֶליך אִיין שִׁינֶעם פֿרַעכֶּמִיגֶעם
 קִינד, פֿון דִּיא שִׁילֶער הָאֵם זײַך אָבֶער גִּיט אַיינֶער אָפּ גִּירופִין, נֶאָכְהֶער הָאֵם דַּער
 פֿריפֶּעסֶאר פֿעֲטֶראַכֵט דֶאם קִינד אונג צו דַּער גִּיין פֿון וואָס פֶאָר אִיין גֶאצִיאַן ער
 אִיו אונג עֵם אִיו עֶרקֶאנֵט גִּיוואַרִין דֶאם ער אִיו אִיין יוֹדֶע, דֶאָהֶער הָאֵם זײַך דַּער
 פֿריפֶּעסֶאר גִּיקֶערֵט צו דִּיא אִידישֶׁע שִׁילֶער מיט דִּיא זַעלְבֶע פֶאָריגֶע וואַרטִין,
 אָבֶער ער הָאֵם אויך קִיין אַנטוואַרט בֶאָקוּמֶען, דַּרום הָאֵם דַּער פֿריפֶּעסֶאר גִּיהִיטִין
 סַעֵזֵאל אִים אוועק טֶראַגִין אִין דֶאם קֶריסְטִליכִין פֿרוּם אונג אִים אִין קֶריסְטִליכֶעם
 צו עֲרִיצִיהֶען, דֶא הָאֵם מְנַשֶּׁהֶען שְׂטֶאָרק פֿעֲרֵדֶראַסִין דֶאם וואָרום זֵאל זֵא אִיך
 אונגֶשולדִיגֶעם בַּעֲשֶׁעֶפֶנים פֿעֲרֵיאַנט ווערִין פֿון דִּיא אִידישֶׁע רַעלִיגִיאַן, מְנַשֶּׁה הָאֵם
 זײַך אויף גִּישְׂפֶעלֵט אונג גִּיזֵאָגֵט: „דֶאם קֶנֶאב גִּיהֶער אָן מִיר, אִידֶ סוז זײַך צו מִיך
 שְׂאנְד בֵּייכֶטֶען (מֶתוּדֶה זײַן) דֶאשׁ דִּיוֹער קֶנֶאב אִיו מִיך פֿעֲרֶאָאָטֶענֶע פֿרוֹכֵט אונג
 דֶאָהֶער גִּיהֶער ער צו מִיר“ דַּר פֿריפֶּעסֶאר הָאֵם דֶאם קִינד מְנַשֶּׁהֶען אָפּ גִּינֶעבִין אונג
 הָאֵם אִים גִּידֶאָקֵט פֶאָר זײַן אַרְדֶּענְטִליכֶע בֵּייכֶטֶע, דֶאם קִינד אִיו פֿון דֶאן אָן
 עֲרִיצִיגִין גִּיוואַרִין בֵּיִיא מְנַשֶּׁהֶען ער אִיו דֶאן אונגִיפֶער צוּוִיִיא יֵאָר אַלֵט גִּיווען,
 אונג

אונ ונייל מנשה האט זיך אין עם שטארק פערליבט האט ער אים ניט ניוואלט אפ געבין פון זיך צו האדעווען נור ער האט אים בייא זיך גיהאלטן אונ צו אים איין פאקאאונע גינוסען, אונ אין איין ליידיגע צייט איז דאס קינד גיווען זיין גאנצע שפילצייג ונייל דאס קינד איז מיט איין שיינעס אדלעס גיוזכט גיווען אויך האט ער שוין עטוואס גירעט, דאך האט מנשהען ניט גילונגען בייא אים צוא דער גיין דען גאמען פון זיינע עלטערן, מיט איין ווארט מנשה האט זיך מיט דאס קינד שטארק גיפרייט, נאר ער האט קיין ראטהה ניט גיהאט וואו אים אהין צו טאן ווען ער וועט נאך זיין אויס שטודירן דארפן צו זיין דרעזעלין פארין, דען עם מיט געמען איז דאך אונגעגליך, ונייל ווען דרעזעלע וועט אים דער זעהן מיט אקינד וועט זיא דאך גיחיים מיינען דאס ער האט נאך אמאל גיהיראמעט מיט נאך אפרווא פון וועלכע ער האט דאס קינד, דערום פלעגט ער אלץ קלערין וואו ער זאל דאש קינד נומ בעזארנין ער זאל אים ניט דארפן מיט זיך געמען, אויך איז אים פאנק גיווען מיט דאס קינד זיך צו שיידין, קורץ ער האט זיך קיין עצה ניט גיפונגען וויא ער זאל טאן.

איין מאל אלעס מנשה אונ אדאלף האבין אין דעם קליניק זייערע וויזשין גיענדיגט, געדערער אין אבעזאנדהרין זאל, זיינען זייא אויף זייער קוואטיר צוא זאמען גיקומען, אונ מנשה האט גלייך זיין קנאב אויף די הענט גינומען אונ האט אים גיקושט, מנשה האט בעטערקט דאס אדאלף איז שרעקליך טרויערני אונ זיינע אויגן זיינען וויא פאר וויינט.

ווארום זייט איר זא אונמטיג? האט מנשה אדאלפין גיפרעגט.
 איך האב יעצט בייא ניוואהנט בייא איין שרעקליכע טראנאטעלנע שצענע — האט אדאלף גיענטפערט — אונ דער פון בין איך אונמטיג. וואס איז דאש זעלכעס? פרעגט מנשה.

אין מיין זאל פון קליניק וועלכין איך בעזוך — דער ציילט אדאלף — האט מען געסטערין גיבראכט-אקראנקע פרויא אאידישע, ווען איך בין געסטערין צו איר בעטיל צו גינאנגען האב איך איר גיפונגען זייער שוואך, אונ אויף מיינע פראגעס "וואס איר איז" האט זיא מיר קיין אנטווארט גיגעבין ונייל זיא איז גילעגן אן לשון, איך האב מיט איר פיל מיטלייד גיהאט, ונייל איך האב פון איר גיוזכטסציגע ארויס גיזעהן איין אדעלעס שיינעס פרויא אונ אויך פון ארייבן שטאם, אויך האב איך דעקאנט דאס איר קראנקייט איז זייער שטריינג, איך האב זאגאר ניט פאר שטאנען וויא קומט ארייבע פרוי אין קליניק, נור ונייל זיא האט דיא שפראכע ניט בעהערשט האב איך איר קיין פראגעס ניט גימאכט, איך האב איר איין מעדיצין פאר שריבין איר צו קרעפטיוין, אונ האב דיא דינער פערזאגט דאס טעזאל איר פינגקטליך אויף פאסין, אונ איך בין מיט אצובראכענס תארן פון איר אנוועק, אין אקינד האב איך איר ווידערמאלס בעזוכט. איך האב איר גיפונגען שלאפינדיג, נור דיא דינער, האבין מיר גיואגט דאס עם האט זיך אויף איר גיוויזן פערבעסרונגס צייכנס, אונ זיא האט שוין אפאר ווערקער אויס גירעט

בייא מיין היינטיגן בעזוך האב איך איר גיפונען פיל בעסער, וויא איך בין איר זאל אריין האב איך גיהערט איר וויינען ביטערליך מיט דיא ווארטן: וואו איז מיין קינד? וואו איז מיין לעצטער טרייסקט? אה! דער מערדער האט דאס קינד אפ גישטוילן? ... זא האט דיא פרוי גרעט, אונ איך בין צו איר צו גינאנגען אונ האב איר בערההיגט, איך האב בעטראכט איר שענהיים אונ אירע סילע סינען בין איך אויסער זיך גיווארין, איך וואלט שקיין קאל ניט גלויבן דאס עס גיבט זא איין שיינעס וועזן אויף דער וועלט.

אירע ערסטע ווארטן איז גיווען, אפ צודאנקען מיר פאר מיין נעכטיגע קוראציע, אונ נאכהער האט זיא מיר ערקלעהרט איר קראנקייט, וויא אזו קוקסט איר אהער אין קלויניק? האב איך איר גיפרעגט.

מיט מיין אהער אן קומען איז פיל צו ערציילן — האט זיא מיר גיענטפערט — איך בין אליין אויש רוסלאנד, איך בין גיפארין זיך קורירן אין קעניגסבערג, דארטן האבן מיר דיא ערצטע גראטין נאך פרלין צו פארין, איך האב מיט זיך גיהאט מיין זאהן אויך איז מיט מיר גיפארין איין בעדינטער, איך האב מיט זיך גיהאט עמליכע הונדערט רוביל אויך פיל קליידער, אונ מיר זיינען היר גליקליך פערפארין, דיא וועג האט אויף מיר גוט גיוויירקט, אונ מיר זיינען היר פערפארין אין איין האטעל.

מיר זיינען גראדע אין אבינד היר אנגיפארין, האב איך זיך מיט מיין קנאפע שלאפן גלייגט אין אונזער צימער, איך האב זיך אבער אין מיטן נאכט אויף גיהאפט ווייל אהויגט האט אויף מיר גיבלאזין, איך האב צוא מיין שרעק דער זעהן דאס דיא מיר פון מיין צימער איז אפין, איך האב מיר גלייך גיהאפט צו מיין קינד אבער איך האב אים ניט גיפונען, איך האב נור דער וואוסט אליידיגין בעשטוילענעם צימער, פון שרעק האב איך מיט אלע קרעפטן גרופן מיין דינער אבער קיינער האט זיך צו מיר גיט בעוויזן, איך האב גלייך פאר שטאנען אז דער דינער האט מיר בעשטוילן אונ האט מיין קינד אויך אפ גירויבט אונ איז אנגלאפן, אונ איך בין גיבלויבן וויא אשיף אן ארודער אין מיטן מער, דיא הארץ האט מיר שרעקליך פאר דריקט אונ איך בין פער וואנט גיווארין אונ בין אין אונמאכט גיבלויבן, מער גידיינק איך שוין ניט וואש מיט מיר האט אין מיין קנאמיר פאסירט נור איך גידיינק דאש וויא איך בין צו זיך גיקוסען האב איך זיך גיפונען אין די בעמיל, איך האב גלייך זיך בעטראכט וואס מיט מיר איז גישעקן אונ אז איך האב זיך דער מאנט דאש מיין קינד איז פון מיר אפ גירויבט גיווארין האט מיר ווייטער דיא הארץ דריקענעם גיגריפן אונ עש האט מיר דער לשון אפ גינעטן, ביז איר גוטער מענטש ווייט גיקוסען. אונ האט מיט אייער גוטע קוראציע מיין שפראך אוסקערט, אה גוטער מענטש! קערט מיין קינד צו מיר אום, מיין איינציגע קינד מיין נאנצער טרייסקט אין מיין אוסקליק! זעט פילייקט נעט איר דורך דיא היגע פאליציע עטוואס דער גיין, האט ערפארעמונג אויף איין עלנידע אוסקליקליכע פרויא! זיא האט זיך דער בייא שרעקליך פערטוייגט אז איך האב אויך גימוזט

עײַנען אויף איר קוקנדיג, אונג אײך בין פון איר מיט אַצוואונדערטע האַרץ אַנזעק.

דיא פרויא איזט געבאך אין דער טהאט אומגליקליך, איר קראנקייט איז גיפערליך, זיא נועט שוין ניט פיל ציען, ווייל דיא קראנקייט איז שטרינג, אונג אויך איר קומער דריקט איר גאך צו, גאט ורים אזיב זיא נועט פון קליניק לעפעדיג ארויש, דערום האט עם מיר דיא הארץ גיריט אונג אײך בין דער פון טרויעריג, אונג די שפורין פון טרויער איז אויף מיין גיזיכט גיבליפין, דערום האט איר עם דערקאנט, אונג אײך גלויב נוען איר וואלט דיא שצענע ביי גינאהקנט וואלט איר אויך דער בייא מוזין פיל מרערין פאר גיפין.

פון מנשהעס אויגן האבין זיך מרערין גיקיקילט אונטער דיא צייט וואס אדאלף האט אים דיא גישיכטע דער ציילט „איר ווייסט אדאלף — האט מנשה גינאנט — אײך בין אפאלן צו גיין דיא פרויא צו בעוובין, איר גישיכטע רירט מיר אזו שטארק דיא הארץ דאש אײך אינטערעסיר זיך מיט איר אומגליק, אונג פילייכט איז דער קנאב וועלכין אײך האב צו גינומען גאר איר קינד וועלכין מעהאט פון איר בעשטוילין, אײך מוז מיט דאש קינד גלייך גיין צו איר, קוקט מיט מיר דער אדאלף.

גיין אײך וועל גיין פאראויס — זאנט אדאלף — פילייכט איז דאש אין דער טהאט איר קינד נועט איר פילייכט דיא פלוצלונגע פריידע איר גיוונד שאדין, דערום וועל אײך פארדער איר דער ציילין דאש באלד נועט מען בריינגען אקנאב וועלכין מעהאט גיפונען אונג פילייכט נועט איר אים דערקאנען דאס ער איז אייערע.

אדאלף איז מאקע פאר אויש אונזעק צו דיא פרויא וועלכע איז קיין אנדערע ניט גיווען וויא אונזער דרעזעל, איר בעדינקטער האט באיי איר אלץ בעשטוילין, אונג אויך דיא קינד אפ גירויכט אום דעם זיא זאל פון הארץ קלעמענעס שטארבין, (אונג יעצט פאר שטייען מיר שוין וואס שפעריל דער שוהט מיט הענעלען האבין זיך מיט אים גישופקעט אונג נעלט גינעבין) אדאלף האט איר אגניזאנט דאש מענעט באלד אהער אקינד בריינגען אונג פילייכט איז דאס אירע, ער האט איר אלץ דער ציילט וויא זייער אמיטשילער וועלכער שטודירט גלייך מיט אים דאקטער האט דאס קינד צו גינומען אונג דער זעלכער נועט באלד בריינגען דעם קנאב, דעם גאמען פון מנשהען איז ניט אויס גיקוכען איר צו ענדעקין, דרעזעלע איז העכסט ערפרייט גינארין, דען איר הארץ האט איר אויף וואס גומעס גינאנט, אונג זיא האט מיט אינגיחולד ערווארקטעט אויף אדאלפס מיט שילער וועלכער דארף קיסען מיט דאש קינד.

אונטער דעסין האט דרעזעלע אדאלפין איהר גאנצע ביגנאפאע דער ציילט, וויא זיא איז גישיידעט גינארין פון איר גיליכטין מאן, אונג וויא זיא האט אים אומזאנסט פאר דאכט אונג פאר יאנט, אונג יעצט איז איר וואונש האטש אייניגע זעקונדין פאר איר טויט מיט אים זיך צוא זעהען אום אים

אומפערציהיאונג צו פעטין, ענדליך האט זיא ענדעקט דאס דער נאמען פון איר מאן איז מנשה בלומענקראנץ.

וויא אדאלף האט דאס דער הערט איז ער ערשטאוינגערט גינארין, ער האט גלייך פאר שטאנען אז זיין מיט שילער מנשה איז דאס איר מאן, דרום האט ער נופירקטעט דאס דיא בלוצלונגע ערשיינונג פון מנשהען מיט דאס קינד נועט דרעזעלעס גיוונד שאדין, ער האט זיך גיוואלט היילין צו מנשהען אום אים אפ צו האלטין צו איר אריין צו גיין, אבער אין דעם האט זיך דיא מיר פון זאל גיעפינט אונ מנשה איז אריין האלטגידיג דאס קינד אויף דיא הענט.

וויא דרעזעלע האט מנשהען דער זעהען אונ אויך דאס קנאב וועלכער איז קיין אנדער גיווען וויא איר נחמן, האט זיא אנשיריי גיטאן מיט אלע קרעפטין: אה מיין נאט! מנשה! מיין קינד! מנשה מיט מיין קינד!... אונ האט מיט ביידע הענט אויך גיזיכט פאר שטעלט אונ גיזאנט: איך שעם זיך דיר אין גיזיכט אן צו קוקין...

מנשה איז העכסט איבער ראשט גינארין דער קאנענדיג אין דיא קראנקע פרויא דרעזעלען, אים האט נופרייט אונ גיקריינקט, דען ער האט זיך דער מאנט אז אדאלף האט אויף איר לעבין קיין האפענונג ניט גינעבין, אויך האט ער גירעכינט דאס דרעזעלע ווייס נאך ניט זיין אונשולד, אונ ער האט גיטיינט דאס זיא שרייט "מנשה מיט איין קינד" ווייל זיא מינט אז דאס איז זיין פאר באטענע פרוכט, דאס אלץ צוא זאמען האט אים וויא מיט פיילין גישאסן אין צעהנטין ריפ.

דרעזעלע! מיין טהייערע דרעזעלע! — האט מנשה גישריען קניהענדיג זיך פאר דרעזעלעס פעטיל — גינט שוין דיר צוא טראגן אויף מיר אומזיסטע פינדשאפט, גינט שוין מיר האסין, איך שווער בייא נאט דאס איך בין כוין אונ אומשולדיג, דיא ווייביל האט זיך צו מיר מיט איין אירטהום צו גיצעפעט, אונ דאס קינד וועלכע איז אויף מיינע הענט איז ניט מיינע, איך האב דיוען קנאב צוא גינזסען נאר אום איין אידישע קינד זאל ניט ערצויגן ווערין אין קריסטליכין פרויט, זעה מיין טהייערע דרעזעלע! עס איז שוין צייט מיר זאלין אן הויפן גיניסין פון אזיסין הימילשען לעבין... ער האט דרעזעלעס הענט פון איר גיזיכט אראפ גינזסען אונ האט זייא צו זיין סונד צו גירדיקט.

מנשה מנשה! מיין זעלע! — האט דרעזעלע גישריען — איך ווייס דיין אונשולד, מיר איז שוין נוט בקאנט דיין ריינעס אונשולדיגעס הארץ, איך סוז דיר פעטין אומפערציהיאונג, דרויף וואס איך האב דיר אונטויסנד פאר זאנט, איך ווייס שוין נאנץ כאנט דאס דוא ביזט אונשולדיג נאר שלעכטע פייע סענטישין האבין אויף דיר אלעס אן גירייצט, דרום שעם איך זיך דיר אין גיזיכט צוא קוקין, מיין נאנצער וואונש איז דיר אומפערציהיאונג צו פעטין אונ דוא זאלסט מיר אויף אלץ פערצהייען, אונ נאכהער וועל איך שוין גאנץ רוהיג שטארבין, אונ אויב דוא ווילסט מיר ניט פערצהייען, גלויב איך דאס ווען דוא וועסט זיך

דער וויסן וועמען דוא האלסט אויף דייע הענט, וועסטו מיר שוין גלייך אויף אלעס פערצייען, דאס קינד וועלכע איז אויף דייע הענט, אינט עם דין קינד, וועלכע איך האב גיבוירן נאך דין אפ פארין, דאס קינד הייסט נחמן, אנאמען נאך דין זעליגן גראס פאטער.

כנשה איז אלץ אויף דיא קניא גישטאנען ער איז פון פריידע אונ שרעק בערוישט גינארין, נאר דיא לעצטע ווארטן דרעזעלעס דאס "דאס קינד איז זינער, אונ ער הייסט נאך זיין זעליגן גראס פאטער" האט אים ערמונטערט, ער האט אום גיארעקט דאש קינד אונ גיקושט אויך פנעצט מיט וודיע טרערין, אונ נאכהער האט ער דאש זעלכע דרעזעלען גיטאן, ער איז אנפאנגס ניט אום שטאנדע גיווען איין ווארט ארויש צו בריינגען, ענדליך האט ער אויש גישריען: אה! גאט! מיין גראס פאטער דער הייליגער מאן איז שוין טויט! ער לעבט שוין קער ניט! אונ מיין קינד איז נאך אים איין נאמען! אה! דינע שוידערליכע נאכריכט ערשטערט מיר דיא יעצטיגע אנגערענצליכע פריידע! נאר זייא רוהיג מיין איינציגער מריסט — האט כנשה צוא דרעזעלען וויסער גיזאגט — איך פערצהייג דיר אויף אלץ טייל דוא ביזט דערין ניט שולדיג, נאה זייא גיוונד מיר וועלן שוין מיט גאטעס הילף אן פאנגען צו גניסן איין רוהיגן זיסן לעבין. יעמזט קאן איך שוין רוהיג שטארבין — האט דרעזעלע גיזאגט — מיין וואונש פאר מיין טויט בייא דיר פערצהייאונג צוא בקומען איז שוין ערפילט גינארין, אונ מיין איינציגע טהייגע קינד וועט שוין אן מיר אויך עלינד ניט בלייבן, מיין זאהן וועט בלייבן בייא זיין טהייערין פאטער, וועלכער וועט אים וויסן צו שעצן אלעס איין דענקמאל נאך זיין זעליגע מוטער, איך שטארב שוין גאנץ רוהיג אונ צו פרידין... דרעזעלע האט איר זאהן אויף דיא הענט גינומען אונ האט אים צוא גידיקט צום הארצין, דאס קנאב האט מיט זייע הענטעליך איר אום גיארעקט אונ האט גישריען: מוטער מוטער! אונ האט זיך פאר נאנדער גיווינט, אויף אים קוקנדיג האט אויך דרעזעלע אונ כנשה גיווינט, אונ אויך אדאלף מיט אלע דערבייא שמייער האבין פיל טרערין פאר גאטן, דיא שצענע איז גיווען העכסט ריירנד דאס איין פעדער איז עם ניט אין קראפט אויס צו שרייבן, אונ נאכהער אז אלע האבין זיך שוין גוט אן גיווינט האט כנשה צו דרעזעלען גיזאגט:

גיין מיין זעלע! גיין מיין אויב פון מיין קאפ! יעצט טארסטו גיט שטארבין, יעצט איז אונ שוין גיקומען צו לעבין רוהיג, איך בין שוין באלד אדאקטער, אונ פון דיא ווילדע מענטשן מחרין וועלן מיר זיך שוין אויס היטן, מיר זיינען שוין יעצט ביידע גילקליך נאר דוא זאלסט לעבין. נהמינגע — האט דרעזעלע גיזאגט צוא דאס קנאב — פאל ארויף דין פאטער אויפן האלדז אונ קוש אים.

איך האב דאך גאר קיין פאטער — זאגט נהמינגע — וועמן זאל איך קושין? דער איז דין פאטער — האט דרעזעלע גיזאגט צייגינדיג אויף כנשהען —

אים קוש אונ האלדז , פריער בייא נאט אונ נאכהער בייא אים איז דיין גליק .
ער האט דיר אויף דער וועלט גיבראכט , אונ נאכהער האט ער דיר פון שווערין
דינסט גרעטעט קוש אים מיין זאון , ער איז דאס ווערט .

נאכהינגע איז פגשהען אויפן האלדז גיפאלן , אונ האט אים מיט זיינע
הענטעליך צירם גיקלאמערט אונ האט גישרען : פאטערלי ! איך האב אייך
האלט ! איך וועט זיין מיין פאטער , אונ זיא מיין מוטער , אונ ער האט פגשהען
פעשאמין מיט קושזינגען אונ דער בייא זיך פאר חליפעט פון גיווען .

אדאלף איז אויסער זיך גיווארין פון דער רירינדער שצענע , אזו דאס
איז אייער פרוי ? — האט ער צו פגשהען גיואגט — אונ דאס איז אייער קינד ?
אזו וויא דיא הארץ האט אייך גיואגט אים גיט צו לאזן אפ געבין אין פרויט ,
אה , איך בין גליקליך דאס איך האב דעם גליק גיהאט אייך צו נוף צו בריינגען .

פגשה האט גלייך גינומען פעקוקין דרעוועלעס קערפער אלעס דאקמער ,
ער האט איר אלעס סעדיקער אלע גלידער אן גיקלאפט אונ נאכהער דעם אויער
צו גליינט , ענדליך האט ער מיט פריידע צו אדאלפין אויף ליטייניש גיואגט :
איך זעה יעצט אין איר קיין גיפאהר גיט , אדאלף האט אויך גלייך איר פולשיך
(דופק) גינומען אונ האט גיואגט : יא , אין דער וויילע איז מיט איר אקרוינס
גיווען , דיא פריידע פון אייער פלוצלונגען ערשיינונג האט אויף איהר גוטע
וירקונג גימאכט , אונ יעצט שיינט גרויסע האפענונג צו האפן אויף איר קוסען
אום גיואגט צו איר פאלין גיוונדהייט .

פגשה האט דרעוועלין פון קליניק אים גישלאסן אונ האט איר אויף איך
גוטין קווארטיר אויבער גיפירט , ער האט צוא איר דיא גרעסטע ערצטע פאר
רופין , אונ אלע האפן האפענונג גיגעבן אויף איר אום גיואמטין גיוונד ווערין .
אונ עס איז טאקע זא ריכטיג גיווען , וואס פון מאג איז זיא אלץ קרעפטיגער
גיווארין , אונ אין אקורצע צייט האט זיא שוין קראפט גיהאט אליין פון פעטיל
אראפ צו שטייגן , דיא שפאזקע האט איר שוין גאנץ זעלמין גימראפן , פגשה
האט דאס אלץ מיט פיל פערנגנין צוא גיועהען , ער האט איר גיט ענטלאסן
אויף איין מינוט , יעדען מאג איז ער מיט איר שפאצירן גיפארין , זייא האפן
זיך גיט גיקאנט אפ פרייען מיט דיא גיסים וועלכע נאט האט מיט זייא גימאן ,
דאס גראדע ווען דרעוועלע האט גיהאלטן ביין שפיץ פון איהר אויגליק האט
נאט איר דעם גליק פעוויזן , אויך האפן זייא גילאכט ווען זייא האפן גרעט
וועגן פגשהעם גימיינטע עגונה , ווייל דרעוועלע האט אים אלץ ריכטיג דער ציילט
וואס עס האט פאסירט נאך זיין אפ בייזן , מיין פאלשע גרושה זיצט נאך ?
האט פגשה איר גיפגענט — יא , דער פאנדיט איז נאך פאר שפארט , אבער
ער איז זיך גיט מודה ווער עס האט אים אויף דיר אן גירייצט .

איך גלויב — זאגט פגשה — דאס איך וועל קוסען קיין פענעקסיס וועט זיך
שוין דער פאנדיט מודה זיין , איך וועל שוין דער צו אלע מיטלען פרויכין , אונ

דאדורך וועל איך ראכע נעמען פון אונזערע אלע פיינדע וועלכע האבן אויף אונז אומגליקן גיבראכט .

דרעזעלע האט אויך מנשהען דער ציילט , וויא מעהאט בייא מנשהען אין קעשענע גיפונען דעם ברויף אין דער צייט אין וועלכע ער איז צום גט אונעק , אונ דער פון האבן זייא גישלאסן דאס דיא ווייביל האט רעכט .

דאס וואקסט פון אהוינגין מענטשין — האט מנשה גוזאנט — דען קיין פרעמדער וואלט דאך מיר גיט קאנען אין קעשענע אפרויף פאר שטעקין , דער פון איז צו שליסן דאס אייז הויזיגער פערזאן נעמט אטהייל אין דיא שטוקעס , דרום מיין טהייערע דרעזעלע זאלסטו שוין מער גיט לאזירן בייא דינע עלטערין , גאר נוען דוא וועסט אין בענעכסיף קאמען זאלסטו איין בעזונדערע קווארטיר דינגען אויסן שטאט דער לופט זאל בעקועם זיין , וויא דוא וועסט נאר פאלקאם גיוונד ווערין וועסטו גלייך נאך בענעכסיף רייזן , אונ איך וועל אונטער דעסין מיין עקזאמען היר מאכן , אונ נאכהער וועל איך נאך פעטערבונג רייזן אום דארטין דעם עקזאמען צו מאכן , דאס וועט דויערין אייניגע מאנהייטין , אונ אלעס איך וועל שוין מיט אלץ פארטיג זיין אונ איך וועל שוין בעקומען איין שטעלע וועל איך צוא דיר אין בענעכסיף קומען דיר אפ צוא נעמען , אונ מיר וועלין דארטין נאר אייניגע טעג פאר בריינגען מיט אונזערע נוסע פריינד , נאר זאג מיר וואס מאכט מיין פריינד לעאנטאל דער ראבינער ?

זאלין דאס אונזערע פיינדע מאכן וואס ער מאכט — האט דרעזעלע גיענמפערט — ער איז שוין פון שטעלע אראפ אונ גיפינט זיך אין גרויס נויטין , זיין שוויגער פאטער פון וועלכין ער האט עמוואס שטיצע בקומען איז אפ גישטארבן , אונ זיין שוויגער מוטער ליגט נאך אויך אויף זיין קארק , אונ צו דיא צרות איז זיא נאך כשונע גיווארין , אונ נאך מער ...

וואס נאך מער ? האט מנשה גיפרעגט — ווארום האסטו זיך אפ גיהאלטן טהייערע דרעזעלע ?

איך וויל דיר גיט בעאונרוהיגן מיט מיין יעצטיגן טרויעריגן נאכריכט — האט דרעזעלע גוזאנט .

דאך זאג עס מיר , איך קאן שוין גיט דולדין , זאנט מנשה . זיין זון יוסף איז אין שאווע גי... גישטארבן , ער איז וויא סעזאנט אין ווייסיל דער טרונגען גיווארין , אונ דער מיט איז שוין דעם ראבינערס סאס צרות ערפילט גיווארין .

אה גאט ! וואס הערין סינע אויערין ! האט מנשה גישרען — יוסף איז גישטארבן , אונ דיא אלע צרות מיט איין סאל איז גיקומען אויף מיין בעסטין גוטן פריינד , אונ אלץ דורך שלעכטע מענטשין , אונ דורך דיא בלוטיגע אידישע קארנאקע ! , אונ וואס איז מיט זאהנשיינען ?

מיט זאהנשיינען ? זאנט דרעזעלע — דער מענשט שטייגט וואס פון טאג , וואס ווייטער האט מען פאר אים אלץ מער סורא , אלע דינען אים יעצט וויא

אנעצין פילד , אין שטאט ווערט נאך גיט אפ גיטאן דאס מינדעסטע אן אים , אונ דעם ראבינערס בלוט וועלכע ער האט פאר גאסן שטילט נאך גיט זיין צאהרין , ער יאגט אים נאך עד היום אויף יעדן טריט , דעם ראבינערס דיעלא האט ער אזו שווער גימאכט דאס ער ריכט זיך אלע טאג אויף אנדערעס פון באשערנע .

דער צייל דאס מיר בעסער גיט — האט מנשה גיזאנט — ווארום דאש שנייט מיר וויא מיט אפעסער מיין פלייש , איך קאן גיט הערין דעם אומגליק פון דעם אריגמליכין מאן וועלכער ליידעט נאר פאר זיין ארענטליכקייט , אונ דעם גליק פון דעם אונגאריגמליכען וועלכער שפילט נאר אראלע מיט בלוט פאר גיסונג , אונ אפער הויפט שוידערט מיר דיא דומהייט פון אונזערע ברודער וועלכע לאזין זיך טרעטן אונטער דיא פיס פון זעלכע ווילדע מענער , נאר גינג שוין וועגן דעם צו ריידן , זאג מיר וואס הערט זיך פון זימל וויינישטאק , פילייכט האט ער זיך צו הויזע אומגיכערט ?

צום אומגליק — האט דרעזעלע גיזאנט — איז ער וויא אין פייער אריין גיפאלין , זיינע עלטערין האבן זיך שוין פון אים וויא מנאש גיווען , זייא וויינען נאך אים אן איין אויף הערונג , ווען דוא וואלסט זייא יעצט זעהען וואלסטו זייא גיט דער קאנט , זייא זיינען פון צרות אלט גיזוארין , אונ מער נאך פאר זייא קלאנט נאך אים רעכעקע זאהנשיין , פון איר איז דעם צער גיט צו זעהען , אונ זאגאר עס שדכינט זיך צוא איהר דער דאקטער סלוצקי פון שאווע , אפער זיא וויל אין יענעם זייט נאר גיט קוקן , אונ הערט דער בייא אויך גיט אינדע עלטערין , אינדע טעג פאר בריינגט זיא נאר אין וויינען אונ קלאגן . ליידער , איך האב נאר גיט צו וועסען צו קוסען אין גענעקסוף — זאנט מנשה — מינע בעסטע נופע פריינד איז גיטא , דער גישטארבן , אונ דער פאר דארבן , נאר איך וועל עפעס זעהען מיט דעם ראבינער נופעס צו מאן , אויב עס איז מעגליך וועל איך אים פון זיין דיעלא ארויס דרייען , אונ וועל זיין ארמוטה אים בעסערין .

ווען דער מסובב איז שוין גיטא סוז דיא סיבה פטול ווערין , אונ דאס גלייכ איז גיווען מיט אונזער דרעזעלען , איהר קראנקהייט האט גישטאמט פון איר טרויערין נאך מנשהען אונ דאס האט איר הארץ גיטאצעט , אונ דרום האט אויף איר קיין סעדיצין גיט גיוויקט , דען ווען איר גיוונסטע הארץ איז פון איר טרויער קראנק גיזוארין , היינט גישטיינע דאס אינדע שפעצין האבן איר הארץ גיט ערלויבט גיהילט צו ווערין דורך סעדיצין , אונ אין דער וועלט גיכט עס פיל נארין וועלכע ווילן זייער קראנקהייט דורך סעדיצין היילן אונ ענטפערנען גיט דיא אורזאכע פון וואס דיא קראנקהייט איז זייא גיקוסען , אונ זא פאבן אונזערע ריכע אידן פאר אונזערע ארימע פענטשין הקדשין וואו צו היילן זייערע קראנקהייט וועלכע איז צו זייא דורך זייער ארמוטה גיקוסען , אונ זעהען גיט וויא דיא ארימע לאגע פון דעם גימינעם גאראד אויס צוא בעסערין

דאס וויא זאלן גאר ניט קראנק ווערן, וויא צום ביישפיל; דיא קאראקע פון פלייש סבטל צו זיך פדי דיא ארימע מענטשן זאלן אויך קאנען אביסן פלייש אין מיל אריין געמען, אוינזער ארימע לייט זאלן ניט דארפן פון הונדערטע טיילן גיבראקט ווערן מיטן אמאם ווייל מעהאט זייא אן אפאספארט גיחאפט ווייל זייער איספארשציק האט פאר אים פאספארט פייא זייא גיפעטן מער וויא זייער פאר מעגן איז, וויפיל מענטשן בזעצין זיך אין כרחקים וויא אין פאלמאנוע קיוב מיט ווייב און קינדער און בעקומען שטעלין וואו מיט שווייס צו פאר דינען דעם ברויט פאר ווייב און קינדער, און פלוצלונג ווערט דארטן סטראנע מיט פאספארטן הויבן זייא שוין אן צו שיקן זייער איספארשציק דרייא רובילדיגע און פינף רובילדיגע אבער זייא פוקמען קיין אנטווארט ניט, ביז זייא מוזן געבאך צוא פוס גיין אין זייער שטעטיל וואו זייא זינען פאר שריבן נאך אפאספארט, און דאס גידווערט איהר און דער ווייל ווערן דיא ווייב און קינדער גישוואלן פון הונגער און ער אליין ווערט קראנק צו פוס גייענדיג און ווערט מגולגל ערגעץ אין אהקדש, אזעלכע אומגליקליכע מענטשעליך פגעגענען מיר אויף יעדן טריט, און אונזערע גיבילדישע לייט און גברים שטייען פון ווייטן און אינטרעסירן זיך נאר ניט מיט זייערע ברודערס אומגליק וועלכע זייא קאנען גאנץ לייכט פאר ריכטן, איר גיבילדישע ציוויליזירטע מענטשן! וואש מוט איר אויף פאר אייערע ברודער?! איר רופט זיך דאך רעפארמער, וואש פאר איין גוטע רעפארמע האט איר אונז גיבראקט, צוא דורך דעם וואס איר מאכט קאהר שולן אז דיא בימה זאל שטיין ניט אין מיטן און דער חזן זאל דאכען און אלע זאלן שווייגן, דורך דעם קאן דער פלל ישאל גיהאלפן ווערן?! אדער דורך דעם וואס איר פאדערט פון דיא רבנים זייא זאלן אויך מקצר זיין דעם דאכען און ערלויבן אייניגע עביות, דורך דעם קאן פאר דיא גימיינע אידעליך דיא ישועה קוסען?, שעמט זיך אין אייער ווייטן האלדז איר גייע רעפארמער, איר זייט ניט ווירדיג מיט דעם נאמען זיך צוא רופן, אויב איר ווילט יע געוואס גוטעס מאן פאר אייערע ברודער, מוא נעמט זייא ארויס פון אונטערן יאך פון זייערע איספארשציקס און דאפוטאטן, וועלכע שטאקצען פון זייא דיא לעצטע בלוט אויס, בעט דיא רבנים זייא זאלן שוין ווייטער קיין אסורים ניט געבן אויף דעם אידעשן ביסן פלייש, בעט די רבנים זי זאלן אויך מתיר זיין שחומי חוץ, א איד זאל יא קאנען אביסן פלייש אפט עסן און דאן וועט ער גיזונט זיך וויא אלע נארדין און איר וועט פאר שפארן צוא מאכן פאר זייא לאזערעטן און הקדשן דורך וועלכע זייא ווערן גאר ווינציג גיהאלפן. אבער וויא דיא אונזאכע פון דעזעלעס קראנקהייט האט שוין גיפעלט, דאס הייסט וויא זיא האט גיפונען איר מנשהען נאך וועלכן זיא האט גיטרויערט, האבן שוין דיא מעדיצינסקע קוראצעס אויף איר גוט גינורקט, און אין פערלויף פון איין סאנהייט איז זיא פאלקאם גיזונד גינורן, און ווען מנשה האט שוין גיזעהען דאס זיא האט שוין ניט מער גייטיג אין פארלן צו פאר

בלייבן האט אד ניראמין צו הויזע צו ריזין , מיט דעם פּעדונג דאס זיא זאל
 גיט לאזירן בייא אירע עלטערין , אונ בנשה האט איר פאר שפראכין דאס
 ווען ער וועט שוין גנדיגן זיינע עקוואטמין אין ברלין פּעטערבורג אונ וועט
 שוין אשטעלע בקוסען וועט ער גלייך צו איר קוסען אום איר אפ צוא נעמען ,
 דרעזעלע האט זיך פון אים זאנאר גיט גיוואלט שייך , נאר ווייל זיא האט
 גיזעהען דאס איר פּריסומטא שטערט אים פון זיין לערנונג וועלכע ער האט
 יעצט גייטיג צו דיא עקוואטמין , האט זיא זיך סאנלאקסט איין געשטימט
 אפ צו ריזין נאך הויזע , בנשה האט מיט איר גישיקט איר זאהן נחמינקען אונ
 אויך אריזע בענלייטר ביז צו הויזע , אונ זייא האפן זיך מיט ווארימע טרערין
 גיזעניגט , אונ בנשה האט איר גימוזט שווערין דאס ער זאל נאך זיינע
 עקוואטמין גלייך צו איר קוסען אהנע פּערנויילונג .

ווען דרעזעלע איז גיקוסען קיין בענעכסיף גיוונטער הייד אונ זיא האט
 אלעמען גרציילט וויא דיא ריזע האט איר אגפאנגס אומגליקליך פאסירט אונ
 ענדליך זייער גליקליך , וויא זיא האט בנשהען גיפונען אונ ער וועט אומגיזאסט
 קוסען אלעס אים גישטודירטער דאקטער , האפן דאס אלע גלייך גילטיג גיט
 גיקאנט אום הערין , נאר דער בייא איז גיווייגט גיווארן אונ אויך גיפרייט ,
 אונ אויך אשך עקיל וועלכער וואלט מיט אפאר יאהר צוריק נאר גיט וועדין
 הערין ווענין אנישטודירטין איידים איז שוין אויך דער פון אין פאלער פריידע
 גיווען , אונ גלעקע האט אפילו עפינגליך אום צו פרידנהייט גיוויזן ווייל זיא
 איז פון דיא אלטע הבולגיזעם וועלכע וויינען אלע טאג אין פּרים הנשטרפים ,
 דאך האט עס איר אינערליך שטארק גיפרייט .

נאר צווייא פּערזאנען זיינען פון דעם אונ צו פרידין גיווען , אונ דאס
 איז גיט קיין אנדערע וויא שמעריל דער שוחט מיט הענעלען , זייא האפן זיך
 שטארק גיפירקטעט דאס ווען בנשה וועט קוסען וועט ער גיוויס דער גיין פון
 וואנען עס שטאקט אלע שטוקעס וועלכע עס האט מיט אים פאסירט , אונ ער
 וועט זייא פּריסלעדווען , דרום האפן זייא דיא קעפ גיבראכין אום צו דינגקען
 גייע בלוטיגע שטוקעס , נאר זייערע אלע פלענער איז צו ערשטערט גיווארן
 דורך דעם וואס דרעזעלע האט גיט גילאזירט בייא אירע עלטערין נאר זיא האט
 גידונגען איין שיינעם וואהנונג אויסין שטאט וואו זיא האט גינאסין איין פרייען
 לופט , דיא פּענסטער פון איר וואהנונג איז פון איין זייט אריין גיקוסען אין
 אנפלאנסטין גארטין , אונ פון צווייטין זייט איז דיא פּענסטער ארנים גיקוסען
 איבער אטייד , נאר שפיזע האט מען איר גימראנן פון אירע עלטערין .

דאך האפן דיא שלעכטע סענמשיין שמעריל מיט הענעלען גיט גרוהט
 אונ גיט גיראשט אונ האפן אלץ גייע בלוטיגע פלענער גיזוכט .

(51) מלאך מושיע .

זיסיל ווייגשטאק איז שוין גיווען לאחר יאוש בייא זיינע עלטערין וויא
 אויך

אויך פייא זיין גילבטע רעכעקין, נאר דאך האבן זייא אן אים איין מינוט ניט פאר געסין און זייערע אויגן האבן זייא ניט גיטריקניט פון וויינען, אבער פון זיינע אלע גוטע פריינד איז ער שוין מיט אלעמען פאר געסין גיטוארין וויא אויך פון אונז מינע טייערע לעזער, מיר האבן אים מיט אַזאַר דרייא צוריק גילאזן אין דול הויז און מיר האבן פון אים קיין נאכריכט פּעקומען, לאמיר זיך נעצט צוריק קערין צו יענע דול הויז דארטין וועלן מיר אים נאך עד היום גיפניען, נאר מיר וועלן אים שוין קאם דער קאנען, דיא שיינע האר פּעדעקט שוין סער גיט זיין קאפ נור זיא איז אפגינאלט, זיינע פולע האלבאסטערנע וואנגען זיינען איין גישרומפן גיטוארין, פון זיינע שולטערין און דעם נאנצין קערפער שטארצן דיא פיינער פון דארקייט, און דאס האט אלץ מיט גיבראכט דיא גוטע קוראציע וועלכע דער דאקטער סלוצקי האט אים גיגעבן אום פון אים דעם דול ארום צו טרייבן אדער פּעסער גיזאנט אים פון דער וועלט אומצופריינגען, איין אנדערער וואלט דאס גיטויס ניט אום האלטן און וואלט זיך שוין איבער גיקליבן אין אדירה אויף דיא אויבינע וועלט, נור דיא קרעפטין וועלכע עס האבן זיך אין זימלען איין גיטוארצילט פון זיין יוגנד ווייל ער איז אלעס פן יחיד ערצייגן גיטוארין מיט גרויס וויילטאג, דאס האט אים גישטארקט אום צו האלטן אלע יסורים און עינוים וועלכע ער האט גיליטען פון סלוצקיס קוראציע, פינקמליך אויש צוא שרייבן וויפיל דער טייערער פן יחידיל האט זיך דארטן אנגיליטן איז אונסענליך, אייז איז פון זיין ליסע קאפ קיין מאל גיט אראפ, דיא קעלטעסטע וואנעס האט ער גימוזט איבער טראגן, און אפּט פלעגט מען אים פּלוצלונג איבער פאלן מיט דיא קאלטע קאפ וואנעס, דער גרעסטער וואנזיניגער וואלט אויספיינען פון אַזאַ קוראציע גייהילט צו ווערן און גליך צו שטארבן, נאר וימילס גיזונד האט עס אלעס איבער גיטראגן, און האט דאס גיט ווייליג גליך גילטיג גימוזט מקבל באהבה זיין.

אין דיא נאנצע דרייא יאר האט זימל ביי זיך גיט גיקאנט פּעשטיטען אויב ער איז אין דער פּוהאט משונע אדער גיט, נור ווען ער פלעגט דעם דאקטער סלוצקי זאגן דאס עס שיינט דאס ער איז שוין פּעסער אדער נאר גיזונד, פלעגט אים סלוצקי ענטפערן: "מיט דיא ווערטער האט איר מיר נאר אראפ גיטוארפן, איך האב גיהאפט דאס איר וועט שוין אומגיזאכט קאנען אום גישלאסן ווערן פון דיא הויז, נור ווייל איר זייט נאך גיט אין שטאנדע צו פאר שטיין דאש איינער זינען איז פּעלער האפטיג איז אציביין דאס עס איז נאך גאנץ ווייט צו איינער גיזונט ווערן" און נאך דעם פלעגט שוין זימל איינגישרויפט ווערן אין דיא גוטע שרויפן, דערום פלעגט ער שוין מויל האלטן און האט שוין גיפּירקטעט זעלכע ווערטער ווידער צו האלן, ער פלעגט שוין אויסער זאגן דאש ער שפּירט פייא זיך דאש ער איז נאך וואנזיניג.

אויך האט ער פיל גיליטן דער פון וואס ער האט פון זיינע עלטערין קיין נאכריכט גיט באקומען, ער פלעגט אפּט דורך דיא געדינטע פּרין אנועק שיקן אויף

אויף פאצט צו דיא עלטערין אָבער ער האט קיינע אַנטוואַרט פון זיי פֿאַקופֿן
דיא גאַנצע דרייאַ יאָר, סלוצקי פֿלעגט אים דערמיט מַרייַסטין דאס גיוויס זיינען
זיינע עלטערין שוין גישטאַרבין דען ווען גיט וואַלטין זיי אים גיוויס אַנטוואַרטין
אויף זיינע בֿריף, אָפּערה אין דער טהאט איז גיט אין בֿריף זיינער אויפֿין פֿאַצט
גיליגט גיוואַרין נור דיא דינער האַפֿין זייא בייא זיך גילאזין וויא סלוצקי האט
פאר זאָגט, אונ בייא זימלען איז וויא גיוויס גיווען דאש זיינע עלטערין זיינען
שוין גישטאַרבין, דען זאָגט איז אונטעגליך זייא זאלין גיט קומען אום גיוואַר
ווערין אדער אַסווייניגסטין אַבֿריף שרייבין .

איין טאל אין דער פֿריא איז סלוצקי גיקומען אין דול הויז אונ האט
פֿאַרזאָגט דיא דינער דאס עס זאל אלעס אין אַרדנונג גיבֿראַכט ווערין ווייל
היינט וועט דיא הויז בעזוכט ווערין פון פיל ערצטע, נאכדער איז סלוצקי צו
גינאנגען צוא זימלען אונ האט צוא אים גיזאָגט: מיר שיינט טייטע דאש
איר זייט פיל בעסער איד האף דאס איר וועט אין גיבין פון דער הויז אויס
גישלאסין ווערין .

זיכל האט שוין מורא גיהאט אים צו ענטפֿערין דאש אים שיינט אויך
אז, דען פֿיליגט וועט דער פון סלוצקי שליסין דאס ער איז נאך גוט וואַזניג,
דערום האט ער אים גיט וויליגדיג גיענטפֿערט: אונ מיר שיינט דאש איד בין
נאך גיט גיוונד, דיא קאפּ טומילט מיר נאך אונ מיינע גינאנגען זיינען צו מיסט .
זייער גיט — האט סלוצקי גיענטפֿערט — דאס זעלבע זאלט איר זאגין
פאר דיא ערצטע וועלכע עס וועלין היינט היר קומען, אונ דורך אזא איין
אַנטוואַרט קאָנט איר בעפֿרייט ווערין פון דער הויז .

וויא זימיל האט דער הערט דאס הייטע וועלין היר געסט קומען איז ער
אין פֿאלער פֿרידע גיוואַרין, דען אין דיא גאַנצע דריי יאָר האט ער אלעבעדיגין
טענטשין גיט אַנגינעהן אויסער דיא בעדינטע פון דול הויז, אונ פון פֿריידע
האט ער צו סלוצקי גיזאָגט: ווען הייטע וועלין היר ערצטע אויף אויוויס קומען
וועל איד זייא בעטין זייא זאלין מיר בעטראַכטין אויב איד בין אין דער טהאט
טשוונע וויא איר זאָגט, ווייל איד בין נאך אין דעם אין נאַנצין פֿערצווייפֿילט .
דוא שווייניגסט — האט סלוצקי מיט צאָרין אויף אים אַגישרייא גיטאן —

דיא שרויפֿין! האט ער צו דיא בעדינטע גיזאָגט, אונ אין איין אויגנבליק האט
טען געפֿאך זימלען פֿעסט איין גישרויפֿט דאס ער האט זיך קיין ריר גיט גיקאָנט
טאן אונ אויך קיין וואַרט אויס ריידין, „אַט אזו וועסטו ביי מיר שטיין אַנאַנצין
טאג פאר אַזעלכע ווערטער“ האט סלוצקי צו אים גיזאָגט אונ איז אַנעק
גינאנגען, זימל איז געפֿאך פֿאַר שרויפֿט גיבֿליבין אזו טטאַרק דאש עש איז
אום שיר דיא נשמה גיט ארויס גינאנגען פון דיא יסודים, „עס איז שוין אומזאָגט
מיין האפֿענונג אויף דיא ערצטע וועלכע עס וועלין פֿאַלד היר קאָמען“ — האט
זימל מיט זיך גיבֿראַכט — „דען איד קאן איין וואַרט גיט אויס ריידין, אונ ווען

איך זאל צו זיין מיט דיא אויגן ווינקן וועלן דיא דאקטוירים דער פון גיוויש
שליסן דאס איך בין משוגע .

אין אשטונדע ארום האט זיך דיא פיר פון זימילס צימער גיעפנט און
עס זיינען אריין אנרופע דאקטוירים און בעאמטע מיט דיא בעגלייטונג פון סלוצקין ,
און אלע האבן זיך ארום זימלען ארום גישטעלט , און סלוצקי האט זיין
אנגיפאנגען צוא ערקלערין אין וואס עס בעשטייט זימילס משוגע .

זימיל וויינשטאק האט אבער צו ווישן דיא דאקטוירים זיין גוטן פריינד
כנשה בלומענקראנץ דער זעהען , ער האט גיוואלט שרייען אבער ער האט ניט
גיבאנט דערום האט ער צו אים נור גיוואונקען מיט דיא אויגן , מנשה האט דאס
אויך בעמערקט וויא ער ווינקט צו אים דערום האט ער זיך אין אים נוט איין גיקוקט
און האט אנשרייא גיטאן : זימיל וויינשטאק ! דוכט זיך איר זייט דאס , וויא קומט
איר אהער ? זימיל האט נאך שטארקער גינומען ווינקען צו אים צום צייכין דאס
ער איז דאס מאקע נאר ער קאן ניט ריידן , מנשה האט גלייך גידייסן בעזאל
אים אפ שרויפן .

סלוצקי איז שרעקליך ערשראקן גיווארין און איז בלייב גיווארין וויא קאלך
ער האט זיך אבער כום גיפאסט און גיזאנט : אום גאטעס ווילן שרויפט אים
ניט אפ , ער וועט אלעמען צו שלאגן , דער בייא איז זימקס גיזיכט טרויעריג
גיווארין און פון זיינע אויגן האבן טרערין גירונען , „גיין ! האט מנשה גישרייען —
בעזאל אים גלייך אפ שרויפן“ זימיל איז גלייך אפ גישרויפט גיווארין און וויא
ער איז לויז גיווארין איז ער מנשהען אויפן האלדז גיפאלן און האט זיך
בענאסין מיט טרערין , און פון פריידע האט ער אנפאנגס איין ווארט ניט גיקאנט
אויש ריידן , סלוצקין האט פון שרעק וויא קדחת גיטרייסילט , ענדליך איז זימיל
צו זיך גיקומען און האט מיט טרערין גיזאנט צו אלעמען : מינע הערן ! איך בין
שוין היר פון דרייא יאר איין גישלאסן גיווארין דורך דעם דאקטער סלוצקי מיט
דעם אויס רייד דאס איך בין וואנזינג , און איך האב דאס גימאלס אן זיך ניט
גימערקט זא וויא איך מערק יעצט מיט , אונטער דיא צייט בין איך גיקורירט
גיווארין מיט אלע טיראנישע קוראציעס דאש איך האב דאס קוים אויבער
גימראגן , און אויך הייטע האט מיר סלוצקי איין גישרויפט דער פאר וואס איך
האב גיזאנט דאס איך וויל אייך בעטן איר זאלט מיר בעמראכטן אויב איך
בין מאקע משוגע צו ניט , און יעצט פעט איך אייך מינע הערן איר זאלט
מיר נוט בעקוקן צו האט סלוצקי רעכט אדער איך האב רעכט .

דורך וואס פאר איין אונזאך איז בייא אייך דער דאקטער סלוצקי אין
פערדאכטונג ער זאל אייך אומזאנקסט משוגע מאכין האבן אלע ערצטע
זימלען גיפרענט .

דיא אונזאכע איז אליבעס אינטריגע — האט זימיל גיענטפערט —
דען ער ליבט דיא וועלכע ליבט מיר , און פיליכט איז עס דעם הער בלומענ-
גראגן בעקאנט .

יא יא, דאס איז ריכטיג — האט בלוטענקראנץ גיזאגט — איך ווייס דאך
 דינער טיראן האט אים דורך אבליזיע ליבעס אינטריגע היר איינגיטפארט.
 אלע דאקטורים האבן זימלען גוט געטראכט. אונ האבן אויף אים קיין
 נואן צייכן גיט גיפונען, אונ זייא האבן פריינאגעט דאס ער איז פאלקאם
 גיזונד, אונ דעהער איז דער דערשראקענער סלוצקי גלייך ארעסטירט גיזוארין,
 אונ זימל וויינשטאק איז געפרייט גיזוארין.

איר זייט אלעס רעטונגס איינגיל היר פון גאט גישיקט גיזוארין — האט
 זימל צו קנשהען מיט פריידע גיזאגט — איך בין גיט אים שטאנדע אייך אפ צו
 דאנקען פאר דיא געפרייאונג פון דיא דרייא יאריגע שויערליכע איין שפארונג.
 איר פרויכט סיר גיט צו דאנקען — זאגט מנשה — אונ אויך איז דאס גיט
 יעצט דיא צייט, איר גייטיגט זיך אויס צו רוען פון אייער לאנגע גיפיינקעש,
 אונ דערום מוזט איר מיט מיר אריבער פארין אויף מיין קווארטיר, אונ דארטן
 וועלין סיר זיך איינער דעם. אנדערין דער ציילין אונזערע גישיכטן, אונזערע
 ליידן אונ פריידן, אונ זייא זינען ביידע טאקע אונעק גיפארין צוא קנשהען
 אויפין קווארטיר.

(52) פארט זעצונג

אלעס זימל וויינשטאק האט זיך בייא קנשהען אויפין קווארטיר אויס
 גישלאפן אונ אויס גירוט, האט אים מנשה פריינלאסעט צו זיין טייא מיש אונ
 האבן זיך גיזעצט שמועסן אלעס גוטע פריינד.

היינט דער ציילט מיר וויא קומט איר היר דער מנשה? האט זימל אים
 גיפרעגט — וויא אזו האט איר אלעס איין ענגיל ער שיינט מיר צוא געפרייען
 פון מיין שרעקליכע גיפיינקעש?, איר מוזט גאך גיזיין גיט וויסן דאש אייער
 פרוי אויך אייער שוויגער פאטער אונ מוטער געברייהען זיך שטארק פאר וואס
 זייא האבן אייך פון זיך פאר יאגט, זייא האבן זיך דער וואוסט דאס דיא פרוי
 מיט וועלכע זייא האבן אייך פאדארעוואגעט איז עס גאר אייער מוטער גיזוען,
 אייער פרויא וויינט גאך אייך שרעקליך, אונ פילייכט וועל איך דאס האבן דעם
 גליק איר פון אייך אן צוא זאגן?.

גיין, האט מנשה גיענטפערט — איך בין שזין גאך דעם צו הויזע גיזוען,
 אונ איך בין שזין ווידער פאלס הערויס גיטריבן גיזוארין, מנשה האט אים אלץ
 דער ציילט וואס מיט אים האט פאסירט אונמער דער צייט, אונ אויך וויא ער
 איז מיט אזואונדער בארין צופאל מיט דרעזעלין אין פולין צו זאקען גיקומען.
 נוא, וויא קומט איר אבער אהער? האט אים זימל גיפרעגט — צוא טר
 אלעס ערלייז ענגיל האט אייך גאט אהער גישיקט.

היר קאמע איך גאר גאטירליך — האט מנשה גיענטפערט — אלעס איך
 האב אין פולין מיין סטודיום גיענדיגט בין איך אין פעטערסבורג גיזוען עפיאמען
 צו מאבן, איך האפע עס אין אייניגע מאנהייטן דורך גימאכט, אונ זייט צוא

גלייך אשטעלע בעקומען היר ציין פאלקאוואיער דאקטער צו ווערן, איך האב
 זאגאר גיוואלט פריער צו מיין דרעזלען צו פארן, נאר איך בין שטרענג פאר
 באמין גיווארן מיין שטעלע גלייך צו בעטרעמין, נאר איך האף דאס אין פערלויף
 איין מאנהייט וועל איך מיין אפפוסק בעקומען אויף אפאר חדשים, אונ איך וועל
 זיך גלייך אטפראווען קיין בענעקסיף צו מיין פרוי אונ קינד אונ איך וועל מיר
 דארטין פערבריינגען מיט מייע אלטע גומע פריינד, אונ איך וועל זעהן צו דער
 גיין ווער עס זיינען מייע פריינדע וועלכע האבן מיט מיר בלוטיגע שטוקעס אויף
 גושפילט אונ איך וועל פון זיין ראכע נעמען.

וויא איך בין היר גיקאמען האבן אלע היזיגע ערצטע אין מיין עהרע איין
 באל גימאכט, אונ האבן מיר בעווירדיגט מיט זייערע פרייבלאסענעס צוהעווכן
 זייערע האספרימאלין, אונ ווייל סלוצקי איז אויך גיוועזן אונטער זיין האט ער
 מיר פרייבלאסעט אין זיין דול הויז, אונ דורך דעם זייט איר ערלייזט גיווארן,
 דאס איז נור ארויזש צו זעהן נאטוהייט, היינט דער ציילט מיר זימל וויא אזו איר
 זייט אין דיא הענט פון דעם סידאן סלוצקין אריין גיפאלן.

זימל האט מנשהען דער ציילט אלעס ריכטיג וויא אונז איז שוין בעקאנט,
 אונ אלעס ער האט גיענדיגט מיט דעם דאס נור דורך זיין גירע צו זעהען זיך
 מיט יוסף לעאנטאל האט אים צו דעם אומגליק גיפראכט, האט צו אים
 מנשה גיאנט.

איך האב אייך וועגן יוספין אטרויערניגע נאכריכט מיט צו טיילן, מיין
 פרוי האט מיר דער ציילט דאס ער איז היר גישטארבן, ער איז פלוצלונג
 פערפאלן גיווארן אונ נאכהער האט מען גיאנט דאס סעהאט אים גיפונען
 אדער טרונגענעם אין ווייסל.

א גאט! יוסף איז גישטארבן! האט זימל וויינשטאק אויס גישריען
 אונ האט זיך פערטיפט אין גינדאנקען.

איר ווייסט הער בלומענקראנץ — האט זימל גיאנט גאך אללאנגן
 טראכטן — איך דינק דאס ער מוז אויך זיין אקרפן פון דיא חיות רעות די
 מענשן סהירן, זא וויא זיין פאטער, אונ אויך דורך דעם זעלבן סלוצקי
 איז ער דורך גיקומען.

עס איז מעגליך — זאנט מנשה — נאר איך וועל זעהען צו פריסלעדעווען
 היר וועגן זיין טויט.

איך וועל דא אויך פערבריינגען ביז איר וועט וועגן אים ריכטיג דער גיין,
 דען ער איז גיווען מיין בעסטער פריינד, זאנט זימל.

אומנאטעס ווילן — זאנט מנשה — איר דארפט היר סער ניט פערבריינגען
 וויא אייניגע טעג ביז איר וועט זיך אויפן גיזיכט עטוואס אויס בעסערן אונ
 נאכהער מוזט איר גלייך צו אייערע עלטערין בייזן.

לעבן גאך דען מייע עלטערין?! האט זימל מיט פריידע אויס גישריען
 גראניץ זי ווינען וויא פאר פערשטארפענע פערעכניגט.

זי'א לעבין ווארשיינליך — ענטפערט מנשה — מיט אייניגע מאנהייטן צוריק האט מיר מיין פרויא דער ציילט דאש זי'א לעבין, נאר זי'א זיינען פאר פינפטערט טרויערינדיג נאך אייך, אונ אויך רעבעקע הערט ניט אויף צוא מרויערין נאך אייך.

לעבין נאך מי'נע עלטערין! איז מיר נאך טרייא רעבעקע! האט זימיל גישריען — איך סוז גלייך צו הוינע פארין!

מנשה האט זימלען אפ גיהאלטן אייניגע טעג ביז דיא האר האט בייא אים אפ גיוואקסן, אונ נאכהער איז זימל קיין פענעקסיף אנועק גיפארין, דיא נאנצע רי'נע איז ער גיווען אין פריידע אונ קומערפאלע, ער האט גיצווייפילט אין זיינע עלטערנס לעבין, אויך האט ער גיקוועלט דאס פילייכט וועט ער גיפונען רעבעקין אנהייבאטע מיט איין צווייטן, אונ איידער דאס צו זעהן וואלט ער זיך שוין פעסער ווינשן אין שאנו'ע אונטער סלוצקעס קוראצנע צו זיין.

וויא ער איז צו גיפארין צו די הויז זיינע עלטערין האט אים אנהייבין דיא הארץ שטארק צו קלאפן, ער האט מורא גיהאט גלייך אין הויז אריין צוא גיין דען פילייכט וועט ער שוין זיינע עלטערין ניט גיפונען נור גאר איין אנדער פעוואהנער, ער האט זיך אפ גישטעלט ביין מיר איין צוא הערין ווער אונ וואס עס ווערט דארטין גישפראכן, אונ ווייל דאס וואר בייא נאכט האט אים קיינער פעמערקט.

53) דיא גליקליכע ערשיינונג.

אברהם וויגשטאק מיט זיין פרויא ליפסע האבן צייט זייער פן יחיד איז פערשוואונדין גיווארין קיין ליכטינע סינוט גיט גיהאט, דיא וועלט איז זי'א פינפטער גיווען, זי'א האבן אויף קיין נאך גיט גיקוקט נור זי'א האבן פאר פראכט אין ווינען אונ קלאנגן! עס האט זיך בייא זי'א קיין מאל גיט אויש גישעפט קיין מ'ערין, עס האט זיך בייא זי'א גיט גיקאנצעט דיא ביטערע רי'ינדע טענות, דיא זאלין וועלכע זי'א האבן פערוואנט זיינען פער וויסמעט גיווארין, זי'א זיינען צו גישלאסן גיווארין אונ זיי האבן אין זי'א גימאלס אריין גימ'אטן צייט זימל איז ניט גיווארין.

אברהם האט גיפאקט אלע מאנטאנ אונ דאנערשטאנ, אונ בייא זיין אפ פאקטין האט ער מער מ'ערין גיברויכט אלעס שפיינע, מיט איין ווארט ביי זיי האט אנשטאט שפיינע מ'ערין גידנט, אס סערקטין זיינען זי'א אין זייער פאדער שטימפעלע גיזעסן אין וועלכע עס איז מרויער גילעגן אין אלע ווינקעליך, גלייך וויא דיא ווענט וואלט אויך מרויער מ'ראגן נאך זימלען, אברהם האט דעס תהלים פון האנט גיט ארויש גילאזן אונ פלעגט זאגן מיט אצופראכענע הארץ אונ מיט אזאנאקטין מוראלישין גיגון אז די הארץ איז צו גאנגען דאש הער'נדיג, דיא פעקטע צייט איז פאר זי'א גיווען, דיא אין וועלכע רעבעקע פלעגט צוא זי'א אריין קוינען, דאן פלעגן זי'א האבן פאר וועקען זייערע הערצער אויש צוא

גיסין, און זײ האפין פון זײער קלאגן אין אַפּקלאנג פאקוסען פון איר, דען
זײ האט עס ווידער האלט מיט פיל מער רירנדע ווארטן אלעס זײ, און דאן
איז שוין גיטען זײער האר פארפול, זענע מינוטן איז בײא זײ דיא גליקליכסטע
אין דיא גאנצע דרייא יאר גיטען.

אין סאל בײא נאכט אלעס אברהם וויינישטאק האט דאן אפ גיפאסט, און
זײנע טרערן האבן זיך גיביקילט אין דיא טעלער פון נעלדע ער האט גיגעסין,
ליפעס איז לעבן אים גיזעסין דיא קאפ אראפ גילאזן און דיא הענט פארבראכין,
מיט איר קאפ האט זײ אפ זי גישאקלס וויא איינער בעקלאנט אמת ווען ער
האט שוין קיין קראפט צו וויינען, נור רעבעקע האט לעבן זײ אויף איר קלאוויר
גישפילט, דאס הייסט זײ איז קאנטאר (תון) גיטען קינות צו זאגן, און אלעס
אברהם האט זיין טרענען בקראט גיענדיגט האט ער זיך גינעסן תהלים צו זאגן
מיט זיין רירנדע סעלדיא, דער תהלים איז גלייך אויס גינעקט גיטארן פון
זײנע טרערן, און וואס העכער ער האט דיא תהלים גיזאגט האט אלץ רעבעקע
איר טאן גיחויבן אויף איר קראוויר, און ליפעס האט אלץ האסטיגער מיטן קאפ
צו גישאקילט און אפטרע אפאין גיטאן מיט דיא הענט און אשויערליכין אכץ
גיטאן, פלוצלונג האט ליפעס אויס גיבראכין אין אַיאסטעליבין גיזיין און האט
צו אברהםען גיזאגט: דוא האסט שוין דיין תהלים מיט טרערן אויס גינעקט
און גאט שיקט אונז נאך אלץ גיט צו קיין הילפע, ווען מיר האבן דעס סוד
בײא גאט גיט פאר דינט, דארף דאס גאט טאן פון רעבעקעס וועגן זײ איז
דאך גיזיין זײ ריינע און בעפעלעקטע זעלע.

דא האט רעבעקע אין אַיאטער אויס גיבראכין אויף איר אויבער שטימע
בײז זײ איז אן קרעפטין גיבליבן, און איר שטימע איז פערשטיקט גיטארן, און
דיא מוטיע שטימליקייט האט ווייטער גיחערשט, נור אברהם האט דיא שטימליקייט
צו שלאגן מיט זײנע תהלים זאגן, און וויא ער איז גיקומען צו דעם פסוק:
"אלקים מושיב יחידים ביתה מוציא אסירים בפשוטות, אך סוררים שׁכנו צחיתח"
דאס קאן מען שייצן: "גאט קערט אום איינזיגע (קינדער) צו הויזע, ער לייזט
אויס דיא גיפאנגענע פון זײערע קייטן, נור דיא אפ קערער (פון גאט) בלייבן
פערשטאכטעט פון דארט" האט ער דעם פסוק מיט אַווארימקייט גיזאגט און
איז אקליינע וויילע אנטשוויגן גיטארן, נאכהער האט ער מיט אפרייליכע מינע
גיזאגט: אט אין דעם פסוק גיבן איר פאר זיך אַמריסט, בײא גאט איז נאך
מיגליך אומצוקערן זײן איינזיגע קינד נאך זיין דרייא יאריגע פערטוואלונג, ער
קאן אים פון קייטן אויס לייזן און אים צו אונז בריינגען, "הלוא פון דיין מויל
אין גאטס אויערן" האט ליפשע גיזאגט אויפן טאנדיג — אבער עס האט זיך
פאר אונז גאר גיט געוויזן קיין שטראל האפענונג, און פיליכט וועט אונזער
זיסל טאקע קופען אבער מיר וועלין שוין דאן גיט לעבן.

איר וועט לעבן! האט זיין בעקאנטער שטימע פון הינטערן מיר אויש
גישרען, אלע זײנען וויא ערשטוינערט גיבליבן און האבן גיקערט זישע בליקן

צום סיר וועלכע האט זיך מיט האקט געפינט און עס איז אריין זימל ווייניגשאק . אלעס אברהם האט אויף אים אויס גישטעלט זיינע פייקטע אויגין ווייל ער האט אים אנפאנגט נישט ער קאנט , איז שוין אים לופשע אויפין האלדז גילענן און גישריען : מיין איינציגע קינד ! מיין לעבין און מיין טרייסט ! . . . און אברהם האט וויא אונזער פאטער געקב אויס גישריען : איד קאן שוין שטארבין ווען נאט האט סיר מיין זאהן צוריק בעוויזן ! . . . און רעכעקע האט זיך אויף גישטעלט און גישריען . מיין ליבט און מיין הילף ! . . . און אלעס ער האט איר אומגיארעקט האפן-זייא פיידע וודיקע טרערין פאר גאסן

דיא גייסטליכע שפירונגען וועלכע דיא פיר גליקליכע פערזאנען האפן דאן גישפירט קאן איד מיט מיין פעדער נישט אויס שרייבן , דען שפירונגען זיינען פיל געהאבענער אלעס ווארטין , און מיט מיין פעדער וועל איד זיי נור פערמאגערין , נור דער לעזער קאן זיך זעלבסט גייסטליך פאר שטעלין וואס דארטין האט זיך גיטאן .

אלעס דיא ערשטע איבער ראשינדע שמונדע איז אריבער , האט זיי זימל דער-ציילט אלעס וואס מיט עס האט פאסירט , און זייא האפן אים אויך דער ציילט וואס דא האט גיטראפן , און נאכהער איז רעכעקע צו הויזע גינאנגען מיט פאלער פריידע , נור זיא האט צו הויזע קיינעם נישט דער ציילט פון דעם נאקט , ווייל אירע ווייטיין אין ווייניגשאקס הויז האט פון איר פאטער אין גיהים גימוט זיין . דיא וואונדן פון אונזער אלע ליידיגע פערזאנען איז שוין ביסליך נויש אויס גיהיילט גינארין , נור איין גיזינד איז נאך גיבליפן אין אשלעכטע לאגע און דאס איז דיא הויז פון יצחק לעאנטאל , זיין ארמוטה האט זיך וואס ווייטער אלץ מער גישטארקט , ער איז שוין ארויס פון זיין אלטע קוואטיר וועלכע איז בעשטאנען פון עטליכע ציסערין , און האט זיך מיט זיין בלות אריין גיקליפן אין איין אייגע קליינע שטיבעלע , לאמיר ליבע לעזער אים פאכין אבעזיך אין זיין נייע דירה .

54 דיא אומגליקליכע לאגע

פאר טאג פינף אויגער , דער שנייא האט דיא וועלט בדרעקט , דער פראסט האט גיברענט , ביי אונזער יצחק לעאנטאל אין שטיבעלע האט גברענט אקלייגע ליכטעלע וועלכע איר פיער האט נישט גיקאנט בעליבטין . דיא גידיכטע פינשטערנעס פון דיא ארבע שטוביל , דער וואהונג איז קליין איינג אויך גידעריג , אויף דיא דילן איז אן גיטרייסילט שטרוי מיט סעקנע וועקע עס האט זיך אן גיטרייסילט פון די בעטצוג , אין די שפאלטן פון די ווענט גלימפערט דיא אן גיברארענע שנייא , די ווענט זיינען נאס און האפן גרינליך פון ווינאטין , דיא שויבין פון דיא פענשטער זיינען אן גיקליידעט מיט אדיקן פאנציר פון אן גיברארענע אייז , אויף איין אלטין שטובל מיט אפ גיברארענע פארענצין זיצט יצחק

יִצְחָק לְעֲאָנְטָאל און שְׂרֵייבֵט ווײַנע אַרטיקלען אין דיא גאַנצטן פון וואס ער
 האט פאַרדינט־קוים קוים דיא גֶשְׁמָה צו דער האַלְטִין , נאַר פון פיל אַרבעטן
 דיא גאַנצע נאַכט איז אויף אים אַשְׁלָאָף גיפאלן און איז אַנדֶרע־מולט גינארין
 אַנְשְׁפֶאַרנדיג זיך אָן טיש , אין מיטן זיין קאַפּ איז פון פיל צרות דיא האר
 אויס גיקראכין און גינארין אפליד דעם פליד האפין ארום גירינגילט האר וועלכע
 איז שזין גראה גינארין פון שְׂמֶערֶצין , ער האט גיטראגין איין אַלְטִין פאר
 לאַטעטין מאַנטיל און אויף דיא פים אַלְטע פאַנטאַפיל , פון דיא שְׂרַעֲקִלְכֶע
 קעלט וועלכע האט גיהערשט אין שְׂמִיבֶעלֶע האט אים גימרייסילט דיא ביינער ,
 אין דיא גאַנצע הויז איז שְׂמִיל גינען עס האט זיך נאַר לעאַנטאַלס הראַפּען
 גיהערט , ווייל דיא איבעריגע זיבין פּערזאַנען וועלכע עס האפין זיך דאַרמין
 גיפונען האפין ניט גישלאפין , יא , ריכטיג נאך זיבין פּערזאַן האפין זיך אין
 דער קלייניגקע שְׂמִיבֶעלֶע איין גיהאַלְטִין ; דאַנע מיט גבריאלין און דיא דרייא
 קלענעקע קינדער , זאַפּע וויער מוטער , און זאַפּעס מוטער די אַלְטע וואַזיניגע ,
 קיינער פון זייא האט גישלאפין , ווייל דער פּראַקט דער צוא דער הונגער און
 בייא אייניגע דיא קראַנקהייט האט פאר וואַגילט פון זייא דעם שְׂקאַף .

אין איין ווינקל פון שְׂמוֹב ליגט זאַפּעס מוטער אויף דער עקד אַזאַק
 אונטער גיבט , מיט איין אַלְטִין צו ריסענעם קורציגקין פּוּטֶער־לי איז זיא צוא
 גידעקט דורך וועלכין עס האפין גאַקעטע פיש ארויס גישטעקט , דער בייא
 אויף אַבֶּייטין שְׂעֵניק וויען גילעגין דיא פינג קינדער — אינער זייא איז גינען
 בלוטיגקע וועלכע איז גיפּע־הליד קראַנק גינען אויף שווינזוכט — אַלע־עס
 גיזוכטן איז בדעקט מיט אפּינְשְׂטֶערנעס , אויף זייערע בּרַעֲסֶען האט גישאַמינט
 דער טיש , דיא קערפּערס איז היילע הויט און ביינער וועלכע האפין גיציטערט
 פון הונגער און קעלט , אַנְטֶקענין זייא אין אַ צו בּראַכֶענע בַּטִּיל איז גילעגין
 זייער מוטער וועלכע האט זיך גיקיקלט אויף דיא זייטן פון יסורים , אירע
 ביינער האפין זיך גימרייסילט פון איין שְׂרַעֲקִלְכֶע היין קרייך אין וועלכע זיא
 ליגט שזין פון היפּשֶׁע עטליכע שטע , ארום אירע אויגן איז בלאהליד , אירע
 באַקן וויען איין גישרופּסין , און איר גיזיכט איז שוואַרצער פון שוואַרץ , אירע
 ליפּין וויען בלאס צוא שְׂפֶאַלְטִין ביי רוע פלייש , אַמִּזִּיקֶע שְׂמִילְקִייט האט
 גיוועלטיגט אין דער גאַנצער שְׂמִיבֶעלֶע , קיינער האט זיך ניט גינואנט אונאַרט
 אויס צו ביידיך , איר קיינער האט פון פיל וויטאַקין ניט גיספּיעט אַקֶרע־ך
 צוא טאַן , סעזאַל דער מיט דעם פאר פאַטערטין פאַטער ניט אויף וועקן פון
 שְׁלָאָף , זאַפּע האט גיהאַלְטִין דיא אייגן אַפּין און האט געפאַד גיקוקט אויף
 אירע קינדער וועלכע גיען אויס פון הונגער און מרייסלען זיך פון קעלט — ,
 דיא אַלְטע שְׂמוֹנענע ליגט שְׂמִיל און פון אירע אויגן פינגקלט פייער און וויא
 פון דיא איינין פון אַהֶנגֶערקע ווילדע טהיר — פּלוֹזֶלונג האט זיא אויף גיהויבן
 איר אָב גינאַלְטע קאַפּ און האט זיך גינעצט און איז לאַנגאַם אויף גישטאַנען .
 מיט איר קאַפּ האט זיא גישאַקילט הין און הער , איר אונטערקטע גראַפּע לופ

וועלכע איז אַראָפּ גיִהאַנגען האַט זיך גיִמרייַסילט אָן איין אויַפֿהער, איר פֿלייַכע שוידערליכע גיִזיכט האַט זיאַ פֿאַר קריַמט, איר גיִשטאַלט האַט אויס גיִגעבן זייער העסליך, זיאַ איז פֿאַסעליַנקעס צו גיִבאַנגען צום טיש אונ האַט איר דאַרע האַנט גיִשטערעקט איַבערין פֿייער פֿון דיא ליכט איר אָן צו וואַריסען פֿון קעלט, זיאַ האַט אָבער שטאַרק פֿאַר גרענט איַהרע שפּיַצין פיַנגער, דאַן האַט זיך פֿייאַ איר אַרויס גיִריסן אַשטערקליכער ברום, פֿון דעם ברום האַט זיך יצחק אויף גיִהאַפּט, אונ האַט דער זעהען וויא דיא שוויַגער שטייט לעבין אים.

וואס טוט איר דא שוויַגער מוטער? וואס פֿאַר לאַנגט איר? האַט איר יצחק גיִפרענט; אונ ווייל ער האַט גיִמיינט דאס אלע הויז לייַטע שלאַפֿן האַט ער מיט איר גאַנץ שטייל גירעט ער זאל קיינעם ניט אויף נעקן — גייט שוויַגער מוטער לייַנט זיך אויף אייער אַרט, וועקט ניט אויף מיט אייערע קולות זאַפֿען מיט דיא קינדער...

איך בין אויף — האַט ראָזע גיִזאַנט — איר וואַרעם פֿלומיַנקעס לייַבעלע וועלכע איז פֿאַר קעלטעט וויא אַשטיק אייז.

איך שלאַף אויך גיַט — זאַנט גבריַאל — ווייל דער הונגער לאַזט מיר גיַט איין שלאַפֿן.

אָה מיַנע טהייערע קינדערליך! האַט יצחק גיִזאַנט זיפֿצענד — איר האב גיִמיינט אז איר שלאַפּט...

יצחק! — האַט זאַפֿע ארוף גיַטאן — בעמיהע זיך אונ דער לאַנג מיר אַביסיל וואַסער, איר בין שטערקליך דאַרסטגי דיא היץ פֿרענט אין פיַנע בייַנער אַגאַנצע נאַכט.

איך דער לאַנג דיר גלייך פֿיין ווייב! — האַט יצחק גיענטפֿערט — גאר פֿאַררער מוז איר דיין מוטער אויף איר גילענער אויַסקערין — איר זאַלט גיַט אָן רירן דיא פֿאַפֿירן! — האַט ער צו דיא שוויַגער גיִשריען וועלכע האַט שוין אויס גיִשטערעקט דיא הענט די פֿאַפֿירן אַחאַפּ צו טאן — גייט לייַנט זיך שלאַפֿן. דאס — דאס! איר נעם — האַט דיא משווענע גיִזאַנט ווייזנדיג אויף דיא אָן גיִשריבנע פֿאַפֿירן.

טרעט אָפּ! — האַט יצחק אויס גיִשריען אום איר צו דער שטעקן — ווען גיַט וועל איר מוזן מיט איר זיך פֿראַסט בעהאַנדלען.

וויא איז מיר יצחק! — האַט זאַפֿע גיקלאַנגט — דער פֿרענונג פֿון פֿיין דאַרקט וועט מיר פֿאַר פֿרענען, האב אויף מיר רחמנות אונ דער לאַנג מיר אַביסיל וואַסער.

איך קאן פֿון אַרט גיַט אָפּ טרעטין ווייל איר האב מוזא דאס היין מוטער וועט צו בייסן דיא פֿאַפֿירן אויף וועלכע איר האַרעווע שוין פֿון עטליכע נעכט, גבריַאל! האַט יצחק גיִזאַנט — דער לאַנג די מאַסען אַטרונק, דו ביזט דאך וואך.

גיין, ער זאל גיַט גיין — האַט זאַפֿע גיִזאַנט — איר וועל שוין וואַרטן אויף

אויף דיר, דען איך האב מורא דאס ער וועט זיך פאר קעלטן גייענדיג באקעט
אין זא איין שרעקליכע קעלט.

„עס קען מיר שוין קעלטער ניט זיין וויא דא לינגינדיג“ — האט גבריאַל
גיזאגט אונ איז גליק אויף גישמאנען.

טרעט אָפּ! האט יצחק גישריען. צוא אלטע וועלכע האט פארט
גיוואלט דיא פאפירן געמען.

„בואמינקע, די וואשר איז אין קרוג פאר פרארין“ זאגט גבריאַל צו די מוטער.
צוא ברעך מיין זון דיא איז אונ בעקום אביסיל וואקער — האט
זאפּע גיענטפערט.

די זאייז איז וייער גראב איך קאן עס ניט ביי קאמען — האט גבריאַל גזאגט.
יצחק, אמווייניגסטין צו ברעך דיא איז — זאגט זאפּע מיט אנוויין —
ווען איך האב שוין קיין אנדער לאבונג ניט וויא וואשר, גיב זעה מיר לבל
הפחות אביסיל וואקער, מיין צונג איז פון דארקט פאר שארפעט.

„אָה מיין גאט! וואס זאל איך טאן? דיין מוטער טרעט ניט אָפּ“ —
האט יצחק גישריען מיט א צו בראכענע הארץ — אונ די משונענע האט גצאריגט
אונ גיברוקט — „טוא דוא איר ארויף, זאפּע! אמאל פאלגט זיא דיר“.

מאמע לייג זיך שלאפין! דער פאר וועל איך דיר געבין מארגן אנוטע
זאך — האט זאפּע צוא איר גיזאגט.

דאס — דאס! האט דיא משונענע גיזאגט — אונ זיא האט מיט קראפט
גיוואלט דיא פאפירן בייא יצחקין ארויס רייסן, יצחק האט גינומען די לינע
אונ האט איר גיפאכט דיא משונענע צו דער שרעקין, נאר אומזאנסט! זיא
האט אים גיחאפט בייסין דיא הענט, אונ פון איהרע אויגן האבין פאר
צאהרין פונקען גישפריצט.

גייט לייגט זיך שלאפין! האט יצחק מיט אדאנער שטימע גישריען אונ
האט מיטין לינע איבערין טיש גיקלאפט, ביז זיא האט זיך דער שראקין אונ
איז אנטלאפין, יצחק האט איר גאך גיזאגט אונ גישריען: גישוויגט לייגט זיך
שלאפין ווען ניט וועל איך איך שלאגן!!

דיא משונענע האט זיך דער שראקין פון זיין שרייען אונ פון דיא קלעפ
פון זיין לינע איז זיא גישווינד גיפאלן אויף איהר גילענער אונ האט גיברוקט
אונ גיראנעט אן איין אויפהער.

דיא קינדער וועלכע האבין גימיינט אז דער פאטער שלאגט איר טאקע,
האבין זיך פאר גאנדער גיווייגט אונ גיזאגט: מאמינקע! שלאג ניט אונדער
באבין, שלאג ניט אונדער באבין, מאמינקע!

דער אויס זעהן פון יצחקס שטיפעלע, זיין ביטערע ארמוטה, דער פין
פון זיין יונגע פרוי אין וועלכע עס האט גיברענט אשרעקליכער ערצינדונג,
דער ברומונג פון זיין אלטע משונענע שוויגער וועלכע האט גיראנעט וויא
אהונגערניגער וואלף, אונ דער גוויין פון דיא קינדערליך וועלכע געטין זיך
בייא

בייא וייער פאטער ער זאל ניט שלאגן דא באבין, אט דא אלע שרעקליכע
אין פאר גלייכונג צו זיין פארנין גליקליכן לעבין, איז אים שטאנדע צו רירן
דעם לעזערס הארץ, עס נעמט אן אטוידער אונ אפארקט וועלכן עס איז
אונטעגליך אויס צו ריידן אונ אויס צו שרייבן מיט אפערער.

אונ האטט יצחק לעאנטאל איז שוין גיוואונט גיווארין צו אעלכע צרות
בייא זיך אין הויז, נאר דעם מאל איז אים גיווען אונטערמרגליך אויס צו ליידיגן
דיא שווערע טרויעריגע לאסטן, ער האט גישריען פון טיפין הארצין: אה
מיין גאט! ביז וויא לאנג וועסטו אויף מיר צארקען אונ זא פייניגן? מייט מיר
שוין מיט אמאל, פאר מיר איז דער טויט פיל בעסער וויא דער פאר פלוכטר
ביטערר לעבין! אונ מיין שוויגער דבאוועט מיר נאך אויף מיינע גראמאדנע צרות!
בין איך דעריין עטוואס שולדיג וואס מיין מוטער איז משונגע? האט
זאפע וויינענדיג גיברענט.

אבער מיט וואס האב איך אזו פיל פאר זינדיגט, אז גאט בעלאסטניג
מיר מיט אייערע אלעמעס צרות? האט יצחק גישריען — אזי ווייא! וואס איז
מיין לעבין? אלעבין פון מאטערנעס מיט יסורים! מאג אונ נאכט ארבעט איך
מיט מיינע לעצטע קרעפטן פון אייערע וועגן אונ איך בעקלאג זיך ניט דרויף,
ווייל דאס האט מיר בעלאסטעט מיין שלעכטער שיקוואל; נאר יעצט איז שוין
אריבער דעם גרענעץ פון מיין גירוד, מיט דעם וואס עס האט זיך מיט איין
מאל אויף גיוואמילט אפולע אומגליקן אונ אלעליי צרות — אה, גאט האט מיינ
לעבין שטארק פאר ביטערט, גאט האט בעלאסטעט מיט ברעמנעס; ארימקייט,
קראנקהייט, ווייטאגן אויף איין אומגליקליכן סענטשין וויא איך בין, אונ
איבער אלמען אויס צו היימן מיין טרוד פון דיא משונגענע זיא זאל קיין שאדיק
ניט טאן — אה הימל! — אזו האט יצחק גירעט מיט א צו גראכענע גימיט
אונ איז גיפאלן אויפן שטול וויא א צוא טומולטער אונ האט דיא הענט
גיבראכן אונ גיאכצעט.

נא וואס קאן איך העלפן אז דיא נפאים פון ביקור חולים היילן מיין
מוטער ניט צו נעמען — האט זאפע גיואנט מיט מרגעין — זייא זאגן אז זיי
האבן קיין געלט ניט, איך בין אין אונגערע צרות ניט שולדיג, איך האב
דיר פאר אויס גיוואהריגט דא זאלסט מיט קיינעם קיין קריג ניט פירן, נאר
דא האקט מיר ניט גיפאלגט, דיר האט אינטערעסירט דיא שטאמינע געלט
זאל ניט פאר לארין ווערן אונ האקט זיך פאר דיא שטאט גיאפערט, אבער
יעצט קרייניקט קיינעם ניט אונזער לאנע; קיינער וויל פון אונזער ארמוטה ניט
וויסן, נאר וואס עס איז שוין גיווען איז פאר פאלן אבער יעצט וואס וועסטו
זיך העלפן פון דיין בראך מיט דיין שרייען אין דער צייט וואס דא קאנקט
זיך שוין גאר ניט העלפן? .

איך קאן זיך שוין ניט העלפן — האט יצחק גיואנט אפ ווישינדיג דיא
מרגעין — דא ביזט גירעכט מיין פרוי! נאר איין ארימער אומגליקליכער וויא

איך האט מין קראפט גיט זיך אויף צוא האלמין פון קלאגן און וויינען, אין דער צייט וואס עס האבן מיר אטאקענוועט פיל צרות פון אלע זייטן, אויף מיין קאפ שטונדעקט פאר שידענע אומגליקן וועלכע עס איז אונטערגליד אריבער צו טראגן מיט איין מאהל, אזוי ווייא איז מיר!

גיב מיר אביסיל וואסער — האט זאפנע גיבעטן — דער פייער פון מיין דארקט ברענט אין מיר, דער פלאם פון מיין היץ גליהט אין מיין הארץ וויא זודיגע קוילין, האב רחמנות און לעש איין מיין פייער...

גליד גליד, — האט יצחק גענטפערט און איז אויף גישטאנען און האט גינומען דעם קרוג און צו בראכין דיא איז און האט אויס גיזייט אביסיל וואסער אין אנלאז, און האט עס זאפנען דער לאנגט וועלכע האט אויס גישטרעקט איהרע דארע הענט דאס פון אויס צו נעמען, נאר יצחק האט זיך בעראכט און גיזאנט: דיא וואסער איז שרעקליך קאלט, און איך פירכטע עס זאל דיר גיט שאדין — ווייל דוא ביזט אין גרויס הימץ.

ווען דאס וועט מיר שאדין איז נאך בעסער! האט זאפנע גענטפערט — גישווינד גיב מיר די וואשער, דאס וועט מיר גיכער דער לייזן פון מיין ביטערין לעבן, און דוא וועסט שוין בעפרייט ווערן פון מינע לאסטן, און אין אונזער סימפסווא וועט זיין מיט איין אומגליקליכע ווייניגער —

ווייא איז מיר! האט יצחק גישריען — איך קעט דיר דוא זאלסט גיט צו געבן טרויער אויף טרויער מיט אזעלכע רייד וועלכע ביזערין מיין הארץ — ווייא, איך פירכטע מיר איך זאל פון זינען גיט אראפ פון זא פיל שטערצין — צו מינע פוחות איז שמינערנע, צו מיין הארץ איז פון אייזן גיזאסין? איך האב מורא איך זאל גיט ווערן וויא מיין שוויגער... און דאסאלסט וועט שוין דיא דינע וויטקע אויף וועלכע איר האט זיך ביז געצט אן גילעהנט אויך צו בראכין ווערן — זייא וויסן זאפנע אז נאר צוליב איך לייד איך זאל פיל מיט מיין לעבן; ווען איך וואלט זעלבסט שטענדיג גיווען וואלט איך זיך שוין זאנג אריין גיווארפן אין אטייד צו זאמען מיט מיין ארוקמיט און פיין —

איך האב טאקע געגין דיר גיויגדינט! האט זאפנע גיזאנט — מיט דעם וואס איך האב דיר גיקריינקט מיט סינע רייד, פערציהיע מיר מיין לעבן! איך האב גיט גימינט דיר צו ערצאהרנען, נאר ווייל איך ווייס דאס איך קאן קיין נוצין גיט בריינגען גיט דיר גיט אונזערע קליינע קינדער מיט מיין לעבן — שוין אזייט אז איך קייקיל זיך אויף מיין פעטיל אין יסורים — אה גאט! מיין צונג איז פון דארקט צום נומען צו גיזויגן; איך קעט דיר טהיערער יצחק, דער לאנג מיר דיא וואשער!

איך האלט די נלאז וואסר אין די הענט עטוואס אן צו ווארעמן, זאנט יצחק. אה! דוא ביזט מיר זייער מרייא! און איך האב דיר געפאך גישוונערט מיט סינע רייד, זאנט זאפנע.

אזוי ווייא, דוא ביזט געפאך אפריי מיט אשונערין גימט, דער צו ביזטו

נאך קראנק, דרום ביזמו קאפריסנע, זאגט יצחק — נאר אלץ מאנקטו ריידין,
אָפּער זאלקט מער ניט דער מאַנען אז דוא ביזט מיר צום לאַסט.
פּערצײַגע מיר מיין טײַערער מאַן!

נאדיר דיא וואַשער, זאגט יצחק — נאר טרינק ניט האַקטיג, ווייל דיא
וואַסער איז נאך קאלט.

איך דאנק דיר פון טיפּין האַרצין, יצחק! האַט זאפּיע גיזאגט אונג האַט
גיטרונגקען מיט גרויס דאַרסט.

אוי, ווייא, — האַט זאפּיע נאכדער גישרען — איך בין פאַר קעלמטעם
גינוארין — איך ליג אזו וויא אין אייז אונג איך קאן מיט קיין גליד ניט אַריר טאן.
יצחק האַט פון זיך דעם מאַנטיל אויס גיטאן אונג האַט דער מיט זאפּיען
צו גידעקט, אונג ער איז גיבליבן אין איין העמד.

וואס האַקטו גיטאן? — זאגט זאפּיע — דוא וועסט דאך פאַר פּראַרין
ווערן פון קעלט!

ווען דוא וועסט זיך עטוואס דער וואַרעמען, וועל איך צוריק נעמען מיין
מאַנטיל אויף אַוויילע, זאגט יצחק.

אוי דוא גייענדיגקער אַרנטליכער סענמש! האַט זאפּיע גיזאגט אונג איז
שטיל גיבליבן, אין זייער שטיבעלע האַט זיך דיא טויטע שטימליקייט צוריק אונג
גינקערט, אונג זאפּיע איז אַוויילע אַנטשלאפּן גינוארין, פון שלאַף האַט זיא
פון מאַנע גירעט דיא ווערטער: אַה! ... מיין יוסף! ... וואס מאַקטו ...
גאלד זילבער מיט דיטענטיין ... אוי זאהנשיין! מערדער! ... אַרויס פון מיין
שטוב! ... אַהא, דוא ביזט שוין זיך גיקומען בעטיין ... אַחאלעף האַקטו אין
האַנד! ... דוא קוילעסט! ... אַהער! רעטע יוסף! ... וואו ביזט יוספּיל! ...
אַה גיטא! ... דער סרוגנקען! אוי ווייא! גוואַלד גוואַלד! רעטעט! ... יצחקין
איז וודקע גינוארין פון איר פּראַדנען, ענדליך וויא זיא האַט אַן גיהויבן צוא
שדייען מיט ווילדע קולות האַט איר אויף גיצוחעט, וואס איז דיר מיין טהייערע
פרוי? האַט ער איר גיפּרענט — איז דיר עטוואס לייבטער?

גיין, האַט זאפּיע גיענטפּערט — טייגע פּיס זיינען גינוארין קאלט וויא
שטיקער אייז, נאר דוא טרייסילקט זיך דאך אויך פון קעלט, טוא שוין אַן דיין
מאַנטיל איך האב זיך שוין עטוואס דער וואַריסט, אויך פאַר לעש דיא ליבט,
עס שיינט שוין דער טאג.

55 דער אומגליק אויף דער העכסטער שמופּפּע.

דיא ליבטיגקייט פון טאג האַט זיך אין יצחקס שטיבעלע אַרין גישפּאַרט
דורך דיא אַן גיפּראַרענע פּענשטער, אונג עס האַט בעליבטעט דיא אַרימקייט
פון זייער שטיבעלע אויף וועלכע עס האַט ברעקט דיא גאַכטיגע פינשטערנעס,
אַין דער וויילע האַט זיך דער הערט קלאַפּינדיג אין מיר.

יצחק האַט גיחילט צו עפּענען דיא מיר, אונג עס זיינען אַרין צווייא
מענשטין

סענמאשין, דער איספראונוניק מיט זיין פאמאמלשניק.

וואס ברויכין זייא דא? האט זייא ניפכענט זצחק וועלכער איז בייא זייער אריין קומען זייער ערשראקן גיטוארין.

מיר זיינען גיקומען אייד צו ארעסטירן, אזו האבן מיר בקומען און פריקאז פון פאלאטע, ווייל זייא האבן אייער דיעלא זייער שלעכט און גינאמען, גאר איר קאנט זיך בעפרייען פון אייער ארעסט אין פאל ווען איר וועט פאר זיך גאר פינף הונדערט רובל זאלאג לייגן.

דזער סינאפריז האט וויא אדונער איין גישלאגן. זצחקן מיט זיין הויז גיזינד, זצחק איז גיבליבן שטיין וויא ערשטייגערט דיא שטארע אויגן אויס גינלאצט, זאפיע האט זיך פאר גאנדער גיטויינט מיט ארירינדע שטימע, דיא קינדער האבן גיקלאגט אונ גיטויינט אויף זייערע שטימעליך, דיא משוגענע האט זיך אנידער גיזעצט אונ גיברומט, דער איספראונוניק מיט זיין בעגלייטער זיינען פון דער שצעגע גירירט גיטוארין, זייא זיינען גיבליבן שטיין וויא שטאמען, אונ אויף וויא ווייט דער איספראונוניק האט ביז אהער זאהנשיינען גינלויבט אז דער באגינער איז איין אמטלאפענער סאלדאט, האט ער אין דער וויילע שטארק הקטה גיהאט וואס ער האט אים גיהאלפן שטיקן, אונ עם האט זיך אין אים ערוועקט ערפארעמונג אויף דיא סימייסמווא, גאר עם איז שוין גאך דער צייט ער האט אים שוין גיט גיקאנט העלפן, זייא זיינען גישטאנען ביז עם איז זייא שוין איבער דריסיג גיטוארין צו הערין דעם האר פון דיא גיזינמיל, דאהער האבן זייא זיך גיקערט ציא זצחקן אונ גיזאנט: מיר מוזן אונזער פפליכט גענצליך ערפילן דערום פאר וויילן זייא גיט אונ קומט מיט אונז.

האט רחמנות מייע גוטע הערין! האט זאפיע גישריען פון איר בעמיל — איך גלויב גיט איר זאלט אזו שלעכט זיין צוא האבן אהארץ מיין מאן צוא ארעסטירן; דען וואס וועט זיין דער ענד פון מיר מיט מייע פינף קינדערליך מיט מיין משוגענע מוטער?! האט מימלייד מייע הערין! ערבארעמט זיך אויף איין אומגליקליכע סימייסמווא! זאפיע האט זיך גיקערט צו די קינד אונ גיזאנט, קניהעט זיך מייע גינעדינגקע קינדערליך! קניהעט זיך צוא דיא פיס פון דיא ערבארימדיגע הערין, קושט זייערע פיס אונ בעט זייא; זייא זאלן גיט גיפאנגען געמען: אייער פאטער, אייער פאטער וועלכער גיט אייד פארט אשטיקול ברויט אויף צוא האלטין דיא נשמות!.

דיא קינדער זיינען מיט ציטערנעס צו גיפאלן צו זייערע פיס מיט אהיטערין גיטויין: האט רחמנות! ערבארעמט זיך אויף אונז, אויף אונזער קראנקע מוטער! געמט גיט צו פון אונז אונזער פאטער! זייא האבן זייא דיא פיס גיקושט אונ שרעקליך גיטויינט, דיא שרעקליכע מראה האט ערוועקט די ערבארעמונג פון די גאטשאלסטמווא, זייערע אויגן האבן גיפליסט טרערין, פון שרעק האבן זיי זיך אפ גירוקט עמליכע מריט אהונטער, גאר פלוצלונג איז גאך אונרעסערע צרה גיטוארין, אצרה הודך וועלכע אשטיינענע הארץ דארף זיך צו ברעקלען: ראזע וועלכע

וְנֶעְלָקַע אִזוּ גִילְעָגִין אוֹיְפִין שְׁעָנִיק מִיט אִיר שְׁוֹעַסְטְעָרִיד בְּלוֹמִינְקֵן, הָאָמַט אַגְיִשְׁרִיא
גִּיטָאן מֵאִמִּינְקֵעַ מֵאִמִּינְקֵעַ! — אִידֵךְ נֵוִיס גִּיט וְנֵאָם מִיט בְּלוֹמִינְקֵן אִזוּ גִּיטָאָרִין? —
אִיר לִיבְעֵלֶע אִזוּ קֵאלֵט וְיֵא אַשְׁמִיק אִיזוּ, אִירֵךְ אִוִּיגִין הָאָפִין זִידֵךְ גִּישְׁטְעֵלֵט אִוִּיךָ
אַמָּאָם, אֹונ זִיא הָאָמַט קִיין אַטְעָם גִּיט. —

בְּלוֹמִינְקֵעַ וְנֶעְלָקַע אִזוּ שְׂרַעְקֵלִיד קְרֵאָנְק גִּיטְעֵן, אִזוּ וְיֵא עִם שְׁיִיגֵט אִיין
עֵוִיגִין שְׁלֵאָף אִיין גִּישְׁלֵאָפִין אִיין דִּיא אַרְעָס פֿון אִיר שְׁוֹעַסְטְעָר נֵאָר אָן אַקְרַעְכֵץ,
קִיין מֹונְד אִזוּ גִּיט אִים שְׁטֵאָנְדֵעַ פֿאַר צו שְׁטַעֲלִין דִּיא הַעֲלִישֵׁעַ וְיִיטִיגֵעַן וְנֶעְלָקַע עִם
הָאָמַט אָנְגִּינֹומֵעַן זַאָפִיעַן הַעֲרִיגֵדִיג דִּיא פֿאַרְבֵּינְעַע בְּשׁוֹרָה, אִיר הָאָרֶץ הָאָמַט אִיר
גִּיזַאָגֵט אַז אִיר גִּיעֲדִיגֵנְקֵעַ קִינְד אִזוּ גִּישְׁטֵאָרְבִּין, מֵאִסִּין אַכְצִין הָאָפִין זִידֵךְ אִוִּישׁ
גִּירִיסִין בִּיֵיא אִיר פֿון טִיפִין הָאָרְצִין, „בְּלוֹמִינְקֵעַ לִיגֵט וְיֵא אַמִּוִּטְעַ! אָה וְיֵיא
עֲרַבֵאָרְעֵמִלִיכֵעַר נֵאָט! עִם מְרִיטִילֵט מִיר הַעֲנֵט אֹונ פֿיס! הָאָמַט רֵאָזַע גִּישְׁרֵעַן אִוִּיךָ
שְׁטִיִיגִנְדִיג אֹונ אַרִיף פֿאַלִיגִנְדִיג דִּי מִיטְעַר אִוִּיפִין הָאָלְדֵן.

זַאָפִיעַ הָאָמַט פֿאַר נְעָסִין אַז וְיֵא אִזוּ אָן קְרַעֲפֵטִין זִידֵךְ פֿון אָרֵט צו רִירִין,
זִיא הָאָמַט זִידֵךְ מִיט אַנְפֵּעַט אַטְעַק גִּישְׁטְעֵלֵט צו גִּיין צוֹא אִיר טֵאָכְטְעַר, נֹוד פֿון
שְׁלֵאָפִקִיט אִזוּ זִיא אִוִּיף דֵּער עֲרַד אַנְדֵּער גִּיפֵאלִין מִיט אַוִּילֵדִין קְרַעֲכֵץ, אִיר
קְרַעֲכֵץ הָאָמַט וְיֵיא אַדִּנְעַר אַרִיין גִּירִיגֵט יִצְחָקִין אִין הָאָרְצִין אֹונ עַר הָאָמַט זִידֵךְ
אִוִּיף גִּיזַאָהֵעַט פֿון דִּיא צוֹמִיסְטִיטִין אִין וְנֶעְלָקַע עַר אִזוּ בִּיז אַהֵער גִּישְׁטֵאָנְעַן, עַר
אִזוּ צו גִּילֵאָפִין צו בְּלוֹמִינְקֵעַן, אַפֵּער זִיא אִזוּ — וְיֵיא אַגְיִשְׁטֵאָרְבֵּעַנְעַ, קֵאלֵט וְיֵיא
אִזוּ אֹונ אַלֵע אִירֵךְ גִּילְדֵער זִינְעֵן פֿאַר גִּלוֹוֵעֲרֵט גִּיטָאָרִין.

יִצְחָקִין הָאָמַט זִידֵךְ דִּיא הָאָר וְיֵיא נֵאָדֵלֵעַן גִּישְׁטְעֵלֵט פֿון מְרִוִיעַר אֹונ צִיטְעֲרֵנְעָם
עַר אִזוּ גִּיבִלִיבִין שְׁטִיִין וְיֵיא אַשְׁמִיק הָאָלִץ הָאָלְטִיגִיג אִוִּיף דִּיא הַעֲנֵט דָּעָם טוִיטִין
קְרַעֲפֵעַר פֿון זִיין קִינְד, אֹונ מִיט דֹונְקֵעֵלֶע אִוִּיגִין אִוִּיס גִּימְרִיקִיגֵט פֿון מְרַעֲרִין
קֹוקֵט עַר אִוִּיף אִיר.

יִצְחָק! יִצְחָק דֵּער לֵאָגֵט מִיר בְּלוֹמִינְקֵעַן — הָאָמַט דִּיא אָרִיטְעַ מִוִּטְעַר גִּישְׁרֵעַן
אִוִּיס שְׂטְרַעֲקִינְדִיג דִּיא הַעֲנֵט — אִידֵךְ גִּלוִיב גִּיט, אִידֵךְ גִּלוִיב נֵאָךְ גִּיט אַז דָּאָם קִינְד
אִזוּ שׁוִיין גִּישְׁטֵאָרְבִּין, דוּ וְעָסַט אַלִיין זַעֲהֵן וְיֵיא אִיר לִיבְעֵלֶע וְעַט זִידֵךְ עֲרֹונֵאָרְפֵעַן
וְעַן דוּא וְעָסַט אִיר אִיין מִיין שׁוִיס אַרִיין לִיגִין.

דִּיא מְשׁוֹנְעֵנְעַ הָאָמַט זִידֵךְ גִּישְׁטְעֵלֵט אֹונ הָאָמַט זִידֵךְ אִיגִיגִיקֹוקֵט אִין טוִיטִין
קְרַעֲפֵעַר פֿון דָּאָם קִינְד, זִיא הָאָמַט גִּיבְרֹומֵט אֹונ גִּירֵאֹוֵעַט מִיט וְיִילְדֵעַ קֹולֹות:
אַהֲוֹנְגֵעֲרִיקֵעַ, דִּיא מִיידִיל אִזוּ אַהֲוֹנְגֵעֲרִיקֵעַ, אָה וְיֵיא! אַהֲוֹנְגֵעֲרִיקֵעַ!

זַעַט מִינְעַ הַעֲרִין — זַאָגֵט יִצְחָק צוֹא דִּיא נֵאָמְשֵׁאָלֵנְקֵעַם — זַעַט מִיין
גִּישְׁטֵאָרְבֵּעַנְעַ מֵאָכְטְעַר — אַפִּינְף יֵאֲרִיגֵעַ — נְעָכֵטִין אַהֲב אִידֵךְ אִיר נֵאָךְ גִּיקֹושְׁמ,
אֹונ לַעֲצֵט אִזוּ וְיֵיא שׁוִיין אַגְיִשְׁטֵאָרְבֵּעַנְעַ — בְּלוֹמִינְקֵעַ מִינְעַ! וְעַר דוּ לַעֲפֵעֵדִיג אֹונ
אִידֵךְ וְעַל גִּיין אִין קִבֵר אַגְיִשְׁטֵאָמַט דִּיר — אַזוּ הָאָמַט דֵּער אֹומְנִילִקִיכֵעַר פֿאַטְעַר גִּירֵעַט
אֹונ זִיין פַֿעֲרֵשְׁטֵאָנְדֵךְ הָאָמַט זִידֵךְ אַגְיִיחֹוִיבִין צו פַֿעַר רֹוקִין.

יִצְחָק, גִּיב מִיר אַהֵער דָּאָשׁ קִינְד, אִידֵךְ וְעַל אִיר הָאָמְשׁ נֵאָךְ אִיין מֵאָהֵל
אַנְקֹוקִין אֹונ אַנְקֹושִׁין — הָאָמַט זַאָפִיעַ גִּישְׁרֵעַן מִיט דִּיא לַעֲצֵטֵעַ קְרַעֲפֵטִין.
נֵאָדִיר

נאדיר דאש קינד — האט יצחק גיזאגט דער לאנגנדיג דאס קינד אין די ארעמס פון דיא מוטער, ער האט זיך מיט דיא הענט דיא גיזיכט פאר דעקט אונ האט פיטערליך גינויגט מיט אצובראכענע הארין.

זאפיע האט לעבין זיך דיא מויטע קינד אנועק גילייגט, אונ האט אויף דאס גייא ערוועקט אקלאג מיט אנוייא גישרייא, זיא האט איר הספד גיענדיגט מיט דעם: מיין קינד, דוא וועסט זיך דאך שוין זעהן מיט דיין ברודער יוספון אויף דער עוויגער וועלט, דער צייל אים האטש אין וועלכע גוימין מיר גיפינען זיך, אז דער הונגער איז דער פאטער פון מיינע קינדער, אונ דיר האט ער דיא ערשטע פאר אקרובן צו גינמוען, אונ איר ביידע, ריינע זעלעס! ערוועקט אויף אונז ערפארעמונג פון דעם אלמקטיגין גאט, אונ זיין צארין — אויף די וואס האבין דאס אויף אונז גיבראכט, אה! מיין שיינער בלוס! מיין פראקטיגער בוקעט! דוא ביזט פלוצונג פון מיר אפ גיריסין גיווארין. . . אלע קינדער האבין זיך ארום גישטעלט ארום זייער מויטע שוועסטער אונ האבין גינויגט אונ גישריען פיטערליך. יצחק האט זיך פון שמערצין דיא האר פון קאפ גיריסין אונ גישריען: ווער האט דאס מיט אנויילע צוריק גירעכניט אז דער מויט וועט פון אונז אפ פליקין דיא זיסינקע בלומינקע! אונ איך עליגטער טענטש פארמאג אפילו גיט צו קויפין פאר דיר תכריכים! בלומינקע! בלומינקע! אונאקעטע ביזטו אויף דער וועלט גיקומען אונ אונאקעטע גייסטו אנועק פון דער וועלט — ווייא איז מיר! ווער וואלט מיר אונגיבטיין אויף דיר? ! איך פאר מאג גיט דיר אויף אפור אנועק צוא פירן! איך וועל דיר אונטער מיינע ארימס אליין אנועק טראנין אויפין בית הקברות. . . מיין טאכטער! מיין טאכטער! הא! הא! הא! האט ער זיך מיט אביטערין גילעכטער צו לאכט, ווייל זיין פארשטאנד האט זיך פאר רוקט אויף דער וויילע.

דער איספראוויג מיט זיין פאמאטשניק האבין טייכין טרערין פאר גאסין קוקנדיג אויף דער שצענע, נאר אס ענדע האט דער איספראוויג צוא זיין פאמאטשניק גיזאגט: ביז וויא לאנג וועלין מיר דא שטיין? מיר מוזין דאך פארט אונזער שולד ערפילין, „קוקט מיט אונז הער לעאנטאל! איר וועט זיך אפיסיל פון אייער דול ארום שלאגין — האבין ווייא צו אים גיזאגט — מיר קאנען שוין דא סער גיט פארבריינגען, קוקט מיט אונז ווען איר האט גיט קיין פינג הונדעקט רוביל אויף זאלאג.

ליבע הערין! — האט יצחק צו זייא גיזאגט שטילערהייד — טוט מיט מיר האטש דיא גינאדע, איר זאלט זאגין אין דער הויך אז איר בעפרייט מיר דער וויילע, אונ איר גייט ארום אויף דרויסן אונ ווארט אויף מיר, אין אייניגע מינטין ארום וועל איך צו איך ארום גיין. . . אום דעם מיין ווייב אונ קינדער זאלין מיט זייערע אויגין גיט זעהן וויא טענעמט מיר צוא פון זייא, דען זייא וועלין דאס גיט אויס האלטין זעהענדיג, אונ איך קאן פון זינען אראפ גייא וואהענדיג זוא איין שצענע.

זיין האפין גיטאן וויא ער האט פֿערלאנגט אונ זיין ארויש .
טאמינגקע , טאמינגקע ! — האפין דיא קינדער גישריגען מיט אפריידע — זע
מענעמט שוין ניט צו פון אויז דעם פֿאטער .

זיךק האט גיזאקט אפאר מינוט , אונ אז ער האט פֿעמערקט אז אלע האפין
פון אים דיא אויגין אראפ גינעמען , האט ער זיך פֿאמעלעך ארויס גירוקט דורכין
טיר , אונ אויף יענער זייט טיר האט ער דורכין שפאלט גיקוקט אויף זיין נויב
אונ קינדער , אונ האט אין זיך גיזאקט : פֿער בלייב גיזונד מיין טייערע פֿרויא
בלייבט גיזונד מינע ליבענגקע קינדערליך ! איך פֿערלאז אייך שוין , אונ גאט ווייס
אויב איך וועל זיך שוין מיט אייך אמאל זעהן , גאר איך פֿער לאז אייך אין דיא
הענט פון אפיל פֿעסערין אונ בייכערין פֿאטער , איך פֿער לאז אייך אין גאטעם
הענט , ער וועט אייך שוין מוזין שפייזן .

(56) דיא העסליכע .

צייט דרעזעלע איז פון פֿרלין גיקוסען איז זיא שטענדיג פֿרייליך גינען , ביי
איר פֿלעגט אפט צו זיין פֿערזאמלונגען פון אירע פֿריינדעס , אונ מיט איין ווארט
האט מען אלץ גישפראכין פון גאטעס וואונדער וועלכע ער האט גיטאן מיט איר
דאס זיא האט מיט אוואונדערבארין צופאל מנשהען גיטראפין , זיא האט מנשהעס
קוסען ערווארטעט פון טאג צו טאג , איר וואהנונג האט זיא צו גיפוצט מיט
אנויטן גישטאק זיא זאל אין אים מנשהען קאנען עמפֿאנגען .

נור מנשהעס קוסען האט זיך פֿערזאמט , ווייל זיין עקזאמען אין פֿרלין האט
סער גידוערט אלעס ער האט גירעכניגט אונ דאס גלייכין אין פֿעטערסבורג . אונ
אזו איז זיך דער זומסער אריפער גילאפין אונ דער ווינטער האט זיין שטעלע
פֿעטראטין , איין שרעקליכער ווינטער וועלכער איז מיט איין מאל מיט זיין
שטאקייט ארויף גיפאלין אויף דער וועלט , ארום דרעזעלעס וואהנונג האט זיך
שוין סער ניט גינעהן דיא פֿליהענדע בלוסען מיט די גרייניקע פֿלעטעליך פון
דיא בוימער , נור דיא ערד איז פֿעקליידעט גיווארין מיט אוויסע קלייד , דיא
בוימער האפין זיך אין וויסע תכריכים אגניקליידעט , דיא פֿרענעס פון דעם
רוישיגדין טיף אין וועלכין דרעזעלעס פֿענסטער איז אריין האפין גיחאפט פֿירין .

דאס אלץ האט אויף דרעזעלין איין קוסער ארויף גיווארפין , אויך אירע
פֿריינדען האפין איר שוין סער ניט פֿעזוקט איפער דיא קעלטין , זיא האט שוין
פֿאקומען פון זימל וויינשטאק אנרום פון מנשהען דאס ער האט שוין פֿעטראטין
אין שאנדע זיין שטעלע אונ ער וועט אונגיזאקט קוסען , אפער עס איז אוועק
נאכדעם אמאנהייט אונ מנשה איז נאך גיטא , זיא איז דער פון קוסער פאל
גינען , ווייל זיא איז שוין גיוויינט גיווארין צו צרות האט זיא שוין אין גוטעס
ניט גיגלויבט , איר הארץ האט איר גיזאקט דאס איר ערווארטעט אנטייער אומגליק ,
זיא האט ניט גיוואקט וואס איפער צו קלערין וועגין מנשהעס פֿערזאמען זיך ,
זימל וויינשטאק פֿלעגט איר שטענדיג טרייסטין , דאס גיוויס האט מנשה פיל
ארבעט

אָרבעט אין שאַנדע אונד ער קאן נאך גיט געקומען קיין אַמפּוסק, אָבער דאס
האט אויף איר אויך גיט גינורקט, ווען אזו — פֿלעגט זיא זאגן — וואלט ער
דאך מיר אס ווייניגסטן אַפֿריף שרייבן.

אזו פֿלעגט זיך דרעזעלע זיצן אין איר קווארטיר אין איינזאמקייט, זיא
האט איין מענטשין אין דיא אייגן גיט אָנגיזעהן, דען ער האט איר אויך אויף
גיהערט צו בעזוכן, זיא האט גור גיזעהן דיא דינקט מויר וועלכע פֿלעגט איר
לעדין טאג בריינגען פון אַשר יעקלען איין מאהל צייט.

פֿלוצלונג האט דרעזעלע געמערקט דאס איר גיזיכט האט זיך אין לישייעס
אויס גישלאגן, זיא האט אָנפֿאנגט גירעכניגט דאס עס איז איר פון וויינען גיקומען
מייל דיא טרערין פֿערניען דיא פֿאקן דערום האט זיא זיך גיפֿרעסט גיט צוא
וויינען, אָבער דאס האט איר גור הארצדריקענעס גימאכט אָבער איר גיזיכט איז
נאס ווייטער אלץ ערגער גינארין עס האט זיך אויס גינזיזן ערטער ווייס רייטע
פֿלאמעס, אונ ערטער ווייס האט אויס גישפֿראצט רייטע פֿלעזליך ויזא קארעלין
אונ אויף יעדער קארעל האט אויס גישפֿראצט אנווייסינקער פֿרישציקיל פון וועלכע
עס האט זיך גינזיזן מַרְאָפֿינס מאַרנע, אונ ווען איינער האט זיך גימדיקניגט
האט זיך אויף איין אנדער אָרט דאס זעלבע אויס גישלאגן, אונ אזו איז
ביסליכנויים איר גאנצע גיזיכט שרעקליך פֿאר דארפֿן גינארין, דאס האט
גישפֿראצט זאגאר אויף דיא גאנע אונ ליפֿין, איר גיזיכט איז זא העסליך גינארין
דאס עס איז אונגעגליך גינען אויף איר גלייך גילטיג אקוק צו טאן.

דרעזעלע האט דאס אלץ גוט געסערקט, זיא האט פֿארשטאנען דאס ווען
מנשה וועט קומען וועט ער איר גאר גיט דער קאנען אונ וועט פֿשוים אופן גיט
קאנען אקוק טאן אויף איר העסליכע גיזיכט, זיא האט זיך דאס שטארק צום
הארצין גנומען אונ האט גיט גינאווסט וואס צוא טאן, איר איז איבער הויבט
פֿאנג גינעזין דאס וואס מנשה וועט גיט קאנען אריבער טראגן איר העסליכקייט,
אונ בפרט אלעס דאקטער וואס ער הארף מיט זיין פֿרוי אמזורין אין גיזעלשאפטן
זיא האט גיהאפט דאס פֿיליכט וועט דאס איבער גיין, אָבער צום אומגליק איז
וואס ווייטער אלץ ערגער גינארין, זיא האט שוין זיך ארום גיזעהן דאש דער
פֿעלער וועט בייא איר אויפֿיג פֿלייבן, אונ זיא האט אלץ גידינקט דאס ווען זיא
וועט מנשהען פון זיך גיט געפֿרייען, וועט זיא אים אָבקעמענאנען מיט אַשווערע
בידע פון איין ענויגן אומגליקליכן לעפֿין, אונ זיא האט אים דאש גיט
גינאוונשין, איד מוז שוין מיין לעפֿין אין צרות ענדיגן פֿלעגט זיא מיט זיך
דיידן — אָבער וואס איז געפֿאך מנשה שולדיג, איד מוז אים לייז לאזן פון די
שטריק מיט וועלכע איד האב אים פֿערבונדן, מעזעט אז מיר ווינען גיט קיין
געשערטע פֿאר, דרום מאכט זיך אלץ צו ווישן אונז סובמאכעס" אזו האט זיא
זיך שטארק אויס גינזיגט אויף איר פֿעקיל צרות, אונ האט צו מנשהען אַפֿריף
גישריבן אין וועלכין זיא האט אים אלץ קלאר גימאכט אונ האט אים גישריבן:
דאס עס איז אונגעגליך ער זאל איר ליבן אונ, ער וועט מיט איר קיין פֿערנגיגן

גַּם הָאֵפֶן פֶּן זַיִן לַעֲפִין , אֹנֵן וַיִּירֵד וַיֵּא פֶּאָרְלֹאנְטֵם גַּם אַז הֶרְךָ אִיר זֶאל זַיִן
 בִּאנְצִין לַעֲפִין פֶּאָר בִּיטְעֶרֶם זַיִן , עֶרְלֹיבֶט זַיֵּא אִים עַד זֶאל אִיר בַּעֲפֶרִיעֵן מִיט
 אַנְט , אֹנֵן וַיֵּא פֶּעֶרְנִיט עַד זֶאל גְּלִיקְלִיךְ לַעֲפִין מִיט אַצְוִיטֶע , דַּעם פֶּרִיף הָאָט
 זַיֵּא אָנְגִּישְׂרִיפִין מִיט פִּיל מֶרְעֶרִין אֹנֵן הָאָט אִים פֶּאָר זִינְלִט , דַּער בִּיִּיא הָאָט
 אִיר דִּיא הַעֲנֵט גִּבְצִיִּיקִלְט , אַה מִיין גֶּאָט! אִיךְ וועל גִּיוִים אִויף דַּעם פֶּרִיף אִיין
 אַנְטוואָרט בִּיאקוֹעֵן אִויף אַפֶּארְמַעֶט . . . זַיֵּא הָאָט זִיךְ אָנְגִּיהוּבִין אִיבַּער צו צִיִּיגִין
 דַּעם פֶּרִיף פִּילִיבֶט גַּם אַנְעֶק צו שְׂוִיקוֹ , „גִּיין דֶּאָס אִיז גַּם סַעֲנְלִיךְ! הָאָט זַיֵּא
 גִּיזאַנְט — דֶּאָס מְנַשֶּׁה זֶאל מִיר קֶאָנַען לִיבִין מִיט מִיין יַעֲצִיגִיגִין אִזִּים זַעֲהֵן , אִיךְ
 בִּין דֶּאךְ אַטוֹרֶאטִיטַעֲלֶנָא , אֹנֵן וַוֶאָרוֹם זֶאל אִיךְ אִים סַטַעֲסֶנְאִעֵן אֹנֵן קוועלִין
 זַיִן בִּאנְצִין לַעֲפִין? עַד הָאָט זִיךְ שְׂוִין דוֹרְךְ מִיר גִּינֵג אָנְגִּילִטִיין , אֹנֵן יַעֲצֵט זֶאל
 אִיךְ אִים אִויף עֲוִיג דִּיא יֶארִין פֶּער פִּינְקֶטֶערִין , גִּיין , אִיךְ מוֹז אִים דַּעם פֶּרִיף
 אַנְעֶק שְׂוִיקוֹ , זֶאל מְנַשֶּׁה אַפְטוִיִּינְקֶטִיין גְּלִיקְלִיךְ לַעֲפִין , אֹנֵן וַיֵּא אִיךְ בִּין בִּז
 יַעֲצֵט אֹמְבִּלְקִיךְ גִּיווען וועל אִיךְ שְׂוִין אִויף עֲוִיג אֹמְבִּלְקִיךְ בִּלִּיבִין , מִינַע יֶארִין
 וועל אִיךְ שְׂוִין אִין מְרִזֶער עֲנְדִּיעֵן וַיֵּא עַם אִיז מִיר שְׂוִין בַּעֲשֶׁרֶט פֶּן גֶּאָט ,
 אִיךְ וועל זִיךְ פֶּעֶנוֹעֲנַעֵן מִיט דַּעם וַוֶאָס אִיךְ הָאָב מְנַשֶּׁהֵן אַם עֲנְדַּע אָרִינְטִלִיךְ
 בַּעֲהֶאנְדִּילֵט אָנְשְׂטֶאָט דַּעם וַוֶאָס אִיךְ הָאָב אִים בִּז אַהַער לִיִּידִין אָנְגִּיטֶאָן , זַיֵּא
 הָאָט דַּעם פֶּרִיף אַנְעֶק גִּישְׂוִיקֵט אֹנֵן זַיֵּא הָאָט מְנַשֶּׁהֵם אַנְטוואָרט עֶרְוֶארְטֶעט ,
 וועלְכִין זַיֵּא הָאָט גִּירַעֲבִיט גַּם אַנְדַּערֶס וַיֵּא אַנְט .

גְּלִיךְ גֶּאָךְ דַּעם הָאָט זַיֵּא פֶּן מְנַשֶּׁהֵן אַפֶּרִיף בַּעֲקֶאָטֶען , אִין וועלְכִין זַיֵּא
 הָאָט צו אִיר וַוֶאָנְדַּער קִיין גַּם גַּם גִּיבֻנְעֵן , נֹר אַפֶּרִיף אִין וועלְכִין מְנַשֶּׁה הָאָט
 אִזִּים גִּירְדִּיקֵט זַיִן מִיטִלִּיד מִיט אִיר פֶּעֲלַעַר , אֹנֵן אִויךְ שְׂמֶרִיגֶנְע פֶּאָרוֹוִרְפֶּע פֶּאָר
 דַּעם וַוֶאָש זַיֵּא הָאָט אִים פֶּאָר גִּישְׂלֶאָגִין דַּעם פֶּלֶאן מִיט אִיר זִיךְ צו שְׂיִידִין , „אִיךְ
 וועל עַם גִּימֶאֶלֶס טֶאָן“ — הָאָט עַר גִּישְׂרִיבִין — „דוֹא מֶאָנְט וַאָנֶאר זַיִן הַעֲסִלִיךְ
 וַיֵּא דַּער מִיפִּיל וועל אִיךְ דִּיר שְׂעַמְצִין אַלֶס שְׂעֶנְהִיט אִין דַּער גֶּבֶאָצִיע , אִיךְ
 וועל דִּיר לִיבִין וַיֵּא פֶּאָרְהַער , אֹנֵן קִיין וַאָךְ אִיז גַּם אִין שְׂמֶאנְדַּע אֹנֵן צוֹא
 שְׂיִידִין נֹר דַּער מִירֶאנִישְׂעֶר מֶאָה , אֹנֵן אִיךְ פֶּעֲרֶלֶאנְג אֹנֵן פֶּעֲרֶבֶאָט דִּיר דֶּאָס
 דוֹא זֶאלֶסֶט מִיר זַעֲלַכַּע פֶּלֶאנַעֵן גַּם ווִידַּער הֶאָלִין“ . אִויךְ הָאָט עַר אִיר אָנְגִּיזאַנְט
 דֶּאָס עַר וועט אֹמְבִּינְאָטֵט קוֹמַעֵן , עַר הָאָט זִיךְ נֹר פֶּעֲרֶזֶאָטֵט דוֹרְךְ אַוֶּאָהֶלְטֶהֶאָט
 פֶּן וועלְכַּע עַם וועט אִיר אִויךְ שְׂמֶאָרְק פֶּרִיעֵן , נֹר עַר קֶאָן אִיר דֶּאָס יַעֲצֵט גַּם
 שְׂרִיבִין , ווען עַר וועט קוֹמַעֵן וועט זַיֵּא דֶּאָס פֶּן אִים מוֹנְדִּלִיךְ הַעֲרִין . „אַה מְנַשֶּׁה
 מְנַשֶּׁה! הָאָט דַּרַעוועֶלַע גִּישְׂרִיעֵן — דוֹא בִּיזֵט נַעֲבֶאָךְ אִין טַעוֹת , דוֹא מִינְקֶט אַז
 עַם אִיז סַעֲנְלִיךְ מִיר יַעֲצֵט צו לִיבִין , דוֹא שְׂטַעֲלֶקֶטֵט זִיךְ גַּם פֶּאָר וַיֵּא אִיךְ זַע
 אִזִּים , דוֹא בִּיזֵט אִין אִיְהֶרְהוֹם , אַה! ווען דוֹא וועֶקֶט מִיר דַּער זַעֲהֵן וועט דִּיר
 אַפֶּרִיִּיקֶלַעֵן , דוֹא וועֶקֶט אַהִינְטַעֶר אַפְּ שְׂפֶרִיגֶנְעֵן מִיר דַּער זַעֲהֶענְדִּיג , שְׂרִיבִין
 וועִיגִין דַּעם גֶּאָךְ אַפֶּאָר אִיז מִיר פֶּעֲרֶבֶאָטִיין , נֹר אִיךְ וועל אִויף גִּיוִים צוֹם לֶאָקֶט
 אִויף דִּיר גַּם זַיִן , אִיךְ וועל דִּיר בַּעֲפֶרִיעֵן , אִיךְ וועל דִּיר לִיזִין לֶאָזִין מִיט מִיין
 לַעֲפִין . . . אִיךְ וועל זִיךְ זַעֲלֶבֶקֶט עֶרְמֶאָרְדִּין נֹר דִּיר פֶּרִיִּיא צוֹא לֶאָזִין אִויף דַּער

וועלט גליקליך צו לעבן, אין אייניגע טעג ארום האט דרענעלע פון קנשען אפריש באקומען! אין וועלכן ער האט איר אנגיזאנט דעם טאג אין וועלכן ער וועט קומען.

(57) דער בריוו.

אויף מארגן גאך זימל וויינישטאקס קומען, האט זיך גלייך דער פון דער וואוסט אונזער גוטער ר' שמעעל דער שוהט, עס האט זיין קומען וויא אדונער דער שראקין; דען ער האט פאר שטאנען אז נעצט וועט שוין קיין זאך גיט אפ האלטן פון דיא פער איינגונג פון רעבעקין מיט זימלען, אונ פיליקט וועט זיך זימל דער וויסן דאס ער האט דאס אים אין אומגליק גשטידזט, ער האט גלייך גיהיילט צו זאהנשיינען אונ האט אים אנגיזאנט פון דעם גאסט, זאהנשיין איז אויך פון דעם גאסט שטארק אונ צו פרידן גיווען, ווייל ער האט גירעקינט דאס עס האלט שוין דער שידוך געגנדיגט צוא ווערין בייא רעבעקין מיט דעם דאקטער סלוצקין, דען אזו האט עס אים גישיינט פון דיא לעצטע בריוו וועלכע ער האט פון סלוצקין באקומען, דערום האט ער גיפירקטעט דאס דער יעצטיגער ערשיינט פון זימלען וועט ווייטער אויף רייזין זיין טאקטער רעבעקין זיא זאל דעם דאקטער גיט וועלן נור אים, ווען זיא וועט זיך דער וויסן דאס ער איז גיקומען, אונ דערום האט ער שפעלען גיפירענט: "מיין ליבער ר' שמעעל גיט געפעס אין עצה וואס מוט מען ערשט?" "מיין עצה איז — האט שמעעל גיזאנט — דאס איר זאלט וואס צום גיכסטן אייער רעבעקין אויס ריכטן פון דאנען, איר זאלט איר זאגן אז איר האט מקבל גיווען אין בריוו פון אייער טאקטער פון דאנגרא דאס זיא איז גיפערליך קראנק אונ דרום האט זיא גייטיג אהין צו פארין, אונ אהין זאלט איר אנועק שרייבן דאס סעזאל איר אפ האלטן ביז איר וועט איר שרייבן זיא זאל קומען, דער ווייל וועט שוין רעבעקע גיט וויסן פון זימלס קומען, דאס איז איצט מיין עצה, אונ מיט דר צייט וועלן מיר זיך שוין קייטש זיך וואס סעזאל ווייטער טאן אז צו ווישין זיא זאל ווערין אין פערנאנדער שיד אויף אייביג", "זייער גוט — האט זאהנשיין גיזאנט — דיא עצה גיפעלט מיר אונ דאס וועט גלייך גישעהן אונ הייטע וועט שוין רעבעקע קיין דאנגרע אפ רייזן צו מיט גוטן אדער מיט בייזן.

דיא פרידע וועלכע איז בייא וויינישטאקין אין היזו גיווען צייט זימל איז גיקומען איז אונ בעשריפליך, מעדארף דער צו קיין ביישפילן גיט געבן, נור דאס אליין קלעקט דאס זייא האבן זיך גיפרייט וויא צארטע עלטערן בייא וועלכע זייער איינציגע קינד איז דרייא יאר אונ בעוואוסט גיווען, אונ מעהאט זיך פון אים סיאש גיווען אונ נאכהער איז ער פלוצלונג גיקומען, אונ איפער הייבט האט זיך זימל גיפרייט מיט דעם וואס ער איז פון אזא אסטראג ערלייזט גינארין אונ האט גיפונען זינע עלטערין גיוונד, אונ זיין גיליבטע מיט די זעלבע הארין אונ טרייהייט מיט וועלכע ער האט איר פערלאזן.

דמלען איז אוואונדער גוטען וואס רעכעקע האט אים ניט איינקאל געווקט פון זיין קומען אן, נאר דאס איז אים רעכט גינארין ווען ער האט זיך דער וואקסט פון איר אפברייזן, ער האט אויך ניט פארשטאנען דיא אורזאך פון איר אפברייזן.

מיט איין סאל איז פלוצלונג צוא ערשטערט גינארין דיא פריידע פון וויינשטאקס הויז, דורך דעם וואס דורך אקטראגע אפיסקע וועלכע עס איז בייא זייא גינען האט מען ארעסטירט אברהם וויינשטאקין מיט זיין פרוי ליפשען ניט וויסנדיג וואס פאר אפאר פרעך מעהאט ביי זייא גיפונען, אויס צו שרייבין זימלס ליידין וועלכע ער האט דער פון גיהאט איז אונמיגליך, דען ער האט זיך נאך ניט אוספייט אונצופרייען מיט זיינע ליבע עלטערין זיינען זייא אין מיטין פון אים אפ גיריסין גינארין אונ ער איז גיבליבין וויא ארודער אן אשיף, ער איז גינאנגען אין דער פאליצייא נאך צו פארשטין פאר וואס פאר איין פארברעך מעהאט זייא גיזעצט, אפער ער האט קיין אנטווארט ניט באקומען, דען דער גענעקסיפער אקספראוויק אנטווארטעט קיינעם ניט אויסער זאהנשייען, דא איז זימלען ביטער גינארין וויא דער טויט, דען ער האט שוין פארשטאנען דאס ער מוז צוא זאהנשייען אנטקומען, אונ ער האט נאך ניט פאר געסין וויא ער איז פון אים געהאנדליקט גינארין מיט דרייא זאר צוריק, אפער גיט פרעכט אייזין, אונ בפרט צו רעטירן ליבליכע עלטערין, האט זימל שוין בייא זיך רעכט גימאכט אונצוא קומען צו זאהנשייען, ער האט זיך אפ גיט גינאנט אליין צו גיין צו זאהנשייען דען פיליקט וועט ער אים ווייטער דורך טרייבין, איז ער צו גיפאלין צו שמעריל דעם שוחט ער זאל פון זיינמוועגן אים האדעמיסטעוועגען פון זאהנשייען גרלויבנעם אים צו געווכין וועגין זיינע עלטערין צו ריידן, שמעריל האט דאש אים פארשפראכין צו טאן אונ האט אים צו גיזאנט צו פריינגען אהשוכה צוא אים אין הויז.

זימל איז בייא זיך אין הויז גיזעסין מיט אונגידולד גרנארטינדיג דעם אנטווארט פון שמעקלין, אויב ער האט צו האפין אויף דיא געפרייאונג פון זיינע עלטערין, אונטער דעסין איז אים פון זיין פאטער אצעטעלע אונגיקומען, אין וועלכין ער האט אים גיבעטין רחמים ער זאל אים רעטירן פון אקטראג אונ איפער הויפט זיין שוואכע מוטער, דער פאטער האט אים אויך גיראטין צוא זאהנשייען צו צו פאלין אונ אים וועגין זיי צו בעטן, זימל האט שטארק גינוינט פון דעם צעטעלע, אונ זיין אונגידולד איז פערטעהרט גינארין ווארטנדיג אויף שמעקלין.

עס איז אריבער אפאר שטונדין אונ שמעריל האט נאך אלץ קיין אנטווארט ניט גיבראכט, בייא זימלען האט שוין גיפלאצט דיא גידולד ער האט שוין אונגרייגין זיין מאנטיל אונ האט גינאלט אליין לויפן צוא זאהנשייען, ארויש גייענדיג פון טיר האט ער דער זעהן שמעקלען פון ווייטין גייענדיג צוא אים מיט אשמחה

נו וואס, בריינגט איר מיר עפעס אנוקע בשורה? האט זימיל שטערלעך
גיפרענט ווען ער איז שוין לעבן אים גאהינגט צו גיגאנגען.

וע, — האט שטערליך שאפנידיג גיגעמקערט — נור קום אריין אין שטוב.
ווען שטערליך האט זיך אויף אשטול גיזעצט און האט זיך שוין אפ גידיקעט,
האט ער קוים ארויס גירעט: איך וואלט דאס פאר קיינעם ניט גטאן, איך האב
דעריין גיהארעוועט אן אשיעור, נור דיא מצוה פון פדיון שבוים איז בייא מיר
חביב און מייער, איך לויף אין פייער און אין וואסער נאר צו ליב פדיון שבוים,
און דעריבער האב איך זיך אזו לאנג גיזאקט, עס האט גירויקערט פון איך האב
עפעס גיפניעלט.

נו, וואס האט איך זאהנשיין גיזאקט? פרענט זימיל — איך קאן צוא
אים אריין קוסען?.

ניין, דאס האב איך בייא אים בשום אופן ניט גיפניעלט — זאגט שטערליך —
נאר איך האב בייא אים גיפניעלט דאס ער וועט אן איך שוין טאן וועגן דיא
בעפרייאונג פון אייערע עלטערין, נאר איר זאלט פון זיינט וועגן אקלייניגקייט
טאן, און איך רעכין דאס איר וועט זיך נאר ניט אנפערין און וועט דאס גלייך טאן.
אך, מיט מיין גאנצין לעבין וועל איך אים דינען נאר מיינע עלטערין צו
בעפרייען — זאגט זימיל — זאגט מיר שוין וואס פארלאנגט ער פון מיר איך טוא
דאס שוין גלייך פאר אים.

אט דיא אצארנע זאלט איר איבער שרייבן — האט שטערליך גיזאקט אים
דערלאנגעדיג איין אגישריפענעס פאפיר — אט דאס האט זאהנשיין אייניגהענטיג
אנגישריבן, און ער פערלאנגט דאס איר זאלט דאס איבער שרייבן, און מער
נאר גיבט.

אך, איך שרייב דאס שוין איבער — האט זימיל גיזאקט, ער האט דיא
אצארנע אין האנט גינאמען און האט אין איר גילעזין דאס פאלגינדע:
טהייערע רעבעקע זאהנשיין.

אזו וויא דיין פאטער הינדערט אין אונזער בעשלוס, און איך זעה פאר
אזיס דאס מיר וועלין גימאלס ערייכין צו אונזער ציל, דען איך האבע ווייניג
שטאף געגין אלע הינדערנישע צוא שטרייטין, און איך האב שוין דריבער
זייער פיל גיליטין, אלזא ענדזאג איך זיך פון אונזער ליבע, דיא ליבע זאל ביי
דיר אזיס גינארצילט ווערין פון הארצין זא וויא בייא מיר, און פון יעצט אן
וועלין מיר שוין מער ניט לידין, מיר שלאגט מען יעצט פאר איין נוסע פארטיי,
איך ווינשע דיר אויך דאס זעלבע, גאט וועט אינז ביידין עפעס בעסערס צוא
שיקן, אדנע אויף עוויג,

זימיל וויינשטאק
אך מיין גאט! האט זימיל אזיס גישריען — צו פיל פאר לאנגט פון מיר
זאהנשיין, דאס איז ניט טעגליך, איך וועל דאס ניט איבער שרייבן.
און איך האב גירעכנט — האט שטערליך גיזאקט — דאס איר וועט זיך
דרויף נאר לייכט איין שטימען, איצטער זעה איך וואס פאר אנועלט היינט איז

אז צוליב אַזא איין גארשקייט איז רעכט צו פאר קויפן פאטער און מוטער ,
פע שעקט זיך זימל , איך וואלט זיך אויף אייך דאס קיין מאל גיט גיגלויבט ,
איהר זייט דוכט זיך גאר קיין חיש גיט פון אפחוד , זאלט איר אזו מואוס
פעהאנדלען אייערע עלטערין ...

איר רעט אומזאנקט — האט זימל גיענטפערט — איך וועל דאס גיט טאן ,
איך וועל גיט שרייבן דאס וואס איך מין גיט , איך ליב רעבעקין שטערבלדי ,
אונ איך וועל בשום אופן גיט שרייבן דאס איך ליב איר גיט , ווען זאהנשיין
וואלט מין לעבין פערלאנגט וואלט ער עס לייקטער בקומען וויא דאס .

שטעריל האט אים קיין מוכר גיט גיזאלענעט , גאר זימל איז גיבליבין
בייא דאס זייניגע דאס ער וועט דאס גיט איבער שרייבן , אין דעם האט זיך
די מיר גיעפינט אונ עס איז אריין אפדינטער פון אפטרעג מיט אפעקיל אין האנט .
וואס איז דאס פאר איין פעקיל ? האט אים זימל גיברענט .

דאס איז דיא קליידער פון אייערע עלטערין — האט אים דער דינער
גיענטפערט — זייא האבין דאס אפ גישיקט ווייל מעהאט זייא אין רעסטאנקע
קליידער אן גיטאן , מעשיקט זייא אפ אין גיבערנע .

ווייא איז מיר ! מיניע טהייערע עלטערין ! — האט זימל גישריען — וואס
זאל איך יעצט טאן ? ! ווען זייא וועלין שוין אין גיבערנע אפ גישיקט ווערין
וועל איך דאך זייא גיוויס גיט קאנען רעטן !

אונ דאס וועט טאקע פאלד אין אשטונדע ארום גישעהען — האט דער
דינער גיזאנט .

צייט אשטונדע ! האט זימל גישריען — זעהט ליבער ר שמעריל , איך
וועל שוין דיא צארנע איבער שרייבן אבער מיט קליינע פאר ענדערונג ,
איך קאן איר פינקטליך גיט איבער שרייבן .

אן קיינע פאר ענדערונג — זאנט שמעריל — דען אזו האט מיר זאהנשיין
פאר זאנט , אויב איר ווילט טוא שרייבט שוין , ווארום איך האב קיין צייט גיט
דא אפולע צו זאמען , גאר וואס אמפערט איר זיך וועגן אזא קלייניגקייט .

זימל האט גיט ווילינדיג גינומען דיא שרייב גיציג אונ האט זיך גיעצט
שרייבין , אונ דיא הענט האט אים גיטרייסילט .

עש איז מיר אבער פינשטער אין דיא אויגן , איך זעה אין אייער אצארנע
קיין ווארט גיט , האט זימל מיט אבישערע שטימע גיזאנט .

אויב אזו וועל איך אייך פאר לעזן — זאנט שמעריל — אונ איר שרייבט
נאך ווארט בייא ווארט .

זימל האט גינומען שרייבין נאך שמערילס פאר לעזן , אבער דיא פען
איז אים פון האנט ארום גיפאלן , גאר שמעריל האט זיך אויף אים אבייזער
גיטאן : איך האב קיין צייט גיט מיט אייך אפולע צו פאר בריינגען , אויב איר
שרייבט איז רעכט , אונ ווען גיט גייא איך גלייך אנועק , האט שמעריל גיזאנט
אויף שטעלינדיג זיך פון מיש , זימל האט זיך בייא אים קוים איין גיבעטן ער

זאל ג'ודלדין ביז ער וועט קראפט האבן צו שרייבן, אונ אין אַ משך פון אַשמונדע איז שוין דער בריף איבער ג'שריבן נ'ווארין, אונ שפעריל האט אים צו זיך צו ג'נומען אונ איז מיט אים אַוועק צו ז'הנשיגען.

זימיל איז נאך דעם ג'בליבן אַ צומיסקטער, ער האט זיך פ'רעכינט: וואס האב איך דא ג'מאן, דער בריף וועט דאך ג'וויס ציא רעבעקין אין האנד אן קופען, אונ וואס וועט זיא דרויף זאגן? לעס קאן דאך דער פון דיא גרעסטע אַנטריגע ווערן, אה! איך בין יעצט דורך ג'פאלין! דיא היקה פאר מינע עלטערין וואלט גאט צו שיקין פון איין אַנדער אַרט, נאר פון וואנען? — האט ער זיך ווייטער איבער ג'ציגט — קאן איין איד צו קומען צום היגין אַספראוויק אויסער זאהנשיין? זאהנשיין לאזט דאך קיינעם צו אים ניט צו, ער היט דאך זיין מיר וויא אהונט אַיאמקע, היינט וואס איז דאס פאר אַביין? ציא דען אז איך האב שוין אן ג'שריבן דעם בריף טאר איך איר שוין מער ניט ליבין? דאס איז אהיילע דומהייט, אזו וויא אַקראנקער מאנ עסין האפערנע גריין נאך וירוי, אזו מאג איך רעבעקין ליבין נאך אַזא בריף, איך האב דאך דאס ניט מיט מיין ווילן ג'שריבן, אונ איך וועל איר אויך בעווייזן וויא ווייט איך בין ג'צוואונגען ג'ווען דאס ציא שרייבן ווייל איך האב מיט דעם מינע עלטערין ג'וואלט רעטין, אונ צום גליק איז פייא מיר ג'בליבן דיא אַצאנקע וועלכע זאהנשיין האט אייגענהעמטיג אן ג'שריבן, מיט דער מיט וועל איך איר צייגן דאס איך האב דאס ניט פון מיין קאפ ג'שריבן נאר איר פאטער האט דאס מיר ג'צוואונגען דער צו, אַפער איך האב דאס ניט ג'מינט וואס איך האב ג'שריבן, זא, איך וועל זיך קאנען פאר איר פאר ענטפערן, אונ זיא וועט ג'וויס קיין פאר דרום אויף מיר ניט האבן.

זאהנשיין האט פון שפערלען דעם בריף צו ג'חאפט וויא איין אַבן טוב, ער האט שפערלען ג'לויבט פאר זיין דאבאקסט, אונ דער בריף איז גלייך עקספערדירט ג'ווארין צו רעבעקען קיין דאנגרא.

58) דיא מאַרד'טהאט.

וויא רעבעקע האט דעם בריף פ'עקומען, האט איר שיר פאפלעקצע ערשלאגן, ווייל זיא האט ג'רעכינט דאס זימיל האט אים ערינסט ג'שריבן אונ ער סינגט דאס פאקע וואס ער שרייבט, דער צאדירין האט זיך אין איר אן ג'צונגדין אויף זימלען, זיא האט אים פאר איין אַיזסעניק ג'רעכינט, זיא האט איבער ג'רעכינט וויפיל זיא האט אויס ג'לימין פון זיינט וועגן אונ האט איהר ס'רייטיט אלץ ג'דיים, אונ יעצט ווען עס איז שוין ג'קומען צום לעבין, האט ער מיט איין כאל צערשטערט איהרע נומע האפענונג, נאר ווייל מעהאט אים איין אַנדער פארטיי פאר ג'שמעלט, איר האט זיך נאר ניט ג'קאנט פאר שטעלין וויא ג'יבט עס זא איין באראקטער לאזער מענמש, זיא האט זיך אַפער ניט ג'קאנט רעשען אן אים ציא פאר געסין, דען וויא ווארצילט מען אויס איין

ליבֿע וועלכע איז פון קינדֿהייט אָן איין גיפלאַנצט גינארין, דער גינדאָקען צוא
 הייבאָטן מיט איין צווייטן איז איר אין קאפּ גיט גיקראַכין, זיא האַט דאָס
 גאר אויף אירע גינדאָקען גיט גיקאַנט פּריינגען, אויף צו זעהן איר זימלען אין
 דיא אַרעמס פון איין צווייטע האַט זיך איר שרעקליך פאַר גישטעלט, זיא האַט
 פון איר לעבין שוין מעהר גיט גיהאַלטן אונ האַט זיך גידעשעט פון איר לעבין
 איין עגד צו מאַכין, גאר פון זימלען אויף ראַכע צו נעמען פאַר איר בלוט אונ
 עהרע, זיא האַט זיך פון איר שוועסטערס הויז מיט גוואַלד אַרויס גיריסן אונ
 איז גיקומען קיין פּענעבסיף.

זאַהנשיין האַט אויף איר דער קאַנט דיא ווירקונג וועלכע זימלס פּריף האַט
 אויף איהר גימאַכט, אונ דאָס האַט אים גיפּרייט וואס ער האַט גיטראַפּין אין
 ציל, ער האַט מיט איר זייער וויעליווא גירעט אונ האַט צו איר גיזאַמט: דער
 צוא מיין טאַכטער, דוא זעהקט דאך שוין אז דיין האפּענונג אויף זימלען איז
 פאַר לאַרין; עקשטין ווייל איר שטער זייער שטריינג דעריין אונ איר וועל דאָס
 גיט דער לאַזין, אונ אויך רעט מען שוין זימלען אַנדערע שידוכים אונ ער האַט
 זיך שוין גיזעהן מיט אפּלה אונ אום גיזאַמט נועט בייא אים זיין הנאים, אַלואַ
 זעהקטו דאך שוין אז ער יאַנט זיך גאַד דיר גיט, אונ דרום איז שוין צייט דוא
 זאַלסט אָן אים אויך פאַר געסין, אונ דוא זאַלסט זיך שוין צו פּרייטן צום
 פּערלאַפונג מיט דעם דאַקטער סלוצקי וועלכער ווארט אויף דיר שוין פון יאהרין
 לאַנג דוא וועסט פאַר אים פּיל גליקליכער לעבין אלעס פאַר זימלען, אונ איר
 פּערלאַנג דו זאַלסט מיר שוין געבין דיין יא ווארט, דאָס דו שטימסט אין דרויף.
 רעבעקע איז פאַר איר פאַטער גישטאַנען וויא אַ פאַר משפּטע, זיא האַט

גיט גיקאַנט אים איין ווארט ענטפּערין, גאר קוים האַט זיא וויא דורך דיא
 ציינער דורך גיזייט די ווערטער: טוא מיט מיר פאַטעריל וויא דוא פאַר שטימסט.
 אין אַמתין האַט שוין רעבעקע פון איהר לעבין גיט גיהאַלטן, גאר זיא
 האַט גידינקט וועגן אַמיטיל וויא זיך צו עקטאַרדין אונ מיט דעם זעלבין טויט
 פון זימלען ראַכע צו נעמען, דעם גאַנצין טאג האַט זיא מיט שטומע בליקין
 זיך גיזעניגט מיט אלעס, אויף מאַרגן איז זיא גאַנץ פּריא אויף גישטאַנען,
 זיא האַט זיך גוט אַרום גינוואשן אונ האַט זיך פּראַהטיג אָן גיקליידעט, דער
 אָן קליידונג אידער האַט לאַנג גידוערט ווייל זיא האַט זיך גיסטאַרעט וואס מיט
 אפּעסערין גישטאַק זיך אָן צו קליידן, ווען זיא האַט זיך שוין אָן גיזויגין האַט
 זיא זיך אַרום גיקוקט אין אלע זייטן אונ אז זיא האַט קיינעם גיט פּסערקט, האַט
 זיא אַרויס גינטען פון אפּאַטנעמען אַרט איין פּראַסיק אין וועלכין עס איז
 גינוען גיפּט (פּס) ווייל זיא האַט גירעשעט דאָס פאַר אַמיטיל צו פּרויבין דעם
 לעבין צו ענדין, זיא האַט דעם פּראַסיק אין האַנט גינטען אונ האַט אויף אים
 אַהויפּשע צייט גיקוקט מיט פולע אויגן מיט טרערין, גאַכהער האַט זיא צום
 פּראַסיק גיזאַמט: פאַר דיר פּירכטעט זיך דיא גאַנצע וועלט, דוא דראַהעסט
 אלעמען פון דעם גידערינקטן קלאס טעגטשין ביז דעם וואס זיצט אויפּין קראַהן

שטול, מעקוקט אויף דיר ניט גאר וויא אויף אנאנין איבערניע נאך גאר וויא אויף אשעדליכע נאך וועלכע דער שעפער האט אויף שלעכטעם באשאפן, אפער גיין! וויא זינען אין טעות, וויא ווייסן דיר ניט וויא צו שעמציין, דוא ביזט גאר ניט איבעריג ווען מען ווייס וויפיל אונ ווען דיר צו פאר פרויבין, דיר מישט מען אריין אין מעדיצינען אונ מיט דיין היקף ווערט מען פון שרעקליכע קראנקהייטן גיטילט, דורך דיר ווערט אפענמש בעפרייעט פון זיינע גרעסטע אוימגליקן, דער ארימאן - פון זיין ארמוטה, דער באנקראטירער - פון זיין שאנדע, דיא גיליכטע - פון איר ליגעפעס אינמירינע וועלכע עס פרייבט זייא אריין אין דער העלע, אונ אויף איך אוימגליקליכע מיידיל! איך וועל פון דיר צווייא נוצין האבן: דו וועסט מיר אזויס היילין מינע וואונדין וועלכע עס קוועלין מיר פון אסך יארהרין, דוא וועסט מיר איבער פראגין פון אפינסטערע וועלט אויף אליכטיגע, אויך וועל איך מיט דיר ראכע נעמען פון מיין בעטריגער, אין אייניגע וויילין ארום וועט זיך שוין מיין גייסט אין דער עוויגער וועלט גיפינען, ער וועט זיך אפ טרייכלען פון די שטערציין פון דיא פאלשע וועלט, דעם גייסט פון מיין בעטריגער וועל איך פאר שטעלין צוא דיא געטליכע גיריכט ער זאל ענפערין אויף אונזער אומוויסטע בלוט וועלכע איז פאר נאסין גיווארין דורך זיין פאלשקייט! אין אשטונדע ארום וועלין מיר אלע ליידנדע זעלין בענידין, איך וועל שוין קוקין אויף דיא פינסטערע וועלט מיט אירע פיל צרות אונ איך וועל לאכין...

דעבעקע האט דאס מיט אסירואונגעס טאן גירעט, פון אירע אויגין האבין גיפליסט מיכין טרערין, פלוזלונג האט זיא דער הערט אשאק אוימטערין מיר פון איר צימער, זיא האט זיך דער שראקן אונ האט איר פראסיק מיט האסט אוימטער אטישטאך ארוימטער גישטעקט, זיא איז גיגאנען דעם לעצטין מאהל אפ שייד צוא נעמען פון אלע צימערין אין וועלכע זיא האט זיך אזויס גיהאדעוועט, אויך מיט שטומע בליקן זיך צוא זענען מיט איר פאטער אונ מיט איר גאנצע הויז גיוינד, דער פאטער האט פמערקט דאס זיא האט זיך שוין אן גיקליידעט האט ער דאס גירעבינט פאר אפענווייז דאס זיא איז פארמיג אים צו פאלגין, דרום האט ער איר מיט ליבליכע בליקן אן גיקוקט אונ צוא איר גיזאנט: עס פרייט מיר מיין קינד וואס דוא ביזט מיר גיהארבואם גיווארין, אונ ער האט איר פאר גישטעלט וויא גליקליך זיא וועט דאס זיין מיט דעם דאקטער סלוצקין, ער האט איר דער ציילט דאס ער האט שוין צו אים אפריף אנועק גישריבין דאס ער קאן שוין קומען דיר אויף איין פערלאבונג, דעבעקע האט דאס אזויס גיהערט מיט אויגנדיולד, איר גיזיכט האט זיא אלץ אפ גיקערט פון פאטער ער זאל ניט פמערקן איר טריוואנע, ענדליך האט זיא אויף אים גיווארפן איר לעצטין בליק, אונ האט זיך צוריק אין איר צימער גיקערט, זיא איז אנפאנגט דער שראקן גיווארין אלעס זיא האט פגענינט פון איר צימער דיא דינסט מויד ארויס גיענדיג, אפער זיא איז רהיגער גיווארין ווען דיא מאד

האט איר גיזאגט דאס זיא איז היר אריין ריא דילין אויס צו בארשטין .
 רעבעקע האט איר גומין פראסיק פון אונטערין מיטטוד ארויס גינמקע
 אונ האט אים פערשטעקט אין איהר קעשענע, נאכהער האט זיא אָנגיציגט
 איר אויבער מאגיל אונ האט אונעק גימארט מיט ארוישיגדין גימיט גליד
 צוא ווייגשטאקין .

זיא האט צו איר פריידע גאר זימלען אליין צוא הויזע גיפונען , וועלכער
 איז ענטציגט גינארין בייא איר פלוצלונגען ערשיינען , ער האט אין איהרע
 גיזיכטסיגע פערדרוס במערקט , איר פירקמליכר אויס זעהן האט אים ערשדאקין
 דאס ריא שפראכע האט אים גיפעלט , אונ אלעס רעבעקע איז שוין ביין מיש
 גיזעסין האט ער נאך גיט איספיעט איין ווארט אויס צוא ריידן .

וויא מיר שייגט , האסטו זיך יעצט אויף מיר גיט גיריכט , האט רעבעקע
 גיזאגט ערקאגענדיג אויף אים זיין ראסטרויסטווא וועלכע זיא האט גירעכנט
 פאר אציכין אויף זיין פאלשקייט אונ קאנוארנאסט — איך מוז דיר מיט מיין
 געצטיגין בעזוד בעלאסטען , האט זיא דא באוועט .

זימל האט אויף איר גיזיכט בעמערקט גרימיגע מינען , אונ ער האט פאר
 שטאנען פון וואנען דאס שטאמט , אלזא איז ער דער פון גאנץ פערניכט גינארין ,
 אונ האט פאר קיין פאל גיט גיקאנט מוט פאסין איר אקלארין אנטווארט צוא
 עבין , ער האט אן גינענדעט אלע קרעפטין אונ האט קיים אויס גירעט ריא
 וערטרע: ווייל דיין געצטיגער בעזוד איז איין אונערנוארטעטער איז בייא מיר
 ריא פריידע דיר צו זעהען בייא מיר אין הויז נאך גרעסער אונ בעקוועטער .

רעבעקע איז פון דיזין אנטווארט מעהר צאהריגד גינארין , ווייל זיא האט
 אים צוא גיטרדין צו אפאלשע (חניפה) דרום האט זיא אים גיענטפערט: דוא
 מינגסט דאס גיוויס גיט ערינסט , אונ דרויף צייגט דאס וואס איך האב דיר אין
 דאס גרעסטע פער אירונג גיפונען , גיכט וואהר? , רעבעקע האט אויף אים
 פרוואונדע בליקין גינארפין , גאר זימל איז גיזעסין האלב וויא צו מיסט אונ
 האט זיין שפראכע גאנץ אונ גאר גיט בעהערשט .

שייגט עס מיר דאס זייא בשטעטיגין מינע רייד מיט זייער שוויגין ?
 האט רעבעקע סאטריש גיפרעגט — היינט וואס וועלין זייא זאגן אויף דיין
 ברוי וועלכין איר האט צו מיר גישריבין — האט רעבעקע גזאגט ארויס נעמענדיג
 דעם ברוי פון איר קעשענע — איז עס אייער האנד שריפט? האט זיא אים
 ווייטער גיפרעגט — זאגט , פילייכט גיט .

זימל איז פון דעם פלוצלונגען איבער פאל גילעסט גינארין , ער איז
 גיבליפן וויא איין גיריכטעטער אויף דעם עשאפאט , אונ האט גיט גיקאנט איר
 באלד אנטווארטין דערויף , אויך וואהר אים אונטעגליד איהרע פראגינדע
 בליקין אויס צוא האלטיין .

רעבעקע האט דאס אלץ בעמערקט , אונ ווייל זיא האט פון אים קיין
 אנטווארט גיט בעקומען האט זיא דאס גירעכנט פאר אפענוויי דאס זיין
 פאלשקייט

פאלשקייט איז בעשטעטיגט און דאס ער האט קיינע פערענטפערונג ניט, זיא
האט זיך אָנגילעגט אויף דער סאָפּע און האט גיזאָגט: עס איז מיר אַיפּיל,
פּילייכט איז בייא אײך פאַר האַרדין איין בוטעלִקע זעלטער?

יא, עס איז פאַראַן — האט זימל גיענטפּערט — און האט עס גלייך דר
לאַנגט, „אפּאַר גלעזער“ האט רעבעקע גיבעטן, און עס איז גלייך דר לאַנגט
גינארין, „וואַרטן זייא אויף — האט זימל גיזאָגט — גלייך בריינג אײך אַרײַן
זאָפּט דער צו, „זייער גוט, זאָגט רעבעקע, אלעס זימל איז אַרויס גינאָנגען
האט רעבעקע אַרויס גינאָמען איר פּראַסיק פון מאַשאַ און האט אים פאַר גאַנדער
גיטילט אויף צווייא גלייכע טיילן און האט עס אין בייִדע גלעזער אַרײַן גישאַטן,
און האט צו בּיסליך זעלטער אין דיא גלעזער אָן גינאָסין דאס דיא גיפּט זאל
גיט ערקאַנט ווערין, גלייך איז זימל אַרײַן מיט דיא זאָפּט, רעבעקע האט דאס
בײַא אים צו גינאָמען און האט גישיקט אָן גיסין דיא גלעזער, און בייִדע גלייך
האַבן דיא זעלטער מיט דאַרסט אױס גיטרונקען.

אײך בין שוין פאַרטיג מיט מײן פּלאַן — האט רעבעקע אין זיך גיטראַכט —
אײך וועל שוין פּאַלד לײז ווערין פון מײַנע לײזן, און מײן ראַכע וועט שוין
פּאַלד ערפּילט ווערין, זיא האט ערוואַרטעט צוא מערקין דיא ווירקונג וועלכע
דיא גיפּט וועט אויף איר סאַכין, אײך האט זיא גינאָרפּין פּרוּבירינדע בליקן
אױף זימלען אויב ער מערקט עפּעס, געצט בין אײך עמוואס צום מוט גיקומען —
זאָגט רעבעקע — זיא האט זימלס בּריף אין האַנד גינאָמען, און האט אָן גיהויבן
מיט רירינדע וואַרטן צו סטראַמירן זימלען, זיא האט אים פאַר גישטעלט וויא
ליב און טרייא זיא איז אים גינען און וויפּיל זיא האט צו ליב אים אױס גיליטן,
און געצט וויא זייא זייען שוין אין דער גאַהענט צום גליק גינען, האט ער איר
זא קאנוואַרנע בעהאַנדלט, זיא האט מיט אירע רייד בייא זימלען טרערין
אַרויס גיצאָפּט, אונטער דעסן האט שוין זימל אַיפּפּיעט מוט צו פּאַסן, און
האט איר אָן גיפּאַנגען צו ערקלערין איר אירמהום (מטעות) און זיין אונזשולד, ער
האט איר דער ציילט די גאַנצע צעפּוהא וועלכע איז פאַר לאַפּן צייט זיא איז
אַפּ גיפּאַרין, פון וועלכע זיא האט גאר ניט גינאָומט, וויא זייען עלטערניס
אַרעסטירונג, זיא האט מיט בעסענבּטווא אױס גיהערט זיין פאַר ענטפּערונג,
און אלעס ער האט זייען אלע רייד בּשטעטיגט מיט איר פּאַטערס אײַניגהענטטיגע
אַצאַרנע, איז זיא אויסער זיך גינאָרין, און האט גישרען: אַח רעטע גאַט!
מיר זייען פאַר לאַרין! ... זימל מיר זייען פאַר סאַמטע! ...

זימל האט איר גישרייא גיט פאַר שטאַנען, ער האט גירעכניגט דאס זיא
איז גאַך גיט אונגעזאַיעט אין זיין אונזשולד, זיא געסט גיט אָן זיין אַפּיאַכענע
און האַלט אים פאַר איין אַיזומעניק, האט ער צו איר גיזאָגט: זייא רוהיג מײן
לעבן, זייא זיכער דאס אײך בין דיר טרייא, און ווען מיט דיין פּאַטערס אַצאַרנע
בּיטן גאַך גיט אונגעזאַיעט אז אײך רייד ריכטיג קאַן אײך דיר בייא גאַט שווערין
אז מײַנע רייד איז ריכטיג, און אײך בין דיר מיט מײן גאַנצן לעבן אײַפּר געבן ...

אין דעם זיינען אין שטוב אייניגע מענטשן אריין גילאפן און האבן אן
 גיזאגט אז אברהם וויינישטאק מיט ליפישען זיינען שוין בעפרייט גיזוארין און
 זייא זיינען שוין צו הויזע, זימל האט זיך מיט דער בשורה דער פרייט, אפער
 רעבעקע האט אויס גיזעצט אין אנטואלד, "ראטעוועט! האט זיא גישרייען — איך
 און זימיל זיינען פאר סאמטע! מיר האבן ביידע פס גימרונגקען וועלכע איך
 האב אין דיא זעלטער אריין גישאמין, אמניכסטין היילט נאך דאקטורים!...
 עס איז דיר מיין טהייערער זימל בעשערט צו זעגענען זיך מיט זיינע עלטערין
 פאר זיין טויט! האט רעבעקע גיזאגט פאלינדיג אים אויפן האלדז — איך האב
 דיר אונזויסניג פאר סאמט, איך האב פון דיר ראכע גיזואלט נעמען פאר זיין
 ברך, אפער זעצט האט מיר ערשיינט זיין אונשולד, אפער נאך דער צייט
 דען מיר האבן שוין דיא פס אויס גימרונגקען!...

דוא רעדסט דאס ערינקט? האט זימיל גישריען — אה נאט! רעמעט!
 רעמעט!... עס איז גיזוארין לארים און גיפילדער און אנרויסער אויף לויף פון
 מענטשן, אויף דעם לארעם זיינען זימילס עלטערין אן גיזאנגען, און אנשטאט
 דעם וואס זייא האבן גירעכניג זיך צו דער פרייען מיט זייער בן יחיד, האבן
 זייא דיא גרויסע קלאג גיפונען אין זייער הויז, זייא האבן גיפונען זייער בן
 יחיד א פאר סאמטין, און ער מיט זיין גיליכטע ראנגלען זיך מיטין טויט,
 פאר צוא שטעלין דיא שטראכנע זרעלישצע וועלכע דארטין איז געוען איז
 אונגענליך, דיא עלטערין האבן גיחאלעכט און גישריען גוואלדין, דיא קינד
 זיינען זייא אויף דיא העלדזער גיפאלין און האבן זיך גיבעטין מען זאל זייא
 ראטעווען, מעהאט דארטין נאר גיהערט יאמער און גישרייא, און איינער
 האט ניט גיזואוסט פון דעם אנדערין, זאהנשיינען האט מען שוין אויך פון
 זיין שמחה אן גיזאגט, און ער איז אויך גלייך גיקומען צו לויפן דיא הענט
 ברעכינדיג און שרייענדיג און ער האט ערפילט דעם ארקעסטר פון דיא
 דארטיגע סחוק.

(59) תודת המתים.

דיא דרייא הייזער וועלכע עס שפילן אין אונזער גישיכטע דיא גרעסטע
 דאליע, האבן מיר אין דיא גרעסטע קריטישע און אומגיליכע לאגע גילאזין,
 איך האב גייטיג דעם לעזער בעקאנט צו מאכן פון וואגען עס האט גישטאמט דיא
 סיבה פון זייער אומגליק; דעם ראבינערס אומגליק ווייסן מיר נאנץ נומ אז דאש
 האט גישטאמט פון זיין ארימליכקייט און פרעדאנאסט צו דער שטאט, פאר וואס
 ער האט ניט גילאזין פאר קויפן דיא שטאט וויא שקלאפין פאר טויזנד רוביל,
 און דער מיט האט ער זיך גיקויפט מעכטיגע פינדע וועלכע האבן אויף אים
 בעזאמיסענע דאנאסין גינעבין און האבן אים ארים און אומגליקליך גימאכט וויא
 מיר האבן שוין גישריבן אין קאפיטיל 55, דער אומגליק פון אונזער שיינע
 רעזעלען, דאס וואס איר שיינע אדעלע גיזיכט איז פערטוואנדילט גיזוארין אין
 איין

אין העסקליכע, איז אידך ניט נאטיירלאך גיווען, דאס האט גישטאמט פון איר שוועסטער הענעלען מיט דיא עצה פון שטערלען, הענעלע האט דרעזלען ניט פארטונגען איר גליק, אונ שטעריל האט זיך גיפירקטעט פאר מנשהען ער זאל ניט דער גיין דאס ער האט אלע בלוטיגע שטוקעס אויף גישפילט אונ זאל זיך אן אים ניט נוקם זיין, דערום האט ער גיראטין הענעלען דאס זיא זאר אין דיא שפייו וועלכע ווערט גישיקט צו דרעזלען אריין שיטין אזא איין פראסיק פון וועלכין עס ווערט דיא גיזיכט גיפלעקט מיט פוזירין אונ גישוירין אונ דיא שענסקטע גישטאלט אבראשצאיעט זיך אין איין העסקליכע, דער אפ פארין פון רעבעקין קיין דאנגרא, דער ארעקט פון אברחם וויינשטאק מיט זיין פרוי, דער בריף פון זימלען צו רעבעקין. וואס פון דאס אלץ איז ארויס גיקומען דאס זייא האבין זיך ביידע פערסאמט, איז אלץ גישעהן דורך דיא עצה פון שטעריל דעם שוחט, ער האט גקוקט וואס פאר איין צעפוחא דער פון וועט ווערין, אונ ער האט גיהאפט דאש פון אלעם וועט זיך ענדיגין וויא ער האט גיוואונגן; דאס זימל וויינשטאק זאל ניט אנקומען צו זאהנשיינען אין הויז, אונ מנשה זאל ניט קומען קיין בענעכסוף צו דרעזלען, אדער אס וויינגסטין ער זאל גלייך אפ פארין, אונ דער ראבינער זאל ווערין אשוכן עפר, אונ ווען דאס אלץ וועט אום גיפירט ווערין וועט זיינע פאדלאסט בלייבין אין גיהים, אונ דיא קאראבקע וועט בלייבין אקאראבקע בייא אשר יעקלען אין דיא הענט אונטער דיא פראטאקטוראציע פון זאהנשיינען, אונ ממיילא בלייבט ער שוין זיכער מיט זיין שחיטה, אונ נאמנות אין קאראבקע, אונ דיא אלע בלוטיגע שטרייכין האט דינער שויערליכער מאן גימאכט אין גיהים, אונ אלע האבין אים גישעצט פאר איין ארינטליכין יוד, מיר מוזן זיך יעצט צוריק אומקערין צוא דיא דרייא אומגליקליכע הייזער, אונ צום ערשטין צוב אומגליקליכין ראבינער.

מיר דארפן ניט פאר געסין וויא מיר האבין אים גילאזן אין קאפיטיל 55, ער איז גישטאנען הינטערין מיר אונ דורכין שפאלט פון מיר הט ער זיינע לעצטע בליקן גיארפין אויף זיין אריבע סימיסטווא.

דער איספראוויק וועלכער האט אין פארהויז גיווארט אויף אים, האט אים ארוף גיטאן ווייל ער האט ניט גיקאנט גידולדן אזו פיל צוא ווארטין, דער ראבינער האט זיך געבאך פון מיר מיט גוואלד אפ גיריסין אונ האט זיינע מרערין ארום גיווישט, אונ איז אונטער גינאנגען צום איספראוויק וועלכער האט שוין גיהאט בידעה מיט אים צו גיין, נור וויא זייא זיינען אויף דרויסין ארויס האט דער ראבינער דער הערט שרייענדיג אבעקאנטע שטימע: פאטעריל, פאטעריל!

יוסף! — האט דער ראבינער אנגשרייא גיטאן מיט שרעק — מיין זאהן יוסף! ... דוא גיזט דאך גישטארבין! ... צוא בין איד שוין דען אזו אונ נאטיירליך אומגליקליך אז מיינע פערשטארבענע שטימען אויף פון זייערע קברים מיינע וואונדין צו ערטועקין! ... גייא מיין זון אויף ביין רוח, האט דער ראבינער

האלב צו מיטש גיזאנט נויל ער האט זינע אויגן גיט גילויבט דאס ער זעמט יוספין אלעבעדיקין .

פאטעריל ! מיינער פאטעריל ! האט יוסף גישריען פאלינדיג אים אויפן האלדז — דוא זעמט דאך מיט זינע אויגן אז איך לעב , אונ איך בין אין פאלין גיווגד ! איך בין שוין ערלייזט גיווארין פון דיא גיפיינגיש אין וועלכע זינע פיינדע האבין מיר פערפאקט , דוא הערשט דאך דיא שטיממע וועלכע רעמט צו דיר , דוא זעמט דאך דאס איך בין זיין זון יוסף ! ווארום שוויינגסטו פאטעריל אונ אמפאנגסט מיר גיט מיט זינע צארטע ארעמס , ? ! אונ יוסף האט זיך פאר גאנדער גיוויינט אויף זיין פאטערס האלדז .

דער ראבינער איז פון פריידע אזו נויט גילעמט גיווארין , דאס ער האט איין ווארט גיט גיקאנט אויס ריידן , אונ אזו איז אריבער איין קלינע פוינע , ענדליך האט ער אנגשרייא גיטאן אומארטענדיג זיין זאקן : עזר יוסף בני חי ! מיין זאקן יוסף לעבט נאך ! .

מיין זאקן ! מיין יוספיל ! דוא לעבסט ? ! אונ האט זיך פערקליפעט פון גינדין דאס מעהאט שוין קיין ווארט פון אים גיט גיהערט , אזו איז אריבער זייערע גליקליכע ערשטע מינוטין מיט איין אונ בעשרייבליכע פריידע , דער איספראונוניק איז אויך גיט גיבליבין גלייכגילטיק בייא דעם סיודפריז בייא אים איז אויך פאר פריידע גירונען מרערין פון דיא אויגן , אונ ער האט גיזאנט צו יוספין : פיליכט קאנסטו פאר זיין פאטער לייגן פינף הונדערט רוביל זאלאג אונ דאן נועט זיין פאטער בלייבין פריי , נוען גיט מזו איך אים גלייך פון דיר צוא געמען אונ ארעסטירן .

וואס ? ! האט יוסף אנגשריי גיטאן — מיין פאטער ארעסטירן ! אזו ווייא איז מיר ! צום אומגליק האב איך גיט מיט וואס אים אויס צו לייזן ! ערבארעמט זיך מיין הער , אונ לאזט אים האמטש איין טאג פרייא ער זאל זיך מיט מיר אנפרייען . מיר קאנען דאס גיט טאן — האט דער איספראונוניק גענומפערט — מיר זינען פארבאמין אים גלייך צו ארעסטירן .

וואס זאל איך טאן ! האט יוסף גישריען — צו וועמען זאל איך רופין אונ בעטין הילפע ? ! .

דיא הילף קומט אונערווארטעט ! האט פון אפארשטעקטין ארט איין שטימע גישריען , אונ גלייך דערויף האט זיך מנשה בלומענגראנגן באוויזן , וועלכער איז פאר שטעקט גישטאנען אונ האט צו גיזעהן די נאנצע פראאייטשעסט ווייע , זיין גיזיכט האט פרייליך אונ מונטער אויס גיזעהן , אונ דער ראבינער האט אויף אים מיט פערוואונדערונג אונ דערבוטיג גיקוקט , מנשה האט גאר גיט גירעמט גור ער האט דעם איספראונוניק דער לאנגט פינף הונדערט רוביל „דא האבין זייא זיין אויס ליינע“ האט מנשה צו אים גיזאנט , איך דאנק דעם שעפער וואס ער האט מיר צו גישיקט אנגליעניגהייט איך זאל קאנען נומעס טאן מיט מיין בעסטין נומין פריינד , דער איספראונוניק האט מיט דיא פלייצעם גיקוועצט אונ האט

גיזאנט אונעק גייענדיג צו זיין פאמאט'שניק: היינטיגן פריא מארגן האבן מיר פערשיידענע זאכן אנגיזעהן; מ'זיער אן גרענצין, אויך זעלטענע פריידן, שווערליכע אומגליקן, אויך אונגערוארטעטע גליקן, און דער צוא זעלטענעם וואהלטהאט, און דאס אלץ איז מיט דעם איין לעאנטאלין גישעהן.

וויא יצחק מיט זיספין מיט מנשהען זיינען שוין פרייא גיבליפן, האבן זייא זיך ערשט גינומען צו זייער פריידע, לעאנטאל איז מנשהען אויפן האלדז גיפאלן און האט אים מיט זוריקע מרערין גידאנקט פיר זיין וואהלטהאט, זייא האבן זיך אלע אומגיארעסט גיוויינט און גיפרייט, דיא שצענע איז גיווען שרעקליך מראמאטעלע, אבער נאך רירינדער איז דיא שצענע גיווען, ווען זייא אלע דרייא זיינען צום ראפינער אין שטיבעלע אריין און זאפעט מיט ראזען און גבריאלין האבן זייא דער זעהן, ווער האט דאס קראפט פאר צו שטעלין, אמונד אים צו דער ציילין, אפען אויש צו שרייבן וואס דארטין האט זיך גיטאן, דיא שוואכע זאפעט וועלכע איז מיט אווילע צו ריק גיט אים שטאנדע גיווען אויף צו שטיין, איז זיא פון פריידע אויף גישטאנען און איז ארויף גיפאלן אויף איר זאהן יסיפלען און האט אים מיט אלעגין זיסן קוש פעסט צו גידיקט צום הארצין, ראזע גבריאל מיט דיא קינדער האבן פאר פרייד גיוויינט און גישריען: אונזער פרונדער יוסף! אונזער מרייסט אונזער נחמה!... דארטין איז גיווארין יאמערליך גיוויינט און אונגעשרייבליך גיפרייט... דער גימיינטער טויטער קערפערלי פון בלומינקען איז אויפן טיש גילעגן, דיא אויגן אפן אזו וויא זיא וואלט אויך צו גיזעהן דיא רירינדע שצענע פון איר פאטערס הויז.

און ווען עס איז אין הויז דער און גאטירליכער פריידיכער גיפילדער גיווען, האט מנשה בלומינקען פעטראכט, ער האט ראזען אויש גיפרענט וואס מיט איר איז גישעהן, זיא האט אים דער צייקט דאש זיא איז מיט אווילע צוריק גישטארבין, מנשה האט איר אלעס מעדיקער גוט פעטראכט און איז פון שטוב האקסיג ארויס גילאפן.

און ווען דער ערשטער פריידיכער וואסער איז שוין איבער גילאפן, און אלע זיינען שוין עמוואס רוהיגער גיווארין, האט יצחק זאפען דער ציילט אלעס וואס מיט אים איז גישעהן אין די קליינע וויילע וועלכע ער איז אויף דרויסן גיווען, וויא מנשה האט אים אויש גיליינט „גאר וואו איז מנשה? האט ער גיפרענט — וואו איז ער פאר שוואנדן גיווארין.

ער האט פעטראכט אונזער פערשטארבענע בלומינקען און איז גלייך ארויס — האט ראזע גיענטפערט — ער מוז גיווייס זיין אכטן.

וואס בלומינקע איז גישטארבין?! האט יוסף גיפרענט ערשטראקין — ווען? וויא אזו? .?

דיא האבן אלע אים גיפראכין אין אגיוויין און האבן זיך ארום בלומינקעס קערפער ארום גישטעלט, און האבן איר בעקלאנט, דען ביז אהער האבן זייא פון פיל שטארצין דיא וואונד אזו שטארק גיט גישפירט, אבער יעצט אז זייא

איז עטוואס לייכטער גינארין, האבין זייא ערשט דער פילט דיא צרה אז ויער
 מייערע קלוגינגע בלומינגע איז אפ גישטארבין פון הונגער, אלע האבין ארום
 איר זאמערליך גינוינט אונ האבין איר קערפער בעשאמין מיט טויזונדע קוישניגע
 אין דעם איז מנשה מיט האסט אריין, אונ אין האנט האט ער גיהאלטין
 פאר שידענע פלעטערדיך, ער האט אלעמען אפגישטייסין פון בלומינגעם קערפער,
 ער האט עמליכע טראפנים גיטרפט אונטער איר נאזע, נאכהער האט ער איר
 מיט אזאלב גיריפין דיא קאפ מיט דיא שלייפין אונ דעם גאנצין קערפער, ער
 האט איר אויף גיריפין דיא ציינדליך אונ האט איר אין מויל פון אפלעשעלע אריין
 גיטרפט, אזו האט ער מיט איר גארבעט אפערטיל שטונדע, ביז עס האט זיך
 פון איר הוערצעלע ארויס גיריסין אזיפין, זיא וועט שוין לעפין! האט מנשה מיט
 אפרידע אויס גישריען — אונ גלייך דערויף האט בלומינגע גימאכט בעווענגונגען
 מיט איר קערפעריל, ענדליך האט זיא זיך אין גאנצין ערמינטערט אונ האט
 אנגשרייא גיטאן: „מאמינגע“! זאפיע האט איר גלייך ארויף גיהאפט אויף דיא
 הענט אונ האט איר גיקושט אונ גיהאלדזט, דיא קינדער האבין פאר פריידע
 גימאנצט, אונ אלע זיינען צו גיפאלין צוא מנשהען אונ האבין אים גיקושט אונ
 גיהאלדזט, „וואס פאר אנאט מיר האבין! האט יצחק לעאנטאל אויס גישריען —
 ווען ער האט גיצארניט אויף אונז איז דער אומגליק גיקראכין פון אלע זייטן,
 אונ אז מיר האבין גיהאלטין אויף דער לעצטער שטופע פון אומגליק האט זיך
 גאט אויף אונז ערפארמט, גליקט עס אונז פון אלע זייטן, אונ מייע גישטארפענע
 קינדער ווערין לעבעדיג...“

אונ איר מנשה זייט דערויף דער גיזאנדטער פון גאט — האט לעאנטאל
 גיזאגט מנשהען ווידער מאלס אויפין האלדז ארויף פאלינגיג... דער לעזער
 זעלבסט קאן זיך פארשטעלן וואס דארמין האט זיך גיטאן.
 איך קאן זיך שוין דא מער גיט אויף האלטין — האט מנשה גיזאגט — ווייל
 איך האב זיך נאך גיט גיזעהן מיט מיין דרעזעלען, יוסף וועט שוין איך אלעס
 ערציילן וזיא געמליך עס איז צוא גינאנגען מיט זיין בעפרייאונג, אונ ווער עש
 האט אים גי וואלט אומגליקליך מאכין.

(60) וזיא אזו יוסף איז גירעמעט גינארין.

דרעזעלעס גיזיכט איז אין דר נטהאט זיער שטראסנע גינארין, אירע אויגן
 זיינען ווייס גינארין, אונ ארום זייא איז גינגען בלאה, איהרע באקן איז פארדעקט
 גינארין מיט בלעזלען וזיא בארעלין דוזט וזיא בלוט, אונ אויף זייא זיינען
 גיזעסין קלייבע אונ ווייסע אונ פון זיי דאט באטערע גירונען, אונ אזו איז איהרע
 ליפין אונ גאזע בעדעקט גינען מיט רויטע בלעזלען, אונ אויף זייא האט אויש
 גישפראצט בעלבע האר, מיט איין ווארט יעדערין האט אפגיטרייסילט אויף איר
 אקוק צו טאן, זיא האט דאס אלץ גאנץ גוט פארשטאנען, זיא האט בשום אופן
 גיט גינלויבט אז מנשה וועט דאס קאנען אריבער נאראגין, דערום איז זיא טרויעריג
 גינארין

צִינֹוֹרִין וְעַם אִיזֵי נִיקֹוֹסֶען דְּעַר בְּעִשְׂמִיקְטֶער פֿרִיא סֶאָרְנִין אִין וְעֵלְכִין עַר
דַּאָרף קֹוֹסֶען, בֵּיִיא אִיהֶר אִיזֵי נִיבְלִיבִין דָּאָס זִיא זָאל זִיךְ אַזֹּו בְּעַנִּין: אויב
וְעַן מְנַשֶּׁה וְעַט אַרְיִין קֹוֹסֶען אַתּ וְעַט אִיר דְּעַר זַעֲהֶען אַנֵּן עִם וְעַט אִים
גִּיט אָפֿט־רִיִּסְלֶען, נֹוֹר עַר וְעַט מִיט דִּיא זַעֲלֶבֶע סִיפֿאַמְטֶע צו אִיר צו גִּיין וְיִיא
אַלֶע מָאל, אִיזֵי עִם אַצִּיבִין דָּאָס אויף עִם וְיִירְקֵט גִּיט אִיר הַעֲסִלִּיבֶע גִּיזִיקֵט אֹנֵן עַר
קְוֹעֵלֵט זִיךְ גִּיט דְּעַר פֿון, דָּאָן וְעַט זִיא מִיט אִים רֹוהִיג בְּלִיבִין אֹנֵן וְעַט פֿון אִיר
גְּלִיקִלִיבִין לַעֲבִין גִּיזִיסִין, אָפֿעֶר וְעַן עַר וְעַט זִיךְ פֿון אִיר אָפֿט־רִיִּסְלֶען בֵּיִיא זִיין
עֲרֻשְׂמִין הַעֲרִיין גִּיין, אִיזֵי עִם אָפֿעֲוִיזֵי דָּאָס זִיא וְעַט אִים זִיין צוּם לֶאָסֵט, אֹנֵן
אַלֹּאָז מֹוֹז זִיא אִים בְּעַפֿרִיִּעֶן אֹנֵן זִיא וְעַט גְּלִיךְ דֹּוֹרְכִין פֿעֲנֶסְטֶער אִין מִיךְ אַרְיִין
שְׁפֿרִינְעֶען צו מֶאָכִין אִיין עֲנֵדֶע פֿון אִיר אֹמְנִלִּיקִלִיבִין לַעֲבִין, אֹנֵן מְנַשֶּׁה צו לֶאֱזִין
פֿון דְּעַר זִיסֶער וְעֵלֵט פֿעֲרֶגְנִיגִין צו הַאָפִין, אַזֹּו אִיזֵי בֵּיִיא אִיר גִּיבְלִיבִין, זִיא הָאָט
אַלֶּץ פֿאַרְבֿרִיִּטְעֶרֵט צוֹא דִּיזִין פֿרִיִּיאָם: אויך הָאָט זִיא אַרְבֿיף אָנְגִּישְׂרִיבִין אִין
וְעֵלְכִין זִיא הָאָט עֲנֵדֶעקֵט דִּיזִין פֿלֶאָן אֹום מְעֹזָאל וְיִיסִין דִּי פֿרִיצִינְעֶע פֿון אִיר דְּעַר
טִירֶנְקֶען זִיךְ, דָּעס פֿעֲנֶסְטֶער פֿון אִיר צִימֶער הָאָט זִיא גִּילֶאָזִין לִיזֵי אָפֿגִּישְׂפֿילֶעֵט
אֹום זִיא זָאל קֶאָעֶן גִּישְׂוִוִּינְד אִים עֲפֶענֶען מְנַשֶּׁה זָאל גִּיט אֹסְפִיִּעֶן אִיר צוֹא דְּעַר
חַאָפִין, דָּען זִיא הָאָט מֶער אִויפֿין שְׂקֶעֱמִין זִיִּיט גִּיהֶאָפֵט וְיִיא אִויפֿין גִּטִּין.
וְיִיא עִם הָאָט גִּינְרִיבֵט דִּיא שְׂטוֹנְדֶע אִין וְעֵלְכֶע מְנַשֶּׁה דַּאָרף קֹוֹסֶען, הָאָט
אִיר אָנְגִּיפֿאַנְעֶען דִּיא הַאָרֶץ צו שְׂטוֹרֶעֱטֶען אֹנֵן צו קֶלֶאָפִין, וְיִיל אִין דְּעַר וְיִילֶע
דַּאָרף זִיא גִּישְׂפֿעֵט וְעַרִין צו לַעֲבִין אָדֶער צוּם מֹוֹיט, זִיא הָאָט זִיךְ גִּישְׂטֶעֱלֵט
לַעֲבִין אִיר פֿעֲנֶסְטֶער אֹנֵן בֵּיִיא יַעֲדֶער קֶלֶאָפֵט מִיטִין מִיר הָאָט אִיר אִין הַאָרְצִין
אַפֿ גִּירִיסִין.

וְיִיא מִיר וְיִיסִין הָאָט זִיךְ מְנַשֶּׁה פֿעֲרֹזֶאָמֵט בֵּיִיא דָּעס רַאָפִינְעֶר, אֹנֵן דְּעֹוּם
הָאָט דִּיא לֶאָנְג וְיִילֶע אִיר שְׂרַעֲקִלִיךְ גִּיבְקוֹעֵלֵט, אִיר הַאָרֶץ הָאָט זִיךְ גִּישְׂלִיִּדֶערֵט
פֿון מֹוֹיט צוּם לַעֲבִין, יַעֲדֶער קֶלִיִּינְע וְיִילֶע הָאָט אִיר אֹנְגִּידוֹלְדֶעֵט, זִיא הָאָט מִיט
פֿעֲרִירִיסְלִיבֶע בְּלִיקִין דָּעס מִיךְ בְּעַטְרֶאָכֵט אִין וְעֵלְכִין זִיא הָאָט גִּיבִינְקֵט אֹמְנֶאָמֵט
זִיךְ אַרְיִין צו קֶלִיבִין, מֶרְעִין הַאָפִין פֿון אִיר גִּירֹוֹנֶען וְיִיא קְוֹעֵלִיקֶע וְיִיא מֶער, דֹּוֹא
שְׂרַעֲקִלִיכֶער מִיךְ! הָאָט זִיא צו אִים גִּיזֶאָנֵט — עִם אִיזֵי מְעַגִּלִיךְ דָּאָס אִין אִיִּינִינְעֶע
וְיִילִין אַרוֹם זָאל אִיךְ זִיךְ צו דִּיר אויף קְוֹאמִיר אִיבֶער קֶלִיבִין, אִיךְ בְּעַט דִּיר דֹּוֹא
זֶאלֶסֵט זִיךְ אִם וְיִיגִיסְטִין מִיט מִיר גִּיט שְׂפִילִין לֶאָנְג, דֹּוֹא זֶאלֶסֵט מִיר בֶּאלֶד אִין
גִּירֹוֹנְדֶע צו נַעֲמֶען, אֹנֵן מִיין קַעֲפֶעֶר זֶאלֶסֵטוּ הַאָמֶשׁ וְיִיט גִּיט פֿאַרֵט יֶאָנִין!
אִין מִיטִין דִּיא גִּירֶאָנְקֶען הָאָט זִיךְ דִּיא מִיר מִיט הַאָסֵט גִּיעֲפִינְט, אֹנֵן
מְנַשֶּׁה אִיזֵי אַרְיִין גִּיקֹוֹסֶען אַלֶּעס מְנַשֶּׁה אִיזֵי בֵּיין מִיר פֿון דְּרַעֲזֶעֱלֶעס צִימֶער
גִּישְׂטֶאָנֶען הָאָט עַר דְּרַעֲזֶעֱלִין גִּיט דְּעַר קֶאָנֵט אֹנֵן אִיזֵי אִין פֿעֲרֶצֶנִיִּפֿלֹוֹנְג גִּיבְלִיבִין,
אֹנֵן אִיזֵי מִיט לֶאָנְזֶאָמֶע טִירֵט צו אִיר גִּיבֶאָנְעֶען אֹנֵן הָאָט אויף אִיר בְּלִיקִין גִּינֹוֹאֶרְפִין.
אִיךְ בִּין דֹּוֹא! אִיךְ בִּין דִּין דְּרַעֲזֶעֱלֵ! — הָאָט דְּרַעֲזֶעֱלֶע אִים גִּישְׂרִיעֶן
אַלֶּעס זִיא הָאָט בְּעַמְעַרְקֵט וְיִין פֿעֲרֶצֶנִיִּפֿלֹוֹנְג — צו אֹנְזֶער לִיִּדִין בִּין אִיךְ דָּאָס
דִּיא הַעֲסִלִּיבֶע וְעֵלְכֶע שְׂמִיִּיט פֿאַר דִּיר.

ד'רעוועלס שטימע האט מ'נשעהן ער מינטערט, ער האט שוין מיט ג'לשווינדע
 מ'ריט צו איר גינע'הנט, אונ אלעס ער איז לעבין איר אין דער גאנצער גיטען, האט
 ער זיך אין דער מ'האט אשוידער גיטאן אויף איר קוקינדיג, ד'רעוועלע האט פון
 זינע מינען אויף שלעכטעס אויזש גירעכניגט, זיא האט זיך שוין גיטענדיגט צום
 פ'ענשטער אונ האט אים גיעפניגט אונ האט זיך שוין גיטאנאלט דורך ווארפין, אפער
 מ'נשה האט איר ג'לשווינד פ'עכט אגניגריפין אונ האט איר גיט גילאנין זיך דורך
 ווארפין, ער האט זיך אין איר גיזיכט פריניצאטעלנע איין גיקוקט אונ האט אים
 ג'לשריען: זיי רעהיג מיין מייערע ד'רעוועלע! דארפסט זיך דער פון גאר גיט קלעפען
 דיין גיזיכט דארף דיר גאר גיט קריינקען! איך האב שוין ערקונדיגט פון וואנען
 דאס איז דיר גיקוקען אונ איך האב אמיטיל וויא דאס אויס צוא היילין, צייט
 אייניגע טעג נעמט שוין דיין גיזיכט גיט ס'ער העפליך זיין, נור זיא נעמט לייכטיג
 וויא פ'ארהער, דאס איז דיר גיקוקען פון דיגע פיינדע וועלכע האפין דיר מיט
 זא איין פ'ראשיק גיקארטעט דורך וועלכין דיא גיזיכט ווערט אין פלאטערין אונ
 ג'לשווירין, אפער איך וועל דיר דאס אויס היילין מיט אפ'עדציניקקין פ'ראשיק,
 אז קיין שפ'ורין פון דיא פלאטערין וועמט גיט פלייבין, געזאגט זיך דער פון גאר
 גיט, דען אין אייניגע טעג ארום וועסטו שוין צוריק שעהן אונ פ'רעכטיג אויזש
 זעהן, אונ מ'נשה האט איר אומגיארעכט אונ גיקושט.

מ'נשה! — האט ד'רעוועלע אויס ג'לשריען — דוא ביזט וויא אהילף ענגיל צו
 מ'ה אין דער גימינסטער מינוט ערשיינט גיטאריין! דוא האסט דאך מיר געצט מיין
 לעבין אין גאנצין גירעטעט, זיא האט אים דער לאנגט דעם פריף וועלכין זיא האט
 אגניגריבין אלעס דאסטאמענט, אה מיין מייערע! האט מ'נשה אויס ג'לשריען —
 אונזערע פיינדע רעהען נאך גיט! זיי רודערין נאך אין דעם זייט פון דער העלע אונז
 אומצופריינגען, גילויבט איז דער ש'עפפער וועלכער האט אונז ביי אהער פון זייערע
 הענט אויס גירעטעט, אונ געצט וועל איך זיך וועגן זיי ארום זעהן, איך מוז זיא
 דער גיין אונ פון דער וועלט אויס ראמען, דען פל זמן עס וועמט נאך אין זיא
 קלאפין איין אדער קאנען מיר נאך אלץ גיט רעהיג זיין.

ד'רעוועלע האט פאר פריידע אגניפאנגען צו וויינען, אונ עס איז בייא זיא
 גיטאריין פריידין איפער פריידין, אונ אלעס זיא האפין שוין דיא ערשטע פראנין
 גיענדיגט האט ד'רעוועלע מ'נשהען גיפ'רענט. ווארום האסטו זיך זא פאר זאקט?
 פון פאן איז מען דאך שוין מיט צוויי שטונדיגן צוריק גיקוקען?.

דיא אור זאכע פון דיא צווייא שטונדיגן פ'ערנויילונג איז דיא זעלבע דורך
 וועלכע איך האב אין שאנדע זיך פ'ערזאקט, — האט מ'נשה גיזאגט — דיר איז
 דאך גיטאריין שוין געקאנט וויא איך האב זימיל וויינישטאק מיט אגעטליכין צו פאל
 אויס גילייזט פון דיא הענט פון סלוצקי דעם דאקטער, גיטאריין האט עס דיר זימיל
 דער ציילט, היינט הער זיך איין וועסטו זעהן גאטעס וואונדער וויא ער מאכט דאס
 דער ערליכער אונשולדיגער זאל גיט פ'ערלארן ווערין, אונ דער אונגרינגליכער
 זאל גיט אויף ערויג פאר שוויגין ווערין, אלעס זימיל איז שוין צו הויזע אונעס
 גיפארין

ניפארין, האט מען גימאכט איין אביסקע בייא סלוצקין אין הייז אונ מעהאט גיפונען צוויי ברין, דיא ברין איז פון שמעריל דעם היגין שוחט גיוען, אין דעם ערקטין ברין שרייבט ער אים דאס זימיל פארט געצט צו אים קיין שאורע, אונ דערום זאל ער זעהן צו פאכין, ער זאל שוין צוריק ניט קומען, אונ באמיט זאל ער באקע נעמען פון אברתם ווייגשמאק פאר זיין שטעטער, אין דעם צווייטן ברין שרייבט ער אים אזו. איר זאלט זעהן יוסף לעאנטאלין וועלכער שטודירט אין שאורע אין גומנאזע אונזער ראבינערס זאהן אומבריינגען, איר זאלט זיך ניט שרעקן דאס פיליכט וועלן זיינע עלטערין פליהען קיין שאורע זיינע פלוט צו דער גיין, גיין, זייא קאנען ניט אפ פארין פון בענקסוף ווייל זייא זיינען פא דעלא, אויך וועל איך צו זייא אריין שיקן איין ארימאן איין שנאכער וועלכער וועט זייא אנטאגין אז זייער זון יוסף האט זיך אין שאורע דער טרונקען איך וועל דאס שוין אפ ארבעטן דאס זייא וועלן שוין גלייבן אין זיין טויט אונ וועלן זיך פון אים קנאש זיין, אונ איר זאלט זעהן אזויס פויקן אז ער האט זיך דער טרונקען, בכך קאנט איר בלייבן רוהיג אז פון זיינע עלטערין וועט איר ניט האבן קיין גואל הרם.

אלעס פאליצייא האט דעם צווייטן ברין שטארק וואונדימאנע גינמען, האט מען גלייך גימאכט איין איספראוקע וואו יוסף לעאנטאל גיפינט זיך געצט, מעהאט דער גאנגען אז ער איז גיזעצט אין ארשינאל דער פאר וואס מעהאט אים גימאכערט אז ער איז איין פאליטישער פערברעכער אונ מעהאט אים אין מיטן גאס גיינדיג אין גומנאזע גיאבאיסקעוועט אונ מעהאט אין זיין טעקע גיפונען אין פערבאמענעס פאפיר, אונ ער איז דאדורך גלייך גיזעצט גינארין, מעהאט גלייך גימאכט אסליטשעניע פאטשירק אויף דעם פאר באטענעס פאפיר וועלכין מעהאט בייא זיספון גיפונען, אונ מעהאט ערקאנט אז דאס איז מיט סלוצקין האנדשרייבט גישריבין, אלזא האט מען סלוצקין שטריינגע דאפראסין גימאכט אונ ער האט זיך פרינאעט אז ער האט דאס זיספון דעם פאפיר אונטער גינארין, אונ דאדורך איז יוסף לעאנטאל בעפרייט גינארין אונ מעהאט סלוצקין אויף זיין שטעלע פערזעצט.

א היממעל! וואס הער איך דא! האט דרעזעלע אויס גישרען — אונ דאס איז אלץ פון שמעריל דעם שוחט!... אבער זאג מיר גיכער מנשינגע יוסף לעבט נאך? וואו איז ער? גיכער זאג מיר איך האב קיין גידולד ניט. יוסף לעבט, — האט מנשה גיענטפערט — אונ ער איז שוין היר בייא זיינע עלטערין, אונ דאדורך האב איך זיך פארנאמט היטע צוויי שטונדן, איך האב אים אפגיבראכט זיינע עלטערין, אונ מנשה האט איר דערציילט אלץ וואט עס האט זיך היינט פאסירט דעם באבינער אין הייז.

דרעזעלע האט זיך שרעקליך גיפרייט איבער דיא בשורה, זיא האט פאר שטחה גאר גיוויינט, „אונ וואס וועט זיין מיט שמערלן? האט זיא מנשהען גיפרענט — צו עס וועט אים זא גרינג אפ לויפן זעלכע פלוטיגע שטרייבין?״

גוין, האט מנשה גענטפערט — סעהאט שוין ארויש נישקט פון שאווערע
 אפאפיר צו דעם היגין איספראונוניק, ער זאל שטערלעך גלייך ארעסטירן און
 מעזאל אים קיין שאווערע אפ שיקין, נאר זאג מיר דרעזעלע, וואס הערט זיך מיט
 מיין ענווה אדער גרושה, ער זיצט נאך? פיליכט האט ער זיך מודה גווען ווער
 עס האט אים אויף מיר אנגרייזט?.

ער זיצט נאך, אבער ער האט זיך נאך ניט מודה גווען — האט דרעזעלע
 גענטפערט. איך וועל שוין דער גוין פון וואגען עס שטאקט אלע אונזערע ביז
 אהעריגע אומשטאנדע — האט מנשה גוואנט, אין דעם איז אמענטש מיט האקט
 אריין גילאפין און האט גוואנט: גישווינד הער בלוטענקראנץ צו וויינישטאקין,
 סעקרניט קיין אנדער דאקטער ניט וויא איך.

וואס איז עס דארטין גישעהן? האט מנשה מיט דרעזעלען ערשראקענע
 גיפרענט.

דער מענטש האט דער ציילט אלעס וואס איז דארטין גישעהן דאש
 דעבעקע האט זיך מיט זימלען פאר פאקט.

א מיין גאט! האט דרעזעלע אויש גישרען, ניט ווייט פאלט דער עפיל פון
 בזים, ווען רעבעקע איז זאהנשיינס אטאקטער כוז ויא דאך פארט אין וואס ענליך
 זיין צו איר פאטער, און דאס איז אין עהרע גייצע, און דורך דעם קוקט זיא
 מיט איר גיליבטיין אנועק פון דער וועלט!

מנשה האט גלייך גיהילט צו וויינישטאקין.

(61) אלץ אויפן טעלער.

וויא זאהנשיין איז צו וויינישטאקין און היז אריין און האט דער זעהן וויא
 זיין ליבע טאקטער שטייט און ברעכט דיא הענט און שרייט: רעטעט פון טויט!
 האט אים די הארץ פערקוועצט איין שטראם טרערין האט פון אים ארויס גיפליכט,
 וויא רעבעקע האט איר פאטער דער זעהן איז זיא אים אויפן האלדז ארויף
 יפאלין און האט זיך מיט עס געעניגט און הט אים גבעטן ער זאל איר רעטן ווייל
 דיא סס האט איר נאך ניט אנגיהויבן צו ווירקן ענדליך האט זיא צו אים גוואנט
 „פאטעריל! איך שטארב דאך שוין אנועק! מוז איך דאך דיר זאגן דיא ווארטהייט,
 דורך דיר בין איך דער צו גיקוסען, געצט איז דאך שוין מיינע מינוטין גיצוילטע,
 איך זעגן זיך דאך שוין מיט דיר מאג איך פאר דיר אויס גיסן מיין הארץ, איך
 ליב זימלן שטערפליך מיין הארץ איז נאר אן עס אנגינקיפט, מיין גאנצע האפנונג
 איז נאר ער, און דוא האקט דאס אלץ פון מיין הארץ גיוואלט אויס בייסן,
 ניט אויס רעכענענדיג צווא וואס דאס קאן מיב בריינגען, אויב איך וועל דאס
 אויס טראגן, דו האקט מיט חטראקט בייא זימלען ארויס גיקראגין אפריף דאס
 ער ליבט מיר ניט, און האקט עס צו מיר אב גישיקט, ניט פארזעהענדיג וואס
 פאר ארעוולטאט דאס קאן האבן, ווען איך האב גימיינט דאס זימיל ליבט מיר
 שוין ניט, האב איך פאר זיך גוועהן אפינשטערע וועלט אויף וועלכע עס איז
 שוין

שוין פאר מיר קיין אַרַט ניטא, אונ האב גירעשעט פון מיין לעבן צוא מאכין
איין ענדע, אונ אלס ראַכע וועלכע איך האב פון זימלען אויך ניוואלט נעמן האב
איך זיך פערניפּטעט אונ אויך דעם אונשולדיגן זימלען, מיר זיינען שוין ביידע
אין דער נעהע פון דער עוויגער וועלט, מיין פּאָטער! איך פּערצייגע דיר, מיין
בלוט זאל דיר גישיינקט ווערן, דאס זאל דיר אפּגירעכניגט ווערן פאר דיא בלוט
וועלכע דוא האַסט אויף ביין לעבן פיל פּערנאַסין, דורך דעם זאל דיר פאר
נעבן ווערן דעם ראַבינערס בלוט וועלכע דוא האַסט וויא וואַשער גינאַשין, אָבער
דיא בלוט פון דעם אומשולדיגן זימלען ווער נועט דיר פּערנעבן? זיין בלוט ווערט
נאַר דורך ביין פּריציגע פּערנאַסין!... רעכעקע האַט זיך שטאַרק פאר הילפּעט
אונ האַט שוין סער גיט ניקאַנט ריידן.

מיין טייערע קינד! מיין מאַכטער! האַט זאָהנשיין גיזאַנט איר אויפּן האַלדן
פּאַלינדיג — פּערצייגע מיר, וואַרום איך בין דערין נאַנץ אונ נאַר גיט שולדיג,
זעצט זע איך אז דער עוויגער רעכניגט זיך מיט מיר אַפּ פאר דיא אומזיסטע בלוט
וועלכע איך האב פּר נאַסין פון דעם ראַבינער לעאַנמאַל, גאַט מאַנט זיין בלוט ביי
מיר אויף, אָבער זאל ער פון מיר זעלכסט זיין בלוט פּאַדערין, ווייל איך האב
דערין אַשולד, אָבער דוא אונשולדיגע היינעם זעלע ביזט דאך דערין גיט שולדיג,
דוא האַסט דאך מיר אלע סאַל אַפּ גירענדעט דער פון, פּער בייט ליבער גאַט!
מיין טויט אַנשטאַט איר, קיין נוטעס זאל שטערקע דער שוהט אויף זיין לעבן גיט
האַבן וויא ער האַט מיר אין אלע צרות פאר פירט, ער האַט מיר מיין עהרע
בעפּלעקט, צו איך פאר שטיי גיט אז דיא עהרע וועלכע איך ערב פון אלעמען
איז דאס גיט אויס ריכטיגע בעווירדיגונג, נור אויס פּורכט, ער האַט מיין סאַנועסט
פּערשמוצט, איך האב אלע שויערליכע ווערק אַפּ גיטאַן נור ווייל ער האַט עס
בעקליידעט מיט אַפרומע קלייד, איך האב דיא שטאַט פיר געלט פאר קויפט נור
דורך עס, אויך וויפיל אידין שלעכטעס גיטאַן נור ווייל ער האַט מיר איין
גירעט: אַמצוה איינגאַן צו מאַסערין אַמצוה אַפּשע ישׂראַל מְקַבֵּר צו זיין, אונ אז
בין איך נאַר דורך אים פאר קראַכין אונ פאר זונקען ביז איך שעס זיך פון מויל
אויס צו ריידן וואס איך בין גיטווארין, איך בין גיטווארין דיא שאַנד פון בענשיין,
מיט זיינע פאַקאס האַט ער מיר בעוויוון גילדערנע בערנרען איך וועל רעכעקין
אַפּ רייסין פון זימלען, אַפּגיריסין זאל ער ווערן פון זיינע קינדער וויא דורך דעם
האַט ער פון מיין גאַרטין דיא שְׁעֵנְסְטֵע בלוט אַפּגיליקט! איך בין דאס אָבער אַלץ
ווערט, איך האב דעם פּשע ישׂראַל מְגַדֵּל גיטוען, אלע שטאַט לייט האבן שוין לאַנג
גיטוואלט אים פון שטאַט דורך יאַגין וויא ער איז ווערט, נאַר איך האב דאס גיט
דער לאַזין, ווייל ער פלעגט זיך מיר אונטער האַנפּענען מיט דיא העצעס וועלכע
ער פלעגט מיר בריינגען, אונ איך האב אין עס זיך איינגילויבט אונ פון זיין יעדער
העצע פלעגט שוין פון מיר אַמענטש אונעק אַן אַקאַפּ, אָבער זעצט מאַנט גאַט
ביי מיר איין יעדערנס אומזיסטע בלוט וועלכע איך האב פאר גאַשין, אַה גאַט!
רעטע מיין אונשולדיגע קינד! רעטע רעכעקין מיט איר גיליבטין זימלען! איך געס

אויף זיך צו פאר ריכטיגן מיינע אלע פראמאכין וועלכע איך האב ביו יעצט גיטאן ,
 איך וועל אומקערן די שטאמיגע געלט וועלכע איך האב גירויבט מיט אלער האנד
 פאלשע אויס ריידן , דעם ראבינער לעאנטאל וועלכר לייעטט דורך מיר גאר פאר
 זיין ארענטליכקייט וועל איך זעהן מיט אלע מעגליכקייט פון זיין אויגנליק אים
 ארויס צו נעמען , גאר רעטע גאט מיינע קינדער ! אונשוילדיגע זאלין גיט אומקומען
 פון מיינע זיגד ,

אלע האפן גיוויינט קוקינדיג וויא זאהנשיין איזווינאיעט זיך פאר זיין
 מאקטער , דאס האט אים גיזעהן גלייך וויא אלייב גיט זיך אונטער פאר
 אשעפעלע .

ווארום בריינגט מען קיין דאקטער גיט ? ! האט זימל גישריען פילייכט איז
 נאך מעגליך אונז רעטירן , דיא סס האט נאך אויף אונז קיין ווירקונג גיט גימאכט ,
 עס איז נאך פילייכט פאראן האפענונג .

עס איז דאך נאך פאר צוועלף אזייגער — האט אייגער גיענטפערט —
 דיא דקטורים שלאפן נאך , אונ ביי די טירן שטעלין זיי אנועק דיא בייזע הינד
 וויא דיא לייבן אונ זיי קאנען אפענטלישן צוא רייסן ווען מעוויל זייא אַנקלאפן
 אין טיר , גאר מען איז אנועק נאך מנשה בלומענקראנץ אונ ער וועט גלייך
 גיוויס קומען , אין דעם איז טאקע אריין מיט האסט מנשה בלומענקראנץ .

וויא מנשה איז אריין זיינען אלע שטיל גיבליבן אונ האפן אן גישארפט
 דיא אויערין צו הערן פון אים אויב עס איז נאך פאראן צו האפן אויף זייער
 לעבן , מנשה האט זייא אן גיפאנגען אים צוא פרעגן וויפיל סס זייא האפן
 גיטרוקען אונ וויא לאנג .

אין דעם איז אריין גיקאפן זאהנשיינס דינסט מאד מיט קולות אונ מיט
 אנלעכטער , וואס איז דאס דא ? האט זיא גיפרעגט מיט אשלאינדיגן גילעכטער ,
 אלע האפן אויף איהר מיט פאר דרום גיקאפט אונ האפן איהר גיפרעגט
 וואס זיא וויל .

וואס איז דאס דא פאר א קולות ? האט די מויד ווידר גיפרעגט אונ גילאכט .
 ארויס הצופיתקע ! האפן אלע אויף איר גישריען — דא גינסט זיך בלוט
 פון דיא אויגן אונ זיא לאכט גאר .

אפער זאנט מיר וואס איז דא גיווען ? האט דיא מויד ווייטער גיפרעגט
 מיט אנדעסערין גילעכטער .

אונ טייל מעהאט גיוואלט זיא זאל שטיל בלייבן האט מען איר גיזאגט ,
 דאס רעבעקע מיט זימלען האפן זיך פאר סאסט .

זייא האפן זיך גיט פאר סאסט ! האט דיא מויד ווייטער גישריען אונ
 שטארק גילאכט , אלע האפן זיך צו איהר גיקערט , אונ האפן זיך אויף איר
 שטארק גיבינערט זיא זאל שוין שווייגן , גאר זיא האלט זיך בייא דאס איריגע
 אונ שרייט : זייא האפן זיך גיט פאר סאסט .

פון וואנען ווייסטו דאס ? האפן איר אייניגע גיפרעגט .

אז דיא סם איז גאר בייא מיר — האט זיא גיזאנט פווייזיגדיג אפראסיק.
מנשה האט דעם פראסיק פעטראכט אונ גיזאנט: ריכטיג דאס איז סם,
גאר וויא קומט דאס צו דיר? .

אלע האפן זיך גיקערט צו דיא מויד מיט גיינרדע צו הערין וואס זיא
וועט דא זאגן, אונ דיא מויד האט אן גיהויפן צו דער ציילין: איך בין גיווען
אין דעם צימער וועלכער איז לעפין רעבעקעס, אונ איך האב זיך אלע מאל
אנאטור צו קוקן אין דעם שפאלט פון מיר אין דעם צווייטן צימער צו זעהן
וואס ציענער טוט, האב איך דער זעהען וויא רעבעקע האט דעם פראסיק
גיהאלטן אונ האט מיט זיך אליין גירעט: אז מיט דעם פראסיק וועט זיא זיך
אליין דעם לעפין אנועק נעמען, איך האב גלייך פאר שטאנען אז דאס איז סם,
האב איך גלייך אן גינטייט אפראסיק פון מעל צוקער אום דעם איך זאל דעם
פראסיק קאנען אום בייטין, דיא סם אויף דיא מעלעס צוקער ווען רעבעקע
וועט זענעם פראסיק אנועק לייגן, דאס האט מיר גיהאלטן דען איך האב
גיועהן וויא זיא האט דעם סם פאר שטעקט אונטערין מיטשוך אונ איז ארויש,
איך בין גלייך אריין אונ האב דיא סם ארויס גינומען אונ. אנשטאט דעם האב
איך אריין גלייגט דעם צוקער פראסיק, גאכהער האב איך גיועהען וויא זיא
האט דעם צוקער פראסיק אריין גלייגט אין קעשענע אונ זיא איז אנועק אהער
צו ווינשטאקן, איך בין שוין גאנץ רוהיג גיווען ווייל איך האב גיוואוסט אז
עס וועט קיין בייזניט גישעהען ווייל זיא וועט מרגקען דעם צוקער פראסיק
אנשטאט סם אונ עס וועט איר ניט שאדין, אונ זעצט האב איך דער הערט אז
דיא שטאט קאכט מיט דעם אז וויא האפן זיך פאר סאכט בין איך דאס אהער
גיקומען דיא מעשה צו דער ציילין.

בראווא בראווא! האט זיך גיהערט פאציגדיג פון אלע ווינקעליך —
בראווא! רעבעקע אונ זימל זינען שוין הינע.

דיא פריידע וועלכע איז דארטין אויף אלימען גווארין איז אונגעשברייכליך,
גאר איבער הויפט אויף דיא אייגנטימער רעבעקען מיט זימלען, די ערשטע
זאך איז רעבעקע זימלען אויפן האלדז גיפאלן אונ האט אים גיבעטן אום
פאר צהייאונג, אונ זימל האט איר פערצהיעט, דער נאך האפן זיין זיך
גיקושט אונ גיהאלדזט מיט זייערע עלטערן, גאר פריידע האפן זיין גינאסין
מערין וויא פון אקוועלע, אונ בייא אלע דער בייא שטייער האט דיא אויגן
ניט גימריקנט פון גיוויין, עס איז דארטין גיווארין סאסין גיווינט אונ גילאכט,
אונ זאהנשיין האט גיזאנט: עס פרייעט מיר היינטיגער טאג זא וויא איך וואלט
ערסט גיפארין ווערין, אין דזען טאג האב איך אפילו גיהאט שרעקליכע מויד
שרעקענעם דאך האט עס מיר אויפן גוטן וועג ארויף גיפירט פון וועלכע איך
וועל שוין ניט אפ מרעטין, הייטע האב איך זיך גיבייכטעט (מתודה גיווען)
אונ זיך בערייהעט אויף מינע שוידערליכע ווערק, אונ דיא גוטע וועג וועלכע
איך האב זיך פאר גינומען וועל איך שוין ניט ענטלאסין, איך מוז שוין לויפן

יעצט צו רעטן דעם ראבינער, ווייל היינט דארף מען אים ארעסטירן.
 געפאקאייטעם — האט מנשה צוא אים גיזאגט — דער ראבינער איז
 שוין גרעטעט, ער איז שוין ניט ארעסטירט, אונ מנשה האט זיין דער ציילט
 אלץ וואס עס האט הייטע בין ראבינער פארמירט.

אלע האבן זיך מיט דעם ראבינערס רעמונג גיפרייט און איבער הויבט
 מיט דיא ערשיינונג פון זיין גימיינטן גישטארבענע זון יוסף, און זאנהשיינען
 האט עס שוין אויך ווירקליך שטארק גיפרייט.

זאנהשיין האט ארויס גינומען הונדערט רוביל און האט עס זיין דינקט
 מאד דער לאנגט פאר אגישאנק פאר איר רעטן זיין קינד, און זימיל האט עס
 אויך גלייך נאך גיפאלגט, נאר דיא מאד האט ניט גינומען און זיא האט גיזאגט:
 פאר אמונה געם איך קיין געלט ניט, איך בין גיט גלייך צו דיא ענונה אדער
 גרושה וועלכער זיצט אין טורמע וואס ער האט גינומען געלט ער זאל זיך צום
 הערין מנשהען צו צעפין.

פון וואנען ווייסטו דאס אז ער האט געלט גינומען? האט איהר
 מנשה גיפרעגט.

גאט איז מיט איך, — האט דיא מאד גיענטפערט — וויא הייסט פון
 וואנען איך ווייס דאס? דיא שטאט איז דאך שוין דער מיט פול.
 אדרבה דער צייל אונז אויך האבן אלע צו איר גיזאגט.

דיא ניט לאנג פאר אשעה צוריק — דער ציילט דיא מאד — האט מען
 שטעריל דעם שוחט גישטיט אין קיטין און אונעק גיפירט אין טורמע, איך
 ווייס אפילו ניט פאר וואס, נאר וויא ער איז אין טורמע אריין האט אים מנשהעס
 ענונה מקבל פנים גיווען, ער האט אים אקלאפ גימאן אין פלייצע און גיזאגט:
 אחינו אהה, איצטער וועסטו שוין שטעריל אויך פראפאדאיען וויא איך לייד
 נאר ווייל דוא האסט מיר אין אלס דאס בייו אריין גיפירט, איך וואלנער זיך
 שוין מער וויא דרייא יאר אין טורמע איבער דיר, פאר דיא הונדערט רובילס
 וועלכע דוא האסט מיר גיגעבן דער פאר וואס איך האב זיך צו מנשהען צו
 גיצעפעט, גישקשה איצטער וועסטו שוין אויך פילין אמעס וואס טורמע
 בעטייט, איך וועל זיך שוין מעהר ניט ליקענען נאר איך וועל שוין אויך דיר
 ארויף קייקלען מין גאנצין שולד, און איך וועל שונן הענעלען אשר געקילס
 מאכטער אויך ניט אבראנואיען, איך וועל שוין אים זאגן אז זיא האט אויך
 אמיל גינומען אין דער שצענע, זיא האט מיר דיא געלט גיגעבן, און זיא
 האט בייא מיר גינומען דעם בריף און האט אים אונטער גיווארפן אין מנשהעס
 אקעשענע, אזו האט דער בחור גיזאגט, דער בייא זיינען גישטאנען אפולע
 מענטשין און דיא שטאט קלינגט שוין מיט דער מעשה.

אלע זיינען ענטציגט גיווארן פון דער מעשה, און האבן זיך אן גיקוקט
 פאר וואונדערטע, ענדליך האט מנשה גיזאגט: איך דאנק נאט וואס ער האט
 אים גיהיט אז קיין מענטש זאל דורך מיר ניט ליידין, דער שטעריל וועלכער

האט מיר זא פיל ליידין אָנגיטאָן וואָלט דאָך גיווים דורך מיר אונטער גיוואָרפֿן גיוואָרן אונטער אַרבעלע ווען איר וואָלט זיך דער וויסן אז ער איז דיא שולד אין מיין ליידין, נאר יעצט וועט ער ניט ליידין פאר מיר נאר פאר גרעסערע זינד וועלכע ער האט גיטאָן מיט זימלען אונ יוספון, אונ דורך דעם איז ער דאס היינט גישיקט גיוואָרן אונ מען וועט אים קיין שאַוורע אָפּ שיקן אונ ער וועט שוין ערהאַלטן זיין ריכט וויא ער איז ווערט, אונ פון דיא אום פאר שטעמטע היענעלין וועל איר קיין ראַכע ניט געמען, איר וועל נאר איין איידעלע ראַכע אויף איר זעהן, מיט דעם וואס זיא וועט זעהען אונ הערן וויא גליקליך איר שוועסטער איז, זיא וועט דער פון זעלבסט גילעסט ווערן אונ דאס איז דיא רייכסטע נקמה.

דער גאַנצער גיזעמיל האט זיך גיט גיקאנט אָפּ וואונדערין פון מעשהעס אַריינליכן פאַראַקטער, עס איז דאָרטן גיוואָרן פריידע איבער פריידע וועלכע דער לעזער זעלבסט קאן פאר שטיין.

(62) מיר זיינען גליקליך.

צייט אין צווייא וואכן ארום איז גיפיערט גיוואָרן אַ האַכצייט מיט גרויס פראַכט דאס איז גיזען דיא האַכצייט פון זימיל וויינישטאק מיט דעבעקן, אויף דער האַכצייט האט ערשיינט מנשה מיט דיא שיינע דרעזעקין איר גיזיכט האט שוין בקומען איין שאַראַמאנטעס אויס זעהן וויא פאַרהער דען מנשה האט איר אויס גיהילט, אויך דער ראבינער יצחק לעאַנטאל מיט זיין פרוי זאפיען מיט זיין פאמיליע ווייל עס איז שוין פרידין גוואָרן ביי דעם ראבינער מיט זאהנשיינן, זאהנשיין האט דעם ראבינער אום פערצהייאונג גיבעטן פר די גאַנצע פובליקע ער האט אים גיקושט אונ גיהאלדזט, דיא האַכצייט איז אָפּ גיגאַנגען מיט פיל פערגינגין, דאן האט זאפיע דעבעקען דער מאנט אירע וואָרטן וועלכע זיא האט איר אין אַנפאַנג איר ליבע גיזאנט: „דאס דיא שטערצין וועלכע דיא ליבע פריינט מיט מוז מען דאַנקבאַר זיין ווייל דאס פאר ויסט נאַכער דעם גליק“.

זימלען מיט דעבעקן איז אויך גאָך זייער האַכצייט גליקליך אנוועק אין גישעפט, אונ יעצט זיינען זיא דיא רייכסטע אונ דיא גליקליכסטע אין אונזער שטעטלעך, מנשה מיט דרעזעקין האבן אין בעגעכסוף נאר איין מאנהייט פאר זאסט אונ נאַכער זיינען זיא קיין שאַוורע ארויס גיפאַרן אונ לעבן עד היום גליקליך וויא עס קאן נאר געבין.

שטעריל דער שוהט מיט סלוצקי דעם דאקטער זיינען פאר אורטהיילט גיוואָרן אנוועק גישיקט צוא ווערן אויף זעקס יאהר קאמערגע אונ נאַכער פאַסעלענע, מען האט זיא אין זייער גיבורט שטאט אין בעגעכסוף אָפּ גישיקט אונ פון דארטן האט מען זיא ביידין גישיקט אין רעסטאנאסקע קליידער אונ אָפּ גישיקט אויף קאמארזנע, אויף היענעלין האבן אלע גיזעהען איין איידעלע ראַכע, זיא איז גיוואָרן צו שאַנד אונ צו שפאט פאר שאַנדע פלענט זיא פון

שמוכ שוין גיט ארויס גיין אויך דיא עלטערין האפין
 און זיא זיצט נאך עד היום א מאד ווייל עם גיפונט זיך
 און אלע האפין דאס זיא וועט שוין אזו אפ זיצין פ
 זא האנשיין איז א בעל תשובה גינארין, ער האט

אלע געלפין וועלכע ער האט אריין גיחאפט אונג האט שוין גיין זיך ארוי
 גיטרובין זינע אלע אדוויטאנטין וועלכע פלעגן אים אלע רכילות בריןגען,
 וועסען ער האט נאר אמאהל א רעה גיטאן האט ער איבער גיפעמין אונג האט
 אים גיזעהען צו פאר ריכטין, ער האט זיך מיט אלע קרעפטין גימיהעט דעם
 ראבינער ריין צוא מאכן פון זיין דעלא, אונג עם האט אים טאקע גינאלטין
 דען עם איז פון פאלאטע אראפ גיקוסען דאס דער ראבינער איז אין נאנצין
 ריין פון דעם שולד וועלכין מען האט אויף אים ארויף גינוארפין, מיט איין ווארט
 זא האנשיין איז גינוארין איין פראווער ארינטליכער מאן.

דיא גישיכטע מיט דעם ראבינער האט פאר קלונגען גאנץ ווייט, זיין
 וואונדערליכער סאוועקט אונג ארינטליכקייט האט קיינער גיט גיקאנט אפ לייבין,
 אונג אויך איז אלעמען פעקאנט גינוארין וויפיל ער האט גיליטין פאר זיין
 ארינטליכקייט, זיין גוטער נאמען האט גיגרייכט אז אין דער גרויסער שטאט
 ט...ס, אונג זייא האפין טאקי גיזוכט צו פעקוסען אפעריקטין ראבינער האפין
 זייא אים פאר גישלאגין דאס ער זאל בייא זייא דיא ראבינער שטעלע בעמערעטין
 אונג האפין אים פאר שפראכין אמאסע געלט גיחאלט, אונג דער ראבינער
 לעאנטאל האט דיא גייע שטעלע אן גינומען.

פאר זיין אפ פארין פון פענעכסוף האט ער גיפרעדיגט אין דער שול,
 אלע שטאט לייטע האפין זיך פאר זאמילט צו הערין זיין רעדע, אונג ער האט
 גיזאגט מיט גרויס ענערגיע, אנפאנגס האט ער פאר גישטעלט דיא נאנצע
 גישיכטע וועלכע עם האט דורך דיא קארדאקע פאסירט אונג וויפיל ער האט
 דער פון אויס גיליטין, ער האט ביין ארון קדש גישווארין דאס עם האט זיך
 גיטראפין דאס ער האט דרייא מעג נאך אנאנד גיט פאר זוכט קיין גרויט ער
 האט זיך נאר גיקויקט מיטקאלטע וואסער, דער בייא האפין אלע פיל גינווינט
 ווייל קיין מרערין זאלעוועט קיינער גיט...). נאך האט ער גיזאגט ווען דיא
 קארדאקע פריינט יא זא פיל אומגליקין אונג אינטריגעס, דאס ערשטע וואך
 איז פלייש זייער טייער אז דער איד קאן כמעט נאר קיין פלייש גיט עסין,
 דער גימיינער איד קויפט געפארף אביין פון אפאק אונג דאס פון שבת צו שבת
 היינט פון וואנען קאנען אידין האפין קראפט, אונג דרום ליידין אידין אפטער
 קראנקהייטין, וויא דיא דאקטורים האפין שוין דער גאנצען, אונג אויסער דעם
 האט אונזער שטאט גיליטין דורך דיא מהלוקת וועלכע איז גיווען איבער דיא
 קארדאקע, עם איז גיט איין מענטש פאראן וועלכער האט דורך דעם גיט
 גיליטין, היינט וויפיל בני הידים זינען פאר זעלנער אונזע דורך דיא מהלוקה
 אונג איבער הויכט האפין גיליטין מנשה מיט דרעזעלין אונג זימל מיט רעכע

The first of these is the fact that the
document is written in a very old
hand, and is therefore of great
value.

The second is that it contains
a list of names, which are
very interesting.

The third is that it is
written in a very old
hand, and is therefore of great
value.

The fourth is that it contains
a list of names, which are
very interesting.

The fifth is that it is
written in a very old
hand, and is therefore of great
value.

The sixth is that it contains
a list of names, which are
very interesting.

The seventh is that it is
written in a very old
hand, and is therefore of great
value.

שמוכ שזין גיט ארויס גיין אויך דיא עלטערין האבין איר שוועקליך גיהאקט .
אונ זיא זיצט נאך עד היום א פאר ווייל עס גיפינט זיך אויף איר קיין פאלין גיט .
אונ אלע האבין דאס זיא וועט שוין אזו אפ זיצין ביז גראע צעפ .

זאהנשיצן איז א בעל תשובה גיווארין , ער האט אפ גיגעבין אין שטאט
אלע געלטין וועלכע ער האט אריין גיהאפט אונ האט שוין פון זיך ארויש
גיפריבין זיינע אלע אדיוואנטיין וועלכע פלעגן אים אלע רבילות גביינגען ,
וועסען ער האט נאר אמאהל ארעה גיטאן האט ער איפער גיפעמין אונ האט
אים גיועהען צו פאר ריכטין , ער האט זיך מיט אלע קרעפטין גימיהעט דעם
ראפינער ריין צוא מאכין פון זיין דעלא , אונ עס האט אים טאקע גיגאלטין
דען עס איז פון פאלאטע אראפ גיקומען דאס דער ראפינער איז אין גאנצן
ריין פון דעם שולד וועלכין מען האט אויף אים ארויף גיווארפן , מיט איין ווארט
זאהנשיצן איז גיווארין איין גראווער אריינליכער מאן .

דיא גישיכטע מיט דעם ראפינער האט פאר קלונגען גאנץ ווייט , זיין
וואונדערליכער סאוועקסט אונ אריינליכקייט האט קיינער גיט גיקאנט אפ לייבין ,
אונ אויך איז אלעמען בעקאנט גיווארין וויפיל ער האט גילטיין פאר זיין
אריינליכקייט , זיין גוטער נאמען האט גיגריכט אז אין דער גרויסער שטאט
ט . . . אונ זייא האבין מאקי גיווכט צו בעקומען אפעריסטין ראפינער האבין
זייא אים פאר גישלאגן דאס ער זאל בייא זייא דיא ראפינער שטעלע בעמערעמין
אונ האבין אים פאר שפראכין אמאסע געלט גיהאלט , אונ דער ראפינער
לעאנטאל האט דיא זייע שטעלע אן גינומען .

פאר זיין אפ פארין פון בענעקסיף האט ער גיפרעדונט אין דער שול .
אלע שטאט לייטע האבין זיך פאר זאמילט צו הערין זיין רעדע , אונ ער האט
גיזאגט מיט גרויס ענערגיע , אנפאנגס האט ער פאר גישטעלט דיא גאנצע
גישיכטע וועלכע עס האט דורך דיא קאראפקע פאסירט אונ וויפיל ער האט
דער פון אויס גילטיין , ער האט ביין ארון קדש גישווארין דאס עס האט זיך
גיטראפין דאס ער האט דרייא מען נאך אנאנד גיט פאר זוכט קיין גרויט ער
האט זיך נאר גיקויקט מיטקאלטע וואסער , דער בייא האבין אלע פיל גיוויינט
ווייל קיין גרערין זאלעוועט קיינער גיט נאך האט ער גיזאגט ווען דיא
קאראפקע גריינגט זיא זא פיל אומגליקין אונ אינטריגעס , דאס ערשטע זאך
איז פלייש זייער טייער איז דער איד קאן פמעט גאר קיין פלייש גיט עסין ,
דער גימיינער איד קויפט געפאך אפיין פון אפאק אונ דאס פון שבת צו שבת
היטט פון וואנען קאנען אידין האבין קראפט , אונ דרום ליידין אידין אפטרער
גראנגהייטין , וויא דיא דאקטורים האבין שוין דער גאנצען , אונ אויסער דעם
האט אונזער שטאט גילטיין דורך דיא מחלוקת וועלכע איז גיווען איפער דיא
קאראפקע , עס איז גיט איין מענטש פאראן וועלכער האט דורך דעם גיט
גילטיין , היינט וויפיל בני יחידים זיינען פאר זעלנער אונעך דורך דיא מחלוקת ,
אונ איפער הויפט האבין גילטיין מנשה מיט דעזעעלן אונ זימל מיט רעבעקן

אונ איך מיט מיין פרוי מיט מיינע קינדערליך, וויפיל בלוט האט זיך דאס פון אונז גינאסין, אונ מיר אלע זיינען גיט ווייט גיטען פון טויט, אונ אלץ דורך די פאר בלוטקע קאראבאקע, היינט ווען דיא קאראבאקע איז זא אזו שערליך אין אשטאט היינט צו וואס דארף מען איר? צוא נאר צו ליב דעם אז עטליכע אידישע בלוט צאפער זאלין פון דעם ארוביל האפין אונ דער בעל קאראבאקע זאל דער פון רייך ווערין? איך בעט אייך מיינע ברידער דאס איר זאלט אונגעבין אפאפיר אז איר פאר לאנגט שוין מעהר קיין קאראבאקע גיט, דיא חובות וועלכע פון אייך קוקט וועט איר אויס צאלין דורך איין באסקלאד, איר וועט זעהן וויא גליקליך די שטאט וועט דער פון ווערין אונ איר וועט מיר עוויג דער פאר באנקן.

אייך האט דער באפינער אין זיין רעדע אן גיריט וועגן דיא ערציהונג פון דיא אידישע קינדער וויא שלעכט זיא גייט צו, ער האט גינעבין ארביטמינע באסטאוועניגע וויא מעזאר דיא ערציהונג אויס בעסערין, מעזאל אקינד גיט ערציהען נאר אלט מאדעש נאר אויפין תלמוד אפער גיט צוא לערנען קיין ווישינשאפט, גיין, אזו טויג גיט, אונ דרויף האט ער גיציניט מיט שמעריד דעם שוחט, אויך צו ערציהען אקינד נאר אויף בילדונג אונ פון די אידישע לעהרונג גאר גיט צו לערנען וויא מאנכע גיבין אפ זייערע קינדער אין גומנאווע צו זייער זיבין יאהריגן עלטער בעפאר זייא ווייסן נאך עטוואס פון אידישקייט דאס טייג גינויס גיט, אזו ערציהט מען גיט קיין אידישע קינד וועלכער זאל אלעס דיניק מאל זיין נאך זיינע עלטערין, דינער קינד וועט פון דער יודענטוהם זיין ווייט זיינע עלטערין וועט ער פאר געסין אונ וועט בלייבין אונגלייביג אין אלע הייליגום, דאס קינד מוז רעליגיעזים ערצויגן ווערין ער מוז גיניסין פיל פון דער תורה אונ פון תלמוד אונ אויך פון בילדונג צו גיניסין ביז ער ווערט שוין רייף אונ דאן מאג ער זיך ווענדן וואו אים גילוקט זיך, צו בלייבין ארעליגיעזישער מענטש אדער קויפמאן, אדער נאר זיך צו בילדן אונ דורך צו מאכן אשטודיום, דינער וועט שוין אין אלע פעלע בלייבין איין ארענדליכר מאן אונ טריי דעם אידונטהום, ער וועט שוין זיינע ברידער גיט האסין וויא מאנכע גישטודירטע וועלכע שעמען זיך מיט זייער יעדנאווערצעס, איין ביישפיל דרויף קאנט איר האבין פון דעם דאקטער סלוצקין מיט מנשהען, זייא זיינען ביידע אויס גישטודירטע דאקטורים אפער מיט נאר פאר שיידענע כאראקטערין, סלוצקי איז פון שטאט פון אונגיבילדעטע פראקטע עלטערין, זייא האבין אים נאר גיט רעליגיעזים ערצויגן ער האט אין זיין יונגלינגס עלטער גלייך אן גיהויבן צוא שטודירן, זיינע ברידער קאן ער נאר גיט דרום האסט ער איין אידן אונ אזו גיבליבין אונגלייביג, אונ דארויף איז זיין כאראקטער שרעקליך פאר דארבין, אפער גיט אזו איז דיא ערציהונג פון מנשהען גיטען, ער האט זיך ערצויגן בייא קלוגע רעליגיעזישע עלטערין וועלכע האבין אים אויך רעליגיעזיש ערצויגן אונ אויך פון דיא בילדונג גינעבין צו גיניסין, אונ אלעס ער איז שוין גיטען פון

אין דער ווישינשאפט דעם יודנטוהם אונ האט זיך אן גיזויגן מיט דעם תלמוד
אונ אלעס ער איז שוין זעלע גיווען האט ער זיך גינמען צו שטודירן אונ
דרום האט עס אים פון זיין רעליגע גיט אראפ גיפירט אונ איז גיבלבין טרייא
זיין רעליגיאן מיט זינע פרידער מיט איין אדעלין כאראקטער אונ מיט גוטע
זיטין, אונ ער דינט פאר אצירונג אין אונזער אידישן נאראד.

דער ראבינער איז פון אונז אפ גיפאררין קיין ט...ס אפער זינע
נאכטאווענעס האט אויף אונז איין איינדרוק גימאכט מיר האבן אין
פראוויטילסקטווא גיבעטין מענאל אונז בפרייען פון די כאראקע, פראוויטילסקטווא
האט עס גלייך איין גישטימט אונ די כאראקע איז ביי אונז פטל ומבוטל גיווארן.

טהייערער לעזער! איך זאל דיר פאר שטעלין וויא גליקליך אונזער
שטאט איז גיווארן צייט דיא כאראקע איז ערניכטעט גיווארן איז אונטעגליך,
אויסער דעם וואס מיר עסין יעצט פלייש וויא דיא וועלף אונ עס קאסט אונז
ביליג, ווען אין איין אנדער שטאט אין וועלכע די כאראקע גילט נאך קאסט
אפונט פלייש צוואנציג קאפ' קאסט בייא אונז צעהען קאפ', מיט איין ווארט
פ'שרה פלייש קאסט נאר מיט איין קאפיקע טהייערער וויא טרפה פלייש,
היינט לעבין דיא גאנצע שטאט אין פרידין אן מחלוקת ווייל עש איז גיטא
פאר וואס זיך צו קריגן, אונ באדורף ליגט מען נאר אין תיקון העיר, מעהאט
בייא אונז גימאכט פיל גוטע תקנות פון וועלכע דיא שטאט האט פיל גוצין,
וויא למשל מעהאט אויס גימויערט קאזארטעס אונ עס שטייען בייא אונז פיל
מיליטער אונ דער פון האט דיא שטאט פיל פרנסה, מיט איין ווארט מיר
זיינען גליקליך, אונ אלע טאג דער מאנען מיר צוא גוטין אונזער פאריגן
ראבינער יצחק לעאנמאל, גיב נאט דאס אין אלע אידישע שטעט זאל סען אונז
נאך פאקנין, אונ באדורף וועלין זייא זיין גליקליך, וישלום על ישראל.

